II

ما كتب في
أوائل السور من خواصها
منقول عن الإمام جعفر بن محمد
الصادق عليه وعلى آبائه الصلوة
والسلام والتحية والإكرام
ما سجع الحمام وهمع
الغمام

قد وقف هذا المصحف الجميل والكتاب العزيز الجليل سلطاننا الأعظم والخاقان الأكرم
مالك البرين والبحرين خادم الحرمين الشريفين
خلاصة ألطاف رب العالمين معز الدولة والدين
ناظم مناظم المصالح المحروسين السلطان بن السلطان السلطان الغازي محمود خان
لا زالت دولته باقية إلى آخر الزمان وقفا صحيحا شرعيا
لمن يتلو بالتحسين ويقرأ بالتعظيم والترتيل حرره الفقير
أحمد شيخ زاده المفتش بأوقاف الحرمين الشريفين
غفر لهما

بالأسناد الصحيحة
روي أن رسول الله صلى الله
عليه وسلم قال لأبي ألا أخبرك بسورة
لم تنزل في التورية والإنجيل والقرآن
قلت بلى يا رسول الله قال فاتحة الكتاب
إنها السبع المثاني والقرآن
العظيم الذي
أوتيته

سورة فاتحة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم

ستایش مطلق مر معبود بسزا راست پرودگار جهانیان بخشاینده مهربان

مالك يوم الدين اياك نعبد واياك

پادشاه روز جزا و حساب ترا مخصوص میکردانیم به پرستش و از تو

مكية ومدنية

الكتاب وهي

نستعين اهدنا الصراط المستقيم

یاری میخواهیم وبس راه نمای ما را راه راست مؤدی بسعادت ابدی

صراط الذين انعمت عليهم غير

راه آنانی که نیکویی کردی برایشان از انبیا و مومنان نه

المغضوب عليهم ولا الضالين

خشم گرفته برایشان یعنی یهود ونه گمراهان یعنی نصاری

وهي سبع آيات

سورة البقرة مائتان وست وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين

الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلوة ومما رزقنهم

ينفقون والذين يؤمنون بما انزل اليك وما انزل

من قبلك وبالاخرة هم يوقنون اولئك على هدى

من ربهم واولئك هم المفلحون ان الذين كفروا

سواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ختم

الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى ابصارهم غشاوة

ولهم عذاب عظيم ومن الناس من يقول امنا بالله

وباليوم الاخر وما هم بمؤمنين يخادعون الله و

الذين امنوا وما يخدعون الا انفسهم وما يشعرون

في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب

اليم بما كانوا يكذبون واذا قيل لهم لا تفسدوا

في الارض قالوا انما نحن مصلحون الا انهم هم

المفسدون ولكن لا يشعرون واذا قيل لهم امنوا

كما امن الناس قالوا انؤمن كما امن السفهاء الا انهم هم

السفهاء ولكن لا يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا
قالوا آمنا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا إنا معكم
إنما نحن مستهزؤن الله يستهزئ بهم ويمدهم
في طغيانهم يعمهون أولئك الذين اشتروا
الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا
مهتدين مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما
أضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في
ظلمات لا يبصرون صم بكم عمي فهم لا يرجعون
أو كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق

يجعلون أصابعهم في آذانهم من الصواعق حذر الموت
والله محيط بالكافرين يكاد البرق يخطف أبصارهم
كلما أضاء لهم مشوا فيه وإذا أظلم عليهم قاموا و
لو شاء الله لذهب بسمعهم وأبصارهم إن الله على كل
شيء قدير يا أيها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم
والذين من قبلكم لعلكم تتقون الذي جعل لكم
الأرض فراشا والسماء بناء وأنزل من السماء ماء
فأخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا
لله أندادا وأنتم تعلمون وإن كنتم في ريب مما نزلنا

گویان خود را

عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ

بر بندهٔ خاص ما محمد صلی الله علیه و آله وسلم پس بیارید سورتی از مانند آن و دعا کنید و بخوانید گواهان خود را

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ

از غیر خدای اگر هستید راست گویان پس اگر نه کنید و هرگز

تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

نتوانید کرد پس بترسید از آتشی که آتش انگیز آن مردمان باشند و سنگ کبریت

أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مهیا داشته اند جهت کافران و مژده ده آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را

أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا

که به درستی وایشان راست بوستانهایی که رود از زیر درختان آن جویها از آب و شیر و می و انگبین که روزی

مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ

داده شوند ایشان از آن از نوعی میوه روزیی گویند این روزی مانند آنست که روزی دادند ما را از پیش

أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

آرند آن رزق را مثل یکدیگر و مر ایشان را بود در بهشت زنانی پاک از هر عیب و ایشان در آن جنات

خَالِدُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا

جاودان باشند به درستی خدای ترک نکند و شرم ندارد که پدید کند هر مثلی که باشد

بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ

پشه را پس از آنچه از پشه زیادت بود پس اما آنان که ایمان آوردند پس میدانند که به درستی که آن مثل حقست

مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ

از پروردگار ایشان و اما آنان که کافر شدند پس میگویند چه چیز خواست خدای

بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا

بدین چیز که مثل باشد گمراه میکند خدای بدین مثل بسیاری را و راه مینماید بسبب آن بسیاری را و گمراه

يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ

نمیکرداند بسبب آن مگر آنان را که بیرون آیند از طاعت خدای آنان که میشکنند پیمان خدا را

مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ

از پس استواری آن پیمان و می برند آنرا که فرمود خدای به آن که به پیوندند و

يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

فساد و تباهی میکنند در زمین ایشان ایشانند زیان کاران

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ

چگونه کافر شوید ای مردمان بخدای و حال آنکه بودید مردگان در پشت پدر پس زنده کرد شما را پس

يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هُوَ الَّذِي

میراند شما را پس در قیامت زنده گرداند شما را پس سوی حکم او باز گردانند شما را او آن خدا و ذات است

خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ

که آفرید برای شما هر آنچه در زمین است از کوه و نبات و دریا و معادن و حیوان پس قصد کرد و نیستی آسمان

فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذْ قَالَ

پس تمام کرد خلقت آنرا یعنی خلق کرد هفت آسمان باشد و او بهمه چیز دانا و خبیرست و چون گفت

ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا
اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن
نسبح بحمدك ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون
وعلم ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال
انبئوني باسماء هؤلاء ان كنتم صادقين قالوا
سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم
الحكيم قال يا ادم انبئهم باسمائهم فلما انباهم باسمائهم
قال الم اقل لكم اني اعلم غيب السموات والارض
واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون واذ قلنا

6

للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى
واستكبر وكان من الكافرين وقلنا يا ادم اسكن
انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما
ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فازلهما
الشيطان عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا
بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع
الى حين فتلقى ادم من ربه كلمات فتاب عليه
انه هو التواب الرحيم قلنا اهبطوا منها جميعا
فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا
بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ أَتَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ

7

أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا
لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي
فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ
نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ فَرَقْنَا

بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم تنظرون

وإذ واعدنا موسى أربعين ليلة ثم اتخذتم العجل

من بعده وأنتم ظالمون ثم عفونا عنكم من بعد

ذلك لعلكم تشكرون وإذ آتينا موسى الكتاب

والفرقان لعلكم تهتدون وإذ قال موسى لقومه

يا قوم إنكم ظلمتم أنفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا

إلى بارئكم فاقتلوا أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم

فتاب عليكم إنه هو التواب الرحيم وإذ قلتم

يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فأخذتكم

الصاعقة وأنتم تنظرون ثم بعثناكم من بعد

موتكم لعلكم تشكرون وظللنا عليكم الغمام

وأنزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات

ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون

وإذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم

رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم

خطاياكم وسنزيد المحسنين فبدل الذين

ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فأنزلنا على الذين ظلموا

رجزا من السماء بما كانوا يفسقون وإذ

نصف الحزب

استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر
فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم
كلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الارض مفسدين
واذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا
ربك يخرج لنا مما تنبت الارض من بقلها و
قثائها وفومها وعدسها وبصلها قال اتستبدلون
الذي هو ادنى بالذي هو خير اهبطوا مصرا فان
لكم ما سالتم وضربت عليهم الذلة والمسكنة
وباؤا بغضب من الله ذلك بانهم كانوا يكفرون

بايات الله ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا
وكانوا يعتدون ان الذين امنوا والذين هادوا
والنصارى والصابئين من امن بالله واليوم الاخر
وعمل صالحا فلهم اجرهم عند ربهم ولا خوف
عليهم ولا هم يحزنون واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا
فوقكم الطور خذوا ما اتيناكم بقوة واذكروا ما
فيه لعلكم تتقون ثم توليتم من بعد ذلك فلولا
فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين و
لقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم

كونوا قردة خاسئين فجعلناها نكالا لما بين يديها
وما خلفها وموعظة للمتقين وإذ قال موسى لقومه
إن الله يأمركم أن تذبحوا بقرة قالوا أتتخذنا هزوا
قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين قالوا ادع
لنا ربك يبين لنا ما هي قال إنه يقول إنها بقرة لا
فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون
قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول
إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين قالوا
ادع لنا ربك يبين لنا ما هي إن البقر تشابه علينا

وإنا إن شاء الله لمهتدون قال إنه يقول إنها بقرة
لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة لا شية
فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها وما كادوا
يفعلون وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج
ما كنتم تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك
يحيي الله الموتى ويريكم آياته لعلكم تعقلون ثم
قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشد
قسوة وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار وإن منها
لما يشقق فيخرج منه الماء وإن منها لما يهبط من خشية

الله وما الله بغافل عما تعملون افتطمعون ان
يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام
الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون
واذا لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلا بعضهم
الى بعض قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم
به عند ربكم افلا تعقلون اولا يعلمون ان الله يعلم
ما يسرون وما يعلنون ومنهم اميون لا يعلمون
الكتاب الا اماني وان هم الا يظنون فويل
للذين يكتبون الكتاب بايديهم ثم يقولون هذا

نصف الحزب

من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت
ايديهم وويل لهم مما يكسبون وقالوا لن تمسنا
النار الا اياما معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا
فلن يخلف الله عهده ام تقولون على الله ما لا
تعلمون بلى من كسب سيئة واحاطت به خطيئته فاولئك
اصحاب النار هم فيها خالدون والذين امنوا و
عملوا الصالحات اولئك اصحاب الجنة هم فيها
خالدون واذ اخذنا ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون
الا الله وبالوالدين احسانا وذي القربى واليتامى

والمساكين وقولوا للناس حسنا واقيموا الصلوة واتوا
و یتیمان و درویشان و گویید مردمان را سخن نیکو و بپای دارید نماز را و بدهید
الزكوة ثم توليتم الا قليلا منكم وانتم معرضون
حق خدای از مال چون نصاب رسد پس روی گردانیدید شما از آن عهد مگر اندکی از شما و شما اعراض کنندگانید از عهد
واذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون
و چون گرفتیم عهد شما که نریزید شما خونهای شما یکدیگر را و بیرون نکنید
انفسكم من دياركم ثم اقررتم وانتم تشهدون
یکدیگر را از سرایهای شما پس اقرار کردید بقبول آن عهد و شما گواهی میدهید بثبوت آن
ثم انتم هؤلاء تقتلون انفسكم وتخرجون فريقا
پس شما جهودان اینها اید که میکشید یکدیگر را بناحق و بیرون میکنید گروهی را
منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان
از شما از سرایهای ایشان یاری میدهید بر ایشان بگناه و بیدادی
وان ياتوكم اسارى تفادوهم وهو محرم عليكم
و اگر آیند بشما در حالتی که دستگیر شده باشند باز خرید ایشان را و حال آنکه حرامست بر شما
اخراجهم افتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون
بیرون کردن ایشان آیا پس ایمان می آورید ببعضی از توریت و کافر میشوید
ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزى فى
ببعضی پس چیست پاداش کسی که کند آن ایمان آمیخته بکفر را از شما مگر خواری تمام در

الحيوة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب
زندگانی این جهان و روز قیامت بازگردانند ایشان را به سخت ترین عذاب
وما الله بغافل عما تعملون اولئك الذين اشتروا
و نیست خدای غافل از آنچه میکنید آنانند که اختیار کردند
الحيوة الدنيا بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا
زندگانی این جهان را بر آخرت پس سبک نکنند از ایشان عذاب و نه
هم ينصرون ولقد اتينا موسى الكتاب وقفينا
ایشان یاری کرده شوند و بحقیقت دادیم ما موسی را توریت و از پی در آوردیم
من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم البينات وايدناه اورا
از پس زمان موسی پیغمبران را و دادیم ما عیسی پسر مریم را معجزات روشن و تقویت نمودیم
بروح القدس افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى
بروح پاک یعنی جبرئیل ای پس هرگاه که آید بشما پیغمبری بدانچه دوست ندارد
انفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون و
نفسهای شما تکبر نمایید پس گروهی را بدروغ نسبت کردید چون محمد و عیسی علیهما السلام و
قالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما
گروهی را میکشید چون زکریا و یحیی و شعیا و گفتند دلهای ما در غلافها اند بسبب کفر ایشان پس اندکی را
يؤمنون ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق
از تکالیف ایمان میآورند و چون آمد به ایشان کتابی یعنی قرآن از نزد خدای تصدیق نماینده

بلکه دور ساخت ایشان را خدای از رحمت

لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَآءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُو
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ وَ
إِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ

نصف الحزب

الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ
رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا
قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَنْ
يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ قُلْ مَنْ
كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ مَنْ كَانَ عَدُوًّا
لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ
عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا
عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَ
لَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ

ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا
الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ
الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا
أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا
يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ
مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ
بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

ولو انهم امنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا
يعلمون يا ايها الذين امنوا لا تقولوا راعنا وقولوا
انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب اليم ما يود الذين
كفروا من اهل الكتاب ولا المشركين ان ينزل عليكم
من خير من ربكم والله يختص برحمته من يشاء
والله ذو الفضل العظيم ما ننسخ من اية او ننسها
نات بخير منها او مثلها الم تعلم ان الله على كل شيء
قدير الم تعلم ان الله له ملك السموات والارض
وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ام

الحزب

تريدون ان تسئلوا رسولكم كما سئل موسى من
قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد ضل سواء
السبيل ود كثير من اهل الكتاب لو يردونكم من
بعد ايمانكم كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد
ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى ياتي الله بامره
ان الله على كل شيء قدير واقيموا الصلوة واتوا
الزكوة وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند
الله ان الله بما تعملون بصير وقالوا لن يدخل الجنة
الا من كان هودا او نصارى تلك امانيهم قل هاتوا

برهانكم ان كنتم صادقين بلى من اسلم وجهه
لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم
ولا هم يحزنون وقالت اليهود ليست النصارى
على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء و
هم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل
قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه
يختلفون ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر
فيها اسمه وسعى في خرابها اولئك ما كان لهم
ان يدخلوها الا خائفين لهم في الدنيا خزي و

لهم في الاخرة عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب
فاينما تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم وقالوا
اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما في السموات والارض
كل له قانتون بديع السموات والارض واذا قضى
امرا فانما يقول له كن فيكون وقال الذين لا يعلمون
لولا يكلمنا الله او تاتينا اية كذلك قال الذين من قبلهم
مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الايات لقوم
يوقنون انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا
تسئل عن اصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود ولا

حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن

اتبعت اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك

من الله من ولي ولا نصير الذين اتيناهم الكتاب

يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به ومن يكفر به

فاولئك هم الخاسرون يا بني اسرائيل اذكروا

نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العالمين

واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها

عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون واذ ابتلى

ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن قال اني جاعلك للناس

نصف الحزب

اماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين

واذ جعلنا البيت مثابة للناس وامنا واتخذوا من

مقام ابرهيم مصلى وعهدنا الى ابرهيم واسمعيل ان

طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع السجود و

اذ قال ابرهيم رب اجعل هذا بلدا امنا وارزق اهله من

الثمرات من امن منهم بالله واليوم الاخر قال ومن كفر

فامتعه قليلا ثم اضطره الى عذاب النار وبئس المصير

واذ يرفع ابرهيم القواعد من البيت واسمعيل ربنا

تقبل منا انك انت السميع العليم ربنا واجعلنا مسلمين

لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَ
تُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَن يَرْغَبُ
عَن مِلَّةِ إِبْرَٰهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ
فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ
رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّىٰ بِهَا
إِبْرَٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ
الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُسْلِمُونَ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ

إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ
مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَٰهِيمَ وَ
إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ
قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ
بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا
آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ
وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا
وما مرخدایرا فرمان برداریم پس اگر ایمان آورند بدانچه ایمان آوردید شما بآن پس بحقیقت راه راست یافتند
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ
و اگر اعراض کنند از ایمان آوردن پس ایشان در عداوت و مخالفتند پس زود بود که کفایت کند خدای ترا شر ایشان
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
خدای شنواست دانا نگاه دارید رنگ دین خدایرا و کیست نیکوتر از خدای از جهت رنگ دین
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وما او را پرستندگانیم بگو یهود و نصاری را ای محمد میگویید با ما در کار خدای و او پروردگار ما
وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ
وما راست کردارهای ما و جزاآن و شما راست جزای کردار شما وما او را بیگانه پرستنده ایم
أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
یا آنکه میگویید بدرستی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ
و فرزندان یعقوب بودند جهودان یا ترسایان بگوی ای شما داناترید یا
اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا
خدای و کیست ستمکارتر از آنکه پنهان داشت گواهی که نزد او بود از قبل خدای و نیست
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
خدای بی آگاه از آنچه میکنید شما این پیغمبران و فرزندان ایشان گروهی بودند که

الجزو الثاني

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ
منقرض شدند مرایشانراست آنچه کردند و مر شما راست آنچه کردید و نه پرسند از شما از آنچه بودند که میکردند از اعمال بد
سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي
زود بود که گویند بی خردان از یهود و مشرکان چه برگردانید ایشانرا یعنی محمد و یارانش را از قبله ایشان که
كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
بودند بر حالت توجه بران بگوی مرخدایراست بلاد که از برآمدن آفتابست و فرورفتن آنست راه مینماید
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
سوی راه راست و چنانچه راه نمودیم شما را گردانیدیم شما را جماعتی برگزیده عادل
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
تا باشید گواهان عادل بر مردم در آخرت و باشد محمد صلی الله علیه و السلم گواه بر عدالت
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ
شما و نه گردانیدیم ما قبله که هستی تو بر آن یعنی کعبه تا تمیز کنیم ما
مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ
آنرا که متابعت نماید پیغمبر را در تصدیق او بنسخ قبله از آنکه باز گردد بر دو پاشنه خود و بدرستی که هست این حال
لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ
مرآینه بزرگ مگر بر آنان که راه نمود خدای ایشانرا و نیست چنانکه خدای ضایع گرداند
إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ
نماز شما را بدرستی خدای بمردمان مرآینه مهربان است با بخشایش بحقیقت می بینیم گردانیدن

وجهك في السماء فلنولينك قبلة ترضاها فول
وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم
شطره وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق
من ربهم وما الله بغافل عما يعملون ولئن اتيت
الذين اوتوا الكتاب بكل اية ما تبعوا قبلتك وما
انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن
اتبعت اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك
اذا لمن الظالمين الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه
كما يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق

وهم يعلمون الحق من ربك فلا تكونن من الممترين
ولكل وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات اين ما
تكونوا يأت بكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير
ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام
وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون ومن حيث
خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث
ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس
عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم و
اخشوني ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون

كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم اياتنا
چنانکه فرستادیم در میان شما پیغمبری از شما که بخواند بر شما آیتهای ما را
ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم
و پاک میکرداند شما را از معاصی و می آموزاند شما را معانی قرآن و بیان شرایع و می آموزاند شما را
ما لم تكونوا تعلمون فاذكروني اذكركم واشكروا
آنچه نبودید که بدانستید آن را از احکام دین و شرایع پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را برحمت و شکر گویید
لي ولا تكفرون يا ايها الذين امنوا استعينوا
مرا و کفران منمایید فرا ترک عبادت ای آنان که ایمان آوردید یاری خواهید از خدای
بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين ولا تقولوا
بباز داشتن از شهوات و نماز بدرستی خدای با صبر کنندگانست به نصرت و مگویید
لمن يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا
مر آنکس را که کشته شد در راه خدای جهاد که ایشان مردگانند نه که ایشان زندگانند ولیکن نمیدانید
تشعرون ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع و
شما و هر آینه صورت امتحان نماییم شما را بچیزی از ترس دشمن و گرسنگی و قحط و
نقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر
کم کردن از اموال و تنها از موت و نقصان میوهها و مژده ده
الصابرين الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله و
صابران را آنان که چون رسد به ایشان رسنده از محنت بزبان گویند بدرستی ما بندهایم

نصف الحزب

اليه راجعون اولئك عليهم صلوات من ربهم
سوی جزای او باز گردندهایم ایشان بر ایشانست ثناها و درودها از پروردگار ایشان
ورحمة واولئك هم المهتدون ان الصفا والمروة
و بخشایش و ایشان ایشانند راه راست یافتگان بدرستی که این دو کوه صفا و مروه
من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح
از نشانهای خداست پس هر که قصد کند خانه کعبه را یا زیارت کند پس هیچ بزه نیست
عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر
برو که گرد برآید این دو کوه را و آنکس که بجای آرد نیکی را که برو واجب بود پس بدرستی خدای جزا دهنده است
عليم ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينات و
بضمایر او دانا بدرستی آنان که پنهان میدارند آنرا که فرو فرستادیم ما از دلایل روشن و
الهدى من بعد ما بيناه للناس في الكتاب اولئك
دلایل راه راست مثل نعت محمد صلی الله علیه و آله پس از آنکه بیان کردیم آنرا جهت مردم در نامه آسمانی ایشان
يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون الا الذين تابوا و
دور کرداند ایشان را خدای از رحمت و نفرین کنند لعنت کنندگان مگر آنان که توبه کردند و
اصلحوا وبينوا فاولئك اتوب عليهم وانا التواب
بسامان آوردند کار را و بیان کردند آنرا که پوشیده بودند پس ایشان توبه دهم بر ایشان و منم توبه پذیرنده
الرحيم ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار اولئك
مهربان بدرستی آنان که کافر شدند و مردند و ایشان کافر بودند ایشان

عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين خالدين
برایشانست لعنت خدای و فریشتگان و مردمان همه جاویدان باشند
فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون و
دران لعنت سبک نکردانند ازیشان عذاب و نه ایشان را مهلت دهند و
الهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم ان
خدای شما خدای یگانه است بی شریک نیست هیچ خدای مگر او بخشاینده مهربان بدرستی که در
في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار
آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز و
والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما
و روان شدن کشتی گران بار که میرود در دریا بانچه سود میرساند مردم را از تجارت و آنچه
انزل الله من السماء من ماء فاحيا به الارض بعد
فرو فرستاد خدای از جانب آسمان از آب پس زنده گردانید بسبب آن آب زمین را پس
موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف الرياح و
از مردن آن و پراکنده گردانید دران زمین از هر جنبنده از حیوانات و گردانیدن بادها و
السحاب المسخر بين السماء والارض لايات لقوم
ابری که رام کرده است میانه آسمان و زمین هر آینه دلالتهاست مر گروهی را
يعقلون ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا
که اهل خرد اند و از مردمانست کسی که میگیرد بجز خدای از غیر خدای امثالی را

يحبونهم كحب الله والذين امنوا اشد حبا لله و
دوست میدارند ایشان را چون دوستی خدا و آنان که گرویدند قویترند بدوستی مر خدا را
لو يرى الذين ظلموا اذ يرون العذاب ان القوة لله
اگر ببینند آنان که ستم کردند بر خود وقتی که ببینند عذاب را چون ببینند عذاب را اگه شوند که ضعیفند
قدرت و غلبه خدا راست
جميعا وان الله شديد العذاب اذ تبرا الذين اتبعوا من
همه و بدرستی خدای سخت عذابست چون بیزار شوند آنان که متبوع باشند از
الذين اتبعوا وراوا العذاب وتقطعت بهم الاسباب
آنان که تابع اند و حال آنکه ببینند عذاب را و بریده شود از ایشان اسباب مواصلت که در دنیا بود
وقال الذين اتبعوا لو ان لنا كرة فنتبرا منهم كما تبرءوا
و گویند آنان که تابع اند کاشکی بودی ما را بازگشتی بدنیا تا بیزار شدی از ایشان همچنان که بیزار شدند
منا كذلك يريهم الله اعمالهم حسرات عليهم
از ما امروز همچنان می نماید ایشان را معبود سزا کردارهای ایشان را پشیمانیها بر ایشان
وما هم بخارجين من النار يا ايها الناس كلوا مما
و نه اند ایشان بیرون آینده از آتش ای مردمان بخورید از آنچه
في الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان
در زمین است حلال پاک از شبهه و متابعت منمایید گامهای دیو را
انه لكم عدو مبين انما يامركم بالسوء والفحشاء
بدرستی او مر شما را دشمنی هویداست بدرستی میفرماید شیطان شما را بدی و کار ناشایست

وان تقولوا على الله ما لا تعلمون واذا قيل لهم اتبعوا
ما انزل الله قالوا بل نتبع ما الفينا عليه اباءنا اولو كا
اباؤهم لا يعقلون شيئا ولا يهتدون ومثل
الذين كفروا كمثل الذي ينعق بما لا يسمع الا دعاء
ونداء صم بكم عمي فهم لا يعقلون يا ايها الذين
امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا لله ان
كنتم اياه تعبدون انما حرم عليكم الميتة والدم
ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله فمن اضطر غير
باغ ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم ان

الذين يكتمون ما انزل الله من الكتاب ويشترون
به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون في بطونهم الا النا
ولا يكلمهم الله يوم القيمة ولا يزكيهم ولهم
عذاب اليم اولئك الذين اشتروا الضلالة
بالهدى والعذاب بالمغفرة فما اصبرهم على النار ذلك
بان الله نزل الكتاب بالحق وان الذين اختلفوا في الكتا
لفي شقاق بعيد ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل
المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الا
والملائكة والكتاب والنبيين واتى المال على حبه

الحزب

ذوی القربی والیتامی والمساکین وابن السبیل
والسائلین وفی الرقاب واقام الصلوة واتی الزکوة
والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصابرین فی الباساء
والضراء وحین الباس اولئک الذین صدقوا واولئک
هم المتقون یا ایها الذین امنوا کتب علیکم القصاص
فی القتلی الحر بالحر والعبد بالعبد والانثی بالانثی
فمن عفی له من اخیه شیء فاتباع بالمعروف واداء
الیه باحسان ذلک تخفیف من ربکم ورحمة فمن
اعتدی بعد ذلک فله عذاب الیم ولکم فی القصاص

حیوة یا اولی الالباب لعلکم تتقون کتب علیکم اذا
حضر احدکم الموت ان ترک خیرا الوصیة للوالدین
والاقربین بالمعروف حقا علی المتقین فمن بدله
بعدما سمعه فانما اثمه علی الذین یبدلونه ان الله
سمیع علیم فمن خاف من موص جنفا او اثما فاصلح
بینهم فلا اثم علیه ان الله غفور رحیم یا ایها الذین
امنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین
من قبلکم لعلکم تتقون ایاما معدودات فمن کان
منکم مریضا او علی سفر فعدة من ایام اخر و

وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ

خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ

مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ

فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ

الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي

فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا

لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ

الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ

لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ

فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا

مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ

لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ

أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ

فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ

بينكم بالباطل وتدلوا بها الى الحكام لتأكلوا فريقا من
اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون يسئلونك عن الاهلة قل
هي مواقيت للناس والحج وليس البر بان تأتوا البيوت
من ظهورها ولكن البر من اتقى واتوا البيوت من ابوابها
واتقوا الله لعلكم تفلحون وقاتلوا في سبيل الله
الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين
واقتلوهم حيث ثقفتموهم واخرجوهم من حيث
اخرجوكم والفتنة اشد من القتل ولا تقاتلوهم
عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فان قاتلوكم

نصف الحزب

فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين فان انتهوا فان
الله غفور رحيم وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة
ويكون الدين لله فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين
الشهر الحرام بالشهر الحرام والحرمات قصاص فمن
اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم
واتقوا الله واعلموا ان الله مع المتقين وانفقوا في
سبيل الله ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة واحسنوا
ان الله يحب المحسنين واتموا الحج والعمرة لله فان احصرتم
فما استيسر من الهدي ولا تحلقوا رؤسكم حتى يبلغ

الهدى محله فمن كان منكم مريضا او به اذى من راسه
ففدية من صيام او صدقة او نسك فاذا امنتم فمن
تمتع بالعمرة الى الحج فما استيسر من الهدى فمن لم يجد فصيام
ثلثة ايام في الحج وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة كاملة
ذلك لمن لم يكن اهله حاضرى المسجد الحرام واتقوا الله
واعلموا ان الله شديد العقاب الحج اشهر معلومات
فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال في
الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا فان
خير الزاد التقوى واتقون يا اولى الالباب ليس

عليكم جناح ان تبتغوا فضلا من ربكم فاذا افضتم من
عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه
كما هديكم وان كنتم من قبله لمن الضالين ثم افيضوا
من حيث افاض الناس واستغفروا الله ان الله غفور
رحيم فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله
كذكركم اباءكم او اشد ذكرا فمن الناس من
يقول ربنا اتنا في الدنيا وما له في الاخرة من خلاق
ومنهم من يقول ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي
الاخرة حسنة وقنا عذاب النار اولئك لهم

نصف

نصيب مما كسبوا والله سريع الحساب واذكروا
الله في ايام معدودات فمن تعجل في يومين فلا اثم
عليه ومن تاخر فلا اثم عليه لمن اتقى واتقوا الله
واعلموا انكم اليه تحشرون ومن الناس من يعجبك
قوله في الحيوة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه
وهو الد الخصام واذا تولى سعى في الارض ليفسد
فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد
واذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه جهنم
ولبئس المهاد ومن الناس من يشري نفسه

ابتغاء مرضات الله والله رءوف بالعباد يا ايها
الذين امنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات
الشيطان انه لكم عدو مبين فان زللتم من بعد
ما جاءتكم البينات فاعلموا ان الله عزيز حكيم هل
ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام و
الملائكة وقضي الامر والى الله ترجع الامور
سل بني اسرائيل كم اتيناهم من اية بينة ومن
يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان الله شديد
العقاب زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون

مِن الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللّٰهُ
يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ
مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا
لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
خَلَوْا

وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللّٰهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ يَسْأَلُونَكَ
مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَ
الْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَ
مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَ

كفر به والمسجد الحرام واخراج اهله منه اكبر عند
الله والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم
حتى يردوكم عن دينكم ان استطاعوا ومن يرتدد
منكم عن دينه فيمت وهو كافر فاولئك حبطت
اعمالهم في الدنيا والاخرة واولئك اصحاب النار
هم فيها خالدون ان الذين امنوا والذين هاجروا
وجاهدوا في سبيل الله اولئك يرجون رحمت
الله والله غفور رحيم يسئلونك عن الخمر والميسر
قل فيهما اثم كبير ومنافع للناس واثمهما اكبر من

نصف الحزب

نفعهما ويسئلونك ماذا ينفقون قل العفو كذلك
يبين الله لكم الايات لعلكم تتفكرون في الدنيا
والاخرة ويسئلونك عن اليتامى قل اصلاح لهم
خير وان تخالطوهم فاخوانكم والله يعلم المفسد
من المصلح ولو شاء الله لاعنتكم ان الله عزيز حكيم
ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن ولامة مؤمنة
خير من مشركة ولو اعجبتكم ولا تنكحوا المشركين
حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرك ولو اعجبكم
اولئك يدعون الى النار والله يدعوا الى الجنة و

الْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
و آمرزش بتوفیق او و بیان میکند آیتهای خود را برای مردم تا مگر ایشان یاد آرند حقیقت دین را
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ
و می پرسند ترا از حایض شدن زن بگوی آن حیض رنجی است پس دوری گزینید از زنان
فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
در زمان حیض و نزدیکی مکنید با ایشان تا آنگاه که پاک شوند پس چون غسل کنند
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
پس بیایید بدیشان از آنجا که فرمود شما را خدای بدرستی که خدای دوست میدارد توبه کاران را
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ
و دوست میدارد پاکان را زنان شما کشته زار اند شما را پس بیایید بکشته زار خود
أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
هر جا که خواهید و پیش فرستید برای نفسهای خود کارهای نیکو را و بترسید از خدای و بدانید
أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً
که شما فرا رسنده اید بجزا او مژده ده مومنان را و مگردانید خدای را حاجزی برای خیرهای
لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَ
که بران سوگند خورده باشید که نیکی کنید و پرهیزکاری نمایید و میان آرید کاری را در میان مردم
اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَ
و خدای شنوا است دانا عقاب نفرماید شما را خدای بآنچه بی اختیار از زبان شما آید در سوگندهای شما

لَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ
لیکن عقاب فرماید شما را بآنچه اندوخته باشد دلهای شما و خدای آمرزگار است بتعجیل نا فرماینده
لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ
مر آنانرا است که سوگند میخورند از آنکه با زنان خود وطی نکنند انتظار چهار ماه پس اگر
فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ
باز گردند از آن سوگند بعد از این مدت یا در مدت پس بدرستی که خدای آمرزگار است مهربان و اگر دل نهند بر رهانیدن زن
فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
پس بدرستی که خدای شنوا است دانا و زنان طلاق داده شده بعد از دخول چشم دارند و نگاه دارند تنهای خود را
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
سه پاکی یا سه حیض و حلال نباشد مر ایشانرا که پنهان دارند آنرا که آفرید خدای در
أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ
زهدانهای ایشان از فرزند یا از دم حیض اگر هستند که ایمان دارند بخدای و بروز بازپسین
أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ
سزاوارترند برجعت ایشان در آن مدت عدت اگر خواهند آن شوهران بسامان آوردن کار زنان و مر زنان راست
مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
مثل آنچه مر ایشانراست بر زنان از حقوق بعرف شرع و عقل و مر مردانراست بر زنان زیادتی در زینت
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ
و خدای غالبست بر همه درست کردار طلاق رجعی یا طلاق شرعی دو بارست پس از رجعت یا پس نگاه داشتنیست بمعروف

بعقوبة
زن از عقد نکاح
و شوهران ایشان
حقوق بر مردان
او شناختنی طلیق کار شما نگاه داشتنی است

أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ
خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا
افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ
حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ فَإِنْ طَلَّقَهَا
فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَإِذَا
طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ
اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ
مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى
الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ
نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا
عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ
أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا

بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ
تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى
يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا

بالمعروف حقا على المحسنين وان طلقتموهن من
قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما
فرضتم الا ان يعفون او يعفوا الذي بيده عقدة
النكاح وان تعفوا اقرب للتقوى ولا تنسوا
الفضل بينكم ان الله بما تعملون بصير حافظوا
على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله قانتين
فان خفتم فرجالا او ركبانا فاذا امنتم فاذكروا الله
كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون والذين يتوفون منكم
ويذرون ازواجا وصية لازواجهم متاعا الى الحول

نصف الحزب

غير اخراج فان خرجن فلا جناح عليكم في ما فعلن
في انفسهن من معروف والله عزيز حكيم
وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين
كذلك يبين الله لكم اياته لعلكم تعقلون
الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم الوف
حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احياهم ان الله
لذو فضل على الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون
وقاتلوا في سبيل الله واعلموا ان الله سميع عليم
من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له

يبصط

اضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط واليه ترجعون

زيادات بسيار و خداى تنگ ميكرداند روزى را و فراخ ميكرداند روزى را و با جزاء او بار گرانند

الم تر الى الملا من بنى اسرائيل من بعد موسى

اى نگرستى به گروه اشراف از پسران يعقوب پس از زمان موسى

اذ قالوا لنبى لهم ابعث لنا ملكا نقاتل فى سبيل

چون گفتند مر پيغمبرى را اشموئيل نام كه ايشانرا بود يوشع برانگيز براى ما پادشاهى را تا كارزار كنيم در راه

الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا

خداى گفت هيچ شايد بود شما اگر نوشته شود بر شما كارزار كه كارزار نكنيد

قالوا وما لنا الا نقاتل فى سبيل الله وقد اخرجنا

گفتند و چه مانع آيد ما را كه كارزار نكنيم در راه خداى و بتحقيق بيرون كردند ما را

من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا

از سراهاى ما و از نزد پسران ما پس چون نوشته شد بر ايشان قتال اعراض كردند مگر

قليلا منهم والله عليم بالظالمين وقال لهم

اندكى از ايشان و بدرستى كه خداى داناست بحال ستمكاران و گفت مر ايشان را

نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى

پيغمبر ايشان بدرستى كه خداى بتحقيق فرستاد براى شما طالوت را پادشاهى گفتند چگونه

يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت

شود مر او را پادشاهى بر ما و حال آنكه از اسباط انبيائيم و ملوكيم سزاوارتريم به پادشاهى از وى

پادشاهى است نداده اند او را

سعة من المال قال ان الله اصطفيه عليكم وزاده

فراخى از مال گفت بدرستى كه خداى بر گزيد او را بر شما و افزون كرد او را

بسطة فى العلم والجسم والله يؤتى ملكه من يشاء

فراخى در دانش و تن و خداى ميدهد خلافت و پادشاهى خود آنكس را كه مى خواهد

والله واسع عليم وقال لهم نبيهم ان اية ملكه

و خداى بسيار عطاست داناست و گفت مر ايشانرا پيغمبر ايشان بدرستى كه نشان پادشاهى او

ان ياتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية

آنست كه آيد بشما صندوق توريه در آنست آرامش از پروردگار شما و باقى مانده

مما ترك ال موسى وال هرون تحمله الملائكة ان

از آنچه گذاشت اتباع موسى و اتباع هرون چون الواح و عصا بر ميدارند آنرا ملائكه بدرستى كه

فى ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين فلما

در آن آيتست معجزه براى شما اگر هستيد شما باور دارندگان پس آنگاه كه

فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر

جدا شد طالوت از بيت المقدس با لشكرها گفت بدرستى كه خداى صورت آزمايش نماينده است

فمن شرب منه فليس منى ومن لم يطعمه فانه منى

پس هر كه بياشامد از آن نيست از اتباع من و هر كه نچشيد از آن پس بدرستى كه او از اتباع

الا من اغترف غرفة بيده فشربوا منه الا قليلا

مگر كسيكه بردارد آن مقدار كه بر تواند گرفتن بدست خود پس بياشاميدند از آن نهر مگر اندكى

بطريق اغتراف

اضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط واليه ترجعون
الم تر الى الملا من بني اسرائيل من بعد موسى
اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل
الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا
قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا
من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا
قليلا منهم والله عليم بالظالمين وقال لهم
نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى
يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت

سعة من المال قال ان الله اصطفيه عليكم وزاده
بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء
والله واسع عليم وقال لهم نبيهم ان اية ملكه
ان ياتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية
مما ترك ال موسى وال هرون تحمله الملائكة ان
في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين فلما
فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر
فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني
الا من اغترف غرفة بيده فشربوا منه الا قليلا

مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا

لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ

أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ

وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ

أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ

بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو

الجزو الثالث

فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا

بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ

دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ

رسولان

بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ

مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا

مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ

ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون الله لا
ونه خواهشی وكافران ايشانند ستمكاران معبود بسزا هيچ
اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم
خدايی نيست جز او زنده پاينده بجود نگيرد او را خواب گران مر او راست
له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع
آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است كيست آنكه خواهش كند
عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم و
نزد او مگر بفرمان او ميداند آنچه پيش از اهل آسمان و زمين بوده و آنچه كه بعد از ايشان بوده
لا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه
ندانند چيزی از دانش او مگر آنرا كه خواست گرد اند تمام فرا كرسی او
السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو
آسمانها و زمين را و دشوار نيايد او را نگاه داشتن آسمان و زمين و او
العلي العظيم لا اكراه في الدين قد تبين
بزرگوار است بزرگ قدر هيچ الزام نمودن نيست در دين بحقيقت ميدانند
الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله
راه راست از گمراهی پس هركه نگرود بخدای باطل وگرود بمعبود بسزا
فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله
پس بحقيقت دست زد به بند استوارتر حال آنكه هيچ گسستی نيست آنرا و خدا

سميع عليم الله ولي الذين امنوا يخرجهم من الظلمات
شنواست داناست الله يار آنانست كه ايمان آوردند حال آنكه بيرون می آرد ايشانرا از تاريكيهای
الى النور والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت
به روشنايی يعنی و آنان كه نگرويدند ياران ايشان معبودان باطل اند
يخرجونهم من النور الى الظلمات اولئك اصحاب
بيرون می آرند ايشانرا از روشنايی فطرت بتاريكيهای طبيعت ايشان ملازمان
النار هم فيها خالدون الم تر الى الذي حاج ابرهيم
آتش اند ايشان در آن آتش جاودانه باشند ای ننگريستی به آنكس كه حجت گفت با ابراهيم
في ربه ان اتاه الله الملك اذ قال ابرهيم ربي الذي
در بارهٔ پروردگار خود برای آنكه داد او را خدای پادشاهی دنيا چون گفت ابراهيم پروردگار من آنست
يحيي ويميت قال انا احيي واميت قال ابرهيم فان
كه زنده ميگرداند و ميميراند گفت نمرود من زنده ميگردانم بعفو و ميميرانم گفت ابراهيم پس بدرستی كه
الله يأتي بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب فبهت
خدای می آورد آفتاب را از جای برآمدن پس بيار تو آنرا از جای فرو شدن آن پس متحير شد
الذي كفر والله لا يهدي القوم الظالمين او كالذي
آنكه كافر بود و خدای راه ننمايد گروه ظالمان را يا مانند آنكه
مر على قرية وهي خاوية على عروشها قال انى
گذشت گويند عزير پيغمبر بود بر دهی گويند بيت المقدس و آن ده افتاده بود بر سقفهای خود گفت عزير

يحيي هذه الله بعد موتها فاماته الله مائة عام ثم
بعثه قال كم لبثت قال لبثت يوما او بعض يوم
قال بل لبثت مائة عام فانظر الى طعامك وشرابك
لم يتسنه وانظر الى حمارك ولنجعلك اية للناس
وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها لحما فلما
تبين له قال اعلم ان الله على كل شيء قدير واذ قال
ابرهيم رب ارني كيف تحيي الموتى قال اولم تؤمن
قال بلى ولكن ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة من
الطير فصرهن اليك ثم اجعل على كل جبل منهن

نصف الحزب

جزءا ثم ادعهن يأتينك سعيا واعلم ان الله عزيز
حكيم مثل الذين ينفقون اموالهم في سبيل
الله كمثل حبة انبتت سبع سنابل في كل
سنبلة مائة حبة والله يضاعف لمن يشاء
والله واسع عليم الذين ينفقون اموالهم في
سبيل الله ثم لا يتبعون ما انفقوا منا ولا اذى
لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم
يحزنون قول معروف ومغفرة خير من صدقة
يتبعها اذى والله غني حليم يا ايها الذين امنوا

لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والاذى كالذي ينفق
ماله رئاء الناس ولا يؤمن بالله واليوم الآخر
فمثله كمثل صفوان عليه تراب فاصابه وابل فتركه
صلدا لا يقدرون على شيء مما كسبوا والله لا يهدي
القوم الكافرين ومثل الذين ينفقون اموالهم
ابتغاء مرضات الله وتثبيتا من انفسهم كمثل جنة
بربوة اصابها وابل فآتت اكلها ضعفين فان لم يصبها
وابل فطل والله بما تعملون بصير ايود احدكم ان
تكون له جنة من نخيل واعناب تجري من تحتها

الانهار له فيها من كل الثمرات واصابه الكبر وله
ذرية ضعفاء فاصابها اعصار فيه نار فاحترقت
كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم تتفكرون
يا ايها الذين آمنوا انفقوا من طيبات ما كسبتم ومما
اخرجنا لكم من الارض ولا تيمموا الخبيث منه
تنفقون ولستم بآخذيه الا ان تغمضوا فيه واعلموا
ان الله غني حميد الشيطان يعدكم الفقر ويأمركم
بالفحشاء والله يعدكم مغفرة منه وفضلا والله
واسع عليم يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت

الحكمة فقد أوتي خيرا كثيرا وما يذكر إلا أولوا
الألباب وما أنفقتم من نفقة أو نذرتم من نذر
فإن الله يعلمه وما للظالمين من أنصار إن تبدوا
الصدقات فنعما هي وإن تخفوها وتؤتوها الفقراء
فهو خير لكم ويكفر عنكم من سيئاتكم والله
بما تعملون خبير ليس عليك هداهم ولكن الله
يهدي من يشاء وما تنفقوا من خير فلأنفسكم
وما تنفقون إلا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من
خير يوف إليكم وأنتم لا تظلمون للفقراء الذين

أحصروا في سبيل الله لا يستطيعون ضربا في الأرض
يحسبهم الجاهل أغنياء من التعفف تعرفهم بسيماهم
لا يسألون الناس إلحافا وما تنفقوا من خير فإن
الله به عليم الذين ينفقون أموالهم بالليل و
النهار سرا وعلانية فلهم أجرهم عند ربهم ولا
خوف عليهم ولا هم يحزنون الذين يأكلون
الربوا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان
من المس ذلك بأنهم قالوا إنما البيع مثل الربوا وأحل
الله البيع وحرم الربوا فمن جاءه موعظة من ربه

الحزب

فانتهى فله ما سلف وأمره إلى الله ومن عاد فأولئك
أصحاب النار هم فيها خالدون يمحق الله الربوا و
يربي الصدقات والله لا يحب كل كفار أثيم إن الذين
آمنوا وعملوا الصالحات وأقاموا الصلوة وآتوا
الزكوة لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا
هم يحزنون يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وذروا
ما بقي من الربوا إن كنتم مؤمنين فإن لم تفعلوا
فأذنوا بحرب من الله ورسوله وإن تبتم فلكم رؤوس
أموالكم لا تظلمون ولا تظلمون وإن كان ذو عسرة

فنظرة إلى ميسرة وأن تصدقوا خير لكم إن كنتم
تعلمون واتقوا يوما ترجعون فيه إلى الله ثم توفى
كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون يا أيها الذين آمنوا
إذا تداينتم بدين إلى أجل مسمى فاكتبوه وليكتب
بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب أن يكتب كما
علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله
ربه ولا يبخس منه شيئا فإن كان الذي عليه الحق سفيها
أو ضعيفا أو لا يستطيع أن يمل هو فليملل وليه بالعدل
واستشهدوا شهيدين من رجالكم فإن لم يكونا

رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ

أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى ط وَ

لَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ط وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ

صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ط ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ

لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً

تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ط وَ

أَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ج وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ط وَإِنْ

تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ط وَاتَّقُوا اللَّهَ ط وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ط

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا

نصف الحزب

فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ ط فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي

اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ط وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ط وَمَنْ

يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ لِلَّهِ مَا فِي

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ط فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ

مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا

أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ط كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَ

مَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ

وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

خمس

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها
ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا
ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته على الذين من قبلنا
ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر
لنا وارحمنا انت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين

سورة آل عمران مدنية مائتا آية

بسم الله الرحمن الرحيم
الم الله لا اله الا هو الحي القيوم نزل عليك الكتاب

بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والانجيل
من قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا
بايات الله لهم عذاب شديد والله عزيز ذو انتقام
ان الله لا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء
هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا
هو العزيز الحكيم هو الذي انزل عليك الكتاب
منه ايات محكمات هن ام الكتاب واخر متشابهات
فاما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه
منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم تاويله الا

قرنفل حار يابس في الثالثة
يقوي المعدة
درهم ونصف

دار فلفل حارة في الثالثة يابسة
في الثانية تقوي الظهر وتهيج
الباه نصف درهم

دار صيني حار يابس في الثالثة
[illegible]
درهم

بسباسه حار يابس في الثالثة
تزيد في المني وشهوة الباه
درهمين

بزر البنج بارد في الثالثة
يابس في الثانية
نصف [illegible]

بزر الجرجير حار يابس في
الثالثة يزيد في شهوة الباه
درهم

[illegible] حار [illegible] يابس في الثالثة
[illegible]
درهم ونصف

شقاقل حار يابس في الثالثة
تزيد في الباه
درهم

قرفه حار يابس في الثالثة
درهمين

خولنجان يزيد في شهوة الباه
حار يابس في الثالثة
درهم

زعفران
نصف درهم

[illegible]
درهمين

بزر [illegible]
درهمين

بزر [illegible]
درهمين

جهة خلاص
از قرض سیزده
بار بخوانند

الله والراسخون في العلم يقولون امنا به كل من عند
ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا
بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك
انت الوهاب ربنا انك جامع الناس ليوم لا ريب
فيه ان الله لا يخلف الميعاد ان الذين كفروا لن
تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا
واولئك هم وقود النار كداب ال فرعون و
الذين من قبلهم كذبوا باياتنا فاخذهم الله بذنوبهم
والله شديد العقاب قل للذين كفروا ستغلبون

وتحشرون الى جهنم وبئس المهاد قد كان لكم اية في
فئتين التقتا فئة تقاتل في سبيل الله واخرى كافرة
يرونهم مثليهم راي العين والله يؤيد بنصره من يشاء
ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار زين للناس
حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير
المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة و
الانعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله
عنده حسن الماب قل اؤنبئكم بخير من ذلكم
للذين اتقوا عند ربهم جنات تجري من تحتها الانهار

نصف

خالدين فيها وازواج مطهرة ورضوان من الله و
الله بصير بالعباد الذين يقولون ربنا اننا امنا فاغفر
لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار الصابرين والصادقين
والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار
شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم
قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان
الدين عند الله الاسلام وما اختلف الذين اوتوا
الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم و
من يكفر بايات الله فان الله سريع الحساب فان

حاجوك فقل اسلمت وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين
اوتوا الكتاب والاميين ءاسلمتم فان اسلموا فقد
اهتدوا وان تولوا فانما عليك البلاغ والله بصير
بالعباد ان الذين يكفرون بايات الله ويقتلون
النبيين بغير حق ويقتلون الذين يامرون بالقسط
من الناس فبشرهم بعذاب اليم اولئك الذين
حبطت اعمالهم في الدنيا والاخرة وما لهم من
ناصرين الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب
يدعون الى كتاب الله ليحكم بينهم ثم يتولى فريق

منهم وهم معرضون ذلك بانهم قالوا لن تمسنا
النار الا اياما معدودات وغرهم في دينهم ما كانوا
يفترون فكيف اذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه
ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون قل اللهم
مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك
ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير
انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج
النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج
الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب لا

يتخذ المؤمنون الكافرين اولياء من دون المؤمنين
ومن يفعل ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا
منهم تقاة ويحذركم الله نفسه والى الله المصير
قل ان تخفوا ما في صدوركم او تبدوه يعلمه الله
ويعلم ما في السماوات وما في الارض والله على كل
شيء قدير يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا و
ما عملت من سوء تود لو ان بينها وبينه امدا بعيدا
ويحذركم الله نفسه والله رؤف بالعباد
قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر

لكم ذنوبكم والله غفور رحيم قل اطيعوا الله

والرسول فان تولوا فان الله لا يحب الكافرين

ان الله اصطفى آدم ونوحا وآل ابرهيم وآل عمران

على العالمين ذرية بعضها من بعض والله سميع

عليم اذ قالت امرات عمران رب اني نذرت

لك ما في بطني محررا فتقبل مني انك انت السميع العليم

فلما وضعتها قالت رب اني وضعتها انثى والله اعلم

بما وضعت وليس الذكر كالانثى واني سميتها مريم

واني اعيذها بك وذريتها من الشيطان الرجيم

نصف الحزب

فتقبلها ربها بقبول حسن وانبتها نباتا حسنا و

كفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد

عندها رزقا قال يا مريم انى لك هذا قالت هو من عند

الله ان الله يرزق من يشاء بغير حساب هنالك دعا

زكريا ربه قال رب هب لي من لدنك ذرية

طيبة انك سميع الدعاء فنادته الملائكة وهو قائم

يصلي في المحراب ان الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة

من الله وسيدا وحصورا ونبيا من الصالحين قال

رب انى يكون لي غلام وقد بلغني الكبر وامراتي

عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء قال رب اجعل
لي آية قال آيتك ألا تكلم الناس ثلاثة أيام إلا رمزا
واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشي والإبكار
وإذ قالت الملائكة يا مريم إن الله اصطفاك و
طهرك واصطفاك على نساء العالمين يا مريم اقنتي لربك
واسجدي واركعي مع الراكعين ذلك من أنباء
الغيب نوحيه إليك وما كنت لديهم إذ يلقون
أقلامهم أيهم يكفل مريم وما كنت لديهم إذ يختصمون
إذ قالت الملائكة يا مريم إن الله يبشرك بكلمة منه

اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا والآخرة
ومن المقربين ويكلم الناس في المهد وكهلا ومن
الصالحين قالت رب أنى يكون لي ولد ولم
يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء إذا قضى أمرا
فإنما يقول له كن فيكون ويعلمه الكتاب والحكمة
والتوراة والإنجيل ورسولا إلى بني إسرائيل أني قد
جئتكم بآية من ربكم أني أخلق لكم من الطين كهيئة الطير
فأنفخ فيه فيكون طيرا بإذن الله وأبرئ الأكمه والأبرص
وأحيي الموتى بإذن الله وأنبئكم بما تأكلون

وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرِيةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ رَبَّنَا

الحزب

آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
۝ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ
الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ
آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ الْحَقُّ

مِن رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ
إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا
اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن
دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَٰهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ
التَّوْرَاةُ وَالْإِنجِيلُ إِلَّا مِن بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا
لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝
مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِن كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّ أَوْلَى
النَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَدَّت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ

وما يشعرون ۝ يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات

ونميدانند ای جهودان و ترسایان چرا کافر میشوید بآیتهای

الله وانتم تشهدون ۝ يا اهل الكتاب لم تلبسون

خدای و شما گواهید بر صحت آن ای خداوندان دانش بتوریت و انجیل چرا می آمیزید

الحق بالباطل وتكتمون الحق وانتم تعلمون ۝ وقالت

صواب با باطل و پنهان میدارید صواب را و شما میدانید و گفتند

طائفة من اهل الكتاب امنوا بالذي انزل على الذين

گروهی از خداوندان کتاب ایمان آرید بدانچه فرستاده اند بر آنانکه

امنوا وجه النهار واكفروا اخره لعلهم يرجعون

ایمان آوردند در اول روز و کافر شوید بدان در آخر روز تا مگر ایشان باز گردند از دین خود

ولا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى هدى

و اقرار مکنید مگر کسی که پی روی کرد دین شما را بگو بدرستی دین

الله ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او يحاجوكم عند ربكم

خدایست باآنک دادند یکی را مثل آنچه دادند شما را یا حجت گویند در قیامت نزد پروردگار

قل ان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع

بگوی بدرستی اسباب فزونی بدست قدرت خدایست دهد آنرا هرکرا خواهد و خدای بسیار عطاست

عليم ۝ يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل

دانا خاص گرداند برحمت خود هرکرا خواهد و خدای خداوند بخشش

نصف الحزب

العظيم ۝ ومن اهل الكتاب من ان تامنه بقنطار

بزرگست و از اهل کتابست کسی که اگر امین شمری اورا بمال بسیار

يؤده اليك ومنهم من ان تامنه بدينار لا يؤده

باز سپارد آنرا بتو و از ایشانست کسی که اگر امین شمری اورا به یک دینار باز نسپارد آنرا

اليك الا ما دمت عليه قائما ذلك بانهم قالوا

بابتو مگر آن مدت را باشی ای صاحب حق برو استاده بمطالبت آن ترک اداء آنست که ایشان گفتند

ليس علينا في الاميين سبيل ويقولون على الله

نیست بر ما در کار آنان که غیر اهل کتابند راه عقابی و میگویند بر خدای

الكذب وهم يعلمون ۝ بلى من اوفى بعهده واتقى

دروغ و ایشان میدانند آری هرکه وفا کند بعهد خدای و پرهیزکاری نماید

فان الله يحب المتقين ۝ ان الذين يشترون

پس بدرستی خدای دوست میدارد پرهیزکارانرا بدرستی آنان که بدل میکنند

بعهد الله وايمانهم ثمنا قليلا اولئك لا خلاق لهم

بعهد خدای و سوگندهای ایشان اندک را ایشان هیچ نصیبی نیست مر ایشانرا

في الاخرة ولا يكلمهم الله ولا ينظر اليهم يوم القيمة

در آن جهان و سخن نگوید با ایشان خدای و ننگرد بسوی ایشان در روز قیامت

ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ۝ وان منهم لفريقا

و ثنا نگوید بر ایشان و مر ایشانراست عذابی دردناک و بدرستی از ایشانست گروهی

يلوون ألسنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب
وما هو من الكتاب ويقولون هو من عند الله و
ما هو من عند الله ويقولون على الله الكذب و
هم يعلمون ما كان لبشر أن يؤتيه الله الكتاب
والحكم والنبوة ثم يقول للناس كونوا عبادا لي من
دون الله ولكن كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب
وبما كنتم تدرسون ولا يأمركم أن تتخذوا
الملائكة والنبيين أربابا أيأمركم بالكفر بعد إذ
أنتم مسلمون وإذ أخذ الله ميثاق النبيين لما

آتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم رسول مصدق لما
معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال أأقررتم وأخذتم
على ذلكم إصري قالوا أقررنا قال فاشهدوا وأنا معكم
من الشاهدين فمن تولى بعد ذلك فأولئك هم
الفاسقون أفغير دين الله يبغون وله أسلم من
في السماوات والأرض طوعا وكرها وإليه يرجعون
قل آمنا بالله وما أنزل علينا وما أنزل على إبراهيم و
إسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط وما أوتي
موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين أحد

مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ
از ایشان و ما مر او را فرمان بر داریم و هر که جوید جز دین محمد علیه السلام
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
دینی را پس هرگز قبول نکنند از وی و او در آن جهان از زیان کاران است
كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
چگونه راه نماید خدای گروهی را که کافر شدند پس از ایمان ایشان و گواهی دادند
اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
که درستی که پیغمبر فرستاده محمد پیغمبر بر حق است و آمد بایشان معجزات روشن و خدای راه ننماید
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ اُولٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ
گروه ستمکاران را ایشان جزاء ایشان آنست که بدرستی بر ایشان بود دوری از رحمت
اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا
خدای و نفرین فرشتگان و مردمان همه حال آنکه جاوید باشند در آن لعنت
لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ اِلَّا
سبک کرده نشود از ایشان عذاب را و نه ایشان مهلت داده شوند مگر
الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
آنان که توبه کنند پس از حالت کفر و ضلالت و بیامرزند کار را پس بدرستی خدای آمرزگار است مهربان
اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
بدرستی آنان که کافر شدند بعیسی پس از ایمان آوردن بموسی پس زیاده گردانیدند کفر را

الجزء الرابع

لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ اِنَّ الَّذِينَ
بکفر بمحمد و قرآن هرگز قبول کرده نشود توبه ایشان و ایشان ایشانند گمراهان بدرستی آنان که
كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ
کافر شدند و مردند و حال آنکه ایشان همچنان کافران بودند پس هرگز قبول کرده نشود از یکی از ایشان
مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهِ اُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
پری زمین طلا و اگر چه باز خرد را بآن خود ایشان مر ایشانراست عذابی
اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا
دردناک و نیست مر ایشانرا هیچ یاری هرگز نیابید حقیقت نیکی را تا آنگاه که نفقه کنید
مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ
برای خدای از آنچه دوست دارید و آنچه نفقه کنید از هر چیزی پس بدرستی خدای به آن داناست
كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي اِسْرَائِيلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَائِيلُ
همه طعامها بود حلال مر پسران یعقوب را مگر آنچه حرام گردانید یعقوب
عَلٰى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ
بر خود از گوشت و شیر شتر از پیش آنکه فرو فرستادند توریت را بگوی پس بیارید توریت را
فَاتْلُوهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
پس بخوانید آنرا اگر هستید شما راست گویان پس هر که از خود بر بافد بر خدای دروغ را
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ صَدَقَ
از پس آنکه بیان کردیم پس ایشانند ستمکاران بگوی راست گفت

الله فاتبعوا ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين

خدای پس پی روی نمایید دین ابرهیم را حال انکه مایل بود از ملتهای باطل و نبود از اهل شرک و بت پرستی

ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا

بدرستی اول خانه که نهاده شد برای عبادت جای مردمان را آینه آنست که به مکه است حال انکه با خیر بسیارست

وهدى للعالمين فيه ايات بينات مقام ابرهيم

و راه نموی برای جهانیان در ان خانه است نشانهای روشن جایگاه ابرهیم است

ومن دخله كان امنا ولله على الناس حج البيت

و هرکه در آید در آن خانه باشد ایمن از ترسی و مر خدای راست بر مردمان قصد زیارت کعبه

من استطاع اليه سبيلا ومن كفر فان الله غني

هرکه تواند و باید بسوی ان خانه راهی بوجدان زاد و راحله و هرکه کافر شود پس بدرستی خدای بی

عن العالمين قل يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات

نیازست از جهانیان بگوی ای خداوندان دانش توریت و انجیل چرا انکار میکنید و آیتها یا معجزات

الله والله شهيد على ما تعملون قل يا اهل الكتاب

خدای را و خدای گواه حاضرست بر انچه میکنید شما بگوی ای خداوندان نامه آسمانی

لم تصدون عن سبيل الله من امن تبغونها عوجا

چرا باز میدارید از دین خدای انان را که ایمان آوردند میجویید برای آن راه انحراف

وانتم شهداء وما الله بغافل عما تعملون يا ايها

و شما گواهانید بر راستی آن و خدای آگاه است از انچه میکنید شما ای انان که

الذين امنوا ان تطيعوا فريقا من الذين اوتوا الكتاب

انان که ایمان آوردید اگر فرمان برید گروهی را از انان که دادند ایشان را توریت و انجیل

يردوكم بعد ايمانكم كافرين وكيف

باز گردانند شما را پس از ایمان ایشان حال انکه کافر باشید و چگونه

تكفرون وانتم تتلى عليكم ايات الله وفيكم رسوله

کافر شوید و شما میخوانده شد بر شما آیتهای خدای را و در میان شماست پیغامبر او محمد صلی الله علیه و آله

ومن يعتصم بالله فقد هدي الى صراط مستقيم

و هرکه تمسک جوید باین خدای پس بتحقیق راه یافته سوی راه راست

يا ايها الذين امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا

ای انان که ایمان آوردند بترسید از خدای چنانچه حق ترسیدن اوست و باید

تموتن الا وانتم مسلمون واعتصموا بحبل الله جميعا

که بمیرید اجل شما مگر دران حال که مسلمان باشید و تمسک نمایید بعهد خدای همه

ولا تفرقوا واذكروا نعمت الله عليكم اذ كنتم اعداء

و پراکنده مباشید و یاد آرید نیکویی خدا را بر شما چون بودید دشمنان

فالف بين قلوبكم فاصبحتم بنعمته اخوانا وكنتم

پس مهربانی پدید کرد میان دلهای شما پس شدید برکت نعمت خدای برادران دینی و بودید

على شفا حفرة من النار فانقذكم منها كذلك

بر کناره گوی از آتش یعنی دوزخ پس خلاص داد شما را از آن همچنین

يبين الله لكم آياته لعلكم تهتدون ولتكن منكم
بیان کند خدای برای شما دلایل خود را تا مگر شما راه یابید و باید که باشد از شما
أمة يدعون إلى الخير ويأمرون بالمعروف و
گروهی که میخوانند سوی نیکی و فرمایند گروهی بعرف شرع و
ينهون عن المنكر وأولئك هم المفلحون و
باز دارند از کارهای ناشایست و ایشانند ایشان رستگاران و
لا تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا من بعد ما
مباشید چون آنان که جدایی نمودند در اعتقاد و خلاف کردند از آن پس که آمد به
جاءهم البينات وأولئك لهم عذاب عظيم
ایشان دلایل روشن و ایشان مر ایشان راست عذابی بزرگ
يوم تبيض وجوه وتسود وجوه فأما الذين اسودت
در روزی که سفید شود بنور ایمان رویها و سیاه شود بظلمت کفر رویها پس اما آنان که سیاه شده باشد
وجوههم أكفرتم بعد إيمانكم فذوقوا العذاب
رویهای ایشان گویند ایشان را ای کافر شدید پس از ایمان شما پس بچشید الم عذاب را
بما كنتم تكفرون وأما الذين ابيضت وجوههم
بدانچه بودید که کافر شدید و اما آنان که سفید شد رویهای ایشان
ففي رحمة الله هم فيها خالدون تلك آيات الله نتلوها
پس در بهشت خدااند ایشان در آن بهشت جاوید باشند آنچه گفتیم آیتهای خدای است میخوانیم بر تو

عليك بالحق وما الله يريد ظلما للعالمين ولله ما
بر تو بصواب و نخواهد خدای هیچ ستمی برای جهانیان و مر خدای راست آنچه
في السماوات وما في الأرض وإلى الله ترجع الأمور
در آسمانهاست و آنچه در زمین است و با حکم خدای باز گردانند کارها را همه
كنتم خير أمة أخرجت للناس تأمرون بالمعروف
شما بهترین گروهی که پدید آوردند برای مردمان میفرمایید بکارهای نیک کردن
وتنهون عن المنكر وتؤمنون بالله ولو آمن أهل
و باز میدارید از کارهای ناکردنی و ایمان می آرید بخدای و اگر ایمان آوردندی یهود و نصاری
الكتاب لكان خيرا لهم منهم المؤمنون وأكثرهم
هر آینه بودی بهتر مر ایشان را در دین و دنیا از ایشانند مومنان و بیشتر ایشان
الفاسقون لن يضروكم إلا أذى وإن يقاتلوكم
خارج اند از فرمان خدای هرگز نتوانند رسانید شما را مگر رنجانیدنی بزبان و اگر کارزار کنند با شما
يولوكم الأدبار ثم لا ينصرون ضربت
بدهند شما را پشتها یعنی منهزم شوند پس یاری کرده نشوند بهیچ وجه لازم گردانیده شد
عليهم الذلة أين ما ثقفوا إلا بحبل من الله وحبل
بر ایشان خواری را هرکجا یافته شوند مگر بعهدی از خدای و عهدی
من الناس وباءو بغضب من الله وضربت عليهم المسكنة
از مردمان بالتزام جزیه و سزاوار شدند بانتقام از خدای و لازم گردانیده شد بر ایشان بیچارگی

نصف الحزب

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
آن عقاب بسبب آنکه ایشان هستند که کافر میشوند بآیتهای خدای و میکشتند
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
پیغمبران را بی سبب استحقاق آنچه گفته شد بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند که از حد در میگذشتند
لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ
نه اند اهل کتاب برابر از جدا و ندان کتاب اند جماعتی بر سیرت راست میخوانند آیتهای
اللّٰهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَ
خدای را در ساعتهای شب و ایشان نماز میگزارند ایمان می آورند بخدای و
الْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
بروز بازپسین و میفرمایند بکارهای شرعی نیکو و باز میدارند از
الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولٰئِكَ مِنَ
کار ناکردنی و می شتابند در نیکیها و ایشان از
الصَّالِحِينَ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
جمله نیکانند و آنچه کنید از نیکی پس هرگز ضایع نکنند از شما ثواب آن و خدای داناست
بِالْمُتَّقِينَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
بحال پرهیزکاران بدرستی آنان که کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان مالهای ایشان و نه
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَأُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
فرزندان ایشان از عذاب خدای هیچ چیز را و ایشان ملازمان آتش اند ایشان در آن

خَالِدُونَ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
جاویدان باشند مثل آنچه نفقه میکنند کافران درین زندگانی نزدیکتر و پست تر
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
چون داستان بادیست که در آن باد باشد سرمای سخت که رسد بکشت زار گروهی که ستم کردند
أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ
بر تنهای خود به معصیت پس هلاک کند آن باد آن کشت زار را و ستم نکرد بر ایشان خدای ولیکن بر
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً
نفس خود ستم کردند ای آنان که ایمان آوردند مگیرید دوست خالص
مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ
نه اهل ملت شما تقصیر نمیکنند در حق شما فساد را دوست داشتند در مشقت افتادن شما بحقیقت پیدا شد
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ
دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه نهان میدارد سینهای ایشان بزرگتر است
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ هَا أَنْتُمْ
بحقیقت بیان کردیم برای شما آیتها را اگر هستید که دریابید اینک شما گروهی
أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ
که دوست میدارید ایشان را و دوست نمیدارند شما را و ایمان می آرید بجنس کتاب آسمانی
كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ
همه و چون ببینند شما را گویند ایمان آوردیم و چون تنها باشند از غیظ اهل ملت خود بگزند بر شما

الانامل من الغيظ قل موتوا بغيظكم ان الله عليم
بذات الصدور ان تمسسكم حسنة تسؤهم و
ان تصبكم سيئة يفرحوا بها وان تصبروا وتتقوا لا
يضركم كيدهم شيئا ان الله بما يعملون محيط
واذ غدوت من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد
للقتال والله سميع عليم اذ همت طائفتان منكم
ان تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون
ولقد نصركم الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله لعلكم
تشكرون اذ تقول للمؤمنين الن يكفيكم ان يمدكم

ربكم بثلثة الاف من الملائكة منزلين بلى ان
تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم
ربكم بخمسة الاف من الملائكة مسومين وما
جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به وما
النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ليقطع طرفا
من الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا خائبين
ليس لك من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم
فانهم ظالمون ولله ما في السموات وما في الارض
يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم

الحزب

يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا الربوا اضعافا
اى آنان كه ايمان آورديد مخوريد فزونى مال را بسبب وجه شرع
مضاعفة واتقوا الله لعلكم تفلحون واتقوا
افزونيهاى فزون كردانيده و بترسيد از خداى تا مگر شما رستگارى يابيد و بترسيد
النار التي اعدت للكافرين واطيعوا الله والرسول
از آتش كه ساخته كردانيده اند براى كافران و فرمان بريد خدايرا و پيغمبر فرستاده را
لعلكم ترحمون وسارعوا الى مغفرة من ربكم
تا مگر شما رحمت كرده شويد و بشتابيد سوى آمرزشى از پروردگار شما
وجنة عرضها السموات والارض اعدت للمتقين
و سوى بهشتى كه پهناى آن آسمانها است و زمين ساخته كردانيده اند آنرا براى پرهيزكارا
الذين ينفقون في السراء والضراء والكاظمين الغيظ
آنان كه نفقه ميكنند در حالت شادى و تنگى و فرو خورندگان خشم را
والعافين عن الناس والله يحب المحسنين و
و عفو كنندگان جرم از مردم را و خداى دوست ميدارد نيكوكارانرا و
الذين اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا
آنان كه چون كنند كارى بغايت زشت را يا ستم كردند بر تنهاى خود بگناه ياد كنند
الله فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر الذنوب الا
خدايرا پس آمرزش خواهند براى گناهان ايشان و كه مى آمرزد گناهان را مگر

الله ولم يصروا على ما فعلوا وهم يعلمون اولئك
خداى و مداومت ننمايند بر آنچه كردند و ايشان ميدانند بدى آن كار را ايشان
جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات تجري من تحتها
جزاى ايشان آمرزشى است از پروردگارشان و بوستانهايى كه رود از زير درختهاى آن
الانهار خالدين فيها ونعم اجر العاملين قد خلت
جويها حال آنكه جاويد باشند در آن و نيكا مزد كاركنندگان بتحقيق گذشت پيش
من قبلكم سنن فسيروا في الارض فانظروا كيف
از شما نهادهاى خداى پس برويد در زمين پس بنگريد كه چگونه بود
كان عاقبة المكذبين هذا بيان للناس وهدى
انجام كار دروغ دارندگان اين هويدا شدنيست براى مردم و راه نمونى
وموعظة للمتقين ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون
و پندى براى پرهيزكاران و ضعيف مشويد در جهاد و اندوهگين مگرديد و شما غالب تريد بعاقبت
ان كنتم مؤمنين ان يمسسكم قرح فقد مس القوم
اگر هستيد باور دارندگان اگر رسيد شما را در روز احد خستگى پس بحقيقت رسيد بگروه كفار
در روز بدر
قرح مثله وتلك الايام نداولها بين الناس وليعلم
خستگى مانند آن و آن روزها ظفر و غلبه ميگردانيم آنرا در ميان مردمان و تا ظاهر گرداند
الله الذين امنوا ويتخذ منكم شهداء والله لا يحب
خداى آنانرا كه ايمان آوردند و فرا گيرد از شما گروهى مخصوص بشهادت و خداى دوست ندارد

الظالمين ويمحص الله الذين امنوا ويمحق الكافرين

ستمکاران را و تا پاک گرداند خدای از گناهان آنرا که ایمان آوردند و کاسته گرداند کافرانرا

ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين

یا نه که پنداشتید که در آیید در بهشت و هنوز ظاهر نکرد و ندانسته خدای آنان را

جاهدوا منكم ويعلم الصابرين ولقد كنتم

که جهاد کردند از شما و دانستن او صبر نمایند کانراست و بتحقیق بودید شما

تمنون الموت من قبل ان تلقوه فقد رايتموه وانتم

آرزو می نمودید اسباب مرگ را یعنی جهاد را از آن پیش که ببینید آنرا پس بتحقیق دیدید آنرا و شما

تنظرون وما محمد الا رسول قد خلت من قبله

نگرستید آنرا و نیست محمد علیه السلام مگر پیغمبری فرستاده بتحقیق گذشت پیش از زمان او

الرسل افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم ومن

پیغمبران ای پس اگر وفات یابد یا شهید شود باز گردید شما بر پاشنهای شما و هر که

ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله

برگردد بحال کفر باز گردد پس هرگز نرساند خدای را چیزی از گزند و زود بود که جزا دهد خدا

الشاكرين وما كان لنفس ان تموت الا

سپاس دارندگان را و نباشد مر هیچ تنی را که میرد مگر

باذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا

بفرمان خدای نوشته شد موت نوشته شدنی بوقت و هر که خواهد پاداش نیکی درین جهان

جزو هیم

نؤته منها ومن يرد ثواب الاخرة نؤته منها وسنجزي

بدهیم او را چیزی از آن و هر که خواهد پاداش نیکی در آن جهان بدهیم او را چیزی از آن و زود بود که

الشاكرين وكاين من نبي قاتل معه ربيون كثير

شکر کنان نعمت دین را و چند از پیغمبران که کارزار کردند با او جماعات بسیار

فما وهنوا لما اصابهم في سبيل الله وما ضعفوا

پس بددلی ننمودند برای آنچه رسید بایشان در راه دین خدای از متاعب و ضعیف حال نشدند

وما استكانوا والله يحب الصابرين وما كان

و فروتنی ننمودند و خدای دوست میدارد صابران را و نبود گفتار

قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا

ایشان مگر آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز ما را گناهان ما را و از حد تجاوز نمودن ما را

في امرنا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين

در کار ما و ثابت دار بر مواقف جهاد قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران

فاتاهم الله ثواب الدنيا وحسن ثواب الاخرة

پس داد ایشانرا خدای نیکی پاداش این جهانی و نیکی پاداش آن جهان

والله يحب المحسنين يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا

و خدای دوست دارد نیکوکاران را ای آنان که ایمان آوردید اگر فرمان برید

الذين كفروا يردوكم على اعقابكم فتنقلبوا خاسرين

آنان را که کافر شدند باز گردانند شما را بر حالت کفر پس باز گردید با حالت زیان کاری

بلى الله مولىكم وهو خير الناصرين سنلقي
في قلوب الذين كفروا الرعب بما أشركوا بالله
ما لم ينزل به سلطانا ومأويهم النار وبئس مثوى
الظالمين ولقد صدقكم الله وعده إذ تحسونهم
بإذنه حتى إذا فشلتم وتنازعتم في الأمر وعصيتم
من بعد ما أريكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا و
منكم من يريد الآخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم و
لقد عفا عنكم والله ذو فضل على المؤمنين إذ تصعدون
ولا تلوون على أحد والرسول يدعوكم في أخريكم

نصف الحزب

60

فأثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم ولا
ما أصابكم والله خبير بما تعملون ثم أنزل عليكم
من بعد الغم أمنة نعاسا يغشى طائفة منكم و
طائفة قد أهمتهم أنفسهم يظنون بالله غير الحق
ظن الجاهلية يقولون هل لنا من الأمر من شيء
قل إن الأمر كله لله يخفون في أنفسهم ما لا
يبدون لك يقولون لو كان لنا من الأمر شيء
ما قتلنا هاهنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين
كتب عليهم القتل إلى مضاجعهم وليبتلي الله

مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
آنرا که در سینهای شماست و تا پاک کرداند آنرا که در دلهای شماست و خدای داناست
بِذَاتِ الصُّدُورِ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
بر آنچه در سینها نهانست بدرستی آنان که منهزم شدند از شما در آن روز که بهم رسیدند دو گروه
إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا
بدرستی که بر گناه داشت ایشانرا دیو بسبب بعضی از آنچه کسب کرده بودند پیش از این گناه و بحقیقت عفو
اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
خدای آمرزنده است بتعجیل نا نماینده بعقوبت ای آنان که ایمان آورده اید
تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
مباشید چون آنان که کافر شدند و گفتند برادران خود را چون میرفتند
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
در زمین بجهی یا بودندی قاصد دشمنان دین اگر بودندی نزد ما نمردندی و کشته
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
نشدندی تا گرداند خدای آن گفت را اندوه خوردنی در دلهای ایشان و خدای زنده میکرداند
وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ
و می میراند و خدای بر آنچه میکنید بیناست و هر آینه اگر کشته شوید در راه دین
اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا
خدای یا میرید هر آینه آمرزشی از خدای و بخشایشی بهترست از آنچه گرد می

از نشان بدرستی کرد خدای

فرمود

يَجْمَعُونَ وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ
آرید از زخارف دنیوی و هر آینه اگر میرید یا کشته شوید هر آینه سوی حکم خدای گرد آرند شما را
فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ
پس بسبب بخشایشی از خدای نرم خوی آمدی برای ایشان و اگر بودیی درشت خوی سخت دل
لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
هر آینه متفرق شدندی از جوانب تو پس جرم عفو کن از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
و مشاورت کن با ایشان در کار حرب و مانند آن پس چون تصمیم عزم کردی پس اعتماد نمای بر خدای
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ إِن يَنصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا
بدرستی خدای دوست میدارد آنانرا که کار با او گذارند اگر یاری فرماید شما را خدای پس هیچ
غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ
غالب نیست مر شما را و اگر فرو گذارد شما را پس کیست آنکه یاری دهد شما را پس از فرو گذاشتن او
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ
و خاص بر خدای پس باید که اعتماد نمایند مومنان و نسزد هیچ پیغمبری را که خیانت کند
وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ
و هر که خیانت کند آید بآنچه خیانت کرده روز قیامت پس تمام داده شود هر نفسی را
مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ
جزای آنچه کسب کرده بود و ایشان ستم کرده نشوند ای پس آنکه متابعت نمود خشنودی خدای را

در غنایم

كمن باء بسخط من الله ومأويه جهنم وبئس المصير
هم درجات عند الله والله بصير بما يعملون
لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من
انفسهم يتلوا عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة
وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين اولما اصابتكم مصيبة
قد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند انفسكم ان الله
على كل شيء قدير وما اصابكم يوم التقى الجمعان فباذن الله
وليعلم المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا
في سبيل الله او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم للكفر

يومئذ اقرب منهم للايمان يقولون بافواههم ما
ليس في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون الذين قالوا
لاخوانهم وقعدوا لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا
عن انفسكم الموت ان كنتم صادقين ولا تحسبن
الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم
يرزقون فرحين بما اتيهم الله من فضله ويستبشرون
بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم الا خوف عليهم و
لا هم يحزنون يستبشرون بنعمة من الله وفضل
وان الله لا يضيع اجر المؤمنين الذين استجابوا لله

نصف

كَمَنْ بَآءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوٰيهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ
لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنّٰى هٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللّٰهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا
لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا
عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ
بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ
وَأَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ

نصف

والرسول من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا
منهم واتقوا اجر عظيم الذين قال لهم الناس ان
الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا
وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا بنعمة
من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله
والله ذو فضل عظيم انما ذلكم الشيطان يخوف
اولياءه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مؤمنين
ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر انهم لن
يضروا الله شيئا يريد الله الا يجعل لهم حظا في الاخرة

ولهم عذاب عظيم ان الذين اشتروا الكفر
بالايمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب اليم
ولا يحسبن الذين كفروا انما نملي لهم خير
لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا اثما ولهم عذاب
مهين ما كان الله ليذر المؤمنين على ما انتم
عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله
ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله
من يشاء فامنوا بالله ورسله وان تؤمنوا وتتقوا
فلكم اجر عظيم ولا يحسبن الذين يبخلون بما

آتاهم الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم

داد ایشانرا خدای از بخشایش او که آن بهترست مرایشانرا که آن بدترست مرایشانرا

سيطوقون ما بخلوا به يوم القيمة ولله ميراث

زود باشد که بگردن در افکنند آنچه بخیلی نمودند بدان در روز قیامت و مر خدایراست آنچه بتوارث میگذارند

السموات والارض والله بما تعملون خبير لقد

اهل آسمانها و زمین و خدای بدانچه میکنید شما آگاه است بتحقیق

سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء

شنود خدای گفتار آنان که گفتند بدرستی خدای درویش است وما توانگرانیم

سنكتب ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول

زود باشد که بنویسیم در نامهٔ اعمال آنرا که گفتند و کشتن ایشان پیغمبرانرا بی استحقاق و گوییم

ذوقوا عذاب الحريق ذلك بما قدمت ايديكم

بچشید رنج آتش سوزان آن عذاب بسبب آنست که پیش فرستاد از اعمال دستهای شما

وان الله ليس بظلام للعبيد الذين قالوا ان الله

و بدرستی خدای نیست ظلم بسیار کننده مر بندگانرا آنان که گفتند بدرستی که خدای

عهد الينا الا نؤمن لرسول حتى ياتينا بقربان تاكله

پیمان کرد با ما که ایمان نیاریم هیچ پیغمبری را تا که آورد بما مذبوحی را برای خدای که خورد آنرا

النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي

آتش بگو بتحقیق آمد بشما فرستادگان پیش از زمان من با معجزات روشن و با آنچه

قلتم فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين فان كذبوك

گفتید شما از قربان پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید شما راست گویان پس اگر باور ندارند ترا

فقد كذب رسل من قبلك جاءو بالبينات والزبر

پس بتحقیق بدروغ نسبت کردند پیغمبرانی پیش از تو که آمدند با معجزات روشن چون توریت و انجیل

والكتاب المنير كل نفس ذائقة الموت وانما توفون

و کتابهای روشن هر تنی چشندهٔ تلخی مفارقت روحست و بدرستی که تمام دهند شمارا

اجوركم يوم القيمة فمن زحزح عن النار و

مزدهای شمارا در روز قیامت پس هرکه دور کرده شود از آتش و

نصف الحزب

ادخل الجنة فقد فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع

در آرند اورا در بهشت پس بتحقیق فیروزی یافت و نیست زندگانی این جهان مگر کالاهای

الغرور لتبلون في اموالكم وانفسكم ولتسمعن

فریب هر آینه صورت آزمایش نمایند شمارا در اموال شما و تنهای شما و هر آینه بشنوید

من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين اشركوا

از آنان که دادند شان کتاب پیش از زمان شما و از آنان که شرک آوردند

اذى كثيرا وان تصبروا وتتقوا فان ذلك من عزم

رنج بسیار و اگر صبر کنید بران و پرهیزکاری نمایید پس بدرستی که آن از کارهای

الامور واذ اخذ الله ميثاق الذين اوتوا الكتاب

کردنیست و یاد کن چون گرفت خدای عهد آنان را که دادند ایشانرا کتاب

لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
هر آینه هویدا کنید آنرا برای مردمان و پنهان مدارید آنرا پس بیفکندند آنرا پس پشتهای ایشان
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝ لَا
و بدل کردند به آن بهایی اندک را پس بدا آنچه خریدند
تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا
مپندار آنان را که شاد میشوند بآنچه کردند و دوست میدارند که ستایند ایشان را
بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَ
به آنچه نکرده اند پس مپندار ایشان را بجای رستن از عذاب
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مر ایشان راست عذابی دردناک و مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین و
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ
خدای بر همه چیزی تواناست بدرستی که در آفرینش آسمانها و
الْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي
زمین و آمد شد شب و روز هر آینه دلالتست بر وجود صانع
الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى
مر خداوندان خردها را آنان که یاد میدارند خدایرا ایستادگان و نشستگان و بر
جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
پهلوها خفته و تفکر می کنند در آفرینش آسمانها و زمین میگویند

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ
ای پروردگار ما نیافریدی این آفرینش را بی حکمت باطل پاکا تو پس نگاه دار ما را از عذاب
النَّارِ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا
آتش ای پروردگار ما بدرستی تو هر کرا در آوری در آتش پس بحقیقت دور گردانیدی او را از رحمت خود و نیست
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
مر ستمکاران را هیچ یاری ای پروردگار ما بدرستی ما شنیدیم آواز دهنده را که میخواند
لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
سوی ایمان که ایمان آورید به پروردگار شما پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز ما را گناهان ما را
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۝ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا
و بپوشان بر ما بدیهای ما را و بمیران ما را با جماعت نیکان ای پروردگار ما و بده ما را آنچه
وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا
وعده دادی ما را بر زبان پیغمبران تو و شرمسار مکن ما را روز قیامت بدرستی تو
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
خلاف نکنی وعده را پس اجابت نمود برای ایشان پروردگار ایشان که من ضایع نکنم
عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
کار هیچ کارکننده را از شما از نرینه و مادینه بعضی از شما از بعضی در دین پس آنان
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
که دوری نمودند از اوطان و بیرون کرده شدند از خانهای ایشان و رنجانیده شدند در راه من

وقاتلوا وقتلوا لأكفرن عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم
وکارزار کردند وکشته شدند هرآینه بپوشانم از ایشان بدیهای ایشان و هرآینه درآرم ایشان را
جنات تجري من تحتها الأنهار ثوابا من عند الله و
در بوستانهایی که رود از زیر درختهای آن جویها پاداشی نیکو از نزد خدای و
الله عنده حسن الثواب لا يغرنك تقلب الذين
خدای نزد اوست پاداش به نباید که فریفته کند ترا بتنعم گردیدن آنان که
كفروا في البلاد متاع قليل ثم مأواهم جهنم و
کافر شدند در شهرها آن برخورداری اندکست پس جای ایشان دوزخست و
بئس المهاد لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري
بد آگستردنی آن لیکن آنان که ترسکاری نمودند از پروردگار ایشان مر ایشانراست بوستانها
من تحتها الأنهار خالدين فيها نزلا من عند الله و
از زیر درختان آن جویها حال آنکه جاوید باشند در آن حال آنکه ماحضری بود از نزد خدای و
ما عند الله خير للأبرار وإن من أهل الكتاب
آنچه نزد خدایست از ثواب بهترست برای نیکان و بدرستی که از اهل کتابند
لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم وما أنزل إليهم خاشعين
هرآینه کسانی که ایمان می آرند بخدای وانچه فرستادند سوی شما وانچه فرستاده اند سوی ایشان حال آنکه
لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا أولئك لهم
برای خدا بدل نمیکنند بآیتهای خدای بهای اندک را آنان مر ایشانراست

الحزب

کرود

فرمان بردار

أجرهم عند ربهم إن الله سريع الحساب يا أيها
مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی خدای زود شمارست ای آنان
الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا
که ایمان آوردید صبر کنید بر تکالیف وغلبه نمایید بر کفار در صبر و محافظت رباط خیل نمایید و بترسید
الله لعلكم
از خدای تا مگر رستگاری
تفلحون
یابید

سورة النساء

مائة وست وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان
يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة
ای مردمان بترسید از پروردگار شما آنکه آفرید شما را از تنی یگانه یعنی آدم
وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء
وبیافرید از آن نفس جفت او را حوا و پراگنده گردانید از آن دو تن مردانی بسیار و زنانی بسیار
واتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله
و بترسید از خدای که سوگند میخورید با یکدیگر باو و بترسید از قطع ارحام بدرستی خدای
كان عليكم رقيبا وآتوا اليتامى أموالهم ولا تتبدلوا
ست بر شما نگاهبان وبدهید ای اولیا یتیمان مالهای ایشان را چون ببلوغ و رشد رسند
ایشان نرا و بدل مکنید

جهه موافقه زنا شوهر وعقت هشت بار بخواند

الخبيث بالطيب ولا تأكلوا أموالهم إلى أموالكم
پلید را یعنی حرام بجای پاک یعنی حلال و مخورید مالهای ایشانرا با مالهای شما
إنه كان حوبا كبيرا وإن خفتم ألا تقسطوا
بدرستی آن باشد گناهی بزرگ و اگر بترسید ای اولیا که عدالت نگاه دارید
في اليتامى فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى و
در کار یتیمان پس بزنی خواهید آنرا که خوش آید شما را از زنان دو دو
ثلاث ورباع فإن خفتم ألا تعدلوا فواحدة أو ما
سه سه و چهار چهار پس اگر بترسید که داد نکنید در میان زنان پس بخواهید یکی زن یا آنچه
ملكت أيمانكم ذلك أدنى ألا تعولوا وآتوا النساء
مالک آن باشد دستهای شما آن یک زن است نزدیکتر است بآنکه جور نکنید و بدهید زنانرا
صدقاتهن نحلة فإن طبن لكم عن شيء منه نفسا
مهرهای ایشان از طیب نفس پس اگر خوش دل شوند زنان از برای شما چیزی ازان مهر از روی نفس
فكلوه هنيئا مريئا ولا تؤتوا السفهاء أموالكم
پس بخورید آنرا که از طیب نفس بی وخامت عاقبت و مدهید کم خردانرا که از اهل تصرف نباشند مالهای شما را
التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم فيها واكسوهم
که گردانیده آنرا خدای برای شما سبب زیستن و خورش دهید ایشانرا بتجارت دران و بپوشانید ایشان را
وقولوا لهم قولا معروفا وابتلوا اليتامى حتى
و بگویید ایشانرا گفتاری نیکو و بیازمایید یتیمانرا

خوردنی شما و دهید شلوار

إذا بلغوا النكاح فإن آنستم منهم رشدا فادفعوا
چون برسند بحد زنا شوهری پس اگر ببینید از ایشان صلاحی در معاش و معاد پس تسلیم کنید
إليهم أموالهم ولا تأكلوها إسرافا وبدارا أن
با ایشان مالهای ایشانرا و مخورید آن مالها را به اسراف و شتابی نماینده که بزرگ شوند
يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف ومن كان فقيرا
و هرکه باشد توانگر پس باید که بی نیازی نماید و هرکه باشد درویش
فليأكل بالمعروف فإذا دفعتم إليهم أموالهم فأشهدوا
پس باید که خورد بعرف شرع پس چون تسلیم کنید بایشان مالهای ایشانرا پس گواه گیرید
عليهم وكفى بالله حسيبا للرجال نصيب مما ترك
بر ایشان و بسنده است خدای شمارکننده مردانراست نصیبی از آنچه گذاشت
الوالدان والأقربون وللنساء نصيب مما ترك
پدر و مادرشان و نزدیکتران و زنانراست نصیبی از آنچه گذاشت
الوالدان والأقربون مما قل منه أو كثر نصيبا
پدر و مادرشان و نزدیکتران از آنچه اندکست ازان متروک یا آنچه بیشست بهره
مفروضا وإذا حضر القسمة أولو القربى و
فریضه کرداینده و چون حاضر آیند در قسمت ترکه خداوندان خویشی و
اليتامى والمساكين فارزقوهم منه وقولوا لهم
یتیمان و بیچارگان پس روزی دهید ایشانرا ازان مال و بگویید مرایشانرا

قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ
ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ
سَعِيرًا ۝ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا
مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ

نصف الحزب

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً

أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ
فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَ
اللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ وَ
اللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ

حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا وَ
اللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى
اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ
الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا

النساء كرها ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما
زنان را بستم بی خواست ایشان و زندگانی بد مکنید با ایشان تا ببرید بعضی از آنچه
آتیتموهن الا ان یأتین بفاحشة مبینة وعاشروهن
داده باشید ایشان را مگر که آورند فاحشه را یعنی خصلتی زشت پیدا و زندگانی کنید با ایشان
بالمعروف فان کرهتموهن فعسی ان تکرهوا شیئا و
به نیکویی در گفتار پس اگر دشمن دارید ایشان را پس شاید که کراهت دارید چیزی را و
یجعل الله فیه خیرا کثیرا وان اردتم استبدال
گرداند خدای در آن چیز نیکی بسیار و اگر خواهید بدل گرفتن
زوج مکان زوج وآتیتم احدیهن قنطارا فلا
زنی بجای زنی دیگر و داده باشید یکی را از ایشان مالی بسیار پس
تأخذوا منه شیئا أتأخذونه بهتانا واثما مبینا و
باز مگیرید از آن مال چیزی ای فرا گیرید آن را از راه تزویر و بزه‌ای هویدا و
کیف تأخذونه وقد افضی بعضکم الی بعض واخذن
چگونه فرا گیرید آن را و بحقیقت رسید یعنی کنایت از مضاجعت است بعضی از شما و گرفتند آن زنان
منکم میثاقا غلیظا ولا تنکحوا ما نکح آباؤکم من النسا
از شما عهدی قوی بمضاجعت و مخواهید آن را که نکاح کرده بودند پدران شما از زنان
الا ما قد سلف انه کان فاحشة ومقتا وساء سبیلا
مگر آنچه گذشت چه مغفورست بدرستی که آن هست کاری بد و فعلی مبغوض و بد راهی آن

حرمت علیکم امهاتکم وبناتکم واخواتکم وعماتکم
حرام کرده شد بر شما مادران شما و دختران شما و خواهران شما و خواهران پدر شما
وخالاتکم وبنات الاخ وبنات الاخت وامهاتکم
و خواهران مادر شما و دختران برادر و دختران خواهر و مادران شما
اللاتی ارضعنکم واخواتکم من الرضاعة و
آنان که شیر داده باشند شما را و خواهران شما از شیر خوردن و
امهات نسائکم وربائبکم اللاتی فی حجورکم
مادران زنان شما و دختران زنان شما آنان که در تربیت شما باشند
من نسائکم اللاتی دخلتم بهن فان لم تکونوا دخلتم
از زنان شما که دخول کرده باشید با ایشان پس اگر نباشید دخول کرده
بهن فلا جناح علیکم وحلائل ابنائکم الذین من اصلابکم
با ایشان پس هیچ بزه نیست بر شما و زنانی که حلال کرده باشند پسران شما که از پشتهای شما باشند
وان تجمعوا بین الاختین الا ما قد سلف ان الله
و آنکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه گذشته است بدرستی که خدای
کان غفورا رحیما والمحصنات من النساء الا ما
هست آمرزگار مهربان و پاکیزگان شوهردار از زنان مگر آنچه
ملکت ایمانکم کتاب الله علیکم واحل لکم ما ور
پادشاه است بدان دستهای شما نوشتنی از خدای بر شما و حلال کرده شد بر شما آنچه پس از

الجزو الخامس

ذلكم ان تبتغوا باموالكم محصنين غير مسافحين فما استمتعتم
به منهن فاتوهن اجورهن فريضة ولا جناح عليكم
فيما تراضيتم به من بعد الفريضة ان الله كان عليما
حكيما ومن لم يستطع منكم طولا ان ينكح المحصنات
المؤمنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات
والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن باذن
اهلهن واتوهن اجورهن بالمعروف محصنات
غير مسافحات ولا متخذات اخدان فاذا احصن
فان اتين بفاحشة فعليهن نصف ما على المحصنات

من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم وان تصبروا
خير لكم والله غفور رحيم يريد الله ليبين
لكم ويهديكم سنن الذين من قبلكم ويتوب عليكم
والله عليم حكيم والله يريد ان يتوب عليكم ويريد
الذين يتبعون الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما
يريد الله ان يخفف عنكم وخلق الانسان ضعيفا
يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا اموالكم بينكم
بالباطل الا ان تكون تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا
انفسكم ان الله كان بكم رحيما ومن يفعل ذلك

عدوانا وظلما فسوف نصليه نارا وكان ذلك
بستمکاری بخطا و بظلم پس زود بود که در آریم او را در آتش و هست آن کار
على الله يسيرا ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه
بر خدای آسان اگر دوری گزینید از خصلتهای بزرگ آنچه باز داشته میشوید از آن
نكفر عنكم سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما
بپوشانیم از شما بدیهای شما را و در آریم شما را بجای در آوردنی نیکو و بزرگوار یعنی بهشت
ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض للرجال
و آرزو مبرید از حسد آنرا که فضل نهاد خدای بآن بعضی از شما را بر بعضی مردانراست
نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن
بهره از آنچه کسب کردند از نعیم دنیا و ثواب آخرت و مر زنانراست بهره از آنچه کسب کردند
وسئلوا الله من فضله ان الله كان بكل شيء عليما
و بخواهید از خدای از عطای او بدرستی که خدای هست بهمه چیزی دانا
ولكل جعلنا موالي مما ترك الوالدان والاقربون
و مر همه کسیرا گردانیدیم وارثان از آنچه گذاشته باشند پدر و مادر و خویشان نزدیکتر
والذين عقدت ايمانكم فاتوهم نصيبهم ان الله كان
و آنان که عهد بست با ایشان دستهای شما پس بدهید ایشانرا بهره ایشان بدرستی که خدای
على كل شيء شهيدا الرجال قوامون على النساء
بر همه چیزی گواه است مردان ایستادگانند بحق استیلا بر زنان

بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم
بآنچه فزونی داد خدای بآن بعضی از ایشانرا بر بعضی و بسبب آنچه نفقه کردند از مالهای ایشان
از مهر و غیر آن
فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ
پس زنان نیک فرمان بردار و مطیع شوهر اند نگاه دارنده مواجب شوهرانرا عوض آنچه نگاه داشت
الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن
خدای از وصیت مردانرا در باب زنان و آن زنان که میترسید بقراین نافرمانی ایشانرا پس پند دهید ایشانرا و دوری گزینید از ایشان
في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا
در خوابگاهها و بزنید ایشانرا پس اگر فرمان برند شمارا پس مجویید
عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا وان
برایشان راه عتاب بدرستی که خدای هست بزرگوار بزرگ و اگر
خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله وحكما
ترسید از خلاف میان ایشان پس بفرستید حاکمی متوسط از کسان آن مرد و متوسطی
من اهلها ان يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما ان
از کسان آن زن اگر خواهند آن دو حکم بسامان آوردن کار موافقت بدید کند خدای میان ایشان بدرستی
الله كان عليما خبيرا واعبدوا الله ولا تشركوا
که خدای هست دانا آگاه از همه چیز و بپرستید خدایرا و انباز مکنید
به شيئا وبالوالدين احسانا وبذي القربى واليتامى
با او هیچ چیز را و نیکویی کنید با پدر و مادر نیکویی کردنی و با خداوندان قرابت و یتیمان

نصف الحزب

والمساكين والجار ذى القربى والجار الجنب والصاحب

و بیچارگان و همسایه خداوند خویشی و همسایه بیگانه و یار صحاب

بالجنب وابن السبيل وما ملكت ايمانكم ان الله لا

در سفر یار زن و مسافر و آنچه مالک آن باشد دستهای شما بدرستی که خدای دوست نمیدارد

يحب من كان مختالا فخورا الذين يبخلون و

هر که باشد خرامنده فخر کننده آنان که بخیلی میکنند و

يأمرون الناس بالبخل ويكتمون ما اتيهم الله من

میفرمایند مردم را به بخیلی و پنهان میدارند آنرا که داد ایشانرا خدای از

فضله واعتدنا للكافرين عذابا مهينا والذين ينفقون

از فضل خود و بساخته ایم برای کافران عذابی خوار کننده و آنان که نفقه میکنند

رئاء الناس ولا يؤمنون بالله ولا باليوم الاخر

برای نمایش مردم و نمیگروند بخدای و نه بروز بازپسین

ومن يكن الشيطان له قرينا فساء قرينا وماذا عليهم

و هر که باشد دیو او را یار پس بد یاری او و چه بودی ایشانرا

لو امنوا بالله واليوم الاخر وانفقوا مما رزقهم

اگر گرویدندی بخدای و بروز بازپسین و نفقه کنند از آنچه روزی کرد ایشانرا

الله وكان الله بهم عليما ان الله لا يظلم مثقال

خدای و هست خدای بایشان دانا بدرستی که خدای ستم نکند برابر وزن

ذرة وان تك حسنة يضاعفها ويؤت من لدنه

یک مورچه خرد و اگر باشد آن مثقال ذره نیکویی زیادت کرداند ثواب آنرا و دهد از نزد خود

اجرا عظيما فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد

مزدی بزرگ پس چگونه بود حال کفار چون بیاریم از همه گروهی گواهی را که نبی ایشان بود

وجئنا بك على هؤلاء شهيدا يومئذ يود الذين

و بیاریم ترا بر همه خلایق حال آنکه گواه باشی در آن روز دوست دارند آنان که

كفروا وعصوا الرسول لو تسوى بهم الارض

کافر شدند و معصیت کردند پیغمبر را اگر راست کنند ایشانرا با زمین چون اموات

ولا يكتمون الله حديثا يا ايها الذين امنوا لا تقربوا

و پنهان نکنند از خدای هیچ حدیثی را ای آنان که گرویدند نزدیک مشوید

الصلوة وانتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون و

نماز را یا مواضع نماز را و شما مستان باشید تا بدانید آنچه میگویید و

لا جنبا الا عابرى سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم

نه در حالت جنابت مگر گذرندگان براه تا آنگه غسل کنید و اگر باشید

مرضى او على سفر او جاء احد منكم من الغائط

بیماران یا بر حالت سفر یا آید یکی از شما از زمین گو فراخ یعنی از قضا حاجت

اولامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا

یا دست بزنان کنید پس نیابید آبی پس قصد کنید خاکی

طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان
پاک را پس مسح کنید رویهای شما را و دستهای شما را بدرستی که خدای هست
عفوا غفورا ۞ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا
عفو کننده آمرزگار ای ننگرستی سوی آنان که دادند ایشانرا بهره
من الكتاب يشترون الضلالة ويريدون ان
از دانش میخرند گمراهی را و میخواهند که
تضلوا السبيل والله اعلم باعدائكم وكفى بالله وليا
گم کنید شما راه دین را و خدای داناترست بحال دشمنان شما و بسنده است خدای
وكفى بالله نصيرا ۞ من الذين هادوا يحرفون الكلم
و بسنده است خدای یاری از آنان که جهود شدند قومی که تغییر میکنند سخن را
عن مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير
از مواضع اصلی آن چون نعت نبی و حکم رجم و میگویند شنودیم و فرمان نبرداریم و شنو
مسمع وراعنا ليا بالسنتهم وطعنا في الدين ولو
نا شنونده صواب را یا گروه راو مراقب باش یا غرض میلست بزبان عبری برای گردانیدن زبانهاشان
انهم قالوا سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان
انکه ایشان گفتندی شنودیم و فرمان برداریم و بشنو و نگر بما هر آینه باشد
خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا
بهتر ایشانرا و بصواب تر و لیکن دور گردانید ایشانرا خدای بسبب کفر ایشان پس

حال آنکه

و برای طعن در دین

يؤمنون الا قليلا ۞ يا ايها الذين اوتوا الكتاب امنوا
پس ایمان نیارند مگر اندکی ای آنان که داده اند ایشانرا توریت بگروید
بما نزلنا مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس وجوها
بآنچه فرو فرستادیم حال آنکه موافقست مران کتاب را که با شماست از آن پیش که محو گردانیم رویها را
فنردها على ادبارها او نلعنهم كما لعنا اصحاب
پس باز گردانیم آنرا بر قفاهای آن یا از رحمت دور گردانیم ایشانرا چنانکه دور گردانیدیم اهل
السبت وكان امر الله مفعولا ۞ ان الله لا يغفر
شنبه کنان را و هست کار خدای کرده شده بدرستی که خدای نیامرزد
ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن
که شرک آرند باو و آمرزد مر ان گناه که غیر آنست مر آنرا که خواهد و هر که
يشرك بالله فقد افترى اثما عظيما ۞ الم تر الى الذين
شرک آورد بخدای پس بتحقیق فرا بافت بزه بزرگ را ای ننگرستی سوی آنان که
يزكون انفسهم بل الله يزكي من يشاء ولا يظلمون فتيلا
بپاکی نسبت میدهند خودرا بلکه خدای بپاکی نسبت فرماید هر کرا خواهد و ستم کرده نشوند بمقدار
انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى به
بنگر که چگونه برمی بافند بر خدای دروغ را و بسنده است آن دروغ
اثما مبينا ۞ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب
بزه گناه ظاهر ای ننگرستی سوی آنان که داده اند ایشانرا بهره از توریت

آنچه در شق استخوان خسته باشد

يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين
میگروند بآنچه پرستند جز خدای و بشیطان مرید و میگویند مر آنانرا که
كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا سبيلا
کافر شدند اینان راه یافته ترند از آنان که گرویده اند بخدای و پیغمبر او براه
اولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له
اینان آنها اند که لعنت کرد ایشانرا خدای و هر که لعنت کند خدای اورا پس هرگز نیابی او را
نصيرا ام لهم نصيب من الملك فاذا لا يؤتون
یاری یا مر ایشانرا که یهود اند بهره از پادشاهی دنیا که آنگاه ندادندی
الناس نقيرا ام يحسدون الناس على ما اتيهم
مردم را مقدار نقیر ... بلکه حسد می برند بر مردم یعنی عرب بر آنچه داد ایشانرا
الله من فضله فقد اتينا ال ابرهيم الكتاب والحكمة
خدای از عطای خود بنبوت محمد و اسلام امت او پس بتحقیق دادیم خاندان ابراهیم را نامه آسمانی و دانش شرع
واتيناهم ملكا عظيما فمنهم من امن به ومنهم
و دادیم ایشانرا پادشاهی بزرگ پس از یهود هست آنکه ایمان آورد بآن حدیث
من صد عنه وكفى بجهنم سعيرا ان الذين كفروا
کسی که اعراض نمود از آن و پسنده است دوزخ آتش افروخته بدرستی که آنانکه
باياتنا سوف نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم
کافر شدند بآیتهای ما زود بود که در آریم ایشانرا در آتشی هرگاه که پخته شود پوستهای

الحزب

بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب ان الله
بدل کردانیم ایشانرا پوستهایی جز آن تا بچشند عذاب را بدرستی که خدای
كان عزيزا حكيما والذين امنوا وعملوا الصالحات
هست غالب توانا درست کردار و آنان که گرویدند و کردند کارهای نیک
سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
زود بود که در آریم ایشانرا در بوستانهایی که رود از زیر درختان آن جویها جاوید باشند
فيها ابدا لهم فيها ازواج مطهرة وندخلهم
در آن همیشه مر ایشانراست در آن جنات زنانی پاک از عیوب و در آریم ایشانرا
ظلا ظليلا ان الله يامركم ان تؤدوا الامانات
در سایه نیک سایه بدرستی که خدای میفرماید شمارا که ادا کنید ودیعتها را
الى اهلها واذا حكمتم بين الناس ان تحكموا بالعدل
بخداوندان آن و چون حکم کنید میان مردم میفرماید که حکم کنید براستی
ان الله نعما يعظكم به ان الله كان سميعا بصيرا
بدرستی که خدای چه نیکوست آنچه پند میدهد شمارا بآن بدرستی که خدای هست شنوا بینا
يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ای آنان که ایمان آوردند فرمان برید خدای را و فرمان برید پیغمبر را
واولي الامر منكم فان تنازعتم في شيء فردوه الى
و خداوندان امر را یعنی حکام عادل را از شما پس اگر خلاف کنید با او لوالامر در چیزی که مشکل
بود پس باز گردانید علم آنرا

يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ
النَّاسَ نَقِيرًا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ
مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ

الحزب

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ
ظِلًّا ظَلِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ
إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ
إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى

الله والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الاخر
باکتاب خدای و سنت رسول اگر هستید که ایمان می آرید بخدای و بروز بازپسین
ذلك خير واحسن تأويلا ۝ الم تر الى الذين يزعمون
آن روز بهترست و نیکوتر بعاقبت ای نگرستی سوی آنان که دعوی میکنند
انهم امنوا بما انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون
که ایشان گرویدند بانچه فرو فرستاده شد سوی تو و آنچه فرستاده شد پیش از تو میخواهند
ان يتحاكموا الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به و
که حکومت برند سوی کعب بن اشرف یهودی و بحقیقت فرموده اند ایشان را که انکار کنند حکم او را
يريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا ۝ واذا قيل
میخواهد دیو رجیم که گم راه کند ایشان را گمراهی دور از حق و چون گویند
لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول رايت
ایشان را بیایید در رفع حکومت سوی آنچه فرو فرستاد خدای و سوی پیغمبر بینی
المنافقين يصدون عنك صدودا ۝ فكيف اذا اصابتهم
اهل نفاق را که اعراض کنند از تو اعراض کردنی پس چگونه باشد حال ایشان چو رسد
مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاءوك يحلفون بالله
رسنده و آن قتل عمرست منافقانرا بانچه پیش فرستاد دستهای ایشان آیند بتو و یاد
ان اردنا الا احسانا وتوفيقا ۝ اولئك الذين يعلم
که نخواستیم ما از تحاکم بسوی عمر مگر نیکویی و تحصیل موافقت میان خصمین ایشان آنانند که میداند

الربع الثاني

مقتول سوگند خورند بخدای

الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم
خدای آنچه در دلهای ایشانست از نفاق پس اعراض کن از ایشان و پند ده ایشانرا و بگو ایشانرا
في انفسهم قولا بليغا ۝ وما ارسلنا من رسول
در شان ایشان گفتاری موثر استوار تمام و نفرستادیم هیچ پیغمبر
الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم
مگر تا فرمان برند ایشانرا بفرمان خدای و اگر آن بودی که ایشان چون ستم کردند بر خود بتحاکم سوی غیر تو
جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول
بیامدندی بتو پس آمرزش خواستندی خدای و آمرزش خواستی برای ایشان پیغمبر
لوجدوا الله توابا رحيما ۝ فلا وربك لا يؤمنون
هر آینه یافتندی خدایرا توبه پذیرنده مهربان پس بحق پروردگار تو که ایمان نیارند
حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم
تا حکم سازند ترا در آنچه خلاف افتد میان ایشان پس نیابند در ضمائر ایشان
حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ۝ ولو انا كتبنا
تنگی از آنچه حکم کرده باشی و گردن نهند فرمان را گردن نهادنی و اگر ما بنوشتیمی
عليهم ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم ما
بر ایشان که بکشید یکدیگر را یا بیرون آیید از خانهای خود چنانکه بر بنی اسرائیل نوشتیم
فعلوه الا قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به
نکردندی آنرا مگر اندکی از ایشان و اگر ایشان کردندی آنرا که پند داده میشوند بآن

لكان خيرا لهم واشد تثبيتا ۝ واذا لاتيناهم
هرآينه بودي بهتر مر ايشانرا و سخت تر بثبات كردن در ايمان و آنگاه هرآينه داديمي ايشانرا
من لدنا اجرا عظيما ۝ ولهديناهم صراطا مستقيما ۝
از نزد فضل ما مزدي بزرگ و هرآينه راه نمودمي ايشانرا راهي راست
ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم
و هر كه طاعت ميدارد خدايرا و پيغمبر را پس ايشان با آنكسان باشند كه نيكويي كرد
الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء
خداي برايشان از پيغمبران و راست گويان و كشته شدگان در راه خداي
والصالحين وحسن اولئك رفيقا ۝ ذلك الفضل
و ديگر نيكان و چه نيكو اند اين كسان رفيقان در راه دين آن ثواب
من الله وكفى بالله عليما ۝ يا ايها الذين امنوا خذوا
از كرم خداست و بسنده است خداي دانا بجزاي بندگان اي آنان كه گرويدند فرا گيريد
حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا ۝ وان
آلات حذر از دشمنان يعني سلاح پس بيرون شويد متفرق گروه گروه يا بيرون شويد همه بجمع باهم — و بدرستي
منكم لمن ليبطئن فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم
كه از شماست هرآينه كسي كه باز ميدارد مردم از غزا پس اگر رسد بشما سختي گويد بحقيقت نعمت
الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا ۝ ولئن اصابكم فضل
خداي برمن كه نبودم با ايشان حاضر و اگر برسد بشما فتحي و غنيمتي

نصف الحزب

من الله ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه مودة
از خداي هرآينه گويد گوييا كه خود نبود ميان شما و ميان او دوستي
يا ليتني كنت معهم فافوز فوزا عظيما ۝ فليقاتل
اي كاشكي كه من بودمي با ايشان تا فيروزي يافتمي فيروزي بزرگ پس بايد كه كارزار كنند
في سبيل الله الذين يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة
در راه دين خداي آنان كه ميفروشند زندگاني اين جهان را بآن جهان
ومن يقاتل في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف
و هر كه كارزار كند در راه دين خداي پس كشته شود يا غلبه كند پس زود بود
نؤتيه اجرا عظيما ۝ وما لكم لا تقاتلون في سبيل
كه دهيم اورا مزدي بزرگ و چيست شمارا كه كارزار نكنيد در راه
الله والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان
خداي و در خلاص ضعيف شمردگان از مردان و زنان و كودكان و بندگان
الذين يقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم
آنان كه ميگويند اي پروردگار ما بيرون آور مارا ازين ديه ستمكار
اهلها واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا
اهل آن و گردان مارا از نزد تو دوستي و ياري و گردان مارا
من لدنك نصيرا ۝ الذين امنوا يقاتلون في سبيل
از نزد تو ياري دهنده آنان كه بگرويدند كارزار ميكنند در راه دين

اللّٰهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ
خدای و آنان که کافرند کارزار میکنند در راه بت

فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ
پس کارزار کنید با دوستان دیو بدرستی که مکر دیو رجیم هست

ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
سست ای نگریستی سوی آنان که گفتند ایشان را باز دارید دستهای شما را — و بپای دارید

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
نماز را و بدهید زکوة را پس چون واجب کرده شد برایشان کارزار ناگاه — گروهی

مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَ
از ایشان می ترسند از مردم چون ترسیدن از خدای یا سخت تر ترسیی و

قَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا
گفتند ای پروردگار ما چرا واجب کردی بر ما کارزار را چرا باز پس نداشتی ما را

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ
تا اجلی نزدیک بگو برخورداری این جهان اندکست و آن جهان بهتر است

لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ
آنکس را که پرهیزکار بود و ستم کرده نشوید بمقدار رشته خرما هر کجا باشید شما را در یابد

الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
مرگ و اگر باشید در کوشکهای بلند محکم کرده و اگر برسد بایشان

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
نیکویی گویند این نیکی از نزد خداست و اگر برسد بایشان بدیی

يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ
گویند این هست از نزد تو که محمدی بگو همه از نزد خداست پس چیست واین

الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ مَا أَصَابَكَ
گروه را که نخواهند که دریابند سخنی را میگویند که آنچه رسد بتو

مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
از نیکویی از خداست و آنچه رسد بتو از بدیی پس از نفس تست

وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ مَنْ
و فرستادیم ما ترا برای مردمان پیغمبر و بسنده است خدای گواه هر که

يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
فرمان برد پیغمبر را پس بحقیقت فرمان برد خدای را و هر که برگشت از فرمان ما پس نفرستادیم ترا

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
برایشان نگاه بان و میگویند کار ما فرمان برداریست پس چون بیرون آیند از نزد تو

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا
بشب کاری سازند گروهی از ایشان جز آنکه گویی تو و خدای می نویسد آنچه

يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا
آنچه ایشان بشب می سازند پس اعراض کن از ایشان و اعتماد کن بر خدای و بسنده است خدای — نگاه بان و کارساز

أفلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير الله
لوجدوا فيه اختلافا كثيرا ۝ وإذا جاءهم
أمر من الأمن أو الخوف أذاعوا به ولو ردوه إلى
الرسول وإلى أولي الأمر منهم لعلمه الذين يستنبطونه
منهم ولولا فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم
الشيطان إلا قليلا ۝ فقاتل في سبيل الله لا تكلف
إلا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله أن يكف
بأس الذين كفروا والله أشد بأسا وأشد تنكيلا ۝
من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها ومن

نصف

يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها وكان الله على
كل شيء مقيتا ۝ وإذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن
منها أو ردوها إن الله كان على كل شيء حسيبا ۝
الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب
فيه ومن أصدق من الله حديثا ۝ فما لكم في المنافقين
فئتين والله أركسهم بما كسبوا أتريدون أن
تهدوا من أضل الله ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝
ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء فلا
تتخذوا منهم أولياء حتى يهاجروا في سبيل الله فإن تولوا

فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا
پس بگیرید ایشان را و بکشید ایشان را هر کجا یابید ایشان را و مگیرید

منهم وليا ولا نصيرا الا الذين يصلون الى قوم
از ایشان دوستی و نه یاری مگر آنان را که پیوند کنند با قومی

بينكم وبينهم ميثاق او جاؤكم حصرت صدورهم
که میان شما و میان ایشان عهد است یا بیایند بشما حال آنکه تنگ شده باشد دلهای ایشان

ان يقاتلوكم او يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم
که کارزار کنند شما را یا کارزار کنند با گروه ایشان و اگر خواستی خدای برگماشتی ایشان را

عليكم فلقاتلوكم فان اعتزلوكم فلم يقاتلوكم
بر شما پس کارزار کردندی با شما پس اگر دور گردند از شما پس حرب نکنند با شما

والقوا اليكم السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا
و بیفکنند سوی شما صلح را پس نکرداند خدای مر شما را بر ایشان هیچ راهی

ستجدون اخرين يريدون ان يامنوكم ويامنوا
زود باشد که بیابید دیگران را که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند

قومهم كلما ردوا الى الفتنة اركسوا فيها فان لم
از قوم خود هر آنگاه که باز گردند سوی فتنه سرنگون کرده شوند دران پس اگر

يعتزلوكم ويلقوا اليكم السلم ويكفوا ايديهم
دور نشوند از شما و بیفکنند بسوی شما صلح را و باز دارند دستهای خود را

80

فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم واولئكم
پس بگیرید ایشان را و بکشید ایشان را هر کجا یابید ایشان را و ایشانند

جعلنا لكم عليهم سلطانا مبينا وما كان لمؤمن
که گردانیدیم شما را بر ایشان حجتی هویدا و روا نبود و نباشد هیچ مومنی را

ان يقتل مؤمنا الا خطأ ومن قتل مؤمنا خطأ فتحرير
که بکشد مومنی را مگر بخطا و هر که بکشد مومنی را بخطا پس آزاد باید کرد

رقبة مؤمنة ودية مسلمة الى اهله الا ان يصدقوا
برده گرویده بتوحید و خونبهایی سپرده تمامی سوی کسان او مگر که صدقه کنند اولیای مقتول

فان كان من قوم عدو لكم وهو مؤمن فتحرير رقبة
پس اگر باشد مقتول از قومی دشمن شما و او باشد گرویده پس واجب بر و آزاد کردن برده

مؤمنة وان كان من قوم بينكم وبينهم ميثاق
گرویده و اگر باشد از گروهی که میان شما و میان ایشان عهد باشد

فدية مسلمة الى اهله وتحرير رقبة مؤمنة فمن لم
پس واجب خونبهاست سپرده بمردم او و آزاد کردن بنده گرویده پس هر کم

يجد فصيام شهرين متتابعين توبة من الله وكان
نیابد رقبه پس واجب بود بر وی روزه دو ماه پیوسته پیاپی توبه از خدای و هست

الله عليما حكيما ومن يقتل مؤمنا متعمدا فجزاؤه
خدای دانا درست کار درست گفتار و هر که بکشد مومنی را بعمد و قصد پس جزای او

جهنم خالدا فيها وغضب الله عليه ولعنه واعد له
عذابا عظيما يا ايها الذين امنوا اذا ضربتم في
سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن القى اليكم السلام
لست مؤمنا تبتغون عرض الحيوة الدنيا فعند الله
مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم
فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا لا يستوي
القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون
في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين
باموالهم وانفسهم على القاعدين درجة وكلا وعد الله

الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا
عظيما درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله
غفورا رحيما ان الذين توفيهم الملائكة ظالمي
انفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين
في الارض قالوا الم تكن ارض الله واسعة فتهاجروا
فيها فاولئك ماويهم جهنم وساءت مصيرا
الا المستضعفين من الرجال والنساء والولدان
لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا فاولئك
عسى الله ان يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا

نصف الحزب

ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الارض مراغما
كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا الى الله
ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع اجره على الله
وكان الله غفورا رحيما واذا ضربتم في الارض
فليس عليكم جناح ان تقصروا من الصلوة ان خفتم
ان يفتنكم الذين كفروا ان الكافرين كانوا لكم
عدوا مبينا واذا كنت فيهم فاقمت لهم الصلوة
فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا
سجدوا فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة اخرى

لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم و
اسلحتهم ود الذين كفروا لو تغفلون عن اسلحتكم
وامتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح
عليكم ان كان بكم اذى من مطر او كنتم مرضى ان
تضعوا اسلحتكم وخذوا حذركم ان الله اعد
للكافرين عذابا مهينا فاذا قضيتم الصلوة فاذكروا
الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم فاذا اطمأننتم فاقيموا
الصلوة ان الصلوة كانت على المؤمنين كتابا
موقوتا ولا تهنوا في ابتغاء القوم ان تكونوا تألمون

فإنهم يألمون كما تألمون وترجون من الله ما لا
يرجون وكان الله عليما حكيما إنا أنزلنا إليك
الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما أراك الله ولا
تكن للخائنين خصيما واستغفر الله إن الله كان
غفورا رحيما ولا تجادل عن الذين يختانون
أنفسهم إن الله لا يحب من كان خوانا أثيما يستخفون
من الناس ولا يستخفون من الله وهو معهم إذ
يبيتون ما لا يرضى من القول وكان الله بما يعملون
محيطا ها أنتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحيوة الدنيا

فمن يجادل الله عنهم يوم القيمة أم من يكون عليهم
وكيلا ومن يعمل سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر
الله يجد الله غفورا رحيما ومن يكسب إثما فإنما يكسبه على نفسه
وكان الله عليما حكيما ومن يكسب خطيئة أو إثما ثم
يرم به بريئا فقد احتمل بهتانا وإثما مبينا ولولا فضل
الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم أن يضلوك
وما يضلون إلا أنفسهم وما يضرونك من شيء وأنزل الله
عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم تكن تعلم وكان
فضل الله عليك عظيما لا خير في كثير من نجويهم إلا من

الحزب

أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَ
فرماید بصدقه دادنی یا نیکویی یا صلح دادن و موافقت افکندن میان مردم
مَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
هر که کند آنرا از برای جستن خشنودی خدای پس زود بود که دهیم اورا
أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا
مزدی بزرگ و هر که خلاف و خصومت کند با پیغمبر از پس آنکه
تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ
پیدا شد مر او را راه راست و متابعت کند جز راه مؤمنانرا بازگذاریم اورا
مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِنَّ اللَّهَ
بآنچه اختیار کرده و آوریم اورا بدوزخ و بد بازگشت که آنست بدرستی که خدای
لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ
نیامرزد آنرا که شرک آورد باو و آمرزد هرچه بیرون شرکست مرآنرا که خواهد
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنْ يَدْعُونَ
و هر که انباز گیرد بخدای پس بدرستی که گمراه شد گمراه شدنی دور از حق نمی پرستند
مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ۝
از غیر خدای مگر مادینگان از میان لات و عزی و نمی پرستند مگر دیوی را رانده
لَعَنَهُ اللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا
لعنت کرد اورا خدای و گفت ابلیس هر آینه فرا گیرم از بندگان تو حظی معلوم مقدر

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ
و بی راه کنم ایشانرا و آرزوها در دل ایشان اندازم و بفرمایم ایشانرا تا ببرند گوشهای
الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۚ وَمَنْ
چهارپایان و بفرمایم ایشانرا تا بگردانند آفرینش خدایرا و هر که
يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا
گیرد دیو را دوست از بیرون خدای پس بتحقیق زیان کرد زیان کردنی
مُبِينًا ۝ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
هویدا وعده میدهد ایشانرا دیو و آرزوها اندازد ایشانرا و وعده ندهد ایشانرا دیو
إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ
مگر فریب و باطل ایشانند که جای ایشان دوزخ باشد و نیابند
عَنْهَا مَحِيصًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
ازان گریزگاهی و آنان که گرویدند و کارهای نیکو از نماز و روزه و حج و غیران
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
زود باشد که درآریم ایشانرا در بوستانهایی که رود از زیر اشجار آن جویها جاوید باشند
فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا
در آن همیشه وعده داد خدای وعده درست و که باشد راست گوی تر از خدای بگفتار
لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا
نیست کار بآرزوهای شما مشرکان و نه بآرزوهای جهود و نصاری هر که کند بدیی

يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا
پاداش دهند او را بآن و نیابد از بهر خویش از غیر خدای دوستی و نه هیچ یاری
ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن
و هر که کند از کردارهای نیک از نرینه یا مادینه و او مومن باشد
فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ومن
پس ایشان در آیند ایشان در بهشت و ستم کرده نشوند بمقدار نقطه که بر پشت خرما
و که باشد
احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن و
نیکوتر بدین از آنکه خالص گردانید عقیدهٔ خود را برای خدای و او نیکوکار باشد
اتبع ملة ابرهيم حنيفا واتخذ الله ابرهيم خليلا
متابع شود شریعت ابراهیم را حال آنکه مایل باشد از ادیان باطله و گرفت خدای ابراهیم را بدوستی
ولله ما في السموات وما في الارض وكان
و خدای راست هر آنچه در آسمانها و هر آنچه در زمین است و هست
الله بكل شيء محيطا ويستفتونك في النساء قل
خدای بهمه چیزی دانا و می پرسند ترا در باب زنان و حقوق بگو
الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب
خدای فتوی میدهد شما را در باب ایشان و آنچه خوانده میشود بر شما در قرآن
في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن
در حکم یتیمان زنان آنکسانی که ندهید ایشان را آنچه نوشته اند برای ایشان از میراث

وترغبون ان تنكحوهن والمستضعفين من الولدان
و رغبت میکنید که نکاح کنید ایشان را برای مال و در باب ضعیفان از کودکان
وان تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير
و میفرماید که برخیزید ای اوصیا در باب یتیمان بعدل و داد و آنچه کنید شما از نیکی
فان الله كان به عليما وان امراة خافت من بعلها
پس بدرستی که خدای هست بآن دانا و اگر زنی بترسد از شوهر خویش
نشوزا او اعراضا فلا جناح عليهما ان يصلحا بينهما
ناسازگاری یا روی گردانیدنی پس هیچ بزه نیست بر ایشان هر دو که صلح کنند میان ایشان
صلحا والصلح خير واحضرت الانفس الشح
صلح کردنی و صلح بهتر باشد از فرقت یا از نشوز و حاضر کرده بهما بخیلی را
وان تحسنوا وتتقوا فان الله كان بما تعملون خبيرا
و اگر نیکویی کنید که حق ایشان بیشتر باشد و بپرهیزید از نجنین کردن پس بدرستی که خدای هست بآنچه
میکنید آگاه
ولن تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم
و هرگز نتوانید که عدالت کنید میان زنان و اگرچه حریص باشید بعدالت
فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وان
پس میل مکنید از راستی همه میل تا بگذارید مرغوب عنها را چون آویخته نا شوهر و نه بی شوهر و اگر
تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما وان
صلح کنید و بپرهیزید پس بدرستی که خدای هست آمرزگار مهربان و اگر

يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا
از هم جدا شوند بی نیاز گرداند خدای همه را از فراخ عطایی خود و هست خدای فراخ عطا
حَكِيمًا وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
درست کار درست گفتار و مر خدایراست هرآنچه در آسمانها و هرآنچه در زمین است
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
و بتحقیق وصیت کردیم آنانرا که داده اند پیشترا نامه پیش از زمان شما
وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا
و شما را ای اهل قرآن که بپرهیزید از خدای و اگر کافر شوید ... که مر خدایراست
فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا
در آسمانها و آنچه در زمین است و هست خدای بی نیاز
حَمِيدًا وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
ستوده و مر خدایراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ
و بسنده است خدای نگهبان و کارساز اگر خواهد ببرد شما را ای مردمان
وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا
و بیاورد گروهی دیگر مطیع و هست خدای بر آن چیز قادر و توانا
مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ
هر که باشد که خواهد پاداش این جهانی پس نزد خداست پاداش

نصف الحزب

الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا يَا اَيُّهَا
این جهانی و آن جهانی و هست خدای شنوا و بینا ای
الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ
آنانکه گرویده اید باشید ایستادگان بداد و راستی گواهان مر خدایرا و اگر چه
عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ اِنْ يَكُنْ
باشد آن گواهی بر تنهای خویش یا پدر و مادر و نزدیکان و خویشان اگر باشد
غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰى
توانگر یا درویش پس خدای سزاوارتر است بایشان پس متابعت مکنید هوا را
اَنْ تَعْدِلُوا وَاِنْ تَلْوُوا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
... و اگر بگردانید ... پس بدرستی که خدای هست بانچه میکنید
خَبِيرًا يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
آگاه ای آنانکه گرویده اید بگروید بخدای و پیغامبر او
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
و نامه آسمانی آن نامه که فرو فرستاد بر پیغمبر خود و نامه
اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
که فرو فرستاد از پیش آن و هر که کافر شود بخدای و فرشتگان او و نامه های او
وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
و پیغمبران او و روز بازپسین پس بتحقیق بی راه شد بی راه شدنی دور از حق

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا
بدرستی که آنانی که گرویدند بموسی پس کافر شدند بعزیر پس بگرویدند بداود پس کافر شدند بعیسی پس بیفزودند
كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ
کافری را نباشد خدای که بیامرزد ایشان را و نه راه نماید ایشان را راهی مژده ده منافقان را
بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا اَلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ
بانکه مر ایشان راست عذابی دردناک آنان که گیرند کافران را دوستان
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ
از بیرون مؤمنان ای میجویند نزد ایشان عزیزی پس بدرستی
الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ اَنْ اِذَا
که عزت و بزرگی خدایراست همه و بتحقیق فرو فرستاد بر شما در قرآن که چون
سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا
بشنوید حجتهای خدای که کفر آورده میشود بآن و فسوس کرده میآید بآن پس
تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِنَّكُمْ
منشینید با ایشان تا شروع کنند در حدیثی جز آن بدرستی که شما آنگاه
اِذًا مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي
مانند ایشان بدرستی که خدای گرد آورنده است منافقان را و کافران را در
جَهَنَّمَ جَمِيعًا اَلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ
دوزخ همه آنانی که چشم میدارند بشما پس اگر باشد مر شما را

فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
گشایشی و نصرتی از خدای گویند ای نبودیم با شما و اگر باشد مر کافران را
نَصِيبٌ قَالُوا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
بهره از فتح و ظفر گویند ای نه غلبه کردیم بر شما و باز داشتیم شما را از مؤمنان
فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ
پس خدای حکم فرماید میان شما در روز قیامت و هرگز نکند خدای کافران را
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا اِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَ
بر مؤمنان راهی بدرستی که منافقان فریب مینمایند خدایرا یعنی رسول خدایرا
هُوَ خَادِعُهُمْ وَاِذَا قَامُوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى
و او فریب دهنده است ایشان را و چون برخیزند بنماز برخیزند کاهلان
يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيلًا مُذَبْذَبِينَ
مینمایند مردم را یعنی نماز و یاد نمیکنند خدایرا مگر اندکی متحیر و مترددند
بَيْنَ ذٰلِكَ لَا اِلٰى هٰؤُلَاءِ وَلَا اِلٰى هٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ
میان کفر و اسلام نه بسوی مؤمنانند باعتقاد و نه با کافرانند بظاهر و هر که گمراه کند خدای
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
پس هرگز نیابی تو او را راهی با یمان ای آنانی که گرویدند باخلاص مگیرید
الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَتُرِيدُونَ اَنْ
کافران را دوستان از غیر مؤمنان ای میخواهید که

يجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ۝ إن المنافقين في
الدرك الأسفل من النار ولن تجد لهم نصيرا ۝
إلا الذين تابوا وأصلحوا واعتصموا بالله وأخلصوا
دينهم لله فأولئك مع المؤمنين وسوف يؤت الله
المؤمنين أجرا عظيما ۝ ما يفعل الله بعذابكم إن
شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۝ لا يحب
الله الجهر بالسوء من القول إلا من ظلم وكان
الله سميعا عليما ۝ إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا
عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا ۝ إن الذين يكفرون

الجزء ٦

بالله ورسله ويريدون أن يفرقوا بين الله ورسله
ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون
أن يتخذوا بين ذلك سبيلا ۝ أولئك هم الكافرون
حقا وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۝ والذين آمنوا
بالله ورسله ولم يفرقوا بين أحد منهم أولئك
سوف يؤتيهم أجورهم وكان الله غفورا
رحيما ۝ يسألك أهل الكتاب أن تنزل عليهم كتابا
من السماء فقد سألوا موسى أكبر من ذلك فقالوا
أرنا الله جهرة فأخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم

اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا

گرفتند گوساله را بخدایی پس از آنکه آمد بایشان حجتهای هویدا پس درگذرانیدیم

عن ذلك وآتينا موسى سلطانا مبينا ورفعنا

ازان کار و دادیم موسی را حجتی ظاهر و برداشتیم

فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب

[illegible]

سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم

[illegible]

ميثاقا غليظا فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات

[illegible]

الله وقتلهم الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف

[illegible]

بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون إلا قليلا

[illegible]

وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما وقولهم

[illegible]

إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه

[illegible]

وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن الذين اختلفوا

[illegible]

فيه لفي شك منه ما لهم به من علم إلا اتباع الظن

[illegible]

وما قتلوه يقينا بل رفعه الله إليه وكان الله عزيزا

[illegible]

حكيما وإن من أهل الكتاب إلا ليؤمنن به قبل

[illegible]

موته ويوم القيامة يكون عليهم شهيدا فبظلم من

[illegible]

الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات أحلت لهم

[illegible]

وبصدهم عن سبيل الله كثيرا وأخذهم الربوا

[illegible]

وقد نهوا عنه وأكلهم أموال الناس بالباطل و

[illegible]

اعتدنا للكافرين عذابا أليما لكن الراسخون في العلم

[illegible]

منهم والمؤمنون يؤمنون بما انزل اليك وما انزل
من قبلك والمقيمين الصلوة والمؤتون الزكوة و
المؤمنون بالله واليوم الاخر اولئك سنؤتيهم
اجرا عظيما انا اوحينا اليك كما اوحينا الى نوح
نصف الحزب
والنبيين من بعده واوحينا الى ابرهيم واسمعيل
واسحق ويعقوب والاسباط وعيسى وايوب
ويونس وهرون وسليمن واتينا داود زبورا
ورسلا قد قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم
نقصصهم عليك وكلم الله موسى تكليما رسلا

مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس على الله حجة
بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما لكن الله
يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملائكة يشهدون
وكفى بالله شهيدا ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل
الله قد ضلوا ضلالا بعيدا ان الذين كفروا وظلموا
لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم طريقا الا
طريق جهنم خالدين فيها ابدا وكان ذلك على الله يسيرا
يا ايها الناس قد جاءكم الرسول بالحق من ربكم
فامنوا خيرا لكم وان تكفروا فان لله ما في السموات

والارض وكان الله عليما حكيما يا اهل الكتاب

وزمین است و هست خدای دانا درست کار درست کفتار ای خداوندان کتاب

لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله الا الحق انما

افراط مکنید در دین شما و مکویید بر خدای مکر راستی را بدرستی

المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته القاها الى

که مسیح عیسی پسر مریم پیغمبر خداست و سخن او بدید آمده از کلمه کن

مريم وروح منه فامنوا بالله ورسله ولا تقولوا

مریم و راحتی است از خدای پس بکروید بخدای و پیغمبران او و مکویید

ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد سبحانه

که خدای سه است باز ایستید از تثلیث تا باشد بهتر شما را بدرستی که خدای خدای یکی است

ان يكون له ولد له ما في السموات وما في الارض

که باشد او را فرزند او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

وكفى بالله وكيلا لن يستنكف المسيح ان يكون

و بس است خدای کارساز و ننگ نه دارد مسیح که باشد

عبدا لله ولا الملائكة المقربون ومن يستنكف

بنده خدای را و نه فرشتگان نزدیک کرده شده و هر که ننگ دارد

عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم اليه جميعا فاما

از بندگی حضرت او و بزرگی نماید و تکبر کند پس زود بود که گرد کند ایشان را بسوی او همه پس اما

الذين امنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم اجورهم

آنان که بگرویدند و کردند کارهای نیکو پس تمام دهد ایشان را مزدهای ایشان

ويزيدهم من فضله واما الذين استنكفوا واستكبروا

و بیفزاید ایشان را از فضل خود و اما آنان که ننگ داشتند و تکبر نمودند

فيعذبهم عذابا اليما ولا يجدون لهم من دون الله

پس عذاب کند ایشان را عذابی دردناک و نیابند مر ایشان را از غیر خدای

وليا ولا نصيرا يا ايها الناس قد جاءكم برهان من

دوستی و نه یاری دهنده ای مردمان بحقیقت آمد شما را حجتی یعنی پیغمبر از

ربكم وانزلنا اليكم نورا مبينا فاما الذين امنوا بالله

پروردگار شما و فرو فرستادیم بسوی شما روشنی هویدا پس اما آنان که بگرویدند بخدای

واعتصموا به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل

و چنگ در زدند با او پس زود باشد که درآورد ایشان را در رحمتی از خود و افزونی

ويهديهم اليه صراطا مستقيما يستفتونك قل

و راه نماید ایشان را بسوی خود راهی راست فتوی میجویند از تو بگو

خمس

الله يفتيكم في الكلالة ان امرؤ هلك ليس له ولد

خدای فتوی میدهد شما را در ... اگر مردی هلاک شود نباشد مر او را فرزند

وله اخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها ان لم

و او را خواهر باشد مر او راست نیمه آنچه گذاشت و او میراث برد ازو اگر

الحزب

يكن لها ولد فان كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك
خواهر اگر نباشد و آن خواهر را فرزندی پس اگر باشند دو خواهر ایشان را باشد چهار دانگ از آنچه گذاشت
وان كانوا اخوة رجالا ونساء فللذكر مثل حظ الانثيين
و اگر باشند جمع برادران و خواهران مردان و زنان پس نرینه راست مانند حصه دو مادینه
يبين الله لكم ان تضلوا والله بكل شيء عليم
بیان میکند خدای شما را تا گمراه نشوید و خدای بهمه چیزی داناست

سورة المائدة مدنية مائة وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
يا ايها الذين آمنوا اوفوا بالعقود احلت لكم
ای آنان که گرویده اید تمام کنید عهدهای خود را از مواجب تکالیف حلال گردند
بهيمة الانعام الا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد
بهایمی که از جنس شتر و گاو و گوسفند باشد مگر آنچه بر خوانده اند بر شما حال آنکه حلال نشمرید شکار
وانتم حرم ان الله يحكم ما يريد يا ايها الذين آمنوا لا
و شما باشید محرمان بدرستیکه خدای حکم فرماید آنچه خواهد ای آنان که ایمان آورده اند

تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا الهدي و
حلال مکنید نشانهای حج را که فرموده است و نه ماه حرام را که در وی قتال کنند و نه قربانی را
لا القلائد ولا آمين البيت الحرام يبتغون فضلا
و نه آنکه بر گردن قلاده دارند و نه قصد کنندگان خانه کعبه را از مشرکان میجویند فضل
من ربهم ورضوانا واذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم
از خداوندشان و خشنودی حج و چون از احرام بیرون آیید پس شکار کنید و باید که حمل نکند
شنآن قوم ان صدوكم عن المسجد الحرام ان تعتدوا
دشمنی گروهی از اهل مکه برای آنکه باز داشتند شما را از مسجد حرام که از حد در گذرید
وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم
و یاری کنید یکدیگر را بر نیکی و پرهیزکاری و یاری مدهید یکدیگر را بر بزه
والعدوان واتقوا الله ان الله شديد العقاب
و بیدادی و بترسید از خدای بدرستی که خدای سخت عقوبت است
حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل
حرام کرده اند بر شما آنچه ذبحش در نیابد و خون و گوشت خوک و آنرا که رفع صوت
لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية و
بنام غیر خدای با آن و خفه شده و بچوب کشته و از بالا بزیر افتاده و
النطيحة وما اكل السبع الا ما ذكيتم وما ذبح على
بزخم سر مرده و آنرا که خورده باشد سبعی از آن مگر آنرا که ذبحش دریابید و آنرا

و بقره و شاه و
از ربح تجارت
بکند شما را
سر کرده باشند
سرکشته باشند بر

النصب وان تستقسموا بالازلام ذلكم فسق اليوم
يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم واخشون
اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت
لكم الاسلام دينا فمن اضطر في مخمصة غير متجانف
لاثم فان الله غفور رحيم يسئلونك ماذا احل لهم
قل احل لكم الطيبات وما علمتم من الجوارح
مكلبين تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما امسكن
عليكم واذكروا اسم الله عليه واتقوا الله ان الله سريع
الحساب اليوم احل لكم الطيبات وطعام

الذين اوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل
لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات من الذين
اوتوا الكتاب من قبلكم اذا اتيتموهن اجورهن
محصنين غير مسافحين ولا متخذي اخدان ومن يكفر
بالايمان فقد حبط عمله وهو في الاخرة من الخاسرين
يا ايها الذين امنوا اذا قمتم الى الصلوة فاغسلوا
وجوهكم وايديكم الى المرافق وامسحوا برؤسكم و
ارجلكم الى الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا
وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد منكم

مِنَ الْغَائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۤءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاۤءً فَتَيَمَّمُوا
از زمینِ گو فراخ یا برسید شما زنان شما پس نیابید آب را پس قصد کنید

صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا
خاکی پاک را پس مسح کنید رویهای شما را و دستهاتان ازان خاک

يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
نمیخواهد خدای که بدید کند بر شما هیچ تنگی در دین ولیکن میخواهد که پاک گرداند شمارا

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَ
و تمام گرداند نعمت خود را بر شما تا مگر شما سپاس داری نمایید و

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
یاد کنید انعام خدا را بر شما و عهد و پیمان او را که معاهده فرمود با شما

اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
گفتید شنودیم و فرمان بردیم و بترسید از خدای بدرستی که خدای داناست با نچه

الصُّدُورِ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاۤءَ
در ضمایر است ای آنان که ایمان آوردید باشید ایستادگان در کارها برای خدا

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰى اَلَّا تَعْدِلُوا اِعْدِلُوا
گواهان بعدالت و باید که باعث نشود شما را بغض بعض مشرکان بر آنکه عدالت نگاه ندارید عدل کنید

هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
که عدل نزدیکترست برای پرهیزکاری و بترسید از خدای بدرستی که خدای آگاهست با نچه میکنید

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وعده کرد خدای آنان را که گرویدند و کردند کارهای نیکو مر ایشانراست آمرزش

وَاَجْرٌ عَظِيمٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اُولٰۤئِكَ
و مزدی بزرگ و آنان که نگرویدند و تکذیب نمودند آیتهای ما را ایشان

اَصْحَابُ الْجَحِيمِ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
ملازمان دوزخند ای آنانی که گرویدند یاد کنید انعام

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
خدای را بر شما چون قصد کردند گروهی که برگشایند سوی شما دستهای ایشان را

نصف الحزب

فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
پس بازداشت خدای دستهای ایشان از شما و بترسید از خدای و بر خدای باید که توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ وَ
مومنان و بحقیقت فرا گرفت خدای عهد را از پسران یعقوب و

بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ
فرستادیم از ایشان جهت نجسّس بزمین شام دوازده مرد کاردان و گفت خدای بدرستی که من با شما ام نصرت مر آینه اگر

در باب رفتن از مصر بزمین شام

اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
بپای ادا رید نماز را و بدهید زکوة و بگروید به پیغمبران من و تعظیم نمایید ایشانرا

وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
و قرض دهید خدا را قرض دادنی نیکو مر آینه بپوشانم از شما بدیهای شما را

ولأدخلنكم جنات تجري من تحتها الأنهار فمن
كفر بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل
فبما نقضهم ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية
يحرفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا
به ولا تزال تطلع على خائنة منهم إلا قليلا منهم
فاعف عنهم واصفح إن الله يحب المحسنين و
من الذين قالوا إنا نصارى أخذنا ميثاقهم فنسوا
حظا مما ذكروا به فأغرينا بينهم العداوة والبغضاء
إلى يوم القيامة وسوف ينبئهم الله بما كانوا

يصنعون يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا
يبين لكم كثيرا مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفو
عن كثير قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين
يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم
من الظلمات إلى النور بإذنه ويهديهم إلى صراط
مستقيم لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن
مريم قل فمن يملك من الله شيئا إن أراد أن يهلك
المسيح ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا ولله
ملك السماوات والأرض وما بينهما يخلق ما يشاء

وَاللّهُ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَقالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصارى
و خدای بر همه چیزی توانا است و گفتند جهودان و ترسایان
نَحْنُ أَبْناءُ اللّهِ وَأَحِبّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
ما پسران خدائیم و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهان شما بلکه شما
بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشاءُ وَلِلّهِ
مخلوقی چند اید از جنس آنچه آفرید می آمرزد آنرا که میخواهد و عذاب میکند آنرا که میخواهد
مُلْكُ السَّماواتِ وَالْأَرْضِ وَما بَيْنَهُما وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است و بسوی اوست بازگشت
يا أَهْلَ الْكِتابِ قَدْ جاءَكُمْ رَسُولُنا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلى فَتْرَةٍ
ای خداوندان نامه آسمانی بحقیقت آمد بشما فرستاده ما بیان میکند برای شما بر زمان
مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا ما جاءَنا مِنْ بَشِيرٍ وَلا نَذِيرٍ
از پیغمبران برای عدم اراده آنکه گوئید نیامد بما هیچ مژده دهنده و نه بیم کننده
فَقَدْ جاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللّهُ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس بحقیقت آمد بشما مژده دهنده و بیم کننده و خدای بر همه چیزی توانا است
وَإِذْ قالَ مُوسى لِقَوْمِهِ يا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّهِ عَلَيْكُمْ
و چون گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من یاد کنید انعام خدا را بر شما
إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِياءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكاً وَآتاكُمْ ما لَمْ
چون پدید کرد در میان شما پیغمبران و گردانید بعضی از شما را پادشاهان و داد شما را آنچه

يُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعالَمِينَ يا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ
نداد هیچ یک را از اهل زمان شما ای گروه من در روید در زمین
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّهُ لَكُمْ وَلا تَرْتَدُّوا عَلى أَدْبارِكُمْ
پاک کرده اینده بیت المقدس با مجموع شام که تقدیر کرد خدای برای سکون شما و باز مگردید
فَتَنْقَلِبُوا خاسِرِينَ قالُوا يا مُوسى إِنَّ فِيها قَوْماً
که باز گردید زیان کاران گفتند ای موسی بدرستی که در آن زمین گروهی اند
جَبّارِينَ وَإِنّا لَنْ نَدْخُلَها حَتّى يَخْرُجُوا مِنْها فَإِنْ يَخْرُجُوا
گردن کشان و بدرستی که ما هرگز در نیائیم در آن تا بیرون روند از آن پس اگر بیرون روند
مِنْها فَإِنّا داخِلُونَ قالَ رَجُلانِ مِنَ الَّذِينَ يَخافُونَ
از آن پس بدرستی که ما درآینده ایم گفتند دو مرد از آنان که میترسیدند
أَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبابَ فَإِذا دَخَلْتُمُوهُ
انعام فرموده خدای بر آن دو مرد در آیید بر ایشان از در شهر پس چون در آیید در آن
فَإِنَّكُمْ غالِبُونَ وَعَلَى اللّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
پس بدرستی که شما غلبه کنندگانید و بر خدای اعتماد نمایید اگر هستید از اهل ایمان
قالُوا يا مُوسى إِنّا لَنْ نَدْخُلَها أَبَداً ما دامُوا فِيها فَاذْهَبْ
گفتند ای موسی بدرستی که ما هرگز در نیائیم در آن زمین چندانکه باشند ایشان در آن
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقاتِلا إِنّا هاهُنا قاعِدُونَ قالَ رَبِّ
تو و پروردگار تو پس کارزار کنید بدرستی که ما اینجا نشستگانیم گفت ای

إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
بدرستی که من مالک نه ام مگر تن خود را و برادر مرا پس جدایی فکن میان ما و میان گروه
الْفَاسِقِينَ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
خروج نمایندگان از طاعت گفت خدای بدرستی که آن زمین حرام کرده شده بر ایشان
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
حیران باشند در بیابان آن زمین که شش فرسنگ بود پس اندوه مخور بر گروه بیرون
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
و بخوان ای محمد برایشان که حاضر ان تواند خبر دو پسر آدم قابیل و هابیل براستی چون
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
از یکی از ایشان که هابیل بود و پذیرفته نشد از آن دیگر گفت قابیل هرآینه بکشم ترا
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ
گفت هابیل بدرستی که بپذیرد خدای کردار پرهیزکاران هرآینه اگر برگشایی سوی من
يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي
دست ترا تا بکشی مرا نه ام من برگشاینده دست را سوی تو تا بکشم ترا بدرستی
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَ
میترسم از خدای پروردگار جهانیان بدرستی که من میخواهم که باز گردی به بزه من و
إِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ
بزه خود پس باشی از یاران دوزخ و آن جزا و پاداش

چهل سال

از فرمان

نصف

الظَّالِمِينَ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
ستمکاران پس آسان کرد و آراست مراو را نفس اماره او کشتن برادر او را پس کشت
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي
پس گشت از زیان کاران پس برانگیخت خدای کلاغی را که حفر میکرد و میکاوید
الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى
زمین تا بنماید او را که چگونه پوشاند عورت برادر خود را گفت ای وای من
أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ
ای عاجز شدم که باشم مانند این کلاغ پس بپوشانم عورت
أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا
برادر خود را پس گشت از پشیمانان از جهت برادر از بهر آن فساد که واقع شد فرض کردیم
بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي
بر پسران یعقوب که هر کس که بکشد تنی که بنا حق بود بی کشتن تنی یا تباهی در
الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
زمین پس گویی کشته است مردمان را همه و هر که نجات دهد نفسی را
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
پس گوییا زنده کرده است مردمان را همه و بتحقیق آمد با ایشان پیغمبران ما
بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
با معجزات روشن پس بدرستی بسیاری از ایشان پس از آن در زمین

اورا

لمسرفون ۝ انما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله
هر آینه آن همه تجاوز کننده اند بدرستی که پاداش آنان که محاربه نمایند با خدای و پیغمبر او

ويسعون في الارض فسادا ان يقتلوا او يصلبوا
و میسپرند در زمین حال آنکه مفسد اند بقطع طریق آنست که بکشند ایشان را یا

او تقطع ايديهم وارجلهم من خلاف او ينفوا من
یا ببرند دستهای ایشان را و پایهای ایشان را هر یک از جانب مخالف یا برانند

الارض ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم في الاخرة
زمین شهر بشهر آن عذاب مر ایشان را فضیحتی است درین جهان و مر ایشان را

عذاب عظيم ۝ الا الذين تابوا من قبل ان تقدروا
عذابی بزرگ مگر آنان که توبه کردند پیش از آنکه قادر شوید شما

عليهم فاعلموا ان الله غفور رحيم ۝ يا ايها الذين
بر ایشان پس بدانید که بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان ای آنانکه

امنوا اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة وجاهدوا
گرویدند بترسید از خدای و بجویید بسوی رضای او توسل و تقرب و جهد

في سبيله لعلكم تفلحون ۝ ان الذين كفروا لو ان
در راه دین او باشد تا شما رستگار شوید بدرستی که آنان که کافر شدند اگر

لهم ما في الارض جميعا ومثله معه ليفتدوا به
که مر ایشان را بودی آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تا باز خرید خود را از آن

من عذاب يوم القيمة ما تقبل منهم ولهم عذاب
از عذاب روز قیامت پذیرفته نشدی از ایشان و مر ایشان راست عذابی

اليم ۝ يريدون ان يخرجوا من النار وما هم بخارجين
دردناک خواهند که بیرون آیند از آتش و نیستند ایشان بیرون آینده گان

منها ولهم عذاب مقيم ۝ والسارق والسارقة
از آتش و مر ایشان راست عذابی ثابت و دایم و مرد دزد و زن دزد

فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا نكالا من الله و
پس ببرید دستهای ایشان را برای پاداش آنچه کردند برای عقوبتی از خدای و

الله عزيز حكيم ۝ فمن تاب من بعد ظلمه واصلح فان
خدای غالبست درست کار پس هر که توبه کند پس از ستم او و صلاح آورد کار را پس

الله يتوب عليه ان الله غفور رحيم ۝ الم تعلم
که خدای قبول فرماید توبه او را بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان ای ندانستی

ان الله له ملك السموات والارض يعذب من يشاء
که بدرستی که خدای مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین عذاب فرماید آنرا که خواهد

ويغفر لمن يشاء والله على كل شيء قدير ۝ يا ايها
و آمرزد مر آنرا که خواهد و خدای بر همه چیز تواناست ای

الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر من
پیغمبر باید که اندوهناک نکند ترا آنان که مسارعت مینمایند در کفر از

نصف الحزب

لمسرفون ۝ انما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله
ويسعون في الارض فسادا ان يقتلوا او يصلبوا
او تقطع ايديهم وارجلهم من خلاف او ينفوا من
الارض ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم في الاخرة
عذاب عظيم ۝ الا الذين تابوا من قبل ان تقدروا
عليهم فاعلموا ان الله غفور رحيم ۝ يا ايها الذين
امنوا اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة وجاهدوا
في سبيله لعلكم تفلحون ۝ ان الذين كفروا لو ان
لهم ما في الارض جميعا ومثله معه ليفتدوا به

من عذاب يوم القيمة ما تقبل منهم ولهم عذاب
اليم ۝ يريدون ان يخرجوا من النار وما هم بخارجين
منها ولهم عذاب مقيم ۝ والسارق والسارقة
فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا نكالا من الله و
الله عزيز حكيم ۝ فمن تاب من بعد ظلمه واصلح فان
الله يتوب عليه ان الله غفور رحيم ۝ الم تعلم
ان الله له ملك السموات والارض يعذب من يشاء
ويغفر لمن يشاء والله على كل شيء قدير ۝ يا ايها
الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر من

نصف الحزب

الذين قالوا آمنا بافواههم ولم تؤمن قلوبهم

آنان که گفتند ایمان آوردیم بدهنهای خویش و ایمان نیاورد دلهای ایشان

ومن الذين هادوا سماعون للكذب سماعون

و از آنان که جهود شدند ایشان شنوندگان اند دروغ را شنوندگان اند

لقوم آخرين لم يأتوك يحرفون الكلم من بعد

مر گروهی دیگر را که نیامده اند بمجلس تو میگردانند سخنان را از

مواضعه يقولون ان اوتيتم هذا فخذوه وان لم

مواضع اصلی آن میگویند که اگر داده شد شما را این کلام پس فرا گیرید آنرا و اگر

تؤتوه فاحذروا ومن يرد الله فتنته فلن تملك

نداده شد شما را پس بپرهیزید و هر که خواهد خدای گمراهی او پس هرگز

له من الله شيئا اولئك الذين لم يرد الله ان يطهر

برای او از خدای چیزی را آنان آنانند که نخواست خدای که پاک کند

قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب

دلهای ایشان را مر ایشان راست در این جهان خواری و مر ایشان راست در آن جهان عذاب

عظيم سماعون للكذب اكالون للسحت فان

بزرگ شنوندگان اند دروغ را خورندگان اند حرام را

جاءوك فاحكم بينهم او اعرض عنهم وان تعرض

آیند بتو پس حکم کن میان ایشان یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی

عنهم فلن يضروك شيئا وان حكمت فاحكم بينهم

از ایشان پس هرگز زیان نرسانند ترا چیزی و اگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان

بالقسط ان الله يحب المقسطين وكيف يحكمونك

براستی بدرستی که خدای دوست میدارد دادگران را و چگونه حکم میکنند ترا

وعندهم التورية فيها حكم الله ثم يتولون من بعد

و نزد ایشان است توریة در آنست حکم خدای پس اعراض میکنند از پس

ذلك وما اولئك بالمؤمنين انا انزلنا التورية

آن حکم و نه اند ایشان ایمان آرندگان بدرستی که ما فرستادیم توریة را

فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين اسلموا

در آنست راه راست و روشنی حکم میکنند بآن پیغمبران آنان که اسلام

للذين هادوا والربانيون والاحبار بما استحفظوا

برای آنان که جهود شدند و خدای شناسان و دانشمندان بسبب آنکه طلب نگاهداشت کرده بودند

من كتاب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا

از کتاب خدای و بودند بر کتاب و احکام آن گواهان پس مترسید

الناس واخشون ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا

از مردمان و بترسید از من و بدل مکنید بآیتهای من بهای اندک را

ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون

و هر که حکم نکند بآنچه فرستاد خدای پس آنان ایشان کافرانند

وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين بالعين
و فرض کردیم بریشان در توریت آنکه آدمی ما خوذست بآدمی مقتول و چشم بچشم
والانف بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن
و بینی به بینی و گوش بگوش و دندان بدندان
والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له و
و جراحتها برابر کرده شده است در آن پس هرکه صدقه کند بدان پس آن تصدق
تیست مراورا
من لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون و
هر که حکم نکند بآنچه فرو فرستاد خدای پس آن ایشانند ستمکاران
قفينا على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين
پس از پی در آوردیم بر اعقاب ایشان عیسی پسر مریم را باور دارنده مرآنرا که
يديه من التورية وآتيناه الانجيل فيه هدى و
پیش از و بوده از توریت و دادیم او را انجیل در انست راه راست و
نور ومصدقا لما بين يديه من التورية وهدى
روشنی و راست دارنده مرآنرا که پیش آن بوده از توریت و راه راست
وموعظة للمتقين وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله
و پندی مر پرهیزکارانرا و باید که داوری کنند امة عیسی بآنچه فرو فرستاد خدای
فيه ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون
در آن و هرکه داوری نکند بآنچه فرو فرستاد خدای پس آن ایشان خارجند از طاعت

وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه
و فرو فرستادیم بتو قرآنرا براستی و درستی باور دارنده و موافق مرآنرا که
پیش از آن بوده
من الكتاب ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزل
از جنس کتب سماوی و حال آنکه حاکم و شاهدست بر آن پس حکم کن میان ایشان بآنچه فرو
فرستاد
الله ولا تتبع اهواءهم عما جاءك من الحق لكل
خدای و متابعت مکن رایهای باطل ایشانرا از آنچه آمد ای محمد بتو از راستی برای هر گروهی
جعلنا منكم شرعة ومنهاجا ولو شاء الله لجعلكم
پدید کردیم از شما آدمیان دینی نهادی و راهی روشن و اگر خواستی خدای هر آینه
گردانیدی شمارا
امة واحدة ولكن ليبلوكم في ما آتاكم فاستبقوا
گروهی یگانه در دین و لیکن مختلف گردانید شمارا تا آزمایش نماید شمارا در آنچه داد شمارا
پس پیشی گیرید
الخيرات الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما
بنیکیها سوی خداست باز گشت شما همه پس بیاگاهاند شمارا بآنچه
و تو ای محمد صلی الله علیه و آله
كنتم فيه تختلفون وان احكم بينهم بما انزل
هستید که در ان اختلاف میکنید و فرستادیم بتو که داوری کن میان ایشان بآنچه
فرو فرستاد
الله ولا تتبع اهواءهم واحذرهم ان يفتنوك عن
خدای و متابعت مکن خواستهای ایشانرا و بپرهیز از ایشان که بگردانند ترا از
بعض ما انزل الله اليك فان تولوا فاعلم انما يريد الله
حکم بعضی از آنچه فرو فرستاد خدای سوی تو پس اگر برگردند پس بدان که هیچ اما

أن يصيبهم ببعض ذنوبهم وإن كثيرا من الناس
که برسند بایشان بسبب بعضی از گناهان ایشان و بدرستی که بسیاری از مردمان
لفاسقون أفحكم الجاهلية يبغون ومن أحسن
هر آینه فاسقانند ای پس رسومی که پیش از اسلام بوده میجویید و که باشد نیکوتر
من الله حكما لقوم يوقنون يا أيها الذين آمنوا
از خدای بداوری برای گروهی که بیقین باشند از اهل دانش ای مؤمنان
لا تتخذوا اليهود والنصارى أولياء بعضهم أولياء
مگیرید جهودان را و ترسایان را دوستان بعضی از ایشان دوستان
بعض ومن يتولهم منكم فإنه منهم إن الله لا يهدي
بعضی اند و هر که دوست گیرد ایشان را از شما پس بدرستی که او از ایشانست بدرستی که خدای
القوم الظالمين فترى الذين في قلوبهم مرض
گروه ستمکاران را پس بینی تو آنان را که در دلهاشان بیماریست از نفاق
يسارعون فيهم يقولون نخشى أن تصيبنا دائرة فعسى
می شتابند برغبت در دوستی ایشان میگویند می ترسیم که برسد بما از گردش روزگار چیزی
الله أن يأتي بالفتح أو أمر من عنده فيصبحوا على ما
که خدای بیارد برای مؤمنان نصرت را یا کاری از نزد خود پس شوند بر آنچه
أسروا في أنفسهم نادمين ويقول الذين آمنوا أهؤلاء
نهان داشتند در ضمایر خود از اهل ندامت و میگویند آنان که بگروید بندای ایشانند

الحزب

الذين أقسموا بالله جهد أيمانهم إنهم لمعكم حبطت
آنان که سوگند خوردند بخدای سخت ترین سوگندهای ایشان بدرستی که ایشان با شما
أعمالهم فأصبحوا خاسرين يا أيها الذين آمنوا
کردارهای ایشان پس گشتند از زیانکاران ای آنان که ایمان آوردند
من يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم
هر که باز گردد از شما از دین خویش پس زود بود که بیارد خدای گروهی را
يحبهم ويحبونه أذلة على المؤمنين أعزة على الكافرين
که دوست دارد ایشان را و دوست دارند او را مهربانان متواضعان بر مؤمنان
يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم
کارزار کنند در راه دین خدای و نترسند از ملامت هیچ ملامت کننده
ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم
آنچه گفتیم لطف و توفیق خداست بدهد آن آنرا که خواهد و خدای فراخ عطاست داناست
إنما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون
بدرستی که یار و دوست شما خداست و پیغمبر او و آنان که گرویدند آنان که بپای میدارند
الصلاة ويؤتون الزكاة وهم راكعون ومن
نماز را و میدهند حق خدا از مال و ایشان باشند راکعان و هر که
يتول الله ورسوله والذين آمنوا فإن حزب الله
دوستی ورزد با خدای و با رسول او و آنان که ایمان آوردند پس بدرستی که انصار دین خدای

هُمُ الْغَالِبُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
ایشانند غلبه کنندگان ای آنان که گرویده‌اید مگیرید آنان را که
اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
که گرفتند دین شما را افسوس و بازی از آنان که داده شدند ایشان را نامه
مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
پیش از شما و کافران را دوستان و بترسید از خدای اگر هستید
مُؤْمِنِينَ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا
از اهل ایمان و چون خوانید سوی نماز یعنی چون بانگ کنید گیرند آن را افسوس
وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
و بازی آن بسبب آنست که ایشان گروهی اند که در نمی‌یابند بگو ای اهل نامه
هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا
هیچ عیب میکنید از ما مگر آنکه بگرویدیم بخدای و آنچه فرو فرستاده شد بما
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ قُلْ
و آنچه فرو فرستاده شد از پیش و آنکه بیشترین شما خارج‌اند از طاعت بگوی
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ
هیچ آگاه کنم شما را ببدتر از اهل آن از روی جزا نزد خدای
لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَ
که نفرین کرد او را خدای و خشم گرفت بر او و گردانید از ایشان بوزنگان و

الْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ
خوکان و آنکس که پرستید غیر خدای را ایشانند بدتر بجایگاه و گمراه‌تر
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
از میانه راه راست و چون بیایند بشما گویند بگرویدیم
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و بحقیقت درآمدند با کافری و ایشان بحقیقت بیرون شدند با کفر و خدای داناتر
كَانُوا يَكْتُمُونَ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي
هستند که پنهان میکنند و می‌بینی بسیاری را از ایشان که می‌شتابند در
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
بزه و ستم و خوردن ایشان رشوه را هر آینه بد آنچه هستند
يَعْمَلُونَ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ
که میکنند چرا باز ندارند ایشان را خداشناسان و دانشمندان از
قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
گفتار ایشان آنچه سبب بزه بود و از خوردن ایشان رشوه را هر آینه بد آنچه
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا
و گفتند جهودان دست قدرت خدای غل کرده است غل کرده باد دستهای ایشان
بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ
بسبب آنچه گفتند بلکه دو دست قدرت او گشاده است با فاضه رزق نفقه میکند چنانکه

كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا و كفرا
بسیاری را از ایشان آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو تجاوز نمودن و کفر

و القينا بينهم العداوة و البغضاء الى يوم القيمة
و افکندیم میانهٔ ایشان دشمنی و کینه تا روز قیامت

كلما اوقدوا نارا للحرب اطفاها الله و يسعون
هرانگاه که برافروزند آتشی برای حرب رسول فرو نشاند آنرا خدای و سعی مینمایند

في الارض فسادا و الله لا يحب المفسدين و
در زمین و سعی روند بتباهی و خدای دوست نمیدارد تباهی کنندگان را

لو ان اهل الكتاب امنوا و اتقوا لكفرنا عنهم
اگر آنستی که یهود و نصاری بگرویدندی و پرهیزکاری نمودندی هرآینه بپوشانیدیم

سيئاتهم و لادخلناهم جنات النعيم و لو انهم
بدیهای ایشان را و درآوردیمی ایشان را در بوستانهای با ناز و نعمت و اگر آنستی

اقاموا التورية و الانجيل و ما انزل اليهم من ربهم
بپای داشتندی احکام توریت و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شدی بسوی ایشان

لاكلوا من فوقهم و من تحت ارجلهم منهم
هرآینه خوردندی از بالای ایشان و از زیر پای ایشان یعنی از برکات آسمان

امة مقتصدة و كثير منهم ساء ما يعملون
گروهی متوسط الحال در اسلام و بسیاری از ایشان بد آنچه میکنند از گروه معاصی

نصف الحزب

يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك و ان لم
ای پیغمبر فرستاده برسان بسوی امت آنچه فرو فرستاده آمد بسوی تو از پروردگار تو و اگر

تفعل فما بلغت رسالته و الله يعصمك من الناس
بکنی اداء رسالت بتمامی پس گویی ادا نکردی رسالت او را اصلا و خدای نگاه میدارد ترا از مردم

ان الله لا يهدي القوم الكافرين قل يا اهل
بدرستی که خدای راه ننماید گروه کافران را بگو ای محمد ای خداوندان

الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا التورية و الانجيل
کتاب نیستید شما بر چیزی از دین تا که اقامت و محافظت نمایید احکام توریة و انجیل را

و ما انزل اليكم من ربكم و ليزيدن كثيرا منهم ما انزل
و آنچه فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما و هرآینه بیفزاید بسیاری از ایشان را آنچه فرو فرستاده

اليك من ربك طغيانا و كفرا فلا تاس على القوم
بسوی تو از خداوند تو افزونی جستن از حد و کافری پس باک مدار و اندوه مخور بر گروه

الكافرين ان الذين امنوا و الذين هادوا و
کافران بدرستی که آنان که ایمان آوردند و آنان که جهود اند

الصابون و النصارى من امن بالله و اليوم الاخر
پرستندگان کواکب و ترسایان هر که از ایشان بگرود بخدای با اخلاص و بروز قیامت

و عمل صالحا فلا خوف عليهم و لا هم يحزنون
و کند کار نیکو پس نباشد بیم بر ایشان از آخرت و نه ایشان اندوهگین شوند

لقد اخذنا میثاق بنی اسرائیل وارسلنا الیهم رسلا

بتحقیق بگرفتیم ما عهد پسران یعقوب را و بفرستادیم سوی ایشان پیغمبران را

کلما جاءهم رسول بما لا تهوی انفسهم فریقا کذبوا

هرگاه که بیامد بایشان پیغمبری با آنچه نخواست نفوس اماره ایشان گروهی را بدروغ

وفریقا یقتلون ۝ وحسبوا الا تکون فتنة فعموا

و گروهی را میکشتند ... و پنداشتند که نباشد فتنه و امتحان پس نابینا

وصموا ثم تاب الله علیهم ثم عموا وصموا کثیر منهم

و ناشنوا شدند پس بازگشت خدای برایشان برحمت پس نابینا شدند و کر شدند بسیاری

والله بصیر بما یعملون ۝ لقد کفر الذین قالوا ان الله

و خدای بیناست بآنچه میکنند بتحقیق کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدای

هو المسیح ابن مریم وقال المسیح یا بنی اسرائیل اعبدوا

او ست عیسی پسر مریم و گفت مسیح ای پسران یعقوب بپرستید

الله ربی وربکم انه من یشرک بالله فقد حرم الله

خدای را پروردگار من و پروردگار شما بدرستی که هر که انباز گیرد بخدای پس بتحقیق حرام کرد خدای

علیه الجنة ومأواه النار وما للظالمین من انصار

بروی بهشت را و جای او دوزخ است و نیست ستمکاران را هیچ یاری

لقد کفر الذین قالوا ان الله ثالث ثلثة وما من اله الا

بتحقیق کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدای سیوم سه است و نیست هیچ خدای

اله واحد وان لم ینتهوا عما یقولون لیمسن الذین

خدای یگانه و اگر باز نه ایستند از آنچه میگویند مرآینه برسد بآنان که

کفروا منهم عذاب الیم ۝ افلا یتوبون الی الله

کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ای پس باز نمیگردند بطاعت خدای

ویستغفرونه والله غفور رحیم ۝ ما المسیح ابن

و آمرزش میخواهند ازو و خدای آمرزگار است مهربان نیست عیسی پسر

مریم الا رسول قد خلت من قبله الرسل وامه صدیقة

مریم مگر پیغمبری فرستاده که بگذشتند از پیش او پیغمبران دیگر و مادر او راست گوی

کانا یاکلان الطعام انظر کیف نبین لهم الایات

بودند هر دو که میخوردند طعام ...

ثم انظر انی یؤفکون ۝ قل اتعبدون من دون الله ما

... بگو ای میپرستید از غیر خدای آنرا

لا یملک لکم ضرا ولا نفعا والله هو السمیع العلیم

که مالک نتواند بود برای شما زیانی را و نه سودی را و خدای اوست شنوا دانا

قل یا اهل الکتاب لا تغلوا فی دینکم غیر الحق و

بگوی ای یهود و نصاری تجاوز مکنید از حد در دین خود ...

لا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل واضلوا کثیرا

متابعت مکنید رایهای باطل گروهی را که گمراه شدند از پیش و گمراه کردند بسیاری را

وضلوا عن سواء السبيل لعن الذين كفروا من بني
وگمراه شدند از میانهٔ راه لعنت کرده شدند آنانکه کافر شدند از بنی
اسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما
یعقوب بر زبان داوود در زبور و عیسی پسر مریم آن لعن بسبب آن بود
عصوا وكانوا يعتدون كانوا لا يتناهون
که نافرمانی کردند و بودند که از حد میگذشتند بودند که بازنمی ایستادند
عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ترى
از معاودت کار بد که میکردند بد است آنچه بودند که میکردند میبینی تو
كثيرا منهم يتولون الذين كفروا لبئس ما قدمت
بسیاری را از ایشان از یهود که دوستی میکنند با آنکسان که کافر شدند بد است آنچه پیش فرستاد
لهم انفسهم ان سخط الله عليهم وفي العذاب هم
ایشان را تنهای ایشان که خشم گرفت خدای بر ایشان و در عذاب آتش ایشان
خالدون ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي
جاودان باشند واگر بودندی که بگرویدندی بخدای و پیغمبر
وما انزل اليه ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا
وآنچه فرو فرستاده شد بسوی او نگرفتندی ایشانرا دوستان ولیکن بسیاری
منهم فاسقون لتجدن اشد الناس عداوة للذين
از ایشان فاسقانند هرآینه یابی ای محمد سخت ترین مردمان بدشمنی آنکسانرا

امنوا اليهود والذين اشركوا ولتجدن اقربهم مودة
که بگرویدند جهودانرا وآنانکه مشرک شدند و هرآینه یابی نزدیکترین ایشانرا بدوستی
للذين امنوا الذين قالوا انا نصارى ذلك بان منهم
مرآنکسانرا که بگرویدند آنانکه گفتند ما ایم ترسایان آن مودت بسبب آنست که
قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون واذا
دانایان و خدای ترسان و آنکه ایشان تکبر نکنند و چون
سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع
بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بسوی پیغمبر میبینی تو چشمهای ایشانرا که میرود از اشک
مما عرفوا من الحق يقولون ربنا امنا فاكتبنا مع
از آنچه شناختند از حق میگویند ای پروردگار ما بگرویدیم بنویس ما را با
الشاهدين وما لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق
گواهان بتوحید و چیست ما را که نگرویم بخدای و آنچه آمد بما از سخن راست
ونطمع ان يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين فاثابهم
و حال آنکه امید میداریم که در آورد ما را پروردگار ما با گروه نیکان پس پاداش داد ایشانرا
الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
خدای بآنچه گفتند بوستانهایی که میرود از فرو آن جویها جاودان
فيها وذلك جزاء المحسنين والذين كفروا وكذبوا
در آن و آن پاداش نیکوکارانست و آنانکه کافر شدند و دروغ داشتند

الجزء ٧

بِاٰيَاتِنَا اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
آیتهای ما را ایشان ملازمان دوزخند ای انان که گرویدید
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا
حرام مکردانید پاکیزها و خورشهای آنچه حلال کردانید خدای برای شما و از حد
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
بدرستی که خدای دوست نمیدارد از حد درکذرندکانرا و بخورید ازانچه روزی داد شمارا
حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ
حلال پاک و بترسید از خدای انکه شما باو کرویدکانید
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
نکیرد شمارا خدای بانچه بی اختیار از زبان آید در سوکندهای شما ولیکن بکیرد شمارا
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ
بانچه استوار بندید بقصد و نیت سوکندهارا پس محو کنندهٔ بزهٔ آن سوکند خورانیدن ده
مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ
از میانه آنچه میخورانید کسان شمارا یا جامه ایشان یا
تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ
آزاد کردن برده پس هرکه نیابد بر و بود روزه سه روز آن کفارهٔ
اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا اَيْمَانَكُمْ كَذٰلِكَ
بزه سوکندهای شما است چون سوکند خورید و حانث شوید و نکاه دارید سوکندهای شمارا

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا اَيُّهَا
بیان میکند خدای برای شما آیتهای خود را تا مکر شما سپاس داری نمایید ای
الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَ
انان که ایمان آوردند بدرستی که می و قمار و آنچه آنرا نصب کنند برای عبادت یا سنکهایی
الْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تیرهایی که بدان فال میکیرند پلیدیست از کار دیو رجیم پس دور شوید ازان تا مکر شما
تُفْلِحُونَ اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
برهید بدرستی که میخواهد دیو که افکند درمیان شما دشمنی
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
و کینه در کار خمر و قمار و باز دارد شمارا از یاد کردن خدای
وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَ
و از نماز پس هیچ هستید شما باز ایستادکان و لیکن روی تابید و فرمان برید خدایرا
اَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا
فرمان برید پیغمبر را و حذر کنید از مخالفت پس اکر اعراض کنید پس بدانید که بدرستی
عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا
بر پیغمبر ما است پیغام رسانیدن هویدا نیست بر آنان که ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا اِذَا مَا اتَّقَوْا
و کردند کارهای نیکو بزه در آنچه خوردند پیش از تحریم چون پرهیز کنند

وامنوا وعملوا الصالحات ثم اتقوا وامنوا ثم
اتقوا واحسنوا والله يحب المحسنين يا ايها الذين
امنوا ليبلونكم الله بشيء من الصيد تناله ايديكم
ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى
بعد ذلك فله عذاب اليم يا ايها الذين امنوا لا
تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن قتله منكم متعمدا
فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم
هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين
او عدل ذلك صياما ليذوق وبال امره عفا الله عما

سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو
انتقام احل لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم و
للسيارة وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما واتقوا
الله الذي اليه تحشرون جعل الله الكعبة البيت
الحرام قياما للناس والشهر الحرام والهدي والقلائد
ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في السموات وما في
الارض وان الله بكل شيء عليم اعلموا ان الله شديد
العقاب وان الله غفور رحيم ما على الرسول الا
البلاغ والله يعلم ما تبدون وما تكتمون قل

نصف الحزب

لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
برابر نباشند حرام و حلال و اگرچه بشگفت آورد ترا بسیاری
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
پلید پس بترسید از خدای ای خداوندان خردها تا مگر شما رستگاری یابید
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَسْئَلُوا عَنْ اَشْيَاۤءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ
ای آنان که ایمان آوردند مپرسید از چیزها که اگر پدید آید شما را
تَسُؤْكُمْ وَاِنْ تَسْئَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ
اندوهگین کرده اند شما را چه قیام بدان نتوانید کرد و اگر بپرسید از آن البته آنگاه که فرو میفرستند قرآن را ظاهر
لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ قَدْ سَاَلَهَا
کرده اند برای شما و از عهده آن بیرون نتوانید آمد اندر گذاشت خدای از آن و خدای آمرزگار است بتعجیل بعقوبت ناکننده
قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ مَا جَعَلَ اللّٰهُ
گروهی از پیش شما پس گشتند بسبب آن از اهل کفر بدید نکرد خدای
مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَاۤئِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلٰكِنَّ
هیچ بحیره ناقه گوش شکافته و نه هیچ ناقه بچه آورده شتر حمیت نذری و نه هیچ گوسفند ماده که با نره یکی بزاید
الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ
آنان که کافر شدند میگویند از خود بر خدای دروغ را و بیشترایشان
لَا يَعْقِلُونَ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَ
درنیابند و چون گفته شود مر ایشان را بیایید سوی آنچه فرستاد خدای

اِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۤءَنَا اَوَ
سوی پیغمبر گفتند بسنده است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران ما را
لَوْ كَانَ اٰبَاۤؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ
اگرچه باشند پدران ایشان که ندانند چیزی را و نه راه یابند
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ
ای آنان که ایمان آوردند بر شما باد اصلاح تنهای شما زیان نکند شما را اگر
ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بیراه شد چون راه یافتید سوی جزای خدا است بازگشت شما همه پس آگاه کند شما را
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ
به آنچه هستید که میکنید ای آنان که ایمان آوردند گواهی دادن میان شما
اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
چون حاضر آید یکی از شما مرگ در هنگام وصیت کردن گواهی دو کس است خداوندان داد
مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
از شما که اقارب میت باشند یا دو دیگر از جز شما اگر شما رفته باشید بسفر در زمین
فَاَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ
پس رسد بشما رسنده مرگ باز دارید آن دو کس را از پس نماز دیگر
الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ
که بوقتی شهرتست و مردم جمعند پس سوگند خورند بخدای اگر بشک باشید نستانیم بدل آن قسم

كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله إنا إذا لمن الآثمين
فإن عثر على أنهما استحقا إثما فآخران يقومان مقامهما
من الذين استحق عليهم الأوليان فيقسمان بالله
لشهادتنا أحق من شهادتهما وما اعتدينا إنا إذا
لمن الظالمين ذلك أدنى أن يأتوا بالشهادة على وجهها
أو يخافوا أن ترد أيمان بعد أيمانهم واتقوا الله و
اسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين يوم
يجمع الله الرسل فيقول ماذا أجبتم قالوا لا علم لنا
إنك أنت علام الغيوب إذ قال الله يا عيسى ابن

مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيدتك
بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا وإذ علمتك
الكتاب والحكمة والتوراة والإنجيل وإذ تخلق
من الطين كهيئة الطير بإذني فتنفخ فيها فتكون طيرا بإذني
وتبرئ الأكمه والأبرص بإذني وإذ تخرج الموتى
بإذني وإذ كففت بني إسرائيل عنك إذ جئتهم بالبينات
فقال الذين كفروا منهم إن هذا إلا سحر مبين
وإذ أوحيت إلى الحواريين أن آمنوا بي وبرسولي
قالوا آمنا واشهد بأننا مسلمون إذ قال الحواريون

يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك ان ينزل علينا
مائدة من السماء قال اتقوا الله ان كنتم مؤمنين
قالوا نريد ان نأكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم ان قد
صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين قال عيسى
ابن مريم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء
تكون لنا عيدا لاولنا واخرنا واية منك وارزقنا
وانت خير الرازقين قال الله اني منزلها عليكم
فمن يكفر بعد منكم فاني اعذبه عذابا لا اعذبه احدا من
العالمين واذ قال الله يا عيسى ابن مريم ءانت قلت

الحزب

للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله قال سبحانك
ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته
فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك انك
انت علام الغيوب ما قلت لهم الا ما امرتني
به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا
ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب عليهم
وانت على كل شيء شهيد ان تعذبهم فانهم عبادك
وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم قال الله هذا
يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات تجري

من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله عنهم
ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم لله ملك السموات
والارض وما فيهن وهو على كل شيء قدير

سورة الانعام مكية مائة خمس وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل
الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون
هو الذي خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى

عنده ثم انتم تمترون وهو الله في السموات وفي
الارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون
وما تأتيهم من آية من آيات ربهم الا كانوا عنها
معرضين فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف
يأتيهم انباء ما كانوا به يستهزءون الم يروا كم
اهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الارض
ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا
وجعلنا الانهار تجري من تحتهم فاهلكناهم بذنوبهم
وانشانا من بعدهم قرنا آخرين ولو نزلنا عليك

كتابا في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال الذين كفروا
ان هذا الا سحر مبين ۝ وقالوا لولا انزل عليه ملك
ولو انزلنا ملكا لقضي الامر ثم لا ينظرون ۝ ولو
جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما
يلبسون ۝ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق
بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون ۝ قل
سيروا في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة
المكذبين ۝ قل لمن ما في السموات والارض قل لله
كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة

نصف الحزب

لا ريب فيه الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون ۝
وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم ۝
قل اغير الله اتخذ وليا فاطر السموات والارض و
هو يطعم ولا يطعم قل اني امرت ان اكون اول
من اسلم ولا تكونن من المشركين ۝ قل اني اخاف
ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم ۝ من يصرف عنه
يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين ۝ وان
يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو وان
يمسسك بخير فهو على كل شيء قدير ۝ وهو القاهر

كِتَٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟
إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ وَلَوْ
جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
يَلْبِسُونَ وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِٱلَّذِينَ سَخِرُوا۟ مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ قُلْ
سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ ٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
ٱلْمُكَذِّبِينَ قُل لِّمَن مَّا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ
كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ

نصف الحزب

لَا رَيْبَ فِيهِ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
وَلَهُۥ مَا سَكَنَ فِى ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَ
هُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنِّىٓ أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُۥ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ وَإِن
يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ وَإِن
يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ ٱلْقَاهِرُ

فوق عباده وهو الحكيم الخبير قل اي شيء اكبر شهادة
قل الله شهيد بيني وبينكم واوحي الي هذا القران
لانذركم به ومن بلغ ائنكم لتشهدون ان مع
الله الهة اخرى قل لا اشهد قل انما هو اله واحد
وانني بريء مما تشركون الذين اتيناهم الكتاب
يعرفونه كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا
انفسهم فهم لا يؤمنون ومن اظلم ممن افترى على
الله كذبا او كذب باياته انه لا يفلح الظالمون ويوم
نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا اين شركاؤكم

نصف السبع

الذين كنتم تزعمون ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا
والله ربنا ما كنا مشركين انظر كيف كذبوا
على انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ومنهم
من يستمع اليك وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه
وفي اذانهم وقرا وان يروا كل اية لا يؤمنوا
بها حتى اذا جاءوك يجادلونك يقول الذين كفروا
ان هذا الا اساطير الاولين وهم ينهون عنه
وينأون عنه وان يهلكون الا انفسهم وما يشعرون
ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد و

ولا نكذب بآيات ربنا ونكون من المؤمنين بل
وتکذیب ننمودیمی آیتهای خدایرا وبودیمی از اهل ایمان و مصدقان نه که
بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا
پیدا شد ایشانرا آنچه بودند که پنهان میداشتند از پیش واگر بازگردانندشان هرآینه بازگردند
لما نهوا عنه وإنهم لكاذبون وقالوا إن هي إلا
بدانچه بازداشته اند از آن وبحقیقت ایشان هرآینه دروغ گویند وگفتند کفار نیست این زندگانی مگر
حياتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين ولو ترى إذ
زندگانی ما که درین جهانست ونباشیم ما بعد از مرگ برانگیختگان واگر بینی تو چون
وقفوا على ربهم قال أليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا
عرضه کنند ایشانرا برحکم پروردگار ایشان گوید خدای نیست این حدیث بعث و جزا صدق و صواب
قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون قد خسر
گویند پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کافر میشدید در دنیا بحقیقت زیان کردند
الذين كذبوا بلقاء الله حتى إذا جاءتهم الساعة
آنکسها که بدروغ داشتند دیدن جزای خدای تا آنگاه که بیاید بدیشان قیامت
بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها وهم يحملون
ناگهان گویند ای حسرت ما بر آنچه تقصیر کردیم در کار قیامت و ایشان برگیرند
أوزارهم على ظهورهم ألا ساء ما يزرون
بار گناهان خود بر پشتهاشان بدانید که بدست آنچه همی برگیرند

وما الحيوة الدنيا إلا لعب ولهو وللدار الآخرة خير
ونیست زندگانی این جهان مگر بازیی وآنچه مردم را مشغول کند و هرآینه سرای آن جهان بهتر
للذين يتقون أفلا تعقلون قد نعلم إنه ليحزنك الذي
مر آنانرا که پرهیزند ای پس نمی دانید بحقیقت میدانیم که اندوهگین میکند ترا آنکه همی
يقولون فإنهم لا يكذبونك ولكن الظالمين
گویند ایشان پس ایشان تکذیب نمی نمایند ترا ولیکن آن ستمکاران
بآيات الله يجحدون ولقد كذبت رسل من قبلك
آیتهای خدایرا انکار میکنند وبحقیقت بدروغ داشتند پیغمبرانرا از پیش تو
فصبروا على ما كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا و
پس شکیبایی نمودند بر آنچه بدروغ شان داشتند ورنجه شان کردند تا آمد بدیشان یاری ما و
لا مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبإ
نیست تغییر کننده مر قواعد خدای را وبحقیقت آمد بتو خبری از خبر
المرسلين وإن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت
پیغمبران فرستاده واگر باشد کار گران آید بر تو روی گردانیدن ایشان پس اگر توانی
أن تبتغي نفقا في الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم
که بجویی سوراخی در زمین یا آلتی برآمدن در آسمان پس بیاری ایشانرا
بآية ولو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن
معجزه پس بود بیار واگر خواستی خدای هرآینه فراهم آوردی ایشانرا بر راه راست پس

مِنَ الْجَاهِلِينَ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ
بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ
فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ
أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ بَلْ

إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَ
تَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ
قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ
فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَلَمَّا
نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى
إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ
مُبْلِسُونَ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ

وختم على قلوبكم من اله غير الله يأتيكم به انظر كيف
نصرف الآيات ثم هم يصدفون قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب
الله بغتة أو جهرة هل يهلك إلا القوم الظالمون
وما نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين فمن آمن
وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين
كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون قل
لا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب
ولا أقول لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى إلي
قل هل يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون

وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم ليس
لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ولا
تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون
وجهه ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين وكذلك
فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله عليهم
من بيننا أليس الله بأعلم بالشاكرين وإذا جاءك
الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم كتب ربكم
على نفسه الرحمة أنه من عمل منكم سوءا بجهالة ثم

تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ

أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۚ قُل لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۙ

قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ

بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ ۚ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ

بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ يَقُصُّ الْحَقَّ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ۝

قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَ

بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۝ وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا

يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن

وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا

رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم

بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ

مُّسَمًّى ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ

لَا يُفَرِّطُونَ ۝ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ

وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۝ قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَاتِ الْبَرِّ

وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَانَا مِنْ هَٰذِهِ

لنكونن من الشاكرين قل الله ينجيكم منها ومن كل

هرآينه باشيم از شكر گزاران بگوي خداي مي رهاند شما را از ان محاوف واز هر

كرب ثم انتم تشركون قل هو القادر على ان يبعث

اندوهي پس شما انباز ميگيريد با خداي بگوي اوست توانا بر انكه برانگيزد

عليكم عذابا من فوقكم او من تحت ارجلكم او

بر شما عذابي چون صيحه وغيره از زبر شما چون ميغ وطوفان يا از زير پايهاي شما چون خسف ورجفه

يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم باس بعض انظر كيف

آميخته كند شما را گروهان مختلف راي وبچشاند بعضي از شما بعضي را سختي حرب بعضي ديگر بنگر كه چگونه

نصرف الايات لعلهم يفقهون وكذب به

مي گردانيم دلايل را تا مگر ايشان دريابند وپند گيرند ودروغ داشتند قرآن را

قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل لكل نبا

گروه تو وآن صدقست وبودني بگوي نيستم من بر شما نگاه بان هر خبري را

مستقر وسوف تعلمون واذا رايت الذين يخوضون

وقت وقوعيست وزود باشد كه بدانيد وچون ببيني تو اي محمد آنكسانرا كه شروع مي نمايند

في اياتنا فاعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره و

در طعن در آيات ما پس روي بگردان از ايشان تا شروع كنند در سخني جز آن

اما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم

اگر چنانك فراموش گرداند ترا ديو رجيم اين كه گفته شد پس منشين پس از ياد آوردن با گروه

الظالمين وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء

ستمكاران ونباشد بر آنان كه پرهيز ميكنند از خوض در باطل از شمار خوض كنندگان هيچ چيزي از

ولكن ذكرى لعلهم يتقون وذر الذين اتخذوا

ولكن بر ايشانست پند دادني تا مگر ايشان بپرهيزند از خوض ودست بدار صحبت آنانرا كه گرفته اند

دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر به

دين خويش محل بازي ومشغولي ضايع وبفريفت ايشانرا زندگاني اين دنيا وپند ده بقرآن ايشانرا

ان تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي

براي عدم ارادت آنك با هلاك گذارند تني را بآنچه اندوخته نيست مر آن تن را از غير خداي هيچ ياري كننده

ولا شفيع وان تعدل كل عدل لا يؤخذ منها اولئك

ونه هيچ شفاعت كننده واگر فدا دهد هر فدا داده نگرفته نشود ازو ايشانند

الذين ابسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب

آنان كه بهلاك سپاري كرده شدند بسبب آنچه اندوختند مر ايشانراست آشاميدني از آب جوشيده وعذابي

اليم بما كانوا يكفرون قل اندعوا من دون الله

دردناك بدآنچه هستند كه كافر ميشوند بگوي اي پرستيم از غير خداي

ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على اعقابنا بعد اذ

آنچه نه سود رساند ما را ونه زيان رساند ما را واي بازگردانيده شويم بر پشتهاي يعني كافر شويم

هدينا الله كالذي استهوته الشياطين في الارض

پس از آن كه راه نمود ما را خداي چون آنكس كه بي راه گردانيده باشد او را ديو رجيم در زمين

الحزب

حيران له اصحاب يدعونه الى الهدى ائتنا قل ان
هدى الله هو الهدى وامرنا لنسلم لرب العالمين
وان اقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي اليه تحشرون
وهو الذي خلق السموات والارض بالحق ويوم يقول
كن فيكون قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور
عالم الغيب والشهادة وهو الحكيم الخبير واذ قال ابرهيم
لابيه ازر اتتخذ اصناما الهة اني اريك وقومك
في ضلال مبين وكذلك نري ابرهيم ملكوت
السموات والارض وليكون من الموقنين فلما

جن عليه الليل را كوكبا قال هذا ربي فلما افل قال
لا احب الافلين فلما را القمر بازغا قال هذا ربي
فلما افل قال لئن لم يهدني ربي لاكونن من القوم
الضالين فلما را الشمس بازغة قال هذا ربي هذا
اكبر فلما افلت قال يقوم اني بري مما تشركون
اني وجهت وجهي للذي فطر السموات والارض
حنيفا وما انا من المشركين وحاجه قومه قال
اتحاجوني في الله وقد هدين ولا اخاف ما تشركون
به الا ان يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما افلا

تتذكرون وكيف أخاف ما أشركتم ولا
تخافون أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا
فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم تعلمون الذين
آمنوا ولم يلبسوا إيمانهم بظلم أولئك لهم الأمن
وهم مهتدون وتلك حجتنا آتيناها إبرهيم على
قومه نرفع درجات من نشاء إن ربك حكيم عليم
ووهبنا له إسحق ويعقوب كلا هدينا ونوحا هدينا
من قبل ومن ذريته داود وسليمن وأيوب ويوسف
وموسى وهرون وكذلك نجزي المحسنين وزكريا

120

ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين وإسمعيل
واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العالمين و
من آبائهم وذرياتهم وإخوانهم واجتبيناهم وهديناهم
إلى صراط مستقيم ذلك هدى الله يهدي به من
يشاء من عباده ولو أشركوا لحبط عنهم ما كانوا
يعملون أولئك الذين آتيناهم الكتاب والحكم و
النبوة فإن يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا بها قوما ليسوا
بها بكافرين أولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده
قل لا أسألكم عليه أجرا إن هو إلا ذكرى للعالمين و

ما قدروا الله حق قدره إذ قالوا ما أنزل الله على بشر
من شيء قل من أنزل الكتاب الذي جاء به موسى نورا
وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها وتخفون
كثيرا وعلمتم ما لم تعلموا أنتم ولا آباؤكم قل الله ثم
ذرهم في خوضهم يلعبون وهذا كتاب أنزلناه
مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر أم القرى
ومن حولها والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به
وهم على صلاتهم يحافظون ومن أظلم ممن افترى
على الله كذبا أو قال أوحي إلي ولم يوح إليه شيء

ومن قال سأنزل مثل ما أنزل الله ولو ترى إذ الظالمون
في غمرات الموت والملائكة باسطوا أيديهم أخرجوا
أنفسكم اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم
تقولون على الله غير الحق وكنتم عن آياته تستكبرون
ولقد جئتمونا فرادى كما خلقناكم أول مرة و
تركتم ما خولناكم وراء ظهوركم وما نرى معكم
شفعاءكم الذين زعمتم أنهم فيكم شركاء لقد
تقطع بينكم وضل عنكم ما كنتم تزعمون إن الله
فالق الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج

بیرون کنید

نصف الحزب

وَمُخرِجُ المَيِّتِ مِنَ الحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَأَنّىٰ تُؤفَكُونَ

مرده از زنده این تان است خدای پس از کجا بر گردانند شما را از حق

فالِقُ الإِصباحِ وَجَعَلَ اللَّيلَ سَكَنًا وَالشَّمسَ وَالقَمَرَ

چون آرنده صبح است از ظلمت شب و کردانید شب را آرامگاهی و آفتاب را و ماه را

حُسبانًا ذٰلِكَ تَقديرُ العَزيزِ العَليمِ وَهُوَ الَّذي

آنچه حساب اوقات از سیر ایشان معلوم کنید آن کار باندازه کردن خدای صاحب عزت دانا و اوست آنکه

جَعَلَ لَكُمُ النُّجومَ لِتَهتَدوا بِها في ظُلُماتِ البَرِّ وَالبَحرِ

پدید کرد برای شما ستارگان را تا راه یابید بر آن در تاریکیها دشت و دریا

قَد فَصَّلنَا الآياتِ لِقَومٍ يَعلَمونَ وَهُوَ الَّذي أَنشَأَكُم

بحقیقت بیان روشن کردیم حجتها و آیتها را برای گروهی که دانند حقیقت و اوست آنکه بیافرید شما را

مِن نَفسٍ واحِدَةٍ فَمُستَقَرٌّ وَمُستَودَعٌ قَد فَصَّلنَا

از تنی یکتا یعنی آدم پس شما راست قرارجایی در صلب پدر و امانت گاهی در رحم بحقیقت بیان کردیم

الآياتِ لِقَومٍ يَفقَهونَ وَهُوَ الَّذي أَنزَلَ مِنَ السَّماءِ

دلایل توحید را برای گروهی که دریابند و اوست آنکه فرو فرستاد از جانب آسمان

ماءً فَأَخرَجنا بِهِ نَباتَ كُلِّ شَيءٍ فَأَخرَجنا مِنهُ خَضِرًا

آبی را پس بیرون آوردیم بسبب آن آب نامیات هر چیزی را از دانها و میوها پس بیرون آوردیم ازان سبزه

نُخرِجُ مِنهُ حَبًّا مُتَراكِبًا وَمِنَ النَّخلِ مِن طَلعِها

سبزه دانه پرورده بیرون آریم ازان سبزه دانه بر هم نشسته و از خرما بنان از شکوفه آن

قِنوانٌ دانِيَةٌ وَجَنّاتٍ مِن أَعنابٍ وَالزَّيتونَ وَ

خوشهای نزدیک بتناول و بوستانها بهم از انگورها و بیرون آوردیم زیتون را و

الرُّمّانَ مُشتَبِهًا وَغَيرَ مُتَشابِهٍ اُنظُروا إِلىٰ ثَمَرِهِ إِذا

انار را همانا آنکه بعضی ازین میوهها مانند یکدیگرست در لون و طعم و بعضی نه یکدیگر ببینید سوی میوه هر یک چون

أَثمَرَ وَيَنعِهِ إِنَّ في ذٰلِكُم لَآياتٍ لِقَومٍ يُؤمِنونَ وَ

بار آرد و میوه نهد و برسیدن در آنک گفتیم دلایل است برای گروهی که ایمان آرند و

جَعَلوا لِلّٰهِ شُرَكاءَ الجِنَّ وَخَلَقَهُم وَخَرَقوا لَهُ بَنينَ

پدید کردند برای خدای انبازان پریان و حال آنکه بیافرید ایشان را خدای و دروغ پدید کردند برای او پسران

وَبَناتٍ بِغَيرِ عِلمٍ سُبحانَهُ وَتَعالىٰ عَمّا يَصِفونَ

و دختران بی دانشی پاکی و بی عیب او و بزرگی و عالی و دور از آنچه صفت میکنند او را

بَديعُ السَّماواتِ وَالأَرضِ أَنّىٰ يَكونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَم

نو آفریننده آسمانهاست و زمین چگونه باشد او را فرزند و نبود

تَكُن لَهُ صاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيءٍ عَليمٌ

زن و مر او را هرگز جفتی و بیافرید هر چیزی را و او بحال همه چیزی داناست

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُم لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ خالِقُ كُلِّ شَيءٍ فَاعبُدوهُ

آن موصوفان خداوند شما پروردگار شماست نیست هیچ خدای مگر او آفریننده هر چیزی پس بپرستید او را

وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ وَكيلٌ لا تُدرِكُهُ الأَبصارُ وَهُوَ

و او بر همه چیزی حافظ نگهبانست در نیابد او را بطریق احاطت بینایها و او

يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير قد جاءكم
بصائر من ربكم فمن ابصر فلنفسه ومن عمي فعليها و
ما انا عليكم بحفيظ وكذلك نصرف الايات و
ليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون اتبع ما
اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن
المشركين ولو شاء الله ما اشركوا وما جعلناك
عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل ولا تسبوا
الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير
علم كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم مرجعهم

الجزء الثامن

فينبئهم بما كانوا يعملون واقسموا بالله جهد
ايمانهم لئن جاءتهم اية ليؤمنن بها قل انما الايات
عند الله وما يشعركم انها اذا جاءت لا يؤمنون
ونقلب افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول
مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ولو اننا نزلنا
اليهم الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم
كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله
ولكن اكثرهم يجهلون وكذلك جعلنا لكل نبي
عدوا شياطين الانس والجن يوحي بعضهم الى بعض

زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم
وما يفترون ولتصغى اليه افئدة الذين لا يؤمنون
بالآخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون افغير
الله ابتغي حكما وهو الذي انزل اليكم الكتاب مفصلا
والذين آتيناهم الكتاب يعلمون انه منزل من ربك
بالحق فلا تكونن من الممترين وتمت كلمت ربك صدقا
وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم وان
تطع اكثر من في الارض يضلوك عن سبيل الله ان
يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون ان ربك

هو اعلم من يضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين
فكلوا مما ذكر اسم الله عليه ان كنتم بآياته مؤمنين
وما لكم الا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل
لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه وان كثيرا
ليضلون باهوائهم بغير علم ان ربك هو اعلم بالمعتدين
وذروا ظاهر الاثم وباطنه ان الذين يكسبون الاثم
سيجزون بما كانوا يقترفون ولا تأكلوا مما لم يذكر
اسم الله عليه وانه لفسق وان الشياطين ليوحون
الى اوليائهم ليجادلوكم وان اطعتموهم انكم لمشركون

اومن كان ميتا فاحييناه وجعلنا له نورا يمشي به
في الناس كمن مثله في الظلمات ليس بخارج منها
كذلك زين للكافرين ما كانوا يعملون ۝ وكذلك
جعلنا في كل قرية اكابر مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون
الا بانفسهم وما يشعرون ۝ واذا جاءتهم اية قالوا
لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما اوتي رسل الله الله اعلم
حيث يجعل رسالته سيصيب الذين اجرموا
صغار عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون ۝
فمن يرد الله ان يهديه يشرح صدره للاسلام

ومن يرد ان يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كانما
يصعد في السماء كذلك يجعل الله الرجس على
الذين لا يؤمنون ۝ وهذا صراط ربك مستقيما قد
فصلنا الايات لقوم يذكرون ۝ لهم دار السلام عند
ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون ۝ ويوم يحشرهم
جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم من الانس وقال
اولياؤهم من الانس ربنا استمتع بعضنا ببعض و
بلغنا اجلنا الذي اجلت لنا قال النار مثواكم خالدين
فيها الا ما شاء الله ان ربك حكيم عليم ۝ وكذلك

نصف الحزب

نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون يا معشر
الجن والانس الم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم
اياتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على
انفسنا وغرتهم الحيوة الدنيا وشهدوا على انفسهم
انهم كانوا كافرين ذلك ان لم يكن ربك مهلك القرى
بظلم واهلها غافلون ولكل درجات مما عملوا وما
ربك بغافل عما يعملون وربك الغني ذو الرحمة ان
يشأ يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما انشأكم
من ذرية قوم اخرين ان ما توعدون لآت وما انتم

بمعجزين قل يا قوم اعملوا على مكانتكم اني عامل فسوف
تعلمون من تكون له عاقبة الدار انه لا يفلح الظالمون
وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والانعام نصيبا فقالوا
هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا
يصل الى الله وما كان لله فهو يصل الى شركائهم
ساء ما يحكمون وكذلك زين لكثير من المشركين
قتل اولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا
عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم
وما يفترون وقالوا هذه انعام وحرث حجر لا

يطعمها الا من نشاء بزعمهم وانعام حرمت ظهورها
وانعام لا يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم
بما كانوا يفترون وقالوا ما في بطون هذه
الانعام خالصة لذكورنا ومحرم على ازواجنا و
ان يكن ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم
انه حكيم عليم قد خسر الذين قتلوا اولادهم
سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على
الله قد ضلوا وما كانوا مهتدين وهو الذي
انشا جنات معروشات وغير معروشات والنخل

الحزب

والزرع مختلفا اكله والزيتون والرمان متشابها
وغير متشابه كلوا من ثمره اذا اثمر واتوا حقه يوم
حصاده ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين ومن
الانعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله و
لا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين
ثمانية ازواج من الضان اثنين ومن المعز اثنين قل
ءالذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام
الانثيين نبئوني بعلم ان كنتم صادقين ومن الابل اثنين
ومن البقر اثنين قل ءالذكرين حرم ام الانثيين اما

اشتملت عليه ارحام الانثيين ام كنتم شهداء اذ
وصىكم الله بهذا فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل
الناس بغير علم ان الله لا يهدي القوم الظالمين قل
لا اجد في ما اوحي الي محرما على طاعم يطعمه الا ان يكون
ميتة او دما مسفوحا او لحم خنزير فانه رجس او فسقا
اهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فان ربك
غفور رحيم وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي
ظفر ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما الا ما حملت
ظهورهما او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك

جزيناهم ببغيهم وانا لصادقون فان كذبوك
فقل ربكم ذو رحمة واسعة ولا يرد بأسه عن القوم
المجرمين سيقول الذين اشركوا لو شاء الله ما اشركنا
ولا اباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك كذب الذين من
قبلهم حتى ذاقوا بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه
لنا ان تتبعون الا الظن وان انتم الا تخرصون قل فلله
الحجة البالغة فلو شاء لهديكم اجمعين قل هلم شهداءكم
الذين يشهدون ان الله حرم هذا فان شهدوا فلا تشهد
معهم ولا تتبع اهواء الذين كذبوا باياتنا والذين

لا يؤمنون بالآخرة وهم بربهم يعدلون قل تعالوا
ایمان ندارند به آن جهان و ایشان به پروردگار خود برابر میکنند بگوی ای محمد
أتل ما حرم ربكم عليكم ألا تشركوا به شيئا وبالوالدين
تا برخوانم بر شما آنچه حرام کرده است خداوند شما بر شما که انباز مگیرید به او هیچ چیزی و نیکویی کنید با مادر
إحسانا ولا تقتلوا أولادكم من إملاق نحن نرزقكم
و پدر نیکو کردنی و مکشید فرزندان شما یعنی دختران از ترس درویشی ما روزی میدهیم شما را
وإياهم ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا
و ایشان را و نزدیک مشوید بکارهای ناخوب آنچه آشکارا باشد از آن و آنچه پنهان باشد
تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق ذلكم وصاكم به
مکشید آن تنی را که حرام کرد کشتن او را خدای مگر باستحقاق قصاص آنچه گفتیم وصیت کرد
لعلكم تعقلون ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي
تا مگر شما دریابید و نزدیک مشوید بخواسته طفل بی پدر مگر بخصلتی
هي أحسن حتى يبلغ أشده وأوفوا الكيل والميزان
که آن نیکوتر بود چون حفظ و تثمیر تا برسد یتیم بحالت قوت خود یعنی بلوغ و تمام بدهید پیمانه و ترازو را
بالقسط لا نكلف نفسا إلا وسعها وإذا قلتم
براستی تکلیف ننهایم هیچ تنی را مگر بمقدار طاقت و توانایی آن و چون سخن گویید
فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله أوفوا
پس داد گویید در گفتن و اگر چه باشد آنکه سخن در باب او گویید خداوند خویشی و به پیمان خدای

ذلكم وصاكم به لعلكم تذكرون وأن هذا صراطي
این تا شما اندرز گیرید وصیت کرد و فرمود خدای ... و بدرستی که این که یاد کردیم در آیات راه دین
مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن
حال آنکه راست است پس متابع شوید آنرا و متابعت مکنید راههای مختلف را و بدعتها را که پراکنده کند شما را
سبيله ذلكم وصاكم به لعلكم تتقون ثم آتينا موسى
راه او آنچه گفتیم وصیت فرمود شما را به آن تا مگر شما پرهیز نمایید از کفر و معاصی پس بدادیم موسی را
الكتاب تماما على الذي أحسن وتفصيلا لكل شيء
توریت برای اتمام نعمت بر آنکه نیکوکار باشد و برای تمیز کردن و بیان هر چیزی
وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون وهذا
و راه راست نمودن و بخشایش تا مگر ایشان برسیدن جزای پروردگارشان بگروند و این
كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون
قرآن کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسیار منافع پس متابع شوید آنرا و بپرهیزید از کفر و معاصی تا مگر
أن تقولوا إنما أنزل الكتاب على طائفتين من قبلنا وإن
تا نگویید که فرو فرستادند کتاب آسمانی بر دو گروه یهود و نصاری از پیش ما و بدرستی
كنا عن دراستهم لغافلين أو تقولوا لو أنا أنزل علينا
که بودیم ما از خواندن کتاب ایشان ... یا گویید که اگر آنستی که فرو فرستاده شدی بر ما
الكتاب لكنا أهدى منهم فقد جاءكم بينة
کتاب آسمانی ... بودیمی ما راه یافته تر از ایشان پس تحقیق آمد شما را حجتی هویدا

من ربكم وهدى ورحمة فمن اظلم ممن كذب بايات الله
از پروردگار شما و رهنمائی و بخشایشی پس کیست ستمکارتر از آنکه بدروغ داشت آیتهای
وصدف عنها سنجزى الذين يصدفون عن اياتنا سوء
واعراض کرد از آن زود بود که جزا دهیم آنان را که روی گردانیدند از آیتهای ما بدی
العذاب بما كانوا يصدفون هل ينظرون الا ان
عذاب بهانچه بودند که بر میگردیدند هیچ چشم میدارند ایمان آوردن را مگر که آید
تأتيهم الملائكة او ياتي ربك او ياتي بعض ايات ربك
بدیشان فرشتگان موت یا عذاب یا آید فرمان پروردگار تو بهلاک ایشان یا آید بعضی از آیتهای
يوم ياتي بعض ايات ربك لا ينفع نفسا ايمانها لم تكن
روزی که آید بعضی از آیتهای پروردگار تو یعنی علامت قیامت سود ندهد هیچ تنی را گرویدن آن که نبود
امنت من قبل او كسبت في ايمانها خيرا قل انتظروا انا
که گرویده از پیش آن یا کسب کرده در ایمان او نیکی را بگو چشم دارید موت را ما نیز
منتظرون ان الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست
چشم دارنده ایم عذاب شما را بدرستی آنان که جدا شدند از دین خود و بودند اصحاب مذاهب مختلف نیستی تو
منهم في شيء انما امرهم الى الله ثم ينبئهم بما كانوا
از کار ایشان در چیزی از عتاب بدرستی که کار ایشان مفوض بحکم خدا است پس آگاه کند ایشان را
يفعلون من جاء بالحسنة فله عشر امثالها ومن جاء
که می کردند هر که بیارد یک خصلت نیکو را توحید یا طاعتها دیگر پس او را باشد ده مانند آن و هر

بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لا يظلمون قل انني
بدی را پس پاداش نکنند او را مگر مانند آن و ایشان ستم کرده نشوند بگوی بدرستی
هدىني ربي الى صراط مستقيم دينا قيما ملة ابرهيم
راه نمود مرا پروردگار من سوی راهی راست یعنی دینی راست با عدالت کیش ابرهیم
حنيفا وما كان من المشركين قل ان صلاتي ونسكي
مایل از کیشهای باطل و نبود ابرهیم از کافران بگو بدرستی نماز من و عبادت من
ومحياي ومماتي لله رب العالمين لا شريك له وبذلك
و زندگی من و مرگ من مر خدایراست پروردگار جهانیان هیچ انباز نیست مر او را و بدان توحید
امرت وانا اول المسلمين قل اغير الله ابغي ربا وهو رب
فرموده اند مرا و من هستم اول و مقتدای مسلمانان بگوی ای جز خدای را جویم پروردگاری و او پروردگار
كل شيء ولا تكسب كل نفس الا عليها ولا تزر وازرة
همه چیزهاست و کسب نکند هیچ تنی بدی مگر که وبال آن بر او بود و برندارد هیچ بردارنده
وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه
هیچ نفس بردارنده گناه نفسی دیگر را پس سوی خدای پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه کند شما را
تختلفون وهو الذي جعلكم خلائف الارض ورفع
خلاف میکنید و اوست آنکه گردانید شما را بجای دیگر امتان در زمین و برافراشت
بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم في ما اتيكم ان
بعضی از شما را بر بالای بعضی مراتب تا صورت آزمایش نماید شما را در آنچه داد شما را

نصف

رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

پروردگار تو زود عقوبت است و او ست آمرزگار مهربان

سورة الاعراف مكية مائتان وست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

المص كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك

حرج منه لتنذر به وذكرى للمؤمنين اتبعوا ما انزل

اليكم من ربكم ولا تتبعوا من دونه اولياء من

دونه اولياء قليلا ما تذكرون وكم من قرية اهلكناها

فجاءها بأسنا بياتا او هم قائلون فما كان دعويهم

الربع الثاني

اذ جاءهم بأسنا الا ان قالوا انا كنا ظالمين

فلنسئلن الذين ارسل اليهم ولنسئلن المرسلين فلنقصن

عليهم بعلم وما كنا غائبين والوزن يومئذ الحق فمن

ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون ومن خفت

موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم بما كانوا

باياتنا يظلمون ولقد مكناكم في الارض وجعلنا

لكم فيها معايش قليلا ما تشكرون ولقد خلقناكم ثم

صورناكم ثم قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا

الا ابليس لم يكن من الساجدين قال ما منعك الا

تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته
من طين قال فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر فيها
فاخرج انك من الصاغرين قال انظرني الى يوم يبعثون
قال انك من المنظرين قال فبما اغويتني لاقعدن لهم
صراطك المستقيم ثم لاتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم
وعن ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين
قال اخرج منها مذؤما مدحورا لمن تبعك منهم لاملأن
جهنم منكم اجمعين ويا ادم اسكن انت وزوجك
الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا

من الظالمين فوسوس لهما الشيطان ليبدي لهما ما
وري عنهما من سوآتهما وقال ما نهاكما ربكما عن هذه
الشجرة الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين و
قاسمهما اني لكما لمن الناصحين فدلاهما بغرور فلما ذاقا
الشجرة بدت لهما سوآتهما وطفقا يخصفان عليهما
من ورق الجنة وناداهما ربهما الم انهكما عن تلكما
الشجرة واقل لكما ان الشيطان لكما عدو مبين قالا
ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من
الخاسرين قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في

الارض مستقر ومتاع الى حين قال فيها تحيون وفيها
تموتون ومنها تخرجون يا بني ادم قد انزلنا عليكم لباسا
يواري سوءاتكم وريشا ولباس التقوى ذلك من ايات
الله لعلهم يذكرون يا بني ادم لا يفتننكم الشيطان كما
اخرج ابويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما
سوءاتهما انه يريكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم
انا جعلنا الشياطين اولياء للذين لا يؤمنون واذا
فعلوا فاحشة قالوا وجدنا عليها اباءنا والله امرنا
بها قل ان الله لا يامر بالفحشاء اتقولون على الله ما

لا تعلمون قل امر ربي بالقسط واقيموا وجوهكم عند
كل مسجد وادعوه مخلصين له الدين كما بداكم تعودون
فريقا هدى وفريقا حق عليهم الضلالة انهم
اتخذوا الشياطين اولياء من دون الله ويحسبون
انهم مهتدون يا بني ادم خذوا زينتكم عند كل
مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا انه لا يحب
المسرفين قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده
والطيبات من الرزق قل هي للذين امنوا في الحيوة
الدنيا خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الايات

لقوم يعلمون ۝ قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها
وما بطن والاثم والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما
لم ينزل به سلطانا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ۝
ولكل امة اجل فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة
ولا يستقدمون ۝ يا بني ادم اما ياتينكم رسل منكم
يقصون عليكم اياتي فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ۝ والذين كذبوا باياتنا واستكبروا
عنها اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ۝ فمن
اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته اولئك

نصف الحزب

ينالهم نصيبهم من الكتاب حتى اذا جاءتهم رسلنا
يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله
قالوا ضلوا عنا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا
كافرين ۝ قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم من الجن
والانس في النار كلما دخلت امة لعنت اختها حتى
اذا اداركوا فيها جميعا قالت اخراهم لاولاهم ربنا
هؤلاء اضلونا فاتهم عذابا ضعفا من النار قال لكل
ضعف ولكن لا تعلمون ۝ وقالت اولاهم لاخراهم
فما كان لكم علينا من فضل فذوقوا العذاب بما

كنتم تكسبون ۝ ان الذين كذبوا باياتنا واستكبروا
عنها لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة
حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي المجرمين
لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي
الظالمين ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف
نفسا الا وسعها اولئك اصحاب الجنة هم فيها
خالدون ۝ ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري
من تحتهم الانهار وقالوا الحمد لله الذي هدىنا لهذا
وما كنا لنهتدي لولا ان هدىنا الله لقد جاءت

عشر

رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها
بما كنتم تعملون ۝ ونادى اصحاب الجنة اصحاب
النار ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما
وعد ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن بينهم ان لعنة
الله على الظالمين ۝ الذين يصدون عن سبيل الله و
يبغونها عوجا وهم بالاخرة كافرون ۝ وبينهما
حجاب وعلى الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم
ونادوا اصحاب الجنة ان سلام عليكم لم يدخلوها
وهم يطمعون ۝ واذا صرفت ابصارهم تلقاء

الحزب

أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ
النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ
الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُوا

بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ
عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ
قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا
لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوٰاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ

الامر تبارك الله رب العالمين ادعوا ربكم تضرعا و
خفية انه لا يحب المعتدين ولا تفسدوا في الارض
بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ان رحمت الله
قريب من المحسنين وهو الذي يرسل الرياح بشرا
بين يدي رحمته حتى اذا اقلت سحابا ثقالا سقناه
لبلد ميت فانزلنا به الماء فاخرجنا به من كل الثمرات
كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون والبلد الطيب
يخرج نباته باذن ربه والذي خبث لا يخرج الا
نكدا كذلك نصرف الايات لقوم يشكرون

لقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا الله
ما لكم من اله غيره اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم
قال الملا من قومه انا لنريك في ضلال مبين قال يا قوم
ليس بي ضلالة ولكني رسول من رب العالمين
ابلغكم رسالات ربي وانصح لكم واعلم من الله ما
لا تعلمون او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل
منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم ترحمون فكذبوه
فانجيناه والذين معه في الفلك واغرقنا الذين
كذبوا باياتنا انهم كانوا قوما عمين والى عاد

اخاهم هوداً قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله

غيره افلا تتقون قال الملأ الذين كفروا من قومه

انا لنريك في سفاهة وانا لنظنك من الكاذبين

قال يا قوم ليس بي سفاهة ولكني رسول من رب

العالمين ابلغكم رسالات ربي وانا لكم ناصح امين

او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم

لينذركم واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد قوم

نوح وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا آلاء الله

لعلكم تفلحون قالوا اجئتنا لنعبد الله وحده ونذر

نصف الحزب

بصطة

ما كان يعبد آباؤنا فأتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين

قال قد وقع عليكم من ربكم رجس وغضب اتجادلونني

في اسماء سميتموها انتم وآباؤكم ما نزل الله بها من

سلطان فانتظروا اني معكم من المنتظرين فانجيناه

والذين معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين كذبوا

بآياتنا وما كانوا مؤمنين والى ثمود اخاهم صالحا

قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره قد جاءتكم

بينة من ربكم هذه ناقة الله لكم آية فذروها تأكل

في ارض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب اليم

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي
و یاد کنید آن وقت را که گردانید شما را پادشاهی پس از هلاک عادیان و جای داد شما را در
الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
زمین که میسازید از زمینهای نرم آن کوشکها و می تراشید از کوهها
بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
خانها را از سنگ پس یاد کنید نعمتهای خدای را و فساد مکنید در زمین فساد کرد(ن)ی
قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
گفتند اشراف آنانی که بزرگی نمودند از گروه او مرآنان را که ضعیف شمرده شدند
لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا
مرآنان را که بگرویدند از ایشان ای شما میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگار او گفتند
إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
بدرستی ما بآنچه فرستاده آمد او را بدان مومنانیم گفتند آنان که تکبر نمودند و بزرگ منشی کردند بدرستی که ما
آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَ
گرویدید شما بدان کافرانیم پس بکشتند آن شتر را و تجاوز نمودند از امر و فرمان پروردگار ایشان
قَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ فَأَخَذَتْهُمُ
گفتند ای صالح بیار بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی تو از پیغمبران فرستاده پس گرفت ایشان را
الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا
لرزه زمین زلزله پس گشتند همه در سرای ایشان مردگان پس برگشت و اعراض نمود از ایشان

قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا
گروه من بتحقیق رسانیدم بشما پیغام پروردگار خود و نصیحت کردم مر شما را ولیکن
تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
دوست نمیدارید شما نصیحت کنندگان را و فرستادیم لوط را و آن وقت که گفت مر گروه خود را ای میکنید
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
پیشی نگرفت بر شما بدان فاحشه هیچ یک از جهانیان ای بدرستی شما جمعت میکنید با مردان
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ وَمَا كَانَ
از جهت شهوت نفس از جز زنان نه که شما گروهی اید از حد تجاوز نماینده و نبود
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ
جواب گروه او مگر آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را لوط و اهل او را از دیه شما بدرستی
أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ
مردمانی اند که خویشتن را پاک میدانند پس رهانیدیم او را و اهل او را مگر زن او را که بود از
الْغَابِرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
باقی ماندگان در عذاب و بارانیدیم برایشان نوعی از باران پس بنگر یا محمد که چگونه بود سرانجام آن گنهکاران
الْمُجْرِمِينَ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
که لواطه میکردند و فرستادیم سوی قبیله مدین یکی از ایشان شعیب نام گفت ای گروه من بپرستید
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
خدای را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بتحقیق آمد بشما معجزه از پروردگار شما

الجزء التاسع

فاوفوا الكيل والميزان ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا
پس تمام دهید پیمانه را و ترازو را و مکاهید و کم مکنید مردمان را چیزهای ایشان و تباهی
تفسدوا في الارض بعد اصلاحها ذلكم خير لكم ان
مکنید در زمین پس از اصلاح اهل آن آنچه فرمودیم شما را بهتر است شما را اگر
كنتم مؤمنين ولا تقعدوا بكل صراط توعدون وتصدون
هستید [illegible] و منشینید بر سر هر راهی در آن حال که می‌ترسانید و باز می‌دارید
عن سبيل الله من امن به وتبغونها عوجا واذكروا اذ
از راه خدای کسی را که ایمان آورد و وصف می‌کنید دین خدای را به کژی و یاد کنید آن
كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة المفسدين
وقت را که بودید [illegible] پس بسیاری کرد شما را و بنگرید که چگونه بود سرانجام تباه‌کاران
وان كان طائفة منكم امنوا بالذي ارسلت به وطائفة
و اگر هست گروهی از شما که ایمان آوردند بدانچه فرستاده‌اند مرا بآن و گروهی
لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير
[illegible] پس صبر کنید تا حکم فرماید خدای میان ما و شما و خدای بهترین
الحاكمين قال الملأ الذين استكبروا من قومه لنخرجنك
حکم‌کنندگان است گفتند اشراف آنان که بزرگی منشی کردند از گروه او هر آینه بیرون کنیم ترا
يا شعيب والذين امنوا معك من قريتنا او لتعودن في
ای شعیب و آنان که ایمان آوردند با تو از دیه و ولایت ما یا هر آینه باز گردید در

ملتنا قال اولو كنا كارهين قد افترينا على الله كذبا
در دین ما گفت شعیب ای و اگرچه باشیم ما کراهیت دارنده آنرا بتحقیق افترا کرده باشیم بر خدای دروغ را
ان عدنا في ملتكم بعد اذ نجينا الله منها وما يكون لنا
اگر باز گردیم در دین شما پس از آن که برهانید ما را خدای از آن و نسزد ما را که
ان نعود فيها الا ان يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء
باز گردیم در آن ملت مگر که خواسته باشد خدای پروردگار ما فراخ و محیط است پروردگار ما به همه چیز
علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق
از روی دانش بر خدای اعتماد کردیم و میگذاریم کارها را پروردگارا میان ما و میان گروه ما به راستی و عدل
وانت خير الفاتحين وقال الملأ الذين كفروا من قومه
و حال آنکه تو بهترین حکم‌کنندگانی و گفتند اشراف که کافر شدند از گروه او
لئن اتبعتم شعيبا انكم اذا لخاسرون فاخذتهم الرجفة
هر آینه اگر پیروی کنید شعیب را بدرستی شما آنگاه از زیان‌کاران باشید پس بگرفت ایشان را زلزله
فاصبحوا في دارهم جاثمين الذين كذبوا شعيبا كان
پس گشتند در خانهای ایشان مرده‌گان آنان که تکذیب نمودند شعیب را گویی
لم يغنوا فيها الذين كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين
نبودند در آنجا آنان که تکذیب نمودند شعیب را ایشان اند زیان‌کاران بیرون خود
فتولى عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم رسالات ربي و
پس روی بگردانید از ایشان و گفت ای گروه من بتحقیق رسانیدم بشما پیغامهای پروردگار من و

داور باش حکم کن

نصحت لكم فكيف آسى على قوم كافرين ۝ وما ارسلنا في
نصیحت کردم شما را پس چگونه اندوه برم بر گروهی کافران و نفرستادیم ما در
قرية من نبي الا اخذنا اهلها بالبأساء والضراء لعلهم
هیچ دیهی و شهری پیغمبری را مگر که گرفتیم اهل آن دیه را عقوبت نمودیم به تنگی و سختی در اموال و ابدان تا مگر ایشان
يضرعون ۝ ثم بدلنا مكان السيئة الحسنة حتى عفوا
زاری کنند و توبه نمایند پس تبدیل کردیم بجای آن تنگی و فقر فراخی و نیکی را تا بسیار شدند و مالهاشان
وقالوا قد مس اباءنا الضراء والسراء فاخذناهم بغتة
و گفتند بحقیقت رسیده بود به پدران ما غمناکی و قحط گاهی و شادمانی و فراخی گاهی پس گرفتیم ایشان را ناگاه
وهم لا يشعرون ۝ ولو ان اهل القرى امنوا واتقوا
و ایشان نمیدانستند که معذب خواهند شد و اگر آنستی که مردان دیهها و شهرها بگرویدندی و پرهیز کردندی از معاصی
لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض ولكن كذبوا
هر آینه بگشادیمی بر ایشان برکتها و منافع بسیار از آسمان یعنی باران و زمین یعنی نبات ولیکن تکذیب کردند
فاخذناهم بما كانوا يكسبون ۝ افامن اهل القرى ان
پس گرفتیم ایشان را عقوبت بسبب آنچه هستند که کسب میکنند آیا پس ایمن شدند مردمان دیهها که
يأتيهم بأسنا بياتا وهم نائمون ۝ اوامن اهل القرى ان
بیاید به ایشان سختی عذاب ما در شب و ایشان خفتگان باشند یا ایمن شوند اهل دیهها که
يأتيهم بأسنا ضحى وهم يلعبون ۝ افامنوا مكر الله فلا
بیاید به ایشان عذاب ما در چاشتگاه و ایشان بازی میکنند آیا پس ایمن شدند اهل مکه از عذاب خدای بعد از

يأمن مكر الله الا القوم الخاسرون ۝ اولم يهد للذين
ایمن نباشد از عذاب خدای که بطریق استدراج بود مکر که گروه زیان کاران ای راه ننمود مر آنان را
يرثون الارض من بعد اهلها ان لو نشاء اصبناهم بذنوبهم
که میراث می یابند زمین را پس از هلاک اهل آن زمین که اگر خواستیمی عقوبت کردیمی ایشان را بسبب
گناهان ایشان
ونطبع على قلوبهم فهم لا يسمعون ۝ تلك القرى نقص
و مهر می نهیم بر دلهای ایشان پس ایشان نمی شنوند پند را آن دیههای مذکوره قصه میخوانیم
عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات فما
بر تو بعضی از خبرهای آن و بحقیقت آمدند به ایشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن پس
كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من قبل كذلك يطبع الله على
نبودند که ایمان آورند بآنچه تکذیب نمودند آنرا از پیش همچنان مهر نهد خدای بر
قلوب الكافرين ۝ وما وجدنا لاكثرهم من عهد وان
دلهای کافران و نیافتیم ما مر بیشتر ایشان را از هیچ پیمانی و بدرستی
وجدنا اكثرهم لفاسقين ۝ ثم بعثنا من بعدهم موسى
که یافتیم بیشتر ایشان را هر آینه بیرون شوندگان از طاعت پس فرستادیم از پس پیغمبران موسی را
باياتنا الى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان
با معجزات ما سوی فرعون و اشراف قوم او پس ستم کردند بآن آیات پس بنگر یا محمد که چگونه بود
عاقبة المفسدين ۝ وقال موسى يا فرعون اني رسول
عاقبت کار تباهی کنندگان و گفت موسی ای فرعون بدرستی من فرستاده

مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا
از پروردگار جهانیانم سزاوارست بر من که نگویم بر خدای مگر
الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
درست و راست بحقیقت آوردم تان معجزه را از نزد پروردگار شما پس بفرست با من پسران یعقوب را
قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
گفت فرعون اگر هستی که آورده نشانی را پس بیار و بنمای آنرا اگر هستی از راست گویان
فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ
پس انداخت عصای خودرا پس آنگاه شد آن عصا اژدهای هویدا و بیرون کشید دست خودرا از گریبان پس ناگاه
بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ
آن دست سپید بود با شعاع مر بینندگانرا گفتند اشراف از گروه فرعون بدرستی این موسی هر آینه جادوییست
عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ قَالُوا
دانا میخواهد که بیرون کند شمارا از زمین شما پس چه میفرمایید شما گفتند
أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَأْتُوكَ
باز دار اورا و برادر اورا و بفرست در شهرها جمع کنندگان سحره را تا بیارند بتو
بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
هر جادویی دانا و آمدند جادوان سوی فرعون گفتند سحره ای بدرستی که مارا
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ قَالُوا
اگر باشیم ما غلبه کنندگان گفت فرعون آری و بدرستی شما هر آینه از نزدیک کردگان گفتند

نصف الحزب

يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
ای موسی یا آنکه بیندازی تو و یا آنکه باشیم ما نخست افکنندگان حبال و عصی
قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
گفت موسی بیندازید شما پس چون افکندند حبال و عصی را جادویی کردند چشمهای مردم را و بترسانیدند ایشانرا
وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
و آمدند جادویی بزرگ را و وحی کردیم سوی موسی که بینداز عصای خود را
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
پس ناگهان آن عصا فرو برد آنچه تزویر کرده بودند پس ثابت شد راستی که آن بنبوت و باطل و ناچیز شد آنچه بودند
يَعْمَلُونَ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ وَأُلْقِيَ
که میکردند از سحر پس مغلوب شدند سحره آنجا و بازگشتند فرعونیان خواران و متهمان و بر روی افکنده شدند
السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ
جادویان در آن حال که سجده کنان بودند گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان پروردگار
مُوسَىٰ وَهَارُونَ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ
موسی و هارون گفت فرعون سحره را ای ایمان آوردید باو پیش از آن که دستوری
لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا
دادمی شمارا بدرستی این هر آینه حیلتی است که حیلت کردید آنرا در شهر مصر تا بیرون کنید از آنجا
أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
کسان ویرا پس زود بود که بدانید که چه کنم با شما هر آینه ببرم البته دستهای شما و پایهای شمارا

من خلاف ثم لاصلبنكم اجمعين قالوا انا الى ربنا
منقلبون وما تنقم منا الا ان امنا بايات ربنا لما
جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين وقال الملا
من قوم فرعون اتذر موسى وقومه ليفسدوا في الارض و
يذرك والهتك قال سنقتل ابناءهم ونستحيي نساءهم
وانا فوقهم قاهرون قال موسى لقومه استعينوا
بالله واصبروا ان الارض لله يورثها من يشاء من عباده
والعاقبة للمتقين قالوا اوذينا من قبل ان تاتينا ومن
بعد ما جئتنا قال عسى ربكم ان يهلك عدوكم و

يستخلفكم في الارض فينظر كيف تعملون و
لقد اخذنا ال فرعون بالسنين ونقص من الثمرات
لعلهم يذكرون فاذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا
هذه وان تصبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه الا
انما طائرهم عند الله ولكن اكثرهم لا يعلمون
وقالوا مهما تاتنا به من اية لتسحرنا بها فما نحن لك بمؤمنين
فارسلنا عليهم الطوفان والجراد والقمل والضفادع
والدم ايات مفصلات فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين
ولما وقع عليهم الرجز قالوا يا موسى ادع لنا ربك بما

عهد عندك لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك
ولنرسلن معك بني اسرائيل فلما كشفنا عنهم الرجز الى
اجل هم بالغوه اذا هم ينكثون فانتقمنا منهم فاغرقناهم
في اليم بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها غافلين و
اورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الارض
ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمت ربك الحسنى على
بني اسرائيل بما صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه
وما كانوا يعرشون وجاوزنا ببني اسرائيل البحر فاتوا
على قوم يعكفون على اصنام لهم قالوا يا موسى اجعل لنا

الحزب

الها كما لهم الهة قال انكم قوم تجهلون ان هؤلاء متبر
ما هم فيه وباطل ما كانوا يعملون قال اغير الله ابغيكم
الها وهو فضلكم على العالمين واذ انجيناكم من ال فرعون
يسومونكم سوء العذاب يقتلون ابناءكم ويستحيون
نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم وواعدنا
موسى ثلثين ليلة واتممناها بعشر فتم ميقات ربه
اربعين ليلة وقال موسى لاخيه هرون اخلفني في
قومي واصلح ولا تتبع سبيل المفسدين ولما جاء
موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب ارني انظر اليك

قَالَ لَنْ تَرٰىنِي وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ

تَرٰىنِي فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا

فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

قَالَ يَا مُوسٰى اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَ

بِكَلَامِي فَخُذْ مَا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَكَتَبْنَا

لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ

شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَا سَاُورِيكُمْ

دَارَ الْفَاسِقِينَ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَاِنْ

يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَاِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاءِ

الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا

جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ

سَبِيلًا اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سُقِطَ فِي اَيْدِيهِمْ

وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ

لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰى اِلٰى قَوْمِهِ

غضبان اسفا قال بئسما خلفتمونی من بعدی اعجلتم امر

درغایت غضب خشم آلود از بهر دین گفت بدا خلافتی کردید شما برای من پس از من ای شتاب نمودید فرمان

ربکم والقی الالواح واخذ براس اخیه یجره الیه قال

پروردگار شمارا وبیفکند آن تختها را وبگرفت سر برادر خویش را می کشید سوی خویش گفت هارون

ابن ام ان القوم استضعفونی وکادوا یقتلوننی فلا تشمت

ای پسر مادر من بدرستی قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بود که بکشند مرا پس شادمان مکن

بی الاعداء ولا تجعلنی مع القوم الظالمین قال رب اغفر

بر من دشمنان را و مکردان مرا با گروه ستمکاران گفت ای پروردگار من بیامرز

لی ولاخی وادخلنا فی رحمتک وانت ارحم الراحمین ان

مرا و مر برادر مرا و اندرآر ما را در بخشایش تو یعنی بهشت و تو مهربانترین مهربانانی بدرستی

الذین اتخذوا العجل سینالهم غضب من ربهم وذلة

آنان که گرفتند بعبادت گوساله را زود بود که رسد بایشان عقوبتی از پروردگار ایشان و خواری

فی الحیوة الدنیا وکذلک نجزی المفترین والذین

در زندگانی این جهان و همچنین پاداش دهیم دروغ بدید کنندگان را و آنان که

عملوا السیات ثم تابوا من بعدها وامنوا ان ربک من

کردند بدیها و گوساله پرستیدند پس توبه کردند از آنها از پس آن و ایمان آوردند بدرستی پروردگار تو آمرز

بعدها لغفور رحیم ولما سکت عن موسی الغضب

پس آن حالت و توبه هر آینه آمرزگار است مهربان و چون بیارامید از موسی خشم

اخذ الالواح وفی نسختها هدی ورحمة للذین هم

فرا گرفت آن تختها توریت را و در نوشته آن بود راه راست و بخشایش مر آنان را که ایشان

لربهم یرهبون واختار موسی قومه سبعین رجلا

مر خداوندگار خویش را ترسکاری نمایند و اختیار کرد موسی از گروه خود هفتاد مرد که او بطور روند و کلام الله

لمیقاتنا فلما اخذتهم الرجفة قال رب لو شئت

برای وقت محدود ما پس چون بگرفت ایشان را زلزله بسبب هلاک گفت ای پروردگار ما اگر خواستی تو

اهلکتهم من قبل وایای اتهلکنا بما فعل السفهاء منا

هلاک کردی ایشان را ازین پیش و مرا نیز ای هلاک میکنی ما را بدانچه کردند آن نادانان از ما

ان هی الا فتنتک تضل بها من تشاء وتهدی من تشاء

نیست این حالت مگر آزمایش تو گمراه میکنی بدان فتنه آنرا که خواهی و راه نمایی هر کرا میخواهی

انت ولینا فاغفر لنا وارحمنا وانت خیر الغافرین

تو دوست مایی پس بیامرز ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین آمرزندگانی

واکتب لنا فی هذه الدنیا حسنة وفی الاخرة انا هدنا

و بنویس ما را در این جهان نیکویی و در آن جهان نیز بدرستی ما بازگشتیم

الیک قال عذابی اصیب به من اشاء ورحمتی وسعت

سوی تو گفت عذاب من برسانم بدان آنرا که خواهم و رحمت من شامل است

کل شیء فساکتبها للذین یتقون ویؤتون الزکوة

همه چیز را پس زود بود که خاص گردانم آنرا در آن جهان مر آنان را که پرهیزکاری کنند و دهند زکوة را

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ
وآنانکه ایشان بآیتهای ما ایمان می آرند آنانکه متابعت مینمایند پیغمبر فرستاده را
النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَ
آن پیغمبر ناخواننده آنکه می یابند نعت وصفت او را نوشته نزد ایشان در توریت و
الْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ
انجیل میفرماید ایشانرا بکار کردنی یعنی بایمان و شریعت و باز میدارد ایشانرا از ناشایست شرک و بدعت
الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
پاکیزه ها را و حرام میکرداند برایشان چیزهایی که مستخبث است چون میته و دم و لحم خنزیر و خمر و بر او می نهد از ایشان
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ
و بندهایی که بود برایشان پس آنان که بگرویدند به او و تعظیم کردند او را
وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ
و یاری کردند او را و متابعت نمودند روشنایی یعنی قرآن که فرو فرستاده شد با نبوت او ایشانند
الْمُفْلِحُونَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
که اهل این صفتها اند ایشانند رستکاران بگو ای مردمان بدرستی من فرستاده خدا ام سوی شما همه
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
آن خدایی که مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین نیست هیچ خدایی بجز او
يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
زنده میکرداند و می میراند پس ایمان آرید بخدای و پیغمبر فرستاده او پیغمبر ناخواننده آنکه

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَمِنْ
بگروید بخدای و سخنان او یا قرآن و متابعت نمایید او را تا مگر شما راه یابید و از
قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝ وَقَطَّعْنَا
گروه موسی گروهی اند که راه می نمایند براستی و بحق حکم و داد میکنند و پراگنده کردیم
هُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ
ایشانرا حال آنکه دوازده فرقه بودند زادگان یعقوب گروه گروه و وحی فرستادیم سوی موسی چون
اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ
آب خواستند از وی گروه او که بزن بعصای تو سنگ را پس روان شد
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا
از سنگ دوازده چشمه بحقیقت دانست هر مردمانی آبشخور ایشانرا و سایه بان ساختیم
عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ
برایشان ابر را و فرو فرستادیم برایشان ترنجبین و مرغ بریان را وگفتیم بخورید از
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
پاکیزها و حلالها آنچه روزی کردیم شما را و ستم نکردند بر ما ولیکن بودند که بر تنهای خود
يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
ستم میکردند و چون گفته شد مر ایشانرا که بیارامید در این دیه بیت المقدس و بخورید
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
از آن دیه هرجا که خواهید و بگویید خداوندا بیفکن از ما گناهان ما را و در روید بدروازه شهر

سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ فَبَدَّلَ
سجده کنان تا بیامرزیم شما را خطاهای شما را زود بود که بیفزاییم ثواب نیکوکاران را پس بدل کردند
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا
آنان که ستم کردند از ایشان گفتاری را بجز آنکه گفته شده بود ایشان را پس فرستادیم
عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ وَسْئَلْهُمْ
بر ایشان عقوبتی را از آسمان بسبب آنچه بودند که ستم میکردند و بپرس از ایشان
عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
از کرد آن دیه که بود نزدیک دریا مغرب مدین یا ایله چون از حد در میگذشتند در باب شنبه
إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
چون می آمد بدیشان ماهیان ایشان در روز شنبه کردن ایشان حال آنکه ظاهر بودند بر روی آب و روز
لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَإِذْ قَالَتْ
نمی آمدند ماهیان بایشان همچنان بیازمودیم ایشان را به آنچه بودند که تباهی میکردند و چون گفتند
أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
گروهی از ایشان چرا پند میدهید گروهی را که خدای هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشان
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
عذابی سخت در عقبی گفتند پند ما عذر پیدا کردنست سوی پروردگار شما و تا مگر ایشان پرهیزکاری
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَ
پس چون فراموش کردند آنرا که پند داده شده بودند بدان برهانیدیم آنان را که باز میداشتند از

أَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
گرفتیم آنان را که ستم کردند بعذابی سخت بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
پس چون تجاوز نمودند از آنچه باز داشته شده بودند از آن گفتیم ایشان را بباشید بوزینگان راندگان
وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ
و چون فرمان داد پروردگار تو که هر آینه فرستد خدای بر ایشان تا روز قیامت کسی که تکلیف کند ایشان را
سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ
یعنی مصطفی سختی عذاب بدرستی پروردگار تو هر آینه زود عقوبت کننده است و بدرستی او هر آینه
رَحِيمٌ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
مهربان و متفرق گردیم ایشان را در زمین گروهان از ایشان نیکانند آنان که در مدینه بودند و از ایشان
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
هستند قومی فرود آن از فسق و کفر و آزمایش نمودیم ایشان را بحالات نیکو و حالات بد تا مگر ایشان
يَرْجِعُونَ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
باز گردند بحق پس باقی ماند از پس ایشان بازماندگانی که بمیراث گرفتند توریت را
يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
می گیرند بطریق رشوت حطام این جهان نزدیکتر را و میگویند زود بود که بیامرزند ما را و اگر
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
آید بایشان حطامی مانند آن که گرفته باشند فرا گیرند آنرا آیا گرفته نشده بر ایشان پیمان

الكتاب ان لا يقولوا على الله الا الحق ودرسوا ما فيه
والدار الآخرة خير للذين يتقون افلا تعقلون و
الذين يمسكون بالكتاب واقاموا الصلوة انا لا نضيع
اجر المصلحين واذ نتقنا الجبل فوقهم كانه ظلة و
ظنوا انه واقع بهم خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا
ما فيه لعلكم تتقون واذ اخذ ربك من بني آدم
من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست
بربكم قالوا بلى شهدنا ان تقولوا يوم القيمة انا كنا
عن هذا غافلين او تقولوا انما اشرك آباؤنا من قبل

نصف السبع الثالث

وكنا ذرية من بعدهم افتهلكنا بما فعل المبطلون و
كذلك نفصل الآيات ولعلهم يرجعون واتل
عليهم نبأ الذي آتيناه آياتنا فانسلخ منها فاتبعه
الشيطان فكان من الغاوين ولو شئنا لرفعناه بها
ولكنه اخلد الى الارض واتبع هواه فمثله كمثل الكلب
ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم
الذين كذبوا بآياتنا فاقصص القصص لعلهم يتفكرون
ساء مثلا القوم الذين كذبوا بآياتنا وانفسهم كانوا
يظلمون من يهد الله فهو المهتدي ومن يضلل فاولئك

هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَ
ایشانند زیان کاران و بتحقیق بگذاشتیم از بهر دوزخ بسیاری از دیوان و
الْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
آدمیان را مر ایشانراست دلهایی که درنمی یابند بدان و مر ایشانراست چشمهایی که نمی بینند
بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
به آن و مر ایشانراست گوشهایی که نمی شنوند بدان ایشان چون بهیمگانند نه که ایشان
أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ
گمراه ترند ایشان ایشانند بی خبران و مر خدایراست نامهای نیکوتر پس بخوانید اورا
بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
بدان و بگذارید آنانی را که میل میکنند از صواب در نامهای او زود پاداش کرده شوند آنچه بودند
يَعْمَلُونَ ۝ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ
که میکردند و از آنان که آفریدیم گروهی اند که راه نمایند خلق را براستی و براستی حکم میکنند
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
و آنان که بدروغ داشتند قرآنرا زود باشد که بآهستگی فرا گیریم ایشانرا از انجا که نه
يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا
دانستند و مهلت دهم ایشانرا براستی احسان من که بطریق خذلان بود محکمست ای را اندیشه نکردند
مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ
که نیست بصاحب ایشان یعنی رسول الله هیچ چیز از دیوانگی نیست او مگر ترساننده هویدا ای و

150

يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
ننگرستند در پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه آفرین است خدا
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ
از چیز و آنکه کار آنکه شاید بود که بتحقیق نزدیک بود وقت وفات ایشان پس بکدام
حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ
حدیث پس از قرآن می گروند هر کرا گمراه کند خدای پس نیست هیچ راه نماینده
لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
مر اورا و بگذارد ایشانرا در سرکشی و ضلالت ایشان سرگشته می پرسند ترا از
السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
قیامت که کی خواهد بود وقت اثبات آن بگو بدرستی دانش آن نزد پروردگار منست ظاهر نگرداند آنرا
لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ
در وقت آن مگر او گرانست در آسمانها و زمین وقت آن نیاید بشما
إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
مگر ناگهان می پرسند ترا گوییی تو دانایی از آن بگو بدرستی دانش آن
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ
نزد خدایست ولیکن بیشتر مردم نمیدانند بگوی مالک نه ام
لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ
برای خود هیچ سودی و زیانی را مگر آنچه خواسته باشد خدای و اگر بودمی که دانستمی علم نهانی

لاستكثرت من الخير وما مسني السوء ان انا الا نذير
هرآينه بسيار كردمى از نيكى را و نرسيدى بمن هيچ بدى نيستم من مگر بيم نماينده

وبشير لقوم يؤمنون هو الذي خلقكم من نفس واحدة
و مژده دهنده مر گروهى را كه ايمان آرند و او آن خدائيست كه آفريد شما را از تنى يگانه يعنى آدم

نصف الحزب

وجعل منها زوجها ليسكن اليها فلما تغشيها حملت
و بديد كرد از آن جفت او را حوا تا بيارامد با او پس چون نزديكى كرد با او بار گرفت

حملا خفيفا فمرت به فلما اثقلت دعوا الله ربهما
حوا بارى سبك پس آمد شد كرد آن پس چون گران بار شد خواندند خداى را كه پروردگار ايشانست

زن با آن حمل شد

لئن اتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين فلما اتيهما
هرآينه اگر بدهى ما را فرزندى شايسته هرآينه باشيم شكر گزاران پس آنگاه كه بداد خداى ايشان را

صالحا جعلا له شركاء فيما اتيهما فتعالى الله عما
فرزندى تمام خلقت كردانيدند او را ايشان براى خداى انبازان در آنچه ايشان را داد پس بزرگا

خداى

شركا

يشركون ايشركون ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون و
از آنچه انباز ميكردانند اى انباز ميكردانند با او آنچه نيافريند چيزى را و ايشان آفريده ميشوند و

لا يستطيعون لهم نصرا ولا انفسهم ينصرون و
نمى توانند مر ايشان را هيچ يارى دادن و نه مر تنهاى خود را نيز نصرت مى توانند داد و

ان تدعوهم الى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم
اگر خوانيد ايشان را بر راه راست متابعت ننمايند شما را يكسانست بر شما

ادعوتموهم ام انتم صامتون ان الذين تدعون
آنكه خوانيد ايشان را بدين يا شما خاموشان باشيد بدرستى آنان كه مى پرستيدشان

از خواندن ايشان

من دون الله عباد امثالكم فادعوهم فليستجيبوا لكم
از غير خداى يعنى اصنام بندگانند مانند شما پس بخوانيد ايشان را پس كو جواب دهند مر شما را

ان كنتم صادقين الهم ارجل يمشون بها ام لهم ايد
اگر هستيد راست گويان اى ايشان راست پايهايى كه بروند بآن يا مر ايشانراست دستها

يبطشون بها ام لهم اعين يبصرون بها ام لهم اذان
كه سخت گيرند بآن يا مر ايشانراست چشمها كه ببينند بآن يا نه مر ايشانراست گوشهاى

يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون فلا تنظرون
كه ميشنوند بآن بگوى بخوانيد اى مشركان انبازان شما را پس فريب نماييد مرا پس مهلت مدهيد

ان وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى الصالحين
بدرستى كه يار و دوست من خدايست آن خدايى كه فرو فرستاد قرآن را و او دوست ميدارد و متولى كار

صالحان را

والذين تدعون من دونه لا يستطيعون نصركم و
و آنان كه مى پرستيد شما از جز او نتوانند يارى دادن شما را بر هيچ باب و

لا انفسهم ينصرون وان تدعوهم الى الهدى لا يسمعوا
نه تنهاى خويش را يارى مى توانند داد و اگر بخوانيد ايشان را بسوى راه راست نشنوند

وتريهم ينظرون اليك وهم لا يبصرون خذ العفو
و بينى تو ايشانرا كه نگرند بتو و ايشان مى نبينند فرا گير آنرا كه سهل بود از اعمال

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۝ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ
و فرمای به نکوئی یعنی بتوحید و طاعت و برگردان روی از نادانان و اگر بتو رسد
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
از دیو رجیم اثر وسوسه پس پناه گیر بخدا بدرستی او شنوا است دانا بدرستی آنانکه
اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
بترسیدند چون رسد بدیشان آمیغ از شیطان یاد آرند خدایرا باستعاذه پس ناگهان
مُبْصِرُونَ ۝ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ
بینندگان باشند طریق رشد اورا و برادران شیاطین یعنی کفار مدد میدهند شیاطین ایشانرا در ضلالت پس
وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا
و چون نیاری به ایشان آیتی که ملتمس ایشانست گویند چرا از نزد خود نیاوردی آنرا بگو بدرستی متابعت میکنم آنچه
يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَ
وحی کرده میشود سوی من از پروردگار من این قرآن سبب بینائی است از پروردگار شما و بیان راه راست
رَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا
و بخشایشی مر گروهی را که بگروند و چون خوانند قرآن را پس گوش کنید بشنوید آنرا
لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
و خاموش گردید تا مگر شما رحمت کرده شوید و یاد کن پروردگار خود را در دل خویش
تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَ
بزاری و ترس و فرود بلندی از گفتار بامدادان

خمس
سجده
الحزب

الْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
آخر روز و مباش از بی خبران بدرستی آنان که نزد حضرت خدای تواند
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ
بزرگی نکنند از بندگی او و بپاکی یاد می آرند اورا و مر اورا بغایت خضوع می نمایند

سورة الأنفال مدنية خمس وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
می پرسند از تو ای محمد از حال غنیمتها و حکم آن بگو آن غنیمت خاص خدایراست و پیغمبر را
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
پس بترسید از خدای در منازعت و بسامان آرید و نیک کنید احوالی که میان شماست و فرمان بردار شوید خدایرا و پیغمبر اورا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
اگر هستید شما مومنان کاملان در اخلاص بدرستی مومنان کامل آنانند که چون یاد کنند خدایرا
وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ
بترسد دلهای شان از عظمت و هیبت حق و چون خوانده شود برایشان قرآن او زیادت شود

بحق خلاص از زندان
و بند هفت بار بخواند

ايمانا وعلى ربهم يتوكلون ۝ الذين يقيمون الصلوة و
مما رزقناهم ينفقون ۝ اولئك هم المؤمنون حقا لهم
درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم ۝ كما
اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا من المؤمنين
لكارهون ۝ يجادلونك في الحق بعد ما تبين كانما
يساقون الى الموت وهم ينظرون ۝ واذ يعدكم الله
احدى الطائفتين انها لكم وتودون ان غير ذات
الشوكة تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلماته و
يقطع دابر الكافرين ۝ ليحق الحق ويبطل الباطل ولو

كره المجرمون ۝ اذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم
اني ممدكم بالف من الملائكة مردفين ۝ وما جعله
الله الا بشرى لكم ولتطمئن به قلوبكم وما النصر الا
من عند الله ان الله عزيز حكيم ۝ اذ يغشيكم النعاس
امنة منه وينزل عليكم من السماء ماء ليطهركم
به ويذهب عنكم رجز الشيطان وليربط على قلوبكم
ويثبت به الاقدام ۝ اذ يوحي ربك الى الملائكة
اني معكم فثبتوا الذين امنوا سالقي في قلوب الذين
كفروا الرعب فاضربوا فوق الاعناق واضربوا منهم

إيمانا وعلى ربهم يتوكلون ۝ الذين يقيمون الصلوة و
تصديق و يقين خاص بر پروردگار خود توکل میکنند بتفویض کارها بدو و آنان که بپای میدارند نماز را

مما رزقناهم ينفقون ۝ أولئك هم المؤمنون حقا لهم
از آنچه روزی داده ایم ایشانرا نفقه میکنند ایشان که بدین صفت باشند ایشانند گرویدگان

درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم ۝ كما
درجها و مراتب بلند نزد پروردگار ایشان و آمرزشی و روزیی نیکو ساخته ایشانرا در بهشت این اول

أخرجك ربك من بيتك بالحق وإن فريقا من المؤمنين
چنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو براستی که ظهور دین منوط بر آن بود و بدرستی طایفه از مؤمنان

لكارهون ۝ يجادلونك في الحق بعد ما تبين كأنما
هر آینه کاره بودند آن حال را جدال میکنند با تو در راستی که اختیار قتال بود پس از آن که پیدا شد که ایشان

يساقون إلى الموت وهم ينظرون ۝ وإذ يعدكم الله
گویا میرانند ایشانرا سوی مرگ و ایشان می نگرند باسباب آن موت و چون وعده داد شما را خدای

إحدى الطائفتين أنها لكم وتودون أن غير ذات
یکی از دو گروه کاروان قریش یا مقاتلان که یک طایفه از آن شما را خواهد بود و دوست میداشتید که آن

الشوكة تكون لكم ويريد الله أن يحق الحق بكلماته و
بی سلاح ترست باشد شما را یعنی کاروان میخواستید و میخواهد خدای که ثابت کرداند دین خود را بسخنان

يقطع دابر الكافرين ۝ ليحق الحق ويبطل الباطل ولو
که وحی کرده بود و ببرد اصل و بیخ کافران را بعذاب استیصال تا ثابت و غالب کرداند صواب را و ناچیز باطل

كره المجرمون ۝ إذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم
چه کراهت دارند بدکاران آنگاه که فریاد میخواستید به انصرنا و اغثنا پروردگار خویش را پس اجابت کرد

أني ممدكم بألف من الملائكة مردفين ۝ وما جعله
و گفت بدرستی من مدد نماینده ام شما را بهزار از فرشتگان از پی در آرندگان امثال خود را و نه بدید نکرد آن

الله إلا بشرى لكم ولتطمئن به قلوبكم وما النصر إلا
خدای مگر از بهر مژده دادن و تا آرامیده شود به آن دلهای شما و نیست نصرت و یاری مگر

من عند الله إن الله عزيز حكيم ۝ إذ يغشيكم النعاس
از نزد خدای بدرستی خدای غالبست و قوی درست گفتار آنگاه که بپوشانید خدای خواب

أمنة منه وينزل عليكم من السماء ماء ليطهركم
از بهر ایمنی از حضرت خود و فرو میفرستاد بر شما از جانب آسمان آبی را تا پاک گرداند تان

به ويذهب عنكم رجز الشيطان وليربط على قلوبكم
به آن از حدث و خبث و ببرد از شما وسوسه دیو رجیم را و تا ببندد بر دلهای شما

ويثبت به الأقدام ۝ إذ يوحي ربك إلى الملائكة
وثوق عنایت خود و ثابت دارد به آن پایها را چون وحی کرد خدای تو سوی فرشتگان که

أني معكم فثبتوا الذين آمنوا سألقي في قلوب الذين
من با شمایم بعلم و نصرت پس بدارید برجای اقدام مؤمنان را زود بود که افکنم در دلهای آنان

كفروا الرعب فاضربوا فوق الأعناق واضربوا منهم
که کافر شدند ترس از مؤمنان پس بزنید ای ملائکه بالای گردنها را یعنی سرها و ببرید از ایشان

كُلَّ بَنَانٍ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا
مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا
فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا

نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ
الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَ

نصف الحزب

اعلموا ان الله شديد العقاب ۝ واذكروا اذ انتم قليل
بدانید که خدای سخت عقوبتست و یاد کنید ای مهاجران آن وقت را که شما اندک بودید
مستضعفون في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس فآويكم
ضعیف داشتگان در زمین مکه می ترسیدید که بربایند شما را دشمنان پس جای داد شما را
وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم تشكرون ۝
و نیرومند کرد شما را به یاری دادن خود و روزی داد شما را از حلالها تا مگر شما شکر کنید این نعمتها را
يا ايها الذين آمنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا
ای آنان که ایمان آورید خیانت مکنید بتعطیل فرایض با خدای و پیغمبر بترک سنن و خیانت مکنید
اماناتكم وانتم تعلمون ۝ واعلموا انما اموالكم واولادكم
در امانتهای خود و شما میدانید قبح خیانت را و بدانید که مالهای شما و فرزندان شما آزمایشی
فتنة وان الله عنده اجر عظيم ۝ يا ايها الذين آمنوا ان
اند [illegible] بدرستی که خدای [illegible] نزد اوست مزدی بزرگ ای آنان که ایمان آورید اگر
تتقوا الله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر لكم
بترسید از خدای بدید کند برای شما نصرتی و نجاتی و بپوشد از شما بدیهای شما را و بیامرزد شما را
والله ذو الفضل العظيم ۝ واذ يمكر بك الذين كفروا
و خدای خداوند بخشش بزرگست و یاد کن آنگاه که فریب و حیلت میکردند بتو آنان که کافر اند
ليثبتوك او يقتلوك او يخرجوك ويمكرون ويمكر الله
تا حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا بیرون کنند ترا و فریب میدادند و جزای فریب میداد

مدینه

خدای

والله خير الماكرين ۝ واذا تتلى عليهم آياتنا قالوا قد
و خدای بهترین جزا دهندگان فریب است و چون خوانده شود برایشان قرآن ما گویند بتحقیق
سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا ان هذا الا اساطير
شنیدیم اگر خواستیمی گفتیمی مانند این نیست این مگر افسانهای
الاولين ۝ واذ قالوا اللهم ان كان هذا هو الحق من
پیشینیان و یاد کن آنگاه که گفتند خدایا اگر هست این قرآن او راست از
عندك فامطر علينا حجارة من السماء او ائتنا بعذاب
نزد تو پس بیار بر ما سنگ از آسمان یا بیار بر ما عذابی
اليم ۝ وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله
دردناک و نبود خدای که عذاب نماید ایشان را و تو در میان ایشانی و نبود خدای
معذبهم وهم يستغفرون ۝ وما لهم الا يعذبهم
عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار میکردندی و چه بودست و چیست که عذاب نفرماید
الله وهم يصدون عن المسجد الحرام وما كانوا اولياءه
خدای ایشان را [illegible] منع میکنند اهل حق را از مسجد مکه و نه اند ایشان سزاوار [illegible]
ان اولياؤه الا المتقون ولكن اكثرهم لا
نیستند سزاواران ولایت مسجد حرام یا دوستان خدای مگر پرهیزگاران از شرک ولیکن بیشتر ایشان
يعلمون ۝ وما كان صلاتهم عند البيت الا مكاء و
نمیدانند و نبود دعا یا نماز ایشان نزد خانه کعبه مگر صفیر بانگ کردن و [illegible]

ایشان

تصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ● ان الذين

تصفيق یعنی دست بر دست زدن پس گویند شان در قیامت بچشید عذاب را بدآنچه بودید که کافر میشدید

كفروا ينفقون اموالهم ليصدوا عن سبيل الله

که کافر شدند نفقه میکنند مالهای ایشان را تا برگردانند مردم را از دین خدای

فسينفقونها ثم تكون عليهم حسرة ثم يغلبون ●

پس نفقه کنند آن اموال را پس باشد آن اموال برایشان سبب حسرت و پشیمانی پس غلبه کرده شوند

والذين كفروا الى جهنم يحشرون ● ليميز الله الخبيث

و آنان که کافر شدند بدوزخ و جهنم رانده شوند و گرد آورند ایشان را تا پدید آکند خدای پلید را کافر

من الطيب ويجعل الخبيث بعضه على بعض فيركمه

از پاک مؤمن یا صلاح و بکرداند پلید را که کفارند بعضی را بر زبر بعضی پس برهم نهد آنرا

جميعا فيجعله في جهنم اولئك هم الخاسرون ●

همه پس کند آنرا در دوزخ ایشان ایشانند زیان کاران بحقیقت

قل للذين كفروا ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف و

بگوی مر آنان را که کافر شدند اگر باز ایستند از کفر یا دشمنی رسول آمرزند ایشان را آنچه پیش گذشت

ان يعودوا فقد مضت سنت الاولين ● وقاتلوهم

اگر باز گردند بکفر یعنی ثبات نمانید بآن پس بحقیقت گذشت نهاد و روش در پیشینیان و جنگ کنید با ایشان

حتى لا تكون فتنة ويكون الدين كله لله فان

تا که نباشد فتنه یعنی شرک و باشد کیش یا طاعت همه آن مر خدای را پس اگر

الجزو

انتهوا فان الله بما يعملون بصير ● وان تولوا فاعلموا

باز ایستند از کفر و قتال پس بدرستی خدای بدآنچه میکنند بیناست و اگر برگردند و منتهی نشوند پس بدانید

ان الله مولكم نعم المولى ونعم النصير ● واعلموا انما

که خدای یار دشمن و دوست شماست ای مؤمنان نیکا خداوند کار او و نیکا یاور او و بدانید که آنچه

غنمتم من شيء فان لله خمسه وللرسول ولذي القربى

بغنیمت از کفار بغزا از هر چیزی پس مر خدای راست پنج یکی از آن و مر رسول را و خداوندان خویشی با رسول

واليتامى والمساكين وابن السبيل ان كنتم امنتم بالله

و بنی مطلب و بی پدران نابالغ را و مر بیچارگان و رهگذری را که بی توشه باشند اگر هستید که بگروید بخدای

وما انزلنا على عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان

و آنچه فرو فرستادیم بر بنده ما محمد در روز بدر که در آن روز جدائی میان حق و باطل بود آن روز بهم رسیدند

والله على كل شيء قدير ● اذ انتم بالعدوة الدنيا وهم

و خدای بر همه چیزی تواناست آنگاه که شما بودید یعنی در روز بدر بکناره رود خانه نزدیکتر بمدینه

بالعدوة القصوى والركب اسفل منكم ولو تواعدتم

بکناره رودخانه دورتر از مدینه بودند و کاروان یا قایدان کاروان در مکانی فروتر از شما و اگر وعده کردیدی

لاختلفتم في الميعاد ولكن ليقضي الله امرا كان مفعولا

هر آینه خلاف میکردید در وفا بوعده از قلت شما و کثرت ایشان و لیکن جمع کرد میان شما برین حال تا بگزارد خدای

ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم ●

تا هلاک شود آنکه هلاک شد بعد از حجت پیدا و [illegible] و بدرستی خدای هر آینه شنواست و داناست

اذ يريكهم الله في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا
جون می‌نمود بتو ایشانرا خدای در خواب تو اندکی در چشم تو و اگر بنمودی بتو ایشانرا بسیار
لفشلتم ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم انه
هر آینه بددل میشدید و هر آینه خصومت میکردید در کار قتال و لیکن خدای برهانید بدرستی او
عليم بذات الصدور واذ يريكموهم اذ التقيتم في
داناست بانچه در سینهاست و چون بنمود بشما ایشانرا چون بهم رسیدید شما در
اعينكم قليلا ويقللكم في اعينهم ليقضي الله امرا كان
چشمهای شما اندک و ضعیف و اندک نمود شمارا در چشمهای ایشان تا گزارد خدای کاری را که بود
مفعولا والى الله ترجع الامور يا ايها الذين امنوا اذا
تقدیر کرده در ازل و با حکم خدای باز گردانیده شود کارها ای آنان که ایمان آوردند چون
لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون
برسید بگروهی دشمن پس ثابت باشید و یاد کنید خدایرا بسیار در مقام کارزار تا مگر شما رستگار شوید
واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب
و فرمان برید خدایرا و پیغمبر اورا و خصومت مکنید با اختلاف آرا چنانک در بدر یا احد تا بددل شوید
ريحكم واصبروا ان الله مع الصابرين ولا تكونوا كالذين
و برود باد دولت شما و شکیبایی نمایید در قتال بدرستی خدای با صابرانست بنصرت و مباشید همچون آنان
خرجوا من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون عن
که بیرون آمدند از سراهای ایشان بنشاط و فخر و غرور و برای چشم دیدار مردمان و بر میگردانیدند از

سبيل الله والله بما يعملون محيط واذ زين لهم
راه دین خدای و خدای بانچه میکنند آگاهست و چون بیاراست مر ایشانرا
الشيطان اعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس
دیو رجیم کردارهای ایشانرا و گفت نیست هیچ غلبه کننده مر شمارا امروز از مردمان
واني جار لكم فلما تراءت الفئتان نكص على عقبيه
و بدرستی من زنهار خواهنده ام مر شمارا پس چون برابر شدند و بدیدند هر دو گروه یکدیگر را بازگشت دیو بر
وقال اني بريء منكم اني ارى ما لا ترون اني اخاف الله
و گفت بدرستی من بیزارم از شما بدرستی که من می بینم آنرا که شما نمی بینید بدرستی من میترسم از خدای
والله شديد العقاب اذ يقول المنافقون والذين
و خدای سخت عقوبتست چون گفتند منافقان و آنان که
في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم ومن يتوكل على
در دلهای ایشان نفاقست فریفت مومنان را دین ایشان و هرکه توکل کرد بر
الله فان الله عزيز حكيم ولو ترى اذ يتوفى الذين
فضل خدای پس بدرستی خدای غالبست درست کار در گفتار و اگر دیدی تو ای محمد آن وقت را که قبض روح
كفروا الملائكة يضربون وجوههم وادبارهم وذوقوا
که کافر شدند فرشتگان میزنند عمودهای آتشین بر رویهای ایشان و بر پشتهای ایشان و گویند بچشید
عذاب الحريق ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس
عذاب رنج آتش سوزان این آن سبب است که فرا پیش داشت آنرا اعمال دستهای شما و بدرستی خدای نیست

بظلام للعبيد ۝ كدأب آل فرعون والذين من قبلهم
كفروا بآيات الله فأخذهم الله بذنوبهم إن الله قوي
شديد العقاب ۝ ذلك بأن الله لم يك مغيرا نعمة
أنعمها على قوم حتى يغيروا ما بأنفسهم وأن الله سميع عليم
كدأب آل فرعون والذين من قبلهم كذبوا بآيات
ربهم فأهلكناهم بذنوبهم وأغرقنا آل فرعون وكل
كانوا ظالمين ۝ إن شر الدواب عند الله الذين كفروا
فهم لا يؤمنون ۝ الذين عاهدت منهم ثم ينقضون
عهدهم في كل مرة وهم لا يتقون ۝ فإما تثقفنهم

في الحرب فشرد بهم من خلفهم لعلهم يذكرون ۝
وإما تخافن من قوم خيانة فانبذ إليهم على سواء إن الله
لا يحب الخائنين ۝ ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا
إنهم لا يعجزون ۝ وأعدوا لهم ما استطعتم من قوة و
من رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم وآخرين
من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا من
شيء في سبيل الله يوف إليكم وأنتم لا تظلمون ۝
وإن جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل على الله إنه
هو السميع العليم ۝ وإن يريدوا أن يخدعوك فإن

نصف الحزب

حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ
پسنده است ترا خدای او آن خدایست که قوی کرد ترا بیاری خود و بمومنان همه یا انصار و اوس و خزرج
بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ
میان دلهای ایشان بعد از دشمنی اگر خرج کردی آنچه در زمین است همه الفت بدید نیاوردیتی
بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللّٰهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا
میان دلهای ایشان و لیکن خدای الفت افکند میان ایشان بدرستی او تمام قدرتست و کامل علم درست کردار
أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
ای پیغمبر بسنده است ترا خدای و آنکه در پی تو ایستاد از مومنان یعنی فاروق
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
ای پیغمبر برانگیزان و باعث شو مومنان را بر جنگ کردن با کافران اگر باشد از شما
عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
بیست تن ثبات نماینده در حرب غلبه کنند بر دویست تن و اگر باشد از شما صد تن
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝
غلبه کنند بر هزار مرد از آنانکه کافر شدند بسبب آنکه ایشان گروهی اند که درنمی یابند
الْآنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا

أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَوْلَا كِتَابٌ
مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا
مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ
اللّٰهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ
خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
بدرستی آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند از اوطان و جهاد کردند بصرف مالهای ایشان و تنهای
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ
در راه دین خدای و آنان که جای دادند مهاجران را در مدینه و نصرت کردند ایشان را ایشان بعضی
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ
دوستان بعضی اند در میراث و آنان که ایمان آوردند و هجرت نکردند نیست شما را از
وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي
ولایت ایشان در میراث هیچ چیزی تا هجرت کنند و اگر نصرت خواهند از شما
الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
کار دین پس بر شما واجبست یاری دادن ایشان مگر بر گروهی که میان شما و میان ایشان پیمانی
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ
و خدای به آنچه میکنید بیناست و آنان که کافر شدند بعضی از ایشان
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ
دوستان بعضی اند در دین و میراث اگر نکنید آنرا که گفتیم باشد فتنه بزرگ در زمین که آن تباهی بزرگ
كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
در حق ضعیف اسلام و آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند از مکه بمدینه و کارزار کردند در راه دین
اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
خدای و آنان که جای دادند رسول و یاران او را و یاری کردند ایشان را ایشانند مومنان

حزب

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
مر ایشانراست آمرزشی و روزی نیکو و آنان که بگرویدند از پس هجرت نخستین
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
و غزا کردند حال آنکه با شما باشند پس ایشان از جملهٔ شمااند و خداوندان خویشها
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝
بعضی از ایشان در توارث سزاوارترند ببعضی در کتاب خدا یا لوح یا قرآن بدرستی خدای بر همه چیزی داناست

سورة التوبة مدنية مائة وتسع وعشرون

مرکز بود پادشاه
حاجتی داشته باشد
ده بار بخواند

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
این سوره بیزاریست واصل از خدای و پیغمبر او بآنان که عهد کرده اید شما با ایشان از
الْمُشْرِكِينَ ۝ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ
بت پرستان پس بگوید ایشانرا بروید و ایمن باشید در زمین چهار ماه و
اعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ
بدانید که شما فوت شونده نه اید بآن امهال از خدای و آنکه خدای خوار کننده کافرانست
وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
و این آگاهی دادنیست از خدای و پیغمبر او بسوی مردمان روز حج بزرگ عرفه یا نحر

أَنَّ اللّٰهَ بَرِيٓءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

بدرستی خدای بیزارست از اهل شرک و پیغمبر او نیز بیزارست پس اگر توبه کنید از کفر و غدر آن بهتر

وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوٓا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا

و اگر برگردید پس بدانید که شما فوت شونده نباید از حکم خدای و مژده ده آنان را که کافر شدند

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ

بعذابی سخت دردناک مگر آنان که عهد کردید شما با ایشان از کافران پس کم

يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوٓا إِلَيْهِمْ

نکرد ایند بر شما را چیزی از عهد و یاوری نداد و ند بر شما هیچ کس را از اعدای شما پس تمام ادا کنید با ایشان

عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ فَإِذَا انْسَلَخَ

عهد ایشانرا تا آخر وقت پیمان ایشان بدرستی خدای دوست میدارد پرهیزکارانرا پس چون بسر آید

الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَ

ماههای حرام پس بکشید کافرانرا هرجا که یابید ایشانرا و

خُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ

بگیرید ایشان و دربند کنید شان و بنشینید برای ایشان در هر گذرگاهی

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا

پس اگر توبه کنند و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را پس یله کنید

سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

راه ایشانرا بدرستی خدای آمرزگارست مهربان و اگر یکی از کافران

اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ

زینهار خواهد از تو پس زینهار ده او را تا بشنود سخن خدای را پس برسان او را بجای امنی

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ

آن زینهار دادن که ایشان گروهی اند که نمیدانند حق اسلام را چگونه باشد مشرکانرا

عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ

عهدی نزد خدای و نزد پیغمبر او مگر آنان که عهد کردید شما با ایشان نزد

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ

مسجد حرام پس مادام که بر نهج استقامت باشند شما را پس ثابت باشید شما نیز برای ایشان

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا

دوست میدارد پرهیزکارانرا چگونه باشد مر ایشانرا عهدی و اگر ظفر یابند بر شما رعایت نکنند

فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ

در حق شما دوستی یا سوگندی را یا قرابتی و نه عهدی خشنود میکنند شما را بدهنهای ایشان و دور است از آنکه

وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

و بیشتر ایشان فاسقانند بدل کردند بآیات خدای بهایی اندک را

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس گشتند از دین خدای بد و زشت که ایشان بود آنچه هستند که میکنند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

نگاه نمیدارند در حق هیچ مؤمنی سوگندی یا قرابتی و نه عهدی و ایشان ایشانند از حد درگذرند

فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فاخوانكم في
پس اگر توبه کنند و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را پس ایشان برادران شما اند در
الدين ونفصل الايات لقوم يعلمون ۝ وان نكثوا ايمانهم
دین و بیان شافی میفرماییم آیات را برای گروهی که دانند و اگر نقض کنند و باز شکافند
من بعد عهدهم وطعنوا في دينكم فقاتلوا ائمة الكفر
از پس عهد ایشان و نام را گویند در حق دین شما را پس جنگ کنید با پیشوایان کفر
انهم لا ايمان لهم لعلهم ينتهون ۝ الا تقاتلون قوما
بدرستی که ایشان هیچ سوگند نیست ایشان را تا مگر ایشان باز ایستند از نقض عهد و خلاف ای جنگ نمیکنید یعنی
نكثوا ايمانهم وهموا باخراج الرسول وهم بدءوكم
که باز شکنند پیمانهای ایشان را و قصد کردند به بیرون کردن رسول خدای از مکه و ایشان آغاز کردند با شما
اول مرة اتخشونهم فالله احق ان تخشوه ان كنتم
بقتال نخست بار ای می ترسید شما از ایشان پس خدای سزاوارتر است که بترسید ازو اگر هستید
مؤمنين ۝ قاتلوهم يعذبهم الله بايديكم ويخزهم و
مومنان جنگ کنید با ایشان تا عذاب کند ایشان را خدای بدستهای شما و خوار گرداند ایشان را
ينصركم عليهم ويشف صدور قوم مؤمنين ۝ ويذهب
نصرت کند تان بر ایشان و شفا دهد بانتقام از کفار سینهای گروهی گروندگان و زایل گرداند
غيظ قلوبهم ويتوب الله على من يشاء والله عليم حكيم
خشم و کینه دلهای مومنان را و توبه دهد خدای بر هرکه خواهد و خدای داناست

سوگندهای خود را

ام حسبتم ان تتركوا ولما يعلم الله الذين جاهدوا
یا نه که پنداشتید که گذاشته شوید و هنوز ظاهر نشد دانسته خدای آنان را که غزا کردند
منكم ولم يتخذوا من دون الله ولا رسوله ولا المؤمنين
از شما و نگرفتند از غیر خدای و نه پیغمبر او و نه مومنان
وليجة والله خبير بما تعملون ۝ ما كان للمشركين ان
دوستی خالص و خدای آگاه و داناست بدانچه میکنید نباشد و نسزد مر کافران را که
يعمروا مساجد الله شاهدين على انفسهم بالكفر
عمارت کنند مسجدهای خدای را در آن حال که گواهند بر تنهای خود بنا گرویدن
اولئك حبطت اعمالهم وفي النار هم خالدون ۝
ایشان باطلست کردارهای ایشان و در آتش دوزخ ایشان جاودانه اند
انما يعمر مساجد الله من امن بالله واليوم الاخر واقام
بدرستی که عمارت کند مسجدهای خدای را آنک بگروید بخدای و بروز قیامت و بپای داشت
الصلوة واتى الزكوة ولم يخش الا الله فعسى اولئك ان
نماز را و داد زکوة را و نترسید مگر از خدای پس شاید بود ایشان که
يكونوا من المهتدين ۝ اجعلتم سقاية الحاج وعمارة
باشند از راه یافتگان ای گردید اهل آب دادن حاجیان و اهل عمارت
المسجد الحرام كمن امن بالله واليوم الاخر وجاهد
مسجد حرام چون آنک بگروید بخدای و بروز قیامت و غزا کرد

نصف الحزب

في سبيل الله لا يستوون عند الله والله لا يهدي القوم
در راه دين خداى آن دو طايفه برابر نيستند نزد خداى و خداى راه ننمايد گروه
الظالمين ۝ الذين آمنوا وهاجروا وجاهدوا في
ستمكاران آنان كه بگرويدند و هجرت كردند و ببريدند از اوطان و غزا كردند در
سبيل الله بأموالهم وأنفسهم أعظم درجة عند الله
راه دين خداى بمالهاى خود و تنهاى خود بزرگترند بمرتبه نزد حضرت پروردگار
وأولئك هم الفائزون ۝ يبشرهم ربهم برحمة منه
و ايشان ايشانند پيروزى يابندگان مژده دهد ايشان را پروردگار ايشان ببخشايش از وى
ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم ۝ خالدين فيها
و خشنودى و بوستانهايى كه ايشان راست در آن بهشتها نعمتى دايمى جاويد باشند در آن
أبدا إن الله عنده أجر عظيم ۝ يا أيها الذين آمنوا لا
هميشه بدرستى خداى نزد اوست مزدى بزرگ اى آنان كه ايمان آوردند
تتخذوا آباءكم وإخوانكم أولياء إن استحبوا
وا مگيريد پدران شما را و برادران شما را دوستان اگر دوست دارند و اختيار كنند
الكفر على الإيمان ومن يتولهم منكم فأولئك هم
كفر را بر ايمان و هر كه دوستى كند با ايشان از شما پس آنان ايشان
الظالمون ۝ قل إن كان آباؤكم وأبناؤكم وإخوانكم
ستمكارانند بگوى اگر باشند پدران شما را و پسران شما و برادران شما

وأزواجكم وعشيرتكم وأموال اقترفتموها وتجارة
و زنان شما و خويشان شما و مالهايى كه كسب كرديد شما آنرا و بازرگانى
تخشون كسادها ومساكن ترضونها أحب إليكم
كه ترسيد شما از ناروايى آن و مواضعى كه پسنديد شما آنرا دوست داشته تر بشما
من الله ورسوله وجهاد في سبيله فتربصوا حتى
از خداى و پيغمبر او و غزا كردن در راه دين او پس چشم داريد تا آنچه دوست داريد تا
يأتي الله بأمره والله لا يهدي القوم الفاسقين ۝
آورد خداى كار خود را و خداى راه ننمايد گروه خروج نمايندگان از طاعت را
لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم حنين
بحقيقت يارى داد شما را خداى در جايهاى بسيار و در روز غزاى حنين
إذ أعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم
چون بشگفت آورد شما را بسيارى شما پس سود نداشت كثرت شما را از شما چيزى از سود و تنگ …
الأرض بما رحبت ثم وليتم مدبرين ۝ ثم أنزل الله
زمين با آنچه فراخ شد پس برگشتيد در آن حال كه پشت برگنندگان بوديد پس فرو فرستاد
سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وأنزل جنودا
آرام و رحمت خود را بر پيغمبر خود و بر مؤمنان منهزمان و ثابتان و فرو فرستاد لشكرها كه
لم تروها وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين
يعنى فرشتگان … و عذاب فرمود آنها را كه كافر شدند بقتل و اسر و آنست پاداش كافران

ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء والله غفور
پس توبه دهد خدای از پس آن بر آنکه خواهد بتوفیق اسلام و خدای آمرزگارست
رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا انما المشركون نجس فلا
مهربان ای آنان که ایمان آورده‌اید بدرستی که بت‌پرستان پلیدند پس باید
يقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا وان خفتم
که نزدیکی نکنند مسجد حرام را پس از سال ایشان این سال که سال نهم بود از هجرت و اگر بترسید شما
عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله ان شاء ان الله
از درویشی بسبب منع مشرکان از حرم پس زود بود که غنی کرداند شما را خدای از محض فضل خود اگر خواهد بدرستی که خدای
عليم حكيم ۝ قاتلوا الذين لا يؤمنون بالله ولا
داناست با حکمت تمام جنگ کنید با آنان که نگروند بخدای و نه
باليوم الاخر ولا يحرمون ما حرم الله ورسوله ولا
بروز رستخیز و حرام نمیدانند آنرا که حرام کرد خدای و پیغمبر او و بدین نه
يدينون دين الحق من الذين اوتوا الكتاب حتى يعطوا
گیرند و اعتقاد نکنند دین اسلام را که ناسخ و تنهاست از آنان که داده‌اند ایشانرا توریت و انجیل
الجزية عن يد وهم صاغرون ۝ وقالت اليهود
مخصوص را از دست منعا و ایشان خواران باشند و گفتند جهود وا تند
عزير ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن الله ذلك
عزیر پسر خداست و گفتند ترسایان عیسی پسر خداست آن

قولهم بافواههم يضاهئون قول الذين كفروا من
گفتار ایشانست بدهنهای ایشان مانندست گفتار ایشان گفتار آنانرا که کافر شدند از
قبل قاتلهم الله انى يؤفكون ۝ اتخذوا احبارهم ورهبانهم
پیش زمان رسالت تو لعنت کناد ایشانرا خدای از کجا بازگردانیده میشوند از حق بباطل گرفتند در طاعات و معاصی
اربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا
بمنزلت خدایان از جز خدای و عیسی پسر مریم را و فرموده نشدند مگر که
ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما
بندگی کنند خدای را یگانه نیست هیچ معبودی بسزا مگر او پاکا او از آنچه
يشركون ۝ يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم و
شرک می‌آرند میخواهند جهود و نصاری که بنشانند روشنایی دین خدای بدهنهای ایشان و
يابى الله الا ان يتم نوره ولو كره الكافرون ۝ هو الذي
نمیخواهد خدای مگر که تمام فرماید نور دین خود را و اگرچه نخواهند کافران او آن خدای است
ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين
که فرستاد پیغمبر خود را براه راست و دین صواب که اسلام است تا غالب کند این دین را بر
كله ولو كره المشركون ۝ يا ايها الذين امنوا ان
دین همه آن و اگرچه نخواهند مشرکان ای آنان که ایمان آورده‌اند بدرستی
كثيرا من الاحبار والرهبان لياكلون اموال الناس
که بسیاری از عالمان جهود و زاهدان ایشان هرآینه میخورند مالهای مردم را

بالباطل ويصدون عن سبيل الله والذين يكنزون

الذهب والفضة ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم

بعذاب اليم ۝ يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها

جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم

لانفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون ۝ ان عدة الشهور

عند الله اثنا عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات

والارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم فلا

تظلموا فيهن انفسكم وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلونكم كافة واعلموا

ان الله مع المتقين ۝ انما النسيء زيادة في الكفر يضل

به الذين كفروا يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطئوا

عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم الله زين لهم سوء اعمالهم

والله لا يهدي القوم الكافرين ۝ يا ايها الذين امنوا

ما لكم اذا قيل لكم انفروا في سبيل الله اثاقلتم الى

الارض ارضيتم بالحيوة الدنيا من الاخرة فما متاع

الحيوة الدنيا في الاخرة الا قليل ۝ الا تنفروا يعذبكم

عذابا اليما ويستبدل قوما غيركم ولا تضروه

شيئا والله على كل شيء قدير ۝ الا تنصروه فقد

نصره الله اذ اخرجه الذين كفروا ثاني اثنين اذ هما

في الغار اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا فانزل
الله سكينته عليه وايده بجنود لم تروها وجعل كلمة
الذين كفروا السفلى وكلمة الله هي العليا والله
عزيز حكيم انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا باموالكم
وانفسكم في سبيل الله ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون
لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا لاتبعوك ولكن
بعدت عليهم الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا
لخرجنا معكم يهلكون انفسهم والله يعلم انهم
لكاذبون عفا الله عنك لم اذنت لهم حتى يتبين

لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين لا يستاذنك
الذين يؤمنون بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا باموالهم
وانفسهم والله عليم بالمتقين انما يستاذنك الذين
لا يؤمنون بالله واليوم الاخر وارتابت قلوبهم فهم
في ريبهم يترددون ولو ارادوا الخروج لاعدوا
له عدة ولكن كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل
اقعدوا مع القاعدين لو خرجوا فيكم ما زادوكم
الا خبالا ولاوضعوا خلالكم يبغونكم الفتنة و
فيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين لقد

نصف الحزب

ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا لك الامور حتى
جاء الحق وظهر امر الله وهم كارهون ومنهم
من يقول ائذن لي ولا تفتني الا في الفتنة سقطوا و
ان جهنم لمحيطة بالكافرين ان تصبك حسنة تسؤهم
وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل و
يتولوا وهم فرحون قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا
هو مولىنا وعلى الله فليتوكل المؤمنون قل هل تربصون
بنا الا احدى الحسنيين ونحن نتربص بكم ان يصيبكم
الله بعذاب من عنده او بايدينا فتربصوا انا معكم

متربصون قل انفقوا طوعا او كرها لن يتقبل
منكم انكم كنتم قوما فاسقين وما منعهم ان تقبل
منهم نفقاتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله ولا ياتون
الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون الا وهم كارهون
فلا تعجبك اموالهم ولا اولادهم انما يريد الله ليعذبهم بها
في الحيوة الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون ويحلفون
بالله انهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون
لو يجدون ملجا او مغارات او مدخلا لولوا اليه
وهم يجمحون ومنهم من يلمزك في الصدقات

الحزب

فان اعطوا منها رضوا وان لم يعطوا منها اذا هم
يسخطون ولو انهم رضوا ما اتيهم الله ورسوله و
قالوا حسبنا الله سيؤتينا الله من فضله ورسوله انا
الى الله راغبون انما الصدقات للفقراء والمساكين
والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب و
الغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله
والله عليم حكيم ومنهم الذين يؤذون النبي ويقولون
هو اذن قل اذن خير لكم يؤمن بالله ويؤمن للمؤمنين
ورحمة للذين امنوا منكم والذين يؤذون رسول الله

لهم عذاب اليم يحلفون بالله لكم ليرضوكم
والله ورسوله احق ان يرضوه ان كانوا مؤمنين الم
يعلموا انه من يحادد الله ورسوله فان له نار جهنم
خالدا فيها ذلك الخزي العظيم يحذر المنافقون ان تنزل
عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم قل استهزءوا ان الله
مخرج ما تحذرون ولئن سالتهم ليقولن انما كنا
نخوض ونلعب قل ابالله واياته ورسوله كنتم تستهزءون
لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم ان نعف
عن طائفة منكم نعذب طائفة بانهم كانوا مجرمين

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

منافقان یعنی مردان با نفاق و منافقات یعنی زنان با نفاق بعضی از ایشان از جنس بعضی اند میفرمایند

بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

بناکردنی کرد و معاصی و نهی میکنند از کردنی ایمان و طاعت و فراهم می آرند دستهای ایشان را

نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

فراموش کردند طاعت خدای را پس فراموش فرمود ایشان را و منع فرمود ایشان را از رحمت بدرستی منافقان

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ

وعده کرد خدای مردان با نفاق را و زنان با نفاق را و کافران را آتش دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ

حال آنکه جاودانه باشند در آن آتش بس شان در الحاح و ایلام و لعنت کرد شان خدای و مر ایشان راست

مُقِيمٌ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً

ایستاده دایم شما چون آنانید که از پیش شما بودند بودند سخت تر از شما به قوت و جهات

وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ

و بیشتر بمالها و فرزندان پس برخوردار گشتند بنصیب ایشان از ملاذ دنیا پس برخوردار گشتید

بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَ

بنصیب شما چنانکه برخوردار گشتند آنان که از پیش شما بودند بنصیب ایشان و

خُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

شروع کردید در باطل چون آنان که در شدند در ملالا یعنی ایشان ضایعست کردار ایشان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ أَلَمْ

در این جهان بنفاق و در آن جهان بعذاب و ایشان ایشانند زیان کاران در دنیا و آخرت آیا نیامد

يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۝

بدایشان خبر آنان که از پیش ایشان بودند گروه نوح و عاد و قبیله ثمود

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۚ

و گروه ابراهیم و ملازمان قبیله مدین قوم شعیب و مداین قوم لوط

أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ

آمد بدیشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن پس نبود خدای که ظلم کند بر ایشان

وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

ولیکن ایشان استند که بر تنهای خود ستم میکنند و مردان با ایمان و زنان با ایمان

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

بعضی از ایشان دوستان بعضی اند میفرمایند به نیکی و پسندیده شریعت و باز میدارند از

الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ

ناشایست و بپای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمان می برند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

خدای را و پیغمبر او را ایشان زود بود که رحمت کند ایشان خدای بدرستی خدای غالبست

حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

درست کار و درست گفتار وعده فرموده خدای مردان با ایمان و زنان با ایمان را بوستانها که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ
از زیر درختان آن جویها جاوید باشند در آن و جایهای بغایت خوش در بوستانهای
عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
اقامت و خشنودی از خدای بزرگترست آن موعود یا آن رضوان پیروزی بزرگست
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
ای پیغمبر غزا کن با کافران بشمشیر و با منافقان بحجت و اقامت حدود و درشت باش بر ایشان
وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
و جای ایشان دوزخست و بدا جای بازگشت آن سوگند میخورند بخدای بدروغ که نگفتند آنچه بتو رسید
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
و بتحقیق گفتند سخن کافری را و کافر شدند پس از اظهار ایشان اسلام را
وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ
و قصد کردند در وقت عود رسول از غزوه تبوک به آنچه نیافتند از ناگاه کشتن رسول و عیب نکردند مسلمانان را مگر که
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
و پیغمبر او از نیکی خود از اخذ غنایم پس اگر توبه کنند از نفاق و کفر باشد آن توبه بهتر مر ایشانرا و اگر
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
برگردند عذاب کند ایشانرا خدای عذابی دردناک در این جهان بقتل و سبی و در آخرت به آتش و
مَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْهُمْ مَنْ
نیست مر ایشانرا در زمین هیچ دوستی و نه یاری و بعضی از ایشان کسی هست که

نصف الحزب

عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ
عهد کرد با خدای هر آینه اگر دهد ما را خدای از نیکی خود هر آینه البته حق خدای دهیم و باشیم از
الصَّالِحِينَ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
نیک مردان پس چون داد ایشانرا خدای از نیکی خود بخیلی نمودند بآن بمنع زکوة و برگشتند
وَهُمْ مُعْرِضُونَ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
و ایشان به برگشتن معتادند پس از پی آن بخل در آورد ایشانرا تنگی و مرضی در دلهای ایشان تا روزی
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
که برسند بجزای خدای بسبب آنچه خلاف کردند با خدای آنچه وعده کردند با او و بسبب آنچه بودند که دروغ میگفتند
أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
ای نمیدانستند منافقان که خدای میداند پنهان ایشان را و بدرستی خدای دانای نهانهاست
الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
نهانها آنان که عیب میکنند متبرعان را از مؤمنان در
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
صدقها و آنان که نمی یابند مگر مقدار طاعت ایشان
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
پس افسوس میدارند از ایشان جزای افسوس دهد خدای ایشانرا و مر ایشانراست عذابی دردناک
اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
آمرزش خواه ایشانرا یا آمرزیدن مخواه ایشانرا اگر آمرزیدن خواهی از برای ایشان

سبعين مرة فلن يغفر الله لهم ذلك بأنهم كفروا
بالله ورسوله والله لا يهدي القوم الفاسقين
فرح المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله و
كرهوا أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في سبيل
الله وقالوا لا تنفروا في الحر قل نار جهنم أشد حرا
لو كانوا يفقهون فليضحكوا كثيرا جزاء بما كانوا
قليلا وليبكوا
يكسبون فإن رجعك الله إلى طائفة منهم فاستأذنوك
للخروج فقل لن تخرجوا معي أبدا ولن تقاتلوا معي
عدوا إنكم رضيتم بالقعود أول مرة فاقعدوا مع الخالفين

ولا تصل على أحد منهم مات أبدا ولا تقم على قبره إنهم
كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون
ولا تعجبك أموالهم وأولادهم إنما يريد الله أن
يعذبهم بها في الدنيا وتزهق أنفسهم وهم كافرون
وإذا أنزلت سورة أن آمنوا بالله وجاهدوا مع
رسوله استأذنك أولوا الطول منهم وقالوا ذرنا
نكن مع القاعدين رضوا بأن يكونوا مع الخوالف
وطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون لكن الرسول
والذين آمنوا معه جاهدوا بأموالهم وأنفسهم

وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
و آنان ایشانراست نیکیها از مال در دنیا و ثواب در آخرت و ایشان ایشانند اهل رستگاری و فلاح
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
مهیا داشته خدای ایشانرا بوستانها نهایی که رود از زیر قصرهای آن جویهای آب و شیر و انگبین و خمر — همیشه باشند
فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ
در آن آن خیرات ازوی دست یافتنی بزرگست و آمدند عذرخواهان از اهل بادیه از
الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
بیابانیان تا دستوری داده شوند در تخلف و نشستند آنان که دروغ گفتند با خدای و پیغمبر او
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى
زود بود که رسد بآنانکه کافر شدند از ایشان عذابی دردناک نیست بر
الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
ضعیفان پیران و ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانکه نمی یابند از درویشی
مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
آنچه نفقه کنند بزه و تنگی در تخلف چون نصیحت کنند و اخلاص نگاه دارند خدایرا و پیغمبر او را نیست بر — نیکوکاران
مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا
هیچ راه عتاب و خدای آمرزگارست مهربان و نه بزه است بر آنان که چون آیند
أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَ
بتو تا بر نشانی ایشانرا گفتی نمی یابم آنچه بر نشانم شما را بر آن بازگردند از نزد تو و

الجزو ١١

أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ
چشمهای ایشان میرود از اشک برای اندوه که نمی یابند آنچه نفقه کنند
إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ
بدرستی طریق عتاب بر آنانست که دستوری خواهند از تو در تخلف و حال آنکه ایشان توانگرانند
رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
راضی شدند بآنکه باشند با بازماندگان زنان و کودکان و مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان
فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
پس ایشان نمی دانند فواید جهاد و تبعات تخلف را عذر می آرند منافقان سوی شما چون بازگردید ازین سفر سوی — ایشان
قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
بگوی عذر مخواهید هرگز باور داشت نداریم شما را بحقیقت آگاهانید ما را خدای از خبرهاتان
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
و زود بود که بیند و بیند خدای کردار شما و پیغمبر او پس بازگردانیده شوید سوی دانای
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
پوشیده و آشکارا پس خبر کند تان بدانچه هستید که میکردید
سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا
زود بود که سوگند خورند بخدای برای شما چون بازگردید شما با ایشان بمدینه از تبوک تا برگردید
عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
از ملامت و عتاب ایشان پس اعراض کنید از ایشان بدرستی ایشان پلید و خبیث اند و جایگاه ایشان — دوزخست

جزآءً بما كانوا يكسبون ۝ يحلفون لكم لترضوا

برای پاداش آنچه هستند که کسب میکنند سوگند میخورند شما را در وقت عذر خواستن

عنهم فإن ترضوا عنهم فإن الله لا يرضى عن القوم الفاسقين

از ایشان پس اگر راضی شوید شما از ایشان پس بتحقیق که خدای راضی نشود از گروه فاسقان

الأعراب أشد كفرا ونفاقا وأجدر ألا يعلموا

اهل بادیه سخت ترند بناگرویدن و دورویی نمودن و سزاوارترند بآنکه ندانند

حدود ما أنزل الله على رسوله والله عليم حكيم ۝ و

مواضع تکالیف آنچه فرو فرستاد خدای بر پیغمبر او و خدای داناست درست کار

من الأعراب من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص بكم

از اهل بادیه است آنکه میگیرد آنچه نفقه میکند تاوانی و زیانی و چشم میدارند بشما

الدوائر عليهم دائرة السوء والله سميع عليم ۝ و

گردشهای روزگار بر ایشان گردش عذاب بد و خدای شنواست داناست

من الأعراب من يؤمن بالله واليوم الآخر ويتخذ ما

از اهل بادیه است آنکه ایمان آورد بخدای و روز بازپسین و میگیرد و آنچه

ينفق قربات عند الله وصلوات الرسول ألا إنها

نفقه میکند سبب حصول نزدیکیها نزد خدای و سبب دعاهای پیغمبر را بدرستی که

قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته إن الله غفور رحيم ۝

آن سبب نزدیکی است مر ایشان را زود بود که درآرد ایشان را خدای در رحمت خود بدرستی خدای آمرزگار

والسابقون الأولون من المهاجرين والأنصار و

و پیشی گیرندگان نخستینان از آنان که هجرت کردند از مکه و یارانی که از مدینه بودند و

الذين اتبعوهم بإحسان رضي الله عنهم ورضوا عنه

آنان که متابعت نمودند ایشان را به نیک کاری خشنود شد خدای از ایشان بقبول طاعت و خشنود شدند

وأعد لهم جنات تجري تحتها الأنهار خالدين فيها

و مهیا کرد خدای ایشان را بوستانهایی که رود از زیر درختها و غرفهای آن جویها جاویدان باشند در آن

أبدا ذلك الفوز العظيم ۝ وممن حولكم من الأعراب

همیشه آن پیروزی بزرگ است و از آنان که حوالی شمااند از اهل بادیه

منافقون ومن أهل المدينة مردوا على النفاق لا

جمعی منافقانند و از مردمان مدینه نیز جمعی متعود و مصرند بر منافقی که نه

تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم مرتين ثم يردون

دانی تو ایشان را ای محمد ما دانیم ایشان را زود که عذاب فرماییم ایشان را دو بار بفضیحت و عذاب قبر پس باز گردانیده شوند

إلى عذاب عظيم ۝ وآخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا

بعذابی بزرگ و دیگران که معترف شدند بگناهان ایشان آمیختند

عملا صالحا وآخر سيئا عسى الله أن يتوب عليهم إن

کاری نیکو را که توبه بود و کاری دیگر را که تخلف بود از رسول شاید خدای توبه دهد برایشان بدرستی

الله غفور رحيم ۝ خذ من أموالهم صدقة تطهرهم

خدای آمرزگارست مهربان بگیر از مالهای ایشان حق خدای برای مستحقان که پاک گردانی

وتزكيهم بها وصل عليهم ان صلوتك سكن لهم
و پاکیزه گردانی ایشان را بدان صدقه و رحمت خواه از خدای بر ایشان بدرستی دعای تو آرامش است
والله سميع عليم الم يعلموا ان الله هو يقبل التوبة
خدای شنوا است دانا ای ندانستند که خدای او بپذیرد توبه
عن عباده ويأخذ الصدقات وان الله هو التواب
از بندگان خود و قبول فرماید حقوق مالی را و آنکه خدای اوست توبه پذیرنده
الرحيم وقل اعملوا فسيرى الله عملكم ورسوله و
مهربان و بگوی کار کنید که زود بود که ببیند خدای جزای کار از شما و پیغمبر او و
المؤمنون وستردون الى عالم الغيب والشهادة
مؤمنان و زود بود که باز گردانیده شوید سوی دانای نهانی و آشکارا
فينبئكم بما كنتم تعملون وآخرون مرجون لامر الله
پس خبر کند تان به آنچه هستید که میکنید و گروهی دیگر موقوف گذاشتگان برای فرمان خدای
اما يعذبهم واما يتوب عليهم والله عليم حكيم
یا عذاب نماید ایشان را و یا توبه شان قبول فرماید و خدای داناست درست کار
والذين اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين المؤمنين
و آنان که گرفتند مسجدی را زیان مسلمانان را و کافری را و جدایی افکندن میان مؤمنان
وارصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل وليحلفن
و برای ساز دادن برای آنکه جنگ کرد با خدای و پیغمبر او از پیش بآن و هر آینه سوگند خورند

نصف الحزب

ان اردنا الا الحسنى والله يشهد انهم لكاذبون لا
که نخواستیم ما به بنای آن مسجد مگر خصلت نیکوتر و خدای گواهی میدهد که ایشان هر آینه دروغ گویانند
تقم فيه ابدا لمسجد اسس على التقوى من اول يوم
حاضر مشو اندران مسجد هرگز هر آینه مسجدی که بنیاد کرده باشند بر پرهیزکاری از نخست روز
مسجد قبا است
احق ان تقوم فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله
سزاوارترست که حاضر شوی تو دران مسجد دران مسجد مردانی چند اند که دوست میدارند که پاکیزه باشند
و خدای
يحب المطهرين افمن اسس بنيانه على تقوى من الله و
دوست میدارد پاکیزگان را ای پس آنکه اساس نهاد بنای دین خود را بر ترسکاری از خدای و
رضوان خير ام من اسس بنيانه على شفا جرف هار
خشنودی بهترست یا آنکه اساس کرد بنای خود را بر جانب رودی که اصلش از سیل ویران شد
فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين
پس فرو ریزد آن بنا در آتش دوزخ و خدای راه نماید گروه ستمکاران را
لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان تقطع
همیشه بود آن بنای ایشان که افکندند شکی و نفاقی در دلهای ایشان مگر که پاره پاره
قلوبهم والله عليم حكيم ان الله اشترى من المؤمنين
دلهای ایشان را و خدای داناست با حکمت تمام بدرستی خدای خرید از مؤمنان
انفسهم واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله
تنهاشان و مالهاشان بدانکه ایشان را بود بهشت جنگ میکنند از راه دین خدای

فيقتلون و يقتلون وعدا عليه حقا في التورىة والانجيل والقران
پس میکشند و کشته میشوند وعده فرمود بر ذمت کرم خود وعدهٔ درست در توریت و انجیل و قرآن

ومن اوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذي
و کیست وفا کننده تر بعهد خود را از خدای پس مژده یابید بخریدن و فروختن شما که

بايعتم به وذلك هو الفوز العظيم التائبون العابدون
مبایعت کردید به آن و آن آنست پیروزی بزرگ ایشان توبه کنانند بندگی کنان

الحامدون السائحون الراكعون الساجدون الامرون
ستایندگان خدای را روندگان در زمین بعبرت رکوع کنندگان فرمایندگان

بالمعروف والناهون عن المنكر والحافظون لحدود
بکارهای نا کردنی و بازدارندگان از کارهای ناکردنی و نگاه دارندگان مر فرمانهای

الله وبشر المؤمنين ما كان للنبي والذين امنوا
خدای را و مژده ده مومنان را نشزد پیغمبر را و مر آنان که ایمان آوردند

ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولي قربى من بعد
که آمرزش خواهند برای اهل شرک و اگر چه باشند ایشان خداوندان نزدیکی و خویشی از پس

ما تبين لهم انهم اصحاب الجحيم وما كان استغفار
پیدا شد مر ایشان را که ایشان خداوندان دوزخ اند و نبود آمرزش خواستن

ابرهيم لابيه الا عن موعدة وعدها اياه فلما تبين
ابراهیم مر پدر او را مگر از وعده که وعده داده بود او را پس چون ظاهر شد

له انه عدو لله تبرا منه ان ابرهيم لاواه حليم وما
مر او را که او دشمن خدایست بیزار شد از او بدرستی ابراهیم بسیار آه زننده است بردبار و

كان الله ليضل قوما بعد اذ هديهم حتى يبين لهم
نخواهد خدای که گمراه کند و مواخذت نماید گروهی را بعد از آن که راه نمود ایشان را باسلام تا که پیدا کند

ما يتقون ان الله بكل شيء عليم ان الله له ملك
آنچه پرهیزند از آن بدرستی که خدای بهمه چیزی داناست بدرستی خدای مر او راست پادشاهی

السموات والارض يحيي ويميت وما لكم من دون
آسمانها و زمین زنده گرداند و بمیراند و نیست مر شما را از جز

الله من ولي ولا نصير لقد تاب الله على النبي و
خدای هیچ یاری و نه دوستی بحقیقت توبه داد خدای بر پیغمبر و

المهاجرين والانصار الذين اتبعوه في ساعة العسرة
بر مهاجران و بر مددیان آنانکه متابعت نمودند او را در وقت دشواری کار

من بعد ما كاد يزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب
از پس آنکه نزدیک بود که میل کند از اتباع رسول دلهای گروهی از ایشان پس باز گشت برحمت

عليهم انه بهم رءوف رحيم وعلى الثلثة الذين
بر ایشان بدرستی او با ایشان مهربانست آمرزنده و توبه داد آن سه کس را کعب بن مالک و مراره

خلفوا حتى اذا ضاقت عليهم الارض بما رحبت
که باز گذاشته بودند ایشان را تا چون تنگ شد بر ایشان زمین با فراخی آن

وضاقت عليهم انفسهم وظنوا ان لا ملجا من الله الا
و تنگ شد بر ایشان تنهای ایشان از وحشت و غم و گمان بردند و دانستند که هیچ پناه گاهی نیست از

اليه ثم تاب عليهم ليتوبوا ان الله هو التواب
سوی او پس بازگشت بر ایشان برحمت تا توفیق توبه یافتند بدرستی خدای او توبه پذیرنده است

الرحيم يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا
مهربان ای آنان که ایمان آوردند بترسید از خدای و باشید

مع الصادقين ما كان لاهل المدينة ومن حولهم
با راست گویان نسزد مر ساکنان مدینه را و آنکه حوالی ایشانند

من الاعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بانفسهم
از اهل بادیه که باز مانند در غزوات از پیغمبر خدای و نه آنکه رغبت کنند بتنهای ایشان

عن نفسه ذلك بانهم لا يصيبهم ظما ولا نصب ولا
از صحبت رسول آن متابعت و وجوب مشایعت بسبب آنکه ایشان نرسد به ایشان هیچ تشنگی و نه

مخمصة في سبيل الله ولا يطؤن موطئا يغيظ الكفار
گرسنگی در راه دین خدای و نسپرند یعنی گام ننهند در مکانی که بخشم آورد کافرانرا

ولا ينالون من عدو نيلا الا كتب لهم به عمل صالح
و نقصان نکنند از هیچ دشمنی نقصانی مگر که نوشته شود برای ایشان بسبب آن چیز کرداری نیکو

ان الله لا يضيع اجر المحسنين ولا ينفقون نفقة
بدرستی خدای ضایع نکند مزد نیکوکاران را و نفقه نکنند نفقه

صغيرة ولا كبيرة ولا يقطعون واديا الا كتب
خرد و نه بزرگ و نبرند مسافت هیچ رودخانه مگر نوشته شد

لهم ليجزيهم الله احسن ما كانوا يعملون وما
برای ایشان تا پاداش دهد ایشانرا خدای نیکوتر آنچه بودند که میکنند و نه

كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا نفر من كل فرقة
باشند مومنان تا بروند بغزا همه پس چرا نرفت از هر گروهی

منهم طائفة ليتفقهوا في الدين ولينذروا قومهم
از ایشان جماعتی تا فقه آموزند در باب دین و تا بیم نمایند گروه خود را

اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون يا ايها الذين
چون بازگردند بدیشان تا مگر ایشان بپرهیزند از مناهی ای آنان که

امنوا قاتلوا الذين يلونكم من الكفار وليجدوا فيكم
ایمان آوردند جنگ کنید با آنانکه نزدیکترند بشما از کافران و باید که یابند در شما

غلظة واعلموا ان الله مع المتقين واذا ما انزلت
درشتی و صبر بر قتال و بدانید که خدای با پرهیزگارانست بنصرت و چون فرو فرستاده شود

سورة فمنهم من يقول ايكم زادته هذه ايمانا فاما
سوره از سورهای قرآن پس از ایشانست آنکه گوید بانکار و استهزا کدام یک از شما بیفزود او را این سوره ایمان و یقین پس

الذين امنوا فزادتهم ايمانا وهم يستبشرون و
آنان که ایمان آوردند پس بیفزاید ایشانرا ایمان تحقیق و تصدیق و ایشان فرحه یابند بنزول آن و

وَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلَى
واما آنان که در دلهای ایشانست شک و نفاق پس بیفزود ایشان آن سوره خبثی با
رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ
خبث ایشان و بمردند وایشان کافر اند ای نمی بینند که ایشان
يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
مبتلا میشوند در هر سالی به بلیات یکبار یا دو بار پس توبه نمیکنند از نفاق و نه ایشان
يَذَّكَّرُونَ ۝ وَاِذَا مَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ
پند میگیرند و چون فرو فرستاده شود سورتی دیگر نگرد بعضی از ایشان
اِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللّٰهُ
سوی بعضی گویند هیچ می بیند شما را هیچ از یک از مسلمانان پس باز گردند باز گردانید خدای
قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ
دلهای ایشان را از راه حق بسبب آنکه ایشان گروهی اند که در نمی یابند بتحقیق آمد شما را پیغمبری فرستاده
مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
از جنس شما که گرانست وصعب او را آنچه دشوار است بر او آنچه هلاک شوید در آن حریص است بر شما
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ
بمؤمنان مهربانست رفیق القلب با شفقت پس اگر برگردند پس بگو بسنده است مرا خدای
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
نیست خدای مگر او بر اوست اعتماد من و او پروردگار عرش بزرگست

سورة يونس مكية مائة وتسع آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ اَكَانَ لِلنَّاسِ
انا الله اری آنچه درین سوره است آیتهای کتابیست با حکمت ای هست برای مردم
عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ
شگفتی که وحی فرستادیم سوی مردی از جنس ایشان که بیم نمای مردم را و مژده ده
الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ
آنان را که ایمان آوردند که ایشان راست سابقه خیری نزد پروردگار ایشان گفتند
الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ۝ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي
کافران بدرستی این مژده ده هر آینه جادوی است هویدا بدرستی پروردگار شما معبود بسزاست
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
که آفرید آسمانها را و زمین را در مقدار شش روز پس مرید ظهور تصرف
عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ
در کاینات شد اظهار میکند کارها را بحکمت و صواب نیست هیچ شفاعت خواه مگر از پس فرمان او

ذلكم الله ربكم فاعبدوه افلا تذكرون ◌ اليه

آن معبود شما پروردگار شماست پس پرستید او را ای پس در نمی یابید نمی گیرید پند باجزای اوست

مرجعكم جميعا وعد الله حقا انه يبدؤا الخلق ثم يعيده

بازگشتن شما همه وعده فرموده خدای درست و راست بدرستی او آغاز آفرینش می فرماید پس دوم بار

ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات بالقسط

می آفریند تا جزای دهد آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را بر قانون عدالت

والذين كفروا لهم شراب من حميم وعذاب اليم بما

و آنان که کافر شدند مر ایشان راست آشامیدن از آب بغایت گرم و عذابی دردناک بسبب آنچه

كانوا يكفرون ◌ هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر

هستند که وجود صانع منکر می نمایند و آن خدایست که گردانید آفتاب را روشنی و ماه را با

نورا وقدره منازل لتعلموا عدد السنين والحساب

روشنی و تقدیر کرد سیر او را منزلها تا دانید شمار سالها و حساب اوقات

ما خلق الله ذلك الا بالحق يفصل الايات لقوم

نیافرید خدای آنرا بحکمت و صواب بیان روشن میکنیم آیتها را برای گروهی

يعلمون ◌ ان في اختلاف الليل والنهار وما خلق

که دانند بدرستی در تعاقب شب و روز و آنچه آفرید

الله في السموات والارض لايات لقوم يتقون ◌

خدای در آسمانها و زمین را هر آینه دلایل و آیاتیست برای گروهی که ترسند از عذاب

ان الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحيوة الدنيا

بدرستی آنان که ایمان و امید نمی دارند رسیدن با ما و خشنود شده اند بزندگانی این جهان

واطمأنوا بها والذين هم عن اياتنا غافلون ◌ اولئك

و آرامیده شدند بان و آنان که ایشان از دلایل وحدانیت ما بی خبرند ایشان

مأويهم النار بما كانوا يكسبون ◌ ان الذين

جای ایشان آتشست بسبب آنچه هستند که کسب میکنند بدرستی آنان که

امنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم بايمانهم

ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو راه نماید ایشانرا پروردگار ایشان سوی جنت بسبب ایمان ایشان

تجري من تحتهم الانهار في جنات النعيم ◌

رود از فرود اماکن ایشان جویها در بوستانهای ناز و نعمت

دعويهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام و

گفتار ایشان در آن جنت اینست که پاکا تو ای خدای و درود ایشان در آن بهشت سلام بود بر یکدیگر و

اخر دعويهم ان الحمد لله رب العالمين ◌ ولو يعجل الله

آخرین گفتار ایشان آنکه ستایش مر خدایرا پروردگار جهانیان و اگر شتاب نماید خدای

نصف الحزب

للناس الشر استعجالهم بالخير لقضي اليهم اجلهم

برای مردمان بدی را چون شتاب نمودن ایشان بنیکی هر آینه گزارده شدی سوی ایشان وقت هلاک

فنذر الذين لا يرجون لقاءنا في طغيانهم يعمهون

پس میگذاریم آنانرا که امید نمی دارند دیدار جزا ما را در سرکشی خود سرگشته می باشند

وإذا مس الإنسان الضر دعانا لجنبه أو قاعدا أو قائما فلما
و چون برسد به آدمی گزندی خواند ما را برای دفع آن حال آنکه بر پهلو خفته باشند یا نشسته یا ایستاده پس چون
كشفنا عنه ضره مر كأن لم يدعنا إلى ضر مسه كذلك
زایل گردانیم از وی گزند او را گذرد و گوییا که انگار که نخواند ما را بسوی گزندی که رسید باو همچنان
زين للمسرفين ما كانوا يعملون ۝ ولقد أهلكنا
آراسته شد برای تجاوز کنندگان آنچه هستند که میکنند و بتحقیق هلاک گردانیدیم اهل
القرون من قبلكم لما ظلموا وجاءتهم رسلهم بالبينات
زمانها را پیش از شما چون ستم کردند و آمد بایشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن
وما كانوا ليؤمنوا كذلك نجزي القوم المجرمين ۝
و نبودند که ایمان آورند همچنان پاداش دهیم گروه گناهکاران را
ثم جعلناكم خلائف في الأرض من بعدهم لننظر كيف
پس گردانیدیم شما را ساکنان بجای ایشان در زمین پس از ایشان تا نگریم که چگونه
تعملون ۝ وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال الذين لا
کار میکنید و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما حال آنکه روشن اند در دلالت بر مقصود گویند
يرجون لقاءنا ائت بقرآن غير هذا أو بدله قل ما
ایمان ندارند و امید ندارند دیدار ما را بیار قرآنی جز این یا تغییر کن آنرا بگوی نیست
يكون لي أن أبدله من تلقاء نفسي إن أتبع إلا ما
مرا که تبدیل کنم آنرا از نزد نفس خود متابعت نمی نمایم مگر آنرا

يوحى إلي إني أخاف إن عصيت ربي عذاب يوم
که وحی فرستاده میشود بسوی من بدرستی می ترسم اگر نافرمانی نمایم پروردگار مرا از عذاب روزی
عظيم ۝ قل لو شاء الله ما تلوته عليكم ولا أدراكم به
بزرگ بگوی اگر خواستی خدای نخواندمی آنرا بر شما و دانا نکردانیدی شما را به آن
فقد لبثت فيكم عمرا من قبله أفلا تعقلون ۝
بتحقیق درنگ کردم در میان شما مدتی از جهت پیش از نزول وحی آیا پس در نمی یابید
فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو كذب بآياته
پس کیست ستمکارتر از آنکه از خود بربندد بر خدای دروغ را یا تکذیب نمود آیتهای او را
إنه لا يفلح المجرمون ۝ ويعبدون من دون الله ما لا
بدرستی رستگاری نیابند گناهکاران و می پرستند از غیر خدای آنرا که گزند
يضرهم ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا
نمی توانند رسانید ایشان را و نه نفع می رسانند ایشان را و میگویند اینان شفاعت خواهان ما اند
عند الله قل أتنبئون الله بما لا يعلم في السماوات و
نزد خدای بگوی ای می آگاهانید خدای را بآنچه متعلق نشد علم او به آن در آسمانها و
لا في الأرض سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ وما
نه در زمین پاکا او و بلند مرتبه است از آنچه شریک می آرند و نه
كان الناس إلا أمة واحدة فاختلفوا ولولا كلمة
بود مردم مگر جماعتی یگانه متفق بر دین توحید پس خلاف کردند و اگر نه ارادتی بودی از تاخیر

عذاب

کرده شدی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
پیش گرفت از پروردگار تو هرآینه حکم کرده شدی در میان ایشان در باب آنچه در آن خلاف میکنند

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ
و میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او معجزه که ملتمس ماست از پروردگار او پس بگو بدرستی علم نهانی

لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ وَإِذَا أَذَقْنَا
خدایراست پس چشم دارید حکم خدایرا بدرستی من با شما از منتظرانم و چون چشانیم

النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ
مردم را آسایشی پس از گزندی که رسیده باشد بایشان ناگهان مرایشانرا استهزا و تکذیبی بود

فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا
در نشانهای ما بگوی خدای شتابانتر است بجزای مکر بدرستی ملایکه ما می نویسند آن مکر

تَمْكُرُونَ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا
که میکنید او آن خدایست که قوت رفتن میدهد شمارا در خشکی و تری تا چون

كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا
باشید در کشتی و برندان کشتی ایشانرا بسبب بادی خوش و شاد شوند

بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
بآن آید بآن کشتی بادی سخت جهنده و آید بایشان جوشش آب از هر

مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
جایی و یقین دانند که هلاک خواهند گردانید ایشانرا خوانند خدایرا حال آنکه خالص گردانیدگان باشند برای او

الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ
دین را اگر نجات دهی ما را ازین محنت هرآینه باشیم از سپاس دارندگان

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا
پس چون رهایی داد ایشانرا ناگهان ایشان طلب بزرگی میکنند در زمین بناحق

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ای مردمان بدرستی وبال ستم شما بر تنهای شماست تمتع میکنید برخورداری زندگانی این جهان

ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا
پس با حکم ماست بازگشتن شما پس بیاگاهانیم شما را بآنچه هستید که میکنید بدرستی

مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
که داستان زندگانی این جهان همچون آبیست که فرو فرستادیم آنرا از آسمان

فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
پس آمیخته شد به سبب آن آنچه از زمین روید از آنچه خورند مردم و مواشی چون شتر و گاو و گوسفند

حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ
تا چون گیرد زمین آرایش خود را و آراسته شود و گمان برند خداوندان آن

أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا
که ایشان توانااند بر حصاد آن آید بآن زمین فرمان ما باعدام آن در شب یا روز

فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ
پس گردانیم آنرا مانند زمینی که زرعش برگرفته باشند گوییا که هرگز نبود در زمان متقدم چنان

نصف

نفصل الآيات لقوم يتفكرون ۝ والله يدعوا الى
مشروح میگردانیم آیت را برای گروهی که اندیشه کنند و خدای همه را میخواند سوی
دار السلام ويهدي من يشاء الى صراط مستقيم
سرای سلامت از آفات و راه می نماید آنرا که میخواهد سوی راه راست
للذين احسنوا الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم
مر آنان راست که نیکوکاری کردند مزد نیکوتر و زیاده بر آن چنانک مقتضای فضل حق بود و نرسد بر روی ایشان
قتر ولا ذلة اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون
هیچ غباری و نه اثر خواری ایشان اهل بهشت اند ایشان در آن جاودانه باشند
والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة بمثلها و
و آنان که اندوختند خصلتهای بد را پاداش بدی بمانند آنست و
ترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كانما اغشيت
رسد بایشان خواری نیست مر ایشانرا از خدای هیچ نگاه دارنده گویی پوشانیده اند
وجوههم قطعا من الليل مظلما اولئك اصحاب
رویهای ایشانرا پارهای از شب حال آنکه شب تاریک بود ایشان ملازمان
النار هم فيها خالدون ۝ ويوم نحشرهم جميعا ثم
دوزخ اند ایشان در آن جاودانه باشند و یاد کن روزی را که جمع گردانیم ایشانرا همه پس
نقول للذين اشركوا مكانكم انتم وشركاؤكم
گوییم مر آنان را که شرک آوردند ملازم باشید جای شما را شما و انبازان شما یعنی اصنام و غیر آن

فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم ايانا تعبدون
پس جدایی افکنیم میان ایشان بقطع اسباب و گویند انبازان ایشان نبودید شما که ما را می پرستید
فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم ان كنا عن عبادتكم
پس بسنده است خدای گواهی میان ما و میان شما بدرستی ما بودیم از پرستیدن شما
لغافلين ۝ هنالك تبلوا كل نفس ما اسلفت
هر آینه بیخبران در آن وقت بیازماید هر تنی آنرا که پیش فرستاده و موخر کرده
وردوا الى الله مولاهم الحق وضل عنهم ما كانوا
و بازگردانند ایشانرا با حکم خدای خداوند کار ایشان بسزا و براستی و غایب شد از ایشان آنچه بودند
يفترون ۝ قل من يرزقكم من السماء والارض امن
که افترا الهیت آن میکردند بگوی کدام کس روزی میدهد شما را از جانب آسمان و زمین یا کیست
يملك السمع والابصار ومن يخرج الحي من الميت
که مالک است شنوایی را و بینائیها را و کدام کس بیرون می آرد زنده را از مرده
ويخرج الميت من الحي ومن يدبر الامر فسيقولون
و بیرون می آورد مرده را از زنده و کیست که اظهار میفرماید کارها را پس زود بود که گویند
الله فقل افلا تتقون ۝ فذلكم الله ربكم الحق فماذا
خدای است ای پس پرهیزکاری نمی نمایید بحکمت پس آن معبود سزاست پروردگار شما بحق پس چیست
بعد الحق الا الضلال فانى تصرفون ۝ كذلك
بعد از صواب مگر گمراهی پس از کجا گردیده میشوید از حق همچنان

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ

شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ

أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي

إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ وَمَا

يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ

أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ

اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلْ

كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ

لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِنْ كَذَّبُوكَ

فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا

بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ

نصف الحزب

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ

مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا

يُبْصِرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا

سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِمَّا

نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ

هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا

يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ

الْمُجْرِمُونَ ۝ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ

تَسْتَعْجِلُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ

هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ

أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَوْ

ان لكل نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به و
و اگر بودی مر نفسی را بودی که ظالم است آنچه در زمین است هر آینه باز خریدی خود را بآن و
اسروا الندامة لما راوا العذاب وقضي بينهم بالقسط
اخفا کنند از سختی کار و عجز پشیمانی را چون ببینند عذاب را و گزارده شود میانه ایشان بعدالت
وهم لا يظلمون ۝ الا ان لله ما في السموات والارض
و ایشان ستم کرده نشوند بدان بدرستی مر خدای راست آنچه در آسمانهاست و زمین است
الا ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝
بدان بدرستی که وعدهٔ خدای بقیامت درستست ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند
هو يحيي ويميت واليه ترجعون ۝ يا ايها الناس قد
او زنده میگرداند و می میراند و با جزای او باز گردانند شما را ای مردمان بحقیقت
جاءتكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور
آمد بشما پندی از پروردگار شما و سبب زایل شدن رنجی که در سینهاست از عقاید فاسد
وهدى ورحمة للمؤمنين ۝ قل بفضل الله وبرحمته
و راه راست و بخشایشی مر اهل ایمان را بگوی بعطای خدای و بخشایش او
فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون ۝ قل ارايتم ما
پس خاص بآن باید که شاد شوند آن بهترست از اسباب دنیا که جمع میکنند بگو خبر دهید که آنچه
انزل الله لكم من رزق فجعلتم منه حراما وحلالا
فرو فرستاد خدای برای شما از روزی پس گردانیدید شما از آن بعضی حرام و بعضی حلال

قل ءالله اذن لكم ام على الله تفترون ۝ وما ظن الذين
بگوی ای خدای فرمان داد شما را یا نه که بر خدای دروغ می بندید و چیست گمان آنان
عطا يفترون على الله الكذب يوم القيمة ان الله لذو
که بر خدای بدید میکنند از خود دروغ را و افترا میکنند بر خدای در روز قیامت بدرستی خدای هر آینه خداوند
فضل على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون ۝ وما
بسیارست بر مردم ولیکن بیشتر ایشان سپاس داری نمی نمایند و نه
تكون في شان وما تتلوا منه من قران ولا تعملون
باشی تو در کاری از کارها و نخوانی تو از آن کار هیچ قرآنی و نکنید
من عمل الا كنا عليكم شهودا اذ تفيضون فيه و
هیچ کاری از کارها مگر که هستیم ما بر شما گواهان چون شروع میکنید در آن و
ما يعزب عن ربك من مثقال ذرة في الارض ولا
غایب نباشند از پروردگار تو هیچ همسنگ مورچه خرد در زمین و نه
في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب
در آسمان و نه هیچ خردتر از آن و نه هیچ بزرگتر مگر که در نوشته
مبين ۝ الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم
هویداست بدان بدرستی که دوستان خدای را هیچ ترس نیست بر ایشان در آخرت و نه ایشان
يحزنون ۝ الذين امنوا وكانوا يتقون ۝ لهم البشرى
اندوهگین شوند آنان که ایمان آوردند و هستند که پرهیزکاری مینمایند مر ایشانراست مژدگانی

نصف السبع

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
بشارت ملائکه نزد موت در این جهان و در آن جهان هیچ تغییر نیست مر مواعید خدای را

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ
آن مژده دادن و مژده یافتن آن فیروزی بزرگست و باید که اندوهگین نکرداند ترا گفتار ایشان بدرستی

الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ
قدرت و غلبه مر خدای راست همه او شنوا است و دانا بدان بدرستی مر خدای راست آنکه

فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
در آسمانها و هر آنکه در زمین است و متابعت نمی نمایند آنان که می پرستند

مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ
از جز خدای انبازان را چه ممکن شریک واجب نشود و متابعت نمی نمایند مگر گمان را و نه اند

هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
ایشان مگر که دروغ میگویند او آن خدایست که بدید کرد برای شما شب را

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
تا ساکن شوید در آن و گردانید روز را که در وی مطالب ارزاق توان دید بدرستی در آنچه گفتیم آینه دلالتست

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ
برای گروهی که بشنوند بگوش قبول گفتند گرفت خدای فرزندی پاکا او او بی نیازست

لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ
مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمینست نیست نزد شما هیچ

الحزب

سُلْطَانٍ بِهٰذَا اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝
حجتی و برهانی به این سخن ای میگویید بر خدای آنچه نمیدانید

قُلْ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝
بگوی بدرستی آنان که از خود بر می آرند بر خدای دروغ را رستگاری نیابند

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ
این افترا ایشان که به آن ریاست می نمایند در کفر منفعتی اندکست پس با جزای ماست بازگشت ایشان پس چشانیم ایشان را

الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ وَ
عذاب سخت بسبب آنچه هستند که کافر میشوند و

اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ
بخوان بر ایشان خبر نوح را چون گفت مر گروه خود را ای گروه من اگر هست که دشوارست

عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ
بر شما بودن من در میان شما و وعظ گفتن من بآیات خدای پس بر خدای اعتماد نمودم

فَاَجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ
پس عزم کنید بر کار شما که ارادت اهلاک منست با شریکان شما پس مباد کار شما بر شما

غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا
موجب غمی پس ادا کنید آن کار را بمن و مهلت مدهید مرا پس اگر اعراض کنید پس نخواستم

سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ
از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدای و فرموده اند مرا که

أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
باشم از اهل انقیاد و طاعت خدا ایشان پس تکذیب کردند او را پس رهایی دادیم او را و آنانرا که با او بودند

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
در کشتی و بدل گردانیدیم ایشانرا ساکنان زمین پس از کفار و غرقه گردانیدیم ایشانرا

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ
که تکذیب نمودند آیتهای ما را پس نگر که چگونه بود خاتمت کار بیم کردگان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
پس فرستادیم پس از و پیغمبران را سوی گروه ایشان پس آمدند بایشان با معجزات روشن

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ
پس نبودند تا ایمان آرند به آنچه تکذیب کردند از آن پیش همچنان

نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
مهر نهیم بر دلهای تجاوز کنندگان پس فرستادیم از پس ایشان

مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا
موسی و هارون را سوی فرعون و اشراف قوم او با معجزات ما پس بزرگی جستند و بودند

وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
و بودند گروهی گناهکاران پس چون آمد به ایشان معجزه درست از نزد قدرت ما

قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۝ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ
گفتند بدرستی این هر آینه جادوییست ظاهر گفت موسی ای میگویید

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ
و صدق و صواب را چون آمد شما را ای جادوییست این و رستگاری نیابند جادویان

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ
گفتند ای آمدی با ما تا گردانی ما را از آنچه یافتیم بران یعنی آن ملت که داشتند پدران ما و باشد

لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَ
مر شما را ای موسی و هارون بزرگی در زمین مصر و نه ایم مر شما را باور دارندگان و

قَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
گفت فرعون بیارید بمن هر جادوی داناترا پس آنگاه که آمدند جادویان

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَلَمَّا أَلْقَوْا
گفت مر ایشانرا موسی بیندازید آنچه شما اندازنده اید پس آنگاه که انداختند

قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ
گفت موسی آنچه آوردید شما آنرا جادوییست بدرستی خدای زود بود که باطل گرداند آنرا بدرستی خدای

خود
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
بسامان نیارد کار تباهکاران و درست گرداند خدای صواب و راستی را بآیات و امر و احکام

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ
و اگرچه نخواهند گناهکاران پس باور نداشت موسی را مگر فرزندان فرزندانی چند از گروه او

بدرستی
عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ
بر حالت ترس از فرعون و اشراف ذریت ایشان که عذاب کند فرعون ایشانرا و

فرعون لعال فی الارض وانه لمن المسرفین ۝ وقال

فرعون بدرستی که او غالب و قاهر بود در زمین و بدرستی او هر آینه از تجاوز کنندگان بود و گفت

موسی یا قوم ان کنتم امنتم بالله فعلیه توکلوا ان

موسی ای گروه من اگر هستید که ایمان آورده اید بخدای پس برو اعتماد نمایید اگر

کنتم مسلمین ۝ فقالوا علی الله توکلنا ربنا لا تجعلنا

هستید شما از اهل اخلاص پس گفتند خاص بر فضل خدای اعتماد نمودیم ای پروردگار ما مگردان ما را

فتنة للقوم الظالمین ۝ ونجنا برحمتک من القوم

محل ابتلایی برای گروهی ستمکاران و نجات ده ما را ببخشایش تو از گروه

الکافرین ۝ واوحینا الی موسی واخیه

کافران و وحی فرستادیم ما سوی موسی و برادر او

ان تبوا لقومکما بمصر بیوتا واجعلوا بیوتکم قبلة

که جای بازگشتن سازید جهت عبادت نهانی برای گروهی شما و بگردانید خانهای شما را مساجدی متوجه

واقیموا الصلوة وبشر المؤمنین ۝ وقال موسی ربنا

و بپای دارید نماز را و مژده ده مؤمنان را ای محمد یا ای موسی و گفت موسی ای پروردگار ما

انک اتیت فرعون وملاه زینة واموالا فی

بدرستی تو دادهٔ فرعون را و اشراف قوم او را اسباب آرایش و مالهای گوناگون در

الحیوة الدنیا ربنا لیضلوا عن سبیلک ربنا اطمس

زندگانی این جهان ای پروردگار ما عاقبت کار آنکه گمراه کنند از راه دین ای پروردگار ما محو

علی اموالهم واشدد علی قلوبهم فلا یؤمنوا حتی

بر مالهای ایشان را و مهر نه بر دلهای ایشان را پس ایمان نیارند تا

یروا العذاب الالیم ۝ قال قد اجیبت دعوتکما

که ببینند عذاب دردناک را گفت خدای بحقیقت اجابت کرده شد دعای شما

فاستقیما ولا تتبعان سبیل الذین لا یعلمون ۝ و

پس بر طریق خود باشید از زیادت الزام حجت و متابعت منمایید یا نگ تعجیل نمایید راه آنان را که ندانند که شتاب

جاوزنا ببنی اسرائیل البحر فاتبعهم فرعون وجنوده

گذرانیدیم پسران یعقوب را با موسی از دریا پس ملحق شد بایشان فرعون و لشکرهای او

بغیا وعدوا حتی اذا ادرکه الغرق قال امنت

از ستم و بیداد وی تا چون دریافت او را غرقه شدن گفت فرعون باور داشتم

انه لا اله الا الذی امنت به بنوا اسرائیل وانا من

که کار آنکه هیچ خدایی نیست بجز آنکه ایمان آورد به آن پسران یعقوب و من از

المسلمین ۝ الان وقد عصیت قبل وکنت من المفسدین

اهل انقیادم گفت خدای یا جبرئیل ای اکنون ایمان می‌آری و بحقیقت نافرمانی کردی پیش ازین و بودی از

فالیوم ننجیک ببدنک لتکون لمن خلفک ایة و

پس امروز خلاص نماییم ترا جان آنکه جسد عوری یا تنی بی روح تا باشی مر آنان را که از عقب تو آیند علامتی و

ان کثیرا من الناس عن ایاتنا لغافلون ۝ ولقد بوانا

بدرستی که بسیاری از مردمان از دلایل ما هر آینه غافلانند و بحقیقت جای دادیم

بني اسرائيل مبوأ صدق ورزقناهم من الطيبات
پسران یعقوب را جای دادن پسندیده زمین مصر و شام بعد از فرعون و روزی دادیم ایشان را از چیزهای لذیذ
فما اختلفوا حتى جاءهم العلم ان ربك يقضي بينهم
پس خلاف نکردند در کار دین خود تا آمد بایشان دانش باحکام توریت یا بکار محمد بدرستی پروردگار تو حکم
يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ فان كنت
روز قیامت در آن چیز که هستند که در آن خلاف میکنند پس اگر باشی تو
في شك مما انزلنا اليك فسئل الذين يقرؤن الكتاب
در گمانی از آنچه فرو فرستادیم سوی تو پس بپرس آنان را که میخوانند توریت و انجیل را
من قبلك لقد جاءك الحق من ربك فلا تكونن من
پیش از تو بتحقیق آمد بتو قرآن درست از پروردگار تو پس مباش البته از
الممترين ۝ ولا تكونن من الذين كذبوا بايات
شک آرندگان و مباش البته از آنان که تکذیب نمودند آیتهای
الله فتكون من الخاسرين ۝ ان الذين حقت عليهم
خدای را اگر باشی از زیان کاران بدرستی آنان که ثابت شد بر ایشان
كلمت ربك لا يؤمنون ۝ ولو جاءتهم كل اية حتى
حکم پروردگار تو بر کفر ایمان نیارند و اگر چه آید بایشان هر آیتی و معجزی تا
يروا العذاب الاليم ۝ فلولا كانت قرية امنت
ببینند عذاب دردناک را پس چرا نبودی شهری که ایمان آوردند نزد معاینه عذاب

فنفعها ايمانها الا قوم يونس لما امنوا كشفنا عنهم
پس سود کردی ایشان را ایمان ایشان مگر گروه یونس آنگاه که ایمان آوردند زایل گردانیدیم از ایشان
عذاب الخزي في الحيوة الدنيا ومتعناهم الى
عذاب خواری را در زندگانی این جهان و برخورداری دادیم ایشان را تا هنگام انقضاء
حين ۝ ولو شاء ربك لامن من في الارض كلهم
آجال ایشان و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه ایمان آوردی هر آنکه در زمین اند همه ایشان
جميعا افانت تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين ۝
مجموع ای پس تو الزام می نمایی مردم را تا که باشند باور دارندگان
وما كان لنفس ان تؤمن الا باذن الله ويجعل الرجس
و نسزد هیچ تنی را که ایمان آورد مگر بفرمان خدای و لازم میگرداند توفیقی را
على الذين لا يعقلون ۝ قل انظروا ماذا في
بر آنان که عقل ندارند بگو بنگرید چه چیز در
السموات والارض وما تغني الايات والنذر عن
آسمانها و زمین است از آنچه محل اعتبار و استدلال تواند بود و فایده ندارد دلایل و بیم نمایندگان
قوم لا يؤمنون ۝ فهل ينتظرون الا مثل ايام الذين
گروهی را که ایمان نخواهند آورد بحکم سابقه ازل پس هیچ چشم میدارند مگر مانند وقایع آنان که
خلوا من قبلهم قل فانتظروا اني معكم من المنتظرين
گذشتند از پیش ایشان بگو پس چشم دارید بدرستی من با شما از منتظرانم

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا
پس خلاص دادیم پیغمبران مارا و آنان که ایمان آوردند همچنین واجب بر کرم ما
نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ
که خلاص دهیم مؤمنان را بگوی ای مردمان اگر هستید شما در گمانی
مِن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
از حقیقت دین من پس نمی پرستم آنهارا که می پرستید شما از غیر خدای
وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
ولیکن می پرستم خدایی را که قبض روح همه نماید شمارا و فرموده اند مرا که باشم
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَ
از اهل ایمان و آنکه متوجه گردان روی خود را برای دین حال آنکه مایل بود از ادیان باطله
لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ
فرموده اند که مباش از اهل شرک و مخوان و مپرست از غیر خدای
مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ
آنرا که سود ندهد ترا و گزند نرساند ترا پس اگر کنی خلاف آنچه گفتیم پس بدرستی تو آنگاه از
الظَّالِمِينَ ۝ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
ستمکاران باشی و اگر رساند بتو خدای گزندی پس هیچ بازگرداننده نیست آنرا
إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ
مگر او و اگر خواهد بتو نیکی را پس هیچ بازگرداننده نیست عطای اورا می رساند به آن

مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ
هرکرا میخواهد از بندگان خود و او آمرزگارست مهربان بگوی
يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
ای مردمان بحقیقت آمد بشما دین درست از پروردگار شما پس هرکه راه یافت
فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
پس بدرستی راه یافت برای نفع خود و هرکه گمراه شد پس بدرستی وبال و ضلال عاید شود بر نفس او
وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ
و نیستم من بر شما حافظ اعمال و متابعت نمای آنرا که وحی فرستاده اند سوی تو و صبر کن
حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝
تا حکم فرماید خدای و او بهترین حکم کنندگانست

سورة هود مكية مائة وثلث وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان
الر ۚ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ
این کتابیست که محکم کرده اند آیتهای آنرا پس مفصل است که جدا کرده اند

بهر جهتی که پیش آید سیزده بار بخواند

حكيم خبير ألا تعبدوا إلا الله إنني لكم منه نذير
وبشير وأن استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يمتعكم
متاعا حسنا إلى أجل مسمى ويؤت كل ذي
فضل فضله وإن تولوا فإني أخاف عليكم عذاب
يوم كبير إلى الله مرجعكم وهو على كل شيء قدير
ألا إنهم يثنون صدورهم ليستخفوا منه ألا حين
يستغشون ثيابهم يعلم ما يسرون وما يعلنون إنه
عليم بذات الصدور وما من دابة في الأرض إلا
على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها

الجزء ١٢

كل في كتاب مبين وهو الذي خلق السموات
والأرض في ستة أيام وكان عرشه على الماء ليبلوكم
أيكم أحسن عملا ولئن قلت إنكم مبعوثون من بعد
الموت ليقولن الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين
ولئن أخرنا عنهم العذاب إلى أمة معدودة
ليقولن ما يحبسه ألا يوم يأتيهم ليس مصروفا عنهم
وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ولئن أذقنا
الإنسان منا رحمة ثم نزعناها منه إنه ليؤس كفور
ولئن أذقناه نعماء بعد ضراء مسته ليقولن ذهب

السيئات عني انه لفرح فخور ۝ الا الذين صبروا و
بدیها از من بدرستی او هر آینه شاد است و فخر کننده مگر آنان که شکیبائی نمودند و
عملوا الصالحات اولئك لهم مغفرة واجر كبير ۝
کردند کارهای نیکو آنان مرایشانراست آمرزش و مزدی بزرگ
فلعلك تارك بعض ما يوحى اليك وضائق به صدرك
پس مگر تو ترک کننده بعضی از آن که وحی فرستاده اند سوی تو و منقبض است بآن سینهٔ تو
ان يقولوا لولا انزل عليه كنز او جاء معه ملك
که گویند چرا فرو نفرستادند بر او گنجی ملتمس یا بیاید با او فرشته که تصدیق او کند
انما انت نذير والله على كل شيء وكيل ۝ ام يقولون
بدرستی تو بیم نماینده و خدای بر همه چیزی حافظست یا که میگویند
افتريه قل فاتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا
از خود بدید آورد آنرا یعنی قرآنرا بگوی پس بیارید ده سوره مانند این از خود گفته شده و بخوانید
من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين ۝
آنرا که توانید از غیر خدای اگر هستید راست گویان
فالم يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل بعلم الله وان لا
پس اگر اجابت نکنند مر شما را پس بدانید که بدرستی فرو فرستاده شد بدانش خدای و آنکه هیچ
اله الا هو فهل انتم مسلمون ۝ من كان يريد الحيوة
خدای نیست مگر او پس هیچ هستید شما از اهل انقیاد و اخلاص هر که هست که خواهد زندگانی

و در بن نامه

الدنيا وزينتها نوف اليهم اعمالهم فيها وهم فيها لا
این جهان را و آرایش آنرا تمام ادا کنیم بایشان جزای کردارهای ایشانرا در آن جهان و ایشان
يبخسون ۝ اولئك الذين ليس لهم في الآخرة الا
نشوند ناقص و کم و غیر آن ایشان آنانند که نیست مرایشانرا در آن جهان مگر
النار وحبط ما صنعوا فيها وباطل ما كانوا يعملون ۝
آتش و ضایعست آنچه کردند در دنیا و بیحاصل است آنچه هستند که میکنند
افمن كان على بينة من ربه ويتلوه شاهد منه و
ای پس آنکه هست بر حجتی روشن از پروردگار خود و تابع برهان بود گواهی بر صحت آن که قرآنست از خدای
من قبله كتاب موسى اماما ورحمة اولئك
پیش از آن تابع آن برهان بوده کتاب موسی حال آنکه مقتدا بود و سبب بخشایش آنکه آنان اینکه
يؤمنون به ومن يكفر به من الاحزاب فالنار
ایمان آرند ایمان آرند بقرآن از اهل مکه و آنان که منضم اند بایشان پس آتش وعده جای او
موعده فلا تك في مرية منه انه الحق من ربك
وعده جای اوست پس مباش در شک از کار قرآن بدرستی او ثابت و صحیح است از پروردگار تو
ولكن اكثر الناس لا يؤمنون ۝ ومن اظلم ممن افترى
ولیکن بیشتر مردم ایمان نمی آرند و کیست ستمکارتر از آنکه از خود بربافت
على الله كذبا اولئك يعرضون على ربهم ويقول
بر خدای دروغ را آنان عرض کرده شوند بر پروردگار ایشان و گویند

و هر که کافر شود بان

الأشهاد هؤلاء الذين كذبوا على ربهم ألا لعنة الله
گواهان از ملائکه و انبیا اینانند آنان که دروغ گفتند بر پروردگار خود بدانکه دوری از رحمت خدای
على الظالمين الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها
بر ستمکاران آنان که منع میکنند از راه دین خدای و می جویند آنرا
عوجا وهم بالآخرة هم كافرون أولئك
کژی و ایشان بآن جهان ایشان کافرانند آنان که
لم يكونوا معجزين في الأرض وما كان لهم من
نباشند عاجز کنندگان خدای در زمین و نباشد مر ایشان را از غیر
دون الله من أولياء يضاعف لهم العذاب
غیر خدای هیچ یاری و دوستان دو باره کرده اند بسبب ضلال و اضلال بر ایشان عذاب
ما كانوا يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون
نبودند که می توانستند شنودن حق بسمع قبول و نبودند که می بینند بچشم بصیرت
أولئك الذين خسروا أنفسهم وضل عنهم ما
ایشان آنانند که زیان کردند بتنهای خود و غایب شد از ایشان آنچه
كانوا يفترون لا جرم أنهم في الآخرة هم
بودند که افترا می کردند هر آینه بدرستی که ایشان در آن جهان ایشانند
الأخسرون إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات
زیان کاران بدرستی آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو

نصف الحزب

وأخبتوا إلى ربهم أولئك أصحاب الجنة هم فيها
و آرامیده شدند با عبادت پروردگار ایشان ایشانند ملازمان بهشت ایشان در آن
خالدون مثل الفريقين كالأعمى والأصم و
جاودانه باشند داستان دو گروه ستمکار و مؤمنان چون نابینا و ناشنوا و
البصير والسميع هل يستويان مثلا أفلا تذكرون
بینا و شنوا است هیچ یکسان باشند بداستان ای پس پند نمی گیرید
ولقد أرسلنا نوحا إلى قومه إني لكم نذير مبين
و بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی گروه او بدرستی من مر شما را بیم کننده ام هویدا
أن لا تعبدوا إلا الله إني أخاف عليكم عذاب
که مپرستید مگر خدای را بدرستی من می ترسم بر شما از عذاب
يوم أليم فقال الملأ الذين كفروا من قومه ما نراك
روزی دردناک پس گفتند اشراف آنان که کافر شدند از گروه او نمی بینیم ترا
إلا بشرا مثلنا وما نراك اتبعك إلا الذين هم
مگر آدمی مانند ما و نمی بینیم ترا که متابعت نمودند مگر آنان که ایشان
أراذلنا بادي الرأي وما نرى لكم علينا من فضل
زبردستان ما اند در ابتدای رای بی رویت و نمی بینیم مر شما را بر ما هیچ فضیلتی
بل نظنكم كاذبين قال يا قوم أرأيتم إن كنت
بلکه گمان می بریم شما را دروغ گویان گفت نوح ای گروه من خبر دهید مرا اگر باشم

عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ
إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ

جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ
إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَا يَنفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ فَعَلَيَّ
إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ۝ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ
لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ۝ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي
فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ۝ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا
مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِن تَسْخَرُوا

منا فانا نسخر منكم كما تسخرون فسوف تعلمون من
مارا پس بدرستی ما افسوس خواهیم داشت شمارا چنانک افسوس میدارید پس زود بود که بدانید آنرا که
يأتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم
آید بر او عذابی که فضیحت کند اورا و فرود آید برو عذابی دایم
حتى اذا جاء امرنا وفار التنور قلنا احمل فيها من كل
تا چون آمد فرمان ما به اهلاک و برجوشید تنور گفتیم نوح را بردار در آن کشتی از همه
زوجين اثنين واهلك الا من سبق عليه القول
وصنف حیوان نر و ماده دو عدد و بردار کسان ترا مگر آنک پیشی گرفت برو در ازل حکم ما به اهلاک
ومن امن وما امن معه الا قليل وقال اركبوا
و بردار آنرا که ایمان آورد و ایمان نیاورده با او مگر اندکی و گفت نوح برنشینید در آن
فيها بسم الله مجريها ومرسيها ان ربي
در آن کشتی که بنام خداست راندن آن و برجای داشتن آن بدرستی پروردگار من
لغفور رحيم وهي تجري بهم في موج كالجبال و
هر آینه آمرزگارست مهربان و آن کشتی میرفت بایشان در ارتفاع آب و انخفاض آن که چون کوهها بود
نادى نوح ابنه وكان في معزل يا بني اركب
آواز داد نوح پسر خود را و بود پسرش در جانبی ای پسرک من برنشین در کشتی
معنا ولا تكن مع الكافرين قال ساوي الى جبل
با ما و مباش با کافران گفت پسر او زود بود که جای گیرم با کوهی

الحزب

يعصمني من الماء قال لا عاصم اليوم من امر الله
که نگه دارد مرا از آب گفت نوح هیچ نگه دارنده نیست امروز از فرمان خدای
الا من رحم وحال بينهما الموج فكان من المغرقين
مگر آنکس که برحمت موصوفست و جدایی افکند میانه ایشان ارتفاع آب پس بود آن پسر از غرقه گردگان
وقيل يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء
و گفته شد ای زمین فرو خور آب ترا و ای آسمان باز ایست از باریدن و کم کرده شد آب
وقضي الامر واستوت على الجودي وقيل بعدا
و گزارده شد کار اهلاک و قرار گرفت کشتی بر کوه جودی قریب شهر موصل و گفته شد دوری و هلاک باد
للقوم الظالمين ونادى نوح ربه فقال رب
مر گروه ستمکاران را و خواست که بخواند نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار من
ان ابني من اهلي وان وعدك الحق وانت احكم الحاكمين
بدرستی پسر من از کسان منست و بدرستی وعده تو به خلاص اهل من ثابتست و تو عادل ترین حکم کنندگانی
قال يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل غير صالح فلا
گفت خدای ای نوح بدرستی او نیست از کسان تو بدرستی او صاحب کردار ناشایست پس مخواه
تسئلن ما ليس لك به علم اني اعظك ان تكون من
از من آنرا که نیست مر ترا بکنه حقیقت آن دانشی بدرستی من پند میدهم ترا که باشی از
الجاهلين قال رب اني اعوذ بك ان اسئلك ما ليس
اهل جهالت گفت ای پروردگار من بدرستی من پناه میگیرم بتو که بپرسم ترا آنچه نیست

لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝
مرا بآن دانشی و اگر نیامرزی مرا و نبخشایی بر من باشم از زیان کاران

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
گفته شد ای نوح فرود آی از کشتی در حالت سلامت و حفظ از نزد ما و خیرات متزاید بر تو و بر

أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ
گروهای متوالد از آنان که با تواند و از آنان که با تواند گروهی که زود دیگر برخوردار کنیم ایشان را پس رسد

أَلِيمٌ ۝ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا
دردناک آن قصهٔ نوح از خبرهای نهانیست وحی میفرستیم آنرا سوی تو نبودی تو که دانی آنرا

أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ
تو و نه گروه تو پیش ازین که وحی آمد بتو پس شکیبایی نمای بدرستی خاتمت حمید

لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
مر پرهیزگارانراست و فرستادیم سوی قبیلهٔ عاد یکی از ایشان را هود نام گفت ای گروه من بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝ يَا
خدایرا نیست مر شمارا هیچ خدایی جز او نه اید شما مگر دروغ ای گروه من نمیخواهم از

قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
ای گروه من نمیخواهم از شما بر حدیث نبوت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر آنکه

فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ
آفرید مرا ای پس در نمی یابید و ای گروه من آمرزش خواهید از پروردگار شما پس

تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ
باز گردید باطاعت او فرستد ابر را بر شما حال آنکه ریزان بود و فزون گرداند شمارا

قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۝ قَالُوا يَا هُودُ مَا
قوتی با قوت شما و اعراض مکنید حال آنکه گناهکار باشید گفتند ای هود نیاوردی بما

جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَ
هیچ معجزه و نه ایم ما گذارندهٔ عبادت خدایان ما از برای گفتار تو و

مَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ
نه ایم ما ترا باور کنندگان نمیگوییم مگر که رسانند بتو بعضی

آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ
خدایان ما بدیی را گفت بدرستی من گواه میگردانم خدایرا و گواه باشید شما نیز که بدرستی من بیزارم

مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ
از شرک و شرکاء شما که از غیر خدا اند پس حیله کنید با من همه پس

لَا تُنْظِرُونِ ۝ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ
مهلت مدهید مرا که بدرستی من اعتماد نمودم بر فضل خدای پروردگار من و پروردگار شما هیچ جنبنده

دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
نیست مگر او گیرندهٔ موی پیشانی آنست بدرستی پروردگار من بر راه راستست یعنی برجاده

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَ
پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدم بشما آنرا فرستاده شده ام به تبلیغ آن سوی شما و

يستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا ان
سازد گروهی را بجای شما پروردگار من گروهی جز شما و گزند نتوانید رسانید او را هیچ گزندی بدرستی
ربي على كل شيء حفيظ ولما جاء امرنا نجينا هودا
پروردگار من بر همه چیزی نگه دارست و آنگاه که آمد فرمان ما برهانیدیم هود را
والذين امنوا معه برحمة منا ونجيناهم من
و آنان که ایمان آوردند با او بسبب بخشایشی از ما و رهانیدیم ایشان را از
عذاب غليظ وتلك عاد جحدوا بايات ربهم
عذابی سخت و آن عادیان [illegible] انکار کردند معجزات
وعصوا رسله واتبعوا امر كل جبار عنيد و
و نافرمانی کردند پیغمبران او را و متابعت نمودند فرمان هر گردن کشی ستیهنده را و
اتبعوا في هذه الدنيا لعنة ويوم القيمة الا ان
[illegible] ایشان را در این جهان نفرین و در روز قیامت بدرستی
عادا كفروا ربهم الا بعدا لعاد قوم هود والى
عاد کافر شدند به پروردگار ایشان بدان دوری [illegible] این قبیله را که امت هود بودند و فرستادیم
ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم
ثمود یکی از ایشان را صالح نام گفت ای گروه من بپرستید خدای را تعالی نیست
من اله غيره هو انشاكم من الارض واستعمركم
خدائی جز او او آفرید شما را از زمین و عمارت فرمود شما را

فيها فاستغفروه ثم توبوا اليه ان ربي قريب
در آن پس آمرزش خواهید از او و آنگاه باز گردید بطاعت او بدرستی پروردگار من نزدیکست
مجيب قالوا يا صالح قد كنت فينا مرجوا قبل
اجابت نماینده گفتند ای صالح بتحقیق تو در میان ما امید داشته بخیر و صلاح پیش از این
هذا اتنهىنا ان نعبد ما يعبد اباؤنا واننا لفي
ای باز می داری ما را که پرستیم آنچه می پرستیدند پدران ما و بدرستی ما هر آینه در
شك مما تدعونا اليه مريب قال يا قوم ارايتم
گمانیم از آنچه می خوانی تو ما را سوی آن بگمان گفت ای گروه من خبر دهید مرا
ان كنت على بينة من ربي واتاني منه رحمة
که اگر باشم من بر معجزهٔ ظاهر از پروردگار من و داده باشد مرا از فضل خود بخشایشی
فمن ينصرني من الله ان عصيته فما تزيدونني غير تخسير ويا قوم
پس کدام کس یاری دهد مرا از خدای پس فزون نگردانید مرا جز نسبت کردن من بزیانکاران و ضلال
هذه ناقة الله لكم اية فذروها تاكل في ارض
این شتر ماده بدید آورده خدا است برای شما پس بگذارید آنرا تا چرا کند در زمین
الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب قريب
خدای و مرسانید باو هیچ بدی که فرا گیرد شما را عذاب نهایت نزدیک
فعقروها فقال تمتعوا في داركم ثلثة ايام ذلك
پس کشتند آنرا پس گفت صالح برزیید در شهر شما تا سه روز آن [illegible] عذاب

نصف الحزب

وعد غير مكذوب • فلما جاء امرنا نجينا صالحا و
وعده ایست نه دروغ گفته در آن • پس آنگاه که آمد فرمان ما بهلاک رهانیدیم صالح را و
الذين امنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ
آنانکه ایمان آوردند با او بسبب بخشایشی از فضل ما و رهانیدیم او را و مؤمنان را از فضیحت آن
ان ربك هو القوي العزيز • واخذ الذين ظلموا
بدرستی پروردگار تو او تواناست غالب و قاهر و گرفت آنانرا که ستم کردند
الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين • كان لم يغنوا
آواز هایل پس گشتند در خانهای ایشان بزانو در آمدگان بی حس و حرکت گویی اقامت
فيها الا ان ثمود كفروا ربهم الا بعدا لثمود •
در آن دیار بدان بدرستی که ثمود کافر شدند به پروردگار ایشان بدان دوری هلاک باد مر ثمود را
ولقد جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى
و بتحقیق آمدند پیغمبران ما یعنی ملایکه ما ابراهیم را بمژدگانی و اد ن
قالوا سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل
گفتند سلام دادیم سلام دادنی گفت سلام بر شما پس درنگ نکرد که آورد گوساله
حنيذ • فلما را ايديهم لا تصل اليه نكرهم
بریان کرده در زمین پس چون دید دستهای ایشان را که نمی رسد سوی آن عجل ناشناخت
واوجس منهم خيفة قالوا لا تخف انا ارسلنا
و در دل آورد از ایشان ترسی گفتند مترس که بدرستی ما فرستاده شدیم

الى قوم لوط • وامراته قائمة فضحكت فبشرناها
سوی گروه لوط و زن او استاده بود پس خندید پس مژدگانی دادیم آن زن را
باسحق ومن وراء اسحق يعقوب • قالت يا ويلتى
به اسحق و پس از اسحق بخشیدیم او را یعقوب فرزند اسحق گفت ای وای من ای فرزند
ءالد وانا عجوز وهذا بعلي شيخا ان هذا لشيء عجيب
آرم و من پیرم و این شوهر من پیر است بدرستی این کار هر آینه چیزی شگفت
قالوا اتعجبين من امر الله رحمت الله وبركاته عليكم
گفتند ای شگفت میداری از فرمان خدای و توفیق خیرات از و بر شماست و برکات او بر شماست
اهل البيت انه حميد مجيد • فلما ذهب عن ابرهيم
ای جماعت خانه خلیل خدای بدرستی او ستوده است بزرگ مرتبه پس چون زایل شد از ابرهیم
الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط •
ترس و آمد به او مژده بحصول فرزند سؤال و جواب میگفت با ملایکه ما در باب گروه هلاک لوط
ان ابرهيم لحليم اواه منيب • يا ابرهيم اعرض عن
بدرستی ابرهیم هر آینه جرم فرا گذارنده است آه کننده با خدای ای ابرهیم اعراض کن از
هذا انه قد جاء امر ربك وانهم اتيهم عذاب
این جدال که بدرستی کار آنک آمد فرمان پروردگار تو و بدرستی ایشان آینده است بایشان عذابی
غير مردود • ولما جاءت رسلنا لوطا سيء بهم و
که باز گردیده نخواهد گشت بدعا و غیر آن و آنگاه که آمدند ملایکه ما سوی لوط اندوهناک شد بسبب

ضاق بهم ذرعا وقال هذا يوم عصيب ۝ وجاءه
قومه يهرعون إليه ومن قبل كانوا يعملون السيئات
قال يا قوم هؤلاء بناتي هن أطهر لكم فاتقوا الله ولا
تخزون في ضيفي أليس منكم رجل رشيد ۝ قالوا لقد
علمت ما لنا في بناتك من حق وإنك لتعلم ما نريد ۝
قال لو أن لي بكم قوة أو آوي إلى ركن شديد ۝ قالوا
يا لوط إنا رسل ربك لن يصلوا إليك فأسر بأهلك
بقطع من الليل ولا يلتفت منكم أحد إلا امرأتك
إنه مصيبها ما أصابهم إن موعدهم الصبح أليس

الصبح بقريب ۝ فلما جاء أمرنا جعلنا عاليها سافلها
وأمطرنا عليها حجارة من سجيل منضود ۝ مسومة
عند ربك وما هي من الظالمين ببعيد ۝ وإلى مدين
أخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله
غيره ولا تنقصوا المكيال والميزان إني أراكم بخير و
إني أخاف عليكم عذاب يوم محيط ۝ ويا قوم أوفوا
المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا الناس أشياءهم
ولا تعثوا في الأرض مفسدين ۝ بقيت الله خير
لكم إن كنتم مؤمنين ۝ وما أنا عليكم بحفيظ ۝ قالوا

نصف

يَا شُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
ای شعیب ای نماز تو یعنی دین تو پیغمبر باید ترا که ترک کنیم آنرا که می پرستیدند پدران ما
أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ
یا ترک کنیم آنکه تصرف کنیم در مالهای ما آنچه خواهیم بدرستی تو هر آینه خداوند حلم
الرَّشِيدُ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ
و رشدی بطریق تهکم گفت ای گروه من خبر دهید مرا که اگر باشم بر حجتی روشن از
رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ
پروردگار من و روزی داده باشد مرا از نزد خود روزی نیکو علم و حکمت و نمیخواهم که مخالفت نمایم شما را
إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ
بمیل کردن بآنچه نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر اصلاح آن کار چندانکه توانم
وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ
و نیست موافق گردانیدن اسباب خیر مگر بتایید خدای بر فضل او اعتماد نمودم و بطاعت او باز میگردم
وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
و ای گروه من کسب نکند شما را مخالفت من که رسد بشما از عذاب مانند آنچه از عذاب رسید
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
بگروه نوح یا گروه هود یا گروه صالح و نیست گروه لوط
مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ
از شما دور بمکان یا بزمان و آمرزش خواهید از پروردگار خود پس باز گردید بطاعت او بدرستی

رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا
پروردگار من مهربانست دوست دار مطیعان گفتند ای شعیب در نمی یابیم بسیاری
مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
از آنچه میگویی تو و بدرستی ما هر آینه می بینیم ترا در میان ما عاجز از مقاومت با ما و اگر نه حرمت خویشان تو بودی
لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي
هر آینه هلاک کردیمی ترا و نه تو بر ما با شرف و کرامت گفت ای گروه من ای خویشان من با عزت
أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا
ترند بر شما از امر خدای و گرفتید شما فرمان خدا را از پس شما چون پس پشت انداخته
إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
بدرستی پروردگار من به آنچه میکنید شما داناست و ای گروه من کار کنید بران حال که هستید از عداوت
إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
که بدرستی من نیز کار کننده ام زود بود که دانید آنکس را که آید باو عذابی که خوار گرداند او را و دانند
وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ وَلَمَّا
آنکس را که او دروغ گوینده است و چشم دارید که بدرستی من نیز با شما نگاه بانم و آنگاه که
جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
که آمد فرمان ما با هلاک خلاص دادیم شعیب را و آنان را که ایمان آوردند با او و به سبب بخشایشی از ما
مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ
از ما و گرفت آنان را که ستم کردند آواز مهیب کشنده در مساکن ایشان بر زانو

در آمدگان بی حس و حرکت

فَأَصْبَحُوا

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْقُرَىٰ
نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ
لَٰكِن ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي
يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا

زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ
الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ
النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ
مَّعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ
شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ
وَشَهِيقٌ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ وَأَمَّا الَّذِينَ
سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ

نصف الحزب

والارض الا ما شاء ربك عطاء غير مجذوذ ۝ فلا
و زمين آن مگر كه خواسته باشد پروردگار تو عطا دادني دايم بي انقطاع پس
تك في مرية مما يعبد هؤلاء ما يعبدون الا كما
مباش در گمان از آنچه مي پرستند اينان نمي پرستند مگر چنانچه
يعبد اباؤهم من قبل وانا لموفوهم نصيبهم غير منقوص
مي پرستيدند پدران ايشان از پيش و بدرستي ما هر آينه تمام دهنده ايم بهره ايشان را از عذاب
ولقد اتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا
و بتحقيق داديم موسي را توريت پس خلاف كردند در آن و اگر نه
كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك
حكمي بودي پيشي گرفته از پروردگار تو با جهال هر آينه حكم كردي ميان ايشان و بدرستي ايشان هر آينه در گماني
منه مريب ۝ وان كلا لما ليوفينهم ربك اعمالهم
از كار و آن بيك در شك و بدرستي هر يك از خلايق هر آينه از آن جمله اند كه البته تمام دهد ايشان را پروردگار تو جزاء
انه بما يعملون خبير ۝ فاستقم كما امرت ومن تاب معك
بدرستي او بر آنچه ميكنند آگاهست پس برنج استقامت باش چنانكه فرموده اند ترا و آنكس كه با طاعت خداي
ولا تطغوا انه بما تعملون بصير ۝ ولا تركنوا الى الذين
و از حد و حق نگذريد بدرستي او بانچه ميكنيد بيناست و ميل مكنيد سوي آنان كه
ظلموا فتمسكم النار وما لكم من دون الله من اولياء
ستمكارند كه رسد بشما آتش و نبود مر شما را از جز خداي هيچ دوستاني

ثم لا تنصرون ۝ واقم الصلوة طرفي النهار وزلفا
پس ياري كرده نشويد از خداي نيز و بپاي دار نماز را در دو كناره روز و در ساعات نزديك آخر روز
من الليل ان الحسنات يذهبن السيئات ذلك
از شب بدرستي نيكيها يعني نماز پنجگانه محو گرداند اعمال بد را آن امر
ذكرى للذاكرين ۝ واصبر فان الله لا يضيع اجر
موعظتي است مر ياد كنندگان معاد و مبدا را و شكيبايي نماي پس بدرستي خداي ضايع نكرداند مزد
المحسنين ۝ فلولا كان من القرون من قبلكم
نيكوكاران را پس چرا نبود از اهل يك زمانها پيش از شما پيش از شما
اولوا بقية ينهون عن الفساد في الارض الا قليلا
خداوندان خير و فضل كه باز مي داشتندي از تباهي در زمين مگر اندكي
ممن انجينا منهم واتبع الذين ظلموا ما اترفوا فيه و
از آنانك رهانيديم از ايشان و متابعت نمودند آنان كه ستمكار بودند آنرا كه متنعم كردانيدند
كانوا مجرمين ۝ وما كان ربك ليهلك القرى
بودند گناهكاران و نخواهد پروردگار تو تا هلاك كند شهرها را بي استحقاق
بظلم واهلها مصلحون ۝ ولو شاء ربك لجعل الناس
بستم و ساكنان آن بسامان كار باشند و اگر خواستي پروردگار تو هر آينه گردانيدي مردمان را
امة واحدة ولا يزالون مختلفين ۝ الا من رحم
گروهي يگانه متفق بر اسلام و هميشه باشند بر حالت تفرق مگر آنكه بخشايد بخشايد

رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ
پروردگار تو و از برای اختلاف آفریدشان را و واجب است حکم پروردگار تو که هر آینه پر گردانم
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ
دوزخ را از پری و آدمی همه و هر چیزی را قصه میگوییم بر تو
مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي
از خبرهای پیغمبران آنکه برحالت اطمینان و یقین میداریم بآن دل ترا و آمد بتو در
هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ
این سوره حق و صواب و پندی و یاد داشتی برای مومنان و بگوی مر آنان را
لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ۝ وَانْتَظِرُوا
که ایمان نمی آرند کار کنید بران حالت که شما هستید بدرستی که ما نیز کنندگانیم برین حال
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
و مر خدایراست اسرار نهانی آسمانها و زمین و
يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
همگی آن پس بپرست اورا و اعتماد نمای بر فضل او و نیست پروردگار تو

سُورَةُ يُوسُفَ

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝
غافل از آنچه میکنید

مَكِّيَّةٌ مِائَةٌ وَاحِدَىٰ عَشْرَةَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان
الر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
این حروف قرآن آیتهای نامه است پیدا کننده حق و باطل بدرستی ما فرو فرستادیم آنرا قرآنی
عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ
بلغت عرب تا مگر شما دریابید معانی آنرا ما میخوانیم و قصه میگوییم بر تو نیکوترین
الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ
همه قصها بسبب وحی فرستادن بتو این سوره را و بدرستی بودی تو
مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
پیش ازین وحی هر آینه از بیخبران یاد کن آن وقت را که گفت یوسف مر پدر خود را ای پدر من
إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ
بدرستی من دیدم یازده ستاره را و آفتاب را و ماه را دیدم ایشانرا
لِي سَاجِدِينَ ۝ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ
برای من سجده کنان گفت یعقوب ای پسرک من قصه مکن خواب خود را بر
إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ
برادران تو که حیلت انگیزند برای تو حیلت اندوختی بدرستی شیطان مر آدمیان
عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
دشمنیست ظاهر و همچنین برگزیند ترا پروردگار تو و آموخت ترا

من تأويل الأحاديث ويتم نعمته عليك وعلى آل
چیزی از تعبیر خوابها و تمام کرداند نعمت خود را بر تو و بر خاندان
يعقوب كما أتمها على أبويك من قبل إبراهيم وإسحق
یعقوب چنانک تمام کرده بود آنرا بر دو جد تو از پیش ابراهیم و اسحق
إن ربك عليم حكيم ۝ لقد كان في يوسف وإخوته
بدرستی پروردگار تو دانا است با حکمت بحقیقت بود در قصه یوسف و برادران او
آيات للسائلين ۝ إذ قالوا ليوسف وأخوه أحب
دلایل بر قدرت و حکمت خدای مر پرسندگانرا چون گفتند هر آینه یوسف و برادر او دوستر است
إلى أبينا منا ونحن عصبة إن أبانا لفي ضلال مبين ۝
نزدیک پدر ما از ما و حال آنکه ما مردمان بکاریم بدرستی پدر ما هر آینه در گمراهی آشکار است
اقتلوا يوسف أو اطرحوه أرضا يخل لكم وجه أبيكم
بکشید یوسف را یا بیندازید او را در زمین دوری تا خالی ماند برای شما روی پدر شما
وتكونوا من بعده قوما صالحين ۝ قال قائل منهم لا
و باشید پس از یوسف گروهی نیکان گفت گوینده از ایشان مکشید
تقتلوا يوسف وألقوه في غيابت الجب يلتقطه
یوسف را و بیفکنید او را در قعر چاه تا بیابد او را
بعض السيارة إن كنتم فاعلين ۝ قالوا يا أبانا
بعضی از مسافران اگر هستید شما کار کنندگان گفتند ای پدر ما

الحزب

ما لك لا تأمنا على يوسف وإنا له لناصحون ۝ أرسله
چیست مر ترا که استوار نمیداری ما را بر یوسف و بدرستی ما او را هر آینه نیکخواهانیم بفرست او را
معنا غدا يرتع ويلعب وإنا له لحافظون ۝ قال إني
با ما فردا تا خوش باشد و بازی کند و بدرستی ما او را نگاه دارندگانیم گفت بدرستی
ليحزنني أن تذهبوا به وأخاف أن يأكله الذئب
هر آینه اندوهگین کرداند مرا که ببرید او را با خود و می ترسم که بخورد او را گرگ
وأنتم عنه غافلون ۝ قالوا لئن أكله الذئب و
و شما از وی بیخبران باشید گفتند هر آینه اگر بخورد او را گرگ و
نحن عصبة إنا إذا لخاسرون ۝ فلما ذهبوا به و
ما مردان بکاریم بدرستی ما آنگاه هر آینه زیانکاران باشیم پس چون بردند او را با خود و
أجمعوا أن يجعلوه في غيابت الجب وأوحينا إليه
اتفاق کردند که افکنند او را در قعر چاه و وحی فرستادیم سوی یوسف که
لتنبئنهم بأمرهم هذا وهم لا يشعرون ۝ وجاؤ
هر آینه آگاه کنی تو ایشانرا بکار ایشان این و ایشان ندانند و آمدند
أباهم عشاء يبكون ۝ قالوا يا أبانا إنا ذهبنا نستبق
به پدر ایشان شبانگاه میگریستند گفتند ای پدر ما بدرستی ما رفتیم مسابقت میکردیم
وتركنا يوسف عند متاعنا فأكله الذئب وما
و گذاشتیم یوسف را نزد رخت و کالای ما پس خورد او را گرگ و نه

انت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين وجاءو على قميصه بدم

كذب قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل

والله المستعان على ما تصفون وجاءت سيارة

فارسلوا واردهم فادلى دلوه قال يا بشرى هذا

غلام واسروه بضاعة والله عليم بما يعملون و

شروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه

من الزاهدين وقال الذي اشتراه من مصر لامرأته

اكرمي مثواه عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وكذلك

مكنا ليوسف في الارض ولنعلمه من تاويل الاحاديث

والله غالب على امره ولكن اكثر الناس لا يعلمون

ولما بلغ اشده آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي

المحسنين وراودته التي هو في بيتها عن نفسه و

غلقت الابواب وقالت هيت لك قال معاذ

الله انه ربي احسن مثواي انه لا يفلح الظالمون

ولقد همت به وهم بها لولا ان رأى برهان ربه

كذلك لنصرف عنه السوء والفحشاء انه من

عبادنا المخلصين واستبقا الباب وقدت

قميصه من دبر والفيا سيدها لدى الباب قالت

مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوٓءًا اِلَّآ اَنْ يُسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ
چیست پاداش آنکس که خواست بخاندان تو بدی مگر که محبوس گردانند او را یا عذابی
اَلِيمٌ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ
دردناک گفت یوسف آن زن معاودت طلب نمود با من از آن جهت که بغرض خود رسد و گواهی داد گواهی
اَهْلِهَآ اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
از کویشان کودکی بود در مهد اگر هست که پیراهن او دریده باشد از جانب پیش پس راست گفت زن و آن مرد از
الْكَاذِبِينَ ۝ وَاِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
دروغ گویانست و اگر هست پیراهن او دریده از جانب پشت پس دروغ گفت زن
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ
و مرد از راستگویانست پس آنگاه که دید پیراهن او را که دریده بود از جانب پشت گفت
اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ يُوسُفُ اَعْرِضْ
بدرستی این کار از حیله شما زنانست بدرستی حیله شما بزرگست ای یوسف اعراض کن
عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِـِٔينَ
از این کار و آمرزش خواه از خدای برای گناه تو ای زلیخا بدرستی تویی از متعمدان ذنب
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا
و گفتند زنانی چند در شهر مصر زن عزیز معاودت طلب میکند از بنده خود
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرٰيهَا فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ
برای غرض شهوت خود بتحقیق پاره کردانید پرده دل آن زن را از دوستی بدرستی ما هر آیینه می بینیم او را

نصف الحزب

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ
پس چون بشنید غیبت ایشان را در حق خود فرستاد سوی ایشان و ساز داد
لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ
برای ایشان تکیه جایی و داد هر یک را از ایشان کاردی و گفت یوسف را
اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ
بیرون آی بر آن زنان پس آنگاه که دیدند او را بزرگ داشتند جمال او را و ببریدند دستهای خود را
وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ
و گفتند تنزیه مر خدای راست نیست این آدمی نیست این مگر فرشته خوب صورت و سیرت
قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهُ
گفت پس این پسر آنست که ملامت کردید مرا در حق او و بتحقیق معاودت طلب نمودم از او
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
از برای غرض شهوت پس نگاه داشت خود را و هر آیینه اگر نکند آنچه میفرمایم او را هر آیینه محبوس
وَلَيَكُونًا مِنَ الصّٰغِرِينَ ۝ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ
و البته باشد از اهل مذلت گفت ای پروردگار من زندان محبوب ترست سوی من
مِمَّا يَدْعُونَنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ
از آنچه میخوانند مرا بآن و اگر نگردانی از من حیله ایشان را میل کنم
اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِنَ الْجٰهِلِينَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ
بایشان و باشم از اهل جهالت پس اجابت فرمود او را پروردگار او پس گردانید

عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ
از و حیلهٔ ایشانرا بدرستی او شنوا داناست پس ظاهر شد عزیز را و کسان اورا

مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّى حِينٍ وَدَخَلَ مَعَهُ
آنکه دیدند شواهدی که دال بود بر عصمت یوسف که حبس فرمایند او را تا مدتی که زبان مردم کوتاه شود و در آمدند حال آنکه

السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ
بودند در زندان دو تن ملک شرابی و خبازی گفت یکی از ایشان که شرابی بود بدرستی من میدیدمی که بیرون می آوردمی

الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ
خباز بدرستی من میدیدمی که برمیداشتمی بالای سر من نانی چند را که میخوردند مرغان از آن

نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا
آگاهی ده ما را بتعبیر این خواب که بدرستی که ما می بینیم ترا از نیکوکاران گفت یوسف نیاید شما را

طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا
هیچ خورشی که روزی دهند شما را آن به بیداری مگر که آگاهانیدم شما را بصفت آن پیش از آن که آید بشما آن طعام

مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ
آنچه گفتم از آن جنس است که آموزانید مرا پروردگار من ترک کردم دین گروهی را که ایمان نمی آرند بخدای و ایشان

بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ
بآن جهان ایشان کافرانند و متابعت نمودم دین پدران خود را ابرهیم

وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
واسحق و یعقوب نسزد ما را که شریک آریم با خدای هیچ چیز را

ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
آن توحید از عطای خدایست بر ما و بر مردمان و لیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ
مردم سپاس داری نمی نمایند خدایرا ای دو مصاحب من در زندان آیا خدایانی پراکنده

خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ
بهترند یا آنکه خدای یگانهٔ غالب بر همه چیز نمی پرستید از غیر او

إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مگر نامهایی بی حقیقت را که نام نهادید شما آنها را و پدران شما فرو نفرستاد خدای

بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
بتسمیهٔ آن هیچ حجتی نیست فرمان دهی مگر خدایرا فرمود که نپرستید مگر او را

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
آن توحید دین راستست و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند

يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ
ای دو ساکن زندان اما یکی از شما یعنی شرابی دهد بنبید خود می را و اما آن دیگر خباز است

فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ
پس بردار کرده شود پس خورند مرغان از سر او حکم کرده شد آن کار که در باب آن

تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي
جواب میطلبید و گفت و آنکس را که گمان برد که او خلاص یابنده است از آن دو تن

عند ربك فأنسه الشيطان ذكر ربه فلبث في

نزد پروردگار تو پس فراموش گردانید او را دیو یاد دادن سیار خود پس درنگ کرد

السجن بضع سنين ۝ وقال الملك إني أرى سبع

در زندان تا چند سال تا نه سال و گفت پادشاه مصر ریان بن الولید بدرستی من دیدم در خواب هفت

بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع

گاو فربه را که خوردی ایشان را هفت گاو لاغر و هفت

سنبلات خضر وأخر يابسات يا أيها الملأ أفتوني

خوشه سبز و هفت دیگر خشک ای اعیان علما و حکما فتوی دهید مرا

في رؤياي إن كنتم للرؤيا تعبرون ۝ قالوا أضغاث

در باب خواب من اگر هستید شما مر خواب را میگزارید گفتند این شوریدهای

أحلام وما نحن بتأويل الأحلام بعالمين ۝ وقال الذي

خوابهاست و نه ایم ما به بیان عاقبت امثال این خوابها دانایان و گفت آنکه

نجا منهما وادكر بعد أمة أنا أنبئكم بتأويله فأرسلون

خلاص یافته بود از آن دو کس و یاد آورد یوسف را بعد از مدتی دراز من آگهی دهم شما را بتعبیر آن خواب پس بفرستید مرا

يوسف أيها الصديق أفتنا في سبع بقرات سمان يأكلهن

ای یوسف کامل در صدق فتوی ده ما را در باب هفت گاو فربه که خوردی ایشان را

سبع عجاف وسبع سنبلات خضر وأخر يابسات

هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک

لعلي أرجع إلى الناس لعلهم يعلمون ۝ قال تزرعون

تا مگر من باز گردم سوی مردم ملک تا مگر ایشان دانند گفت زراعت خواهید کرد

سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه في سنبله إلا

هفت سال بر عادت خود از جد و اجتهاد پس آنچه دروید باقی گذارید آن را در خوشهای آن مگر

قليلا مما تأكلون ۝ ثم يأتي من بعد ذلك سبع شداد

اندکی از آنچه میخورید آنگاه آید پس از آن هفت سال هفت سال به غایت سخت

يأكلن ما قدمتم لهن إلا قليلا مما تحصنون ۝ ثم يأتي

که خورند آن را که پیش فرستاده اید از ذخیره برای آن سالها مگر اندکی از آنچه نهان باشند آنگاه آید از

من بعد ذلك عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون

از پس آن زمان شدت سالی که در آن باران فرستند مردم را و در آن سال عصیر کنند عنب و زیتون

وقال الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول قال ارجع

و گفت پادشاه بیارید به من او را پس آنگاه که آمد به یوسف پیام گزار گفت باز گرد

إلى ربك فاسأله ما بال النسوة اللاتي قطعن أيديهن

سوی سید تو پس پرس او را چیست کار آن زنان که در مجلس بریدند دستهای ایشان را

إن ربي بكيدهن عليم ۝ قال ما خطبكن إذ راودتن

بدرستی پروردگار من بحیله ایشان داناست گفت پادشاه چیست کار عظیم شما چون مراودت طلب نمودید

يوسف عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من

یوسف را برای تحصیل غرض شهوت از او گفتند تنزیه خدای راست ندانستیم بر و هیچ

الجزء
١٣

سوءٍ قالت امرأت العزيز الآن حصحص الحق انا راودته

[illegible]

عن نفسه وانه لمن الصادقين ذلك ليعلم اني لم

[illegible]

اخنه بالغيب وان الله لا يهدي كيد الخائنين وما

[illegible]

ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربي

[illegible]

ان ربي غفور رحيم وقال الملك ائتوني به استخلصه

[illegible]

لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا مكين امين

[illegible]

قال اجعلني على خزائن الارض اني حفيظ عليم

[illegible]

وكذلك مكنا ليوسف في الارض يتبوأ منها حيث

[illegible]

يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا نضيع اجر المحسنين

[illegible]

ولاجر الآخرة خير للذين آمنوا وكانوا يتقون وجاء

[illegible]

اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له منكرون

[illegible]

ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من ابيكم

[illegible]

الا ترون اني اوفي الكيل وانا خير المنزلين فان لم

[illegible]

تأتوني به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون قالوا سنراود

[illegible]

عنه اباه وانا لفاعلون وقال لفتيانه اجعلوا

لفتيانه

[illegible]

بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا

[illegible]

الى اهلهم لعلهم يرجعون فلما رجعوا الى ابيهم

[illegible]

قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل

[illegible]

وَأَنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا
وبدرستی ما مر او را نگاه دارنده ایم گفت یعقوب هیچ ایمن دارم شما را بر او مگر چنانک
أَمِنتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ
ایمن داشتم شما را بر برادر او از پیش پس خدای بهترست بنگاه داشتن و او بخشاینده ترین
الرَّاحِمِينَ ۝ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
بخشایندگانست و انگاه که گشادند بارهاشان را یافتند آنرا که با خود برده بودند برای
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ
تجارت باز گردانیده بودند سوی ایشان گفتند ای پدر ما چه طلب میکنیم این مال تجارت ماست که باز گردانیدند
إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ
سوی ما و آن استظهار نماییم و طعام آریم برای کسان ما و نگاه داریم برادر مارا و فزون آریم یک شتر بجهت
كَيْلٌ يَسِيرٌ ۝ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا
کیلی آسانست گفت ملک هرگز نفرستم اورا با شما تا که دهید بمن عهدی
مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
از خدای که البته آرید اورا بمن مگر که هلاک کرده شوید پس انگاه که دادند اورا عهد ایشان
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن
گفت خدای بر آنچه میگوییم کارگزارست و گفت ای پسران من در مروید بشهر مصر از
بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي
یک در و در آیید از درهای پراکنده و باز نمیدارم

عَنكُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
از شما از قضای خدای هیچ چیز را نیست فرمان مگر خدایرا بر فضل او اعتماد نمودم
وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ
و بر فضل او باید که اعتماد نمایند اعتماد نمایندگان و انگاه که در آمدند از آنجا
أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ
که فرموده بود ایشانرا پدر ایشان نبود که باز دارد آن در آمدن از ایشان از عذاب خدای هیچ چیزرا
إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا
مگر حاجتی در طبع یعقوب که گزارد حاجت آنرا و بدرستی او هرآینه خداوند دانش است مرانچه
عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوا
آموزانیدیم اورا و لیکن بیشتر مردم نمیدانند و انگاه که در آمدند
عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا
بر یوسف جای داد سوی خود برادر خودرا گفت بدرستی من منم برادر تو پس
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ
اندوهگین مشو به آنچه هستند که میکنند پس آنگاه که ساز فرمود برای ایشان ساز شتران
جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا
نهان فرمود مشربه را که بآن کیل میکردند در بار برادر خود پس ندا کرد ندا کننده که ای
الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۝ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ
کاروان بدرستی شما هرآینه دزدانید گفتند و حال آنکه روی آوردند بر ایشان چه

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ
وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝ قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهُ
إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالُوا جَزَآؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ
فَهُوَ جَزَآؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ فَبَدَأَ
بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ
أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ
أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَآءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ

نصف الحزب

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ۝ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ
مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا
إِذًا لَظَالِمُونَ ۝ فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ
فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي

وهو خير الحاكمين ۝ ارجعوا الى ابيكم فقولوا
واو بهترين حاكمانست باز كرديد سوى پدر سمت پس بكوييد
يا ابانا ان ابنك سرق وما شهدنا الا بما علمنا وما كنا
اى پدر ما بدرستى كه پسر تو بدزدى منسوب شد و كواهى نداديم مكر بانچه دانستيم و نبوديم ما
للغيب حافظين ۝ وسئل القرية التي كنا فيها و
مرعلم نهانى را نكاه دارندكان و بپرس از اهل شهر كه بوديم دران و از
العير التي اقبلنا فيها وانا لصادقون ۝ قال بل سولت
كاروانى كه روى آورديم بشهر مصر در ميان ايشان و بدرستى ما هر آينه راستكوياييم كفت يعقوب
لكم انفسكم امرا فصبر جميل عسى الله ان ياتيني بهم جميعا
براى شما نفوس اماره شما امرى بزرگ را پس كار من صبرى نيكوست شايد كه خداى آرد بمن ايشان همه
انه هو العليم الحكيم ۝ وتولى عنهم وقال يا اسفى على
بدرستى اوست دانا درست كفتار درست كردار و اعراض كرد از ايشان و كفت اى سدت حزن بر
يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم ۝
يوسف و بپياض مايل شد سواد حدقه دو چشم او از اندوه پس او حمول بود از حزن
قالوا تالله تفتؤا تذكر يوسف حتى تكون حرضا او
كفتند سوكند بخداى هميشه باشى كه يادكنى يوسف را تا كه باشى مشرف بهلاك يا
تكون من الهالكين ۝ قال انما اشكوا بثي وحزني
باشى از هلاك شدكان كفت بدرستى ميكزارم حديث غم بى طاقت مرا و اندوه

الى الله واعلم من الله ما لا تعلمون ۝ يا بني اذهبوا
سوى خداى و ميدانم از خداى آنچه نميدانيد شما اى پسران من برويد
فتحسسوا من يوسف واخيه ولا تيأسوا من روح
پس تفحص نماييد از يوسف و برادر او و نااميد مباشيد از فرج
الله انه لا ييأس من روح الله الا القوم الكافرون ۝
خداى بدرستى نوميد نشود از راحت وفرج خداى مكر كروه كافران
فلما دخلوا عليه قالوا يا ايها العزيز مسنا واهلنا الضر
پس آنكاه كه درآمد بر عزيز مصر كفتند اى عزيز مصر رسيد بما و بخاندان ما شدت قحط
وجئنا ببضاعة مزجاة فاوف لنا الكيل وتصدق علينا
و آورديم مال بكارى نه مرغوب فيه پس تمام فرماى براى ما پيمانه را و تفضل نماى بر ما
ان الله يجزي المتصدقين ۝ قال هل علمتم ما فعلتم بيوسف
بدرستى خداى پاداش دهد صدقه دهندكان را كفت هيچ دانستيد قبح آنچه كرديد با يوسف
واخيه اذ انتم جاهلون ۝ قالوا ءانك لانت يوسف
و برادر او چون شما در جهالت جوانى بوديد كفتند اى بدرستى تو هر آينه يوسفى
قال انا يوسف وهذا اخي قد من الله علينا انه من
كفت من يوسفم و اين برادر منست بحقيقت انعام فرمود خداى بر ما بدرستى كارا كه بترسد
يتق ويصبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين ۝ قالوا تالله
پرهيزكارى كند و شكيبايى نمايد پس بدرستى خداى ناچيز نكرداند مزد نيكوكاران كفتند بخداى

توفني مسلما وألحقني بالصالحين ۝ ذلك من أنباء
قبض روح کن مرا حال آنکه مسلمان باشم و در رسان مرا به نیکان آنچه قصه کردیم از خبرهای
الغيب نوحيه إليك وما كنت لديهم إذ أجمعوا
نهانی است وحی میفرستیم آنرا سوی تو و نبودی تو نزد ایشان چون عزم کردند
أمرهم وهم يمكرون ۝ وما أكثر الناس ولو
بر کار ایشان که هلاک یوسف بود و ایشان حیله میکردند و نه اند بیشتر مردمان و اگر چه
حرصت بمؤمنين ۝ وما تسألهم عليه من أجر
حرص نمایی ایمان آورندگان و نمی خواهی از ایشان بر ارشاد ایشان هیچ مزدی
إن هو إلا ذكر للعالمين ۝ وكأين من آية في السموات
نیست این قرآن مگر موعظتی مر جهانیان را و چند دلیلی بر وحدانیت خدای در آسمانها
والأرض يمرون عليها وهم عنها معرضون ۝ وما
و زمین که میگذرند بر آن و ایشان از اعتبار بر آن اعراض کننده اند و ایمان
يؤمن أكثرهم بالله إلا وهم مشركون ۝ أفأمنوا
نمی آرند بیشتر ایشان بخدای مگر حال آنکه ایشان شریک گیرندگان اند با او غیر او را ای پس
أن تأتيهم غاشية من عذاب الله أو تأتيهم الساعة
که آید بایشان آینده از عذاب خدای یا آید بایشان قیامت
بغتة وهم لا يشعرون ۝ قل هذه سبيلي أدعو
ناگهان و ایشان ندانند بگوی این راه دین منست میخوانم خلق را

إلى الله على بصيرة أنا ومن اتبعني وسبحان الله وما
با توحید خدای بر حجتی واضح من و آنکه متابعت نمود مرا و پاکا خدا از آنچه نشاید و نیستم
أنا من المشركين ۝ وما أرسلنا من قبلك إلا رجالا
من از اهل شرک و نفرستادیم پیش از تو ای محمد مگر مردانی را نه ملائکه را
نوحي إليهم من أهل القرى أفلم يسيروا في الأرض
که وحی فرستاده میشد سوی ایشان از اهل شهرها نه از اهل بادیه آیا پس نرفتند در زمین
فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم ولدار
تا نگرند بدیده اعتبار که چگونه بود خاتمت کار آنان که از پیش ایشان بودند و هر آینه خانه
الآخرة خير للذين اتقوا أفلا تعقلون ۝ حتى إذا استيئس
آن جهان بهترست مر آنانرا که پرهیزکاری نمودند ای پس عقل ندارید تا چون نومید میشدند
الرسل وظنوا أنهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجي من
پیغمبران و گمان می بردند که ایشان دروغ گفته شدند می آمد بایشان نصرت ما پس نجات
نشاء ولا يرد بأسنا عن القوم المجرمين ۝ لقد كان
که خواستیم و باز گردانیده نمیشود عذاب ما از گروه گناهکاران بتحقیق بود
في قصصهم عبرة لأولي الألباب ما كان حديثا
در اخبار آن رسل اعتباری مر خداوندان خرد را نبود قرآن سخنی
يفترى ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل
که بر آن افترا کرده شده باشد و لیکن سبب باور داشتن آنست که پیش از و بوده از کتب سماوی

شیٔ وهدًی ورحمةً لقومٍ یؤمنون
چیزی وراه راست وبخشایشی برای گروهی که ایمان آورده اند

سورة الرعد مدنیة ثلث واربعون آیة

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

المر تلك ایات الکتاب والذی انزل الیك من ربك
انا الله اعلم واری آنچه درین سورتست آیتهای کتابیست کامل در ذات خود وآنچه فرستاده اند

الحق ولکن اکثر الناس لا یؤمنون الله الذی
بتو آن صدق وصوابست ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آرند معبود بسزا آنست

رفع السموات بغیر عمدٍ ترونها ثم استوی علی
که برافراشت آسمانها را بی ستونهایی که می بینید آن آسمانها را پس فرمود ظهور تصرف در

العرش وسخر الشمس والقمر کل یجری لاجلٍ مسمًّی
مخلوقات کند ورام گردانید آفتاب را وماه را هریک ازان در میرود تا وقتی نام برده

یدبر الامر یفصل الایات لعلکم بلقاء ربکم توقنون
اظهار میفرماید کارها را برحسب حکمت وصواب بیان میکند آیتها را تا مگر شما بدید از جزای پروردگار یقین کنید

وهو الذی مد الارض وجعل فیها رواسی وانهارًا
واو آن خدایست که گسترانید زمین را وبدید کرد در آن زمین کوههای ثابت را وجویهارا

ومن کل الثمرات جعل فیها زوجین اثنین یغشی
واز همه میوها در آن زمین اصناف دو دو صنف دو دو می در آرد

اللیل النهار ان فی ذلك لایاتٍ لقومٍ یتفکرون
شب را در روز را در شب بدرستی در آنچه گفتیم هرآینه دلایل است برای گروهی که فکر میکنند

وفی الارض قطع متجاورات وجنات من اعنابٍ
ودر زمین است بقاعی مختلف در جودت باآنکه متلاصق ومتقاربند وبوستانهایی از انگورها

وزرع ونخیل صنوان وغیر صنوان یسقی بماءٍ واحدٍ
وکشت زار ودرختان خرما ازبن یکدیگر رسته ومتفرقة الاصول آب داده میشود به آبی یگانه

ونفضل بعضها علی بعضٍ فی الاکل ان فی ذلك
وافزونی می دهیم در لذت ومنفعت بعضی ازان میوها را بر بعضی در خورش بدرستی در آنچه گفتیم

لایاتٍ لقومٍ یعقلون وان تعجب فعجبٌ قولهم
هرآینه دلایل قدرتست برای گروهی که دریابند واگر شگفت آری ای محمد پس سزاوار شگفت گفتار ایشان

ءاذا کنا ترابًا ءانا لفی خلقٍ جدیدٍ اولئك الذین کفروا
که ای چون باشیم خاک ای ما در آفرینش نو خواهیم بود ایشان آنانند که کافر شدند

بربهم واولئك الاغلال فی اعناقهم واولئك
به پروردگار ایشان وایشان قیدهاست روز قیامت در گردنهای ایشان وآنان

نصف الحزب

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ
جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ
أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ
دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَ
الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ

وَمَا دُعَآءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ
و نیست خواندن کفار اصنام را مگر ضایع و باطل و مر خدایرا انقیاد می نمایند هرکه
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ
در آسمانهاست و زمین است باحداث هرچه خواهد در ایشان طایعند و کاره اند و سایهای ایشان بامداد
وَالْآصَالِ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
و آواخر روز بگوی کیست پروردگار آسمانها و زمین بگوی خدای
قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
بگوی ای پس گرفتید از غیر خدای دوستانی که مالک نه اند برای خودشان
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۝ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ أَمْ
هیچ سودی و نه دفع گزندی بگوی هیچ یکسانست نابینا و بینا یا
هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۝ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَآءَ
هیچ یکسان بود تاریکیها و روشنی یا نه که بدید کردند برای خدای شریکانی
خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ
که آفریدند چون آفرینش خدای پس مانند شد آفرینش بر ایشان بگوی خدای آفریدگار
كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
هر چیزیست و او یگانه است غالب بر همه چیزها فرو فرستاد از جانب آسمان
مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
آبی را پس روان شد رودخانهای چند باندازه خود پس برداشت آب رود آن کف را

سجده

[margin: بامداد]

رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ أَوْ
بر روی آب بود مشغول و از آنست که بر می فروزید بران در آتش برای طلب زیوری چون ذهب
مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ
یا برای طلب اشیائی چون دیگر فلزات همچنان تمثیل میکند خدای حق را و باطل را
فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
اما آنچه صافیست بر زبر سیل و فلز گداخته ناچیز میگردد و حال آنکه افکنده شود جایی و اما آنچه نفع رساند مردم
فِي الْأَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا
در زمین آثار و منافع آن همچنان بدید کند خدای داستانها را مر آنانرا که اجابت نمودند
لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ
بطاعت مر پروردگار خود را پاداش نیکو ترکه بهشت و آنان که اجابت ننمودند مر او را اگر آنستی که مر
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولٰٓئِكَ
آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن هر آینه جهد ابا رخنه بدان از عذاب بآن آنان
لَهُمْ سُوٓءُ الْحِسَابِ ۝ وَمَأْوٰهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
برایشانراست مناقشه در حساب و جای ایشان دوزخست و بد افراشی آن
أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمٰى
ای پس آنکه داند که آنچه فرو فرستاده شد سوی تو از پروردگار تو صدق و صوابست چون آنکس
إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ
از دیدن حق بدرستی پند گیرد خداوندان خردها آنان که وفا میکنند به پیمان خدای و

[margin: یا فضه]
[margin: را از آب صافی و فلز خالص باقی ماند]
[margin: ایشان را بود]
[margin: است کور و نابینا است]

لا ينقضون الميثاق ۝ والذين يصلون ما امر الله به
نمی شکنند عهد را و آنان که می پیوندند آنرا که امر فرموده خدای بان
ان يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب ۝
که پیوند داده از ارحام و دیگر حقوق و می ترسند از پروردگار ایشان و می ترسند از بدی محاسبه
والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة
و آنان که شکیبایی نمودند بر انواع مصایب برای جستن رضای پروردگار ایشان و بپای داشتند نماز
وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون
و نفقه کردند از آنچه روزی دادیم ایشانرا نهان و آشکارا و دفع میکنند بخصلت
بالحسنة السيئة اولئك لهم عقبى الدار ۝ جنات
نیکو خصلت بد را که از دیگری صادر شود آنان مر ایشانراست عاقبت سرای دنیا که جنت است بوستانها
عدن يدخلونها ومن صلح من اباۤئهم وازواجهم
جای اقامت که در آیند در ان و هر که با صلاح بوده از پدران ایشان و زنان ایشان
وذرياتهم والملاۤئكة يدخلون عليهم من كل باب
و فرزندان ایشان و فرشتگان در آیند بر ایشان از هر دری
سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار ۝ والذين ينقضون
گویند سلام بر شما این ثواب بسبب آنست که شکیبایی نمودند پس نیکا عاقبت سرای دنیا آن و آنان
عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به
عهد خدا را پس از استواری آن و می برند آنرا که فرموده خدای بان

ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك لهم اللعنة
که وصل کنند و تباهی میکنند در زمین ایشان مر ایشانراست دوری از رحمت
ولهم سوء الدار ۝ الله يبسط الرزق لمن يشاۤء ويقدر
و مر ایشانراست بدی خاتمت دنیا خدای می گستراند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میکرداند
وفرحوا بالحيوة الدنيا وما الحيوة الدنيا في الاخرة الا
و شاد مان شدند بزندگانی این جهان و نیست زندگانی این جهان در ان جهان مگر
متاع ۝ ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه اية من
نفعی اندک و میگویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد برو معجزه ای از
ربه قل ان الله يضل من يشاۤء ويهدي اليه من اناب ۝
پروردگار او بگوی بدرستی خدای گمراه میگرداند آنرا که میخواهد و راه می نماید سوی ثواب خود آنرا که
الذين امنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله
آنان که ایمان آوردند و آرامیده میشود دلهای ایشان بیاد خدای بدانکه بیاد خدای
تطمئن القلوب ۝ الذين امنوا وعملوا الصالحات
آرامیده میشود دلها آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو
طوبى لهم وحسن ماب ۝ كذلك ارسلناك في امة
خیر بسیار مر ایشانراست و نیکویی بازگشتن همچنان فرستادن فرستادیم ترا در میان گروهی
قد خلت من قبلها امم لتتلوا عليهم الذي اوحينا
به تحقیق گذشت از پیش از ایشان گروهان تا خوانی بر ایشان آنرا که وحی فرستادیم

إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۝ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ
بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلّٰهِ
الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا
قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابِ ۝ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا

لِلّٰهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ
أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ
وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝
لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ۝ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ
عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۝ وَالَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَ
مِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ

اعبد الله ولا اشرك به اليه ادعوا واليه مآب
بازگشتن من
پرستم خدای را و شرک نیارم به او با دین و توحید او میخوانم خلق را و با جزای اوست باز
وكذلك انزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت
و همچنان فرو فرستادیم قرآن را حکمی منزل بلغت عرب و هرآینه اگر متابعت نمایی تو
اهواءهم بعد ما جاءك من العلم ما لك من
رایهای باطل ایشان را پس از آنکه آمد بتو از دانش بحقیقت نباشد مر ترا از
الله من ولي ولا واق ولقد ارسلنا رسلا من قبلك
خدای هیچ یاری و نه هیچ نگاه دارنده و بحقیقت فرستادیم پیغمبرانی را پیش از تو
وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان
و گردانیدیم برای ایشان زنان و فرزندان و نسزد هیچ پیغمبری را که
يأتي بآية الا باذن الله لكل اجل كتاب يمحوا الله
خدای
بیارد معجزه را مگر بفرمان خدای مر هر وقتی را حکمی مفروض است بحسب مصلحت منسوخ میگرداند
ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب وان ما نرينك
آنرا که میخواهد از شرایع و ثابت میدارد و نزد اوست اصل کتب که لوح محفوظ است و اگر نماییم تو
بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ
البته بعضی از آن عذاب که وعده میدهیم آن کفار را یا قبض روح فرماییم ترا پس بدرستی برتست ادای رسالت
وعلينا الحساب اولم يروا انا نأتي الارض ننقصها من
از اطراف
و بر ماست شمار اعمال مکلفان آیا ندیدند که ما می آییم بقدرت و ارادت بر زمین کم میگردانیم

اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب
جوانب آن و در بلاد اسلام می افزاییم و خدای فرمان میدهد هیچ مبطلی نیست مر فرمان او را و او زود شمارست
وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما
و بحقیقت بد فعلی کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس مر خدای راست جزای فعل بد همه میداند آنرا
تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار و
که می اندوزد هر نفسی و زود که دانند کافران که کدام کس راست عاقبت سرای فانی و
يقول الذين كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا
میگویند آنان که کافر شدند نیستی تو پیغمبر فرستاده بگوی بسنده است خدای گواهی
بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب
میان من و میان شما و آنکه نزد اوست دانش کتاب

سورة الخليل مكية اثنتان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان
الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات
این کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون آری مردمان را از تاریکیهای ضلالت

إلى النور بإذن ربهم إلى صراط العزيز الحميد الله الذي
له ما في السموات وما في الأرض وويل للكافرين من
عذاب شديد الذين يستحبون الحيوة الدنيا على
الآخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا أولئك
في ضلال بعيد وما أرسلنا من رسول إلا بلسان
قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء
وهو العزيز الحكيم ولقد أرسلنا موسى بآياتنا
أن أخرج قومك من الظلمات إلى النور وذكرهم
بأيام الله إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور و

إذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم إذ أنجيكم
من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب ويذبحون
أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من
ربكم عظيم وإذ تأذن ربكم لئن شكرتم لأزيدنكم
ولئن كفرتم إن عذابي لشديد وقال موسى إن
تكفروا أنتم ومن في الأرض جميعا فإن الله لغني حميد
ألم يأتكم نبؤا الذين من قبلكم قوم نوح وعاد وثمود
والذين من بعدهم لا يعلمهم إلا الله جاءتهم
رسلهم بالبينات فردوا أيديهم في أفواههم وقالوا

اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَآ اِلَيْهِ
بدرستی ما کافریم بر آنچه فرستاده اند شما را به آن و بدرستی ما هر آینه در گمانی ایم از آنچه میخوانید شما ما را سوی آن
مُرِيبٍ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ
بگمان گفتند پیغمبران ایشان آیا در وجود واجب الوجود گمانیست آفریننده آسمانها
وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
و زمین میخواند شما را تا بیامرزد شما را چیزی از گناهان شما و دراز عمر کرداند شما را
اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ
تا وقتی نام برده که هنگام وفات است گفتند نه اید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید
اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
که منع کنید ما را از آنچه هست که می پرستیدند پدران ما پس بیارید بما حجتی روشن را
قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
گفتند مر ایشان را پیغمبران ایشان نه ایم ما مگر آدمی مانند شما و لکن خدای
يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَاْتِيَكُمْ
انعام میکند بر آنکه میخواهد از بندگان خود و نسزد ما را که آریم بشما
بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
حجتی مگر بفرمان خدای و بر خدای پس باید که اعتماد کنند مؤمنان
وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
و چیست ما را که اعتماد نمیکنیم بر خدای و بتحقیق راه نمود ما را راههای دین ما و هر آینه شکیبایی

الحزب

220

عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ
بر آنچه رنجانیدید ما را و بر خدای پس باید که اعتماد کنند اعتماد کنندگان و گفتند آنان
كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي
که کافر شدند مر پیغمبران ایشان را هر آینه بیرون کنیم شما را از زمین ما یا آیید در
مِلَّتِنَا فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ
دین ما پس وحی فرستاد سوی ایشان پروردگار ایشان که هر آینه هلاک کردانیم ستمکاران را و هر آینه ساکن
الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
در دیار ظالمان پس از ایشان آن کار اهلاک اعدا مر آنرا نراست که بترسند از موقف حساب من و بترسد
وَعِيدِ ۝ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ مِنْ وَرَآئِهٖ
و انذار من و نصرت طلبیدند آن رسل برگزیدگان و نومید شد هر متکبری ستیزه روی از پیش روی او
جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَآءٍ صَدِيدٍ ۝ يَتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهٗ
دوزخ و آب داده شود از آنچه از تن دوزخیان رود آشامد آنرا او نزدیک نبود که بگوارد آنرا
وَيَاْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
و آید به او اسباب مرگ از هر جهتی و نبود او مرده که برهد
وَمِنْ وَرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
و از پیش اوست عذاب شدید خلود در آتش داستان آنان که کافر شدند به پروردگار
اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
کردار ایشان و حسنات ظاهر ایشان چون خاکستر است که بر هوا برد آنرا باد در روزی که باد جهنده

لا يقدرون مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلا
دران قادر نشوند از آنچه اندوختند بر هیچ ثوابی آن کسب بوجه مذکور آنست گمراهی
ل البعيد ۞ الم تر ان الله خلق السموات والارض
دور از صواب ای نداشتی که خدای آفرید آسمانها و زمین را
بالحق ان يشأ يذهبكم ويات بخلق جديد ۞ وما
با منافع بر قانون حکمت اگر خواهد فانی گرداند شما را و آرد آفرینشی نو و نیست
ذلك على الله بعزيز ۞ وبرزوا لله جميعا فقال
آن اعدام و ایجاد بر خدای دشوار و بیرون آیند از قبور برای حساب خدای همه پس گویند
الضعفؤا للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا
ضعیفان کفار مر آنان را که بزرگی نمودند بدرستی ما بودیم مر شما را متابعت نماینده
فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء قالوا
پس هیچ هستید شما بازدارندگان از ما از عذاب خدای هیچ چیز گویند اگر
لو هدنا الله لهدينا كم سواء علينا اجزعنا
اگر راه نمودی ما را خدای بخلاص هر آینه راه نمودیمی ما شما را یکسانست بر ما اگر ناشکیبایی نماییم
ام صبرنا ما لنا من محيص ۞ وقال الشيطان لما قضي
یا شکیبایی نماییم نیست ما را هیچ گریزگاهی و گوید ابلیس چون گزارده شود کار
الامر ان الله وعدكم وعد الحق ووعدتكم
حساب خلایق بدرستی خدای وعده داد شما را وعده راستی و صواب و وعده دادم شما را

فاخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان الا ان
پس خلاف کردم با شما و نبود مرا بر شما هیچ حجتی مگر آنکه
دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا انفسكم
خواندم شما را پس اجابت نمودید مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید نفسهای شما را
ما انا بمصرخكم وما انتم بمصرخي اني كفرت
نه ام من فریادرسنده شما و نه اید شما فریادرسنده من بدرستی من تبرا نمودم
بما اشركتمون من قبل ان الظالمين لهم عذاب
از آنچه شریک گردانیدید شما مرا با خدای از پیش بدرستی ستمکاران مر ایشان راست عذابی
اليم ۞ وادخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات
دردناک و درآرند آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو در بستانهایی
تجري من تحتها الانهار خالدين فيها باذن ربهم
که رود از فرود اشجار آن جویها جاوید باشند دران به فرمان پروردگار ایشان
تحيتهم فيها سلام ۞ الم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة
درود ایشان دران جنت سلام بود یکدیگر را ای نداشتی که چگونه پدید کرد خدای داستانی
طيبة كشجرة طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء ۞
مر کلمه نیکو یا کلمه توحید چون درختی نیکو مزه که بیخ آن استوارست در زمین و شاخ آن مرتفع در جانب
تؤتي اكلها كل حين باذن ربها ويضرب الله الامثال
دهد بار خود را هر گاهی به فرمان پروردگار آن و بیان میفرماید خدای داستانها را

للناس لعلهم يتذكرون ومثل كلمة خبيثة كشجرة
برای مردم تا مگر ایشان پند گیرند و داستان هر کلمهٔ بد چون درختی است
خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار يثبت
که میوهٔ آن نیکو نبود و منقطع الاصل بود از سطح زمین نبود آنرا هیچ ثباتی ثابت دارد
الله الذين آمنوا بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي
خدای آنانرا که ایمان آوردند بگفتار بر اصل و اعتقاد صحیح درین جهان و در آن
الآخرة ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء
جهان و بر ضلالت دارد خدای ستمکارانرا و کند خدای آنچه خواهد
الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله كفرا واحلوا قومهم
ای ننگرستی سوی آنان که تغییر کردند جزای انعام خدایرا بکفران و فرود آوردند اتباع خود را
دار البوار جهنم يصلونها وبئس القرار وجعلوا
در سرای هلاک در دوزخ که در آیند در آن و بد قرارگاهی آن و پدید کردند
لله اندادا ليضلوا عن سبيله قل تمتعوا فان مصيركم
برای خدای همتایان تا گمراه گردانند مردم را از راه خدای بگوی تمتع گیرید بنعیم حاضر که بدرستی باز
الى النار قل لعبادي الذين آمنوا يقيموا الصلوة و
سوی آتش است بگوی مر بندگان مرا که ایمان آوردند تا بپای دارند نماز را و
ينفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان يأتي
نفقه کنند از آنچه روزی دادیم ایشانرا نهان و آشکارا از آن پیش که آید

نصف الحزب

يوم لا بيع فيه ولا خلال الله الذي خلق السموات
روزی که هیچ خرید و فروخت نباشد در آن و نه دوستی با یکدیگر معبود بسزا است که آفرید آسمانها
والارض وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات
و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آورد بواسطهٔ آن از هر میوه
رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بامره وسخر
روزی برای شما و رام گردانید برای شما کشتی را تا رود در دریا بفرمان او و رام گردانید
لكم الانهار وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر
مر شما را جویها و رام گردانید برای شما آفتاب را و ماه را حال آنکه مجدّاند در سیر خود و رام
لكم الليل والنهار وآتاكم من كل ما سألتموه و
برای شما شب را و روز را و داد شما را از هرچه خواستید بحسب حاجت و
ان تعدوا نعمت الله لا تحصوها ان الانسان
اگر خواهید که شماره کنید انعام خدایرا بر خود نتوانید شمرد آنرا بدرستی آدمی
لظلوم كفار واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا البلد
هر آینه ظالم است بر خود بکفران نمایندهٔ نعمتها و چون گفت ابرهیم ای پروردگار من بگردان این
آمنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام رب انهن
با امن و سلامت و دور دار مرا و پسران مرا که پرستیم بتان را ای پروردگار من بدرستی
اضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني
سبب ضلال گشتند بسیاری از مردم را پس هر که متابعت نماید مرا بدرستی او از منست

فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ
غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ
فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ
الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي
وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِنَّ
رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَوٰةِ وَ
مِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا

عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ
الْأَبْصَارُ ۝ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۝ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ
دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ
مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ
الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝ فَلَا تَحْسَبَنَّ

الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام يوم
تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا لله الواحد
القهار وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد
سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ليجزي
الله كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب هذا
بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا انما هو اله
واحد وليذكر اولوا الالباب

عشر

سورة الحجر

تسع وتسعون اية

الجزو ١٤

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك ايات الكتاب وقرآن مبين ربما يود الذين
كفروا لو كانوا مسلمين ذرهم ياكلوا ويتمتعوا
ويلههم الامل فسوف يعلمون وما اهلكنا من قرية
الا ولها كتاب معلوم ما تسبق من امة اجلها وما
يستأخرون وقالوا يا ايها الذي نزل عليه الذكر
انك لمجنون لوما تاتينا بالملائكة ان كنت من الصادقين
ما ننزل الملائكة الا بالحق وما كانوا اذا منظرين
انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون ولقد ارسلنا
من قبلك في شيع الاولين وما ياتيهم من رسول الا

كانوا به يستهزءون ۝ كذلك نسلكه في قلوب
المجرمين ۝ لا يؤمنون به وقد خلت سنة الأولين ۝
ولو فتحنا عليهم بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون ۝
لقالوا إنما سكرت أبصارنا بل نحن قوم مسحورون ۝ و
لقد جعلنا في السماء بروجا وزيناها للناظرين ۝ و
حفظناها من كل شيطان رجيم ۝ إلا من استرق السمع
فأتبعه شهاب مبين ۝ والأرض مددناها وألقينا
فيها رواسي وأنبتنا فيها من كل شيء موزون ۝ وجعلنا لكم
فيها معايش ومن لستم له برازقين ۝ وإن من شيء إلا

عندنا خزائنه وما ننزله إلا بقدر معلوم ۝ وأرسلنا
الرياح لواقح فأنزلنا من السماء ماء فأسقيناكموه
وما أنتم له بخازنين ۝ وإنا لنحن نحيي ونميت ونحن
الوارثون ۝ ولقد علمنا المستقدمين منكم ولقد
علمنا المستأخرين ۝ وإن ربك هو يحشرهم إنه حكيم عليم ۝
ولقد خلقنا الإنسان من صلصال من حمإ مسنون ۝
والجان خلقناه من قبل من نار السموم ۝ وإذ قال ربك
للملائكة إني خالق بشرا من صلصال من حمإ مسنون ۝
فإذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين ۝

فسجد الملائكة كلهم اجمعون ۝ الا ابليس ابى ان يكون
مع الساجدين ۝ قال يا ابليس ما لك الا تكون مع الساجدين
قال لم اكن لاسجد لبشر خلقته من صلصال من حما مسنون
قال فاخرج منها فانك رجيم ۝ وان عليك اللعنة الى يوم
الدين ۝ قال رب فانظرني الى يوم يبعثون ۝ قال فانك من المنظرين
الى يوم الوقت المعلوم ۝ قال رب بما اغويتني لازينن لهم في
الارض ولاغوينهم اجمعين ۝ الا عبادك منهم المخلصين ۝ قال هذا
صراط علي مستقيم ۝ ان عبادي ليس لك عليهم سلطان الا
من اتبعك من الغاوين ۝ وان جهنم لموعدهم اجمعين

لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم ۝ ان المتقين
في جنات وعيون ۝ ادخلوها بسلام آمنين ۝ ونزعنا ما
نصف الحزب
في صدورهم من غل اخوانا على سرر متقابلين ۝ لا يمسهم فيها
نصب وما هم منها بمخرجين ۝ نبئ عبادي اني انا الغفور الرحيم
وان عذابي هو العذاب الاليم ۝ ونبئهم عن ضيف ابراهيم ۝ اذ
دخلوا عليه فقالوا سلاما قال انا منكم وجلون ۝ قالوا
لا توجل انا نبشرك بغلام عليم ۝ قال ابشرتموني على ان مسني
الكبر فبم تبشرون ۝ قالوا بشرناك بالحق فلا تكن من القانطين
قال ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون ۝ قال فما خطبكم

أيها المرسلون قالوا إنا أرسلنا إلى قوم مجرمين إلا آل
[illegible]
لوط إنا لمنجوهم أجمعين إلا امرأته قدرنا إنها لمن الغابرين
[illegible]
فلما جاء آل لوط المرسلون قال إنكم قوم منكرون قالوا بل جئناك
[illegible]
بما كانوا فيه يمترون وأتيناك بالحق وإنا لصادقون فأسر
[illegible]
بأهلك بقطع من الليل واتبع أدبارهم ولا يلتفت منكم أحد
[illegible]
وامضوا حيث تؤمرون وقضينا إليه ذلك الأمر أن دابر
[illegible]
هؤلاء مقطوع مصبحين وجاء أهل المدينة يستبشرون
[illegible]
قال إن هؤلاء ضيفي فلا تفضحون واتقوا الله ولا تخزون
[illegible]
قالوا أولم ننهك عن العالمين قال هؤلاء بناتي إن كنتم فاعلين
[illegible]

لعمرك إنهم لفي سكرتهم يعمهون فأخذتهم الصيحة مشرقين
[illegible]
فجعلنا عاليها سافلها وأمطرنا عليهم حجارة من سجيل إن في
[illegible]
ذلك لآيات للمتوسمين وإنها لبسبيل مقيم إن في ذلك لآية
[illegible]
للمؤمنين وإن كان أصحاب الأيكة لظالمين فانتقمنا منهم وإنهما
[illegible]
لبإمام مبين ولقد كذب أصحاب الحجر المرسلين وآتيناهم
[illegible]
آياتنا فكانوا عنها معرضين وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا
[illegible]
آمنين فأخذتهم الصيحة مصبحين فما أغنى عنهم ما كانوا
[illegible]
يكسبون وما خلقنا السماوات والأرض وما بينهما إلا
[illegible]
بالحق وإن الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل إن ربك
[illegible]

هو الخلاق العليم ۝ ولقد آتيناك سبعا من المثاني و
القرآن العظيم ۝ لا تمدن عينيك إلى ما متعنا به أزواجا
منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ۝
وقل إني أنا النذير المبين ۝ كما أنزلنا على المقتسمين ۝ الذين
جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسألنهم أجمعين ۝
عما كانوا يعملون ۝ فاصدع بما تؤمر وأعرض
عن المشركين ۝ إنا كفيناك المستهزئين ۝ الذين
يجعلون مع الله إلها آخر فسوف يعلمون ۝ ولقد
نعلم أنك يضيق صدرك بما يقولون ۝ فسبح بحمد

الحزب

ربك وكن من الساجدين ۝ واعبد ربك حتى

سورة النحل | يأتيك اليقين | مائة وثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

أتى أمر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝
ينزل الملائكة بالروح من أمره على من يشاء من عباده
أن أنذروا أنه لا إله إلا أنا فاتقون ۝ خلق السماوات
والأرض بالحق تعالى عما يشركون ۝ خلق الإنسان
من نطفة فإذا هو خصيم مبين ۝ والأنعام خلقها لكم

فيها دفء ومنافع ومنها تأكلون ولكم فيها
جمال حين تريحون وحين تسرحون وتحمل أثقالكم
إلى بلد لم تكونوا بالغيه إلا بشق الأنفس إن ربكم
لرؤوف رحيم والخيل والبغال والحمير لتركبوها
وزينة ويخلق ما لا تعلمون وعلى الله قصد السبيل
ومنها جائر ولو شاء لهداكم أجمعين هو الذي أنزل
من السماء ماء لكم منه شراب ومنه شجر فيه
تسيمون ينبت لكم به الزرع والزيتون والنخيل و
الأعناب ومن كل الثمرات إن في ذلك لآية

لقوم يتفكرون وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر
والنجوم مسخرات بأمره إن في ذلك لآيات لقوم
يعقلون وما ذرأ لكم في الأرض مختلفا ألوانه إن
في ذلك لآية لقوم يذكرون وهو الذي سخر البحر
لتأكلوا منه لحما طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها
وترى الفلك مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم
تشكرون وألقى في الأرض رواسي أن تميد بكم وأنهارا
وسبلا لعلكم تهتدون وعلامات وبالنجم هم يهتدون
أفمن يخلق كمن لا يخلق أفلا تذكرون وإن تعدوا نعمة الله

لا تحصوها إن الله لغفور رحيم ۝ والله يعلم ما تسرون
[illegible]
وما تعلنون ۝ والذين يدعون من دون الله لا يخلقون
[illegible]
شيئا وهم يخلقون ۝ أموات غير أحياء وما يشعرون أيان
[illegible]
يبعثون ۝ إلهكم إله واحد فالذين لا يؤمنون بالآخرة
[illegible]
قلوبهم منكرة وهم مستكبرون ۝ لا جرم أن الله يعلم
[illegible]
ما يسرون وما يعلنون إنه لا يحب المستكبرين ۝ وإذا
[illegible]
قيل لهم ماذا أنزل ربكم قالوا أساطير الأولين ۝ ليحملوا
[illegible]
أوزارهم كاملة يوم القيامة ومن أوزار الذين
[illegible]
يضلونهم بغير علم ألا ساء ما يزرون ۝ قد مكر الذين
[illegible]

230

من قبلهم فأتى الله بنيانهم من القواعد فخر عليهم السقف
[illegible]
من فوقهم وأتاهم العذاب من حيث لا يشعرون ۝ ثم
[illegible]
يوم القيامة يخزيهم ويقول أين شركاءي الذين كنتم
[illegible]
تشاقون فيهم قال الذين أوتوا العلم إن الخزي اليوم و
[illegible]
نصف الحزب
السوء على الكافرين ۝ الذين تتوفاهم الملائكة ظالمي
[illegible]
أنفسهم فألقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى إن الله
[illegible]
عليم بما كنتم تعملون ۝ فادخلوا أبواب جهنم خالدين
[illegible]
فيها فلبئس مثوى المتكبرين ۝ وقيل للذين اتقوا ماذا أنزل
[illegible]
ربكم قالوا خيرا للذين أحسنوا في هذه الدنيا حسنة
[illegible]

ولدار الآخرة خير ولنعم دار المتقين ۝ جنات عدن
وهر آینه سرای آخرت بهترست و هر آینه نیکا سرای پرهیزکاران آن بوستانهای عدن
يدخلونها تجري من تحتها الأنهار لهم فيها ما يشاءون
در آیند در ان روان از فرو و اشجار آن جویها مر ایشانراست در آنجا آنچه خواهند
كذلك يجزي الله المتقين ۝ الذين تتوفاهم الملائكة
همچنان جزا دهد خدای پرهیزکاران را آنان که قبض ارواح ایشان کنند فرشتگان
طيبين يقولون سلام عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم
حال آنکه پاک باشند از معاصی گویند سلام بر شما یعنی سلامت از آفات در آیید در بهشت بسبب آنچه بودید
تعملون ۝ هل ينظرون إلا أن تأتيهم الملائكة أو يأتي
که میکردید هیچ چشم میدارند مگر آنکه آیند بایشان فرشتگان یا آید
أمر ربك كذلك فعل الذين من قبلهم وما ظلمهم الله و
فرمان پروردگار تو همچنان کردند آنان که پیش از ایشان بودند و ستم نکرد بایشان خدای
لكن كانوا أنفسهم يظلمون ۝ فأصابهم سيئات ما عملوا
لیکن بودند بر نفس خود ستم میکنند پس رسید بایشان بدیهای آنچه کردند
وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۝ وقال الذين أشركوا
و فرود آمد بایشان وبال آنچه بودند که بآن استهزا مینمودند و گفتند آنان که شرک آوردند
لو شاء الله ما عبدنا من دونه من شيء نحن ولا آباؤنا
اگر خواستی خدای پرستیدمی از غیر خدای هیچ چیزی را ما و نه پدران ما

ولا حرمنا من دونه من شيء كذلك فعل الذين من قبلهم
و حرام نکردیمی از غیر حکم خدای هیچ چیز را همچنان کردند آنان که پیش از ایشان بودند
فهل على الرسل إلا البلاغ المبين ۝ ولقد بعثنا في كل
پس هیچ هست بر پیغمبران مگر ادای رسالت هویدا و بتحقیق فرستادیم در هر
أمة رسولا أن اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت فمنهم
گروهی پیغمبری که پرستید بتوحید خدا را و دوری نمایید از پرستیدن بت پس از ایشان هست
من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسيروا
کسی که راه نمود خدای و از ایشان کسی که ثابت شد برو گمراهی پس بروید
في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين ۝
در زمین پس نگرید که چگونه بود خاتمت کار تکذیب نمایندگان
إن تحرص على هداهم فإن الله لا يهدي من يضل وما
اگر حرص نمایی بر راه نمایی ایشان پس بدرستی خدای راه ننماید آنرا که از اهل ضلالت است
لهم من ناصرين ۝ وأقسموا بالله جهد أيمانهم لا يبعث
مر ایشانرا هیچ یاری دهندگان و سوگند میخورند بخدای غایت سوگندهای ایشان که برنیانگیزاند
الله من يموت بلى وعدا عليه حقا ولكن أكثر
خدای آنرا که میرد آری وعده کرد و واجب بر حکمت درست ولیکن بیشتر
الناس لا يعلمون ۝ ليبين لهم الذي يختلفون فيه و
مردم نمیدانند تا بیان کند برای ایشان آنرا که خلاف میکنند در آن و

لِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ إِنَّمَا قَوْلُنَا
لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَ
عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا
رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ
مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ
فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ
عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ وَلِلَّهِ
يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَ
الْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ
اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ وَلَهُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ

سجده

نصف

تتقون ۝ وما بكم من نعمة فمن الله ثم اذا مسكم الضر
میترسید . و آنچه شما را حاصلست از هر نعمتی که هست پس از خداست پس چون رسد بشما گزندی
فاليه تجأرون ۝ ثم اذا كشف الضر عنكم اذا فريق منكم
سوی رحمت او تضرع می‌نمایید پس چون زایل گرداند آن گزند از شما ناگهان گروهی از شما
بربهم يشركون ۝ ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا فسوف
به پروردگار خود شرک آرند تا ناسپاسی نمایند آنرا که داده‌ایم ایشانرا پس تمتع گیرند که زود بود که
تعلمون ۝ ويجعلون لما لا يعلمون نصيبا مما رزقناهم
بدانید و پدید میکنند مر آن اصنام را که موصوف نه‌اند بعلم بهره از آنچه روزی داده‌ایم ایشانرا
تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ۝ ويجعلون لله البنات
سوگند بخدای هر آینه پرسند شما را از آنچه هستید که افترا میکنید و پدید کردند برای خدای دختران
سبحانه ولهم ما يشتهون ۝ واذا بشر احدهم بالانثى
پاکا او از نسبت فرزند و مر ایشانراست آنچه آرزو میخواهند از اولاد ذکور و چون مژده دهند یکی از ایشانرا بماده
ظل وجهه مسودا وهو كظيم ۝ يتوارى من القوم من
گردد روی او سیاه و او ممتلی بود از خشم نهان شود از گروهی خود از
سوء ما بشر به ايمسكه على هون ام يدسه في التراب
بدی آنچه مژده داده شد بآن ای نگاه دارد آنرا بر حالت خواری یا نهان کند آنرا در خاک زنده
الا ساء ما يحكمون ۝ للذين لا يؤمنون بالاخرة مثل
بدان بدا آنچه حکم میکنند مر آنانراست که ایمان نمی‌آرند بآن جهان داستان

السوء ولله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم ۝ ولو يؤاخذ
بد و مر خدایراست داستان بزرگتر و او غالب و تواناست درست کار و اگر عذاب فرمودی
الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم
خدای مردمانرا بکفر و معاصی ایشان نگذاشتی بر روی زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس میدارد ایشانرا
الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة
تا وقتی نام برده پس چون آید وقت وفات ایشان متاخر نشوند یکساعت
ولا يستقدمون ۝ ويجعلون لله ما يكرهون وتصف
و نه متقدم شوند و پدید میکنند برای خدای آنرا که نمیخواهند از بنات و غیر آن و صفت میکنند
السنتهم الكذب ان لهم الحسنى لا جرم ان لهم النار
زبانهای ایشان دروغ را که مر ایشانراست حالت نیکوتر نزد خدای حقا که مر ایشانراست آتش
وانهم مفرطون ۝ تالله لقد ارسلنا الى امم من قبلك
و انک ایشان متقدم اند در آمدن آتش سوگند بخدای که بحقیقت فرستادیم پیغمبرانرا سوی گروهانی پیش از تو
فزين لهم الشيطان اعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم
پس آراست برای ایشان دیو کارهای ایشانرا پس او یار ایشانست امروز قیامت و مر ایشانراست
عذاب اليم ۝ وما انزلنا عليك الكتاب الا لتبين
عذابی دردناک و نفرستادیم بر تو قرآنرا مگر تا بیان کنی
لهم الذي اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون
برای ایشان آنرا که خلاف کردند در آن و راه نمونی و بخشایشی برای گروهی که ایمان آرند

وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وخدای فرو فرستاد از آسمان آبی را پس زنده کرد بدان آب زمین را پس از آنکه بی نبات بود
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ
بدرستی که در آن هر آینه دلیلی روشنست برای گروهی که میشنوند و بدرستی که شما راست در شتر و گاو و گوسفند
لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا
هر آینه محل اعتباری … می آشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آن … از میان ثفل و خون شیری
خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۝ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَ
پاک از فضلات خوش گوار مر آشامندگان را و از میوهای خرما بنان و
الْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي
انگورها فرا میگیرید ازان خمر را و روزی نیکو بدرستی که
ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
آن هر آینه دلیلیست برای گروهی که دریابند و الهام فرمود پروردگار تو سوی زنبور عسل
أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝ ثُمَّ
که فرا گیر از کوهها خانها و از درخت و از آنچه بنا میکنند … پس
كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
بخور از همه میوها پس برو در راههای پروردگار خود …
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
بیرون می آید از شکمهای آن شرابی مختلف رنگهای آن در آن شفاست

لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ
مر مردمان را بدرستی که در آن هر آینه دلیلیست برای گروهی که اندیشه کنند و خدای آفرید شما را
ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ
پس میراند شما را و از شما کسی هست که باز گردانیده شود سوی خسیس ترین عمر تا نداند
بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ
پس از دانش هیچ چیزی را بدرستی که خدای داناست توانا و خدای تفضیل نهاد بعضی از شما را
عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ
بر بعضی دیگر در روزی پس نه آنانکه تفضیل نهاده اند … باز گرداننده روزی خود
عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ
بر آنچه مالک شده دستهای ایشان … تا ایشان در آن برابر باشند آیا پس نعمت خدای
يَجْحَدُونَ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ
انکار میکنند و خدای پدید کرد برای شما از جنس شما زنان و پدید کرد
لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
برای شما از زنان شما پسران و نوادگان و روزی داد شما را از طعامهای پاک
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۝ وَ
آیا پس بباطل ایمان می آرند و بنعمت خدای ایشان ناسپاسی میکنند و
يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ
می پرستند از غیر خدای آنچه مالک نیست مر ایشان را روزی از آسمانها

نصف الحزب

والارض شيئا ولا يستطيعون فلا تضربوا لله الامثال
وز زمین هیچ چیز را و نه نیز میتوانند که مالک شوند پس بدید مکنید برای خدای داستانها
ان الله يعلم وانتم لا تعلمون ضرب الله مثلا عبدا
بدرستی خدای میداند که او را شبیه و نیست و شما نمیدانید بدید کرد خدای داستانی را بنده
مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو
درم خریده را که توانا نبود بر هیچ چیز که نه مکاتب بود و نه ماذون و آنکس که روزی دادیم ما او را از فضل بارونی
ينفق منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم
نفقه میکند از آن نهان و آشکارا هیچ یکسان باشند سپاس مر خدای را نه که بیشتر ایشان
لا يعلمون وضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم
نمیدانند و بدید کرد خدای داستانی دو مرد را یکی از آن دو مرد ناگویا
لا يقدر على شيء وهو كل على موليه اينما يوجهه
که توانا نبود بر هیچ چیز و او عیال بود بر متولی کار او هرجا که فرستد او را
لا يأت بخير هل يستوي هو ومن يأمر بالعدل وهو على
نیارد هیچ نیکی را هیچ یکسان بود او و آنکس که فرماید مردم را بعدالت و او بر
صراط مستقيم ولله غيب السموات والارض وما امر
راه راست بود و مر خدای راست نهانی آسمانها و زمین و نیست کار آمدن
الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان الله على كل شيء
قیامت مگر چون بنگریستن چشم یا او نزدیکتر است بدرستی خدای بر همه چیزی

قدير والله اخرجكم من بطون امهاتكم لا تعلمون
تواناست و خدای بیرون آورد شما را از شکمهای مادران شما نمیدانستید
شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة لعلكم
هیچ چیز را و بدید کرد برای شما شنوایی را و بینایی را و دلها تا مگر شما
تشكرون الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء ما
سپاسداری نمایید ای ننگرستند سوی مرغان حال آنکه آسان کردانیده آمده اند پریدن در هوایی که از آسمانست
يمسكهن الا الله ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون
نگه نمیدارد ایشان را مگر خدای بدرستی در آنچه گفتیم هر آینه دلایل است برای گروهی که ایمان آورند
والله جعل لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود
و خدای بدید کرد برای شما از خانهای شما آرام جایی و بدید کرد برای شما از پوستهای
الانعام بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم ويوم اقامتكم
شتر و گاو و گوسفند خانهایی که سبک میشمارید آنرا روز سفر شما و روز حضر شما
ومن اصوافها واوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا الى
و از پشمهای آن گوسفندان و پشمهای آن شتران و موهای آن بز ان متاع خانه و آنچه بدان انتفاع گیرند
حين والله جعل لكم مما خلق ظلالا وجعل لكم من
که هنگام آن و خدای بدید کرد برای شما از آنچه آفرید سایه بانها و بدید کرد برای شما از
الجبال اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم الحر وسرابيل
کوهها آنچه بدان پوشیده شوند و بدید کرد برای شما پیراهنها که نگه دارد شما را از گرما و پیراهنها

تقيكم بأسكم كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم

تسلمون فان تولوا فانما عليك البلاغ المبين

يعرفون نعمة الله ثم ينكرونها واكثرهم الكافرون

ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم لا يؤذن للذين

كفروا ولا هم يستعتبون واذا رأ الذين ظلموا العذاب

فلا يخفف عنهم ولا هم ينظرون واذا رأ الذين

اشركوا شركاءهم قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا

ندعوا من دونك فالقوا اليهم القول انكم لكاذبون

والقوا الى الله يومئذ السلم وضل عنهم ما كانوا يفترون

الحزب

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا

فوق العذاب بما كانوا يفسدون ويوم نبعث في

كل امة شهيدا عليهم من انفسهم وجئنا بك شهيدا

على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى

ورحمة وبشرى للمسلمين ان الله يأمر بالعدل و

الاحسان وايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر

والبغي يعظكم لعلكم تذكرون واوفوا بعهد الله

اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد توكيدها و

قد جعلتم الله عليكم كفيلا ان الله يعلم ما تفعلون

ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوة انكاثا
تتخذون ايمانكم دخلا بينكم ان تكون امة هي اربى من
امة انما يبلوكم الله به وليبينن لكم يوم القيمة ما كنتم
فيه تختلفون ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة و
لكن يضل من يشاء ويهدي من يشاء ولتسئلن عما كنتم
تعملون ولا تتخذوا ايمانكم دخلا بينكم فتزل قدم
بعد ثبوتها وتذوقوا السوء بما صددتم عن سبيل الله
ولكم عذاب عظيم ولا تشتروا بعهد الله ثمنا
قليلا انما عند الله هو خير لكم ان كنتم تعلمون

ما عندكم ينفد وما عند الله باق ولنجزين الذين صبروا
اجرهم باحسن ما كانوا يعملون من عمل صالحا من
ذكر او انثى وهو مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم
اجرهم باحسن ما كانوا يعملون فاذا قرات القران
فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم انه ليس له سلطان
على الذين امنوا وعلى ربهم يتوكلون انما سلطانه على
الذين يتولونه والذين هم به مشركون واذا بدلنا اية
مكان اية والله اعلم بما ينزل قالوا انما انت مفتر
بل اكثرهم لا يعلمون قل نزله روح القدس من

ربك بالحق ليثبت الذين آمنوا وهدى وبشرى
پروردگار تو براستی تا برایمان ثابت دارد آنانرا که ایمان آوردند و ره نمونی و مژده
للمسلمين ولقد نعلم انهم يقولون انما يعلمه بشر
برای اهل اسلام وبحقیقت میدانیم ما بدرستی ایشان میگویند بدرستی می آموزاند او را آدمی
لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان
لغت آن مرد که مایل میکردانند گفتار خود را سوی او غیر لغت عربیت واین قرآن زبان
عربي مبين ان الذين لا يؤمنون بآيات الله لا يهديهم
عربیت با بیان وفصاحت بدرستی آنان که ایمان نمی آرند بآیتهای خدای راه ننماید ایشانرا
الله ولهم عذاب اليم انما يفترى الكذب الذين لا
خدای ومر ایشانرا عذابیست دردناک بدرستی از خود بدید آرد دروغ را آنان که
يؤمنون بآيات الله واولئك هم الكاذبون من
ایمان نمی آرند بآیتهای خدای وایشان ایشانند دروغ گویان آنانکی
كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن
که کافر شد بخدای از پس ایمان خود مگر آنک کراهیت او را بران دارند ودل او آرامیده
بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم
بایمان ولیکن آنک گشاده شود بکلمه کفر سینه بی اکراه پس برایشانست
غضب من الله ولهم عذاب عظيم ذلك بانهم
ارادت عقوبتی از خدای ومر ایشانراست عذابی بزرگ آن عقاب بسبب آنست که ایشان

استحبوا الحيوة الدنيا على الآخرة وان الله لا يهدي
اختیار کردند زندگانی این جهان برآن جهان وبدرستی خدای راه ننماید
القوم الكافرين اولئك الذين طبع الله على قلوبهم
گروه کافران را مصر بر کفر ایشان آنانند که مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان
وسمعهم وابصارهم واولئك هم الغافلون لا جرم
وشنوای ایشان وبینایی ایشان وایشانند ایشان اصحاب غفلة هرآینه
انهم في الآخرة هم الخاسرون ثم ان ربك للذين
که ایشان در آن جهان ایشانند زیان کاران پس بدرستی پروردگار تو مر آنانرا
هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان
که دوری نمودند از پس آنک در فتنه افکنده شدند پس جهاد کردند و شکیبایی نمودند
ربك من بعدها لغفور رحيم يوم تأتي كل نفس تجادل
پروردگار تو از پس آن احوال هرآینه آمرزنده است مهربان در آن روز که آید هر تنی جدال کنه
عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون
کند نفس خود را وتمام داده شوند هر تنی جزای آنک بودند که کردند وایشان ستم کرده
وضرب الله مثلا قرية كانت آمنة مطمئنة يأتيها
وبدید فرماید خدای داستانی را شهری را که بود ایمن از عذاب آرامیده آمدی او را
رزقها رغدا من كل مكان فكفرت بانعم الله
روزی ساکنان آنجا تمام از هر جانبی پس ناسپاسی کردند به نعمت خدای

نصف الحزب

فَأَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
پس چشانید اهل آن شهر را خدای الم گرسنگی و ترس بسبب آنچه بودند که میکردند
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
و بتحقیق آمد بدیشان پیغمبری از ایشان پس تکذیب نمودند او را پس گرفت ایشان را
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا
عذاب و ایشان ظالم بودند پس بخورید از آنچه روزی داد شما را خدای حلال
طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ
پاک و سپاس داری نمایید نعمت خدا را اگر هستید که خاص او را می پرستید
إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ
بدرستی حرام گردانید بر شما آنرا که ذبحش در نیابند و خون را و گوشت خوک را و آنکه رفع صوت
لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
در ذبح غیر خدا را بآن پس هر که ناچار آرند او را بخوردن آن حال آنکه ستم کننده نبود و نه مضطر بدیگری پس
رَحِيمٌ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
مهربانست و مگویید مر آنرا که صفت میکند زبانهای شما دروغ را
هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
که این حلالست و این حرام تا از خود بدید کنید بر خدای دروغ را
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ مَتَاعٌ
بدرستی آنان که بر خدای از خود پدید می آرند رستگاری نیابند برخورداری

قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
اندک و مر ایشانراست عذاب دردناک و بر آنان که جهود شدند حرام کردیم
مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا
آنرا که قصه کردیم بر تو از پیش و ستم نکردیم ما ایشانرا و لیکن بودند
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
که بر خود ستم میکردند پس بدرستی پروردگار تو مر آنانرا که کردند کارها بد از نادانی
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
پس توبه کردند از پس آن و بصلاح آوردند کار را بدرستی پروردگار تو از پس آن
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّ إِبْرٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَ
هر آینه آمرزگارست مهربان بدرستی ابرهیم بود قایم مقام جماعتی مطیع مر خدای را مایل از ملتها
لَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ
باطل و نبود از شرک آرندگان سپاس دارنده نعمتهای خدا را برگزید او را و راه
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي
سوی راه راست و دادیم او را در این جهان نیکویی و بدرستی او در آن
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ
جهان از صالحانست پس وحی کردیم ما سوی تو که پی روی نمای ملت ابرهیم
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ
حال آنکه مایل بود از ادیان باطل و نبود از مشرکان بدرستی فرض گردانیده شد شنبه گردن

اختلفوا علی الذین فیه وان ربک لیحکم بینهم یوم القیمة فیما
کانوا فیه یختلفون ادع الی سبیل ربک بالحکمة
والموعظة الحسنة وجادلهم بالتی هی احسن ان
ربک هو اعلم بمن ضل عن سبیله وهو اعلم بالمهتدین
وان عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو
خیر للصابرین واصبر وما صبرک الا بالله ولا تحزن علیهم
ولا تک فی ضیق مما یمکرون ان الله مع الذین اتقوا و
الذین هم محسنون

سورة الاسراء | مائة واحدى عشرة

240

الجزء ۱۵

بسم الله الرحمن الرحیم
سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام
الی المسجد الاقصا الذی بارکنا حوله لنریه من ایاتنا انه
هو السمیع البصیر واتینا موسی الکتاب وجعلناه هدی
لبنی اسرائیل الا تتخذوا من دونی وکیلا ذریة من حملنا
مع نوح انه کان عبدا شکورا وقضینا الی بنی اسرائیل
فی الکتاب لتفسدن فی الارض مرتین ولتعلن علوا
کبیرا فاذا جاء وعد اولیهما بعثنا علیکم عبادا
لنا اولی باس شدید فجاسوا خلال الدیار وکان وعدا

مفعولا ثم رددنا لكم الكرة عليهم وامددناكم
[illegible]
باموال وبنين وجعلناكم اكثر نفيرا ان احسنتم احسنتم
[illegible]
لانفسكم وان اساتم فلها فاذا جاء وعد الاخرة ليسوءوا
[illegible]
وجوهكم وليدخلوا المسجد كما دخلوه اول مرة و
[illegible]
ليتبروا ما علوا تتبيرا عسى ربكم ان يرحمكم وان
[illegible]
عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا ان هذا القران
[illegible]
يهدي للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون
[illegible]
الصالحات ان لهم اجرا كبيرا وان الذين لا يؤمنون
[illegible]
بالاخرة اعتدنا لهم عذابا اليما ويدع الانسان بالشر
[illegible]

دعاءه بالخير وكان الانسان عجولا وجعلنا الليل
[illegible]
والنهار ايتين فمحونا اية الليل وجعلنا اية النهار
[illegible]
مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا عدد السنين
[illegible]
والحساب وكل شيء فصلناه تفصيلا وكل انسان
[illegible]
الزمناه طائره في عنقه ونخرج له يوم القيمة كتابا
[illegible]
يلقيه منشورا اقرا كتابك كفى بنفسك اليوم عليك
[illegible]
حسيبا من اهتدى فانما يضل عليها ولا تزر وازرة
[illegible]
وزر اخرى وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا و
[illegible]
اذا اردنا ان نهلك قرية امرنا مترفيها ففسقوا فيها
[illegible]

فحق عليها القول فدمرناها تدميرا ○ وكم اهلكنا من القرون
من القرون من بعد نوح وكفى بربك بذنوب عباده
خبيرا بصيرا ○ من كان يريد العاجلة عجلنا له فيها ما
نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصلها مذموما
مدحورا ○ ومن اراد الاخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن
فاولئك كان سعيهم مشكورا ○ كلا نمد هؤلاء و
هؤلاء من عطاء ربك وما كان عطاء ربك محظورا ○
انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض وللاخرة اكبر
درجات واكبر تفضيلا ○ لا تجعل مع الله الها اخر

نصف الحزب

فتقعد مذموما مخذولا ○ وقضى ربك الا تعبدوا الا
اياه وبالوالدين احسانا اما يبلغن عندك الكبر احدهما
او كلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا
كريما ○ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب
ارحمهما كما ربياني صغيرا ○ ربكم اعلم بما في نفوسكم
ان تكونوا صالحين فانه كان للاوابين غفورا ○ وات
ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر
تبذيرا ○ ان المبذرين كانوا اخوان الشياطين وكان
الشيطان لربه كفورا ○ واما تعرضن عنهم ابتغاء

رحمة من ربك ترجوها فقل لهم قولا ميسورا و
بخشایشی از پروردگار تو که امید میداری آنرا پس بگوی مرایشانرا گفتاری مشتمل بر وعده جمیل

لا تجعل يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل
مگردان دست ترا بسته با گردن تو گنایت از بخل و مگستران آنرا همگی

البسط فتقعد ملوما محسورا ان ربك يبسط الرزق
گستراندن که باشی ملامت زده بی زاد و استطاعة بدرستی پروردگار تو می گستراند روزی را

لمن يشاء ويقدر انه كان بعباده خبيرا بصيرا ولا
مرآنرا که خواهد و تنگ میگرداند بدرستی اوست به بندگان خود آگاه بینا

تقتلوا اولادكم خشية املاق نحن نرزقهم واياكم
مکشید فرزندان خود را از ترس درویشی و احتیاج ما روزی میدهیم ایشانرا و شمارا

ان قتلهم كان خطا كبيرا ولا تقربوا الزنى انه كان
بدرستی که کشتن ایشان هست خطایی بزرگ و نزدیک مشوید زنارا بدرستی آن هست

فاحشة وساء سبيلا ولا تقتلوا النفس التي حرم
کار بغایت قبیح و بد راهیست و مکشید نفسی را که حرام کرد

الله الا بالحق ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه
خدای مگر باستحقاق چون قصاص و غیر آن و آنکس که کشته شود مظلوم پس بحقیقت گردانیدیم

سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان منصورا ولا
تسلیط برو بحکم قصاص پس نباید که ولی اسراف کند در قتل که اوست او نصرت یافته بحکم شرع و نزدیک

تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ
نزدیک مشوید مال کودک بی پدر را مگر بدانکه آن بهترست تا برسد کودک

اشده واوفوا بالعهد ان العهد كان مسؤولا و
بغایت قوت او و وفا کنید به پیمان بدرستی پیمان هست ازان پرسیده شده و

اوفوا الكيل اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم
تمام دهید پیمانه را چون بپیمایید و وزن کنید چیزهارا به ترازوی راست بی قصوری

ذلك خير واحسن تاويلا ولا تقف ما ليس لك
این بهترست و نیکوتر بعاقبت و متابعت منمای آنرا که نیست مرترا

به علم ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان
بدان دانش بدرستی گوش و دیده و دل همه آنها هست

عنه مسؤولا ولا تمش في الارض مرحا انك لن
ازان پرسیده و مرو در زمین حال آنکه با نشاط باشی تو هرگز

تخرق الارض مرحا انك لن تخرق الارض ولن تبلغ
نتوانی شکافت زمین را و هرگز نرسی

الجبال طولا كل ذلك كان سيئه عند ربك
به کوهها کوهها به بلندی و کبر همه آنها هست ناپسندیده آن نزد پروردگار تو

مكروها ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة
دوست نا داشته آن که گفتیم از اوامر و نواهی از آنست که وحی فرستاد سوی تو پروردگار

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا

و مگردان با خدای خدای دیگر را که افکنده شوی در دوزخ ملامت زده و دور از رحمت

اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ

ای پس برگزید شما را پروردگار شما به پسران و گرفت از فرشتگان جهة خود دختران بدرستی شما

لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ

هرآینه میگویید گفتاری بزرگ و بحقیقت مکرر گردانیدیم مواعظ را در این قرآن

لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ

تا پند گیرند و نمیفزاید ایشان را مگر رمیدن از حق بگوی اگر بودی با او

اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

خدایانی چنانک میگویند آنگاه هرآینه جستندی سوی خداوند عرش راهی

سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ

پاکا او و بلند مرتبه است از آنچه میگویند بلند شدنی بغایت تسبیح میگویند

لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ

مر او را بزبان حال آسمانهای هفتگانه و زمین و هرکس که ساکن آسمان و زمینند و نیست هیچ چیزی

اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهُ كَانَ

مگر بپاکی یاد می آرند خدا را حال آنکه مشغولند بپاکی و ستایش او و لیکن در نمی یابید شما تسبیح ایشان را بدرستی او هست

حَلِيمًا غَفُورًا وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ

تعجیل نانماینده بعقوبت آمرزگار و چون خوانی قرآن را گردانیم میان تو و

بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَ

میان آنان که نمی گروند به آن جهان پرده با پوشش و

جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي اٰذَانِهِمْ

گردانیدیم بر دلهای ایشان پوششها برای عدم ارادت آنکه دریابند آنرا و در گوشهاشان

وَقْرًا وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا

گرانی و چون یاد کردی پروردگار خود را در قرآن بیگانگی روی گردانیدند

عَلٰى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ اِذْ

بر جانب پشتهاشان حال آنکه متنفر باشند ما داناتریم بدانچه گوش میدارند به آن چون

يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰى اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ

گوش میدارند سوی تو و چون ایشان اصحاب رازند چون میگویند ستمکاران

اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ

متابعت نمی نمایید مگر مردی را جادویی کرده شده بنگر که چگونه بیان کردند برای تو

الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا وَقَالُوا

داستانها را پس گمراه شدند پس نمی توانند هیچ راهی و گفتند

اَءِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا اَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا

ای چون باشیم استخوانها و اجزاء ریزیده ای بدرستی ما هرآینه برانگیخته شدگانیم آفرینش

جَدِيدًا قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا اَوْ خَلْقًا مِمَّا

آفرینش نو بگوی باشید سنگها یا آهن یا آفریده از آنچه

الحزب

يكبر في صدوركم فسيقولون من يعيدنا قل الذي
بزرگ نماید در سینهای شما پس زود بود که گویند کدام کس دوم بار آفریند ما را بگوی آنک
فطركم اول مرة فسينغضون اليك رؤسهم و
آفرید شما را اول بار پس زود بود که تحریک دهند سوی تو سرهای ایشان و
يقولون متى هو قل عسى ان يكون قريبا ● يوم يدعوكم
گویند کدام وقت خواهد بود آن حشر بگوی شاید که باشد نزدیک یاد کن آن روز را که خواند شما را
فتستجيبون بحمده وتظنون ان لبثتم الا قليلا و
پس اجابت نمایید حمد کننده مر خدا او و گمان برید که درنگ نکردید مگر اندکی
قل لعبادي يقولوا التي هي احسن ان الشيطان
بگوی مر بندگان مرا که گویند با یکدیگر آن کلمه که نیکو تر است بدرستی که دیو
ينزغ بينهم ان الشيطان كان للانسان عدوا مبينا
افساد میکند در میان ایشان بدرستی دیو هست مر آدمی را دشمنی هویدا
ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا يعذبكم وما
پروردگار شما دانا تر است بشما اگر خواهد بخشایش فرماید شما را و یا اگر خواهد عذاب فرماید شما را
ارسلناك عليهم وكيلا ● وربك اعلم بمن في السموات
و نفرستادیم ترا بر ایشان حافظ اعمال و پروردگار تو دانا تر است بآنکس که در آسمانها
والارض ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض واتينا
و زمین است و بحقیقت فزونی دادیم بعض پیغمبران را بر بعضی و دادیم

داود زبورا ● قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا
داود را آن کتاب زبور نام بگوی بخوانید آنان را که دعوی کردید آلهت ایشان را از جز خدای پس
يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلا ● اولئك الذين
مالک نه اند دفع کردن ضرر را از شما و نه تبدیل آن بجائی دیگر ایشان که مشرکان میخوانند
يدعون يبتغون الى ربهم الوسيلة ايهم اقرب و
از ملایکه و غیره آن میجویند سوی پروردگار ایشان نزدیکی را که کدام شان که نزدیک تر اند بحضرت او
يرجون رحمته ويخافون عذابه ان عذاب ربك
امید میدارند رحمت او را و میترسند از عذاب او بدرستی که عذاب پروردگار تو
كان محذورا ● وان من قرية الا نحن مهلكوها قبل
هست حذر کرده شده و نیست هیچ شهری و دیهی مگر که ما خراب کنندگانیم پیش از
يوم القيمة او معذبوها عذابا شديدا كان ذلك
روز قیامت یا عذاب کننده آن عذابی سخت هست آن حکم
في الكتاب مسطورا ● وما منعنا ان نرسل بالايات
در لوح محفوظ نوشته و سبب نا فرستادن ما نشد آیتهایی را که جویند
الا ان كذب بها الاولون واتينا ثمود الناقة مبصرة
مگر آنکه تکذیب کردند آیات معجزه را پیشینیان و دادیم قبیله ثمود را اشتر حال آنکه معجزه
فظلموا بها وما نرسل بالايات الا تخويفا ● واذ قلنا
پس ستم کردند بآن و نفرستیم معجزات را مگر برای ترسانیدن و یاد کن چون گفتیم

لك
مرتا

ان ربك احاط بالناس وما جعلنا الرءيا التي اريناك
الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القرآن ونخوفهم
فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا ۝ واذ قلنا للملائكة
اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن خلقت
طينا ۝ قال ارايتك هذا الذي كرمت علي لئن اخرتن
الى يوم القيمة لاحتنكن ذريته الا قليلا ۝ قال اذهب
فمن تبعك منهم فان جهنم جزاؤكم جزاء موفورا ۝ و
استفزز من استطعت منهم بصوتك واجلب
عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم في الاموال

الاموال والاولاد وعدهم وما يعدهم الشيطان
الا غرورا ۝ ان عبادي ليس لك عليهم سلطان و
كفى بربك وكيلا ۝ ربكم الذي يزجي لكم الفلك في
البحر لتبتغوا من فضله انه كان بكم رحيما ۝ واذا مسكم
الضر في البحر ضل من تدعون الا اياه فلما نجكم الى
البر اعرضتم وكان الانسان كفورا ۝ افامنتم
ان يخسف بكم جانب البر او يرسل عليكم حاصبا ثم
لا تجدوا لكم وكيلا ۝ ام امنتم ان يعيدكم فيه تارة
اخرى فيرسل عليكم قاصفا من الريح فيغرقكم بما كفرتم

نصف القرآن

ثم لا تجدوا لكم علينا به تبيعا ولقد كرمنا بني ادم
وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات
وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا يوم ندعوا
كل اناس بامامهم فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك
يقرءون كتابهم ولا يظلمون فتيلا ومن كان في
هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل سبيلا وان
كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري
علينا غيره واذا لاتخذوك خليلا ولولا ان ثبتناك
لقد كدت تركن اليهم شيا قليلا اذا لاذقناك

ضعف الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا
نصيرا وان كادوا ليستفزونك من الارض ليخرجوك
منها واذا لا يلبثون خلافك الا قليلا سنة من
قد ارسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا
اقم الصلوة لدلوك الشمس الى غسق الليل وقران
الفجر ان قران الفجر كان مشهودا ومن الليل
فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا
وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج صدق
واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا وقل جاء الحق و

خلفك

زَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ

الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ

إِلَّا خَسَارًا ۝ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا

بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى

شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ

عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا

قَلِيلًا ۝ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ

لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝ قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ

وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَ

لَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي

هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا

تَفْجِيرًا ۝ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا

أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ

مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ

حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ

للناس

كنت الا بشرا رسولا ۝ وما منع الناس ان يؤمنوا
اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا
رسولا ۝ قل لو كان في الارض ملائكة يمشون
مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ۝
قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم انه كان بعباده
خبيرا بصيرا ۝ ومن يهد الله فهو المهتد ومن يضلل
فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم يوم
القيامة على وجوههم عميا وبكما وصما ماويهم جهنم
كلما خبت زدناهم سعيرا ۝ ذلك جزاؤهم بانهم

نصف الحزب

كفروا باياتنا وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا
ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ۝ اولم يروا ان الله الذي
خلق السموات والارض قادر على ان يخلق مثلهم
وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى الظالمون الا
كفورا ۝ قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربي اذا
لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان قتورا ۝
ولقد اتينا موسى تسع ايات بينات فسئل بني اسرائيل
اذ جاءهم فقال له فرعون اني لاظنك يا موسى
مسحورا ۝ قال لقد علمت ما انزل هؤلاء الا رب

السموات والارض بصائر واني لاظنك يا فرعون
مثبورا فاراد ان يستفزهم من الارض فاغرقناه
ومن معه جميعا وقلنا من بعده لبني اسرائيل اسكنوا
الارض فاذا جاء وعد الاخرة جئنا بكم لفيفا وبالحق
انزلناه وبالحق نزل وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا
وقرانا فرقناه لتقراه على الناس على مكث ونزلناه
تنزيلا قل امنوا به او لا تؤمنوا ان الذين اوتوا
العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون للاذقان سجدا
ويقولون سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا و

سجده

يخرون للاذقان يبكون ويزيدهم خشوعا قل
ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسماء
الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ
بين ذلك سبيلا وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا
ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل و
كبره تكبيرا

سورة الكهف

مائة وعشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل

لَهُ عِوَجًا ۝ قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ مَاكِثِينَ
فِيهِ أَبَدًا ۝ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُم بِهِ مِنْ
عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن
يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ
إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝ إِنَّا جَعَلْنَا مَا
عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝
وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ

إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ
سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا
لَبِثُوا أَمَدًا ۝ نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن
نَّدْعُوَ مِن دُونِهِ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۝ هَٰؤُلَاءِ
قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ
بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ

نصف الحزب

وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوُا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ
رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا وَتَرَى
الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَاِذَا
غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ
وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ
مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ

لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزْكٰى
طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا
يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا اِذًا اَبَدًا وَ
كَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَ
اَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ
فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ

غلبوا على امرهم لنتخذن عليهم مسجدا سيقولون ثلثة
رابعهم كلبهم ويقولون خمسة سادسهم كلبهم
رجما بالغيب ويقولون سبعة وثامنهم كلبهم قل
ربي اعلم بعدتهم ما يعلمهم الا قليل فلا تمار فيهم
الا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم احدا و
لا تقولن لشائ اني فاعل ذلك غدا الا ان يشاء الله
واذكر ربك اذا نسيت وقل عسى ان يهدين ربي
لاقرب من هذا رشدا ولبثوا في كهفهم ثلث مائة
سنين وازدادوا تسعا قل الله اعلم بما لبثوا له غيب

السموات والارض ابصر به واسمع ما لهم من دونه من
دونه من ولي ولا يشرك في حكمه احدا واتل ما اوحي
اليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد
من دونه ملتحدا واصبر نفسك مع الذين يدعون
ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك
عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا
قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره فرطا و
قل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا
اعتدنا للظالمين نارا احاط بهم سرادقها وان يستغيثوا

الحزب

يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت
مرتفقا ۝ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات إنا لا نضيع
أجر من أحسن عملا ۝ أولئك لهم جنات عدن
تجري من تحتهم الأنهار يحلون فيها من أساور من
ذهب ويلبسون ثيابا خضرا من سندس وإستبرق
متكئين فيها على الأرائك نعم الثواب وحسنت
مرتفقا ۝ واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لأحدهما
جنتين من أعناب وحففناهما بنخل وجعلنا بينهما
زرعا ۝ كلتا الجنتين آتت أكلها ولم تظلم منه شيئا

وفجرنا خلالهما نهرا ۝ وكان له ثمر فقال لصاحبه
وهو يحاوره أنا أكثر منك مالا وأعز نفرا ۝ ودخل
جنته وهو ظالم لنفسه قال ما أظن أن تبيد هذه أبدا ۝
وما أظن الساعة قائمة ولئن رددت إلى ربي لأجدن
خيرا منها منقلبا ۝ قال له صاحبه وهو يحاوره أكفرت
بالذي خلقك من تراب ثم من نطفة ثم سواك رجلا ۝
لكنا هو الله ربي ولا أشرك بربي أحدا ۝ ولولا إذ
دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة إلا بالله إن
ترن أنا أقل منك مالا وولدا ۝ فعسى ربي أن يؤتين

خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من السماء
فتصبح صعيدا زلقا ۝ او يصبح ماؤها غورا فلن تستطيع
له طلبا ۝ واحيط بثمره فاصبح يقلب كفيه على ما انفق
فيها وهي خاوية على عروشها ويقول يا ليتني لم اشرك
بربي احدا ۝ ولم تكن له فئة ينصرونه من دون الله و
ما كان منتصرا ۝ هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا
وخير عقبا ۝ واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء
انزلناه من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح هشيما
تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ۝ المال

والبنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات الصالحات
خير عند ربك ثوابا وخير املا ۝ ويوم نسير الجبال
وترى الارض بارزة وحشرناهم فلم نغادر منهم
احدا ۝ وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما
خلقناكم اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا ۝ و
وضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون
يا ويلتنا مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة
الا احصاها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك
احدا ۝ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس

كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا مَا أَشْهَدْتُهُمْ
خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ
مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا
وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ
جَدَلًا وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى وَ

نصف الحزب

يَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ قُبُلًا وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ
رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى
الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو
الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ
بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا وَتِلْكَ الْقُرَى

اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا ۝ واذ

هلاک کردانیدیم ما اهل آنرا چون ستم کردند و بدید کردیم برای اهلاک ایشان وقتی معلوم و چون

قال موسى لفتىه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا

گفت موسی مر خادم خودرا یوشع همیشه باشم که روم تا برسم بملتقی و مجمع دو بحر فارس و روم یا روم

فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر

پس چون رسیدند بملتقی دو بحر فارس و روم فراموش کردند ماهی خودرا پس گرفت ماهی راه خودرا در دریا

سربا ۝ فلما جاوزا قال لفتىه اتنا غداءنا لقد لقينا من

راهی خشک نافذ در آب پس انگاه که گذشتند از مجمع بحرین گفت موسی مر خادم خودرا بیار با غدای اول روز ما

سفرنا هذا نصبا ۝ قال ارايت اذ اوينا الى الصخرة فاني

سفر ما بهر از مجاورت تعب و جوع گفت یوشع ای دیدی چون جای گرفتیم نزد صخره بر ساحل پس بدرستی که من

نسيت الحوت وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره

فراموش کردم ماهی را و فراموش نکردانید مرا آن خبر را مگر دیو رجیم که یاد کنم حال آنرا

واتخذ سبيله في البحر عجبا ۝ قال ذلك ما كنا نبغ

و گرفت ماهی راه خودرا در دریا راهی عجب گفت موسی آن حالت فقدان حوت آنست که بودیم

فارتدا على اثارهما قصصا ۝ فوجدا عبدا من عبادنا

پس بازگشتند بر اثرهای سیر خود از پی رفتن پس یافتند بنده را از بندگان ما

اتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من لدنا علما ۝ قال له

که داده ایم اورا وحی و نبوت از نزد ما و آموزانیده ایم اورا از نزد ما چیزی از علم غیب و گفت

موسى هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشدا ۝ قال

موسی هیچ متابعت نمایم ترا بر آن شرط که آموزانی مرا از آنچه آموزانیده اند ترا علمی با صواب گفت

انك لن تستطيع معي صبرا ۝ وكيف تصبر على ما لم تحط

بدرستی تو هرگز نتوانی با من شکیبایی و چگونه صبر کنی بر آنچه دانا نشدی

به خبرا ۝ قال ستجدني ان شاء الله صابرا ولا اعصي لك

آن دانشی گفت زود یابی مرا اگر خواهد خدای صبر نماینده و نافرمانی ننمایم ترا

امرا ۝ قال فان اتبعتني فلا تسئلني عن شيء حتى احدث

هیچ کاررا گفت پس اگر متابعت نمایی مرا پس مپرس مرا از هیچ چیز تا که بدید آرم

لك منه ذكرا ۝ فانطلقا حتى اذا ركبا في السفينة خرقها

برای تو از آن یاد کردنی پس رفتند بر ساحل تا چون نشستند در کشتی سوراخ کرد آنرا

قال اخرقتها لتغرق اهلها لقد جئت شيئا امرا ۝ قال الم اقل انك

گفت موسی ای سوراخ کردی آنرا تا غرق کردانی ساکنان آنرا بحقیقت آمدی بکاری دشوار گفت خضر ای نگفتم

لن تستطيع معي صبرا ۝ قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا

هرگز نتوانی با من شکیبایی گفت موسی مگیر مرا بر آنچه فراموش کردم و

ترهقني من امري عسرا ۝ فانطلقا حتى اذا لقيا غلاما فقتله

مرسان بر من از کار من دشواری را پس همراه شدند و رفتند تا چون دیدند کودکی پس کشت اورا خضر

قال اقتلت نفسا زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ۝

گفت موسی ای کشتی تنی را پاک از گناه نه بقصاص تنی دیگر بحقیقت آمدی بچیزی ناکردنی

الجزء السادس عشر

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت ای نگفتم مر ترا بدرستی تو هرگز نتوانی با من شکیبایی را

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي

گفت موسی اگر بپرسم ترا از چیزی پس ازین مسئله پس مصاحبت منمای با من

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا

که بحقیقت رسیده باشی از نزد من بعذر مفارقت پس رفتند تا چون

أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ

آمدند باهل شهری انطاکیه یا ایله طلب خورش کردند از کسان آن پس امتناع نمودند

يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ

از آنکه مهمان دارند ایشان را پس یافتند در آن شهر دیواری که میخواست ١ که بیفتد

وهذا آخر النصف ٱلْأَوَّلُ ١

يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ

عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ

سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ

فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ

الجزو السادس عشر

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت ای نگفتم مر ترا بدرستی تو هرگز نتوانی با من شکیبایی را

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي

گفت موسی اگر بپرسم ترا از چیزی پس ازین مسند پس مصاحبت منمای با من

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا

که بحقیقت رسیده باشی از نزد من بعذر مفارقت پس رفتند تا چون

أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ

آمدند باهل شهری انطاکیه یا ایله طلب خورش کردند از کسان آن پس امتناع نمودند

يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ

ازانکه مهمان دارند ایشان را پس یافتند در آن شهر دیواری که میخواست که بیفتد

وهذا آخر النصف الأول

من كلام الله العلي الأكبر

يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ

بیفتد پس راست گردانید آنرا گفت موسی اگر خواستی هر آینه گرفتی

عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ

بران کار مزدی گفت خضر این جدایی میان من و میان تست

سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

زود بود که آگاه کنم ترا بعاقبت کار آنچه نتوانستی بران شکیبایی

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ

اما کشتی پس بود مر بیچارگانی را که کاری کردند

فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ

در دریا پس خواستم که با عیب گردانم آنرا و بود در

وأول النصف الآخر

وَرَآءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝ وَأَمَّا

در پیش ایشان پادشاهی که میگرفت هر کشتی را بغصب واما

الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا

کودک پس بودند پدر و مادر او مؤمن پس ترسیدیم که رساند بایشان

طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۝ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا

از حد گذرکردن و ناسپاسی نعمت را پس خواستیم که بدل آرد ایشانرا پروردگار ایشان

خَيْرًا مِنْهُ زَكَوٰةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝ وَأَمَّا

بهتر ازان فرزند بطهارت و نزدیکتر بمهربانی واما

الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ

دیوار پس بود مر دو کودک بی پدر را در ان شهر

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا

و بود در زیر آن دیوار گنجی مرایشانرا و بود پدر ایشان

صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا

پس خواست پروردگار تو که رسند بحال بلوغ وقوت ایشان و بیرون آرند

كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ

گنج ایشانرا برای بخشایش از پروردگار تو و نکردم من آنچه کردم از اجتهاد

أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

خود آنچه گفتم عاقبت آنست که نتوانستی بران شکیبائی را

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ

و می پرسند از تو قصه این شخص اسکندر بگو زود بود که خوانم بر شما

مِنْهُ ذِكْرًا ۝ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَ

ازو خبری بدرستی ما جای دادیم اورا در زمین و

ءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝

دادیم اورا از هر چیزی از اسباب

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۝ قُلْنَا يَا ذَا

الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ

ذو القرنین یا آنکه عذاب کنی ایشانرا و یا آنکه رعایت کنی در حق ایشان

حُسْنًا ۝ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ

يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ

ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَآءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ

ایمان آورد و کرد کارهای نیکو را پس مر او راست پاداش نیکو

لَهُ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ۝ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى اِذَا بَلَغَ
اورا از فرمان ما آنچه با سهولت بود پس متابعت نمود سببی را که رسانیده بود سوی مشرق
مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ
بجای برآمدن آفتاب یافت آنرا که می برآمد بر گروهی که بدید نکردیم برای ایشان
مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحَطْنَا
از پیش آفتاب پوششی کار ذو القرنین همچنانست که وصف کردیم و بحقیقت دانا ایم
بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى اِذَا
بآنچه نزد او بود از اسباب دانش و ملک پس متابعت نمود سببی دیگر را تا چون
بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ
رسید بمیان آن دو کوه یافت از پیش آن دو کوه گروهی را که نزدیک نبودند
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوجَ
که دریابند هیچ گفتاری گفتند ای ذو القرنین بدرستی که این دو
وَمَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ
قبیله تباهی کننده اند در زمین پس قبول کنیم برای تو
خَرْجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝ قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ
مالی معین در هر مدتی برآنکه بپدیدآری میان ما و میان ایشان حاجزی استوار گفت آنچه تمکین فرموده
رَبِّى خَيْرٌ فَاَعِينُونِى بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ اٰتُونِى زُبَرَ الْحَدِيدِ
پروردگار من از علم و طلب ثواب بهتر است پس یاری دهید مرا بآلات صناعت و قوت تا پدید کنم میان شما و میان ایشان حاجزی حصین بیارید بمن پارهای آهن را

حَتّٰى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتّٰى اِذَا
تا چون مساوی کرد بنا میان دو جانب کوه را گفت در دمید تا چون
جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اٰتُونِى اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۝ فَمَا اسْطَاعُوا
گردانید آهن را چون آتش گفت بدهید بمن تا بریزم برا و مس گداخته را پس نتوانستند
اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝ قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ
که برآیند بران سد از ملاست و نتوانستند مرآنرا سوراخ کردن گفت این نعمتیست
مِنْ رَبِّى فَاِذَا جَاۤءَ وَعْدُ رَبِّى جَعَلَهُ دَكَّاۤءَ وَكَانَ
از پروردگار من پس چون آید وعدهٔ پروردگار من گرداند آنرا زمین مستوی و هست
وَعْدُ رَبِّى حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ
وعدهٔ پروردگار من درست و گذاریم بعضی ازین دو طایفه را دران روز که سد
فِى بَعْضٍ وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝ وَعَرَضْنَا
درمیان بعضی دیگر و در دمیده شود در صور پس گرد آریم خلایق را گرد آوردنی و آشکار کردانیم
جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ اَلَّذِينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ
دوزخ را آن روز برای کافران آشکارا کردنی آن کافرانی که هست چشمهای ایشان
فِى غِطَاۤءٍ عَنْ ذِكْرِى وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
در پوششی از نظر در آیات من و بودند که نمیتوانستند شنیدن
سَمْعًا ۝ اَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِى مِنْ
بسمع قبول ای پس پنداشتند آنان که کافر شدند که فراگیرند بندگان مرا چون عیسی

زاویران گسکنند مختلط

نصف الحزب

دونى أولياء إنا أعتدنا جهنم للكافرين نزلا قل
هل ننبئكم بالأخسرين أعمالا الذين ضل سعيهم
فى الحيوة الدنيا وهم يحسبون أنهم يحسنون صنعا
أولئك الذين كفروا بآيات ربهم ولقائه فحبطت
أعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيمة وزنا ذلك
جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتى ورسلى
هزوا إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت
لهم جنات الفردوس نزلا خالدين فيها لا يبغون
عنها حولا قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربى

لنفد البحر قبل أن تنفد كلمات ربى ولو جئنا بمثله
مددا قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى إلى أنما إلهكم
إله واحد فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل عملا صالحا
ولا يشرك بعبادة ربه أحدا

نصف السبع

سورة مريم عليها السلام ثمان وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
كهيعص ذكر رحمت ربك عبده زكريا
إذ نادى ربه نداء خفيا قال رب إنى وهن العظم

مِنّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ۝ وَاِنّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
امْرَاَتي عَاقِرًا فَهَبْ لي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرِثُني وَيَرِثُ
مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ يَا زَكَرِيَّا اِنَّا
نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝
قَالَ رَبِّ اَنّى يَكُونُ لي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتي عَاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ
هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لي آيَةً قَالَ آيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ

ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ عَلى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحى
اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ يَا يَحْيى خُذِ الْكِتَابَ
بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَ
زَكوٰةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ۝ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَ
يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ
مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ
حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝
قَالَتْ اِنّي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝ قَالَ اِنَّمَا

انا رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا قالت
انى يكون لى غلام ولم يمسسنى بشر ولم اك بغيا
قال كذلك قال ربك هو على هين ولنجعله
اية للناس ورحمة منا وكان امرا مقضيا
فحملته فانتبذت به مكانا قصيا فاجاءها المخاض
الى جذع النخلة قالت يا ليتنى مت قبل هذا وكنت
نسيا منسيا فناداها من تحتها الا تحزنى قد جعل
ربك تحتك سريا وهزى اليك بجذع النخلة
تساقط عليك رطبا جنيا فكلى واشربى وقرى

عينا فاما ترين من البشر احدا فقولى انى نذرت
للرحمن صوما فلن اكلم اليوم انسيا فاتت به
قومها تحمله قالوا يا مريم لقد جئت شيئا فريا يا اخت
هرون ما كان ابوك امرا سوء وما كانت امك
بغيا فاشارت اليه قالوا كيف نكلم من كان
فى المهد صبيا قال انى عبد الله اتانى الكتاب
وجعلنى نبيا وجعلنى مباركا اينما كنت واوصانى
بالصلوة والزكوة ما دمت حيا وبرا بوالدتى
ولم يجعلنى جبارا شقيا والسلام على يوم ولدت

ويوم اموت ويوم ابعث حيا ۝ ذلك عيسى ابن
مريم قول الحق الذي فيه يمترون ۝ ما كان لله ان
يتخذ من ولد سبحانه اذا قضى امرا فانما يقول له
كن فيكون ۝ وان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا
صراط مستقيم ۝ فاختلف الاحزاب من بينهم
فويل للذين كفروا من مشهد يوم عظيم ۝ اسمع
بهم وابصر يوم يأتوننا لكن الظالمون اليوم في ضلال
مبين ۝ وانذرهم يوم الحسرة اذ قضي الامر وهم
في غفلة وهم لا يؤمنون ۝ انا نحن نرث الارض

ومن عليها والينا يرجعون ۝ واذكر في الكتاب
ابرهيم انه كان صديقا نبيا ۝ اذ قال لابيه يا ابت
لم تعبد ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا ۝
يا ابت اني قد جاءني من العلم ما لم يأتك فاتبعني
اهدك صراطا سويا ۝ يا ابت لا تعبد الشيطان ان
الشيطان كان للرحمن عصيا ۝ يا ابت اني اخاف ان
يمسك عذاب من الرحمن فتكون للشيطان وليا ۝
قال اراغب انت عن الهتي يا ابرهيم لئن لم تنته
لارجمنك واهجرني مليا ۝ قال سلام عليك سأستغفر

لك ربي انه كان بي حفيا ۝ واعتزلكم وما تدعون
برای تو پروردگار خود را بدرستی که او هست بمن مهربان و با میراث و دوری گزینم از شما و از آنچه

من دون الله وادعوا ربي عسى الا اكون بدعاء ربي
از غیر خدای و می پرستم پروردگار خود را شاید که نباشم بپرستیدن پروردگار

شقيا ۝ فلما اعتزلهم وما يعبدون من دون الله وهبنا
بی سعادت ثواب پس چون کناره گرفت از ایشان و از آنچه میپرستیدند از غیر خدای بخشیدیم

له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا ۝ ووهبنا لهم
او را اسحق و یعقوب و هر یک را گردانیدیم پیغمبر و بخشیدیم ایشان را

من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق عليا ۝ واذكر
از رحمت ما و پدید کردیم برای ایشان ذکر جمیل در همه ادیان بلند و یاد کن

في الكتاب موسى انه كان مخلصا وكان رسولا
در قرآن موسی را بدرستی که او هست خالص گردانیده از شرک و ریا و بود فرستاده

نبيا ۝ وناديناه من جانب الطور الايمن وقربناه
پیغمبر و ندا فرمودیم او را از جهت کوه طور که بر یمین موسی بود و نزدیک گردانیدیم

نجيا ۝ ووهبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبيا ۝
هم راز بود با ما و بخشیدیم او را از بخشایش ما برادر او را هارون حال آنکه پیغمبر بود

واذكر في الكتاب اسمعيل انه كان صادق
و یاد کن در قرآن اسمعیل را بدرستی که او بود راست

الوعد وكان رسولا نبيا ۝ وكان يامر اهله
وعده و بود فرستاده پیغمبر و بود که می فرمود کسان خود را

بالصلوة والزكوة وكان عند ربه مرضيا ۝
بنماز و دادن حق خدای از مال و بود نزد پروردگار پسندیده

واذكر في الكتاب ادريس انه كان صديقا نبيا ۝
و یاد کن در قرآن ادریس را بدرستی که او بود راست گوی پیغمبر

ورفعناه مكانا عليا ۝ اولئك الذين انعم الله
و بلند مرتبه گردانیدیم او را در مقام بالا جنت یا آسمان ششم یا چهارم ایشان آنانند که نیکویی

عليهم من النبيين من ذرية ادم وممن حملنا مع
برایشان از پیغمبران از فرزندان آدم و فرزند دیگر یا و از ذریت آنان که حامل ایشان

نوح ومن ذرية ابراهيم واسرائيل وممن هدينا
نوح و از فرزندان ابراهیم و یعقوب و از آنانکه راه نمودیم

واجتبينا اذا تتلى عليهم ايات الرحمن خروا سجدا
و برگزیدیم ایشان را چون خوانده میشود بر ایشان آیتهای خدای بخشاینده بیفتند پیش پرستش

وبكيا ۝ فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة
و گریان پس قایم مقام شد پس از ایشان اعقابی بد سیرت که بجای نداشتند

واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا ۝ الا من
و متابعت نمودند آرزوهای نفس اماره را پس زود بود که بدی عاقبت را مگر آنکه
ببینند

نصف الحزب

تاب وآمن وعمل صالحا فأولئك يدخلون الجنة

ولا يظلمون شيئا جنات عدن التي وعد الرحمن

عباده بالغيب إنه كان وعده مأتيا لا يسمعون

فيها لغوا إلا سلاما ولهم رزقهم فيها بكرة و

عشيا تلك الجنة التي نورث من عبادنا من كان

تقيا وما نتنزل إلا بأمر ربك له ما بين أيدينا وما

خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك نسيا رب

السموات والأرض وما بينهما فاعبده واصطبر

لعبادته هل تعلم له سميا ويقول الإنسان أإذا

ما مت لسوف أخرج حيا أولا يذكر الإنسان

أنا خلقناه من قبل ولم يك شيئا فوربك لنحشرنهم

والشياطين ثم لنحضرنهم حول جهنم جثيا ثم لننزعن

من كل شيعة أيهم أشد على الرحمن عتيا ثم

لنحن أعلم بالذين هم أولى بها صليا وإن منكم إلا

واردها كان على ربك حتما مقضيا ثم ننجي الذين

اتقوا ونذر الظالمين فيها جثيا وإذا تتلى عليهم

آياتنا بينات قال الذين كفروا للذين آمنوا أي

الفريقين خير مقاما وأحسن نديا وكم أهلكنا

قبلهم من قرن هم احسن اثاثا ورئيا قل من كان

في الضلالة فليمدد له الرحمن مدا حتى اذا راوا

ما يوعدون اما العذاب واما الساعة فسيعلمون

من هو شر مكانا واضعف جندا ويزيد الله الذين

اهتدوا هدى والباقيات الصالحات خير عند

ربك ثوابا وخير مردا افرايت الذي كفر

باياتنا وقال لاوتين مالا وولدا اطلع الغيب ام

اتخذ عند الرحمن عهدا كلا سنكتب ما يقول و

نمد له من العذاب مدا ونرثه ما يقول ويأتينا

فردا واتخذوا من دون الله الهة ليكونوا لهم عزا

كلا سيكفرون بعبادتهم ويكونون عليهم ضدا

الم تر انا ارسلنا الشياطين على الكافرين تؤزهم

ازا فلا تعجل عليهم انما نعد لهم عدا يوم نحشر

المتقين الى الرحمن وفدا ونسوق المجرمين الى جهنم

وردا لا يملكون الشفاعة الا من اتخذ عند

الرحمن عهدا وقالوا اتخذ الرحمن ولدا لقد جئتم

شيئا ادا تكاد السموات يتفطرن منه وتنشق

الارض وتخر الجبال هدا ان دعوا للرحمن ولدا

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰاتِ
وَالْاَرْضِ اِلَّا اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ وَعَدَّهُمْ
عَدًّا وَكُلُّهُمْ اٰتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا اِنَّ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا
فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ
بِهِ قَوْمًا لُدًّا وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ
تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

سورة طه مكية مائة وخمس وثلثون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
طٰهٰ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰى اِلَّا تَذْكِرَةً
لِمَنْ يَخْشٰى تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰاتِ
الْعُلٰى الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى وَاِنْ
تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَهَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ
مُوسٰى اِذْ رَاٰى نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوا اِنِّي اٰنَسْتُ
نَارًا لَعَلِّي اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

فلما اتىها نودي يا موسى ۝ اني انا ربك فاخلع نعليك
انك بالواد المقدس طوى ۝ وانا اخترتك فاستمع
لما يوحى ۝ انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم
الصلوة لذكري ۝ ان الساعة اتية اكاد اخفيها
لتجزى كل نفس بما تسعى ۝ فلا يصدنك عنها من
لا يؤمن بها واتبع هويه فتردى ۝ وما تلك بيمينك
يا موسى ۝ قال هي عصاي اتوكؤا عليها واهش بها
على غنمي ولي فيها مارب اخرى ۝ قال القها يا موسى
فالقىها فاذا هي حية تسعى ۝ قال خذها ولا تخف

سنعيدها سيرتها الاولى ۝ واضمم يدك الى جناحك
تخرج بيضاء من غير سوء اية اخرى ۝ لنريك من اياتنا
الكبرى ۝ اذهب الى فرعون انه طغى ۝ قال
رب اشرح لي صدري ۝ ويسر لي امري ۝ واحلل
عقدة من لساني ۝ يفقهوا قولي ۝ واجعل لي وزيرا
من اهلي ۝ هرون اخي ۝ اشدد به ازري ۝ واشركه
في امري ۝ كي نسبحك كثيرا ۝ ونذكرك كثيرا ۝
انك كنت بنا بصيرا ۝ قال قد اوتيت سؤلك يا موسى ۝
ولقد مننا عليك مرة اخرى ۝ اذ اوحينا الى امك

ما يوحى أن اقذفيه في التابوت فاقذفيه في اليم
فليلقه اليم بالساحل يأخذه عدو لي وعدو له و
ألقيت عليك محبة مني ولتصنع على عيني إذ تمشي
أختك فتقول هل أدلكم على من يكفله فرجعناك
إلى أمك كي تقر عينها ولا تحزن وقتلت نفسا
فنجيناك من الغم وفتناك فتونا فلبثت سنين
في أهل مدين ثم جئت على قدر يا موسى واصطنعتك
لنفسي اذهب أنت وأخوك بآياتي ولا تنيا في ذكري
اذهبا إلى فرعون إنه طغى فقولا له قولا لينا لعله

يتذكر أو يخشى قالا ربنا إننا نخاف أن يفرط علينا
أو أن يطغى قال لا تخافا إنني معكما أسمع وأرى
فأتياه فقولا إنا رسولا ربك فأرسل معنا بني إسرائيل
ولا تعذبهم قد جئناك بآية من ربك والسلام
على من اتبع الهدى إنا قد أوحي إلينا أن العذاب
على من كذب وتولى قال فمن ربكما يا موسى قال
ربنا الذي أعطى كل شيء خلقه ثم هدى قال
فما بال القرون الأولى قال علمها عند ربي في
كتاب لا يضل ربي ولا ينسى الذي جعل لكم

نصف الحزب

الأرض مهدا وسلك لكم فيها سبلا وأنزل من السماء
ماء فأخرجنا به أزواجا من نبات شتى كلوا
وارعوا أنعامكم إن في ذلك لآيات لأولي النهى
منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة
أخرى ولقد أريناه آياتنا كلها فكذب و
أبى قال أجئتنا لتخرجنا من أرضنا بسحرك يا موسى
فلنأتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك موعدا
لا نخلفه نحن ولا أنت مكانا سوى قال
موعدكم يوم الزينة وأن يحشر الناس ضحى

فتولى فرعون فجمع كيده ثم أتى قال لهم موسى
ويلكم لا تفتروا على الله كذبا فيسحتكم بعذاب
وقد خاب من افترى فتنازعوا أمرهم بينهم و
أسروا النجوى قالوا إن هذان لساحران يريدان
أن يخرجاكم من أرضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم
المثلى فأجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا وقد
أفلح اليوم من استعلى قالوا يا موسى إما أن تلقي
وإما أن نكون أول من ألقى قال بل ألقوا فإذا حبا لهم
وعصيهم يخيل إليه من سحرهم أنها تسعى

فاوجس في نفسه خيفة موسى قلنا لا تخف انك
انت الاعلى والق ما في يمينك تلقف ما صنعوا
انما صنعوا كيد ساحر ولا يفلح الساحر حيث اتى
فالقي السحرة سجدا قالوا امنا برب هرون وموسى
قال امنتم له قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي
علمكم السحر فلاقطعن ايديكم وارجلكم
من خلاف ولاصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن
اينا اشد عذابا وابقى قالوا لن نؤثرك على ما جاءنا
من البينات والذي فطرنا فاقض ما انت قاض

الحزب

انما تقضي هذه الحيوة الدنيا انا امنا بربنا ليغفر لنا
خطايانا وما اكرهتنا عليه من السحر والله خير
وابقى انه من يات ربه مجرما فان له جهنم لا يموت
فيها ولا يحيى ومن ياته مؤمنا قد عمل الصالحات
فاولئك لهم الدرجات العلى جنات عدن تجري
من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء من
تزكى ولقد اوحينا الى موسى ان اسر بعبادي
فاضرب لهم طريقا في البحر يبسا لا تخاف دركا
ولا تخشى فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم

مِن اليم ما غشيهم واضل فرعون قومه وما هدى
از دریا عمیق آنچه رسید بایشان و گمراه گردانید فرعون گروه خود را و راه ننمود
يا بني اسرائيل قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم
ای پسران یعقوب بحقیقت رهانیدیم شما را از دشمن شما و وعده دادیم بمیعاد شما را
جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى
جهت کوه طور که بر دست راست پوینده است و فرو فرستادیم بر شما ترنجبین و سمانه را
كلوا من طيبات ما رزقناكم ولا تطغوا فيه
بخورید از حلالهای آنچه روزی دادیم شما را و از حد در مگذرید در باب آن
فيحل عليكم غضبي ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى
که واجب شود بر شما خشم من و هر که واجب شود برو خشم من بدرستی که هلاک شود
واني لغفار لمن تاب وامن وعمل صالحا ثم اهتدى
و بدرستی که من هر آینه آمرزنده ام آنرا که توبه کند و ایمان آورد و کرد کردار نیکو پس بران
وما اعجلك عن قومك يا موسى قال هم اولاء
و چه شتاب آورد ترا از گروه تو ای موسی گفت ایشان اینها اند
على اثري وعجلت اليك رب لترضى قال فانا قد فتنا
بر عقب من و شتاب نمودم سوی حضرت تو ای پروردگار من تا راضی باشی ...
قومك من بعدك واضلهم السامري فرجع موسى
گروه ترا پس از آمدن تو و سبب گمراهی ایشان شد سامری پس بازگشت موسی

الى قومه غضبان اسفا قال يا قوم الم يعدكم ربكم
سوی گروه خود خشمگین اند وهناک گفت ای گروه من آیا وعده نداد شما را پروردگار
وعدا حسنا افطال عليكم العهد ام اردتم ان
وعده نیکو بعطای نیکو ای پس دراز شد بر شما مدت مفارقت من یا نه که خواستید که
يحل عليكم غضب من ربكم فاخلفتم موعدي قالوا ما
ثابت شود بر شما ارادت عذابی از پروردگار شما پس خلاف کردید وعده مرا گفتند گروه
اخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا
خلاف نکردیم وقت وعده ترا باختیار ما ولیکن ما بر داشتیم اثقالی را
من زينة القوم فقذفناها فكذلك القى السامري
از زیورهای قوم فرعون پس افکندیم آنرا در آتش سامری پس همچنان القا افکند سامری
فاخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا
پس بیرون آورد برای ایشان گوساله ذاتی که آنرا بود صوتی پس گفتند این عجل
الهكم واله موسى فنسي افلا يرون الا يرجع اليهم
خدای شما و خدای موسی است پس فراموش کرد موسی خدا را اینجا و بطور رفت ...
قولا ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا ولقد قال
هیچ جوابی را و مالک نتواند بود برای ایشان هیچ سودی و بتحقیق گفت
لهم هرون من قبل يا قوم انما فتنتم به وان ربكم
مر ایشان را هارون پیش از رجوع موسی ای گروه من بدرستی که ابتلا بودند شما را به آن عجل و بدرستی

الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري قالوا لن نبرح

خدای بخشاینده است پس متابعت نمایید مرا و طاعت دارید فرمان مرا گفتند همیشه باشیم

عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى قال يا هرون

بر عبادت آن ثابت و مقیم تا زمانی که باز گردد بسوی ما موسی از طور گفت ای هارون

ما منعك اذ رايتهم ضلوا الا تتبعن افعصيت

چه منع آمد ترا چون دیدی ایشانرا که گمراه شدند که متابعت نمایی مرا از ایشان

امري قال يبنؤم لا تاخذ بلحيتي ولا براسي اني

فرمان مرا گفت ای پسر مادر من بمگیر موی روی مرا و نه موی سر مرا بدرستی که من

خشيت ان تقول فرقت بين بني اسرائيل ولم

ترسیدم که گویی جدایی افکندی میان پسران یعقوب و رعایت نکردی

ترقب قولي قال فما خطبك يا سامري قال

انتظار نکردی گفتار مرا گفت موسی پس چه بود مطلوب تو ای سامری گفت

بصرت بما لم يبصروا به فقبضت قبضة من اثر

دانا شدم بآنچه دانا نشدند بآن از خاصیت خاک سم اسب جبرئیل پس فرا گرفتم مشتی از

الرسول فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي قال

جبرئیل پس افکندم آنرا در عجل و همچنان که گفتیم آسان کرد و آراسته برای من نفس من گفت

فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول لا مساس

پس برو بدرستی که مر تراست در زندگانی تو و اولاد که گویی مر کرا بمن مپسید

وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي

و بدرستی که مر تراست وعده عذابی که هرگز خلاف نکنند با تو آنرا و بنگر بسوی خدای تو که

ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه في اليم نسفا

گشتی بر عبادت آن ثابت هر آینه بسوزانیم آنرا پس بسوهان سوده گردانیم پس بر باد دهیم آنرا

انما الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل

بدرستی که خدای شما معبود سزا است که هیچ خدای نیست مگر او شامل است هر چیزی را

شيء علما كذلك نقص عليك من انباء ما قد سبق

بدانش همچنان قصه میگوییم بر تو از خبرهای آنچه گذشت

وقد اتيناك من لدنا ذكرا من اعرض عنه فانه

و بتحقیق دادیم ترا از نزد ما قرآنی هر که اعراض کند از آن پس بدرستی که او

يحمل يوم القيمة وزرا خالدين فيه وساء لهم

بردارد روز قیامت ثقل عقاب آن اثم را جاوید باشند در آن و بدا آن مر ایشانرا

يوم القيمة حملا يوم ينفخ في الصور ونحشر

روز قیامت بار در آن روز که دمیده شود در صور و برانگیزیم

المجرمين يومئذ زرقا يتخافتون بينهم ان لبثتم الا

گناهکارانرا در آن روز نابینایان آهسته گویند در میان ایشان که درنگ نکردید مگر

عشرا نحن اعلم بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة

ده شبانروز ما دانا تریم بآنچه میگویند چون گویند بهترین ایشان بسیرت

در دریا برباد دادنی

إن لبثتم إلا يوما ۝ ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها
ربي نسفا ۝ فيذرها قاعا صفصفا ۝ لا ترى فيها
عوجا ولا أمتا ۝ يومئذ يتبعون الداعي لا عوج
له وخشعت الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا
همسا ۝ يومئذ لا تنفع الشفاعة إلا من أذن له
الرحمن ورضي له قولا ۝ يعلم ما بين أيديهم وما
خلفهم ولا يحيطون به علما ۝ وعنت الوجوه
للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما ۝ ومن يعمل
من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا

نصف الحزب

هضما ۝ وكذلك أنزلناه قرآنا عربيا وصرفنا فيه
من الوعيد لعلهم يتقون أو يحدث لهم ذكرا
فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقرآن من قبل
أن يقضى إليك وحيه وقل رب زدني علما ۝ و
لقد عهدنا إلى آدم من قبل فنسي ولم نجد له عزما
وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس
أبى ۝ فقلنا يا آدم إن هذا عدو لك ولزوجك فلا
يخرجنكما من الجنة فتشقى ۝ إن لك ألا تجوع فيها
ولا تعرى ۝ وأنك لا تظمأ فيها ولا تضحى

فوسوس اليه الشيطان قال يا آدم هل ادلك
پس مکرر گردانید سخن نهانی را سوی او دیو گفت ای آدم هیچ دلالت کنم ترا
على شجرة الخلد وملك لا يبلى فاكلا منها
بر درخت جاودانی و پادشاهی که زایل نشود پس خوردند از آن درخت
فبدت لهما سواتهما وطفقا يخصفان عليهما
پس ظاهر شد مر ایشان را عورت ایشان و در ایستادند می پیوستند بر تن خود
من ورق الجنة وعصى آدم ربه فغوى ثم اجتبيه
از برگهای درخت بهشت و نافرمانی نمود آدم پروردگار خود را پس از راه صواب
ربه فتاب عليه وهدى قال اهبطا منها جميعا
پروردگار او پس توبه پذیرفت از وی و راه نمود بمحافظت فرو روید از آن همه
بعضكم لبعض عدو فاما ياتينكم مني هدى
بعضی از ذریات شما مر بعضی را دشمن اند پس اگر آید بشما از من راه نمودنی
فمن اتبع هداي فلا يضل ولا يشقى ومن اعرض
پس هر که متابعت نماید شریعت را منحرف نشود از راه صواب و نه بوبال آن ماخوذ شود و هر که
عن ذكري فان له معيشة ضنكا ونحشره
از شریعت من یا از قرآن من بدرستی که مر وی راست زندگانی تنگ بی برکت و برانگیزانیم
يوم القيمة اعمى قال رب لم حشرتني اعمى و
روز قیامت نابینا گفت ای پروردگار من چرا برانگیختی مرا نابینا و

قد كنت بصيرا قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها و
بتحقیق بودم من بینا گفت خدای همچنان که آمد بتو آیتهای ما پس فراموش کردی آنرا و
كذلك اليوم تنسى وكذلك نجزي من اسرف
ترک عمل کردی بر آن همچنان امروز ترک کرده شوی بر ان عمی و همچنان پاداش دهیم آنرا که از حد تجاوز
ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب الآخرة اشد و
و ایمان نیارد به آیتهای پروردگار خود و هر آینه عذاب آن جهان سخت تر و دایم
ابقى افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون
ترست ای پس راه ننمود ایشان را که چند هلاک کردیم پیش از ایشان از گروهها
يمشون في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي
که میرود در دیار ایشان بدرستی در آنچه گفتیم هر آینه دلالتست مر خداوندان
النهى ولولا كلمة سبقت من ربك لكان
عقول را و اگر نه حکمی بودی سابق شده بتاخیر عذاب از پروردگار تو هر آینه بودی عذاب
لزاما واجل مسمى فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد
عاجل لازم ایشان را و اگر نه وقتی معلوم بودی پس شکیبایی نمای بر آنچه میگویند و نماز گزار حال آنکه
ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن اناء الليل
پروردگار تو پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو شدن آن و چیزی از ساعات شب
فسبح واطراف النهار لعلك ترضى ولا تمدن
پس نماز گزار و در دو طرف هر روز تا مگر تو راضی شوی بیافتن ثواب و مایل مگردان

عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
دو چشم ترا سوی آنچه برخوردار داویم بآن اصنافی را از کفار زینت و بهجت زندگانی این جهان
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى وَاْمُرْ اَهْلَكَ
تا ایشان را امتحان نمائیم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو بهتر و دایم تر و فرمای کسان ترا
بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْئَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ
بنماز و صبور باش بر تکلیف آن نمیخواهیم از تو و اهل تو روزی ما روزی میرسانیم ترا
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى وَقَالُوا لَوْلَا يَاْتِينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهٖ
و خاتمت حمیده مر پرهیزکاری راست و گفتند چرا نمی آرد بما معجزه از پروردگار او
اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُولٰى وَلَوْ اَنَّا
ای نیامد بایشان حجت آنچه در کتب نخستین است و اگر نه آنستی
اَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ
که ما هلاک کرده ایندمی ایشانرا بعذابی پیش از آن که پیغمبر فرستیم هر آینه گفتندی ای پروردگار ما چرا نفرستادی
اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى قُلْ
سوی ما پیغمبری را که متابعت نمودیمی آیتهای ترا پیش از آنکه ذلیل شویم و فضیحت یابیم بقیامت بگوی
كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ
هر یکی از ما و شما چشم دارنده عاقبت اند پس برحال مراقبت باشید پس زود بود که بدانید که کیست اهل طریق
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى
مستقیم و راه راست و کیست موصوف بهدایت

سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

الجزو ١٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان
اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ مَا
نزدیک شد برای مردمان وقت حساب ایشان و ایشان در بیخبری اند اعراض کنندگان از تأمل در آن نیامد
يَاْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
بدیشان هیچ یعنی از قرآن از پروردگار ایشان نو در نزول مگر که شنیدند آنرا و ایشان
يَلْعَبُونَ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
می بازند و استهزا میکنند بآن حال آنکه بیخبر دلهای ایشان و پنهان کردند این راز را از آنان که ستم کردند
هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ اَفَتَاْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ
که هیچ هست این محمد مگر بشری مانند شما ای قبول میکنید جادویی را و حال آنکه شما می بینید آنرا
قَالَ رَبِّى يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِى السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ
گفت پروردگار من میداند گفتاری را که در آسمان هست و زمین و او شنوا است
الْعَلِيمُ بَلْ قَالُوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ
و دانا نه که گفتند این قرآن شوریدها خوابست نه که ساخت آنرا محمد نه که

قل

هو شاعر فليأتنا بآية كما أرسل الأولون

او گوینده سخنان مختل است گو بیارد با معجزه چنانک فرستاده شدند پیشینیان

ما آمنت قبلهم من قرية أهلكناها أفهم يؤمنون

ایمان نیاوردند پیش از ایشان اهل هیچ دیه که هلاک گردانیدیم ایشان را ای پس ایشان که ستیزنده تر اند

وما أرسلنا قبلك إلا رجالا نوحي إليهم فسئلوا

أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون وما جعلناهم

جسدا لا يأكلون الطعام وما كانوا خالدين

ثم صدقناهم الوعد فأنجيناهم ومن نشاء وأهلكنا

المسرفين لقد أنزلنا إليكم كتابا فيه ذكركم أفلا

تعقلون وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة و

أنشأنا بعدها قوما آخرين فلما أحسوا بأسنا

إذا هم منها يركضون لا تركضوا وارجعوا إلى ما

أترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسئلون قالوا يا

ويلنا إنا كنا ظالمين فما زالت تلك دعواهم حتى

جعلناهم حصيدا خامدين وما خلقنا السماء

والأرض وما بينهما لاعبين لو أردنا أن نتخذ

لهوا لاتخذناه من لدنا إن كنا فاعلين بل نقذف

بالحق على الباطل فيدمغه فإذا هو زاهق ولكم الويل

مما تصفون وله من في السموات والأرض ومن

عنده لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون

يسبحون الليل والنهار لا يفترون ۝ ام اتخذوا الهة
تسبیح میگویند در شب و روز هیچ ساکن نمیشوند یا نه گرفتند خدایانی را
من الارض هم ينشرون ۝ لو كان فيهما الهة الا الله
از اجرام زمین که ایشان زنده گردانند اموات را اگر باشند در آسمان و زمین خدایانی جز خدای
لفسدتا فسبحان الله رب العرش عما يصفون ۝ لا
هر آینه فاسد شوند آسمان و زمین پس پاکست خدای پروردگار عرش از آنچه صفت میکنند این کفار
يسئل عما يفعل وهم يسئلون ۝ ام اتخذوا من دونه
نپرسند او را از آنچه کند و ایشان پرسیده شوند یا نه که گرفتند بخدایی از غیر خدای
الهة قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي وذكر من قبلي
خدایانی دیگر را بگوی بیارید حجت شما را این وحی که وارد است در باب توحید موعظه آنکس است که از
بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون ۝ وما ارسلنا
آنانی که پیش از من بوده اند نه که بیشتر ایشان نمیدانند حق را که وجوب توحید است پس ایشان اعراض کننده اند
من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا
پیش از تو هیچ پیغمبری را مگر که وحی فرستاده شد که او نیست خدایی مگر من
انا فاعبدون ۝ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل
پس مرا بپرستید و گفتند بگرفت خدای بخشاینده فرزندی را پاکا او نه ملایکه
عباد مكرمون ۝ لا يسبقونه بالقول وهم بامره
بندگانی اند مخصوص باکرام و تقرب سابق نمیشوند بگفتار بر او و ایشان بفرمان او

يعملون ۝ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يشفعون
کار میکنند میداند آنرا که متقدم است از احوال ایشان و آنچه متاخر است و شفاعت نمیکنند
الا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون ۝ ومن يقل
مگر برای آنکه خواهد خدای و ایشان از هیبت جلال او خایفند و هر که گوید
منهم اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك
از ایشان بدرستی من خدایم جز از معبود سزا پس آنکس پاداش دهیم او را دوزخ همچنان
نجزي الظالمين ۝ اولم ير الذين كفروا ان السموات
پاداش دهیم ستمکاران را ای و ندیدند آنان که کافر شدند بدرستی آسمانها
والارض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء
و زمین بودند صلب و مصمت بی فرجه پس گشاده گردانیدیم آنها را و پدید گردانیدیم از آب
كل شيء حي افلا يؤمنون ۝ وجعلنا في الارض رواسي
هر چیزی با حیات را ای پس نمی گروند و پدید کردیم در زمین کوههای با ثبات را تا
ان تميد بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون
در اضطراب نیاید زمین ایشان را و پدید کردیم در آن زمین گشاده راهها تا مگر ایشان راه یابند بمصالح
وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم عن اياتها معرضون
و گردانیدیم آسمان را مانند سقف خانه مرتفع از سطح زمین نگاه داشته شده از وقوع بر زمین و ایشان
وهو الذي خلق الليل والنهار والشمس والقمر
و او آنست که آفرید شب را و روز را و آفتاب را و ماه را

نصف الحزب

كل في فلك يسبحون ۝ وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد
أفإن مت فهم الخالدون ۝ كل نفس ذائقة الموت و
نبلوكم بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون ۝ و
إذا رآك الذين كفروا إن يتخذونك إلا هزوا أهذا
الذي يذكر آلهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۝
خلق الإنسان من عجل سأوريكم آياتي فلا تستعجلون ۝
ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ۝ لو
يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم
النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون ۝ بل تأتيهم

بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ۝
ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا
منهم ما كانوا به يستهزئون ۝ قل من يكلؤكم
بالليل والنهار من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم معرضون ۝
أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا لا يستطيعون نصر
أنفسهم ولا هم منا يصحبون ۝ بل متعنا هؤلاء وآباءهم
حتى طال عليهم العمر أفلا يرون أنا نأتي الأرض
ننقصها من أطرافها أفهم الغالبون ۝ قل إنما أنذركم
بالوحي ولا يسمع الصم الدعاء إذا ما ينذرون ۝ و

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا
اگر برسد ایشان اثری اندک از عذاب پروردگار تو هر آینه گویند البته ای وای ما بدرستی ما
كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
بودیم ستمکاران و حاضر گردانیم ترازوها با عدالت را برای روز قیامت
فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
پس ستم کرده نشود تنی چیزی و اگر باشد آن عمل بوزن یکدانه از سپندان خرد
أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ
حاضر آریم آن حبه را و بسنده است ما حساب کنندگان و بتحقیق دادیم ما موسی را
وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ
و هارون را توریت و روشنی بدلایل و موعظتی مر پرهیزکاران را آنانی
يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۝
که ترسند از پروردگار ایشان بغیب و ایشان از آمدن قیامت خائف اند
وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ۝
و این قرآنیست بسیار منافع و فواید فرو فرستادیم آنرا ای پس شما مر آنرا انکار کننده اید
وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۝
و بتحقیق دادیم ما ابراهیم را نبوت او یا راه یافتن بوجوه مصالح پیش از موسی و بودیم باحوال
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا
چون گفت مر پدر خودرا و گروه خودرا چیست این صورتهای بی روح که شما مر آنرا

الحزب

عَاكِفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۝ قَالَ لَقَدْ
پرستنده گانید و قیام نماینده بطاعت گفتند یافتیم پدران مارا مر آن صورتها را پرستندگان گفت بتحقیق
كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قَالُوا
هستید شما و بودند پدران شما در گمراهی هویدا گفتند
أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ۝ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ
ای آمدی بما براستی و بحقیقت یا نه که تو از اهل مزاح و مجازی گفت نه که پروردگار شما پروردگار
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم
آسمانها و زمین است آن پروردگاری که آفرید آنها را و من بر صحت آنچه با شما گفتم
مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم
از جمله گواهانم با قامت براهین بر آن و سوگند بخدای که تدبیر کنم بتان شما را
بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا
پس از آنکه روی بگردانید حال آنکه بازگشته سوی آن بتکده پس گردانید هر یک اصنام را بغیبت کفار پاره پاره مگر صنم
لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا
بزرگ تا مگر با صنم بزرگ متوجه رجوع کنند گفتند که کرد این حال
بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ
بخدایان ما چه او هر آینه از ستمکارانست گفتند شنیدیم جوانی را که ببدی یاد میکرد ایشان را
يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ
نام نهاده اند اورا ابراهیم گفتند پس بیارید اورا در حالت چشم دید از مردم

لعلهم يشهدون ۝ قالوا ءانت فعلت هذا بالهتنا
تا که ایشان گواهی دهند براو گفتند ای تو کردی این حال را با خدایان ما
يا ابرهيم ۝ قال بل فعله كبيرهم هذا فسئلوهم
ای ابراهیم گفت نه که کرد آنرا بزرگ آن اصنام این بزرگ پس بپرسید ایشانرا
ان كانوا ينطقون ۝ فرجعوا الى انفسهم فقالوا انكم
اگر هستند که سخن گویند پس رجوع کردند با افکار خود پس گفتند بدرستی شما بید
انتم الظالمون ۝ ثم نكسوا على رؤسهم لقد علمت
شما ستمکاران پس نگونسار گردانیدند ایشانرا بحقیقت دانستی
ما هؤلاء ينطقون ۝ قال افتعبدون من دون الله ما
که نه اند آن اصنام که سخن گویند گفت ای پس می پرستید شما انرا غیر خدای تعالی آنرا
لا ينفعكم شيئا ولا يضركم ۝ اف لكم ولما تعبدون
که سودی رساند بشما چیزی و نه مضرت رساند شما را مضجر و کاره ام شما را و مر آنرا که می پرستید
من دون الله افلا تعقلون ۝ قالوا حرقوه وانصروا
از غیر خدای ای پس در نمی یابید گفتند بسوزانید اورا و یاری نمایید
الهتكم ان كنتم فاعلين ۝ قلنا يا نار كوني بردا و
خدایان شما را اگر هستید شما بر عزیمت نصرت و انتقام گفتیم ای آتش باش با برودت و
سلاما على ابرهيم ۝ وارادوا به كيدا فجعلناهم
سلامت بر ابراهیم و خواستند بدو مکر و حیلت با احراق پس گردانیدیم ایشانرا

الاخسرين ۝ ونجيناه ولوطا الى الارض التي باركنا
زیان کاران و رهانیدیم ما اورا و لوط را بسوی زمین شام که وسیع خیرات کردهایم
فيها للعالمين ۝ ووهبنا له اسحق ويعقوب نافلة و
در آن مر جهانیان را و بخشیدیم مر اورا اسحق و یعقوب حال آنکه زیادتی بود بی طلب
كلا جعلنا صالحين ۝ وجعلناهم ائمة يهدون بامرنا
همه را گردانیدیم از اهل صلاح و پدید گردانیدیم ایشانرا مقتدایانی که راه می نمایند در دین ما
واوحينا اليهم فعل الخيرات واقام الصلوة وايتاء
و وحی فرستادیم سوی ایشان التزام اعمال صالحه را و مداومت بر نماز را و دادن
الزكوة وكانوا لنا عابدين ۝ ولوطا اتيناه حكما وعلما
آنچه واجبست از مال و بودند خاص ما را پرستندگان و لوط را دادیم ما اورا نبوت و دانش
ونجيناه من القرية التي كانت تعمل الخبائث انهم
و رهانیدیم اورا از اهل دیهی که بودند که میکردند کارهای ناشایست چه ایشان
كانوا قوم سوء فاسقين ۝ وادخلناه في رحمتنا انه
بودند گروهی بد بیرون آیندگان از طاعت ما و در آوردیم ما اورا و اهل رحمت ما چه او
من الصالحين ۝ ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا له
بود از اهل صلاح و یاد کن نوح را چون دعا کرد پیش از لوط و ابرهیم پس اجابت فرمودیم اورا
فنجيناه واهله من الكرب العظيم ۝ ونصرناه من القوم
پس رهانیدیم اورا و اهل دین اورا از اندوه بزرگ طوفان و صحبت کفار و منصور گردانیدیم اورا

ازگروه

الذين كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوم سوء فأغرقناهم أجمعين
وداود وسليمن إذ يحكمان في الحرث إذ نفشت فيه
غنم القوم وكنا لحكمهم شاهدين ففهمناها
سليمن وكلا آتينا حكما وعلما وسخرنا مع داود الجبال
يسبحن والطير وكنا فاعلين وعلمناه صنعة لبوس لكم
لتحصنكم من بأسكم فهل أنتم شاكرون ولسليمن
الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض التي باركنا فيها
وكنا بكل شيء عالمين ومن الشياطين من يغوصون له
ويعملون عملا دون ذلك وكنا لهم حافظين و

نصف الحزب

أيوب إذ نادى ربه أني مسني الضر وأنت أرحم
الراحمين فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه
أهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكرى
للعابدين وإسمعيل وإدريس وذا الكفل كل من
الصابرين وأدخلناهم في رحمتنا إنهم من الصالحين
وذا النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه
فنادى في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك
إني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم
وكذلك ننجي المؤمنين وزكريا إذ نادى ربه رب

ننجي

لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ
ای پروردگار من مگذار مرا بی فرزند و تو بهترین باقیانی پس اجابت فرمودیم مر او را و
وَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
بخشیدیم مر او را یحیی و قابل حمل گردانیدیم برای او زن او را بدرستی ایشان بودند شتاب
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ۝
در خیرات و میخواندند مارا برای رغبت در ثواب و خوف از عقاب و بودند مارا متواضع
وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
و آن زن را که نگاه داشت فرج خود را از حلال و حرام یعنی مریم پس ایجاد کردیم نفخ را در وی از قبل جبرئیل
وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا
و پسر او را محل اعتبار برای جهانیان بدرستی این ملت اسلام ملت شماست که بران ثابت باید بود
رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ
پروردگار شمام پس بپرستید مرا و متفرق گردانیدند کار دین خود را میان ایشان هر یک
إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
از اصناف مردم باجزای ما باز گردنده اند پس هر که کند چیزی از کارهای نیکو کردنی و او با ایمان بود
فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ
پس هیچ حرمان ثواب نیست مر عمل او را و بدرستی ما او را نویسنده ایم در صحایف اعمال و ممتنعست بر شهری
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ
که هلاک کردیم آنرا آنکه ایشان رجوع نمایند از کفر تا چون گشاده شود سد یأجوج

وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝
و مأجوج را و ایشان از هر زمینی مرتفع به نشیب روند
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ
و نزدیک شود وعده درست یعنی قیامت پس ناگهان کار آنکه گشاده ماند چشمهای آنانکه
كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا
کافر شدند گویند ای وای ما بتحقیق بودیم در بیخبری از این روز نه که بودیم ما
ظَالِمِينَ ۝ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
ستمکار بر خود بدرستی شما و آنچه می پرستید از اصنام و غیره از جز خدای افکندنی در دوزخ یعنی هیزم
أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ۝ لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا
شما مر آن دوزخ را در آیندگانید اگر بودی اینان خدایان نیامدندی در دوزخ
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝
و هر یک از عابد و معبود در آنجا جاوید باشند مر ایشانراست در آن دوزخ نفسی مانند اول صوت حمار و ایشان
إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
بدرستی آنانکه پیش رفت برای ایشان از ما حالت نیکوتر یعنی سعادت ایشان از آن آتش دور
لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
نشنوند صوت خفی آنرا و ایشان در آنچه آرزو داشته باشد نفوس مطمئنه ایشان
خَالِدُونَ ۝ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
جاوید باشند اندوهگین نکرداند ایشانرا خوف بزرگتر و استقبال نمایند ایشانرا

الْمَلَآئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ
فرشتگان گویند این روز شماست که بود شما را وعده میدادند و در آن روز
نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ
که در نوردیم آسمانها را چون نوردیدن طومار برای مکتوبات چنانکه آغاز کردیم نخست آفرینش را
وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ
وعده ایست واجب بر ما بدرستی ما هستیم کاردانان بر آن و بتحقیق نوشتیم در جمع کتب انبیا
مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۝
پس از لوح محفوظ که زمین جنت یا زمین دنیا بمیراث یابند آنرا بندگان نیکوکار من
إِنَّ فِي هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۝ وَمَآ أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
بدرستی در آنچه در این سوره یاد کردیم هر آینه کفایتی است مر گروه پرستندگان را و نفرستادیم ترا مگر
رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ
برای بخشایش مر جهانیان را بگوی بدرستی وحی فرستاده شد سوی من که خدای شما خدایست یگانه
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ
پس هیچ هستید شما گردن نهاده این گفتار را پس اگر اعراض کنند پس بگوی اعلام کردم بحرب شما را بر
سَوَآءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ۝
حالت استوار و عموم و نمیدانم که نزدیکست یا دور آنچه وعده میدهند شما را
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ
بدرستی او میداند آشکارا را از هر گفتاری و میداند آنرا که نهان میدارید و نه

نصف

أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ
میدانم مگر تاخیر عذاب از شما شبه امتحانیست مر شما را و برخورداریست تا هنگام مصلحت نزول عذاب
احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝
فصل کن میان من و میان کفار قریش باستحقاق و پروردگار ما بخشاینده است آنکه ازو یاری خواهند بر دفع آنچه

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ ثَمَانٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝
بنام خداوند بخشاینده مهربان
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ
ای مردمان بترسید از عذاب پروردگار شما بدرستی که لرزیدن زمین هنگام قیامت
يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
در آن روز که ببینند آن زلزله را غافل شود هر زنی شیر ده از طفلی که او را شیر داد و بنهد
كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا
هر زنی آبستن بار خود را پیش از وقت و بینی مردمان را مانند مستان از دهشت و نباشند
هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ
ایشان مستان و لیکن عذاب خدای سخت است و از

الناس من يجادل في الله بغير علم ويتبع كل شيطان
مريد كتب عليه انه من تولاه فانه يضله ويهديه
الى عذاب السعير يا ايها الناس ان كنتم في ريب
من البعث فانا خلقناكم من تراب ثم من نطفة ثم من
علقة ثم من مضغة مخلقة وغير مخلقة لنبين لكم
ونقر في الارحام ما نشاء الى اجل مسمى ثم نخرجكم
طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ومنكم من يتوفى ومنكم
من يرد الى ارذل العمر لكيلا يعلم من بعد علم شيئا
وترى الارض هامدة فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت

وربت وانبتت من كل زوج بهيج ذلك
بان الله هو الحق وانه يحيي الموتى وانه على كل شيء
قدير وان الساعة اتية لا ريب فيها وان الله
يبعث من في القبور ومن الناس من يجادل في
الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ثاني
عطفه ليضل عن سبيل الله له في الدنيا خزي ونذيقه
يوم القيمة عذاب الحريق ذلك بما قدمت يداك
وان الله ليس بظلام للعبيد ومن الناس من يعبد الله
على حرف فان اصابه خير اطمان به وان اصابته فتنة

انقلب على وجهه خسر الدنيا والآخرة ذلك هو
الخسران المبين ۝ يدعوا من دون الله ما لا يضره وما
لا ينفعه ذلك هو الضلال البعيد ۝ يدعوا لمن ضره
اقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس العشير ۝ ان الله
يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الانهار ان الله يفعل ما يريد ۝ من
كان يظن ان لن ينصره الله في الدنيا والآخرة فليمدد
بسبب الى السماء ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده
ما يغيظ ۝ وكذلك انزلناه آيات بينات و

وان الله يهدي من يريد ۝ ان الذين آمنوا والذين
هادوا والصابئين والنصارى والمجوس والذين اشركوا
ان الله يفصل بينهم يوم القيمة ان الله على كل شيء
شهيد ۝ الم تر ان الله يسجد له من في السموات
ومن في الارض والشمس والقمر والنجوم والجبال
والشجر والدواب وكثير من الناس وكثير حق
عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكرم
ان الله يفعل ما يشاء ۝ هذان خصمان اختصموا
في ربهم فالذين كفروا قطعت لهم ثياب من نار

سجده
نصف الحزب

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُوسِهِمُ الْحَمِيمُ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَهُدُوا إِلَى
الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَ

الْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ
بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ
لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ
مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ
ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ

خيرٌ له عند ربه وأحلت لكم الأنعام إلا ما يتلى
عليكم فاجتنبوا الرجس من الأوثان واجتنبوا قول
الزور حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك بالله
فكأنما خر من السماء فتخطفه الطير أو تهوي به الريح
في مكان سحيق ذلك ومن يعظم شعائر الله فإنها
من تقوى القلوب لكم فيها منافع إلى أجل مسمى ثم
محلها إلى البيت العتيق ولكل أمة جعلنا منسكا
ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الأنعام
فإلهكم إله واحد فله أسلموا وبشر المخبتين الذين

إذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين على ما أصابهم
والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم ينفقون و
البدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير
فاذكروا اسم الله عليها صواف فإذا وجبت جنوبها
فكلوا منها وأطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها
لكم لعلكم تشكرون لن ينال الله لحومها ولا
دماؤها ولكن يناله التقوى منكم كذلك
سخرها لكم لتكبروا الله على ما هداكم وبشر المحسنين
إن الله يدافع عن الذين آمنوا إن الله لا يحب كل

الحزب

خوانٍ كفورٍ أُذِنَ للذين يقاتلون بأنّهم ظُلموا و
إنّ الله على نصرهم لقدير الذين أُخرجوا من ديارهم
بغير حقٍّ إلّا أن يقولوا ربّنا الله ولولا دفع الله النا
بعضهم ببعضٍ لهدّمت صوامع وبيعٌ وصلوات
ومساجد يذكر فيها اسم الله كثيرًا ولينصرنّ الله
من ينصره إنّ الله لقويّ عزيزٌ الذين إن مكّنّاهم
في الأرض أقاموا الصلوة وآتوا الزكوة وأمروا
بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الأمور
وإن يكذّبوك فقد كذّبت قبلهم قوم نوحٍ وعادٌ

وثمود وقوم إبرهيم وقوم لوطٍ وأصحاب مدين
وكذّب موسى فأمليت للكافرين ثمّ أخذتهم فكيف
كان نكير فكأيّن من قريةٍ أهلكناها وهي ظالمة
فهي خاوية على عروشها وبئرٍ معطّلة وقصرٍ مشيد
أفلم يسيروا في الأرض فتكون لهم قلوب يعقلون
بها أو آذان يسمعون بها فإنّها لا تعمى الأبصار
ولكن تعمى القلوب التي في الصدور ويستعجلونك
بالعذاب ولن يخلف الله وعده وإنّ يومًا عند
ربّك كألف سنة ممّا تعدّون وكأيّن من قريةٍ أمليت

لها وهي ظالمة ثم اخذتها والي المصير قل يا ايها الناس
انما انا لكم نذير مبين فالذين امنوا وعملوا الصالحات
لهم مغفرة ورزق كريم والذين سعوا في اياتنا
معاجزين اولئك اصحاب الجحيم وما ارسلنا من
قبلك من رسول ولا نبي الا اذا تمنى القى الشيطان في
امنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطان ثم يحكم الله اياته
والله عليم حكيم ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة للذين
في قلوبهم مرض والقاسية قلوبهم وان الظالمين
لفي شقاق بعيد وليعلم الذين اوتوا العلم انه الحق

من ربك فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وان الله لهاد
الذين امنوا الى صراط مستقيم ولا يزال الذين كفروا
في مرية منه حتى تاتيهم الساعة بغتة او ياتيهم
عذاب يوم عقيم الملك يومئذ لله يحكم بينهم فالذين
امنوا وعملوا الصالحات في جنات النعيم والذين
كفروا وكذبوا باياتنا فاولئك لهم عذاب
مهين والذين هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا او
ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا وان الله لهو خير
الرازقين ليدخلنهم مدخلا يرضونه وان الله

نصف الحزب

لعليم حليم ۝ ذلك ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم
بغي عليه لينصرنه الله ان الله لعفو غفور ۝ ذلك بان
الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وان
الله سميع بصير ۝ ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون
من دونه هو الباطل وان الله هو العلي الكبير ۝
الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض
مخضرة ان الله لطيف خبير ۝ له ما في السموات وما
في الارض وان الله لهو الغني الحميد ۝ الم تر ان الله
سخر لكم ما في الارض والفلك تجري في البحر بامره و

يمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه ان الله
بالناس لرءوف رحيم ۝ وهو الذي احياكم ثم يميتكم
ثم يحييكم
ان الانسان لكفور ۝ لكل امة جعلنا منسكا هم
ناسكوه فلا ينازعنك في الامر وادع الى ربك
انك لعلى هدى مستقيم ۝ وان جادلوك فقل
الله اعلم بما تعملون ۝ الله يحكم بينكم يوم القيمة
فيما كنتم فيه تختلفون ۝ الم تعلم ان الله يعلم
ما في السماء والارض ان ذلك في كتاب
ان ذلك على الله يسير ۝ ويعبدون من دون

اللهِ ما لم يُنزّل به سُلطانًا وما ليس لهم به علمٌ و
ما للظّالمين من نصيرٍ ۝ واذا تُتلى عليهم اٰياتنا بيّناتٍ
تعرف في وجوه الّذين كفروا المنكر يكادون
يسطون بالّذين يتلون عليهم اٰياتنا قل افانبّئكم
بشرٍّ من ذٰلكم النّار وعدها الله الّذين كفروا و
وبئس المصير ۝ يا ايّها النّاس ضُرب مثلٌ فاستمعوا
له انّ الّذين تدعون من دون الله لن يخلقوا
ذبابًا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم الذّباب شيئًا
لا يستنقذوه منه ضعف الطّالب والمطلوب

ما قدروا الله حقّ قدره انّ الله لقويٌّ عزيزٌ ۝ الله
يصطفي من الملائكة رسلًا ومن النّاس انّ الله
سميعٌ بصيرٌ ۝ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم و
الى الله ترجع الامور ۝ يا ايّها الّذين اٰمنوا اركعوا و
اسجدوا واعبدوا ربّكم وافعلوا الخير لعلّكم
تفلحون ۝ وجاهدوا في الله حقّ جهاده هو
اجتبٰكم وما جعل عليكم في الدّين من حرجٍ ملّة
ابيكم ابراهيم هو سمّٰكم المسلمين من قبل و
في هذا ليكون الرّسول شهيدًا عليكم وتكونوا

سجده

شهداء على الناس فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة و
اعتصموا بالله هو مولكم فنعم المولى ونعم النصير

الجزو
۱۸

سورة المؤمنون مكية مائة وثمان عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم
قد افلح المؤمنون الذين هم في صلاتهم خاشعون
والذين هم عن اللغو معرضون والذين هم
للزكوة فاعلون والذين هم لفروجهم
حافظون الا على ازواجهم او ما ملكت

ايمانهم فانهم غير ملومين فمن ابتغى وراء ذلك
فاولئك هم العادون والذين هم لاماناتهم
وعهدهم راعون والذين هم على صلواتهم
يحافظون اولئك هم الوارثون الذين يرثون
الفردوس هم فيها خالدون ولقد خلقنا الانسان
من سلالة من طين ثم جعلناه نطفة في قرار
مكين ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة مضغة
فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم
انشاناه خلقا اخر فتبارك الله احسن الخالقين

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ
پس بدرستی شما پس از آن کمال خلق شما هر آینه میرنده اید پس بدرستی شما روز قیامت برانگیخته اند
وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ
و بتحقیق آفریدیم ما بر بالای شما هفت آسمانها را و نبودیم ما که پروردگاریم از
الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
کار خلایق نه آگاه و فرو فرستادیم از جانب آسمان آبی را باندازه حاجت
فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ
پس قرار دادیم آنرا در زمین در چشمها و بدرستی ما بر بردن آن آب از شما هر آینه توانائیم و
فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ
پس پدید کردیم برای شما بسبب آن آب بوستانها از خرمابنان و انگورها مر شما راست
فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَشَجَرَةً
در آن جنات میوه‌ها بسیار رطب و عنب وغیره و از آن فواکه میخورید و درختی را
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ
که بیرون می آید از کوه طور سینا میرویاند روغن زیت را و نان خورش را برای خورندگان
وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
و بدرستی مر شما راست در جنس چهارپایان هر آینه محل اعتباری می آشامانیم شما را از آن شیر که در شکمهای آنهاست
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَ
و مر شما راست در آن منفعتهای بسیار و از لحوم آن میخورید و

عَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
بر آن شتران و بر کشتی می بردارند شما را و بتحقیق فرستادیم نوح را
إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
سوی قوم او پس گفت ای گروه من پرستش نمایید خدا را نیست مر شما را هیچ خدایی جز او
أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا
آیا پس نمی ترسید از عقاب او پس گفتند اشراف قوم و آنانکه کافر شدند از گروه او نیست
هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ
این شخص مگر آدمی مانند شما میخواهد که طلب افزونی نماید بر شما و اگر
شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا
خواستی خدای هر آینه فرستادی برسالت فرشتگان را نشنیدیم مثل این سخن در زمان پدران
الْأَوَّلِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ
نخستین ما نیست او مگر مردی که بدو هست دیوانگی پس نگهبان حال او باشید
حَتَّىٰ حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ فَأَوْحَيْنَا
تا وقتی که متوفی شود یا عاقل شود گفت ای پروردگار من یاری ده مرا بدل آنچه تکذیب نمودند مرا پس وحی فرستادیم
إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ
سوی او که بساز کشتی را حال آنکه محفوظ باشی بعین کلاءت ما و الهام ما پس چون آید
أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ
فرمان ما و بر جوشد تنور پس در آر در آن کشتی از هر حیوانی جفت دو عدد

اثنين واهلك الا من سبق عليه القول منهم
نر و ماده و کسان ترا مگر آنرا که پیش گرفت بر وی گفتار ما در ازل بهلاک او از
ولا تخاطبني في الذين ظلموا انهم مغرقون فاذا
و خطاب مکن با من در شان آنان که ستم کردند بر خود بیگمان که ایشان غرقه خواهند
استويت انت ومن معك على الفلك فقل الحمد
راکب شوی تو و آنکسان که با تست بر کشتی پس بگوی ستایش
لله الذي نجانا من القوم الظالمين وقل رب انزلني
مر خدایرا که رهانید مارا از گروه ستمکاران و بگوی ای پروردگار من
منزلا مباركا وانت خير المنزلين ان في ذلك
مرا جایی با برکت و تو بهترین فرود آرندگانی هر آینه در آنچه ذکر کردیم
لايات وان كنا لمبتلين ثم انشانا من بعدهم
هر آینه آیتهاست و بدرستی ما بودیم باغراق آن قوم هر آینه امتحان نماینده اخلاف ایشانرا
قرنا اخرين فارسلنا فيهم رسولا منهم ان اعبدوا
گروه اهل زمانه دیگررا پس فرستادیم در میان ایشان پیغمبری فرستاده را از ایشان
الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون وقال الملا
خدایرا نیست مر شمارا هیچ خدایی غیر او ای پس نمی ترسید از عذاب او و گفت اشراف
من قومه الذين كفروا وكذبوا بلقاء الاخرة و
از گروه او آنان که بگرویدند و بدروغ داشتند رسیدن بجزای آخرت را

نصف الحزب

اترفناهم في الحيوة الدنيا ما هذا الا بشر مثلكم
متنعم گردانیده بودیم ایشانرا در زندگانی این جهان نیست این مدعی مگر آدمی مانند شما
ياكل مما تاكلون منه ويشرب مما تشربون
میخورد از جنس آنچه میخورید شما ازان و می آشامد ازانچه می آشامید شما
ولئن اطعتم بشرا مثلكم انكم اذا لخاسرون
و هر آینه اگر فرمان برید آدمی را مانند شما بدرستی شما آنگاه هر آینه زیانکار باشید
ايعدكم انكم اذا متم وكنتم ترابا وعظاما انكم
ای وعده میدهد شمارا که شما چون مرده باشید و باشید خاکی و استخوانهایی چند بدرستی شما
مخرجون هيهات هيهات لما توعدون ان
بیرون آورده شوید بر شکل اول چه دورست چه دورست آنچه وعده میدهند شمارا نیست
هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين
این زندگانی مگر زندگی ما در این جهان فاسد میشویم چون نبات و کاین میشویم و نه ایم
ان هو الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين
نیست این مدعی مگر مردی که فرا بافت بر خدای دروغی را و نه ایم ما مر اورا باور دارندگان
قال رب انصرني بما كذبون قال عما قليل
گفت نوح ای پروردگار من یاری ده مرا عوض آنکه بدروغ نسبت کردند مرا گفت خدای از زمانی
ليصبحن نادمين فاخذتهم الصيحة بالحق فجعلناهم
نزدیک هر آینه شوند پشیمان پس گرفت ایشانرا آواز قاتل باستحقاق پس گردانیدیم

غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قُرُونًا آخَرِينَ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ
ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ
بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ
الْمُهْلَكِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

السبع الخامس

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ
ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ وَإِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ فَتَقَطَّعُوا
أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ
بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ وَ
الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ

بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ
هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ۝ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ
قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
تَنْكِصُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝ أَفَلَمْ

الحزب

يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ
أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝ أَمْ
يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ
كَارِهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ۝ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ

من ضر للجوا في طغيانهم يعمهون ۝ ولقد اخذناهم
بالعذاب فما استكانوا لربهم وما يتضرعون ۝ حتى
اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد اذا هم فيه
مبلسون ۝ وهو الذي انشا لكم السمع والابصار و
الافئدة قليلا ما تشكرون ۝ وهو الذي ذراكم
في الارض واليه تحشرون ۝ وهو الذي يحيي ويميت
وله اختلاف الليل والنهار افلا تعقلون ۝ بل
قالوا مثل ما قال الاولون ۝ قالوا ءاذا متنا وكنا
ترابا وعظاما ءانا لمبعوثون ۝ لقد وعدنا نحن واباؤنا

هذا من قبل ان هذا الا اساطير الاولين ۝ قل
لمن الارض ومن فيها ان كنتم تعلمون ۝ سيقولون
لله قل افلا تذكرون ۝ قل من رب السموات السبع
ورب العرش العظيم ۝ سيقولون لله قل افلا تتقون
قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا يجار عليه
ان كنتم تعلمون ۝ سيقولون لله قل فانى تسحرون
بل اتيناهم بالحق وانهم لكاذبون ۝ ما اتخذ الله
من ولد وما كان معه من اله اذا لذهب كل
اله بما خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان

الله عما يصفون عالم الغيب والشهادة فتعالى عما
يشركون قل رب إما تريني ما يوعدون رب فلا
تجعلني في القوم الظالمين وإنا على أن نريك ما
نعدهم لقادرون ادفع بالتي هي أحسن السيئة
نحن أعلم بما يصفون وقل رب أعوذ بك من همزات
الشياطين وأعوذ بك رب أن يحضرون
حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون
لعلي أعمل صالحا فيما تركت كلا إنها كلمة هو
قائلها ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون فإذا

نفخ في الصور فلا أنساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون
فمن ثقلت موازينه فأولئك هم المفلحون ومن
خفت موازينه فأولئك الذين خسروا أنفسهم
في جهنم خالدون تلفح وجوههم النار وهم فيها
كالحون ألم تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون
قالوا ربنا غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما ضالين
ربنا أخرجنا منها فإن عدنا فإنا ظالمون قال
اخسئوا فيها ولا تكلمون إنه كان فريق من عبادي
يقولون ربنا آمنا فاغفر لنا وارحمنا وأنت خير الراحمين

فاتخذتموهم سخريا حتى انسوكم ذكري وكنتم منهم
پس گرفتید شما ایشانرا محل فسوس تا که فراموش گردانیدند شما را یاد آوردن من و بودید شما
تضحكون اني جزيتهم اليوم بما صبروا انهم هم
… ایشانرا امروز بسبب صبر ایشان بر استهزا دادی …
الفائزون قال كم لبثتم في الارض عدد سنين
… گفت خدای با اهل نار چند اقامت نمودید در زمین بحیوة یا در قبور بموت
قالوا لبثنا يوما او بعض يوم فسئل العادين قال
… روزی یا بعضی از روز … پس بپرس از …
ان لبثتم الا قليلا لو انكم كنتم تعلمون افحسبتم
… اگر آنکه شما هستید که دانید قدر لبث خود را …
انما خلقناكم عبثا وانكم الينا لا ترجعون
… و آنکه شما بجزای ما باز نگردانند شما را
فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش
… خدای پادشاه … نیست هیچ خدای مگر او پروردگار عرش
الكريم ومن يدع مع الله الها اخر لا برهان له به
… با خدای خدای دیگر را که هیچ حجتی نتواند بود مر او را بآن
فانما حسابه عند ربه انه لا يفلح الكافرون
… نزد پروردگار اوست … رستگاری

وقل رب اغفر وارحم وانت خير الراحمين
و بگوی ای پروردگار من بیامرز و ببخشای و تو بهترین بخشندگانی

سورة النور مدنية اربع وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان
سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها آيات
این سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فریضه گردانیدیم احکام آنرا و فرو فرستادیم در ان سوره آیتهای
بينات لعلكم تذكرون الزانية والزاني فاجلدوا
دلالت کننده بر مقصود تا مگر شما پند گیرید در آنچه خواندیم تا عمل کنید زن زنا کننده و مرد زنا کننده
كل واحد منهما مائة جلدة ولا تاخذكم بهما رافة
برظواهر اعضا هر یک از ان دو مجرم چون محصن نباشند صد ضربه تازیانه و باید که نگیرد شما را
في دين الله ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر
در حکم خدای اگر هستید شما که ایمان دارید بخدای و بروز بازپسین
وليشهد عذابهما طائفة من المؤمنين الزاني
و باید که حاضر آیند حین عذاب ایشان یعنی ضرب گروهی از اهل ایمان مرد زنا کننده

لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا

اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ

الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً

اَبَدًا وَاُولٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَ

الَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ

اِلَّا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ

بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ

عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا

الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ

الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا

اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ اِنَّ الَّذِينَ

جَاؤُ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا

لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ

مِنَ الْاِثْمِ وَالَّذِي تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ

عَظِيمٌ لَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هٰذَا اِفْكٌ مُبِينٌ ۝ لَوْلَا جَاؤُ

به اهل دین خودشان نیکی و چرا نگفتند این دروغی است هویدا چرا نیاوردند

عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَاُولٰئِكَ

بر اثبات آن چهار گواهان را پس چون نیاوردند آن گواهان را پس ایشان

عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

نزد حکم خدای ایشان دروغ گویانند و اگر نه بخشایش خدای بودی بر شما

وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا اَفَضْتُمْ

و مهربانی او در این جهان بتاخیر عذاب و مهلت در توبه و در آن جهان بعفو و مغفرت

فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ

در آن عذابی بزرگ چون فرا میگرفتید آن افک را از خداوندان آن بزبانهای شما و میگویید

بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا

بدهنهای خود آنرا که نیست مر شما را بآن دانشی و می پندارید آنرا آسان

وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ۝ وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا

و چون وی و آن نزد خدای بزرگست و چرا نه چون شنیدید آنرا گفتید نشود

يَكُونُ لَنَا اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ

نسزد و روا نباشد ما را که سخن گوییم باین حدیث پاکا تو این دروغیست

عَظِيمٌ ۝ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ

بزرگ پند میدهد شما را خدای برای عدم اراده آنکه رجوع کنید بامثل این بهتان هرگز

مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ

از اهل ایمان و هویدا میگرداند خدای برای شما دلایل خود را و خدای داناست

حَكِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ اَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ

درست کار درست گفتار بدرستی آنان که دوست میدارند که آشکارا شود و منتشر گردد خبر زنا

فِي الَّذِينَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

در میان آنان که ایمان آوردند مر ایشان راست عذابی دردناک در این جهان و در آن جهان

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ

و خدای میداند و شما نمیدانید و اگر نه بخشودن خدای بودی

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا

بر شما و مهربانی او و آنکه خدای مهربانست با بخشایش بودی آنچه بودی ای آنان

الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَ

که ایمان آوردید پی روی منمایید آثار گامهای دیو رجیم را و

مَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

هر که متابعت نماید آثار قدمهای دیو رجیم را پس بدرستی او میفرماید بکار زشت

وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

و ناشایست و اگر نه بخشش خدای بودی بر شما و مهربانی او

مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّي مَنْ

پاک نشدی از شما از نقایص و ذنوب هیچ یک هرگز ولیکن خدای پاک میگرداند آنرا

نصف

من يشاء والله سميع عليم ۝ ولا يأتل اولوا الفضل
آنرا که میخواهد و خدای شنوا است دانا و باید که سوگند نخورند خداوندان فزونی و مال

منكم والسعة ان يؤتوا اولى القربى والمساكين
از شما و ارباب توانگری که ندهند خداوندان خویشی را و بیچارگان را

والمهاجرين في سبيل الله وليعفوا وليصفحوا
و دوری گزینندگان را از اوطان در راه دین خدای و باید که عفو کنند و جرم فرو گذارند آیا

الا تحبون ان يغفر الله لكم والله غفور رحيم ۝
دوست نمیدارید شما که بیامرزد خدای مر شما را و خدای آمرزگارست مهربان

ان الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات
بدرستی آنان که بزنا نسبت میکنند زنان عفایف را نا آگاه از آنچه قذف ایشان میکنند با ایمان

لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم ۝
دور گردانیده اند ایشانرا از رحمت خدای در این جهان و آن جهان و مر ایشانراست عذابی بزرگ

يوم تشهد عليهم السنتهم وايديهم وارجلهم
در آن روز گواهی دهد بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای ایشان و پایهای ایشان

بما كانوا يعملون ۝ يومئذ يوفيهم الله دينهم الحق
بآنچه بودند که میکردند در آن روز تمام دهد ایشانرا خدای جزای ایشان آنرا که واجب

ويعلمون ان الله هو الحق المبين ۝ الخبيثات للخبيثين
و بدانند بواسطه معاینه حال که خدای اوست سزاوار وجود هویدا بدلایل زنان بد

والخبيثون للخبيثات والطيبات للطيبين والطيبون
و مردان بدکار برای زنان بدکارند و زنان نیکوکار برای مردان نیکوکارند و مردان نیکوکار

للطيبات اولئك مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة
برای زنان نیکوکارند آن زنان و مردان نیکوکار دور گردانیده اند از آنچه میگویند اهل افک مر ایشانراست

ورزق كريم ۝ يا ايها الذين آمنوا لا تدخلوا
و روزیی با کرامت یعنی بهشت ای آنان که ایمان آوردند در میایید

بيوتا غير بيوتكم حتى تستأنسوا وتسلموا على اهلها
در خانهایی که جز خانهای شماست تا که دستوری خواهید و سلام کنید بر خداوندان خانها

ذلكم خير لكم لعلكم تذكرون ۝ فان لم تجدوا فيها
آن استیذان و سلام بهترست برای شما از تحیت جاهلیت و دخول بی اذن تا مگر شما پند گیرید پس اگر نیابید

احدا فلا تدخلوها حتى يؤذن لكم وان قيل لكم
هیچ کس را که دستوری دهد شما را پس در میایید در آن خانه تا دستوری دهند شما را و اگر گویند شما را

ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم والله بما تعملون
که بازگردید پس بازگردید آن رجوع پاکترست مر شما را و خدای به آنچه میکنید شما

عليم ۝ ليس عليكم جناح ان تدخلوا بيوتا غير
داناست نیست بر شما هیچ بزه که در آیید بی استیذان در خانهایی نه

مسكونة فيها متاع لكم والله يعلم ما تبدون وما
متوطن در آن چون رباطها و خانات که در آن موضع بود کالایی مر شما را و خدای میداند آنرا که آشکارا

تكتمون قل للمؤمنين يغضوا من ابصارهم ويحفظوا فروجهم
ذلك ازكى لهم ان الله خبير بما يصنعون و
قل للمؤمنات يغضضن من ابصارهن ولا يبدين زينتهن
الا لبعولتهن او ابائهن او اباء بعولتهن او ابنائهن او
ابناء بعولتهن او اخوانهن او بني اخوانهن او بني
اخواتهن او نسائهن او ما ملكت ايمانهن او التابعين
غير اولي الاربة من الرجال او الطفل الذين لم
يظهروا على عورات النساء ولا يضربن بارجلهن
ليعلم ما يخفين من زينتهن وتوبوا الى الله جميعا ايه

المؤمنون لعلكم تفلحون وانكحوا الايامى منكم و
الصالحين من عبادكم وامائكم ان يكونوا فقراء
يغنهم الله من فضله والله واسع عليم وليستعفف
الذين لا يجدون نكاحا حتى يغنيهم الله من فضله
والذين يبتغون الكتاب مما ملكت ايمانكم
فكاتبوهم ان علمتم فيهم خيرا واتوهم من مال
الله الذي اتاكم ولا تكرهوا فتياتكم على البغاء
ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحيوة الدنيا ومن
يكرههن فان الله من بعد اكراههن غفور رحيم و

لقد انزلنا اليكم ايات مبينات ومثلا من الذين
خلوا من قبلكم وموعظة للمتقين ۝ الله نور السموات
والارض مثل نوره كمشكوة فيها مصباح المصباح
في زجاجة الزجاجة كانها كوكب دري يوقد من
شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد
زيتها يضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله
لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال للناس و
الله بكل شيء عليم ۝ في بيوت اذن الله ان ترفع و
يذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والاصال ۝

نصف الحزب

رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله واقام
الصلوة وايتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه
القلوب والابصار ليجزيهم الله احسن ما عملوا
ويزيدهم من فضله والله يرزق من يشاء بغير
حساب ۝ والذين كفروا اعمالهم كسراب
بقيعة يحسبه الظمان ماء حتى اذا جاءه لم
يجده شيئا ووجد الله عنده فوفيه حسابه والله
سريع الحساب ۝ او كظلمات في بحر لجي يغشيه
موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات

بعضها فوق بعض اذا اخرج يده لم يكد يريها
بعضی ازان بر زبر بعضی بود چون بیرون آرد دست خود را نزدیک نشود که ببیند آنرا
ومن لم يجعل الله له نورا فما له من نور ۝ الم تر
و هرکه ندید نیارد خدای مراورا هرگز نوری پس نیست مراورا هیچ روشنی و نوری ای
ان الله يسبح له من في السموات والارض و
که خدای بپاکی ثنا میگوید مراورا هرکه در آسمانهاست و زمین است از ملائکه و
الطير صافات كل قد علم صلاته وتسبيحه والله
ثقلین و پرندگان حال آنکه گسترانیده اند بالها را هریک از مذکورات بحقیقت میداند خواندن
عليم بما يفعلون ۝ ولله ملك السموات و
داناست بآنچه میکنند و خدایراست پادشاهی آسمانها و
الارض والى الله المصير ۝ الم تر ان الله يزجي
زمین و بازگشت بحکم خداست بازگشتن همه ای نه دانستی که خدای میراند بقدرت
سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق
ابری را پس تألیف میدهد میان اجزاء او پس گرداند اورا برهم نشسته پس بینی تو باران که
يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال فيها
بیرون می آید از فرجهای آن و فرو میفرستد از آسمان از کوههایی که در آن است
من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عمن يشاء
از تگرگ چیزی از تگرگ را پس هلاک میکرداند بآن تگرگ آنرا که میخواهد و دور میکرداند آنرا از

يكاد سنا برقه يذهب بالابصار ۝ يقلب الله الليل
نزدیک میشود روشنی برق او که ببرد دیدهای ناظران را تغییر میکند خدای شب را
والنهار ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار ۝
و روز را بدرستی که در آن تغییر هرآینه محل اعتباریست خداوندان نظر را در دلایل
والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي
و خدای آفرید هر جنبنده را از آبی مخصوص یعنی از نطفه پس از آنهاست بعضی
على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم
بر شکم چون مار و ماهی و کرم و از ایشانست بعضی که میرود بر دو پای و بعضی از ایشانست
من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على
آنکه میرود بر چهار پای و دست چون بهایم و سباع می آفریند خدای آنچه میخواهد بدرستی
كل شيء قدير ۝ لقد انزلنا آيات مبينات والله
همه چیزی تواناست بحقیقت فرو فرستادیم آیتهای هویدا بانواع دلایل و خدای
يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۝ ويقولون
راه می نماید آنرا که میخواهد سوی راهی راست که اسلامست و میگویند
آمنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم
ایمان آوردیم بخدای و پیغمبر فرستاده و فرمان برداریم پس اعراض میکنند گروهی
من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۝ واذا
پس ازان بتصدیق یکبارگی و نه اند آن مصدقان مؤمنان باخلاص و چون

دُعُوا إِلَى اللّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
خوانند ایشان را سوی خدای و رسول او تا حکم کند رسول میان ایشان ناگهان گروهی از ایشان
مُعْرِضُونَ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ
اعراض کننده اند و اگر باشد مر ایشان را حکم صواب آیند سوی رسول حال آنکه با انقیاد باشند
أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ
آیا هست در دلهای ایشان نفاقی یا شک اند در نبوت رسول یا می ترسند که جور کند
اللّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
خدای بر ایشان و پیغمبر او در حکومت نه که ایشان ایشانند ستمکاران
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللّهِ وَرَسُولِهِ
بدرستی باید که باشد گفتار مومنان چون خوانند ایشان را با حکم خدای و پیغمبر او
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ
تا حکم کند میان ایشان آنکه گویند شنیدیم بسمع قبول و فرمان برداریم و ایشان ایشانند
الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ يُطِعِ اللّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّهَ وَيَتَّقْهِ
رستگاران و هرکه فرمان برد خدای را و پیغمبر او را و ترسد از خدای بر ذنوب گذشته و پرهیز
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
پس ایشان ایشانند ظفر یافته بر مطلوب و سوگند خوردند اهل نفاق بخدای غایت کوشش سوگند خود
لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ
اگر مر آید فرمای ایشان را بجهاد البته بیرون آیند بجهاد بگو سوگند مخورید کار شما طاعتی است نیکو طریق

نصف

اللّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ قُلْ أَطِيعُوا اللّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
که خدای آگاه است بر آنچه میکنید شما بگو فرمان برید خدای را و فرمان برید رسول را
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَ
پس اگر پشت اعراض کنید شما پس بدرستی که بر رسولست آنچه تکلیف کرده اند او را از تبلیغ رسالت و بر شماست
إِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
اگر فرمان برید او را راه راست یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن
الْمُبِينُ وَعَدَ اللّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
هویدا بی مداهنه وعده فرمود خدای آنان را که ایمان آوردند از شما و کردند کارهای نیکو
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
که هر آینه خلافت دهد ایشان را در زمین کفار چنانچه خلافت داد آنان را که پیش از
قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ
زمان ایشان بوده اند و هر آینه ثابت کرده اند برای ایشان دین ایشان که اسلامست که
لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
هر آینه بدل آرد برای ایشان از پس از ترس ایشان ایمنی از اعدا پرستند مرا شرک نیارند
بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
بمن هیچ چیز را و هرکه کافر شود باین نعم جلیله پس از حصول آن پس آنان ایشانند خارجان
وَأَقِيمُوا الصَّلَوةَ وَآتُوا الزَّكَوةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
و بجای دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید پیغمبر فرستاده را

لعلكم ترحمون لا تحسبن الذين كفروا معجزين
في الارض وماويهم النار ولبئس المصير يا ايها الذين
امنوا ليستاذنكم الذين ملكت ايمانكم والذين لم
يبلغوا الحلم منكم ثلث مرات من قبل صلوة الفجر و
حين تضعون ثيابكم من الظهيرة ومن بعد صلوة
العشاء ثلث عورات لكم ليس عليكم ولا عليهم جناح
بعدهن طوافون عليكم بعضكم على بعض كذلك
يبين الله لكم الايات والله عليم حكيم واذا بلغ
الاطفال منكم الحلم فليستاذنوا كما استاذن

الذين من قبلهم كذلك يبين الله لكم اياته والله
عليم حكيم والقواعد من النساء اللاتي لا يرجون
نكاحا فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن غير
متبرجات بزينة وان يستعففن خير لهن والله سميع
عليم ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج
حرج ولا على المريض حرج ولا على انفسكم ان
تاكلوا من بيوتكم او بيوت ابائكم او بيوت
امهاتكم او بيوت اخوانكم او بيوت اخواتكم
او بيوت اعمامكم او بيوت عماتكم او بيوت

أخوالكم أو بيوت خالاتكم أو ما ملكتم مفاتحه
برادران مادران شما یا خانهای خواهران مادران شما یا آنچه مالک شده باشید بطریق اذن و وکالت
أو صديقكم ليس عليكم جناح أن تأكلوا جميعا
یا خانهای دوستان شما نیست بر شما بزه که طعام خورند حال آنکه مجتمع باشید
أو أشتاتا فإذا دخلتم بيوتا فسلموا على أنفسكم تحية
یا متفرق و منفرد پس چون در آیید در خانهای که گفتیم پس سلام کنید بر یکدیگر که در دین متفقید
من عند الله مباركة طيبة كذلك يبين الله لكم
از نزد خدای با منافع دینی و دنیوی پسندیده خوش آینده همچنین بیان میفرماید خدای
الآيات لعلكم تعقلون إنما المؤمنون الذين آمنوا
نشانهای تکلیف را تا مگر شما دریابید بدرستی که مؤمنان کامل آنانند که ایمان
بالله ورسوله وإذا كانوا معه على أمر جامع لم
بخدای و رسول او و چون باشند با او بر عزم کاری که محتاج باجتماع بود چون حرب و مشاورت
يذهبوا حتى يستأذنوه إن الذين يستأذنونك
در امور نروند تا که دستوری خواهند از او بدرستی آنان که دستوری میخواهند از تو
أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله فإذا استأذنوك
و بی اذن نمیروند آنانند که بحقیقت ایمان می آرند بخدای و پیغمبر او پس چون دستوری
لبعض شأنهم فأذن لمن شئت منهم واستغفر
برای بعضی از کار ایشان پس دستوری ده برای آنکه خواهی از ایشان و طلب آمرزش

نصف الحزب

لهم الله إن الله غفور رحيم لا تجعلوا دعاء الرسول
برای ایشان که ترک اولی کرده اند از خدای بدرستی خدای آمرزگار است مهربان مکردانید خواندن
بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم الله الذين يتسللون
در میان خود چون خواندن بعضی از شما بعضی را بحقیقت میداند خدای آنان که بتدریج از مجمع بیرون
منكم لواذا فليحذر الذين يخالفون عن أمره أن
از شما بخفیه حال آنکه مستتر شد بعضی ببعضی پس باید که حذر کنند آنان که دوری میکنند از فرمان
تصيبهم فتنة أو يصيبهم عذاب أليم ألا إن
رسد بایشان صورت آزمایشی در دنیا یا رسد بایشان عذابی دردناک در آخرت بدان
لله ما في السماوات والأرض قد يعلم ما أنتم
که خدای راست آنچه در آسمانها و زمین است نیکو میداند آنچه شما
عليه ويوم يرجعون إليه فينبئهم بما عملوا والله
بر آنید از خیر و شر و ایمان و نفاق در آن روز که باز گردانیده شوند سوی او پس آگاه کند ایشان را

بکل شيء
بهمه چیزی
عليم
داناست

سورة الفرقان

مكية سبع وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشنده مهربان

بلا خلاف

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين
نذيرا الذي له ملك السموات والارض و
لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق
كل شيء فقدره تقديرا واتخذوا من دونه آلهة
لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون لانفسهم
ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا
وقال الذين كفروا ان هذا الا افك افتريه واعانه
عليه قوم آخرون فقد جاءو ظلما وزورا وقالوا
اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة و

الذي

اصيلا قل انزله الذي يعلم السر في السموات والارض
انه كان غفورا رحيما وقالوا مال هذا الرسول
يأكل الطعام ويمشي في الاسواق لولا انزل اليه ملك
فيكون معه نذيرا او يلقى اليه كنز او تكون له جنة
يأكل منها وقال الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا
انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون
سبيلا تبارك الذي ان شاء جعل لك خيرا من
ذلك جنات تجري من تحتها الانهار ويجعل
لك قصورا بل كذبوا بالساعة واعتدنا لمن كذب

بالساعة سعيرا ۝ اذا رأتهم من مكان بعيد سمعوا لها
تغيظا وزفيرا ۝ واذا القوا منها مكانا ضيقا مقرنين
دعوا هنالك ثبورا ۝ لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا
وادعوا ثبورا كثيرا ۝ قل اذلك خير ام جنة
الخلد التي وعد المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا ۝
لهم فيها ما يشاؤن خالدين كان على ربك وعدا
مسؤلا ۝ ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله
فيقول أانتم اضللتم عبادي هؤلاء ام هم ضلوا السبيل ۝
قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونك

من اولياء ولكن متعتهم واباءهم حتى نسوا الذكر
وكانوا قوما بورا ۝ فقد كذبوكم بما تقولون فما
تستطيعون صرفا ولا نصرا ۝ ومن يظلم منكم نذقه
عذابا كبيرا ۝ وما ارسلنا قبلك من المرسلين الا
انهم لياكلون الطعام ويمشون في الاسواق و
جعلنا بعضكم لبعض فتنة اتصبرون وكان ربك
الجزو ۱۹
بصيرا ۝ وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل
علينا الملائكة او نرى ربنا لقد استكبروا في
انفسهم وعتو عتوا كبيرا ۝ يوم يرون الملائكة

لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا

وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا

اصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا واحسن مقيلا

ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة تنزيلا

الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما على الكافرين عسيرا

ويوم يعض الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت

مع الرسول سبيلا يا ويلتى ليتني لم اتخذ فلانا

خليلا لقد اضلني عن الذكر بعد اذ جاءني

وكان الشيطان للانسان خذولا وقال الرسول

مهجورا

يا رب ان قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا و

كذلك جعلنا لكل نبي عدوا من المجرمين وكفى بربك

هاديا ونصيرا وقال الذين كفروا لولا نزل

عليه القرآن جملة واحدة كذلك لنثبت به

فؤادك ورتلناه ترتيلا ولا يأتونك بمثل الا

جئناك بالحق واحسن تفسيرا الذين يحشرون

على وجوههم الى جهنم اولئك شر مكانا واضل

سبيلا ولقد آتينا موسى الكتاب وجعلنا معه

اخاه هرون وزيرا فقلنا اذهبا الى القوم الذين

كذبوا بآياتنا فدمرناهم تدميرا ۝ وقوم نوح لما
كذبوا الرسل أغرقناهم وجعلناهم للناس آية و
أعتدنا للظالمين عذابا أليما ۝ وعادا وثمود وأصحاب
الرس وقرونا بين ذلك كثيرا ۝ وكلا ضربنا له الأمثال
وكلا تبرنا تتبيرا ۝ ولقد أتوا على القرية التي أمطرت
مطر السوء أفلم يكونوا يرونها بل كانوا لا يرجون
نشورا ۝ وإذا رأوك إن يتخذونك إلا هزوا
أهذا الذي بعث الله رسولا ۝ إن كاد ليضلنا
عن آلهتنا لولا أن صبرنا عليها وسوف يعلمون حين

يرون العذاب من أضل سبيلا ۝ أرأيت من اتخذ
إلهه هواه أفأنت تكون عليه وكيلا ۝ أم تحسب
أن أكثرهم يسمعون أو يعقلون إن هم إلا كالأنعام
بل هم أضل سبيلا ۝ ألم تر إلى ربك كيف مد
الظل ولو شاء لجعله ساكنا ثم جعلنا الشمس عليه
دليلا ۝ ثم قبضناه إلينا قبضا يسيرا ۝ وهو الذي
جعل لكم الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار
نشورا ۝ وهو الذي أرسل الرياح بشرا بين يدي
رحمته وأنزلنا من السماء ماء طهورا ۝ لنحيي به بلدة

نصف الحزب

مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۝ وَلَقَدْ
بعتمه مرده را به نبات و بیاشامیم آنرا از آنچه آفریدیم شتر و گاو و گوسفند را و مردمان بسیار را
صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝
مکرر گردانیدیم ذکر سحاب و مطر را میان ایشان تا پند گیرند و کمال قدرت ما را بدانند پس نخواست بیشتر
وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
واگر خواستیمی هرآینه فرستادیمی در هر شهری بیم نماینده پس اطاعت مکن کافران را
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
و کوشش نمای با ایشان بسبب قرآن کوششی بزرگ واو آنست که فراگذاشت
الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَ
دو دریا را این آب خوش گوار بغایت واین دیگر شور بغایت و
جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي
بدید کرد میان دو قسم حایلی و حاجزی که منع تمازج کند و منعی ممنوع واو آنست
خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ
که آفرید از آب نطفه آدمی را پس گردانید او را دو صنف یکی نرینه که نسب را شاید و دیگر مادینه
قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
توانا و می پرستند از غیر خدای آنرا که سود نمی رساند ایشانرا
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝ وَمَا
و گزندی نمی توانند رسانید ایشانرا و هست ناگرونده بر دین پروردگار خود یاری دهنده

أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ
نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم نماینده بگوی نمی خواهم از شما
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا
بر مزد کار رسالت هیچ مزدی مگر مزد آنکس که خواهد که فرا گیرد سوی پروردگار خود
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى
و اعتماد نمای بر زنده که هرگز نمیرد و بپاکی یاد کن او را بستایش او و بسنده است
بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
بگناهان بندگان خود آگاه آنکه آفرید آسمانها
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
و زمین را و آنرا که میان آسمان و زمینست در شش روز پس مستوی شد بر
الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
عرش خدای بخشاینده پس بپرس کسی را که داناست بآن حال و چون گویند مر ایشانرا
اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَ
که سجده برید مر خدای بخشاینده را گویند و چیست مفهوم این اسم آیا سجده بریم مر آنرا که میفرمایی
زَادَهُمْ نُفُورًا ۝ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ
زیادت کرد ایشان را آن امر بسجود تباعد و فرار از حق بسیار خیر است و متعالی آنکه بدید کرد
بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي
اقسام دوازده گانه از حمل تا حوت و بدید کرد در آن آسمان چراغی یعنی آفتاب و ماه روشن

سجده

وهو الذي جعل الليل والنهار خلفة لمن اراد ان
و او آنست که بدید کرد شب را و روز را با حالت تعاقب و تناوب برای آنکه خواهد
يذكر او اراد شكورا ۝ وعباد الرحمن الذين يمشون
که پند گیرد یا خواهد که سپاس داری نماید و بندگان حقیقی خدای بخشنده آنانند که میروند
على الارض هونا واذا خاطبهم الجاهلون قالوا
بر زمین با سکون و وقار و چون مشافهه سخن گویند با ایشان اهل جهالت و سفاهت گویند
سلاما ۝ والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما ۝ والذين
سبیل اجتناب سلام کردیم سلام کردنی و آنان که شب میگذارند برای پروردگار خود سجده آرندگان و ایستادگان نماز
يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان عذابها
میگویند ای پروردگار ما بگردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی عذاب دوزخ
كان غراما ۝ انها ساءت مستقرا ومقاما ۝ والذين
هست با لزوم و دوام بدرستی که آن دوزخ بد قرارجای ایستادن و مقام کردن و آنان که
اذا انفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك
چون نفقه کنند از حد تجاوز ننمایند و تنگی نورزند باشد آن انفاق میان اسراف
قواما ۝ والذين لا يدعون مع الله الها اخر ولا
معتدل الطرفین و آنان که نپرستند با خدای بسزا خدایی دیگر را و نه
يقتلون النفس التي حرم الله الا بالحق ولا يزنون
کشند نفسی را که حرام کرده خدای قتل آنرا مگر باستحقاق و زنا نکنند

ومن يفعل ذلك يلق اثاما ۝ يضاعف له العذاب
و هر که کند آن مناهی مذکوره بیند جزای آن بزه را دو باره گردانند برای او عذاب را
يوم القيمة ويخلد فيه مهانا ۝ الا من تاب وامن
روز قیامت جهة شرک و معاصی و جاوید ماند در آن عذاب بر حالت خواری مگر آنکس که توبه
وعمل عملا صالحا فاولئك يبدل الله سياتهم حسنات
و ایمان آورده و کرده کارهای نیکو چه ایشان میبدل کند خدای بدیها ایشانرا با نیکیها بتوفیق
وكان الله غفورا رحيما ۝ ومن تاب وعمل صالحا
و هست خدای آمرزگار مهربان و هرکه توبه کرد و کند کارهای نیکو
فانه يتوب الى الله متابا ۝ والذين لا يشهدون الزور
پس بدرستی که او رجوع کند با ثواب خدای رجوعی و آنان که حاضر شوند در مجالس باطل
واذا مروا باللغو مروا كراما ۝ والذين اذا
و چون گذرند بکار ناشایست گذرند با کرامت و اعراض کنند و آنان که چون
ذكروا بايات ربهم لم يخروا عليها صما وعميانا ۝
پند داده شوند به آیات پروردگار ایشان بر و نیفتند بران حال آنکه ناشنوا باشند و نابینا
والذين يقولون ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا
و آنان که میگویند ای پروردگار ما بخش ما را از زنان ما و فرزندان ما
قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما ۝ اولئك يجزون
روشنی چشمها بتوفیق طاعت و بگردان ما را برای پرهیزکاران مقتدایی ایشان جزا دهند

الغرفة بما صبروا ويلقون فيها تحية وسلاما
خالدين فيها حسنت مستقرا ومقاما قل ما يعبؤا
بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون لزاما

حزب

سورة الشعراء مكية مائتان وسبع وعشرون

بسم الله الرحمن الرحيم
طسم تلك آيات الكتاب المبين لعلك باخع
نفسك الا يكونوا مؤمنين ان نشأ ننزل عليهم
من السماء آية فظلت اعناقهم لها خاضعين و

ما يأتيهم من ذكر من الرحمن محدث الا كانوا عنه
معرضين فقد كذبوا فسيأتيهم انباؤا ما كانوا
به يستهزؤن اولم يروا الى الارض كم انبتنا
فيها من كل زوج كريم ان في ذلك لآية و
ما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو العزيز
الرحيم واذ نادى ربك موسى ان ائت القوم
الظالمين قوم فرعون الا يتقون قال رب اني
اخاف ان يكذبون ويضيق صدري ولا ينطلق
لساني فارسل الى هرون ولهم علي ذنب فاخاف

ان يقتلون ۝ قال كلا فاذهبا بايتنا انا معكم مستمعون
فاتيا فرعون فقولا انا رسول رب العالمين ۝ ان
ارسل معنا بني اسرائيل ۝ قال الم نربك فينا وليدا
ولبثت فينا من عمرك سنين ۝ وفعلت فعلتك التي
فعلت وانت من الكافرين ۝ قال فعلتها اذا وانا
من الضالين ۝ ففررت منكم لما خفتكم فوهب
لي ربي حكما وجعلني من المرسلين ۝ وتلك نعمة
تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل ۝ قال فرعون وما
رب العالمين ۝ قال رب السموات والارض وما

بينهما ان كنتم موقنين ۝ قال لمن حوله الا تستمعون
قال ربكم ورب ابائكم الاولين ۝ قال ان رسولكم
الذي ارسل اليكم لمجنون ۝ قال رب المشرق و
المغرب وما بينهما ان كنتم تعقلون ۝ قال لئن
اتخذت الها غيري لاجعلنك من المسجونين ۝
قال اولو جئتك بشيء مبين ۝ قال فات به ان كنت
من الصادقين ۝ فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ۝
ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين ۝ قال للملا
حوله ان هذا لساحر عليم ۝ يريد ان يخرجكم

مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَ
از زمین شما بجادویی خود پس چه مصلحت می‌بینید گفتند تا خیر کن او را و برادر او را
أَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ
برادر او را و برانگیز در شهرها گرد آرندگان را تا آرند به تو هر
سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَ
جادوی دانا را پس گرد آورند جادویان را برای وقت روزی دانسته جای عید و
قِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۝ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
گفتند مردم را هیچ هستید شما گرد شوندگان تا مگر ما پی روی نماییم جادویان را
إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا
اگر باشند ایشان غلبه کنندگان پس چون آمدند جادویان گفتند
لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝
مر فرعون را ای ما را مزد هر آینه مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان
قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالُوا
گفت آری و بدرستی شما آنگاه هر آینه از نزدیکان حضرت ما باشید گفت مر ایشان را
مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
موسی بیندازید آنچه شما اندازنده اید پس انداختند ریسمانهای ایشان را و چوبهای ایشان را
وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۝ فَأَلْقَى مُوسَى
و گفتند سوگند به بزرگی فرعون بدرستی ما غالبیم پس افگند موسی

320

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ
عصای خود را پس ناگهان آن عصا فرو می برد آنچه اثر تزویر ساخته بودند پس افگنده شدند جادوان
سَاجِدِينَ ۝ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَى
حال آنکه سجده آرندگان بودند گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان پروردگار موسی
وَهَارُونَ ۝ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
و هارون گفت فرعون ای ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه دستوری دهم مر شما را بدرستی او
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
هر آینه بزرگ شماست که آموخته شما را جادویی پس هر آینه زود بود که دانید وبال این کار را
لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ
هر آینه البته ببرم دستهای شما را و پاهای شما را از دو جانب و هر آینه بر دار کنم شما را
أَجْمَعِينَ ۝ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ إِنَّا
همه گفتند هیچ گزندی نیست بدرستی ما سوی جزای پروردگار ما بازگردندگانیم بدرستی ما
نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
امید میداریم که آمرزد ما را پروردگار ما گناهان ما را برای آنکه هستیم نخستین
الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
تصدیق کنندگان و وحی فرستادیم سوی موسی که شب ببر بندگان مرا
إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ
بدرستی شما از پی درآمده خواهید بود پس فرستاد فرعون در شهرهای مملکت خود گرد آرندگان

نصف الحزب

إن هؤلاء لشرذمة قليلون وانهم لنا لغائظون
وانا لجميع حاذرون فاخرجناهم من جنات و
عيون وكنوز ومقام كريم كذلك واورثناها
بني اسرائيل فاتبعوهم مشرقين فلما تراء الجمعان
قال اصحاب موسى انا لمدركون قال كلا
ان معي ربي سيهدين فاوحينا الى موسى ان
اضرب بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود
العظيم وازلفنا ثم الآخرين وانجينا موسى ومن
معه اجمعين ثم اغرقنا الآخرين ان في ذلك

لآية وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك
لهو العزيز الرحيم واتل عليهم نبا ابرهيم اذ
قال لابيه وقومه ما تعبدون قالوا نعبد
اصناما فنظل لها عاكفين قال هل يسمعونكم اذ
تدعون او ينفعونكم او يضرون قالوا بل
وجدنا آباءنا كذلك يفعلون قال افرايتم
ما كنتم تعبدون انتم وآباؤكم الاقدمون
فانهم عدو لي الا رب العالمين الذي خلقني
فهو يهدين والذي هو يطعمني ويسقين و

إذا مرضت فهو يشفين ۝ والذي يميتني ثم يحيين ۝
چون بیمار شوم پس او شفا می بخشد مرا ۝ وآنکه می میراند مرا پس زنده میکند مرا
والذي أطمع أن يغفر لي خطيئتي يوم الدين ۝ رب
وآنکه امید میدارم که بیامرزد برای من گناهان مرا روز جزا ای پروردگار من
هب لي حكما وألحقني بالصالحين ۝ واجعل لي
ببخش مرا حکمت و نبوت و در رسان مرا به نیک مردان و گردان مرا
لسان صدق في الآخرين ۝ واجعلني من ورثة
ثنای جمیل و ذکر حسن در امم آینده و گردان مرا از اهل استحقاق
جنة النعيم ۝ واغفر لأبي إنه كان من الضالين ۝ و
بهشت ناز و نعمت و بیامرز مر پدر مرا بدرستی او هست از گمراهان و
لا تخزني يوم يبعثون ۝ يوم لا ينفع مال ولا بنون
ذلیل مگردان مرا در آن روز که بر انگیزانند خلایق را روزی که سود نکند هیچ مالی و نه پسران
إلا من أتى الله بقلب سليم ۝ وأزلفت الجنة
مگر آنکس که آید نزد خدای با دلی با سلامت از ذمایم و نزدیک گردانند بهشت را
للمتقين ۝ وبرزت الجحيم للغاوين ۝ وقيل لهم أينما
برای پرهیزگاران و منکشف گردانند دوزخ را برای گمراهان و گویند مر ایشان را کجاست
كنتم تعبدون ۝ من دون الله هل ينصرونكم أو
بودید که می پرستیدید از جز خدای هیچ یاری میدهند شما را یا

ينتصرون ۝ فكبكبوا فيها هم والغاوون ۝ وجنود
یاری داده میشوند پس برو ی افکنده شوند در آن دوزخ ایشان یعنی آلهه و گمراهان و گروه
إبليس أجمعون ۝ قالوا وهم فيها يختصمون ۝ تالله
ابلیس همه گویند مشرکان مر آن آلهه را در دوزخ و ایشان مخاصمه و جدال مینمایند بحق خدای
إن كنا لفي ضلال مبين ۝ إذ نسويكم برب العالمين
که بودیم هر آینه در گمراهی هویدا چون برابر میکردیم شما را با پروردگار جهانیان در معبودیت
وما أضلنا إلا المجرمون ۝ فما لنا من شافعين ۝ ولا
و گمراه نگردانیدند ما را مگر گناهکاران از رؤسا پس نیست ما را هیچ شفاعت خواهان و نه
صديق حميم ۝ فلو أن لنا كرة فنكون من المؤمنين
دوستی نزدیک مخلص پس کاشکی ما را بودی بازگشتی با دنیا تا بودیمی از اهل ایمان
إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين ۝ وإن
بدرستی که در آنچه گفتیم هر آینه اعتباریست و نبودند بیشتر ایشان از اهل ایمان و بدرستی
ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت قوم نوح المرسلين
پروردگار تو مر اوست بی همتا قادر بر انتقام مهربان با مهال تکذیب نمودند گروه نوح پیغمبران
إذ قال لهم أخوهم نوح ألا تتقون ۝ إني لكم رسول
چون گفت مر ایشان را یکی از ایشان در نسب نوح نام که آیا نمی ترسید از عذاب خدای بدرستی که من مر شما را فرستاده‌ام
أمين ۝ فاتقوا الله وأطيعون ۝ وما أسألكم عليه
با امانت پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و نمی خواهم از شما بر گذاردن تبلیغ رسالت

نصف

من اجر ان اجري الا على رب العالمين فاتقوا
الله واطيعون قالوا انؤمن لك واتبعك الارذلون
قال وما علمي بما كانوا يعملون ان حسابهم الا
على ربي لو تشعرون وما انا بطارد المؤمنين ان
انا الا نذير مبين قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن
من المرجومين قال رب ان قومي كذبون فافتح
بيني وبينهم فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين فانجيناه
ومن معه في الفلك المشحون ثم اغرقنا بعد الباقين
ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين وان

ربك لهو العزيز الرحيم كذبت عاد المرسلين
اذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون اني لكم
رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما اسئلكم
عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين
اتبنون بكل ريع اية تعبثون وتتخذون مصانع
لعلكم تخلدون واذا بطشتم بطشتم جبارين
فاتقوا الله واطيعون واتقوا الذي امدكم
بما تعلمون امدكم بانعام وبنين وجنات و
عيون اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم

قالوا سواء علينا أوعظت أم لم تكن من الواعظين

گفتند قوم او یکسانست بر ما اگر پند دهی ما را یا نباشی از پند دهندگان

إن هذا إلا خلق الأولين وما نحن بمعذبين

نیست آن حال که ما بر آنیم از حیات و ممات مگر عادت پیشینیان و نه ایم ما عذاب یافتگان

فكذبوه فأهلكناهم إن في ذلك لآية وما كان

پس بدروغ نسبت کردند او را پس هلاک گردانیدیم ایشان را بباد صرصر بدرستی که در آنچه کردیم نشانه ایست عبرت و نبود

أكثرهم مؤمنين وإن ربك لهو العزيز الرحيم

بیشتر ایشان از اهل ایمان و بدرستی پروردگار تو هر آینه او غالب با نعمت مهربان

كذبت ثمود المرسلين إذ قال لهم أخوهم

بدروغ نسبت کردند قبیله ثمود پیغمبران را چون گفت مر ایشان را یکی از ایشان

صالح ألا تتقون إني لكم رسول أمين فاتقوا

صالح نام ای نمی ترسید بدرستی که من شما را پیغمبر فرستاده ام با امانت پس بترسید

الله وأطيعون وما أسألكم عليه من أجر إن

از خدای و فرمان برید مرا و نمی خواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست

أجري إلا على رب العالمين أتتركون

مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ای خواهند گذاشت شما را

في ما هاهنا آمنين في جنات وعيون وزروع

در آنچه اینجاست ایمن از بلاها در بوستانها و چشمها و کشتها

ونخل طلعها هضيم وتنحتون من الجبال بيوتا فارهين

و خرمابنان که بر های آن از کثرت فرو گداخته بود و می تراشید از کوهها خانهایی را با کیاست

فاتقوا الله وأطيعون ولا تطيعوا أمر المسرفين

پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و فرمان مبرید کار و فرمان از حد تجاوز کنندگان را

الذين يفسدون في الأرض ولا يصلحون قالوا

آنان که تباهی میکنند در زمین و هیچ اصلاح نمیکنند گفتند

إنما أنت من المسحرين ما أنت إلا بشر مثلنا فأت

بدرستی تو از آنانی که مختلط العقل اند از سحر نه تو مگر آدمی مانند ما پس بیار

بآية إن كنت من الصادقين قال هذه ناقة لها

معجزه اگر هستی تو از زمره راست گویان گفت این شتر ماده است که مر او راست

شرب ولكم شرب يوم معلوم ولا تمسوها

نصیبی از آب و مر شما راست نصیب روزگی معین و مرسانید به او

بسوء فيأخذكم عذاب يوم عظيم فعقروها

هیچ بدی که فرا گیرد شما را عذاب روزگی بزرگ پس کشتند آن را

فأصبحوا نادمين فأخذهم العذاب إن في ذلك

پس گشتند از اهل ندامت پس گرفت ایشان را عذاب موعود بدرستی در آنچه کردیم

لآية وما كان أكثرهم مؤمنين وإن ربك

هر آینه عبرتیست و نبودند بیشتر ایشان از اهل ایمان و بدرستی پروردگار تو

لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت قوم لوط المرسلين ۝
اذ قال لهم اخوهم لوط الا تتقون ۝ اني لكم
رسول امين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ وما اسئلكم
عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين ۝
اتاتون الذكران من العالمين ۝ وتذرون ما خلق
لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم عادون ۝
قالوا لئن لم تنته يا لوط لتكونن من المخرجين ۝
قال اني لعملكم من القالين ۝ رب نجني واهلي مما
يعملون ۝ فنجيناه واهله اجمعين ۝ الا عجوزا

نصف الحزب

في الغابرين ۝ ثم دمرنا الاخرين ۝ وامطرنا عليهم مطرا
فساء مطر المنذرين ۝ ان في ذلك لاية وما كان
اكثرهم مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝
كذب اصحاب الايكة المرسلين ۝ اذ قال لهم
شعيب الا تتقون ۝ اني لكم رسول امين ۝ فاتقوا
الله واطيعون ۝ وما اسئلكم عليه من اجر ان
اجري الا على رب العالمين ۝ اوفوا الكيل ولا
تكونوا من المخسرين ۝ وزنوا بالقسطاس المستقيم ۝
ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض

مُفْسِدِينَ ۝ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ
تباه کاران نعل و غارت و بترسید از آن خدای که آفرید شما را و آفرید پیشینیان را
قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
گفتند بدرستی تو از آنانی که مخلط العقل اند از سحر و نه تو مگر آدمی
مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا
[illegible]
كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّي
[illegible]
أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ
[illegible]
الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
[illegible]
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
[illegible]
الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ
[illegible]
الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ
[illegible]

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ
[illegible]
يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَ
[illegible]
لَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا
[illegible]
كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ
[illegible]
لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ فَيَأْتِيَهُمْ
[illegible]
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ
[illegible]
أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ
[illegible]
ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا
[illegible]
كَانُوا يُمَتَّعُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ
[illegible]

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ
وَمَا يَنبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعْزُولُونَ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ
الْمُعَذَّبِينَ وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ وَاخْفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنْ عَصَوْكَ
فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقَلُّبَكَ فِي
السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ
عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

الثمن السادس

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ وَالشُّعَرَاءُ
يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ
وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانتَصَرُوا مِن
بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنقَلَبٍ

سورة النمل يَنقَلِبُونَ مكية ثلاث وتسعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ هُدًى

یک هفته هر روز یک بار بخواند حق تعالی مهمات او را کفایت کند

الحزب

وبشرى للمؤمنين ۝ الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
الزكوة وهم بالاخرة هم يوقنون ۝ ان الذين لا
يؤمنون بالاخرة زينا لهم اعمالهم فهم يعمهون ۝
اولئك الذين لهم سوء العذاب وهم في
الاخرة هم الاخسرون ۝ وانك لتلقى القران من
لدن حكيم عليم ۝ اذ قال موسى لاهله اني انست
نارا ساتيكم منها بخبر او اتيكم بشهاب قبس لعلكم
تصطلون ۝ فلما جاءها نودي ان بورك من في
النار ومن حولها وسبحان الله رب العالمين ۝ يا

موسى انه انا الله العزيز الحكيم ۝ والق عصاك فلما
راها تهتز كانها جان ولى مدبرا ولم يعقب
يا موسى لا تخف اني لا يخاف لدي المرسلون ۝ الا
من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فاني غفور رحيم ۝ و
ادخل يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء في
تسع ايات الى فرعون وقومه انهم كانوا قوما فاسقين
فلما جاءتهم اياتنا مبصرة قالوا هذا سحر مبين ۝
وجحدوا بها واستيقنتها انفسهم ظلما وعلوا فانظر
كيف كان عاقبة المفسدين ۝ ولقد اتينا داود و

سليمن علما وقالا الحمد لله الذي فضلنا على كثير
من عباده المؤمنين ۝ وورث سليمن داود و
قال يا ايها الناس علمنا منطق الطير واوتينا من كل
شيء ان هذا لهو الفضل المبين ۝ وحشر لسليمن جنوده
من الجن والانس والطير فهم يوزعون ۝ حتى اذا
اتوا على واد النمل قالت نملة يا ايها النمل ادخلوا
مساكنكم لا يحطمنكم سليمن وجنوده وهم لا
يشعرون ۝ فتبسم ضاحكا من قولها وقال رب
اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي

وان اعمل صالحا ترضه وادخلني برحمتك في
عبادك الصالحين ۝ وتفقد الطير فقال ما لي
لا ارى الهدهد ام كان من الغائبين ۝ لاعذبنه
عذابا شديدا او لاذبحنه او ليأتيني بسلطان
مبين ۝ فمكث غير بعيد فقال احطت بما لم تحط
به وجئتك من سبا بنبا يقين ۝ اني وجدت امراة
تملكهم واوتيت من كل شيء ولها عرش عظيم ۝
وجدتها وقومها يسجدون للشمس من دون الله و
زين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل

سجده

نصف الحزب

فهم لا يهتدون ۝ الا يسجدوا لله الذي يخرج
پس ایشانرا راه نمی یابند بآن تا که سجده کنند خدایرا آنکس که بیرون می آرد
الخبء في السموات والارض ويعلم ما تخفون وما
پنهان را در آسمانها و زمین و میداند آنرا که پنهان میدارید و آنرا
تعلنون ۝ الله لا اله الا هو رب العرش العظيم ۝
که فاش میکنند خدای هیچ خدای نیست مگر او پروردگار عرش بزرگ
قال سننظر اصدقت ام كنت من الكاذبين ۝
گفت سلیمان که زود بنگریم که آیا تو راست گفتی یا هستی از دروغ گویان
اذهب بكتابي هذا فالقه اليهم ثم تول عنهم فانظر
ببر نامهٔ مرا این نامه پس بیفکن آنرا سوی ایشان پس اعراض کن از ایشان پس بنگر
ماذا يرجعون ۝ قالت يا ايها الملؤا اني القي الي
که چه جواب میگویند گفت بلقیس ای اشراف قوم من بدرستی من افکنده است سوی من
كتاب كريم ۝ انه من سليمن وانه بسم الله الرحمن الرحيم ۝
نامهٔ با کرامت مختوم بدرستی که این نامه از سلیمان است و بدرستی که آن مصدر است بنام خدای بخشاینده
الا تعلوا علي واتوني مسلمين ۝ قالت يا ايها
که تکبر و ترفع منمایید بر من و بیایید بمن حال آنکه منقاد امر حق باشید گفت بلقیس ای
الملؤا افتوني في امري ما كنت قاطعة امرا حتى
اشراف قوم فتوی دهید مرا در کار من نیستم و نبودم من فیصل کننده هیچ کاررا تا که

تشهدون ۝ قالوا نحن اولوا قوة واولوا بأس شديد
که حاضر می باشید نزد من گفتند ما خداوندان قوتیم و خداوندان حرب سخت و شجاعت
والامر اليك فانظري ماذا تأمرين ۝ قالت ان
و کار حرب و صلح مفوض است برای تو پس بنگر بچشم خرد تا چه فرمایی گفت بلقیس بدرستی
الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة
که پادشاهان چون در آیند در شهری بطریق غلبه و قهر خراب گردانند آن شهررا و گردانند عزیزان
اهلها اذلة وكذلك يفعلون ۝ واني مرسلة
آن شهررا خواران بنهب و اسر و قتل و همچنان کنند پیوسته و بدرستی من فرستنده ام
اليهم بهدية فناظرة بم يرجع المرسلون ۝ فلما
سوی ایشان با هدیه پس نگرنده ام که بچه باز میگردند رسولان برد یا قبول پس آنگاه
جاء سليمن قال اتمدونن بمال فما اتىني الله خير
که آمد رسول نزد سلیمان گفت بر سبیل انکار ای مددگی نمایید و بمال پس آنچه داد مرا خدای از کمالات
مما اتىكم بل انتم بهديتكم تفرحون ۝ ارجع
از آنچه داد شمارا از اسباب دنیوی نه که شما بهدیه شما که شمارا دهند شاد شوید باز گرد ای رسول
اليهم فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم
سوی ایشان پس هر آینه آییم ایشانرا بلشکرهایی که هیچ طاقت نبود مر ایشانرا به مقاومت آن و هر آینه بیرون کنیم
منها اذلة وهم صاغرون ۝ قال يا ايها الملؤا ايكم
ایشانرا از آن شهر ذلیل و خوار و ایشان حقیران باشند گفت ای سلیمان اشراف قوم کدام یک

يأتيني بعرشها قبل ان يأتوني مسلمين ۞ قال عفريت
من الجن انا اتيك به قبل ان تقوم من مقامك واني
عليه لقوي امين ۞ قال الذي عنده علم من الكتاب
انا اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك فلما راه
مستقرا عنده قال هذا من فضل ربي ليبلوني
ءاشكر ام اكفر ومن شكر فانما يشكر لنفسه
ومن كفر فان ربي غني كريم ۞ قال نكروا لها
عرشها ننظر اتهتدي ام تكون من الذين لا يهتدون
فلما جاءت قيل اهكذا عرشك قالت كانه هو و

اوتينا العلم من قبلها وكنا مسلمين ۞ وصدها
ما كانت تعبد من دون الله انها كانت من قوم
كافرين ۞ قيل لها ادخلي الصرح فلما راته حسبته
لجة وكشفت عن ساقيها قال انه صرح ممرد من
قوارير قالت رب اني ظلمت نفسي واسلمت
مع سليمن لله رب العالمين ۞ ولقد ارسلنا الى
ثمود اخاهم صالحا ان اعبدوا الله فاذا هم
فريقان يختصمون ۞ قال يقوم لم تستعجلون بالسيئة
قبل الحسنة لولا تستغفرون الله لعلكم ترحمون

قالوا اطّيّرنا بك وبمن معك قال طائركم عند الله
بل انتم قوم تفتنون ۝ وكان في المدينة تسعة رهط
يفسدون في الارض ولا يصلحون ۝ قالوا تقاسموا
بالله لنبيّتنّه واهله ثمّ لنقولنّ لوليّه ما شهدنا
مهلك اهله وانّا لصادقون ۝ ومكروا مكرا
ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون ۝ فانظر كيف كان
عاقبة مكرهم انّا دمّرناهم وقومهم اجمعين
فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا انّ في ذلك لاية
لقوم يعلمون ۝ وانجينا الذين امنوا وكانوا يتّقون

الجزء العشرون

ولوطا اذ قال لقومه اتأتون الفاحشة وانتم
تبصرون ۝ ائنّكم لتأتون الرّجال شهوة من دون
النساء بل انتم قوم تجهلون ۝ فما كان جواب
قومه الّا ان قالوا اخرجوا ال لوط من قريتكم انّهم
اناس يتطهّرون ۝ فانجيناه واهله الّا امرأته قدّرناها
من الغابرين ۝ وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر
المنذرين ۝ قل الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى
ءالله خير امّا يشركون ۝ امّن خلق السموات و
الارض وانزل لكم من السماء ماء فانبتنا به

حدائق ذات بهجة ما كان لكم أن تنبتوا شجرها
ءإله مع الله بل هم قوم يعدلون أمن جعل
الأرض قرارا وجعل خلالها أنهارا وجعل لها
رواسي وجعل بين البحرين حاجزا ءإله مع الله بل
أكثرهم لا يعلمون أمن يجيب المضطر إذا دعاه
ويكشف السوء ويجعلكم خلفاء الأرض ءإله
مع الله قليلا ما تذكرون أمن يهديكم في
ظلمات البر والبحر ومن يرسل الرياح بشرا بين يدي
رحمته ءإله مع الله تعالى الله عما يشركون أمن

يبدؤا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من السماء
والأرض ءإله مع الله قل هاتوا برهانكم إن كنتم
صادقين قل لا يعلم من في السموات والأرض
الغيب إلا الله وما يشعرون أيان يبعثون بل
ادارك علمهم في الآخرة بل هم في شك منها
بل هم منها عمون وقال الذين كفروا ءإذا كنا ترابا
وآباؤنا أئنا لمخرجون لقد وعدنا هذا نحن
وآباؤنا من قبل إن هذا إلا أساطير الأولين قل
سيروا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة

الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا
يَمْكُرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ۝ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَ
مَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ۝ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ
وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنتَ
بِهَادِي الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا
فَهُم مُّسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا

نصف الحزب

لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا
بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا
مِّمَّن يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا
قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ

لَا يَنْطِقُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝
وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ
مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ۝
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
آمِنُونَ ۝ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا

أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَ
لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَأَنْ
أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ
آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

سورة القصص مكية ثمان وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ نَتْلُوا عَلَيْكَ

مِن نَبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّ فِرْعَوْنَ
عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ
طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ
كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝ وَ
نُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَ
جُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ
فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَ

جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ
لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خَاطِئِينَ ۝ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ
لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا
إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا
لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ
بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ
الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ

الحزب

يكفلونه لكم وهم له ناصحون ۝ فرددناه الى
امه كي تقر عينها ولا تحزن ولتعلم ان وعد الله
حق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ ولما بلغ
اشده واستوى آتيناه حكما وعلما وكذلك
نجزي المحسنين ۝ ودخل المدينة على حين غفلة
من اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا من
شيعته وهذا من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته
على الذي من عدوه فوكزه موسى فقضى عليه قال
هذا من عمل الشيطان انه عدو مضل مبين

قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له انه هو
الغفور الرحيم ۝ قال رب بما انعمت علي فلن
اكون ظهيرا للمجرمين ۝ فاصبح في المدينة خائفا
يترقب فاذا الذي استنصره بالامس يستصرخه
قال له موسى انك لغوي مبين ۝ فلما ان اراد
ان يبطش بالذي هو عدو لهما قال يا موسى اتريد
ان تقتلني كما قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان
تكون جبارا في الارض وما تريد ان تكون من
المصلحين ۝ وجاء رجل من اقصا المدينة يسعى قال

نصف السبع

يا موسى إن الملأ يأتمرون بك ليقتلوك فاخرج إني
ای موسی بدرستی که اشراف قوم فرعون مشاوره میکنند بسبب تو تا بکشند ترا پس بیرون شو بدرستی که من
لك من الناصحين ۝ فخرج منها خائفا يترقب قال
ترا از نصیحت کنندگانم پس بیرون آمد از آن شهر ترسان توقع مکروه میداشت گفت
رب نجني من القوم الظالمين ۝ ولما توجه تلقاء
ای پروردگار من نجات ده مرا از گروه ستمکاران و چون روی آورد موسی بجانب
مدين قال عسى ربي أن يهديني سواء السبيل ۝
مدین گفت شاید بود که پروردگار من راه نماید مرا راه میانه
ولما ورد ماء مدين وجد عليه أمة من الناس
و چون رسید بآب شهر مدین یافت بران آب جمعی بسیار از مردم
يسقون ۝ ووجد من دونهم امرأتين تذودان
که آب میدادند مواشی خودرا و یافت از فرود مکان ایشان دو زن را که میراندند گوسفندان
قال ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر الرعاء
گفت موسی چیست مطلوب شما از توقف کنند عادت ما آنست که آب ندهیم از عجز ما از خلط با مردم تا باز گردند دیگر
وأبونا شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم تولى إلى الظل
و پدر ما پیریست بزرگ قادر نیست بر رعی اغنام پس آب داد موسی گوسفند انرا برای دو زن پس باز گشت بسوی
فقال رب إني لما أنزلت إلي من خير فقير ۝ فجاءته
پس گفت ای پروردگار من بدرستی که من برای هرچه فرستی سوی من از طعام محتاجم پس آمد بموسی

احداهما تمشي على استحياء قالت إن أبي يدعوك
یکی از آن دو زن که مهتر بود میرفت بر حالت حیا گفت بدرستی که پدر من میخواند ترا
ليجزيك أجر ما سقيت لنا فلما جاءه وقص عليه
تا پاداش دهد ترا مزد آنکه آب دادی گوسفند انرا برای ما پس چون آمد براو و قصه کرد
القصص قال لا تخف نجوت من القوم الظالمين ۝
و قصه کرد ویرا از زمان ولادت تا قتل قبطی گفت مترس از فرعون رستی از گروه ستمکاران
قالت احداهما يا أبت استأجره إن خير من استأجرت
گفت یکی از آن دو دختر ای پدر من بمزد بگیر برای رعی غنم اورا بدرستی که بهتر آنکس است که بمزد گیری
القوي الأمين ۝ قال إني أريد أن أنكحك إحدى
مردی با قوت باامانت گفت شعیب بدرستی که من میخواهم که بزنی دهم بتو یکی از دو
ابنتي هاتين على أن تأجرني ثماني حجج فإن أتممت
دختر خودرا این دو دختر که حاضرند بران شرط که اجیر باشی مرا هشت سال پس اگر تمام کنی
عشرا فمن عندك وما أريد أن أشق عليك ستجدني
ده سال را پس آن از نزد مروت و تفضل تو است و نمیخواهم که مشقت نهم برتو در ین باب زود بود که یابی مرا
إن شاء الله من الصالحين ۝ قال ذلك بيني وبينك
اگر خواهد خدای از نیکان در افعال و اقوال و حسن معامله گفت موسی آن شرط در میان من و میان تو است
أيما الأجلين قضيت فلا عدوان علي والله على ما
هرکدام از دو مدت که به پایان آرم پس هیچ طلب زیاده نیست بر من و خدای بر آنچه

تقول وكيل ۝ فلما قضى موسى الأجل وسار بأهله
آنس من جانب الطور نارا قال لأهله امكثوا إني
آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر أو جذوة من النار
لعلكم تصطلون ۝ فلما أتاها نودي من شاطئ
الواد الأيمن في البقعة المباركة من الشجرة أن
يا موسى إني أنا الله رب العالمين ۝ وأن ألق عصاك
فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب
يا موسى أقبل ولا تخف إنك من الآمنين ۝ اسلك
يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء واضمم

نصف الحزب

إليك جناحك من الرهب فذانك برهانان من
ربك إلى فرعون وملائه إنهم كانوا قوما فاسقين ۝
قال رب إني قتلت منهم نفسا فأخاف أن يقتلون
وأخي هرون هو أفصح مني لسانا فأرسله معي
ردءا يصدقني إني أخاف أن يكذبون ۝ قال
سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما سلطانا
فلا يصلون إليكما بآياتنا أنتما ومن اتبعكما الغالبون
فلما جاءهم موسى بآياتنا بينات قالوا ما هذا
إلا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا الأولين

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ

وگفت موسی پروردگار من داناتر است بحال آنکه آورده راه راست را از نزد او

وَمَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ

وگفت فرعون ای اشراف قوم ندانستم مر شما را هیچ خدای

غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَٰهَٰمَٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى

جز من پس آتش برافروز برای من ای هامان بر گل پس بکن برای من

صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ

ٱلْكَٰذِبِينَ وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ

بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ فَأَخَذْنَٰهُ

وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ

ٱلظَّٰلِمِينَ وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ

340

وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ وَأَتْبَعْنَٰهُمْ فِى هَٰذِهِ

ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا

ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِىِّ إِذْ قَضَيْنَآ

إِلَىٰ مُوسَى ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ وَلَٰكِنَّآ

أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ

أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن

رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
پروردگار تو تا بیم نمای گروهی را یعنی اهل مکه که نیامد با ایشان هیچ بیم نماینده پیش از تو تا مگر ایشان
يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
پند گیرند و اگر نه آن بودی که رسیدی با ایشان رسیدنی از عذاب بسبب آنچه پیش
أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
دستهای ایشان از معاصی پس گویند ای پروردگار ما چرا نفرستادی سوی ما پیغمبری را تا
آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ
پیروی کردیمی آیتهای ترا و بودیمی از مومنان مخلص پس آمد به ایشان
الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
رسول مؤید بقرآن از نزد ما گفتند چرا نداده‌اند او را مانند آنچه داده‌اند موسی را
أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
از کتاب و معجزه و عصا ای کافر نشدند به آنچه داده شد موسی را از پیش گفتند این توریه
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ۝ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ
معاونند و گفتند و نیز بدرستی که ما بهمه انبیا و کتب کافریم بگو پس بیارید کتابی را
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
از نزد پروردگار عالمیان که آن راه نماینده‌تر است از قرآن و توریت تا متابعت کنم او را اگر هستید
فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
پس اگر اجابت نکنند مر ترا و کتاب نیارند پس بدانکه بدرستی که پی روی مینمایند آرزوها

نصف

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
و کیست گمراه‌تر از آنکس که پی روی نماید آرزوی خود را بی راه نمایی از خدای بدرستی خدای راه ننماید
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
گروه ستمکاران را و بحقیقت متواصل گردانیدیم برای ایشان مواعظ قرآن را تا مگر ایشان
يَتَذَكَّرُونَ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
پند گیرند آنان که دادیم ایشانرا کتاب توریة و انجیل از پیش نزول
هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا
ایشان به آن ایمان می آرند و چون خوانده شد بر ایشان قرآن را گویند ایمان آوردیم
بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝
بآن بدرستی که آن قرآن حقست از پروردگار ما بدرستی که ما بودیم پیش از نزول قرآن از اهل اسلام
أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
ایشان دهند ایشانرا مزد ایشان دوباره بصبر ایشان بر تکالیف شریعتین و دفع
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝
بخصلت نیکو چون حلم و طاعت خصلت بد را چون معصیت و سفاهت و از آنچه روزی دادیم ایشانرا نفقه میکنند در راه خیر
وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
و چون شنوند سخن ناشایست را از دشنام و اذی اعراض کنند از آن و گویند ما راست
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
کارهای ما و شما راست کارهای شما سلام تودیع و مفارقت بر شما

لا نبتغي الجاهلين ۝ إنك لا تهدي
نمیجوییم مخالطه با اهل جهالت بدرستی که تو راه نمایی
من أحببت ولكن الله يهدي من يشاء و
آنرا که دوست داری یعنی ابا طالب ولیکن خدای راه نماید آنرا که خواهد یعنی عباس
هو أعلم بالمهتدين ۝ وقالوا إن نتبع الهدى
واو داناترست براه یافتگان وگفتند اگر پی روی کنیم راه راست
معك نتخطف من أرضنا أولم نمكن لهم حرما
با تو ربایند ما را از قلعهٔ ما وکثرت مشرکان از زمین ما آیا جای نداده ایم ایشانرا مقامی با حرمت
آمنا يجبى إليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا
وامن که جمع کرده میشود سوی آن میوهای هر جنسی از هر جای روزی از نزد رحمت ما
ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝ وكم أهلكنا
ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند وبسا که هلاک گردانیدیم
من قرية بطرت معيشتها فتلك مساكنهم
از اهل شهری که با غرور نعمت شدند اهل آن در زیستن پس این که مسکنهای ایشانست
لم تسكن من بعدهم إلا قليلا وكنا نحن
خراب شده ساکن نشدند پس از هالکان مگر اندکی که مسافرانرا اتفاق افتد وهستیم ما
الوارثين ۝ وما كان ربك مهلك
موصوف بمیراث پس از فنا همه چیز ونیست پروردگار تو هلاک کننده

القرى حتى يبعث في أمها رسولا يتلوا عليهم
شهرها تا که فرستند در معمورترین آن بلاد پیغمبری را که خوانند بر ایشان
آياتنا وما كنا مهلكي القرى إلا و
آیتهای ما را بوحی والهام جهت تبلیغ حجت ونیستیم ما هلاک کنندهٔ شهرها مگر و
أهلها ظالمون ۝ وما أوتيتم من شيء
اهل آن ستمکار باشند بتکذیب وآنچه داده اند شما را از هر چیزی این جهانی
فمتاع الحيوة الدنيا وزينتها وما عند
پس آن برخورداری زندگانی این جهانست وآرایش آن وآنچه نزد
الله خير وأبقى أفلا تعقلون ۝ أفمن وعدناه
خداست از ثواب بهتر است وباقی تر آیا در نمی یابید ای پس آنکه وعده دادیم ما او را
وعدا حسنا فهو لاقيه كمن متعناه متاع الحيوة
وعدهٔ نیکو بحقیقت پس او رسنده است بدان او چون آنکس است که ممتع گردانیدیم او را بمتاع زندگانی
الدنيا ثم هو يوم القيمة من المحضرين ۝ ويوم
بابهیم پس او روز قیامت از حاضر کردگانست در آتش یا برای حساب ویاد کن روزی
يناديهم فيقول أين شركاءي الذين كنتم تزعمون
که ندا فرماید ومیگوید کجاست انبازان من آنها که بودید شما که دعوی میکردید
قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء الذين
گفت آنانکه واجب شد بر ایشان مقتضای کلمهٔ عذاب ای پروردگار ما اینها آنانند

الذين اغوينا اغوينهم كما غوينا تبرانا اليك
[illegible]
ما كانوا ايانا يعبدون وقيل ادعوا
[illegible]
شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وراوا
[illegible]
العذاب لو انهم كانوا يهتدون ويوم
[illegible]
يناديهم فيقول ماذا اجبتم المرسلين فعميت
[illegible]
عليهم الانباء يومئذ فهم لا يتساءلون فاما من
[illegible]
تاب وامن وعمل صالحا فعسى ان يكون من المفلحين و
[illegible]
ربك يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم الخيرة
[illegible]
سبحان الله وتعالى عما يشركون وربك
[illegible]

يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون وهو الله
[illegible]
لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرة وله
[illegible]
الحكم واليه ترجعون قل ارءيتم ان جعل الله عليكم
[illegible]
الليل سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله ياتيكم
[illegible]
بضياء افلا تسمعون قل ارءيتم ان جعل الله عليكم
[illegible]
النهار سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله ياتيكم
[illegible]
بليل تسكنون فيه افلا تبصرون ومن رحمته
[illegible]
جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا
[illegible]
من فضله ولعلكم تشكرون ويوم يناديهم فيقول
[illegible]

أين شركاءي الذين كنتم تزعمون ۝ ونزعنا من كل
أمة شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا أن الحق
لله وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ إن قارون
كان من قوم موسى فبغى عليهم وآتيناه من الكنوز
ما إن مفاتحه لتنوأ بالعصبة أولي القوة إذ قال
له قومه لا تفرح إن الله لا يحب الفرحين و
ابتغ فيما آتاك الله الدار الآخرة ولا تنس نصيبك
من الدنيا وأحسن كما أحسن الله إليك ولا تبغ
الفساد في الأرض إن الله لا يحب المفسدين ۝

قال إنما أوتيته على علم عندي أولم يعلم أن
الله قد أهلك من قبله من القرون من هو أشد
منه قوة وأكثر جمعا ولا يسئل عن ذنوبهم المجرمون ۝
فخرج على قومه في زينته قال الذين يريدون الحيوة
الدنيا يا ليت لنا مثل ما أوتي قارون إنه لذو حظ
عظيم ۝ وقال الذين أوتوا العلم ويلكم ثواب الله
خير لمن آمن وعمل صالحا ولا يلقاها إلا الصابرون ۝
فخسفنا به وبداره الأرض فما كان له من فئة ينصرونه
من دون الله وما كان من المنتصرين ۝ وأصبح الذين

تمنوا مكانه بالامس يقولون ويكان الله يبسط
آرزوی می بردند منزلت اورا در زمان متقدم میگفتند ای ندامت و شگفتا گوئی خدای میگستراند
الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان من الله
روزی را مر انکس را که میخواهد از بندگان خود و تنگ میگرداند اگر نه آن بودی که نعمت فرمود
علينا لخسف بنا ويكانه لا يفلح الكافرون تلك
برما هر آینه بزمین فرو برده شدیمی ای شگفتا گوئی که پیروزی نیابند کافران آنچه وصف
الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في
سرای باقیست آن جهانی بدید کرده ایم آنرا برای آنان که نمیخواهند تکبر در
الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين من جاء
زمین و نه تباه کاری و خاتمت حمید مر پرهیزکارانراست هر که آرد
بالحسنة فله خير منها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى
نیکوئی را پس مر اوراست بهتر از آن و هر که آرد بدی را و بزه را پس پاداشت
الذين عملوا السيئات الا ما كانوا يعملون
آنان را که کردند بدیها را مگر بمقدار آنچه بودند که میکردند
ان الذي فرض عليك القرآن لرادك الى معاد
بدرستی آنکه واجب کردانید بر تو تبلیغ قرآنرا هر آینه بازگرداننده توست بجای
قل ربي اعلم من جاء بالهدى ومن هو في ضلال
بگو پروردگار من داناترست بانکه آورده رایت را و آنکه او در گمراهی است

مبين وما كنت ترجوا ان يلقى اليك الكتاب
هویدا و نبودی تو که امید داری که فکنند سوی تو قرآنرا
الا رحمة من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين
مگر برای بخشایشی از پروردگار تو پس مباش البته هم پشت مر کافرانرا بمداراة و تحمل
ولا يصدنك عن آيات الله بعد اذ انزلت اليك
و مبرمی بگرداند ترا از آیتهای خدای عز و جل پس از آنکه فرستاده شد سوی تو
وادع الى ربك ولا تكونن من المشركين ولا تدع
و بخوان خلایق را سوی دین پروردگار تو و مباش البته از اهل شرک بمساعدت ایشان و
مع الله الها آخر لا اله الا هو كل شيء هالك
با خدای معبودی دیگر را نیست هیچ خدایی در امکان وجود مگر او هر چیز گم گشت
الا وجهه له الحكم واليه ترجعون
مگر ذات او مر اوراست حکومات و قضا نافذ و بحکم او بازگردانیده شوید

سورة العنكبوت مكية تسع وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام پروردگار بخشاینده مهربان

الحزب

الم ۝ احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا امنا و
هم لا يفتنون ۝ ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن
الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين ۝ ام حسب
الذين يعملون السيئات ان يسبقونا ساء ما
يحكمون ۝ من كان يرجو لقاء الله فان اجل الله
لات وهو السميع العليم ۝ ومن جاهد فانما يجاهد
لنفسه ان الله لغني عن العالمين ۝ والذين امنوا
وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزينهم
احسن الذي كانوا يعملون ۝ ووصينا الانسان

بوالديه حسنا وان جاهداك لتشرك بي ما ليس
لك به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم بما
كنتم تعملون ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات
لندخلنهم في الصالحين ۝ ومن الناس من يقول امنا
بالله فاذا اوذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب
الله ولئن جاء نصر من ربك ليقولن انا كنا معكم
اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين ۝ وليعلمن الله
الذين امنوا وليعلمن المنافقين ۝ وقال الذين كفروا
للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم و

ما هم بحاملين من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون
نه اند ایشان بردارندگان از گناهان ایشان هیچ چیز را بدرستی که ایشان هرآینه دروغ گویانند
وليحملن اثقالهم واثقالا مع اثقالهم وليسئلن
و هرآینه بردارند بارهای ذنوب خود را و بارهای اضلال را نیز با آن بارها بی نقصان و هرآینه پرسیده شوند
يوم القيمة عما كانوا يفترون ولقد ارسلنا نوحا
روز قیامت از آنچه بودند که افترا مینمودند از اباطیل و بتحقیق فرستادیم ما نوح را
الى قومه فلبث فيهم الف سنة الا خمسين عاما
سوی گروه او پس درنگ کرد در میان ایشان هزار سال مگر پنجاه سال
فاخذهم الطوفان وهم ظالمون فانجيناه واصحاب
پس شامل ایشان گشت غلبه آب و حال آنکه ایشان ستمکاران بودند پس رهانیدیم نوح را و اهل
السفينة وجعلناها اية للعالمين وابرهيم اذ قال
کشتی را و گردانیدیم ایشان را یا آن قصه محل اعتباری برای جهانیان و یاد کن ابرهیم را
لقومه اعبدوا الله واتقوه ذلكم خير لكم ان كنتم
مر گروه خود را پرستید خدای را و حذر کنید از مخالفت او آنچه گفتم بهترست مر شما را اگر هستید
تعلمون انما تعبدون من دون الله اوثانا وتخلقون
که بدانید بدرستی که می پرستید شما از غیر خدای بتان را و اختراع میکنید
افكا ان الذين تعبدون من دون الله لا يملكون
دروغ را بدرستی که آنان که می پرستید شما از غیر خدای مالک نه اند

لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه واشكروا
برای شما هیچ روزی را پس بجویید نزد خدای روزی و پرستید او را و شکر گزارید
له اليه ترجعون وان تكذبوا فقد كذب امم
مر او را سوی او باز گردانند شما را و اگر تکذیب نمایید پس بتحقیق تکذیب نمودند گروهها
من قبلكم وما على الرسول الا البلاغ المبين
پیش از شما و نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن هویدا
اولم يروا كيف يبدئ الله الخلق ثم يعيده ان ذلك
ای و ندیدند که چگونه بدید آرد خدای آفرینش را پس دوم بار می آفریند آنرا بدرستی که آن
على الله يسير قل سيروا في الارض فانظروا كيف
بر خدا آسانست بگوی بروید در اطراف زمین پس نظر کنید که چگونه
بدا الخلق ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان الله على
بدید آورد آفرینش را پس خدای بدید آرد آفرینش باز پسین را بدرستی خدای بر
كل شيء قدير يعذب من يشاء ويرحم من يشاء واليه
همه چیز تواناست عذاب فرماید آنرا که میخواهد و بخشایش نماید برآنکه خواهد و بجانب او
تقلبون وما انتم بمعجزين في الارض ولا في
باز گردانند شما را و نه اید شما فوت شونده از خدای نه در زمین و نه در
السماء وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير
آسمان و نیست شما را از غیر خدای هیچ دوستی و نه هیچ یاری

آفرینش

نصف الحزب

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَائِهِ أُولٰئِكَ يَئِسُوا
وآنان که کافر شدند بدلایل خدای و رسیدن بجزای او آنانند که نومید شدند
مِنْ رَحْمَتِي وَأُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ
از رحمت من و آنانند که مر ایشان راست عذابی دردناک پس نبود
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ
جواب گروه او یعنی ابرهیم مگر آنک گفتند بکشید اورا یا بسوزانید اورا پس رهایی داد اورا
اللّٰهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝
خدای از آتش بدرستی که در رهانیدن هرآینه دلایلیست بر قدرت ما گروهی را که
وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
وگفت ابرهیم بدرستی که گرفتید شما از غیر خدای بتان را برای دوستی در میان شما
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ
در زندگانی این جهان پس روز قیامت کافر شود بعضی از شما ببعضی
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
و لعنت کنند بعضی از شما بعضی را و جای شما همه آتش است و نیست شما را هیچ
نَاصِرِينَ ۝ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلٰى رَبِّي
یاری دهندگان پس باور داشت رسالت اورا لوط و گفت ابرهیم بدرستی که من رونده ام بسوی مقام و موضع
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
بدرستی که او غالب درست کار درست گفتار و بخشیدیم مر اورا اسحق و یعقوب

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ
و کردانیدیم در میان فرزندان او پیغمبری را و کتاب آسمانی را و دادیم اورا مزد او
فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ
در این جهان و بدرستی او در آن جهان هرآینه از نیکانست و یاد کن لوط را چون
قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا
گفت مر گروه خود را ای بدرستی که شما هرآینه می آیید برای شهوت سوی مردان بکاری زشت که پیشی نگرفت
مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَ
بکار هیچ یک از جهانیان ای بدرستی که شما هرآینه می آیید برای شهوت سوی مردان و
تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۝ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ
قطع میکنید سبیل نسل را و می آیید در محفل شما در حالت ملا بکار ناپسندیده پس نبود
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ إِنْ
جواب گروه او مگر آنک گفتند بر سبیل استهزا که بیار بما عذاب خدای اگر
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
هستی از راست گویان گفت ای پروردگار من یاری ده مرا بر گروه
الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى
تباه کاران و چون آمدند ملایکه فرستادهٔ ما سوی ابرهیم با بشارت بولد
قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
گفتند بدرستی که ما هلاک کننده ایم اهل این شهر را قوم لوط بدرستی که اهل آن قریه

ظَالِمِينَ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَلَمَّا أَنْ

جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَ

قَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا

امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ

أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

جَاثِمِينَ ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي

الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۝ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ

فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ

الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ

أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

يظلمون ۝ مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء
ستم مینمودند با شراک و تکذیب رسل داستان آنان که گرفتند از غیر خدای دوستانرا
كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن البيوت
چون داستان عنکبوتست که گرفت از نسج خود خانه را و بدرستی که سست ترین خانها
لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ۝ ان الله يعلم
هرآئینه خانه عنکبوتست اگر بودندی که دانستندی بدرستی که خدای میداند
ما يدعون من شيء وهو العزيز الحكيم ۝ وتلك
آنچه که می پرستند از غیر خدای از چیزی و او عزیزست و حکیم و این
الامثال نضربها للناس وما يعقلها الا العالمون
داستانها را بدید میکنیم آنرا برای مردم جهت تذکیر و درنیابند آنرا مگر دانایان
خلق الله السموات والارض بالحق ان في ذلك
آفرید خدای آسمانها را و زمین را بحکمت و صواب بدرستی که در آن آفرینش
لاية للمؤمنين ۝ اتل ما اوحي اليك من الكتاب و
هرآینه محل اعتبارست مر مومنانرا بخوان آنرا که وحی فرستاده شد بسوی تو از کتاب و
اقم الصلوة ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر و
بپای دار نماز را بدرستی که نماز با رعایت شرایط باز میدارد از کار قبیح و ناشایست و
لذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون ۝ ولا تجادلوا
هرآئینه صلوة مشمول ذکر خدای بزرگترست از سایر عبادات و خدای میداند آنچه میکنید شما از طاعات

من دونه

الجزء ٢١

اهل الكتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا
با جهودان و ترسایان مگر بخصلتی که آن نیکوترست یعنی حلم و رفق و کظم غیظ مگر آنان که ستم کردند
منهم وقولوا امنا بالذي انزل الينا وانزل اليكم والهنا
با فراط از ایشان و بگویید ایمان آوردیم بآن کتابی که فرو فرستاده اند بسوی ما و فرستاده اند بسوی شما و خدای
والهكم واحد ونحن له مسلمون ۝ وكذلك انزلنا
و خدای شما یکیست و ما اورا منقاد و مطیعیم و همچنین که کتب مقدم فرستادیم فرستادیم
اليك الكتاب فالذين اتيناهم الكتاب يؤمنون به
سوی تو قرآنرا پس آنان که دادیم ما ایشانرا کتاب توریت ایمان می آرند بدان
ومن هؤلاء من يؤمن به وما يجحد باياتنا الا الكافرون
واز اینان که اهل مکه اند کسی هست که ایمان می آورد به آن و انکار نکنند آیتهای ما را مگر
وما كنت تتلوا من قبله من كتاب ولا تخطه
و نبودی تو که خوانی پیش از نزول قرآن هیچ کتابی را و نمینوشتی آنرا
بيمينك اذا لارتاب المبطلون ۝ بل هو ايات
بدست راست تو که انگاه بشک افتادندی اهل باطل از اهل کتاب نه که این قرآن آیتهای
بينات في صدور الذين اوتوا العلم وما يجحد باياتنا
واضح است در سینهای آنان که دادند شان دانش و انکار نکنند آیتهای ما را
الا الظالمون ۝ وقالوا لولا انزل عليه ايات من
مگر ستمکاران و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر محمد معجزه از

ايات

رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝
أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ۝ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ

وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝
يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ
لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۝ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ
مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

نصف الحزب

سورة الروم مكية ستون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الم ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ۝ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ
غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۝ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن
قَبْلُ وَمِن بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۝ بِنَصْرِ اللَّهِ

يَنصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ
اهل كتاب را يارى ميدهد خداى آنرا كه خواهد واوى تمامست مهربان وعده داد خداى وعده داد نيست خلاف
اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ
خداى وعده خودرا وليكن بيشتر مردمان نميدانند ميدانند
ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ
آشكارا از تدبير زندگانى اين جهان نزديكتر وايشان از تدبير كار آن جهان بى خبرانند
أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِم مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ
اى واندیشه نميكنند در حال خويشتن تا معجز شود علم به آنك آفريد خداى آسمانها
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ
و زمين را وآنچه ميان هر دو است مگر بحكمت وصواب وتا انقضاى وقتى معلوم و بدرستى كه
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ أَوَلَمْ
بسيارى از مردم بديدار وجزاى پروردگار ايشان هر آينه كافرند اى
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
نرفتند در اقطار زمين پس بنگرند كه چگونه بود خاتمت كار
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا
آنان كه پيش از ايشان بودند امم ماضيه سخت تر از ايشان بقوت جسمانى وكشت كردند
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم
زمين را وآبادان كردند ديار خود را بيشتر از آنچه آبادان كردانيدند اين طايفه مشاجران آنرا و آمد بديشان پيغمبران

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
بمعجزات روشن پس نبود خداى تا ستم نمايد برايشان وليكن بودند كه
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ
تنهاى خويش را ستم مينمودند پس بود خاتمت كار آنان كه بد كردند حالت بدتر
أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ
يعنى تكذيب نمودند آيتهاى خدا را وبودند كه بآن آيات افسوس مينمودند
اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَ
خداى آغاز ميكند آفرينش را پس ديگر باز مى آفريند آنرا پس بجزاى او باز گردانيده شويد شما را و
يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَمْ يَكُن لَّهُم
دران روز كه ظاهر شود قيامت نوميد ومتحير شوند گناهكاران ونيست ايشان را
مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
از انبازان ايشان هيچ شفاعت خواى وباشند بآن خدايان ايشان انكار كنند
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ
ودر آن روز كه برخيزد قيامت در آن روز متفرق شوند خلايق پس اما آنان كه
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ
ايمان آوردند وكردند كارهاى نيكو پس ايشان در بستان جنت اند مسرور بانواع شادمانى
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
واما آنان كه كافر شدند وتكذيب نمودند آيتهاى ما را ورسيدن بجزاى آن جهان

فاولئك في العذاب محضرون ۝ فسبحان الله
حين تمسون وحين تصبحون ۝ وله الحمد في
السموات والارض وعشيا وحين تظهرون ۝
يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي الارض
بعد موتها وكذلك تخرجون ۝ ومن اياته ان خلقكم
من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ۝ ومن اياته
ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها و
جعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات
لقوم يتفكرون ۝ ومن اياته خلق السموات و

الارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في
ذلك لايات للعالمين ۝ ومن اياته منامكم بالليل
والنهار وابتغاؤكم من فضله ان في ذلك
لايات لقوم يسمعون ۝ ومن اياته يريكم البرق
خوفا وطمعا وينزل من السماء ماء فيحيي به الارض
بعد موتها ان في ذلك لايات لقوم يعقلون ۝
ومن اياته ان تقوم السماء والارض بامره ثم اذا
دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون ۝ وله
من في السموات والارض كل له قانتون ۝ وهو

الحزب

الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَ

آنست که آغاز فرمود آفرینش را پس اعادت کند او را و آن کار آسانترست برو

لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

نزد عقول شما و مر او راست داستان نیکوتر در آسمانها و زمین و او

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ

غالب است بی همتا درست کار درست گفتار بدید کرده برای شما داستانی هم از تنهای شما

هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ

هیچ هست مر شما را از آنچه مالک تصرف آن شد دستهای شما از عبید و اما هیچ شریکان در آنچه روزی دادیم شما را

فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ

پس شما در آن رزق مساوی باشید حال آنکه بترسید شما از آن عبید که تنشینند با شما تصرف در آن مانند ترسیدن شما بر تنهای خود

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

بیان میکنیم دلایل را برای گروهی که دریابند بلکه متابعت نمودند آنان که ستم کردند

أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ

بشرک رایهای باطل ایشانرا بی دانشی پس کیست که راه نماید آنرا که گمراهی کرد خدای و نیست مر ایشانرا

مِنْ نَاصِرِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ

هیچ یاری کنندگانی پس متوجه گردان قصد خود را برای دین اسلام حال آنکه مایل است از ادیان باطل ملازم باشید

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ

که آفرید مردم را بر آن از استعداد هیچ تبدیل و تغییر نیست مر آفرینش خدایرا این دین

الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ

مستقیم است که عوجی در آن نیست و لیکن بیشتر مردم نمیدانند حال آنکه راجع باشند با طاعت خدای

وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

و بترسید از و بپای دارید نماز را و مباشید از شرک آرندگان

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا

از آنان که جدا شدند از دین ایشان که حقست و بودند گروهان مختلف همه بر باطل هر گروهی بآنچه

لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ

نزد ایشانست شادند و چون برسد به مردمان گزندی خوانند پروردگار ایشان

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ

حال آنکه راجع باشند با طاعت خدای پس چون چشانید ایشانرا از نزد او بخشایشی ناگهان گروهی

مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ

از ایشان بر پروردگار ایشان شرک می آرند تا ناسپاسی کنند آن نعمت را که دادهایم

فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

پس برخورداری یابید پس زود بود که دانند یا به که فرو فرستادیم بر ایشان حجتی را

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ

پس آن برهان ناطق است به آنچه بودند که بسبب آن شرک می آوردند و چون چشانیم مردم را

رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

رحمتی و نعمتی شاد شوند بدان و اگر رسد بدیشان بدیی بسبب آنچه پیش فرستاد دستهای

إذا هم يقنطون ۝ أولم يروا أن الله يبسط الرزق
ناگهان ایشان نومید میشوند ای وندانستند که خدای میگستراند روزی را
لمن يشاء ويقدر إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۝
برای آنکس که میخواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در آن قبض و بسط هرآینه دلایل قدرتست برای گروهی که گروند
فآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ذلك
پس بده ای نبی یا ای مکلف خداوند خویشی را آنچه استحقاق آن دارد و بیچاره را و راه گذاری را آنچه گفتیم آن
خير للذين يريدون وجه الله وأولئك هم المفلحون ۝
بهترست مر آنان را که خواهند رضا و قربت خدای را و ایشان ایشانند رستگاران
وما آتيتم من ربا ليربوا في أموال الناس فلا يربوا
و آنچه دهید از ربا دینی بی وجه شرع تا زیادت شود در مالهای مردم پس زیادت نشود
عند الله وما آتيتم من زكوة تريدون وجه الله فأو لئك
نزد خدای و آنچه دهید از حق مال که خواهید رضا و قربت خدا را پس ایشان
هم المضعفون ۝ الله الذي خلقكم ثم رزقكم ثم
ایشانند خداوندان اضعاف آن ثواب خدای آنست که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس
يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم من يفعل من
میراند شما را پس زنده گرداند شما را هیچ هست از انبازان شما یعنی بتان کسی که کند از
ذلكم من شيء سبحانه وتعالى عما يشركون ۝
آنها که گفتیم از هیچ چیز پاکست خدای و بزرگست از آنچه شرک می آرند.

ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت أيدي الناس
پیدا شد انواع تباهی از قحط و قلت ثمار و رفتن برکت از هر چیز در خشکی زمین و تری آن بواسطه آنچه کسب کرد دستهای مردمان
ليذيقهم بعض الذي عملوا لعلهم يرجعون ۝
از ذنوب تا چشانند ایشان را وبال بدی بعضی آنچه کسب کرده‌اند در دنیا تا مگر ایشان رجوع نمایند از کفر و معاصی
قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة
بگو بروید در زمین پس نگرید بدین اعتبار که چگونه بود خاتمت کار
الذين من قبل كان أكثرهم مشركين ۝ فأقم وجهك
آنان که از این پیش بودند مثل قوم نوح و عاد بود بیشتر ایشان شرک آورندگان پس متوجه گردان
روی خودرا
للدين القيم من قبل أن يأتي يوم لا مرد له من الله
برای دین راست با استقامت پیش از آن که آید روزی یعنی موت که هیچ بازگشتن نیست مر او را از خدای
يومئذ يصدعون ۝ من كفر فعليه كفره ومن
در آن روز بعضی سوی نار متفرق شوند و بعضی سوی جنت هر که نگروید پس بروست وبال ناگرویدن او و هر که
عمل صالحا فلأنفسهم يمهدون ۝ ليجزي الذين آمنوا
کرد کاری نیکو باخلاص پس برای تنهای ایشان حاصل میکنند اسباب سعادت را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آوردند
وعملوا الصالحات من فضله إنه لا يحب الكافرين ۝
و کردند کارهای نیکو از عطای خود بدرستی او دوست ندارد کافران را
ومن آياته أن يرسل الرياح مبشرات وليذيقكم
و از دلایل قدرت اوست که میفرستد بادها را حال آنکه مژده دهنده اند بباران و تا چشاند شما را

مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
از بخشایش خود و تا روان گردد کشتی بفرمان او و تا بجوید معاش را و نعمت ها را از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ
تفضّل او و تا مگر شما سپاس داری نمایید و بتحقیق فرستادیم پیش از

قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
زمان تو ای محمد پیغمبران را سوی گروه ایشان پس آمدند به ایشان با معجزات روشن

فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
پس جزا ظلم ستیدیم از آنان که کافر شدند و هست واجب بر حکمت و عدالت ما یاری نمودن

الْمُؤْمِنِينَ ۝ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
مؤمنان بحجت و تقویت معبود سزا آنست که میفرستد بادها را پس برمی انگیزاند ابر را

فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا
پس میگستراند خدای آنرا در جانب آسمان و در هم پیوندد آنرا چنانکه میخواهد و میکرداند آنرا قطعها پاره پاره

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ
پس بینی تو باران را که بیرون می آید از اوساط آن ابر پس چون برساند آنرا به بلاد و اراضی

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ
آنکه خواهد از بندگان خود ناگهان ایشان شادمانه شوند و بدرستی

كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
که بودند پیش از آنکه فرو فرستاده شد برایشان مطر پیش از آن امل بریده و حیران

نصف الحزب

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
پس بنگر باثر بخشایش خدا از نبات و غیره که چگونه زنده میگرداند زمین پس از

مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
مردن آن بدرستی که آن قادر هر آینه زنده کننده مردگانست و او بر همه چیزی تواناست

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
و هر آینه اگر فرستیم بادی را مضر بر زرع ایشان پس ببینند آن زرع را زرد شده هر آینه روز گذارند پس از آن کافران

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
پس بدرستی که تو نشنوانی مردگان را و نشنوانی کران را آواز خواندن خاصه چون

وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
اعراض نمایند منهزمان و نه تو راه نماینده نابینایان از گمراهی ایشان

إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اللَّهُ
نشنوانی تو مگر آنرا که ایمان آرند بدلایل ما پس ایشان از اهل انقیاد باشند خدای

الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
آنست که آفرید شما را از ضعف بنیه که طفولیت است پس بدید کرد پس از ضعیفی نیرو و

قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
قوت پس بدید کرد پس از قوت و نیرو ضعف و پیری را می آفریند آنچه خواهد

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ
و او داناست توانا و در آن روز که برخیزد قیامت سوگند خورند

المجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون وصدق
گناهکاران که درنگ نکردند در دنیا یا در گور جز ساعتی همچنان بودند که مصروف بودند از اعتبار حق
وقال الذين اوتوا العلم والايمان لقد لبثتم في
و گفتند آنان که داده اند ایشان را دانش و تصدیق بحقیقت درنگ کردید در
كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم
حکم و قضای خدای را تا روز برانگیختن پس این روز برانگیختن است و لیکن شما
كنتم لا تعلمون فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا
بودید که امید نشنیدید که حقست پس در آن روز سود ندهد آنان را که ستم کردند
معذرتهم ولا هم يستعتبون ولقد ضربنا
عذر گفتن ایشان و نه ایشان در معرض عتاب آرند ایشان را و بحقیقت پدید کردیم
للناس في هذا القران من كل مثل ولئن جئتهم
برای مردمان در این قرآن از هر داستانی و هر آینه اگر آوری بایشان
باية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا مبطلون
معجزه هر آینه گویند آنان که کافر شدند نه اید شما رسول و مومنان مگر بر باطل
كذلك يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون فاصبر
همچنان مهر نهد خدای بر دلهای آنان که نمیدانند پس صبر نمای
ان وعد الله حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون
بدرستی وعده خدای حقست و باید که باعث نشوند ترا بر خفت آنان که بآخرت یقین ندارند

سورة لقمن مكية اربع وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان
الم تلك ايات الكتاب الحكيم هدى ورحمة
آنچه در این سوره است آیتهای کتاب با حکمتست راه نمونی و بخشایشی
للمحسنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
مر نیکوکاران را آنان که بپای دارند نماز را و میدهند
الزكوة وهم بالاخرة هم يوقنون اولئك
زکوة را و ایشان بآن جهان ایشان بی گمانند ایشان
على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون و
بر راه راستند از پروردگار خود و ایشانند ایشان رستگاران و
من الناس من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل
از مردمانست کسی که بدل میکند بقرآن اباطیل سخن را تا گمراه گرداند از راه
الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب
خدای مردم را بی دانش و میگیرد آن سبیل یا آیات قرآن را محل افسوس آنان مر ایشان راست عذابی

مهينا ۝ وإذا تتلى عليه آياتنا ولى مستكبرا
خوار کننده و چون خوانند برایشان آیتهای ما را اعراض نماید حال آنکه تکبر نماینده است
كأن لم يسمعها كأن في أذنيه وقرا فبشره بعذاب
گویی که نشنود آنرا که در دو گوش اوست گرانی پس مژده ده او را بعذابی
أليم ۝ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم جنات
دردناک بدرستی که آنان که ایمان آورند و کردند کارهای نیکو مر ایشانراست بوستانهای
النعيم ۝ خالدين فيها وعد الله حقا وهو العزيز
ناز و نعمت حال آنکه جاودانه باشند در آن وعده کرده خدای وعده درست و او بی همتاست
الحكيم ۝ خلق السماوات بغير عمد ترونها و
حکم کننده بصواب آفرید آسمانها را بی محل اعتمادی می بینید شما آنرا وانداخت و
ألقى في الأرض رواسي أن تميد بكم وبث فيها من
انداخت در زمین کوههای را تا مضطرب نگرداند شما را زمین و متفرق گردانید در آن از
كل دابة وأنزلنا من السماء ماء فأنبتنا من كل
هر جنبنده از وحوش و سباع و حشرات و فرو فرستادیم از آسمان آبی را پس رویانیدیم از هر
زوج كريم ۝ هذا خلق الله فأروني ماذا خلق الذين
صنفی با خواص پسندیده حسن المنظر این که ذکر کردیم آفرینش خداست پس بنمایید به من که چه چیز آفریدند آنانکه
من دونه بل الظالمون في ضلال مبين ۝ ولقد
از غیر او اند از بتان نه که ستمکاران در گمراهی هویدا اند و بتحقیق

آتينا لقمان الحكمة أن اشكر لله ومن يشكر فإنما يشكر
دادیم ما لقمان را دانش با عیان موجودات و علم بدانچه باید که شکر گوی خدای را و هر کس که سپاس می نماید
لنفسه ومن كفر فإن الله غني حميد ۝ وإذ قال
برای خود و هر کس که ناسپاسی نماید پس بدرستی که خدای بی نیاز است ستوده و یاد کن چون گفت
لقمان لابنه وهو يعظه يا بني لا تشرك بالله إن الشرك
لقمان مر پسر خود را و حال آنکه پند میداد او را ای پسرک من شرک میار بخدای بدرستی که شرک
لظلم عظيم ۝ ووصينا الإنسان بوالديه حملته
هر آینه ستمیست بزرگ و وصیت فرمودیم ما آدمی را بتعهد مادر و پدر برداشت او را
أمه وهنا على وهن وفصاله في عامين أن اشكر لي و
مادر او و حال آنکه ضعیف میشد ضعفی بر سر ضعفی و از شیر باز کردن او در دو سال که سپاس نمای مرا و
لوالديك إلي المصير ۝ وإن جاهداك على أن تشرك
مر پدر و مادر خود را با جزای منست بازگشت همه و اگر تکلیف نمایند ترا بر آنکه شریک گردانی با من
بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما وصاحبهما في
با من آنرا که نیست مر ترا بحال آن هیچ دانشی پس فرمان مبر ایشان را و صحبت دار با ایشان در
الدنيا معروفا واتبع سبيل من أناب إلي ثم إلي
این جهان بوجه عقل و شرع و متابعت نمای راه آنکس را که بازگشت سوی حکم من پس با جزای
مرجعكم فأنبئكم بما كنتم تعملون ۝ يا بني إنها
منست بازگشتن شما پس بیاگاهانم شما را بآنچه هستید که میکنید ای پسرک من بدرستی که

غليظ ۝ ولئن سألتهم من خلق السموات و
سخت و هر آینه اگر پرسی ایشانرا که کدام کس آفرید آسمانها و
الارض ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون ۝
زمین را گویند آفرید خدای بگو ستایش خدایراست نه که بیشتر ایشان نمیدانند
لله ما في السموات والارض ان الله هو الغني الحميد ۝
استحقاق حق را مر خدایراست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستی که خدای بی نیاز علی الاطلاق ستوده است
ولو انما في الارض من شجرة اقلام والبحر يمده من
واگر آنستی که مرآنچه در زمین است از درخت قلمها ستی و جنس دریا که عنصر ایشست مداد باشدی آنرا
بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات الله ان الله عزيز
پس از فنای آن سبعت دریا منتهی گشود معلومات خدای بدرستی که خدای غالبست
حكيم ۝ ما خلقكم ولا بعثكم الا كنفس واحدة
برهمه درست کار درست گفتار نیست آفرینش شما و نه برانگیختن شما مگر همچون خلق و بعث یک تن
ان الله سميع بصير ۝ الم تر ان الله يولج الليل في النهار
بدرستی که خدای شنواست بینا ای ندانستی که خدای می درآرد شب را در روز
ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل
و می درآرد روز را در شب و رام گردانید آفتاب را و ماه را هر یک
يجري الى اجل مسمى وان الله بما تعملون خبير ۝
ازین تن میرود در فلک خود تا وقتی معلوم قیامت و بدرستی که خدای به آنچه میکنید آگاه است ودانا

ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون من دونه — از غیر او
آنچه وصف کردایم از عجایب قدرت ما بسبب آنست که خدای اوست معبود بسزا و آنکه هرچه پرستید شما
الباطل وان الله هو العلي الكبير ۝ الم تر ان الفلك
باطلست و آنکه خدای اوست بزرگ قدر بلند مرتبه ای ندانستی که کشتی
تجري في البحر بنعمت الله ليريكم من اياته ان في ذلك
میرود در دریا برحمت و احسان خدای تا بنماید شما را چیزی از دلایل قدرت خود بدرستی که در این
لايات لكل صبار شكور ۝ واذا غشيهم موج كالظلل
هرآینه دلایلیست مر هر صبر کننده را بر ضرا شکر گوینده در سرا و چون رسد بدیشان از اضطراب دریا چون سایه‌ها
دعوا الله مخلصين له الدين ۝ فلما نجاهم الى البر
خوانند خدایرا حال آنکه خالص گردانیده باشند برای او دین را پس چون رهاند ایشان را سوی خشکی
فمنهم مقتصد وما يجحد باياتنا الا كل ختار
پس از ایشانست بعضی متوسط در کفر و ایمان و انکار ننماید آیتهای ما را مگر هر غداری
كفور ۝ يا ايها الناس اتقوا ربكم واخشوا يوما لا
ناسپاس ای مردمان بترسید از پروردگار شما و حذر کنید از روزی که
يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده
مکافات نکند هیچ پدری از فرزند خود چیزی و نه هیچ فرزندی او گزارنده است از پدر خود
شيئا ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم — و نه فریبد شما را
چیزی از جزا بدرستی که وعده خدای بحشر با آنچه گفتیم درست است پس باید که نفریبد شما را زندگانی این جهان

بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ۝ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ
به کار خدای شیطان فریبنده بدرستی که خدای نزد اوست دانش وقت قیامت و فرو میفرستد

الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا
باران را . و میداند حال آنکه در جایگاه فرزندانست از شکم مادر و نمیداند هیچ تنی که چه

تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ
چیز کسب خواهد کرد فردا و نمیداند هیچ تنی که بکدام زمین میمیرد بدرستی که خدای

سُورَةُ السَّجْدَةِ

عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝
داناست آگاه همه چیز

مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
کوفی — فرو فرستادن کتاب هیچ شک نیست در آن از پروردگار جهانیان

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
یا نه که میگویند بدروغ فرا بافت آنرا نه آن درست و ثابتست از پروردگار تو تا بیم نمای گروهی را

مَا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝
که نیامد بدیشان هیچ بیم نماینده پیش از تو تا مگر ایشان راه یابند

بر آمدن مهمات هفت بار بخوانند

اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
خدای آنست که آفرید آسمانها را و زمین را و آنچه درمیان زمین و آسمانست

فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
در مقدار شش روز پس مستولی شد بر عرش بتدبیر و تقدیر نیست مر شما را از غیر او

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ
هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت خواهی آیا پس پند نمیگیرید تدبیر میفرماید کارها را

مِنَ السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
از آسمان تا زمین پس عروج مینماید آن بطریق رجوع سوی او در روزی طویل که هست

مِقْدَارُهُ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۝ ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ
مقدار آن هزار سال از آنچه میشمرند آنکه کننده داننده نهان

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ اَلَّذِي اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
و حاضرست بی همتا مهربان آنکه نیکو گردانید هر چیز را

خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ
که آفرید آنرا و آغاز نمود آفرینش آدمی را از گل پس ایجاد فرمود ذریت او را

مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ
از خلاصه از آبی حقیر پس تمام خلق گردانید او را و دمید در او از عالم

رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ
ارواح سوده و بدید کرد برای شما شنوایی را و بینایی را و دلها را

نصف الحزب

قليلا ما تشكرون ۝ وقالوا ءاذا ضللنا في الارض
اندکی شکر میکوييد وگفتند مشرکان ای چون غايب شويم در زمين بدگمن
ءانا لفي خلق جديد ۝ بل هم بلقاء ربهم كافرون ۝
ای بدرستی ما در آفرينش ايم نو بلکه ايشان بجزای پروردگار ايشان کافرند
قل يتوفىكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم
بگوی قبض روح نمايد شمارا ملک موت که موکلست بقبض ارواح شما پس با حکم پروردگار شما
ترجعون ۝ ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رؤسهم
بازگردانند شمارا و اگر ديدی ای محمد عليه الصلوة والسلام آنگاه که گناهکاران نگونسار کرد اينده سرهای خود باشند
عند ربهم ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا
نزد پروردگار ايشان گويند ای پروردگار ما ديديم و شنوديم آنچه از ديدن و شنيدن آن غافل بوديم پس
انا موقنون ۝ ولو شئنا لاتينا كل نفس هديها
بيقين داشتيم و اگر خواستيمی هر آينه دادمی هر نفسی را راه راست او
ولكن حق القول مني لاملان جهنم من الجنة و
وليکن واجب شد آن گفتار از من که هر آينه پر کردم دوزخ را از کفره پريان و
الناس اجمعين ۝ فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم
آدميان همه پس بچشيد بسبب آنچه فراموش کرديد فرارسيدن روز شما را
هذا انا نسيناكم وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم
اين روز بدرستی که ما جزای فراموشی داديم شما را و بچشيد عذاب جاودانه را بسبب آنچه بوديد که

تعملون ۝ انما يؤمن باياتنا الذين اذا ذكروا بها
که میکرديد از تکذيب رسل بدرستی که ايمان می آرند بآيتهای ما آنان که چون پند دهند ايشان را بدان
خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ۝
بروی در افتند حال آنکه سجده کنان باشند و بپاکی ياد آرند خدا را بستايش پروردگار ايشان و ايشان تکبر نمايند
تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا
دوری ميگزينند پهلوهای ايشان از بسترها ميخوانند پروردگار خويش برای خوف
وطمعا ومما رزقناهم ينفقون ۝ فلا تعلم نفس
و طمع و نواب و آنچه روزی داديم ايشان را نفقه ميکنند پس نداند هيچ کسی
ما اخفي لهم من قرة اعين جزاء بما كانوا يعملون ۝
آنرا که نهان کرده اند برای ايشان از آنک روشنی چشمها فزايد برای پاداش به آنچه کرده باشند
افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون ۝ اما الذين
ای پس آنکه هست مؤمن کامل الايمان چون آنکس است که هست خارج از فرمان خدا يکسان نباشند
امنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات الماوى
ايمان آوردند و کردند کارهای نيکو پس مر ايشانراست بوستانهای جای گرفتن ما
نزلا بما كانوا يعملون ۝ واما الذين فسقوا
ماحضری بسبب آنچه بودند که کردند و اما آنان که نافرمانی کردند
فماويهم النار كلما ارادوا ان يخرجوا منها اعيدوا
پس جای ايشانست آتش هرگاه که خواهند که بيرون آيند از آن باز گردانيده شوند

سجده

فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذي كنتم به
تكذبون ولنذيقنهم من العذاب الادنى
دون العذاب الاكبر لعلهم يرجعون ومن
اظلم ممن ذكر بايات ربه ثم اعرض عنها انا من المجرمين
منتقمون ولقد اتينا موسى الكتاب فلا تكن
في مرية من لقائه وجعلناه هدى لبني اسرائيل
وجعلنا منهم ائمة يهدون بامرنا لما صبروا وكانوا
باياتنا يوقنون ان ربك هو يفصل بينهم يوم
القيمة فيما كانوا فيه يختلفون اولم يهد

لهم كم اهلكنا من قبلهم من القرون يمشون في
مساكنهم ان في ذلك لايات افلا يسمعون
اولم يروا انا نسوق الماء الى الارض الجرز فنخرج به
زرعا تاكل منه انعامهم وانفسهم افلا يبصرون
ويقولون متى هذا الفتح ان كنتم صادقين قل
يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم ولا هم
ينظرون فاعرض عنهم وانتظر انهم منتظرون

سورة الاحزاب مدنية ثلاث وسبعون آية

حزب

بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين

ان الله كان عليما حكيما ۝ واتبع ما يوحى اليك

من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا ۝ وتوكل

على الله وكفى بالله وكيلا ۝ ما جعل الله لرجل من

قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم اللائي تظاهرون

منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم ابناءكم

ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو

يهدي السبيل ۝ ادعوهم لآبائهم هو اقسط

عند الله فان لم تعلموا آباءهم فاخوانكم في

الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطأتم

به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحيما ۝

النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه

امهاتهم واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض

في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين الا ان

تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان ذلك في

الكتاب مسطورا ۝ واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم

ومنك ومن نوح وابراهيم وموسى وعيسى ابن

مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ

مریم و گرفتیم از ایشان بسبب آن عهد عهدی عظیم تا بپرسد راست گردانندگان را

عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا اَلِيمًا يَا

از آن راست گردانیدن ایشان و ساخته است برای کافران عذابی دردناک ای

اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ

آنکسانی که ایمان آوردید یاد کنید نیکوی خدای را بر شما در آن وقت

جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ

که آمد بشما روز احزاب لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد صبا را و لشکرهایی را که ندیدید

تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا اِذْ جَاؤُكُمْ

آنرا یعنی ملایکه و هست خدای به آنچه میکنید بینا چون آمدند بشما

مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ

از بالای وادی شما و از فروتر از وادی شما یعنی قریش و چون مایل شد از تحیر و فزع چشمها

وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا

و رسید از شدت خوف دلها بسرهای گلو و منتهای حلقوم و گمان می بردید بخدای گمانهای مختلف

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

در بیت مقام آزمایش نمودند مؤمنان را و مضطرب حال گردانیدند شان اضطرابی سخت

وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا

و چون میگفتند منافقان و آنان که در دلهای ایشانست شکی و نفاقی

وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا وَاِذْ قَالَتْ

وعده نداد ما را خدای و پیغمبر او مگر فریب و چون گفتند

طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ

گروهی از ایشان ای اهل مدینه هیچ وجه اقامت نیست شما را

فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ

پس باز گردید بکفر و بگریزید از محمد و دستوری میخواستند گروهی از ایشان از پیغمبر میگفتند بدرستی

بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا

که خانهای ما در معرض خللست و از سراق و عدو ایمنی نیست و نیست این بیوت عرضه خلل نمیخواهند مگر گریختن

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا

واگر درآمده شدی برایشان از مدینه و از نواحی آن پس خواسته شدی از ایشان ارتداد و شرک را

وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا اِلَّا يَسِيرًا وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا

و توقف نداشتندی آن ردت را مگر اندک زمانی و بتحقیق بودند که عهد کردند

اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ

با خدای از پیش یعنی حرب خندق که منهزم نشوند و هست عهد خدای

مَسْؤُلًا قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ

پرسیده از او بگوی هرگز سود نکند شما را گریختن اگر بگریزید از مردن

اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَلِيلًا قُلْ مَنْ

یا از کشتن و آنگاه که گریختن سود دارد برخورداری نداده شد شما را مگر اندکی از پروردگار بگوی

نصف الحزب

ذا الذي يعصمكم من الله إن أراد بكم سوءا أو أراد
بكم رحمة ولا يجدون لهم من دون الله وليا
ولا نصيرا قد يعلم الله المعوقين منكم والقائلين
لإخوانهم هلم إلينا ولا يأتون البأس إلا قليلا
أشحة عليكم فإذا جاء الخوف رأيتهم ينظرون
إليك تدور أعينهم كالذي يغشى عليه من الموت
فإذا ذهب الخوف سلقوكم بألسنة حداد أشحة
على الخير أولئك لم يؤمنوا فأحبط الله أعمالهم و
كان ذلك على الله يسيرا يحسبون الأحزاب

لم يذهبوا وإن يأت الأحزاب يودوا لو أنهم
بادون في الأعراب يسألون عن أنبائكم ولو
كانوا فيكم ما قاتلوا إلا قليلا لقد كان لكم
في رسول الله أسوة حسنة لمن كان يرجوا الله و
اليوم الآخر وذكر الله كثيرا ولما رأى المؤمنون
الأحزاب قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله و
صدق الله ورسوله وما زادهم إلا إيمانا و
تسليما من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا
الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر

وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ اِنْ شَاۤءَ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَاَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَاْسِرُونَ فَرِيقًا وَاَوْرَثَكُمْ
اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَ
كَانَ اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ

الجزء ٢٢

لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ
زِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا
وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ
اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيمًا يَا نِسَاۤءَ
النَّبِيِّ مَنْ يَاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا
وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا يَا نِسَاۤءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَاۤءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ

بالقول فيطمع الذي في قلبه مرض وقلن قولا معروفا
گفتار را که طمع کند در شما آنکه در دل او هست بی سامانی یا شک و شهوت و بگویید گفتاری پسندیده

وقرن في بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية الاولى
و با وقار باشید یا قرار گیرید در خانهای شما و اظهار زینت مکنید اظهار کردن آنانکه پیش از بعث بوده

واقمن الصلوة واتين الزكوة واطعن الله ورسوله
و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید خدای را و پیغمبر او را

انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت
بدرستی که میخواهد خدای تا ببرد از شما گناهان را ای اهل بیت رسول

ويطهركم تطهيرا ۝ واذكرن ما يتلى في بيوتكن
و پاک گرداند شما را پاک کردانیدنی و یاد کنید آنرا که میخوانند در خانهای شما را

من ايات الله والحكمة ان الله كان لطيفا خبيرا
از آیتهای خدای و بیان شرایع بدرستی که خدای هست نافذ بعلم بهمه چیز آگاه از همه

ان المسلمين والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات
بدرستی که مردان اقرار کننده بکلمه شهادت و زنان همچنان و مردان بطاعت خدای قیام نماینده و زنان

والقانتين والقانتات والصادقين والصادقات
و مردان بطاعت خدای قیام نماینده و زنان همچنان و مردان راست گوی و زنان راست گوی

والصابرين والصابرات والخاشعين والخاشعات
و مردان صبر نماینده از معاصی و زنان همچنان و مردان متواضع مر خدای را و زنان همچنان

والمتصدقين والمتصدقات والصائمين والصائمات
و مردان صدقه دهنده فرض و نفل و زنان همچنان و مردان روزه دار و زنان همچنان

والحافظين فروجهم والحافظات والذاكرين
و مردان نگاه دارنده آلت نسل خود را از غیر حلال و زنان همچنان و یاد کنندگان

الله كثيرا والذاكرات اعد الله لهم مغفرة
خدای را بسیاری در همه حال و زنان همچنان ساخته است خدای برای ایشان آمرزشی

واجرا عظيما ۝ وما كان لمؤمن ولا مؤمنة اذا
و مزدی بزرگ و نیست مر هیچ مؤمنی را عبد الله ابن جحش و نه هیچ زن مومنه را زینب چون

قضى الله ورسوله امرا ان يكون لهم الخيرة من امرهم
حکم فرماید خدای و پیغمبر او کاری را که باشد مر ایشانرا اختیار مخالفت از آن کار ایشان

ومن يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالا مبينا ۝
و هر که نافرمانی کند خدای را و پیغمبر او را پس بتحقیق گمراه شد گمراهی دو ظاهر

واذ تقول للذي انعم الله عليه وانعمت عليه
و یاد کن چون میگفتی مر آنکس را که انعام فرمود خدای برو باسلام و نیکوی کردی تو برو باعتاق و انواع تربیت

امسك عليك زوجك واتق الله وتخفي في نفسك
نگاه دار بر خود زن خود را و طلاق مده او را و بترس از خدای و نهان میداشتی در ضمیر خود

ما الله مبديه وتخشى الناس والله احق ان تخشيه
آنرا که خدای آشکارا کننده است و می ترسیدی از خلق که طعن کنند و خدای سزاوارتر است

فلما قضى زيد منها وطرا زوجناكها لكي لا يكون
على المؤمنين حرج في ازواج ادعيائهم اذا قضوا
منهن وطرا وكان امر الله مفعولا ۝ ما كان على
النبي من حرج فيما فرض الله له سنة الله في الذين
خلوا من قبل وكان امر الله قدرا مقدورا ۝ الذين
يبلغون رسالات الله ويخشونه ولا يخشون احدا
الا الله وكفى بالله حسيبا ۝ ما كان محمد ابا
احد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين
وكان الله بكل شيء عليما ۝ يا ايها الذين امنوا اذكروا

370

نصف الحزب

الله ذكرا كثيرا ۝ وسبحوه بكرة واصيلا ۝ هو
الذي يصلي عليكم وملائكته ليخرجكم من الظلمات
الى النور وكان بالمؤمنين رحيما ۝ تحيتهم يوم يلقونه
سلام واعد لهم اجرا كريما ۝ يا ايها النبي
انا ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا ۝ وداعيا
الى الله باذنه وسراجا منيرا ۝ وبشر المؤمنين بان
لهم من الله فضلا كبيرا ۝ ولا تطع الكافرين و
المنافقين ودع اذاهم وتوكل على الله وكفى بالله
وكيلا ۝ يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المؤمنات ثم

طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝
يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ
اُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ
وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ
وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَ
امْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ
النَّبِيُّ اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ

اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ۝ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي
اِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكَ ذَلِكَ اَدْنَى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ
بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَ
كَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ
وَلَا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
رَقِيبًا ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ

النبي إلا أن يؤذن لكم إلى طعام غير ناظرين إنه آن طعام را

پیغمبر مگر که دستوری دهند شمارا سوی خوردنی حال آنکه منتظر نباشید پختن وادراک

ولكن إذا دعيتم فادخلوا فإذا طعمتم فانتشروا

ولیکن چون خوانند شمارا درآیید در خانهای پیغمبر پس چون از طعام فارغ شوید پراکنده شوید

ولا مستأنسين لحديث إن ذلكم كان يؤذي النبي

و نه حال آنکه انس جویید برای سخن بدرستی که آنچه گفتیم از نشستن برای سخن هست که میرنجاند پیغمبر را

فيستحيي منكم والله لا يستحيي من الحق وإذا سألتموهن

پس شرم میدارد از شما و خدای امتناع نماید از گفتار صواب و چون خواهید از زنان پیغمبر

متاعا فسألوهن من وراء حجاب ذلكم أطهر

حاجتی که شمارا بود پس بخواهید از ایشان آنرا از پس پرده آن سوال از وراء حجاب پاکیزه تر است

لقلوبكم وقلوبهن وما كان لكم أن تؤذوا

دلهای ایشان و نسزد مر شمارا که برنجانید

رسول الله ولا أن تنكحوا أزواجه من بعده أبدا

پیغمبر را بهیچ وجه و نه آنکه بزنی خواهید زنان اورا پس از وی هرگز

إن ذلكم كان عند الله عظيما ۝ إن تبدوا

بدرستی که آن ایذا و نکاح هست نزد خدای گناهی بزرگ اگر آشکارا کنید

شيئا أو تخفوه فإن الله كان بكل شيء عليما ۝ لا جناح

چیزی را یا پنهان دارید آنرا پس بدرستی که خدای هست بهمه چیزی دانا هیچ بزه نیست

عليهن في آبائهن ولا أبنائهن ولا إخوانهن

بر زنان رسول اگر محتجب نشوند در باب پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان

ولا أبناء إخوانهن ولا أبناء أخواتهن ولا نسائهن

و نه پسران برادران ایشان و نه پسران خواهران ایشان و نه زنان مسلمات

ولا ما ملكت أيمانهن واتقين الله إن الله كان

و نه آنچه مالک آن شد دستهای ایشان و بترسید ای زنان از خدای بدرستی که خدای هست

از خدای على كل شيء شهيدا ۝ إن الله وملائكته يصلون على

بر همه چیزی از اعمال عباد گواه بدرستی که خدای ترحم مینماید بر پیغمبر و فرشتگان او ترحم میخواهند

النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما

پیغمبر ای آنان که ایمان آوردید دعا کنید بترحم براو و سلام گویید سلام گفتنی

إن الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في

بدرستی آنان که میرنجانند خدایرا و پیغمبر اورا دور کرداند ایشانرا خدای از رحمت خود

الدنيا والآخرة وأعد لهم عذابا مهينا ۝ والذين

درین جهان و آن جهان و ساخته است برای ایشان عذابی خوار کننده و آنان که

يؤذون المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا

میرنجانند مومنانرا یعنی مردان با ایمان و زنان با ایمان را بی گناهی که کرده باشند

فقد احتملوا بهتانا وإثما مبينا ۝ يا أيها النبي

پس بحقیقت تحمل کردند وبال دروغ و بزه شنیع هویدا ای پیغمبر

قل لازواجك وبناتك ونساء المؤمنين يدنين عليهن
من جلابيبهن ذلك ادنى ان يعرفن فلا يؤذين و
كان الله غفورا رحيما لئن لم ينته المنافقون و
الذين في قلوبهم مرض والمرجفون في المدينة لنغرينك
بهم ثم لا يجاورونك فيها الا قليلا ملعونين
اينما ثقفوا اخذوا وقتلوا تقتيلا سنة الله في
الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا
يسئلك الناس عن الساعة قل انما علمها عند الله و
ما يدريك لعل الساعة تكون قريبا ان الله لعن الكافرين

الحزب

واعد لهم سعيرا خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا
ولا نصيرا يوم تقلب وجوههم في النار يقولون
يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا وقالوا ربنا
انا اطعنا سادتنا وكبراءنا فاضلونا السبيلا
ربنا آتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا كبيرا
يا ايها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا
موسى فبراه الله مما قالوا وكان عند الله وجيها
يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا
يصلح لكم اعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن

يطع الله و رسوله فقد فاز فوزا عظيما ۝ انا عرضنا
فرمان برد خدای را و رسول او را پس بتحقیق پیروزی یافت بزرگ بدرستی که ما عرض کردیم

الامانة على السموات و الارض و الجبال فابين
امانت تکلیف را بر آسمانها و زمین و کوهها پس امتناع نمودند

ان يحملنها و اشفقن منها و حملها الانسان انه
که بردارند و بترسیدند از آن امانت و برداشت آنرا آدمی بدرستی که

كان ظلوما جهولا ۝ ليعذب الله المنافقين و
هست ظلم کننده بر خود نادان تا عذاب کند خدای مردان با نفاق را و

المنافقات و المشركين و المشركات و يتوب
زنان با نفاق را و مردان مشرک را و زنان مشرکه را و توجه دهد

الله على المؤمنين و المؤمنات و كان الله غفورا
خدای بر مردان گرویده و زنان گرویده و هست خدای آمرزنده

رحيما
مهربان

سورة السبا اربع و خمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله الذى له ما فى السموات و ما فى الارض و
ستایش مطلق مر خدای راست هر آنچه در آسمانها و هر آنچه در زمین و مر او راست

له الحمد فى الاخرة و هو الحكيم الخبير ۝ يعلم ما
مر او راست خاص ستایش در آن جهان و اوست درست کار درست گفتار آگاه میداند آنرا

يلج فى الارض و ما يخرج منها و ما ينزل من السماء
که در می آید در زمین از باران و جز آن و آنچه بیرون می آید از آن از اینجا روئیدنیها و جز آن

و ما يعرج فيها و هو الرحيم الغفور ۝ و قال الذين
و آنچه میرود در آسمان از ملایکه و اعمال و او مهربانست آمرزگار و گفتند آنان که

كفروا لا تاتينا الساعة قل بلى و ربى لتاتينكم
کافر شدند که نمی آید بما قیامت بگو آری بحق پروردگار من هر آینه آید بشما قیامت

عالم الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرة فى السموات
داننده نهان غایب نشود از او هم سنگ مورچه خرد در آسمانها

و لا فى الارض و لا اصغر من ذلك و لا اكبر
و نه در زمین و نه کوچکتر از آن مثقال و نه بزرگتر

الا فى كتاب مبين ۝ ليجزى الذين امنوا و عملوا
مگر که آنست در نوشته هویدا تا جزا دهد آنان را که ایمان آوردند و کردند

الصالحات اولئك لهم مغفرة و رزق كريم ۝ و
کارهای نیکو ایشان مر ایشان راست آمرزش و روزی مقرون بکرامت

الذين سعوا في اياتنا معاجزين اولئك لهم عذاب
من رجز اليم ۝ ويرى الذين اوتوا العلم الذي انزل
اليك من ربك هو الحق ويهدي الى صراط العزيز
الحميد ۝ وقال الذين كفروا هل ندلكم على رجل
ينبئكم اذا مزقتم كل ممزق انكم لفي خلق جديد
افترى على الله كذبا ام به جنة بل الذين لا يؤمنون
بالاخرة في العذاب والضلال البعيد ۝ افلم
يروا الى ما بين ايديهم وما خلفهم من السماء و
الارض ان نشا نخسف بهم الارض او نسقط

نصف الحزب

عليهم كسفا من السماء ان في ذلك لاية لكل
عبد منيب ۝ ولقد اتينا داود منا فضلا يا جبال
اوبي معه والطير والنا له الحديد ۝ ان اعمل
سابغات وقدر في السرد واعملوا صالحا اني
بما تعملون بصير ۝ ولسليمن الريح غدوها شهر
ورواحها شهر واسلنا له عين القطر ومن الجن من
يعمل بين يديه باذن ربه ومن يزغ منهم عن امرنا
نذقه من عذاب السعير ۝ يعملون له ما يشاء من
محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور راسيات

اعملوا آل داود شكرا وقليل من عبادي الشكور

فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته إلا دابة

الأرض تأكل منسأته فلما خر تبينت الجن أن لو كانوا

يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب المهين لقد كان

لسبإ في مسكنهم آية جنتان عن يمين وشمال كلوا

من رزق ربكم واشكروا له بلدة طيبة ورب

غفور فأعرضوا فأرسلنا عليهم سيل العرم وبدلناهم

بجنتيهم جنتين ذواتي أكل خمط وأثل وشيء من سدر

قليل ذلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي إلا الكفور

السبع السادس

وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرى ظاهرة

وقدرنا فيها السير سيروا فيها ليالي وأياما آمنين

فقالوا ربنا باعد بين أسفارنا وظلموا أنفسهم فجعلناهم

أحاديث ومزقناهم كل ممزق إن في ذلك لآيات لكل

صبار شكور ولقد صدق عليهم إبليس ظنه

فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين وما كان له

عليهم من سلطان إلا لنعلم من يؤمن بالآخرة ممن

هو منها في شك وربك على كل شيء حفيظ قل

ادعوا الذين زعمتم من دون الله لا يملكون مثقال

ذرة في السموات ولا في الأرض وما لهم فيهما من
شرك وما له منهم من ظهير ۝ ولا تنفع الشفاعة عنده
إلا لمن أذن له حتى إذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا
قال ربكم قالوا الحق وهو العلي الكبير ۝ قل من يرزقكم
من السموات والأرض قل الله وإنا أو إياكم لعلى
هدى أو في ضلال مبين ۝ قل لا تسألون عما
أجرمنا ولا نسأل عما تعملون ۝ قل يجمع بيننا ربنا ثم
يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم ۝ قل أروني
الذين ألحقتم به شركاء كلا بل هو الله العزيز الحكيم

نصف

وما أرسلناك إلا كافة للناس بشيرا ونذيرا و
لكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ ويقولون متى هذا
الوعد إن كنتم صادقين ۝ قل لكم ميعاد يوم
لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون ۝ وقال
الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرآن ولا بالذي بين
يديه ولو ترى إذ الظالمون موقوفون عند ربهم يرجع
بعضهم إلى بعض القول يقول الذين استضعفوا للذين
استكبروا لولا أنتم لكنا مؤمنين ۝ قال الذين استكبروا
للذين استضعفوا أنحن صددناكم عن الهدى بعد

إذ جاءكم بل كنتم مجرمين ۝ وقال الذين استضعفوا
وقتی که آمد بشما بودید گناهکاران باختیار خود و گویند آنان که ضعیف شمردندشان

للذين استكبروا بل مكر الليل والنهار إذ تأمروننا
مر آنان را که بزرگی نمودند نه که مکر شما در شب و روز منع کرد ما را چون میفرمودید ما را

أن نكفر بالله ونجعل له أندادا وأسروا الندامة لما
که کافر شویم بخدای و پدید کنیم برای او همتایان و نهان کردانند پشیمانی را چون

رأوا العذاب وجعلنا الأغلال في أعناق الذين
ببینند عذاب را و گردانیدیم بندها در گردنها آنان که

كفروا هل يجزون إلا ما كانوا يعملون ۝
کافر شدند جزا دهندشان مگر آنچه بودند که کردند در دنیا

وما أرسلنا في قرية من نذير إلا قال مترفوها إنا بما
و نفرستادیم در هیچ شهری هیچ بیم نماینده مگر که گفتند متنعمان آن بدرستی که ما بآنچه

أرسلتم به كافرون ۝ وقالوا نحن أكثر أموالا و
فرستاده اید شما بآن کافریم و گفتند ما بیشتریم به مالها و

أولادا وما نحن بمعذبين ۝ قل إن ربي يبسط الرزق
فرزندان و نه ایم ما عذاب کردگان بگوی بدرستی که پروردگار من میگستراند روزی را

لمن يشاء ويقدر ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ وما
برای آنکه میخواهد و تنگ میکرداند ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند و نیست

أموالكم ولا أولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى
مالهای شما و نه فرزندان شما آن چیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما نزدیکی

إلا من آمن وعمل صالحا فأولئك لهم جزاء الضعف — منتصف
مگر آنکه ایمان آورد و کرد کردار نیکو پس ایشان مر ایشانراست پاداش فزونی دو چندان

بما عملوا وهم في الغرفات آمنون ۝ والذين يسعون
بسبب آنچه کرده باشند و ایشان در کوشکها باامن باشند از هر مکاره و آنان که سعی می نمایند

في آياتنا معاجزين أولئك في العذاب محضرون ۝
در ابطال آیات ما تعجیز کنندگان ایشان در عذاب دوزخ حاضر کرده خواهند بود

قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر
بگوی بدرستی که پروردگار من میگستراند روزی را برای آنکه میخواهد از بندگان خود و تنگ میکرداند

له وما أنفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين
مر اورا و آنچه صرف کنید در راه خدای از هر چه بود پس او عوض دهد آنرا و او بهترین روزی دهندگان

ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملائكة أهؤلاء
و یاد کن روزی که برانگیزد ایشان را همه پس گوید فرشتگان را ای [illegible] شما را

إياكم كانوا يعبدون ۝ قالوا سبحانك أنت
بودند که می پرستیدند گویند فرشتگان پاکا تو را تو [illegible]

ولينا من دونهم بل كانوا يعبدون الجن أكثرهم
معبود و دوست ما ای خدا نه ایشان بلکه بودند که می پرستیدند پریان را بیشترشان

بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۝ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا

[illegible]

وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ

[illegible]

الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

[illegible]

بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ

[illegible]

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا

[illegible]

إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

[illegible]

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ

[illegible]

يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ۝

[illegible]

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا

[illegible]

نصف الحزب

آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ قُلْ إِنَّمَا

[illegible]

أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ

[illegible]

تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ

[illegible]

لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ

[illegible]

أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

[illegible]

شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

[illegible]

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝ قُلْ إِنْ

[illegible]

ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي

[illegible]

إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا

[illegible]

فلا فوت واخذوا من مكان قريب ۝ وقالوا آمنا
پس هیچ فوت نشوند ... ایشانرا از عذاب وگرفته باشند ایشانرا از جایی نزدیک وگویند گرویدیم
به وانى لهم التناوش من مكان بعيد ۝ وقد
بقرآن ومحمد ... وازکجا بود ایشانرا فراگرفتن چیزی از جایگاهی دور وبتحقیق
كفروا به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان
کافر شدند بقرآن ومحمد ازین پیش ومیگفتند از افواه علم نهانی را که قرآن شعر وسحر است
بعيد وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل
دور ومانع پدید آید میان ایشان ومیان آنچه آرزو خواهند از ایمان وتوبه چنانکه کرده شد
باشياعهم من قبل انهم كانوا في شك مريب ۝
باشباه ایشان از پیش بدرستی که ایشان هستند در گمانی بشک اندازنده

سورة الملائكة خمس واربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة
ستایش مر خدایراست آفریننده آسمانها وزمین گرداننده فرشتگان

بوقت عرضه داشتن حاجات
[illegible]
بار بخوانند

رسلا اولي اجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد
وحی آرندگان خداوندان بالها دو دو بال وسه وچهار چهار زیاده میفرماید
في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۝ ما
در آفرینش آنچه میخواهد بدرستی که خدای بر همه چیزی تواناست آنچه
يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما
گشاده گرداند خدای بر مردمان از خیرات وبرکات پس هیچ مانع نیست مر آنرا وآنچه
يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم ۝
منع فرماید پس نیست هیچ فرستنده مر آنرا پس از آن امساک واو غالبست درستکار
يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من
ای مردمان یاد کنید نیکویی خدای بر شما آیا هیچ آفریننده
خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله
هست مگر معبود ... که روزی دهد شمارا از آسمان وزمین نیست هیچ خدایی
الا هو فانى تؤفكون ۝ وان يكذبوك فقد كذبت
مگر او پس چگونه ... واگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق ...
رسل من قبلك والى الله ترجع الامور ۝ يا ايها
پیغمبران که پیش از تو بودند وبا حکم خدای بازگردانیده شود همه کارها ای
الناس ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا
مردمان بدرستی که وعده خدای ... است ... زندگانی این جهان

ولا يغرنّكم بالله الغرور ان الشيطان لكم عدوّ مبين
فاتخذوه عدوّا انما يدعوا حزبه ليكونوا من اصحاب
السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد و
الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر
كبير افمن زيّن له سوء عمله فراه حسنا فان الله يضل
من يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم
حسرات ان الله عليم بما يصنعون والله الذي
ارسل الرياح فتثير سحابا فسقناه الى بلد ميت فاحيينا
به الارض بعد موتها كذلك النشور من كان يريد العزة

فلله العزة جميعا اليه يصعد الكلم الطيب والعمل
الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم
عذاب شديد ومكر اولئك هو يبور والله خلقكم
من تراب ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا وما تحمل
من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من معمر و
لا ينقص من عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسير
وما يستوي البحران هذا عذب فرات سائغ شرابه
وهذا ملح اجاج ومن كل تاكلون لحما طريا و
تستخرجون حلية تلبسونها وترى الفلك فيه مواخر

لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝ يولج الليل
تا جویید از فضل خدای رزق را و تا مگر شما سپاسداری نمایید می در آرد شب را
في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس و
در روز و می در آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب را و
القمر كل يجري لأجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك
ماه را همه میروند برای وقتی معین یعنی قیامت آنکه دارای قدرت است معبود شماست پروردگار شما
والذين تدعون من دونه ما يملكون من قطمير ۝
وآنان که می پرستیدشان از غیر او مالک نه اند هیچ مقدار لفیفهٔ استهٔ خرما
إن تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما
اگر خوانید ایشانرا نشنوند خواندن شما را و اگر شنیدندی اجابت
استجابوا لكم ويوم القيمة يكفرون بشرككم و
اجابت نتوانستندی نمود شما را و روز قیامت منکر اعتراف نمایند باین شرک شما و
لا ينبئك مثل خبير ۝ يا أيها الناس أنتم الفقراء
نیاگاهاند ترا باین احوال مثل خبیری دانایی ای مردمان شما اهل احتیاجید
إلى الله والله هو الغني الحميد ۝ إن يشأ يذهبكم
بخدای و خدای اوست بی نیاز ستوده اگر خواهد ببرد شما را
ويأت بخلق جديد ۝ وما ذلك على الله بعزيز ۝
و بیارد آفریدگان نو و نیست آن اعدام و ایجاد بر خدای دشوار

الحزب

ولا تزر وازرة وزر أخرى وإن تدع مثقلة إلى
و برندارد هیچ نفسی گناهکار بار گناه نفسی دیگر و اگر خواند نفسی گران بار شده بگناهان
حملها لا يحمل منه شيء ولو كان ذا قربى إنما تنذر
بار آن بر ندارد از آن هیچ چیز را و اگر چه باشد آن مدعو خداوند قرابت قریب او
الذين يخشون ربهم بالغيب وأقاموا الصلوة و
آنان را که می ترسند پروردگار خویش را در نهان و بر پای دارند نماز را و
من تزكى فإنما يتزكى لنفسه وإلى الله المصير ۝
هر که نفس خود را پاک دارد از معاصی پس بدرستی که پاک دارد برای خود و باجزای خداست بازگشت همه
وما يستوي الأعمى والبصير ۝ ولا الظلمات و
و یکسان نبود نابینا و بینا و نه تاریکیها و
لا النور ۝ ولا الظل ولا الحرور ۝ وما يستوي
نه روشنی و نه سایه و نه باد گرم و یکسان نبود
الأحياء ولا الأموات إن الله يسمع من يشاء و
زندگان و نه مردگان یعنی مؤمنان و کافران بدرستی که خدای میشنواند آنرا که میخواهد و
ما أنت بمسمع من في القبور ۝ إن أنت إلا نذير ۝
نیستی تو شنوانندهٔ آنرا که در گورها اند نه ای تو مگر بیم نماینده
إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا وإن من أمة إلا
بدرستی که ما فرستادیم ترا بحکمت و صواب حال آنکه مژده دهنده و بیم نماینده و نیست هیچ اهل یک عصر مگر

خلا فيها نذير وان يكذبوك فقد كذب
که گذشت در میان ایشان بیم کننده و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس بتحقیق بدروغ نسبت کردند
الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينات و
آنان که پیش از ایشان بودند آمد بدیشان پیغمبران ایشان با حجتهای روشن و
بالزبر وبالكتاب المنير ثم اخذت الذين
با کتب و نامه نوشته و با کتاب طاهر الدلاله پس عقاب نمودم آنان را
كفروا فكيف كان نكير الم تر ان الله انزل من
که کافر شدند پس چگونه باشد انکار من بعقوبت ای ندانستی که خدای فرو فرستاد از
السماء ماء فاخرجنا به ثمرات مختلفا الوانها
آسمان آبی را پس بیرون آوردیم بواسطه آن میوه‌ها مختلف الاصناف و الالوان
ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف الوانها
و از کوهها هم سپیدهایی و سرخهایی مختلف الالوان
وغرابيب سود ومن الناس والدواب والانعام
و بغایت سیاهان سیاهان و از مردمان و از جنبندگان و از شتر و از گاو و گوسفند
مختلف الوانه كذلك انما يخشى الله من عباده العلموا
مختلف رنگهای آن همچنان اختلاف بدرستی که ترسند از خدای از بندگان او آنان که دانا
ان الله عزيز غفور ان الذين يتلون كتاب
بدرستی که خدای با عزت و تواناست آمرزنده گناهان بدرستی که آنان که میخوانند بطریق مواظبه کتاب

الله واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا و
خدای را و بپای داشتند نماز را و صرف کردند از آنچه روزی دادیم ایشان را در نهان و
علانية يرجون تجارة لن تبور ليوفيهم اجورهم
آشکارا امیدمید دارند بازرگانی را که هرگز فاسد و کاسد نشود تا تمام دهد ایشان را مزدهای ایشان را
ويزيدهم من فضله انه غفور شكور والذي
و زیادت بدهد از فضل خود بدرستی که او آمرزگار است حق شناس طاعت و آنچه
اوحينا اليك من الكتاب هو الحق مصدقا لما بين
وحی فرستادیم سوی تو از قرآن آن درست و راست است حال آنکه باور دارنده آنست
يديه ان الله بعباده لخبير بصير ثم اورثنا الكتاب
از و بوده بدرستی که خدای بحال بندگان او هر آینه آگاه است بینا پس باقی گذاشتیم کتاب را
الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه و
بآنان که برگزیدیم از بندگان ما پس از ایشان اند بعضی ستمکار بر خود و
منهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات باذن الله
از ایشان اند بعضی متوسط الحال و از ایشان اند پیش گیرنده بکارهای نیکو بتوفیق خدای
ذلك هو الفضل الكبير جنات عدن يدخلونها
آن توفیق یا سبق بخیرات عطایی بزرگست بوستانهای اقامت در آیند در آن
يحلون فيها من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم
زیور کرده شوند در آن جنات از دستورنجهایی از زر و مروارید و پوشش ایشان

فيها حرير • وقالوا الحمد لله الذي اذهب عنا
و در آن جنات ابره تنشینه بود وگویند سپاس مر خدایرا که زایل کردانید از ما
الحزن ان ربنا لغفور شكور • والذي احلنا
اصناف اندوه را از معاش و معاد بدرستی که پروردگار ما آمرزنده آنکه فرود آورد مارا
دار المقامة من فضله لا يمسنا فيها نصب ولا
در سرای اقامت از انعام خود نرسد بما در آن خانه هیچ کلالی و عتابی و نه
يمسنا فيها لغوب • والذين كفروا لهم نار
رسد بما در آن جا مانده شدن و آنان که کافر شدند مر ایشانراست آتش
جهنم لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يخفف عنهم
دوزخ حکم نکنند برایشان تا بمیرند و کم نکرده اند از ایشان
من عذابها كذلك نجزي كل كفور • وهم
چیزی از عذاب آتش همچنان پاداش دهیم هر حق ناشناسی را و ایشان
يصطرخون فيها ربنا اخرجنا نعمل صالحا غير الذي
فریاد کنند فریادی سخت در آتش گویند ای پروردگار ما برون آر ما را از نار و بدنیا بر تا کنیم کار نیکو جز آنکه
كنا نعمل اولم نعمركم ما يتذكر فيه من تذكر و
بودیم که میکردیم بعد از آن ای عمر ندادیم شما را آن مقدار که پند گیرد در آن آنکس که پند پذیرد
جاءكم النذير ان الله عالم غيب السموات
و آمد بشما پیغم نماینده بدرستی که خدای دانای نهان آسمانهاست

فذوقوا فما للظالمين من نصير

نصف الحزب

والارض انه عليم بذات الصدور • هو الذي
و زمین بدرستی که او داناست بآنچه در سینهاست از ضمایر او آنست که
جعلكم خلائف في الارض فمن كفر فعليه كفره
گردانید شما را بجای امم پیشین در زمین پس هر که کافر شد بر اوست وبال کفر او
ولا يزيد الكافرين كفرهم عند ربهم الا مقتا
و نیفزاید کافران را کفر ایشان نزد پروردگار ایشان مگر دشمنی
ولا يزيد الكافرين كفرهم الا خسارا • قل ارايتم
و نیفزاید کافران را کفر ایشان مگر زیان کاری بگوی مشرکان را خبر دهید
شركاءكم الذين تدعون من دون الله اروني
از حال انبازان شما یعنی بتان که می پرستیدشان از جز خدای بنمایید بمن
ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموات
که چه چیز آفریدند از زمین یا نه مر ایشانراست انبازی در آسمانها با خدای
ام اتيناهم كتابا فهم على بينت منه بل ان يعد
یا نه که دادیم شرکا را یا مشرکان کتابی آسمانی ناطق بشرکت ایشان پس ایشان بر حجتی اند از آن کتاب
الظالمون بعضهم بعضا الا غرورا • ان الله يمسك
ستمکاران بعضی از ایشان بعضی را مگر فریب بدرستی که خدای نگاه میدارد
السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان
آسمانها را و زمین را از آنکه زایل شوند از مکان خود و هر آینه اگر زایل شوند نگاه

امسكهما من احد من بعده انه كان حليما غفورا

نتوان داشت ایشانرا هیچ کسی پس از فرمان او بدرستی که او هست غیر معاجل بعقوبت

واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءهم نذير

و سوگند خوردند بجزای غایت کوشش سوگندهای ایشان که هرآینه اگر آید بایشان بیم نماینده

ليكونن اهدى من احدى الامم فلما جاءهم

هرآینه باشند راه یافته تر از یکی از امتان اخبار مقدم پس چون آمد بدیشان

نذير ما زادهم الا نفورا استكبارا في الارض

بیم نماینده اسمعیل نسب یعنی محمد علیه السلام نیفزود ایشانرا مگر رمیدن از حق برای تکبر در زمین

ومكر السيئ ولا يحيق المكر السيئ الا باهله

و مکر بد و فرو نیاید وبال مکر بد مگر باهل آن هیچ

فهل ينظرون الا سنت الاولين فلن تجد لسنت

پس هیچ چشم میدارند مگر طریق موضوع پیشینیان انزال عذاب بعد از تکذیب پس هرگز

الله تبديلا ولن تجد لسنت الله تحويلا اولم

خدایرا تغییری و هرگز نیابی مر طریق موضوع خدایرا هیچ نقلی ای و نرفتند

يسيروا في الارض فينظروا كيف كان

کفار در اقطار زمین که بنگرند که چگونه بود خاتمت

عاقبة الذين من قبلهم وكانوا اشد منهم

کار آنانکه پیش از ایشان بودند و بودند سخت تر از ایشان

قوة وما كان الله ليعجزه من شيء في السموات

بقوت و نیست خدای را تعالی با آن صفت که عاجز کند او را هیچ چیزی در آسمانها

ولا في الارض انه كان عليما قديرا ولو يؤاخذ

و نه در زمین بدرستی که او هست دانا، توانا واگر گرفتی

الله الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة

خدای مردم را بعقوبت آنچه کرده باشند رها نکردی بر پشت زمین هیچ جنبنده

ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم

ولیکن مهلت میدهد ایشانرا تا وقتی معین پس چون آمد وقت جزای ایشان

فان الله كان بعباده بصيرا

پس بدرستی که خدای هست باحوال بندگان بندگان خود بینا

سورة يس مكية ثلاث وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يس والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين على

نام سوره است یا غیر آن بحق قرآن باحکمت که بدرستی که تو هرآینه از پیغمبران فرستاده بر

صراط مستقيم ۝ تنزيل العزيز الرحيم ۝ لتنذر

راه راستی ۝ این قرآن تنزیل خداست غالب توانا مهربان ۝ تا بیم نمایی

قوما ما انذر اباؤهم فهم غافلون ۝ لقد حق

گروهی را که بیم نموده اند پدران ایشان را پس ایشان بیخبرانند ۝ بحقیقت واجب شد

القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون ۝ انا جعلنا

کلمهٔ عذاب بر بیشتر ایشان پس ایشان ایمان نیارند ۝ بدرستی که ما بکردیم

في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم

در گردنهای ایشان بندها و غلها پس آن غلها رسیده تا زنخدانها از غایت

مقمحون ۝ وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم

غلظ پس ۝ و بدید گردانیدیم از جهت پیش ایشان حایلی و از جهت پشت ایشان

سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون ۝ وسواء

مانعی پس پوشیده گردانیدیم چشمهای ایشان پس ایشان نمی بینند حق را ۝ و یکسانست

عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۝ انما

برایشان آنکه بیم نمایی ایشان را یا آنکه بیم نمایی ایشان ایمان نیارند ۝ بدرستی

تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره

که بیم نمودن نافع آمد آنرا که متابعت نمود قرآن را با مواعظ آن و ترسید از خدای بخشنده حال آنکه غایبست از احوال آخرت پس بشارت ده

بمغفرة واجر كريم ۝ انا نحن نحي الموتى ونكتب ما

با آمرزشی و مزدی بزرگ با کرامت ۝ بدرستی که ما زنده میکردانیم مردگان را و می نویسیم آنرا که

قدموا واثارهم وكل شيء احصيناه في امام مبين ۝

از پیش فرستادند از اعمال صالح یا فاسد و اثرهای که از ایشان باقی مانده از نیک یا بد و هر چیزی را برشمردیم ما آنرا در لوح محفوظ یا صحایف اعمال

واضرب لهم مثلا اصحاب القرية اذ جاءها

و بزن ای محمد برای اهل مکه مثلی و بیان کن داستان خداوندان ده و شهر انطاکیه چون آمدند باهل آن شهر

المرسلون ۝ اذ ارسلنا اليهم اثنين فكذبوهما

رسولان عیسی چون فرستاد عیسی پیغمبران ما سوی ایشان دو تن را یحیی و یوسف یا صادق و مصدوق پس بگذیبد

فعززنا بثالث فقالوا انا اليكم مرسلون ۝

پس تقویت فرمودیم ایشان را بسوم شخص شمعون نام پس گفتند آن رسولان بدرستی که ما سوی شما فرستادگانیم برسالت

قالوا ما انتم الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن من شيء

گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاد خدای بخشاینده هیچ چیز را از وحی و رسالت

ان انتم الا تكذبون ۝ قالوا ربنا يعلم انا اليكم

نیستید شما مگر که دروغ میگویید در دعوی رسالت ۝ گفتند پروردگار ما میداند که ما سوی شما

لمرسلون ۝ وما علينا الا البلاغ المبين ۝ قالوا

فرستادگانیم برسالت و نیست بر ما مگر رسانیدن روشن ۝ گفتند اهل ده

انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا

بدرستی که ما فال بد گرفتیم بشما هر آینه اگر باز نه ایستید ازین گفتار و البته رسد بشما از ما

عذاب اليم ۝ قالوا طائركم معكم ائن ذكرتم

عذابی دردناک ۝ گفتند آن رسولان فال بد با شماست از کفر و معاصی ای اگر پند دهند شمارا

بل انتم قوم مسرفون ۞ وجاء من اقصا المدينة
رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين ۞ اتبعوا من لا
يسئلكم اجرا وهم مهتدون ۞ وما لي لا اعبد الذي
فطرني واليه ترجعون ۞ ءاتخذ من دونه الهة
ان يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا
ولا ينقذون ۞ اني اذا لفي ضلال مبين ۞ اني
امنت بربكم فاسمعون ۞ قيل ادخل الجنة قال يا
ليت قومي يعلمون ۞ بما غفر لي ربي وجعلني
من المكرمين ۞ وما انزلنا على قومه من بعده

الجزو ۲۳

من جند من السماء وما كنا منزلين ۞ ان كانت
الا صيحة واحدة فاذا هم خامدون ۞ يا حسرة
على العباد ما يأتيهم من رسول الا كانوا به
يستهزءون ۞ الم يروا كم اهلكنا قبلهم من
القرون انهم اليهم لا يرجعون ۞ وان كل لما
جميع لدينا محضرون ۞ واية لهم الارض الميتة
احييناها واخرجنا منها حبا فمنه ياكلون
وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا
فيها من العيون ۞ لياكلوا من ثمره وما عملته

ايديهم افلا يشكرون ۝ سبحان الذي خلق
و پیشهای ایشان از حرث و سقی و غیر آن ای پس سپاس داری نمی نمایید پاکا آن خدای که آفرید
الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم
اصناف و اجناس همه آن از آنچه میرویانید زمین و از اصناف بنی آدم ذکور و اناث
ومما لا يعلمون ۝ وآية لهم الليل نسلخ منه
و از آنچه نمی دانند و دلیلی است بر قدرت ما ایشان را شب از آن میکشیم از و
النهار فاذا هم مظلمون ۝ والشمس تجري لمستقر
روشنی روز را پس ایشان داخل اند در ظلام و آفتاب میرود تا بجای قرار و حدی معلوم
لها ذلك تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه
مر او را که آن آخر منازل است آن رفتن آفتاب کار باندازه کردن خدای غالب و توانا است دانا باموره و ماه را تقدیر فرمودیم
منازل حتى عاد كالعرجون القديم ۝ لا الشمس
او را منازل بیست و هشت منزل است تا که گردد و آخر منازل باریکی و زردی و کژی چون چوب خوشه خرما دیرینه نه
ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق
سزد مر او را که دریابد ماه را که سیر آفتاب ابطا است و نه شب سابق است
النهار وكل في فلك يسبحون ۝ وآية لهم انا حملنا
بر آیت روز که شمس آیت نهار است و هر یک از نیرین در فلکی دیگر میروند و دلیلی است مر ایشان را که ما حمل
ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم
اولاد ایشان را در کشتی پر کرده و آفریدیم ما برای آن ذریت

من مثله ما يركبون ۝ وان نشأ نغرقهم فلا صريخ
از ما ننداز آن کشتی آنرا که بری شتند و بار بر آن می نهند گ سفاین بر نند و اگر خواهیم غرق کردانیم ایشان را پس فریادرس
لهم ولا هم ينقذون ۝ الا رحمة منا ومتاعا الى
مر ایشان را و نه ایشان خلاص کرده شوند از موت مگر از جهت بخشایشی از ما و برخورداری تا
حين ۝ واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم وما
هنگام اجل و چون گویند مر ایشان را که حذر کنید و بترسید از آنچه در پیش شما است از عذاب
خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تأتيهم من آية من
از پس شما است از عذاب آخرت مگر شما رحمت کرده شوید و نیامد بدیشان هیچ دلیلی از
آيات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝ واذا قيل
دلایل پروردگار ایشان مگر که بودند از آن اعراض کنندگان و چون گویند
لهم انفقوا مما رزقكم الله قال الذين كفروا للذين
مر ایشان را نفقه کنید از آنچه روزی داد شما را خدای گویند آنان که کافر شدند مر آنان را
آمنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه ان انتم الا في
که ایمان آوردند ای طعام دهیم آنرا که اگر خواستی خدای طعام دادی او را نه اید شما مگر در
ضلال مبين ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان
گمراهی روشن و میگویند منکران بعث کدام وقت خواهد بود این وعده قیامت اگر
كنتم صادقين ۝ ما ينظرون الا صيحة واحدة
هستید شما انبیا راست گویان چشم نمیدارند مگر آوازی یکبار به دمیدن اسرافیل

تأخذهم وهم يخصمون • فلا يستطيعون توصية
وا گر دادن آواز ایشان را و حال آنکه ایشان مشغول باشند بمبایعات و خصومات پس نتوانند هیچ وصیتی
ولا إلى أهلهم يرجعون • ونفخ في الصور فإذا هم
و نه سوی کسان ایشان باز گردند و دمیده شود در صور دوم بار پس ناگهان ایشان
من الأجداث إلى ربهم ينسلون • قالوا يا ويلنا
از گورها سوی جزای پروردگار ایشان میروند گویند کافران ای وای ما
من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق
کدام کس برانگیزانید ما را از خوابگاه ما این آنست که وعده داد خدای بخشاینده و راست گفتند
المرسلون • إن كانت إلا صيحة واحدة
پیغمبران و فرستاده نیست آن نفخه دوم مگر آوازی یگانه
فإذا هم جميع لدينا محضرون • فاليوم لا تظلم
پس ایشان ناگهان همه نزد ما حاضر گردانیده پس امروز ستم کرده نشود
نفس شيئا ولا تجزون إلا ما كنتم تعملون • إن
هیچ تن هیچ چیز از ظلم و جزا داده نشوید مگر آنچه بودید که میکردید بدرستی
أصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون • هم
که اصحاب بهشت امروز در اصناف اشغال اند از لذت و سرور و سماع با الحان مشغولند
وأزواجهم في ظلال على الأرائك متكئون
و زنان ایشان در سایه‌ها اند بر تختها آراسته تکیه زدگان

نصف الحزب

لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون • سلام قولا
و مر ایشان راست در آن جنت هر میوه که خواهند و مر ایشان راست آنچه آرزو خواهند و تمنی کنند سلام
من رب رحيم • وامتازوا اليوم أيها المجرمون •
از پروردگار مهربان و گویند جدا شوید و دور گردید از مومنان امروز ای گناه کاران
ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان
ای پیمان نکردم بزبان رسل با شما ای پسران آدم که مپرستید و فرمان مبرید دیو را
إنه لكم عدو مبين • وأن اعبدوني هذا صراط
بدرستی که او مر شما را دشمنی است هویدا و آنکه بپرستید مرا این که گفتم راهی راست است
مستقيم • ولقد أضل منكم جبلا كثيرا أفلم
و بحقیقت گمراه گردانید از شما خلقی انبار بسیار ای پس
تكونوا تعقلون • هذه جهنم التي كنتم توعدون
نه اید که در یابید این دوزخ است آنکه بودید که وعده داده میشدید در دنیا
اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون • اليوم نختم
در آیید امروز بسبب آنکه بودید که کافر میشدید امروز مهر نهیم
على أفواههم وتكلمنا أيديهم وتشهد أرجلهم
بر دهن های ایشان و سخن گوید دستهای ایشان و گواهی دهد پایهای ایشان
بما كانوا يكسبون • ولو نشاء لطمسنا على
بدانچه بودند که میگردند و اگر خواستیمی هر آینه محو گردانیدیمی اثر

أعينهم فاستبقوا الصراط فأنى يبصرون ۝ ولو نشاء
لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا
يرجعون ۝ ومن نعمره ننكسه في الخلق أفلا
يعقلون ۝ وما علمناه الشعر وما ينبغي له إن هو
إلا ذكر وقرآن مبين ۝ لينذر من كان حيا
ويحق القول على الكافرين ۝ أولم يروا أنا خلقنا
لهم مما عملت أيدينا أنعاما فهم لها مالكون
وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها يأكلون
ولهم فيها منافع ومشارب أفلا يشكرون

واتخذوا من دون الله آلهة لعلهم ينصرون
لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون
فلا يحزنك قولهم إنا نعلم ما يسرون وما يعلنون
أولم ير الإنسان أنا خلقناه من نطفة فإذا هو
خصيم مبين ۝ وضرب لنا مثلا ونسي خلقه
قال من يحيي العظام وهي رميم ۝ قل يحييها الذي
أنشأها أول مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي
جعل لكم من الشجر الأخضر نارا فإذا أنتم منه
توقدون ۝ أوليس الذي خلق السماوات والأرض

بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق العليم

انما امره اذا اراد شيا ان يقول له كن فيكون

فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون

سورة والصافات مكية مائة واثنتان وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والصافات صفا فالزاجرات زجرا فالتاليات

ذكرا ان الهكم لواحد رب السموات

والارض وما بينهما ورب المشارق انا زينا

السماء الدنيا بزينة الكواكب وحفظا من كل

شيطان مارد لا يسمعون الى الملا الاعلى و

يقذفون من كل جانب دحورا ولهم

عذاب واصب الا من خطف الخطفة فاتبعه

شهاب ثاقب فاستفتهم اهم اشد خلقا

ام من خلقنا انا خلقناهم من طين لازب بل

عجبت ويسخرون واذا ذكروا لا يذكرون

واذا راوا اية يستسخرون وقالوا ان هذا الا

سحر مبين ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما

أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ نَعَمْ وَ
ای بدرستی که ما برانگیخته ایم ای یا پدران ما پیشین که روزگار بر ایشان گذشته بگو آری و
أَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
شما خوار و شرمنده باشید پس بدرستی که آن نفخه آوازی بود یکانه پس ناگهان ایشان
يَنْظُرُونَ ۝ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هَٰذَا
نگران باشند وگویند ای وای بر ما این روز جزا و حساب این
يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ احْشُرُوا
روز گذشت میان گردانان مختلف آن روزی که بودید که بدان تکذیب مینمودید جمع کنید ای ملایکه
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ
آنانرا که شرک آوردند و اتباع و اقران ایشان را یا زنان ایشانرا و آنرا که بودند که می پرستیدند از
دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ
غیر خدای پس راه نمایید ایشانرا بسوی راه دوزخ و حبس کنید ایشانرا
إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۝ بَلْ هُمُ
بدرستی که ایشان پرسیده خواهند بود که چیست شما را که یاری یکدیگر نمیکنید نه که ایشان را
الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
امروز فرو گذارنده اند یکدیگر را بسبب عجز و روی آرند بعضی از ایشان بر بعضی حال آنکه مخاصم
قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ لَمْ
گویند اتباع بدرستی که شما بودید که می آمدید با از جانب خیر تا ازان منع کردید ما را گویند متبوعان نه که

تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ
نبودید شما مومنان و نبود ما را بر شما هیچ
سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۝ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا
حجتی نه که بودید شما گروهی دور از حد اعتدال پس ثابت شد بر ما گفتار پروردگار ما بعذاب
إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝
بدرستی که ما هر آینه چشنده ایم بدرستی که ما بودیم از گمراهان
فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ إِنَّا
پس بدرستی که ایشان همه تابع و متبوع دران روز در عذاب مشترک اند بدرستی که ما
كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ
همچنان عذاب مینماییم بران گناهکاران بدرستی که ایشان هستند که چون گویند
لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ
مر ایشانرا هیچ خدای نیست مگر معبود بحق تکبر نمایند از قبول وگویند
أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۝ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ
ای بدرستی که ما هر آینه ترک کننده ایم خدایان ما را برای گفت شاعری دیوانه نه که آمد پیغمبر براستی یعنی اسلام
وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ
و باور داشت پیغمبران را بدرستی که شما هر آینه چشنده اید عذاب دردناک را
وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ
و پاداش نه دهند شما را مگر آنچه کرده باشید مگر بندگان

اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ اُولٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ
خدای که اهل اخلاص اند ایشان مرایشانراست روزی دانسته درفردوس لذت و خورشها بالذت

وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ عَلٰى سُرُرٍ
وایشان گرامی داشته اند در بوستانهای ناز و نعمت بر تختهای

مُتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ بَيْضَاءَ
برابر یکدیگر نشسته گرداند برایشان خمری از جویی هویدا برزمین جنت خمری سپید وصافی عجب

لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ
بالذت وراحت آشامند کانرا نه دران خرست فسادی ونه ایشان ازان بیهوش شوند

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ۝ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ
ونزد ایشانند زنانی که حبس کنند چشمها را از غیر شوهران و فراخ چشمان گویی ایشان بیضه نعام اند در صیانت

مَكْنُونٌ ۝ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝
مستور از غبار و نظر اغیار پس روی آرند بعضی از اهل جنت بر بعضی حال اکبر حدیث پرسند از یکدیگر

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝ يَقُولُ أَئِنَّكَ
گوید گوینده ازیشان بدرستی که بود مرا در دنیا جلیسی منکر بعث میگفت ای بدرستی که تو

لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
هر آینه باور دارندگانی حشر را ای چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها

أَئِنَّا لَمَدِينُونَ ۝ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۝ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ
ای بدرستی که ما هر آینه جزا داده ایم گوید آن قایل با ملایکه هیچ میخواهید شما که مطلع شوید بر حال آن قرین پس نظر کند پس ببیند اورا

فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝ قَالَ تَاللّٰهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ
در میان دوزخ گوید آن قایل بدرستی که خواستی که هلاک گردانی مرا با غوا

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ أَفَمَا نَحْنُ
واگر نه توفیق ورحمت پروردگار من بودی هر آینه از حاضر کردگان در دوزخ بودمی ای نه ایم ما

بِمَيِّتِينَ ۝ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ
که اهل جنتیم میرنده مگر آن مردن نخستین ما در دنیا ونه ایم ما عذاب کردگان

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ
بدرستی که این بقاء دایم ونعیم مقیم هر آینه آن فیروزی بزرگست برای مانند این جزا پس باید که کار کنند

الْعَامِلُونَ ۝ أَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ
کارکنندگان در دنیا ای آنچه مذکور شد بهترست از روی ماحضری یا که درخت زقوم

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي
بدرستی که ما گردانیدیم آنرا بلایی برای ستمکاران بدرستی که آن درختی است که بیرون می آید از

أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۝
قعر دوزخ ثمره آن گویی در قبح سرهای دیوانست

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ ثُمَّ
پس بدرستی که ایشان هر آینه خورندگانند از آن درخت پس پر کنندگانند ازان شکمها را پس بدرستی

إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۝ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ
که مرایشانراست بران خورش هر آینه آمیزشی از آب بغایت گرم پس بدرستی که بازگشتن ایشان

لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۝ فَهُمْ عَلَىٰ
و بكرد بازسوی جحیم پس از شرب حمیم بدرستی که ایشان یافتند پدران خود را گمراهان پس ایشان بر
آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ
اثرهای ایشان میشتابند بتعجیل و بتحقیق گمراه شد پیش از ایشان که پیشتر
الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ۝ فَانظُرْ
پیشینیان و بتحقیق فرستادیم در میان ایشان بیم نمایندگان پس بنگر
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ
که چگونه باشد عاقبت کار بیم کردگان از عذاب مگر بندگان خدای
الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ
که اهل اخلاص اند و بتحقیق خواند ما را نوح پس هر آینه نیکا اجابت کنندگانیم
وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا
و رهانیدیم اورا و کسان اورا از اندوه بزرگ طوفان وایذاء قوم و گردانیدیم
ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
فرزندان اورا از همه باقی ماندگان و باقی گذاشتیم براو در امم باز پسین
سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي
این کلمه که سلام بر نوح در میان جهانیان بدرستی که ما چنان جزا میدهیم
الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
نیکوکاران را بدرستی که او از بندگان ماست از اهل ایمان پس غرق گردانیدیم

نصف الحزب

[illegible]

الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ
دیگران را و بدرستی که از متابعان اوست در اصول شریعت ابراهیم چون آمد
رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا
بطاعت پروردگار خود با دل سلامت از کفر و شک یاد کن چون گفت مر پدر خود را و گروه خود را چه چیز
تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا
می پرستید ای دروغ را خدایانی را جز معبود بسزا میخواهید پس چیست
ظَنُّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ
گمان شما به پروردگار جهانیان پس نگریست نگریستنی در نجوم پس گفت
إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ
بدرستی که من بیمارم پس اعراض کردند ازو و از پیش برگشتند پس پنهان رفت سوی خدایان ایشان
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ۝ فَرَاغَ
پس گفت بسبیل استهزا ای بتان چرا نمیخورید طعام را چیست شما را که سخن نمیگویید پس اقبال کرد بایشان
عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ
برکوفتن ایشان زدنی بدست راست پس روی آوردند سوی ابراهیم شتابان پس گفت
أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ
آیا می پرستید آنرا که می تراشید و خدای آفرید شما را و آنچه می سازید
قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا
گفتند بنا کنید برای سوختن او بنایی خالی پس اندازید او را در آتش پس خواستند

بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
به او مکر و کید پس گردانیدیم ایشانرا مقهور و مغلوب تر و گفت بدرستی که من رونده ام
إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝
سوی فرموده پروردگار خود بهجرت بشام زود بود که راه نماید مرا ای پروردگار من ببخش مرا فرزندی از جمله نیکان
فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ
پس مژده دادیم او را بپسری بادگاه حلیم پس چون رسید آن فرزند با ابرهیم بحد رفتن بر اشتغال و حوائج
يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا
ای پسرک من بدرستی من میدیدمی در خواب که من میکشتمی ترا بنگر بانچه تا چه
تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ
بینی درین کار گفت پسر ای پدر من بکن آنچه فرموده می شوی بدان زود بود که یابی مرا اگر خواهد
اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَ
خدای از صبر کنندگان بر قضا پس چون گردن نهادند هر دو فرمان خدای را
نَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا
ابرهیم فرو افکند پسر را بر یک سوی پیشانی و ندا دادیم او را که ای ابرهیم بحقیقت راست گردانیدی خواب را که بدرستی ما
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ
همچنان پاداش دهیم نیکوکاران را بدرستی که این واقع شد ابرهیم را آن
الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا
آزمایشی است پیدا ابراهیم را و بدل فرستادیم او را بکبشی از جنت بزرگ قدر

عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَٰلِكَ
و میان امم باز پسین این کلمه را که سلام بر ابرهیم باشد تا قیامت همچنان
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَ
پاداش دهیم نیکوکاران را بدرستی که او از بندگان ماست که با ایمانند و
بَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَارَكْنَا
بشارت دادیم او را بوجود اسحق حال آنکه عالم بودیم بنبوت او از نیکانست و برکت فرمودیم
عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ
بر او و بر اسحق و از فرزند ایشانست بعضی نیکوکار و بعضی ستمکار بر نفس خود
مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ وَ
ظاهر و بتحقیق منت نهادیم بر موسی و هارون بنبوت و غیر آن و
نَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ
رهانیدیم ایشانرا و گروه ایشانرا از اندوه بزرگ تسلط فرعون و ظلم او و یاری دادیم
فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
پس بودند ایشان غالبان بر فرعون و قوم او و دادیم ایشانرا کتاب
الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَ
با بیان روشن یعنی توریت و راه نمودیم ایشانرا راه راست موصل بحق و صواب و
تَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ
باقی گذاشتیم برایشان در میان امم باز پسین این کلمه را که سلام بر موسی

وَهٰرُونَ ۝ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَ
تَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ
الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ
عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ
وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ
الْمُدْحَضِينَ ۝ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا
أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ۝ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝ وَأَنْبَتْنَا
عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۝ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ
أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۝ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝
فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ۝ أَمْ

نصف

خلقنا الملائكة اناثا وهم شاهدون ۝ الا
آفریدیم فرشتگان را ماده وایشان حاضر بودند آن وقت بدان ای محمد
انهم من افكهم ليقولون ۝ ولد الله وانهم لكاذبون
بدرستی که از دروغ ایشانست که هر آینه میگویند زاد خدای تعالی و بدرستی که ایشان هر آینه دروغ گویانند
اصطفى البنات على البنين ۝ ما لكم كيف
ای برگزید دختران را بر پسران چیست بر شما را چگونه
تحكمون ۝ افلا تذكرون ۝ ام لكم سلطان مبين
حکم میکنید آیا پند نمی گیرید یا شما راست حجتی روشن
فأتوا بكتابكم ان كنتم صادقين ۝ وجعلوا بينه
پس بیارید کتاب را اگر هستید راست گویان و گردانیدند میان خدای
وبين الجنة نسبا ولقد علمت الجنة انهم
و میان ملایکه نسبی و بدرستی که دانستند ملایکه که بدرستی که ایشان
لمحضرون ۝ سبحان الله عما يصفون ۝ الا عباد
هر آینه حاضر کرده اند در آتش پاکست خدای از آنچه وصف میکنند او را مگر بندگان
الله المخلصين ۝ فانكم وما تعبدون ۝ ما انتم عليه
خدای که اهل اخلاص اند پس بدرستی که شما ای کافران و آنچه می پرستید نیستید بر خدای
بفاتنين ۝ الا من هو صال الجحيم ۝ وما منا الا له
گمراه کنندگان بندگان او مگر آنکه او در سابق علم خدای آینده دوزخ است و نیست هیچ یک از ملایکه مگر او را

مقام معلوم ۝ وانا لنحن الصافون ۝ وانا لنحن
جای معین در طاعت و ترتیب و بدرستی که ما هر آینه صف زدگان در عبادت و بدرستی که ما هر آینه
المسبحون ۝ وان كانوا ليقولون ۝ لو ان عندنا
تسبیح گویندگان و بدرستی که بودند کافران هر آینه میگفتند اگر آنکه نزد ما بودی
ذكرا من الاولين ۝ لكنا عباد الله المخلصين ۝ فكفروا
ذکری از پیشینیان هر آینه بودیمی بندگان خدای پس کافر شدند
به فسوف يعلمون ۝ ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا
به آن پس زود بود که بدانند و بتحقیق پیشی گرفت کلمه ما مر بندگان
المرسلين ۝ انهم لهم المنصورون ۝ وان جندنا
فرستاده ما را بدرستی که ایشان هر آینه منصوراند بر اعدا و بدرستی که لشکر ما
لهم الغالبون ۝ فتول عنهم حتى حين ۝ وابصرهم
هر آینه ایشانند غالب پس اعراض کن از ایشان تا هنگام و ببین ایشان را
فسوف يبصرون ۝ افبعذابنا يستعجلون ۝ فاذا نزل
پس زود بود که ایشان ببینند آیا بعذاب ما شتاب می کنند پس چون فرود آید
بساحتهم فساء صباح المنذرين ۝ وتول عنهم
در سرای ایشان پس بد بامداد گروه ترسانیدگان و اعراض کن از ایشان
حتى حين ۝ وابصر فسوف يبصرون ۝ سبحان ربك
تا هنگام و ببین پس زود باشد که ببینند پاکست پروردگار تو

رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى

پروردگار غلبه ونصرت علی الاطلاق از آنچه صفت میکنند کفار و سلام بر

الْمُرْسَلِينَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

پیغمبران مر خدایراست پروردگار جهانیان

سورة ص مكية ثمان وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

اسم سوره است یا بحق آن بحق قرآن با شرف و شهرت که آن معجز است نه که آنان که کافر شدند از اهل مکه

فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا

در تکبرند و مخالفت خدای و رسول چند امت هلاک کردیم ما پیش از اهل مکه از اهل زمانی را پس آواز دادند

وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۝ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ

و نبود آن وقت هنگام گریختن از عذاب و شگفت نمودند مکیان که آمد بایشان بیم نماینده

مِنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝

از ایشان و گفتند کافران که این محمد جادویی است دروغ گوی

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝

ای نام نهاده محمد خدایان را خدایی یگانه بدرستی که این کار محمد هر آینه چیزیست بسیار عجب

وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۖ

و رفتند از حضرت رسول ما اشراف قریش میگفتند با یکدیگر که بروید و صبر نمایید بر عبادت خدایان خود

إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ

بدرستی که این کار محمد هر آینه چیزیست خواسته خدای ما نشنیدیم این توحید را در ملت بازپسین که دین

إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ

نیست این مگر کذب و افترا مخترع از تلقا نفس خود ای فرو فرستاده شد بر وی قرآن از

بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۖ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا

میان ما که اشراف عظیم نه ایشان در شکاند از قرآن من نه که هنوز نچشیده اند عذاب

عَذَابِ ۝ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ

عذاب مرا یا نزد این کفار است خزینه های بخشایش پروردگار بی همتا توانا

الْوَهَّابِ ۝ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

بخشنده یا نه که مر ایشان راست پادشاهی آسمانها و زمین و

مَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ جُنْدٌ مَا

آنچه میان هر دو است پس بالا روید در معارج وحی کشید ایشان لشکری اند از لشکرها

هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

در مقام عداوت رسول منهزم و مکسور از لشکر گمانه باور نداشتند پیش از ایشان

قوم نوح وعاد وفرعون ذو الأوتاد ۝ وثمود و
گروه نوح را و قبیله عاد هود را و فرعون خداوند استقامت ملک یا بناهای محکم موسی را و
قوم لوط وأصحاب الأيكة أولئك الأحزاب ۝
ثمود صالح را و گروه لوط لوط را و اهل آن بیشه شعیب را آیشان جماعات لشکریان مجتمع بر عداوت انبیا
إن كل إلا كذب الرسل فحق عقاب ۝ وما
نیست هر یک از آن احزاب مگر که تکذیب نمودند پیغمبران را پس واجب شد بر ایشان عقوبت من
ينظر هؤلاء إلا صيحة واحدة ما لها من فواق ۝ و
و انتظار نمیکنند و چشم نمیدارند اینان مگر آوازی یگانه را که نیست آنرا هیچ مهلتی بلکه در حال هلاک شوند
قالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب ۝ اصبر
گفتند ای پروردگار ما تعجیل کن برای ما قسط و نصیب ما را از عذاب پیش از روز حساب صبر کن ای محمد
على ما يقولون واذكر عبدنا داود ذا الأيد
بر آنچه میگویند این کفار و یاد کن بنده ما را داوود خداوند قوت در دین
إنه أواب ۝ إنا سخرنا الجبال معه يسبحن
بدرستی که او باز گردنده بود بخدای در همه حال بدرستی که ما رام گردانیدیم کوهها را با او در حرب
بالعشي والإشراق ۝ والطير محشورة كل له
در شبانگاه و بوقت چاشت و مرغان را نیز مسخر گردیدیم مجموع از هر جانبی هر یک از جبال و طیر برای او
أواب ۝ وشددنا ملكه وآتيناه الحكمة وفصل
باز گردنده بود بتسبیح با او و قوی گردانیدیم پادشاهی او را و دادیم او را نبوت با علم و فهم و شرایع و صواب گفتار

نصف الحزب

الخطاب ۝ وهل أتاك نبؤا الخصم إذ تسوروا
ملخص منافی که مختلط بغیر نشود و هیچ آمد بتو ای محمد خبر متخاصمین چون بر آمدند
المحراب ۝ إذ دخلوا على داود ففزع منهم قالوا
بر دیوار محراب نزد داوود چون در آمدند بر داوود بی وقت و بی دستوری پس بترسید از ایشان گفتند
لا تخف خصمان بغى بعضنا على بعض فاحكم بيننا
مترس از ما ما دو شخص متخاصم ایم ستم نمود یکی از ما بر دیگری پس حکم فرمای میان ما
بالحق ولا تشطط واهدنا إلى سواء الصراط ۝ إن
براستی و جور مکن و از حق دور مباش و راه نمای ما را سوی راه راست بدرستی
هذا أخي له تسع وتسعون نعجة ولي نعجة واحدة
که این برادر منست و مر او راست نود و نه گوسپند ماده و مراست گوسفندی ماده یگانه
فقال أكفلنيها وعزني في الخطاب ۝ قال
پس گفت این برادر کفیل گردان مرا آن را تا صد تمام شود و غلبه کرد بر من در خواهش گفت داوود
لقد ظلمك بسؤال نعجتك إلى نعاجه وإن كثيرا
بتحقیق ستم کرد بر تو بخواستن گوسفند تو با وجود گوسپندان خود بدرستی که بسیاری
من الخلطاء ليبغي بعضهم على بعض إلا الذين آمنوا
از مختلطان هر آینه ستم نماید بعضی ایشان بر بعضی مگر آنان که ایمان آوردند
وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن داود أنما
و کردند کارهای نیکو که ایشان ستم نکنند و چه اندک ایشان و گمان برد داوود که بدرستی

سجده الشكر

فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا وأناب ۞

فغفرنا له ذلك وإن له عندنا لزلفى وحسن

پس آمرزیدیم مر او را آن زلت و بدرستی که مر او راست نزد ما

مآب ۞ يا داود إنا جعلناك خليفة في الأرض

فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك

عن سبيل الله ۞ إن الذين يضلون عن سبيل الله لهم

عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ۞ وما

خلقنا السماء والأرض وما بينهما باطلا ذلك

ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار ۞

أم نجعل الذين آمنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين

یا نه گردانیم مر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو چون تباه کاران

400

في الأرض أم نجعل المتقين كالفجار ۞ كتاب

در زمین

أنزلناه إليك مبارك ليدبروا آياته وليتذكر

أولوا الألباب ۞ ووهبنا لداود سليمان نعم

العبد إنه أواب ۞ إذ عرض عليه بالعشي الصافنات

الجياد ۞ فقال إني أحببت حب الخير عن ذكر

ربي حتى توارت بالحجاب ۞ ردوها علي فطفق

مسحا بالسوق والأعناق ۞ ولقد فتنا سليمان

وألقينا على كرسيه جسدا ثم أناب ۞ قال

رب اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي لأحد من

ای پروردگار من بیامرز و ببخش برای من پادشاهی که سزاوار نبود هیچ کس را از

بِعْدِي اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ
تَجْرِي بِاَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ اَصَابَ وَالشَّيَاطِينَ
كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْاَصْفَادِ
هٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَاِنَّ
لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
اَيُّوبَ اِذْ نَادَى رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ
وَعَذَابٍ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَ
شَرَابٌ وَوَهَبْنَا لَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ
رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِاُولِي الْاَلْبَابِ وَخُذْ

بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ اِنَّا وَجَدْنَاهُ
صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا
اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِي الْاَيْدِي وَالْاَبْصَارِ
اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ وَ
اِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ وَاذْكُرْ
اِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْاَخْيَارِ
هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ جَنَّاتِ
عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْاَبْوَابُ مُتَّكِئِينَ فِيهَا
يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ وَ

عندهم قاصرات الطرف أتراب ۝ هذا ما
توعدون ليوم الحساب ۝ إن هذا لرزقنا ما له من
نفاد ۝ هذا وإن للطاغين لشر مآب ۝ جهنم يصلونها
فبئس المهاد ۝ هذا فليذوقوه حميم وغساق ۝ و
آخر من شكله أزواج ۝ هذا فوج مقتحم معكم
لا مرحبا بهم إنهم صالوا النار ۝ قالوا بل أنتم
لا مرحبا بكم أنتم قدمتموه لنا فبئس القرار ۝ قالوا
ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا ضعفا في النار ۝ و
قالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الأشرار

الحزب

أتخذناهم سخريا أم زاغت عنهم الأبصار ۝ إن
ذلك لحق تخاصم أهل النار ۝ قل إنما أنا منذر و
ما من إله إلا الله الواحد القهار ۝ رب السماوات
والأرض وما بينهما العزيز الغفار ۝ قل هو نبأ
عظيم ۝ أنتم عنه معرضون ۝ ما كان لي من
علم بالملإ الأعلى إذ يختصمون ۝ إن يوحى إلي إلا
أنما أنا نذير مبين ۝ إذ قال ربك للملائكة إني
خالق بشرا من طين ۝ فإذا سويته ونفخت فيه
من روحي فقعوا له ساجدين ۝ فسجد الملائكة

كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ۝ اِلَّآ اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ
همه ایشان مجتمع با هم مگر ابلیس بزرگی نمود و بود
مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ يَآ اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ
از کافران باشکبار گفت خدای ای چه چیز باز داشت ترا از آنکه سجده کنی
لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝
مر آن چیز را که آفریدم بدو دست خود بی واسطه کسی ای متکبر بودی بی استحقاق یا نه که بودی از بزرگان
قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝
گفت ابلیس من بهترم ازو آفریدی مرا از آتش و آفریدی اورا از گل
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي
گفت خدای پس بیرون رو از جنت بدرستی که تو رانده از رحمت و بدرستی که بر تست دوری از رحمت
اِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
تا روز حساب و جزا گفت ابلیس ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیزانیده شوند خلق
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ اِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝
گفت پس بدرستی که تو از مهلت دادگانی تا روز وقتی دانسته یعنی تا دنیا هست
قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ۝ اِلَّا عِبَادَكَ
گفت سوگند بعزت تو که هر آینه گمراه گردانم ایشان را همه مگر بندگان ترا
مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ۝ لَاَمْلَاَنَّ
از ایشان که اهل اخلاص باشند گفت خدای پس درستست و صواب را میگویم هر آینه پر گردانم

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِينَ ۝ قُلْ مَآ
دوزخ را از تو و از هر کس که متابعت تو کند از ایشان همه بگوی نه
اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝ اِنْ هُوَ
میخواهم از شما بر تبلیغ وحی هیچ مزدی و نه ام من از آنان که فضیلتی ظاهر کنند از خود که در ایشان نبود نیست این قرآن
اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝
مگر پندی و شرفی برای جهانیان و هر آینه بدانید خبر صدق او را پس از هنگامی قیامت یا بعد از موت

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بجهة تعزیت هفت بار بخواند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ اِنَّآ اَنْزَلْنَا
فرو فرستادن این قرآن که پند عالمیانست از نزد معبود لنبراست غالب و توانا درست گفتار بدرستی که
اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ
سوی تو قرآن را بحکمت و صواب پس پرست خدای را حال آنکه خالص گردانیده باشی برای
الدِّينَ ۝ اَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
عبادت را بدان که مر خدای راست استحقاق عبادت بی شرک و آنان که گرفتند از

دونه أولياء ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله
از جز او دوستان را نمی پرستیم ایشان را مگر تا نزدیک گردانند ما را بخدای
زلفى إن الله يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون
نزدیکی بدرستی که خدای حکم فرماید میان ایشان در آنچه ایشان در آن باب خلاف می نمایند
إن الله لا يهدي من هو كاذب كفار لو أراد
بدرستی که خدای راه نمی نماید آنکس را که او دروغ گوییست ناسپاس نعمتهاء او را اگر خواستی
الله أن يتخذ ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء سبحانه
خدای که گیرد فرزندی را هر آینه برگزیدی از آنچه می آفریند آنرا که میخواهد پاکا او از آنچه گفتند
هو الله الواحد القهار خلق السموات والأرض
او خدای یگانه است غالب بر همه قهر کننده آفرید آسمانها را و زمین
بالحق يكور الليل على النهار ويكور النهار على
بحکمت و صواب وی در می پیچد شب را بر روز وی در می پیچد روز را بر
الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لأجل
شب و رام گردانید آفتاب را و ماه را هر یک میرود از برای حدی
مسمى ألا هو العزيز الغفار خلقكم من نفس واحدة
نام برده شده بدانید که آن خدای غالب و تواناست آمرزنده هر گناهی آفرید شما را از تنی یگانه یعنی آدم
ثم جعل منها زوجها وأنزل لكم من الأنعام
پس بدید آورد از آن یک تن جفت او را و مقدر گردانید برای شما از شتر و گاو و گوسپند

ثمانية أزواج يخلقكم في بطون أمهاتكم خلقا
هشت جفت نر و ماده می آفریند شما را در شکمهای مادران شما آفرینشی
من بعد خلق في ظلمات ثلث ذلكم الله ربكم له
پس از آفرینشی یعنی نطفه را علقه کند و علقه را مضغه و مضغه را استخوان در تاریکیهای سه گانه صلب و رحم و بطن
الملك لا إله إلا هو فأنى تصرفون إن تكفروا
پادشاهی نیست هیچ خدای مگر او پس چگونه از وی میگردانند شما را از عبادت او اگر کافر شوید بمحمد و قرآن
فإن الله غني عنكم ولا يرضى لعباده الكفر وإن
پس بدرستی که خدای بی نیاز است از شما و نه پسندد برای بندگان خود ناگرویدن را و اگر
تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر أخرى
سپاس داری نمایید پسندد آنرا برای شما و بر ندارد هیچ تنی بردارنده گناه تنی دیگر را
ثم إلى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون
پس سوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه کند شما را به آنچه هستید که میکنید
إنه عليم بذات الصدور وإذا مس الإنسان
بدرستی که او داناست به آنچه در سینهاست و چون رسد آدمی
ضر دعا ربه منيبا إليه ثم إذا خوله نعمة منه
گزندی و محنتی خواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون دهد او را نعمتی از نزد خود
نسي ما كان يدعوا إليه من قبل وجعل لله
فراموش کند آنرا که بود که میخواندی سوی او از این پیش و پدید آورد مر خدا را

انداداً ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك
من اصحاب النار امن هو قانت اناء اليل ساجدا
وقائما يحذر الاخرة ويرجوا رحمة ربه قل هل
يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما
يتذكر اولوا الالباب قل يا عباد الذين امنوا
اتقوا ربكم للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة و
ارض الله واسعة انما يوفى الصابرون اجرهم
بغير حساب قل اني امرت ان اعبد الله مخلصا
له الدين وامرت لان اكون اول المسلمين

نصف الحزب

قل اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم قل
الله اعبد مخلصا له ديني فاعبدوا ما شئتم من
دونه قل ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم و
اهليهم يوم القيمة الا ذلك هو الخسران المبين
لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلك
يخوف الله به عباده يا عباد فاتقون والذين
اجتنبوا الطاغوت وانابوا الى الله لهم البشرى
فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون
احسنه اولئك الذين هديهم الله واولئك هم

ان يعبدوها

أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

خداوندان خردها — ای پس آنکه واجب شد بروی گفتار — بعذاب چون نجات بود

أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝ لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

ای پس تو رهانی از عذاب آنکه در آتش است — لیکن آنان که بترسیدند از پروردگار

لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

وایشانراست کوشکها و منظرها که از بالای آن بود کوشکها از یاقوت و مروارید بنا نهاده میرود زیر

الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۝ أَلَمْ تَرَ

جویها وعده کرد خدای وعده کردنی خلاف نکند خدای وعده را — ای ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ

که خدای فرو فرستاد از جانب آسمان آب را — پس درآورد آنرا چشمها — در زمین

ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا

پس بیرون می آورد بسبب آن از زمین کشتی را مختلف رنگها پس خشک شود پس بینی زرد

ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي

پس میگرداند آنرا ریزه ریزه — هر آینه در آنچه ذکر رفت هر آینه موعظتی است مر خداوندان

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ

آیا پس آنکه گشاده کرد خدای سینه اورا برای دین اسلام پس او بر روشنائیست از پروردگار

فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ

پس وای مر آنها که سخت است دلهای ایشان از یاد کردن خدای ایشان در گمراهی اند

مُبِينٍ ۝ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا

هویدا — خدای فرو فرستاد نیکوترین سخن را یعنی قرآن کتابی نوشته مانند یکدیگر

مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

مکررات القصص والاحکام — می لرزد از آن پوستهای آنان که می ترسند از پروردگار ایشان

ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ

پس ساکن و مطمئن میشود پوستهای ایشان و دلهای ایشان بسوی یاد کردن خدای آن قرآن

هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ

راه نمونی خدایست راه نماید بدان قرآن آنرا که خواهد و هرکرا گمراه گرداند خدای

فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ

پس نیست مر اورا هیچ راه نماینده — ای پس آنکه بسپر سازد روی خود را برای بترین عذاب

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

روز قیامت و گویند خزنه آتش مر ستمکاران را بچشید جزاء آنکه بودید که کسب میکردید

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ

باور نداشتند پیغمبرانرا آنان که پیش از ایشان بودند پس آمد بدیشان عذاب از

حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي

آنجا که ندانستند — پس چشانید ایشانرا خدای خواری خسف و مسخ و قتل در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا

زندگانی این جهان و هر آینه عذاب آنجهان بزرگتر است اگر بودند

يعلمون ۝ ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن
که دانند و بحقیقت بدید کردیم برای مردمان در این قرآن
من كل مثل لعلهم يتذكرون ۝ قرآنا عربيا غير
هر داستانی تا مگر ایشان پند گیرند قرآنی نازل بلغت عرب بی هیچ
ذي عوج لعلهم يتقون ۝ ضرب الله مثلا رجلا
انحرافی تا مگر ایشان بپرهیزند بدید کرد خدای داستانی را مردی را
فيه شركاء متشاكسون ورجلا سلما لرجل
که مشترک باشند در وی شریکانی مختلف منازع که هر یک او را کاری دیگر فرمایند و مردی را با سلامت از مرد گشت
هل يستويان مثلا الحمد لله بل أكثرهم لا
هیچ یکسان بود آن دو مرد بداستان ستایش مر خدا را است نه که بیشتر ایشان
يعلمون ۝ إنك ميت وإنهم ميتون ۝ ثم إنكم
میدانند بدرستی که تو میرنده و بدرستی که ایشان هم میرنده‌اند پس بدرستی که شما
يوم القيامة عند ربكم تختصمون ۝ فمن أظلم
در روز قیامت نزد پروردگار شما مخاصمت نمایید در داد بیان پس کیست ستمکارتر
ممن كذب على الله وكذب بالصدق إذ جاءه
از آنکس که دروغ گوید و بندد بر خدای دروغ و اندازد قرآن را یا محمد را چون آمد بدو
أليس في جهنم مثوى للكافرين ۝ والذي جاء
ای نیست در دوزخ جای و آرامگاه برای کافران و آنکه آورد

الجزو
٢٤

بالصدق وصدق به أولئك هم المتقون ۝ لهم
توحید یا قرآن را یعنی رسول و آنکه تصدیق کرد آنرا امت یا ابوبکر ایشانند پرهیزکاران مر ایشان راست
ما يشاؤون عند ربهم ذلك جزاء المحسنين ۝
آنچه خواهند نزد پروردگار ایشان در بهشت آن پاداش نیکوکاران است
ليكفر الله عنهم أسوأ الذي عملوا ويجزيهم
تا بپوشاند خدای از ایشان قبیح آنچه کرده باشند از معاصی و پاداش دهد ایشان را
أجرهم بأحسن الذي كانوا يعملون ۝ أليس
مزد ایشان نیکوتر آنچه بودند که میکردند در این جهان ای نیست
الله بكاف عبده ويخوفونك بالذين من دونه و
خدای بسنده بنده خود را در دفع شر و عصمت از بلیات و میترسانند ترا ای محمد بتانی که از فرود خدا بیند و
من يضلل الله فما له من هاد ۝ ومن يهد الله فما
هر که گمراه گرداند خدا او را نیست مر او را هیچ راه نماینده و هر که راه نمایدش خدای بس نیست
له من مضل أليس الله بعزيز ذي انتقام ۝ ولئن
مر او را هیچ گمراه کننده ای نیست خدای غالب و توانا و قوی در پادشاهی خداوند انتقام از اهل کفر
سألتهم من خلق السموات والأرض ليقولن
و هر آینه اگر پرسی تو ایشان را که کیست که آفرید آسمانها را و زمین را هر آینه گویند
الله قل أفرأيتم ما تدعون من دون الله إن أرادني
آفرید خدای بگوی ای خبر دهید آنچه می پرستید از غیر خدای اگر خواهد بر من

اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي

خدای گزندی از مرض یا غیر آن هیچ هستند آن بتان دفع کنندهٔ آن گزندها یا اگر خواهد به من

بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ

بخشایشی از صحت و غنی هیچ هستند ایشان بازدارندهٔ بخشایش او بگوی بس است مرا خدای ناصر و معین

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ

بروی اعتماد نمایند اعتماد نمایندگان بگوی ای گروه من کار کنید بران

مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ

بمکانی که دارید چه من نیز کار کننده ام پس زود بود که بدانید آنرا که آید بدو عذابی

يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

که رسوا گرداند او را و فرود آید برو عذابی پاینده دایم در آخرت بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو

الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَ

کتاب را برای مردم براستی پس هر که راه راست یافت نیکوان پس از برای خود یافت

مَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و هر که گمراه شد پس بدرستی که گمراه شد برو و بال عقوبت گمراهی برو باشد و نه تو ای محمد بر ایشان نگاهبان

اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي

خدای قبض میفرماید نفوس ناطقه را بوقت مردن آن و آن نفوس را نیز قبض میفرماید که قطع تعلق

مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ

بوقت خواب پس باز میگیرد آن نفوس را که حکم کرده است بر آن مردن و باز میفرستد بتن

الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

آن دیگر را که مردن او حکم نکرده باشد تا وقتی نام برده بدرستی که در آنچه گفتیم هر آینه دلایل است

يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ قُلْ

که اندیشه میکنند یا نه که گرفته اند کافران از غیر خدای شفعا یعنی شفاعت خواهان بگوی

أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ لِلّٰهِ

ای اگر چه باشند که مالک نه اند هیچ چیز را و ندانند بگو مر خدای راست

الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

خواهش گناهان همه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ

پس سوی او باز گردند روز قیامت و چون یاد آرند خدای را آنگه منفرد و تنها باشد در ذکر منقبض شود

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ

دلهای آنان که نمی گروند بدان جهان و چون یاد آرند

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ قُلِ اللّٰهُمَّ

آنان را که غیر او اند از اصنام ناگهان ایشان شاد شوند بگو ای محمد ای بار خدای همه خلق

فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ای آفریننده آسمان و زمین ای دانندهٔ نهان و آشکارا بهمه چیز دانا

أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

تو حکم فرمایی میان بندگان تو در آنچه هستند که در آن خلاف میکنند از دین

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ

واگر آنکه ... در قیامت که ستم نمودند بر خود آنچه در زمین است همه از ملک و مال و غیر و مانند آن

مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

با آن هر آینه باز خرند خود را بدان از بدی عذاب روز قیامت

وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ

و ظاهر شود مر ایشان را از عذاب خدای آنچه نبودند که در شمار آرند در دنیا و چشم نداشته باشند ...

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

عقوبت آن بدیها آنچه کسب کردند و فرود آید بدیشان عقوبت آنچه بودند بدان

يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا

... پس چون رسید با آدمی گزندی خواند ما را پس چون

خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ

... نزد خود بی کسب و جهد گوید جز این نیست که داده شدم اورا بر دانش بوجوه مکاسب

فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ

آزمایشی است ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند بتحقیق گفتند این کلمه را آنان که

مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

پیش از ایشان بودند ... چون قارون و جز او پس باز نداشت از ایشان عذاب را آنچه بودند که کسب میکردند از اموال

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ

پس رسید بایشان ... بدیهای آنچه کسب کردند و آنان که ستم کردند از

هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ

اینان یعنی کفار مکه ... زود که برسد بایشان بدیهای آنچه کسب کردند و نه اند ایشان

بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

... ای ندانستند که خدای می گستراند روزی را مر آنکه

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

... و تنگ میکند ... بدرستی که در آن قبض و بسط هر آینه دلایل است برای گروهی که ...

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

بگوی ای بندگان من که از حد ... بر خود ... نومید مشوید

مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

از بخشایش خدای بدرستی که خدای ... گناهان را همه ...

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا

آمرزنده است مهربان و رجوع نمایید ...

نصف الحزب

لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَ

پیش از آنکه آید بشما عذاب پس یاری کرده نشوید ...

اتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ

متابعت نمایید نیکوترین آنچه فرو فرستاده شده بسوی شما از پروردگار شما از پیش که

يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ أَنْ

آید بشما ناگاه عذاب و شما ندانید آمدن او را ...

اللّٰه ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون ۝ و

خدای پس دردمند دران صور دیگر بار پس ناگهان ایشان استاده باشند می نگرند و

اشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب و

روشن ودرخشان شود زمین در قیامت بتجلی پروردگار او و بنهند صحیفهٔ کتاب را یا لوح محفوظ را و

جيء بالنبيين والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم

آورند پیغمبران را و شهیدان را و گواهان را و حکم فرمایند میان ایشان براستی و عدالت و ایشان

لا يظلمون ۝ ووفيت كل نفس ما عملت وهو اعلم

ستم کرده نشوند و تمام دهند هر شی را جزاء آنچه کرده باشند و او داناترست

بما يفعلون ۝ وسيق الذين كفروا الى جهنم

بآنچه میکنند و رانند بعنف و قهر آنان را که کافر شدند سوی دوزخ

زمرا حتى اذا جاؤها فتحت ابوابها وقال لهم

حال آنکه طبقات مختلف باشند تا چون آیند بدوزخ گشایند خازنان دوزخ درهای آنرا و گویند مر ایشانرا

خزنتها الم ياتكم رسل منكم يتلون عليكم ايات

نگاه دارندگان آن با نیامد بشما پیغمبران از جنس شما که میخواندند بر شما آیتهای

ربكم وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا

پروردگار شما و وعده و وعید و بیم می نمودند شما را از رسیدن و دیدن روز شما این روز گویند کافران

بلى ولكن حقت كلمة العذاب على الكافرين ۝

آری آمدند و خواندند آیات را لیکن ما نگرویدیم و واجب شد گفتار عذاب بر کافران

الحزب

قيل ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى

گویند زبانیه ایشانرا چون این کلام بشنوند در آیید بدرهای دوزخ حال آنکه جاویدان باشید دران بد جای

المتكبرين ۝ وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة

بزرگی نمایندگان که دوزخ است و رانند و برند آنان را که پرهیزکاری نمودند پروردگار خود را سوی بهشت

زمرا حتى اذا جاؤها وفتحت ابوابها وقال لهم

حال آنکه طبقات مختلف باشند چون آیند بدان درهای بهشت و گشایند درهای آنرا و گویند مر ایشانرا

خزنتها سلام عليكم طبتم فادخلوها خالدين ۝ و

نگهبانان آن سلام و درود بر شما باد خوش بودید و شایستهٔ بهشت پس درآیید دران حال آنکه همه جاوید و

قالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده واورثنا

گویند اهل بهشت ستایش مر خدای را که راست گردانید برای ما وعدهٔ خود را و داد ما را بمناسبت عمل صالح

الارض نتبوا من الجنة حيث نشاء فنعم اجر

زمین بهشت جای گیریم هر یک از زمین بهشت آنجا که خواهیم پس نیکا مزد

العاملين ۝ وترى الملائكة حافين من

کارکنان و بینی تو ای محمد فرشتگان را پس از آنکه قرار گرفته باشند که دامده اهل از

حول العرش يسبحون بحمد ربهم وقضي بينهم

گرد عرش بپاکی یاد میکنند مقرون بستایش پروردگار ایشان و حکم فرمایند میان خلایق

بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين ۝

براستی و گویند ستایش مر خدای راست پروردگار جهانیان

جاویدان بمانید در بهشت

بهشت در بهشت دوزخ در دوزخ

سورة المؤمن مكية خمس وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم
اسم سوره ماست یا غیر آن فرو فرستادن قرآن سوره بعد از سوره معبود بسزاست غالب در پادشاهی دانا
غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي
آمرزنده گناه عاصیان و پذیرنده توبه تائبان سخت عقوبت آنانکه باز نگردد از کفر خداوند انعام
الطول لا إله إلا هو إليه المصير ۝ ما يجادل في
وفضل بر بندگان هیچ خدای نیست مگر او با حکم اوست بازگشت همه در دو جهان مخاصمت ننمایند در
آيات الله إلا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم
آیتهای خدای مگر آنان که کافر شدند بخدای پس باید که نفریبد ترا تردد ایشان متنعم
في البلاد ۝ كذبت قبلهم قوم نوح والأحزاب
در شهرها بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان گروه نوح نوح را و طوایف جیله و مجتمعه بر عداوت
من بعدهم وهمت كل أمة برسولهم ليأخذوه
پس از ایشان پیغمبران خودرا و قصد کردند هر اهل دعوتی به پیغمبر خویش تا بگیرند اورا و تعذیب نمایند اورا

وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فأخذتهم
و جدال کردند بشرک و ناحق تا مغلوب گردانند بآن جدال اسلام را
فكيف كان عقاب ۝ وكذلك حقت كلمت
پس مجازات فرو دم ایشانرا پس چگونه بود عقاب من و همچنین واجب شد سخن
ربك على الذين كفروا أنهم أصحاب النار ۝
پروردگار تو بعذاب بر آنان که کافر شدند بدرستی که ایشان اهل آتش‌اند
الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد
آنان که می بردارند عرش را و آنکه حوالی عرش اند از گردپیان بپاکی و بی عیبی یاد میکنند
ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين آمنوا
پروردگار ایشان و میگروند به او و آمرزش میخواهند برای آنان که ایمان آوردند و
ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر للذين
پروردگار ما فرا رسیدی بهمه چیزی از راه بخشایش و دانش پس بیامرز مر آنان را
تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم ۝
که توبه کردند و پی روی نمودند راه و دین ترا و نگاه دار ایشان را از عذاب دوزخ
ربنا وأدخلهم جنات عدن التي وعدتهم
ای پروردگار ما و در آور ایشانرا در بوستانهای اقامت که وعده فرمودی ایشانرا
ومن صلح من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم
و آنان که نیکاند از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان

إنك أنت العزيز الحكيم وقهم السيئات ومن
بدرستی که تو توئی توانا درست کار [illegible] و نگاه دار ایشانرا از آتش [illegible] کسی را که
تق السيئات يومئذ فقد رحمته وذلك هو
نگاه داری از عقوبت دران روز پس بحقیقت بخشودی بر او و آن آمرزیدن از
الفوز العظيم إن الذين كفروا ينادون
گناه آن فیروزی بزرگست بدرستی که آنان که کافر شدند ندا کنند ایشانرا [illegible]
لمقت الله أكبر من مقتكم أنفسكم إذ تدعون
دشمن داشتن خدای شما را بکفر و معاصی در دنیا بزرگترست از دشمن داشتن شما نفسهای خود را چون
إلى الإيمان فتكفرون قالوا ربنا أمتنا اثنتين
سوی گرویدن بخدای و رسول پس کافر شدید گفتند ای پروردگار ما میرانیدی ما را دو بار
وأحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل إلى
اول عدم سابق دوم نزد حلول اجل [illegible] پس مقر شدیم بگناهان ما پس هیچ هست
خروج من سبيل ذلكم بأنه إذا دعي الله وحده
سوی بیرون آمدن از آتش [illegible] آن عذاب [illegible] بسبب آنست که چون خوانده شدی خدا
كفرتم وإن يشرك به تؤمنوا فالحكم لله العلي الكبير
کافر شدید و اگر انباز کرده شدی [illegible] ایمان می آورید پس حکم مر خدایرا بلند بزرگوار
هو الذي يريكم آياته وينزل لكم من السماء رزقا
او آن خداییست که می نماید شما را دلایل قدرت خود و فرو می فرستد برای شما از آسمان سبب روزی

وما يتذكر إلا من ينيب فادعوا الله مخلصين له
و پند نگیرد و متعظ نشود مگر کسیکه بازگردد بخدای پس بخوانید خدایرا حال آنکه خالص کرده اید
الدين ولو كره الكافرون رفيع الدرجات
دین را و اگرچه کراهیت دارند آنرا کافران بردارنده مراتب مومنانست
ذو العرش يلقي الروح من أمره على من يشاء من
خداوند عرش می رساند وحی را [illegible] از فرمان خود برآنکه خواهد
عباده لينذر يوم التلاق يوم هم بارزون
بندگان خود تا بیم کند [illegible] آن روز [illegible] روز که ایشان ظاهر باشند
لا يخفى على الله منهم شيء لمن الملك اليوم لله
نهان نباشد بر خدای از حال ایشان هیچ چیز [illegible] امروز خدایرا
الواحد القهار اليوم تجزى كل نفس بما
یگانه غالب [illegible] امروز پاداش دهند هر تنی را بآنچه
كسبت لا ظلم اليوم إن الله سريع الحساب
کسب کرده باشند [illegible] بدرستی که خدای زود شمارست
وأنذرهم يوم الآزفة إذ القلوب لدى
و بیم نمای ایشانرا از روز نزدیک یعنی قیامت چون دلها نزد
الحناجر كاظمين ما للظالمين من حميم ولا
[illegible] خشم در دل [illegible] ستمکاران را هیچ خویشی [illegible]

شفيع يطاع ۝ يعلم خائنة الاعين وما تخفي
دوستی یگانه مشفق که اجابت نماید میداند خدای خیانت چشمها را و میداند آنرا که نهان
الصدور ۝ والله يقضي بالحق والذين يدعون
سینه ها از خیر و شر و خدای تعالی حکم میفرماید براستی و عدل و آنان که می پرستند شان
من دونه لا يقضون بشيء ان الله هو السميع
از غیر خدای یعنی بتان حکم نمیتوانند کرد بهیچ چیز نه نفع و نه ضر براستی که خدای اوست شنونده
البصير ۝ اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف
بینا بحقیقت ای ونه رفتند این کفار مکه بسفر کردن در زمین تا نگرند که چگونه
كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا
بود عاقبت کار و سرانجام آنان که بودند پیش از ایشان مثل عاد و ثمود و قوم لوط بودند
هم اشد منهم قوة وآثارا في الارض فاخذهم
ایشان سخت تر از ایشان بقوت جسمانی و اثرهای عمارات عالیه در زمین پس عقوبت فرمود ایشانرا
الله بذنوبهم وما كان لهم من الله من
خدای بگناهان ایشان و نه بود مرایشانرا از خدای هیچ نگه دارنده
واق ۝ ذلك بانهم كانت تأتيهم رسلهم
و حامی آن عذاب که گفتیم بسبب آنست که ایشان بودند که می آمدند بایشان پیغمبران ایشان
بالبينات فكفروا فاخذهم الله انه
بامعجزات روشن پس کافر شدند پس عقاب فرمود ایشانرا خدای بدرستی

نصف الحزب

قوي شديد العقاب ۝ ولقد ارسلنا موسى
که خدای تواناست سخت عقوبت و بحقیقت فرستادیم ما موسی را
بآياتنا وسلطان مبين ۝ الى فرعون وهامان
بامعجزات روشن و حجتی هویدا سوی فرعون و هامان
وقارون فقالوا ساحر كذاب ۝ فلما جاءهم
و قارون پس گفتند بعد از ظهور معجزه این جادویست بغایت دروغگوی پس چون آمد موسی بایشان
بالحق من عندنا قالوا اقتلوا ابناء الذين آمنوا
بامعجزات از نزد ما گفتند بکشید پسران ایشان را که ایمان آوردند
معه واستحيوا نساءهم وما كيد الكافرين
باوی و زنده گذارید زنان ایشان برای خدمت و نیست مکر کافران در حق
الا في ضلال ۝ وقال فرعون ذروني اقتل
مگر در بطالت و خسارت و گفت فرعون بگذارید مرا تا بکشم
موسى وليدع ربه اني اخاف ان يبدل
موسی را و گو بخوان پروردگار خود را بدرستی که من میترسم که تغییر کند موسی
دينكم او ان يظهر في الارض الفساد ۝
دین شما را یا آنکه ظاهر شود فساد بسبب موسی در زمین شام و مصر تمامی را
وقال موسى اني عذت بربي وربكم من كل
و گفت موسی بدرستی که من پناه گرفتم بپروردگار خود و پروردگار شما از هر

مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ وَقَالَ رَجُلٌ مِنْ آلِ

فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ

اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ

كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ

بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

كَذَّابٌ ۝ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ

إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ وَ

قَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ

الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَ

الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝ وَيَا

قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ

فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ

اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ

مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ

الذين امنوا كذلك يطبع الله على كل قلب
آنانی که ایمان آوردند همچنان مهر نهد خدای بر هر دلی

متكبر جبار ۝ وقال فرعون يا هامان ابن لي صرحا
سرکش گردن ناپهنده وگفت فرعون مر وزیر خود را ای هامان بنا کن برای من بنای عالی کوشکی بلند

لعلي ابلغ الاسباب ۝ اسباب السموات فاطلع الى
که من برسم بدان راهها یعنی راههای آسمانها پس نظر کنم سوی

اله موسى واني لاظنه كاذبا وكذلك زين
خدای موسی که هست یا نه و بدرستی که من هر آینه گمان می برم اورا دروغ گوی در دعوی نبوت و مثل این تزیین آراسته اند

لفرعون سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد
در نظر فرعون بدی و زشتی کردار او و ممنوع شده است از راه دین و نیست مکر

فرعون الا في تباب ۝ وقال الذي امن يا قوم اتبعون
فرعون مگر در زیان کاری وگفت آنکه ایمان آورد خربیل ای گروه من متابعت

اهدكم سبيل الرشاد ۝ يا قوم انما هذه الحيوة
تا راه نمایم شمارا براه راست راه دین ای گروه من بدرستی که این زندگانی

الدنيا متاع وان الاخرة هي دار القرار ۝ من عمل
این جهان برخورداریست سریعة الزوال و بدرستی که آن جهان آن سرای آرام است هر که کند

سيئة فلا يجزى الا مثلها ومن عمل صالحا من ذكر او
کردار بد پس پاداش نمیدهند اورا مگر مانند جزا عمل خود و هر که کند کرداری نیکو از نرینه یا

نصف السبع

نصف

انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة يرزقون فيها
مادینه و حال آنکه او با ایمان بود پس ایشان در آرندشان در بهشت و روزی دهندشان در آن

بغير حساب ۝ ويا قوم ما لي ادعوكم الى النجوة
بی اندازه وای گروه من چیست مرا که میخوانم شمارا سوی خلاص از عذاب

وتدعونني الى النار ۝ تدعونني لاكفر بالله و
و میخوانید مرا سوی آتش میخوانید مرا تا کافر شوم بخدای

اشرك به ما ليس لي به علم وانا ادعوكم الى العزيز الغفار
انباز گردانم با او آنرا که نیست مرا بکار آن هیچ دانشی و من میخوانم شمارا سوی عبادت خدای غالب آمرزنده

لا جرم انما تدعونني اليه ليس له دعوة في الدنيا
هر آینه حقا آنچه میخوانید مرا سوی آن نیست مر او را هیچ اجابت دعایی و شفاعتی درین جهان

ولا في الاخرة وان مردنا الى الله وان المسرفين
و نه در آن جهان و آنکه بازگشت ما سوی خدایست و آنکه از حد درگذرندگان در

هم اصحاب النار ۝ فستذكرون ما اقول لكم
ایشان ملازمان آتش اند پس زود بود که یاد آرید نزد حلول عذاب آنچه میگویم از نصیحه

وافوض امري الى الله ان الله بصير بالعباد ۝ فوقه
و باز میگذارم کار خود را سوی خدای بدرستی که خدای بیناست بحال بندگان پس نگاه داشت

الله سيئات ما مكروا وحاق بال فرعون سوء
خدای اورا از بدیهای آنچه مکر کردند و فرود آمد بخاندان فرعون بدی

العذاب النار يعرضون عليها غدوا وعشيا ويوم

عذاب آن آتش است عرض میکنند ایشان را بران بامداد و شبانگاه و دران روز

تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون اشد العذاب

که برخیزد قیامت گویند در روید ای کسان فرعون در سخت ترین عذابی

واذ يتحاجون في النار فيقول الضعفؤا للذين

و یاد کن ای محمد آن وقت را که با یکدیگر حجت گویند کافران در دوزخ پس گویند ضعیفان مر آنان را

استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا

که گردن کشی نمودند بدرستی که ما بودیم مر شما را پی روان پس آیا هیچ هستید شما بازدارندگان از ما

نصيبا من النار قال الذين استكبروا انا كل فيها

بهره از آتش گویند آنان که گردن کشی نمودند بدرستی که ما تابع

ان الله قد حكم بين العباد وقال الذين في النار

بدرستی که خدای بحقیقت حکم کرد میان بندگان و گویند آنان که در آتش اند چون نومید شوند

لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا يوما من العذاب

مر نگهبانان دوزخ و موکلان عذاب را بخوانید پروردگار خود را که سبک گرداند از ما یک روزی از ایام دنیا [illegible]

قالوا اولم تك تاتيكم رسلكم بالبينات قالوا بلى

گویند خازنان در جواب ای بنود که آمد شما را پیغمبران شما با معجزات روشن گویند آری

قالوا فادعوا وما دعؤا الكافرين الا في ضلال

گویند ملایکه بسبیل توبیخ پس بخوانید خدای را و نیست خواندن کافران در آن وقت خدای را مگر در بطلان

انا لننصر رسلنا والذين آمنوا في الحيوة الدنيا و

بدرستی که ما هر آینه یاری دهیم پیغمبران خود را و آنان که ایمان آوردند در زندگانی این جهان و

يوم يقوم الاشهاد يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم

در آن روز که برخیزند در محشر گواهان از انبیا و مومنان در آن روز که سود نکند ستمکاران را عذر ایشان

ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ولقد آتينا

و مر ایشان راست دوری از رحمت و مر ایشان راست بدی سرای آخرت و بحقیقت دادیم

موسى الهدى واورثنا بني اسرائيل الكتاب هدى

موسی را اسباب هدایت و باقی گذاشتیم در میان پسران یعقوب کتاب توریه را برای راه نمونی

وذكرى لاولي الالباب فاصبر ان وعد الله حق

و موعظتی مر خداوندان عقول را پس صبر کن بر رنج و ایذا ایشان بدرستی که وعده خدای

واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي والابكار

و آمرزش خواه برای آن فعل که بهتر باید و مشغول باشی بستایش پروردگار تو به نیمه آخر روز و بوقت بامداد

ان الذين يجادلون في آيات الله بغير سلطان اتيهم

بدرستی که آنان که جدال می نمایند در شان آیتهای خدای یعنی قرآن بی حجتی که آمده بدیشان

ان في صدورهم الا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ

نیست در سینهای ایشان مگر نمودن بزرگی و حسد از گرویدن بمحمد و آرزو [illegible] پس پناه برای حکم

بالله انه هو السميع البصير لخلق السموات والارض

بخدای بدرستی که اوست شنوا بینا هر آینه آفرینش آسمانها و زمین

أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ إِنَّ السَّاعَةَ
لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ اللَّهُ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى

تُؤْفَكُونَ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ
اللَّهِ يَجْحَدُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا

يعني الوصل أولى

نصف الحزب

ثُمَّ لِتَبْلُغُوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ
پس بگذاشت تا برسید بکمال قوت شما از سی سالگی تا چهل سالگی پس بگذاشت شما را تا پیر شوید و از شماست
يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝
بمیراند میشود پیش از زمان پیری و تا برسید بوقتی نام برده و تا مگر شما دریابید کردیم آنچه
هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
او آنکس است که زنده می گرداند و میمیراند پس چون خواهد گزارد کاری را پس بدرستی که گوید مر او را
كُنْ فَيَكُونُ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِ
بباش پس بباشد ای منتهی نشد علم تو بسوی آنان که جدال می نمایند در ابطال آیتهای
اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ۝ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا
خدای که چگونه میگردانند ایشان را از حق آنان که بدروغ نسبت کردند قرآن را و آنچه
اَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ اِذِ الْاَغْلَالُ
و فرستادیم بدان پیغمبران را پس زود بود که بدانند در آن وقت که قیدها
فِي اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ۝ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي
در گردن هاشان باشد و زنجیرها و کشانند شان بر روی در آب گرم جوشان پس در
النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
آتش تابانند شان پس گویند خزنه مر ایشان را بسبیل توبیخ که کجا اند آنچه بودید که انباز میکردانیدید
مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ
از غیر خدای گویند ضایع و غایب شدند از ما دیگر منکر شوند و گویند نه که معبود کیم که می پرستیدیم از

قَبْلُ شَيْئًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرِينَ ۝ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
از این پیش چیزی را و این شناختن بود بیچیزان گمراه میگرداند خدای کافران را گویند ایشان را که آن اضلال
تَفْرَحُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ۝ اُدْخُلُوا
که بودید که نشاطی مینمودید در زمین بغیر حق و بسبب آنچه بودید که شادی می نمودید بتکذیب انبیا
اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ فَاصْبِرْ
درهای دوزخ جاوید باشید در آن بدا جای اقامت بزرگی نمایندگان از ایمان پس
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ
بدرستی که وعده خدای بنصرت دین درست است پس اگر البته نمایم تو بعضی از آنچه وعده میدهیم ایشان را
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا
از عذاب در حین حیوة تو یا قبض نمایم ترا پیش از آن پس با ما بازگردانند شان جهت جزا و بحقیقت فرستادیم ما رسولان را
مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ
باامتان پیش از تو از ایشانست کسی که قصه شان گفتیم بر تو و از ایشانست کسی که قصه نکردیم
عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ
بر تو و نسزد و امکان نیست هیچ پیغمبری را آنکه آرد معجزه از خود مگر بفرمان
اللّٰهِ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝
خدای پس چون آید فرمان خدای بعذاب حکم فرموده شود براستی و حق و زیان کار شوند
اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
خدای آنست که بدید کرد برای شما شتر و گاو و گوسفند تا برنشینید بعضی را و بعضی

تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً
میخورید و مر شما راست دران چهارپایان سودمندیها و تا برسید بران مراکب بحاجتی
فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَيُرِيكُمْ
که در ضمایر شما بود از تجارت و زیارت و بران مراکب در بر و بر کشتی در بحر برداشته می شوید و می نماید شما را
آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
دلایل بر وحدانیت خود پس کدام دلیلهای خدا را انکار میکنید ای پس نرفتند در
الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
زمین تا بنگرند که چگونه بود خاتمت کار آنان که پیش از ایشان بودند
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ
بودند بیشتر از ایشان بعدد و سخت تر بقوت جسمانی و اثرهای باقی در زمین
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ
پس باز نداشت از ایشان بوقت عذاب آنچه بودند که میکردند پس چون آمدند بدیشان
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ
پیغمبران ایشان با معجزات روشن شاد شدند بدانچه نزد ایشان بود از دانش بی حاصل
حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
فرود آمد بدیشان جزای آنچه بودند که بدان افسوس میداشتند پس چون دیدند عذاب ما را
قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝
گفتند ایمان آوردیم بخدای یگانه بی شریک و کافر شدیم بدانچه بودیم به آن انباز گیرندگان

الحزب

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ
پس نشاید در حکمت تکلیف که سودمند آید ایشانرا ایمان ایشان چون دیدند عذاب ما طریق موضوع خدای
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝
بحقیقت پیش رفت در بندگان او و زیان دران وقت کافرانست

سُورَةُ الْأَقْوَاتِ مَكِّيَّةٌ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشنده مهربان

جهت ترتیب از پادشاه و برستن از خشم او صد بار بخواند

حم ۝ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ كِتَابٌ فُصِّلَتْ
اسم سوره یا غیر فرو فرستادنی است از خدای بخشنده مهربان کتابیست که مبین است
آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ
امثال و احکام و قصص و مواعظ آن قرآنی نازل بلغت عرب برای گروهی که دانند و فهم کنند بشارت دهنده مطیعان بثواب
و بیم نماینده عاصیان بعقاب پس اعراض کردند
أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي
بیشتر ایشان پس ایشان نمی شنوند بسمع قبول و گفتند دلهای ما در پوششهاست
أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا
پوششهاست گرفته از آنچه میخوانی ما را سوی آن از توحید و در گوشهای ماست گرانی و از میان ما

وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
و میان تست پرده وسازی عظیم پس کار کن بر دین خود بدرستی که ما کار کنندایم بر دین خود بگوی بدرستی
مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ
مانند شما وحی فرستاده اند سوی من که بدرستی که خدای شما خدایی یگانه است پس متوجه شوید باستقا
وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ
و آمرزش خواهید از وی سوء عقیده دوای هر مشرکان را آنانکه نمی دهند بسبب بخل مال
الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
را وایشان برای بازپسین ایشان کافرانند بدرستی که آنانکه
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو مر ایشان راست مزدی نه مقطوع یا بی منت
قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَ
بگوی ای شما هر آینه کافر میشوید به آن خدای که آفرید زمین را در دو روز یکشنبه و دوشنبه
تَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَجَعَلَ
و میکنید برای او همتایان آنک گفتیم پروردگار جهانیانست و بدید کرد
فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
در زمین کوههای ثابت استوار را از زبر زمین و وضع خیرات فرمود در آن بخلق حیوانات و اشجار و مقسوم
أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ۝ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
ارزاق اهل آنرا در تتمه چهار روز مستوی شد خلق این و خبر این مستوی شدنی پس قصد کرد و بارادت

إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا
بآفریدن آسمان و حال آنکه دود بود پس گفت مر آسمان را و مر زمین را بیائید
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝ فَقَضَاهُنَّ
حال آنکه برغبت فرمان بردار شوید یا بکراهیت قبول کنید گفتند قابلان آمدیم پس تمام کرد ایشان
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
هفت آسمان بودند در روز دیگر پنجشنبه و جمعه و تدبیر فرمود در هر آسمانی کار آنرا
وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
و آراستیم آسمان نزدیکتر را بستارگان روشن و نگاه داشتیم آنرا از شیاطین مسترقه نگاه داشتنی
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً
خدای غالب داناست پس اگر اعراض نمایند از توحید بعد از بیان با هر پس بگوی بیم می نمایم شما را
مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۝ إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ
مانند عذاب این دو طایفه قوم هود و قوم صالح چون آمدند بایشان پیغمبران
مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ قَالُوا
از جانب مقابل ایشان و از جانب ورای ایشان یعنی از هر جهت که توان شد گفتند
لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
اگر خواستی پروردگار ما هر آینه فرو فرستادی فرشتگان را برسالت پس بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده اید
بِهِ كَافِرُونَ ۝ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
بآن بزعم شما ناگرونده ایم پس اما قبیله عاد پس بزرگی نمودند و تکبر و ترفع جستند در زمین بی

الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي
به ناحق و گفتند کیست سخت تر از ما بقوت و توانایی ای ونه بدیدند ونمی دانند که خدای که
خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
آفریده ایشانرا او سخت تر و زیاده تر است از ایشان بقوت و قدرت و بودند که بمعجزات ما انکار میکردند
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
پس فرستادیم بر ایشان بادی بغایت سوزنده را در روزهاء با نحوست تا بچشانیم ایشانرا
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
عذاب خواری و ذلت در زندگانی این جهان و هر آینه عذاب آن جهان سخت تر
اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا
خوارکننده تر است و ایشان یاری کرده نشوند و اما قبیله ثمود که قوم صالح است پس طریق راست بدیشان نمودیم پس برگزیدند
الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ
گمراهی را بر راه راست پس بگرفت ایشانرا سختی عذاب
الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
خواری بانچه بودند که می اندوختند از کفر و عصیان و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند
وَكَانُوا يَتَّقُونَ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ
و بودند که پرهیز میکردند از معاصی و یاد کن روزی را که گرد آورند دشمنان خدای را سوی آتش
فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتّٰى اِذَا مَا جَاؤُهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
پس ایشان ممنوع باشند تا پیوستن اول و آخر تا چون آیند و حاضر شوند بدوزخ بامکان حساب گواهی دهد

سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
گوشهای ایشان و چشمهای ایشان و پوستهای ایشان بدانچه بودند که میکردند
وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا
و گفتند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما پس گویند پوستها بسخن
اللّٰهُ الَّذِي اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ
خدایی که بسخن آورد هر چیزی را و او آفرید شمارا نخست بار و باز او
تُرْجَعُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
بازگردانیده شوید و نبودید شما که پنهان میشدید برای آنکه گواهی دهد بر شما
سَمْعُكُمْ وَلَا اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ
گوش شما و نه چشمهای شما و نه پوستهای شما ولیکن گمان بردید
اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ وَذٰلِكُمْ
که خدای نمیداند بسیاری از آنچه میکنید شما و آن
ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
گمان شماست که گمان بردید به پروردگار شما هلاک کرد شمارا پس گشتید از زیانکاران
فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا
پس اگر شکیبایی نمایند آتش مقام است مر ایشانرا و اگر طلب رضا نمایند
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا
پس نه اند ایشان از اهل رضا و تقدیر نمودیم برای ایشان امثال ایشان از شیاطین پس

لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
انچه فرا پیش ایشانست وانچه از پس ایشانست ودرست شد برایشان گفتار بعذاب
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
در جملهٔ گروهای که گذشته اند از پیش ایشان از پری و آدمی چه بدرستی ایشان
كَانُوا خَاسِرِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا
بودند زیان کاران وگفتند آنان که کافر شدند بعضی با بعضی اجابت مکنید یا گوش
لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ۝
مر این قرآن را وسخن بی فایده گویید در اثنای قرائة تا مگر شما غالب آیید
فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
پس هر آینه چشانیم ایشان را که کافر شدند عذابی سخت و آینه پاداش دهیم ایشان را
أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ
بدی جزا آنکه بودند که میکردند آن عذاب اسوء پاداش دشمنان
اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
خدای است وآن آتش است مر ایشانراست در آن آتش سرای جاویدی بجهت پاداش بدانچه
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا
بودند که نشانهای ما انکار میکنند وگفتند آنان که کافر شدند ای پروردگار ما
أَرِنَا اللَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ
بنما بما آنان که گمراه کردند ما را از پری و آدمی که گردانیم ایشان را زیر

نصف الحزب

مدارایه

أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
پایهای ما در آتش تا باشند از اهل خواری بدرستی که آنان که گفتند
رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
پروردگار ما خدای است پس ثبات نمودند فرود آیند برایشان ملایکه در وقت مردن
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
که مترسید و اندوهگین مباشید و مژده یابید به بهشتی که بودید که بودید
تُوعَدُونَ ۝ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
که وعده میداده اند شما را ما دوستان شماییم در زندگانی این جهان بحفظ
وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا
و در آن جهان بشفاعت ومر شماراست در بهشت آنچه آرزو خواهد نفس شما از لذت ومر شماراست در بهشت
مَا تَدَّعُونَ ۝ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ
آنچه خواهید از مواهب روحانی ما حضری از نزد خدای آمرزگار مهربان وکیست نیکوتر
قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
بگفتار از آنکه خواند مردم را بدین خدای وکند کار نیکو وگوید بدرستی که من از
الْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ
اهل اسلامم ویکسان نبود در جزا وحسن خاتمت نیکوی ونه بدی مقابل کن
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
آن بدی را بآن خصلت که آن بهترست ونیکوتر که ناگهان چون حلم کار بندی آنکه میانه تست ومیان او دشمنی

كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا
يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمِنْ آيَاتِهِ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ وَ
مِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي

سجده

الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ
مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ
عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ
جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ
وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ

لا يؤمنون في آذانهم وقر وهو عليهم عمى
ایمان ندارند در گوشهای ایشانست گرانی وآن بر دلهای ایشانست کوریی
أولئك ينادون من مكان بعيد ۝ ولقد آتينا
ایشان آواز میدهند ایشانرا از جایگاهی دور عبارتست از عدم تاثیر قرآن در ایشان و بحقیقت دادیم
موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت
موسی را کتاب توریت پس خلاف نمودند در آن بتصدیق و تکذیب واگر نه حکمی بود که پیش رفته در ازل
من ربك لقضي بينهم وإنهم لفي شك منه مريب ۝
از پروردگار تو بتاخیر حکم فرمودی میان ایشان باستیصال مکذبان در دنیا و بدرستی که ایشان هر آینه در گمان اندازند
من عمل صالحا فلنفسه ومن أساء فعليها وما ربك
هرکه کرد کردار نیک پس گرو برای خود و هرکه بدی کرد پس وبال آن بروی است و نیست پروردگار تو
بظلام للعبيد ۝ إليه يرد علم الساعة وما تخرج
ستم کننده بر بندگان سوی دانش او بازگردانند دانش آمدن قیامت و بیرون نیاید
من ثمرات من أكمامها وما تحمل من أنثى ولا
هیچ میوه از غلافهای آن و بار بر ندارد هیچ ماده و نهد
تضع إلا بعلمه ويوم يناديهم أين شركائي قالوا
حمل مگر مقرون بدانش او و یاد کن روزی را که آواز دهد کفار را که کجا اند انبازان من بزعم شما گویند
آذناك ما منا من شهيد ۝ وضل عنهم ما كانوا
معلوم ترا ظاهر میگردانیم نیست از ما امروز هیچ گواهی بر وجود انبازان و غایب شود از ایشان آن وقت آنچه می

الجزو ۲۵

يدعون من قبل وظنوا ما لهم من محيص ۝ لا يسأم
پرستیدند اورا پیش از آن در دنیا و ظن برند و یقین دانند که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی از عذاب ملول و سیر نشود
الإنسان من دعاء الخير وإن مسه الشر فيؤس
آدمی از خواندن خدای از خواستن نیکیها واگر برسد بدو بدی پس بغایت نومید
قنوط ۝ ولئن أذقناه رحمة منا من بعد ضراء مسته
نومیدست و هر آینه اگر بچشانیم اورا بخشایشی و آسایشی و نعمتی از فضل خود پس از گزندی و فقری که
ليقولن هذا لي وما أظن الساعة قائمة ولئن رجعت
باو رسیده هر آینه گوید این مراست باستحقاق و گمان نمی برم قیامت را برخیزنده و هر آینه اگر بازگردانند مرا
إلى ربي إن لي عنده للحسنى فلننبئن الذين كفروا
سوی پروردگار من چنانچه محمد میگوید بدرستی که مراست نزد او هر آینه حالت نیکو پس بیاگاهانیم آنانرا که
بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب غليظ ۝ وإذا
بدانچه کرده باشند و هر آینه بچشانیم ایشانرا از عذاب سخت و چون
أنعمنا على الإنسان أعرض ونأى بجانبه وإذا مسه
نیکویی کنیم بر آدمی از صحت و عافیت و بغنی از حق تجاوز کند و روی بگرداند و دوری
الشر فذو دعاء عريض ۝ قل أرأيتم إن كان من
رنجی از فقر و بیماری پس خداوند دعایی بسیارست بگو خبر دهید مرا اگر باشد قرآن از
عند الله ثم كفرتم به من أضل ممن هو في شقاق
نزد خدای پس کافر شوید بآن کیست گمراه تر از آنکس که او در خلافی است

بعيد ۝ سنريهم اياتنا فى الافاق وفي انفسهم
دور از صواب زود بود که بنماییم ایشان را دلایل ما در فتوح اطراف زمین و در فتوح زمین عرب و در شهرهای
حتى يتبين لهم انه الحق او لم يكف بربك انه على
تا ظاهر شود مر ایشان را که رسول با قرآن حق است آیا بسنده نیست به پروردگار تو آنکه او بر
كل شيء شهيد ۝ الا انهم في مرية من لقاء ربهم الا
همه چیزی گواه است از توحید مومنان بدان به درستی که ایشان در گمانند از رسیدن بجزای پروردگار ایشان بدان که

سورة الشورى

انه بكل شيء محيط ۝
به درستی که او بهمه چیزی داناست بتفصیل

مكية ثلاث وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ عسق ۝ كذلك يوحي اليك والى الذين من
اسم سوره است یا غیر آن همچنان وحی همچنان کتاب وحی فرستد خدای سوی تو و سوی
قبلك الله العزيز الحكيم ۝ له ما في السموات وما
پیش تو بودند خدای بی همتا درست کار درست گفتار مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه
في الارض وهو العلي العظيم ۝ تكاد السموات
در زمین است و او بزرگوار است بعلم و قدرت بزرگ است بر تبت و پادشاهی خواهد آسمانها

يتفطرن من فوقهن والملائكة يسبحون بحمد ربهم
که شکافته شود از عظمت خدای از جانب فوقانی از زبر زمینها و فرشتگان تسبیح میگویند و بپاکی یاد می آرند او را بقلیل الثنا
ويستغفرون لمن في الارض الا ان الله هو الغفور
و آمرزش میخواهند از او برای آن مومنان که در زمین اند بدان که به درستی که خدای اوست آمرزگار
الرحيم ۝ والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ
مهربان و آنان که گرفتند از غیر او دوستانی چند خدای نگاهبانست
عليهم وما انت عليهم بوكيل ۝ وكذلك اوحينا
برایشان بحجت جزاو نه ای تو برایشان گماشته و نگهبان و همچنین وحی فرستادیم
اليك قرانا عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها و
سوی تو قرآنی بلغت عرب تا بیم نمایی بقرآن اهل مکه را و از اعراب که حوالی او اند و
تنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق
بیم نمایی مردم را از روز اجتماع خلایق هیچ شک نیست در آن جمع از ایشان گروهی در بهشت بفضل و گروهی
في السعير ۝ ولو شاء الله لجعلهم امة واحدة و
در دوزخ افروخته بعدل و اگر خواستی خدای هر آینه گردانیدی ایشان را گروهی یگانه بر دین اسلام
لكن يدخل من يشاء في رحمته والظالمون ما لهم
لیکن در می آرد آنرا که میخواهد در بهشت خود برحمت خود و ستمکاران نیست ایشان را
من ولي ولا نصير ۝ ام اتخذوا من دونه اولياء
هیچ دوستی و نه یاری که منع کند او را از آتش یا آنکه گرفتند کافران از غیر او معبودی چند

فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
پس خدای اوست معبود بحق و او زنده میکرداند مردکانرا و او بر همه چیزی
قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمُ
تواناست و آنچه خلاف کنید دران از چیزی از امور دین پس حکم آن سوی خداست که از حق اند
اللّٰهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ۝ فَاطِرُ
باطل پروردگار من بروست اعتماد در جمیع امور و با حضرت او بار میکردیم در نوایب او آفریننده
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
آسمانها و زمین است پدید کرد برای شما از اجناس شما زنان تا نسل شما
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
و از مواشی نیز نرینه و مادینه تا بسیار میکرداند شما را دراین تدبیر یا در بطن رحم نیست مانند او
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَ
هیچ چیز و او شنواست مقالات بندگان را بیناست باعمال ایشان مر او راست کلیدهای آسمانها و
الْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاۤءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ
زمین میگسترانند روزی را برای آنکس که میخواهد و تنگ میکرداند بدرستی که او بهمه
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
چیزی داناست وضع کرد برای شما از دین و ملت آنرا که فرمود باصول آن نوح را و آنرا که
اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى
وحی فرستادیم سوی تو و آنرا که فرمودیم بآن ابرهیم را و موسی و عیسی را

نصف الحزب

اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا
که مواظبت نمایید برین اصول دین حنیفی و متفرق مشوید دران دشوارست بر مشرکان آنچه
تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِي اِلَيْهِ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَهْدِي
میخوانی تو ایشانرا بآن از توحید خدای بر گزیند سوی فضل خود آنرا که میخواهد و راه می نماید
اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاۤءَهُمُ
سوی دین خود آنرا که راجعست و متفرق رای نشدند و اختلاف نکردند مکه در دین پس ازانکه آمد بایشان
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
دانش بصفت محمد علیه الصلوة والسلام و صحت نبوت او از حسد و عداوه که در میان ایشان بود و اگر نه حکم ازلی بودی پیشی
اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا الْكِتَا
تا وقتی نام برده یعنی قیامت هرآینه حکم کردی میان مؤمن و مشرک و بدرستی که آنان که دادند ایشانرا میراث توریة
مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ
از پس پدران ایشان هرآینه در کمانی اند از محمد و نبوت او بشک افکن پس از برای تفرق کلمه و تشعب ملت
وَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۤءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ
ثابت باش دران دعوت چنانچه فرموده اند ترا و متابعت منمای رایهای باطل ایشانرا و بگوی ایمان آوردم
بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمُ
بآنچه فرو فرستاد خدای از هر کتاب آسمانی که هست و فرموده اند مرا که سویت کنم میان شما در تبلیغ
اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا
خدای پروردگار ماست و پروردگار شما مارا است کردار ما و شما راست پاداش کردارهای شما هیچ

حجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه المصير و

حجت نيست وخصومت ميان ما وميان شما بمقاتل لكن ابو قتال خداى گرد آورد ميان ما در قيامت وبازگشت بازگشت اوست

الذين يحاجون في الله من بعد ما استجيب له حجتهم

آنان حجت ميكنند وخصومت مينمايند در دين خداى پس از آنكه گرويدند بدو حجت ايشان زايل

داحضة عند ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب

وباطل است نزد پروردگار ايشان وبر ايشانست خشمى از خداى ومر ايشانراست عذابى

شديد الله الذي انزل الكتاب بالحق والميزان

سخت معبود بسزا آنست كه فرو فرستاد جنس كتاب را براستى وعدل وسويت

وما يدريك لعل الساعة قريب يستعجل بها الذين

وچه دانى تو اى محمد مگر آمدن قيامت نزديكست شتاب مينمايند از روى سخريت بآمدن

لا يؤمنون بها والذين امنوا مشفقون منها ويعلمون

نميگروند بآن وآنان كه باور داشتند ترسانند از آمدن وميدانند كه

انها الحق الا ان الذين يمارون في الساعة لفي ضلال

آمدن قيامت درست ويقين بدان بدرستى كه آنان كه خصومت مينمايند وبشك اند در كار قيامت هر آينه در گمراهى اند

بعيد الله لطيف بعباده يرزق من يشاء وهو

دور خداى نيكوكارست به بندگان خود روزى ميدهد آنرا كه ميخواهد چنانكه خواهد واو

القوي العزيز من كان يريد حرث الاخرة نزد له

تواناست بى همتا انتقام خواهنده از دشمن آنكس كه خواهد از مطيعان عمل آن جهان را فزون گردانيم براى او

في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا نؤته منها وما

در جزاى عمل او وهر كه باشد كه خواهد اشتغال اين جهانرا بدهيم اورا چيزى از آنكه قسمت كرده ايم ونيست

له في الاخرة من نصيب ام لهم شركؤا شرعوا لهم

مراورا در آن جهان از ثواب بهشت هيچ بهره يا نه كه مر ايشانراست انبازانى چند كه پيدا كردند براى ايشان

من الدين ما لم يأذن به الله ولولا كلمة الفصل

از اصول دين آنچه نفرمود بدان خداى واگر نه قضاى كلى بودى در آن بتاخير عذاب

لقضي بينهم وان الظالمين لهم عذاب اليم ترى

هر آينه حكم كردى ميان ايشان و بدرستى كه ستمكاران مر ايشانراست عذابى دردناك بينى

الظالمين مشفقين مما كسبوا وهو واقع بهم

ستمكاران را ترسان از جزاى آنكه كرده باشند وآن جزا رسنده است بايشان

والذين امنوا وعملوا الصالحات في روضات

و آنان كه ايمان آوردند وكردند كارهاى نيكو در مرغزارهاى

الجنات لهم ما يشاؤن عند ربهم ذلك هو

بهشتانند مر ايشانراست آنچه خواهند نزد پروردگار ايشان آن ثواب است

الفضل الكبير ذلك الذي يبشر الله عباده

تفضل بزرگ آن مذكور يا آن فضل كبير است كه مژده ميدهد خداى بآن بندگان

الذين امنوا وعملوا الصالحات قل لا اسئلكم عليه

ايمان آوردند و كردند كارهاى نيكو بگو نمى خواهم از شما بر كار تبليغ

أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
مگر دوستی ثابت شما در باب خاندان من و هر که کسب کند خصلتی نیکو از بهر خدای
نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ أَمْ يَقُولُونَ
زیاده کردانیم برای او در ان باب نیکویی بدرستی که خدای آمرزگار است سپاس دار یا نه که میگویند که
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ
وابافت آن پیغمبر بر خدای دروغ را بدعوی نبوت پس اگر خواهد خدای نگاه دارد دل ترا بصبر برایذا کفار
وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
و باطل گرداند خدای تزویر و تکذیب ایشان را و ثابت کند مسلمانی را بانچه فرستاد از قرآن بدرستی که او داناست
بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
بانچه در ضمایر است و او آن خداییست که پذیرد توبت را از
عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ
بندگان خود و در میگذارد بدیها را و گناهان را و میداند هر آنچه میکنند از نیکی و بدی
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
و اجابت میفرماید دعای آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را و زیادت میکند
مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ
از عطای خدای پیش از پیش و کافران مر ایشانراست عذابی سخت و اگر فراخ گرداند
اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ
خدای روزی را برای بندگان خود هر آینه ستم کنند بر یکدیگر در زمین و لیکن فرو میفرستد

بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي
باندازه مصلحت آنچه میخواهد بدرستی که او به بندگان خود آگاه است بینا و او آنست که
يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ
فرو میفرستد بارانرا از آن پس که نومید باشند و عام میگرداند منافع او را که حاصل است از مطر و او
الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
متولی امور بندگانست ستوده بر نعم دوست دار و از دلایل قدرت اوست آفرینش آسمان و زمین
وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
و آنچه متفرق گردانید و پیدا فرمود در آنها از ملک و حیوان و او بر حشر ایشان بعد الموت چون خواهد
قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَ
تواناست و هر چه رسد بشما از رسنده ناموافق مثل الم و غم و کم کردن یا مال پس بسبب آنست که اندوختید
يَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا
میعفو نماید از بسیاری گناهان و نه اید شما فوت شونده از عذاب خدای در زمین و نیست
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ
مر شما را از غیر خدای هیچ دوستی و نه هیچ یاری دهنده و از دلایل قدرت اوست
فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ
در دریا مانند کوهها در بزرگی اگر خواهد خدای ساکن گرداند و باد را مانند باد ایستاده
عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝
بر پشت دریا بدرستی که در آنچه گفتیم هر آینه دلایل است بر وحدانیت مر هر صبر نماینده بر بلا سپاس دارنده

الحزب

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ وَيَعْلَمَ
یا اگر خواهد هلاک گرداند آن کشتیها را غرق کند یا بشکند بسبب آنچه اندوخته باشند از عصیان و عفو نماید
الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ فَمَا أُوتِيتُمْ
آنان که جدال مینمایند در آیتهای ما نیست مر ایشان را هیچ گریزی از عذاب ما پس هر آنچه داده شدید
مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى
از هرچه هست از لذات پس آن برخورداری زندگانی این جهان است و آنچه نزد خدا است از نعیم
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ
مر آنان که ایمان آوردند و بر پروردگار ایشان اعتماد می نمایند و آنان که پرهیزکاری می نمایند
كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ
از گناهان بزرگ و از کارهای بغایت زشت و چون که خشمناک شوند بر کسی ایشان عفو
وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَوةَ وَأَمْرُهُمْ
و آنان که اجابت نمودند مر پروردگار خویش را بقبول ایمان و بپای داشتند نماز را بشرط و کار
شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ
مشاورت است میان ایشان و از آنچه روزی دادیم ایشان را نفقه کنند و آنان که
إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ
چون رسید بدیشان ستم ایشان از حد شرع تجاوز ننمایند انصاف از خود ستانند و پاداش بدی
سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا
بدی است مانند آن پس هر که عفو کند و بستانان آرد و کار را پس مزد او بر خداست بدرستی که او

يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ
دوست نمیدارد ستمکاران را و هر آینه آنکه داد خود بستاند از ظالم خود پس از ظلم او پس ایشان
مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ
نیست بر ایشان هیچ راه عتابی و بزه بدرستی که طریق عتاب و بزه بر آنانست که ستم کردند
النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
بر مردم و فساد کردند در زمین بی استحقاق آنان مر ایشانراست
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
عذابی دردناک در آن و هر آینه آنکه صبر نماید بر ظلم و عفو از ظالم بدرستی که آن صبر و عفو هر آینه از کارهای
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
و هر که گمراه گرداند او را خدای پس نیست مر او را هیچ دوستی و راه نمایی از پس آن اضلال و بینی ای محمد
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ
چون دیده باشند عذاب دوزخ را میگویند هیچ هست سوی بازگشتن با دنیا راهی
وَتَرَيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
و بینی تو ایشان را که عرضه کنندشان بآتش متواضع باشند و ترسان از خواری می نگرند بآتش
مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
از نظر پنهانی از خوف و گویند آنان که ایمان آوردند که بدرستی که زیانکاران آنان اندکه
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيمَةِ أَلَا إِنَّ
زیان کردند شمای خود را و کسان در روز قیامت بدانید بدرستی که

الظالمين في عذاب مقيم ۝ وما كان لهم من أولياء
ستمكاران در عذابی اند دایمی و نبود و نباشد مرایشان را هیچ دوستانی که
ينصرونهم من دون الله ومن يضلل الله فما له من سبيل ۝
نصرت و یاری دهد ایشان را از غیر خدای و هر که گمراه گرداند خدای پس نیست مر او را راهی بحق
استجيبوا لربكم من قبل أن يأتي يوم لا مرد له من
اجابت نمایید بطاعت و ایمان مر پروردگار خویش را از آن پس که آید روزی که هیچ بازگشتن نیست مر آن روز را از
الله ما لكم من ملجإ يومئذ وما لكم من نكير ۝ فإن أعرضوا
خدای نیست مر شما را هیچ پناهی در آن روز و نیست مر شما را هیچ انکاری از گناهان پس اگر اعراض کنند از ایمان
فما أرسلناك عليهم حفيظا إن عليك إلا البلاغ
پس نفرستادیم ما ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن پیغام
وإنا إذا أذقنا الإنسان منا رحمة فرح بها و
و بدرستی که ما چون چشانیم ما آدمی را از نزد خود نعمتی از صحت و غنا و امن و غیره شاد مان شود
إن تصبهم سيئة بما قدمت أيديهم فإن الإنسان
اگر برسد بایشان بدیی و سختی از فقر و مرض و غیره بسبب و شومی آنکه پیش فرستاده باشد دستهای ایشان پس بدرستی
كفور ۝ لله ملك السماوات والأرض يخلق ما يشاء
ناسپاس کننده است مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند هر آنچه میخواهد
يهب لمن يشاء إناثا ويهب لمن يشاء الذكور ۝ أو
می بخشد مر آنرا که میخواهد فرزند مادینه و می بخشد مر آنرا که میخواهد فرزندان نرینه یا

نصف الحزب

يزوجهم ذكرانا وإناثا ويجعل من يشاء عقيما إنه
صنف صنف میکرداند ایشانرا نرینها و مادینها و میگرداند آنکس را که میخواهد نازاینده بدرستی که او
عليم قدير ۝ وما كان لبشر أن يكلمه الله إلا
داناست تواناست و نسزد و نبود هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدای مگر
وحيا أو من وراء حجاب أو يرسل رسولا فيوحي
بطریق الهام یا از پس ساتری یا آنکه فرستد پیغام گزاری از ملایکه پس وحی آورد بانبیا
بإذنه ما يشاء إنه علي حكيم ۝ وكذلك أوحينا
بفرمان او آنچه خواهد خدای بدرستی که او بلند مرتبه است بزرگوار درست کار و همچنان که دیگر رفت وحی فرستادیم
إليك روحا من أمرنا ما كنت تدري ما الكتاب
سوی تو آنچه دلهای مرده را زنده کند یعنی قرآن از عالم امر ما نبودی تو که دانی که چیست قرآن
ولا الإيمان ولكن جعلناه نورا نهدي به من
و نه که چیست ایمان تفاصیل آن ولیکن گردانیدیم ما قرآن را روشنی بصایر یا روح را یا ایمان را راه نماییم
نشاء من عبادنا وإنك لتهدي إلى صراط مستقيم ۝
خواهیم از بندگان ما و بدرستی که تو هر آینه راه می نمایی بدعوت خلق را سوی راه راست
صراط الله الذي له ما في السماوات وما
راه دین خدای که مر او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه
في الأرض ألا إلى الله تصير الأمور ۝
در زمین است بدان که سوی حکم خدای باز گردد کارهای خلایق منه بدا و الیه

سورة الزخرف مكية تسع وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ والكتاب المبين ۝ انا جعلناه قرآنا

بحرمت حکم و ملک و محمد من بحق قرآن طاهر الاعجاز بدرستی که ما گردانیدیم آنرا قرآنی

عربيا لعلكم تعقلون ۝ وانه في ام الكتاب لدينا

بلغت عرب تا مگر شما دریابید و بدرستی که او در لوح محفوظ است نزد حضرت ما

لعلي حكيم ۝ افنضرب عنكم الذكر صفحا ان كنتم

هر آینه بزرگ قدرتست ای مهمل گذاریم شما را پس دور گردانیم از شما وحی را از روی اعراض کردن برای آنکه هستید

قوما مسرفين ۝ وكم ارسلنا من نبي في الاولين

گروهی از حد تجاوز کننده و ای بسا که فرستادیم پیغمبری را در امم پیشینیان

وما يأتيهم من نبي الا كانوا به يستهزءون ۝ فاهلكنا

و نمی آمد بدیشان هیچ پیغمبری مگر که بودند که بدو فسوس میمودند پس هلاک گردانیدیم

اشد منهم بطشا ومضى مثل الاولين ۝ ولئن

سخت تر از ایشان بودند بگرفتن و گذشت در قرآن صفت و داستان پیشینیان و هر آینه اگر

سألتهم من خلق السموات والارض ليقولن خلقهن

پرسی ایشانرا که کدام کس آفرید آسمانها را و زمین را هر آینه گویند آفرید آنهارا

العزيز العليم ۝ الذي جعل لكم الارض مهدا

خدای بیهمتا دانا آنکه گردانید برای شما زمین را بمثابت فراشی

وجعل لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون ۝ والذي

و بدید کرد برای شما در آن راهها تا مگر شما راه یابید در اسفار و آنکه

نزل من السماء ماء بقدر فانشرنا به بلدة ميتا

و فرستاد از جانب آسمان آبی باندازه حاجت پس زنده گردانیم بآن آب مکانی پی

كذلك تخرجون ۝ والذي خلق الازواج كلها

همچنانکه نبات بیرون می آرند شمارا از زمین در قیامت و آنکه آفرید اصناف حیوان و نبات را همه آن

وجعل لكم من الفلك والانعام ما تركبون ۝

و بدید کرد برای شما از کشتی در بحار و شتر و گاو و گوسفند آنچه برنشینید آنرا

لتستووا على ظهوره ثم تذكروا نعمة ربكم اذا استويتم

تا قرار گیرید راست شوید بر پشتهای آن مرکوب پس یاد کنید نیکوی پروردگار شمارا چون قرار گیرید

عليه وتقولوا سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له

و گویید پاکا آن خدایی که رام گردانید برای ما این را و نه بودیم ما مر اورا

مقرنين ۝ وانا الى ربنا لمنقلبون ۝ وجعلوا له من

طاقت دارندگان و بدرستی که ما بسوی جزای پروردگار ما هر آینه بازگردندگانیم و بدید کردند برای خدای از

عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ أَمِ اتَّخَذَ

مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُم بِالْبَنِينَ وَإِذَا بُشِّرَ

أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

وَهُوَ كَظِيمٌ أَوَمَن يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ

غَيْرُ مُبِينٍ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ

الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ

وَيُسْأَلُونَ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُم

مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ أَمْ

آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُم بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ بَلْ

قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ

مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم

مُّقْتَدُونَ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ

عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً

بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ

نصف

وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ۝ وَلَمَّا
جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ۝
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ۝ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا
بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَ
رَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ
النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ
سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝ وَ

لِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ۝ وَزُخْرُفًا
وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ
نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ
عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ
فَبِئْسَ الْقَرِينُ ۝ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي
الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ
تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ فَإِمَّا

نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ۝ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
البته بریم ترا باآخرت پیش از تعذیب ایشان پس بدرستی که ما از ایشان کینه کشنده ایم یا بنماییم تو در
وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ
وعده کرده ایم ایشان را از عذاب پس بدرستی که ما بر ایشان توانا و قادریم پس تمسک نمای
بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّهُ
بدانچه وحی فرستاده اند سوی تو بدرستی که تو ای محمد بر دین حقی و راه راستی و بدرستی که
لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝ وَسْئَلْ
این قرآن هر آینه شرفی و تذکیری است مر ترا و مر گروه ترا و زود بود که بپرسند شما را در قیامت از قیام او و بپرس
مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ
از آنان که فرستادیم شان پیش از تو برسالت از پیغمبران ما ای بدید کردیم از غیر خدای
الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
بخشاینده خدایانی که معبود باشند و بحقیقت فرستادیم موسی را
بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
با دلایل ما سوی فرعون و اشراف قوم او پس گفت بدرستی که من پیغمبر فرستاده ام از
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُم بِآيَاتِنَا إِذَا هُم مِّنْهَا
پروردگار جهانیان پس چون آمد بدیشان موسی با دلایل ما ناگهان ایشان از معجزات
يَضْحَكُونَ ۝ وَمَا نُرِيهِم مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
میخندیدند و نمی نمودیم ایشان را هیچ معجزه مگر که آن بزرگتر بود در باب اعجاز از نظیر آن

وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا
و گرفتیم ایشان را بعذاب قحط و ملخ و غیر آن تا مگر ایشان باز گردند و گفتند کافران
يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا
که ای جادو بخوان برای ما پروردگار خود را تا بردارد از ما عذاب را بآن عهدی که خدای با تو کرده است
لَمُهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا
براه راست آینده ایم پس چون باز بردیم از ایشان عذاب را ناگهان
هُمْ يَنكُثُونَ ۝ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ
ایشان می شکستند عهد را و اصرار مینمودند بر کفر و ندا کرد فرعون در میان گروه خود گفت ای گروه من
أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي
ای نیست مرا پادشاهی زمین مصر و این جویها است از نیل که می دود از فرود قصر من
أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
ای پس نمی بینید فضل مرا بر خود نه که من بهترم از این مرد که او خوار است
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۝ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ
و نیست نزدیک که روشن گرداند بیان را پس چرا افگنده نشد بر او اگر صادق است دستور نجهایی از طلا
أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۝ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
یا چرا نیامد با او فرشتگان برپی یکدیگر تا یاری دهند او را پس سبک عقل شمرد گروه خود را
فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا آسَفُونَا
پس طاعت نمودند بدرستی که ایشان بودند گروهی خارج از فرمان خدای پس چون بخشم آوردند ما را

انتقمنا منهم فاغرقناهم اجمعين • فجعلناهم سلفا
عقاب نموديم ايشانرا پس غرقه گردانيديم ايشانرا همه پس گردانيديم ايشانرا متقدمان
ومثلا للاخرين • ولما ضرب ابن مريم مثلا اذا
و داستانى براى متاخران وچون پديد گردند عيسى پسر مريم را داستانى براى
قومك منه يصدون • وقالوا ءالهتنا خير ام
گروه تو ازان الزام منع ميكردند خلق را ازحق وگفتند كافران اى خدايان ما بهتر اند يعنى اصنام
هو ما ضربوه لك الا جدلا بل هم قوم خصمون • ان
عيسى اگر عيسى با آتش شايد بتان ما هم شايد پديد نكردند آن مثل را براى تو مگر از براى جدال وغلبه چه مراد تو اصنام بوده حق
هو الا عبد انعمنا عليه وجعلناه مثلا لبنى
نيست عيسى مگر بنده كه نيكويى فرموديم بروبرسالت ومعجزه وگردانيديم او را داستانى براى پسران
اسراءيل • ولو نشاء لجعلنا منكم ملائكة فى الارض
يعقوب كه او را پى واگر خواستيمى هرآينه آفريديمى از شما آدميان يا بدل شما فرشتگانى در زمين
يخلفون • وانه لعلم للساعة فلا تمترن بها و
كه بجاى شما بودندى وبدرستى كه نزول عيسى از آسمان هرآينه دانشى است براى وقت آمدن قيامت پس شك مداريد
اتبعون هذا صراط مستقيم • ولا يصدنكم الشيطان
متابعت نماييد مرا اين دينى است راست وبايد كه منع نكند شما را از اتباع حق ديو
انه لكم عدو مبين • ولما جاء عيسى بالبينات
بدرستى كه او مر شما را دشمنى است هويدا وانگاه كه آمد عيسى با معجزات روشن

قال قد جئتكم بالحكمة ولابين لكم بعض الذى تختلفون
گفت بحقيقت آمدم بشما با نبوت وحكمت وتا پيدا كنم براى شما بعضى از آنچه خلاف ميكنيد
فيه فاتقوا الله واطيعون • ان الله هو ربى وربكم
در او از حلال وحرام پس بترسيد از خداى وفرمان بريد مرا بدرستى كه خداى او پروردگار منست وپروردگار شما
فاعبدوه هذا صراط مستقيم • فاختلف الاحزاب
پس بپرستيد او را اين دينى راست است پس خلاف نمودند فرق مجتمع از نصارى
من بينهم فويل للذين ظلموا من عذاب يوم اليم •
از ميان نصارى كه سه فرقه بودند هريكى در باب عيسى گمانى داشتند پس واى مر آنانرا كه ستم كردند بر خود از عذاب روزى دردناك
هل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم بغتة وهم
هيچ مى نگرند كافران مكه مگر قيامت كه آيد بديشان ناگهان وايشان

نصف الحزب

لا يشعرون • الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض
نميدانند دوستان بر كفر ومعصيت در آن روز بعضى ازايشان مر بعضى را
عدو الا المتقين • يا عباد لا خوف عليكم اليوم
دشمن باشند مگر پرهيزكاران اى بندگان موحد من هيچ ترسى نيست شما را امروز
ولا انتم تحزنون • الذين امنوا باياتنا وكانوا
ونه شما اندوهگين شويد آنان كه گرويدند بآيات ما و بودند
مسلمين • ادخلوا الجنة انتم وازواجكم تحبرون
كه انقياد داوا امر ونواهى ما ميكردند گويند درآييد در بهشت شما و زنان شما حال آنكه شادان باشيد

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَ
گرد آينده شوند برايشان يعني غلمان بهشتي كه مانند كاسهايي را از زر و كوزهاى بى گوشه و
فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
دران بهشت بود آنچه خواهد نفسها از طعام و شراب و خوش شمرد چشمها توقف و شما دران جاودانه
خَالِدُونَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
باشيد وگويند ايشانرا آن بهشت آنست كه دادند شمارا بسبب آنچه بوديد
تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ
كه ميكرديد مر شمار است در بهشت ميوه بسيار كه ازان خوريد
إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ
بدرستى كه كافران در عذاب دوزخ جاودان باشند تخفيف نكنند ازيشان
وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
وايشان دران نوميد و متحير شوند از نجات و ستم نكرديم برايشان وليكن هستند
هُمُ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ
ايشان ستمكاران بر خود بكنز و آواز دهند كه اى خازن دوزخ بايد كه حكم كند بر ما موت پروردگار تو
قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ۝ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ
گويد كه بدرستى كه شما مقيم ايد در دوزخ كه هرگز نجات نخواهد بود بحقيقت آمديم و آورديم حق را بشما وليكن
أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ
بيشتر شما مر راستى را كراهيت دارنده ايد يا نه كه محكم كردانيدند اهل مكه كارى را

تَشْتَهِي

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَ
تا نه كه مى پندارند كه ما نمى شنويم نهان ايشانرا و راز ايشان را آرى ميشنويم و
رُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۝ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ
ملايكه ما نزد ايشان مى نويسند اعمال ايشانرا بگوى اگر باشد مر خداى بخشاينده را
فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ۝ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ
پس من نخستين پرستنده ام اورا پاكا پروردگار آسمانها
وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا
و زمين پروردگار عرش از آنچه صفت ميكنند اورا پس رها كن ايشانرا تا شروع
وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ وَ
و بازى كنند در دنيا تا برسند بروز ايشان كه وعده ميداده شدند
هُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ
او آن خدايست كه در آسمان معبودست و در زمين معبودست و او
الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
درست كار درست گفتارست دانا بمصالح بسيار خيراست و بزرگوار آن خدايى كه مر اوراست پادشاهى آسمانها
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ
و زمين و آنچه ميان هردوا است و نزد اوست دانش قيامت بى شريكى و با جزاى او
تُرْجَعُونَ ۝ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
باز كردانيده شما را و ملك نه اند و نيابند آنان كه مى پرستند شان از غير خداى چون ملايكه و عيسى و عزير

فرزندى

إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
مگر آنکه گواهی داده بتوحید خدای وایشان دانند و هر آینه اگر پرسی تو ایشانرا
مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ
که چه کس آفریده ایشانرا هر آینه گویند خدای پس از کجا مصروف میشوند از حق و گفتار رسول بود چون از ایشان نالید
إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ
بدرستی که اینها گروهی اند که ایمان نیاورند و نمی گروند بقرآن پس اعراض کن از دعوت ایشان و بگوی

سورة الدخان

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝
پس زود بود که بدانند عاقبت کار خود را

مكية تسع وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
حم ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
بحق قرآن ظاهر الاعجاز روشن کننده بدرستی که ما فرستادیم آنرا در شبی
مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ
بسیار خیر شب قدر یا براة بدرستی که ما هستیم بیم نماینده گان دران شب مبارک مفصول و جدا شود
أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝
کاری با حکمت از حوادث یکساله کاری صادر از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستندگان رسولان پیغمبران

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبِّ
بخشایشی را از پروردگار تو بدرستی که او شنواست دانا بافعال خلق پروردگار
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝
آسمانها و زمین و آنچه میان هر دو است اگر هستید شما اهل یقین
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝
نیست هیچ خدایی مگر او زنده میگرداند خلق را و می میراند و پروردگار شما و پروردگار پدران شما
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي
نه که ایشان در شک اند از ربوبیت پروردگار مشغول ببازی پس چشم دار ای محمد روزی را که آرد
السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ۝ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
آسمان دودی ظاهر را که فرو پوشد آن دود مردم را گویند این عذابیست دردناک
رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ أَنَّى لَهُمُ
ای پروردگار ما زایل کن از ما عذاب را بدرستی که ما ایمان آورنده ایم چگونه بود مر ایشانرا
الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ
پند گرفتن و بحقیقت آمد بدیشان پیغمبری ظاهر المعجزات یعنی محمد پس اعراض کردند ازو
وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۝ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
و گفتند تعلیم داده شده اهل البیت دیوانه بدرستی که ما باز برنده عذابیم زمانی اندک
إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ
بدرستی که شما باز گردنده اید بکفر در آن روز که بقهر گیریم گرفتن بزرگتر بدرستی که ما سخت عقوبتیم

الحزب

ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول
كريم ۝ ان ادوا الي عباد الله اني لكم رسول
امين ۝ وان لا تعلوا على الله اني اتيكم بسلطان مبين ۝
واني عذت بربي وربكم ان ترجمون ۝ وان لم
تؤمنوا لي فاعتزلون ۝ فدعا ربه ان هؤلاء قوم
مجرمون ۝ فاسر بعبادي ليلا انكم متبعون ۝ و
اترك البحر رهوا انهم جند مغرقون ۝ كم تركوا
من جنات وعيون ۝ وزروع ومقام كريم ۝ ونعمة
كانوا فيها فاكهين ۝ كذلك واورثناها قوما اخرين ۝

فما بكت عليهم السماء والارض وما كانوا منظرين ۝
ولقد نجينا بني اسرائيل من العذاب المهين ۝ من
فرعون انه كان عاليا من المسرفين ۝ ولقد اخترناهم
على علم على العالمين ۝ واتيناهم من الايات ما فيه
بلؤا مبين ۝ ان هؤلاء ليقولون ۝ ان هي الا موتتنا
الاولى وما نحن بمنشرين ۝ فاتوا بآبائنا ان كنتم
صادقين ۝ اهم خير ام قوم تبع والذين من قبلهم
اهلكناهم انهم كانوا مجرمين ۝ وما خلقنا
السموات والارض وما بينهما لاعبين ۝ ما

خلقناهما الا بالحق ولكن اكثرهم لا يعلمون
ان يوم الفصل ميقاتهم اجمعين يوم لا يغني
مولى عن مولى شيا ولا هم ينصرون الا من رحم
الله انه هو العزيز الرحيم ان شجرت الزقوم طعام
الاثيم كالمهل يغلي في البطون كغلي الحميم خذوه
فاعتلوه الى سواء الجحيم ثم صبوا فوق راسه من
عذاب الحميم ذق انك انت العزيز الكريم ان
هذا ما كنتم به تمترون ان المتقين في مقام
امين في جنات وعيون يلبسون من سندس و

واستبرق متقابلين كذلك وزوجناهم بحور عين
يدعون فيها بكل فاكهة امنين لا يذوقون فيها
الموت الا الموتة الاولى ووقيهم عذاب الجحيم
فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم فانما
يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون فارتقب انهم مرتقبون

سورة الجاثية مكية سبع وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم

إن في السموات والأرض لآيات للمؤمنين ۝ و
بدرستی که در آسمانهاست و زمین هر آینه دلایلی از شمس و قمر و نجوم و عناصر و موالید مؤمنانرا و
في خلقكم وما يبث من دابة آيات لقوم يوقنون ۝
در آفرینش شما آنچه پراکنده میکند در زمین از جنبنده هر آینه دلایلی برای گروهی که بی تکلف در وحدانیت
واختلاف الليل والنهار وما أنزل الله من السماء
و در اختلاف شب و روز است و آنچه فرو فرستاد خدای از آسمان
من رزق فأحيا به الأرض بعد موتها وتصريف
از سبب روزی که بارانست پس زنده گردانید آن زمین را با نواع نبات و الوان ریاحین پس از مردن
الرياح آيات لقوم يعقلون ۝ تلك آيات الله نتلوها
بادهاست مختلف دلایلی برای گروهی که دریابند آنچه ذکر رفت درین سوره از دلایل آیتهای خداست که میخوانیم
عليك بالحق فبأي حديث بعد الله وآياته يؤمنون
بر تو براستی پس بکدام سخن پس از کلام خدای و آیات او ایمان می آرند
ويل لكل أفاك أثيم ۝ يسمع آيات الله تتلى عليه ثم
وای بر هر دروغ گویی بزه کار که میشنود آیتهای خدایرا که خوانند بر وی پس
يصر مستكبرا كأن لم يسمعها فبشره بعذاب
مداومت نماید بر کفر خود تکبر نماینده گویی که نشنیده آنرا پس مژده ده اورا بعذابی
أليم ۝ وإذا علم من آياتنا شيئا اتخذها هزوا أولئك
دردناک و چون بداند این افاک از آیتهای ما چیزی گیرد آن ایا سبب را فسوس آنان

شاست بصور مختلفه و آفرینش

لهم عذاب مهين ۝ من ورائهم جهنم ولا
و ایشانراست عذابی خوار کننده و از پیش ایشانست یا از پس مرگ ایشان نیست دوزخ و باز
يغني عنهم ما كسبوا شيئا ولا ما اتخذوا من دون
ندارد از ایشان آنچه کسب کردند از پرستش بتان هیچ چیز از عذاب و نه آنچه گرفتند از غیر
الله أولياء ولهم عذاب عظيم ۝ هذا هدى و
خدای معبودانی و ایشانراست عذابی بزرگ این قرآن سبب هدایتست و
الذين كفروا بآيات ربهم لهم عذاب
آنان که کافر شدند بآیات پروردگار ایشان مر ایشانراست عذابی
من رجز أليم ۝ الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك
از عذابی دردناک معبود بحق آنست که رام گردانید برای شما دریا را تا رود کشتی
فيه بأمره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝
در آن بفرمان او و تا بجویید چیزی از عطای خدای و تا مگر شما سپاس داری نمایید
وسخر لكم ما في السموات وما في الأرض جميعا
و رام گردانید برای شما هر آنچه در آسمانهاست و هر آنچه در زمین است همه حال که
منه إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون ۝ قل
از نزد خدا اند بدرستی که در آنچه گفتیم هر آینه دلایل است مر گروهی را که اندیشه کنند و عبرت گیرند بگوی
للذين آمنوا يغفروا للذين لا يرجون أيام الله
مر آنان را که ایمان آوردند یعنی عمر تا عفو کنند مر آنان را که ایمان نمی آرند یا نمی ترسند عقوبت یا ثواب

نصف الحزب

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
تا پاداش دهد گروهی را از مومنان بآنچه هستند که می اندوزند ، هر که کند کاری نیکو

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝
پس کند برای خود و هر که بدی کند پس وبال آن بر نفس اوست بعد از آن سوی پروردگار شما باز گردانند

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
و بحقیقت دادیم ما پسران یعقوب را کتاب و بیان شرایع یا فصل خصومات

النُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
پیغمبری و روزی دادیم ایشانرا از چیزهای پاک بالذت و فزونی دادیم ایشانرا بر اهل

الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
زمانهٔ ایشان و دادیم ایشانرا در کتابهای ایشان دلالات هر چیزی پس خلاف نمودند

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ يَوْمَ
مگر ایشان پس از آن که آمد بدیشان دانش بحقیقت حال برای آنکه بر یکدیگر عداوت و حسد داشتند

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
بدرستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان

الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ
قیامت بمجازات در آنچه هستند که در او خلاف مینمایند پس گردانیدیم ترا

عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
بر طریقی پسندیده از کار دین پس متابعت نمای آنرا و متابعت منمای رایهای باطل

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
آنان را که نمی دانند بدرستی که ایشان هرگز باز نتوانند داشت از تو عذاب خدای

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ
هیچ چیز را و بدرستی که ستمکاران بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و خدای

وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
دوست و یار پرهیزکارانست این قرآن سبب روشنایی دلهاست و راه نمونی و بخشایش

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
برای گروهی که بی گمانند یا نه که پنداشتند آنان که کسب کردند بدیها را از کفر و عصیان

أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً
که گردانیم ایشانرا چون آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو که یکسان بود

مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَخَلَقَ اللَّهُ
زندگانی ایشان و مردن ایشان بدا آنچه حکم میکنند که خود را با مومنان برابر میدارند و آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
آسمانها و زمین را بعدل و راستی و تا پاداش داده شود هر نفسی را بآنچه

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ
اندوخته از خیر و شر و ایشان ستم کرده نشوند ای دیدی آنرا که فرا گرفت معبود خود

هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
آرزوی نفس را و گمراه گردانید او را خدای از بس دانشی بحال او و مهر نهاد بر شنوایی او و دل او و

وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
و پدید کرد بر چشم او پوشش را پس کدام کس راه نماید او را پس از خدای ای بس

تذكرون ۝ وقالوا ما هي الا حياتنا الدنيا نموت
ونحيا وما يهلكنا الا الدهر وما لهم بذلك من
علم ان هم الا يظنون ۝ واذا تتلى عليهم آياتنا
بينات ما كان حجتهم الا ان قالوا ائتوا بآبائنا
ان كنتم صادقين ۝ قل الله يحييكم ثم يميتكم ثم يجمعكم
الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن اكثر الناس لا
يعلمون ۝ ولله ملك السموات والارض ويوم
تقوم الساعة يومئذ يخسر المبطلون ۝ وترى كل
امة جاثية كل امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون

ما كنتم تعملون ۝ هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا
كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ۝ فاما الذين آمنوا و
عملوا الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته
ذلك هو الفوز المبين ۝ واما الذين كفروا
افلم تكن آياتي تتلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما
مجرمين ۝ واذا قيل ان وعد الله حق والساعة
لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن الا
ظنا وما نحن بمستيقنين ۝ وبدا لهم سيئات ما
عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۝ وقيل

الجزو ٢٩

الیوم ننسکم کما نسیتم لقاء یومکم هذا ومأویکم
ملایکه امروز ترک کنیم شما را در عذاب دوزخ همچنانکه شما فراموش کردید فرا رسیدن این روز را و طاعت نیاوردید
النار وما لکم من ناصرین ۞ ذلکم بانکم اتخذتم
آتش و نیست شما را هیچ یارانی که خلاص دهند شما را از آتش این عذاب شما را بسبب آنست که شما
آیات الله هزوا وغرتکم الحیوة الدنیا فالیوم لا
آیتهای خدا را محل افسوس و فریفت شما را زندگانی این جهان نزدیکتر پس امروز بیرون نیارند
یخرجون منها ولا هم یستعتبون ۞ فلله الحمد رب
ایشان را از آتش و نه طلب کنند از ایشان تا خدا را راضی کنند پس مر خدای راست ستایش پروردگار
السموات ورب الارض رب العالمین ۞ وله الکبریاء
آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان و مر او راست نهایت بزرگی و پادشاهی
فی السموات والارض وهو العزیز الحکیم ۞
در آسمانها و زمین و او غالب و توانا است درست کار در سخن

سورة الاحقاف مکیة خمس وثلاثون آیة

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

حم ۞ تنزیل الکتاب من الله العزیز الحکیم ۞ ما
حکم کرده شده است تا آنچه بودنی است فرو فرستاده شده قرآن از نزد خدای غالب درست کار در
خلقنا السموات والارض وما بینهما الا
نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان هر دو است مگر
بالحق واجل مسمی والذین کفروا عما انذروا
براستی و عدالت و تا وقتی نام برده یعنی قیامت و آنان که کافر شدند از آنچه بیم نمایند
معرضون ۞ قل ارایتم ما تدعون من دون الله
ایشان را از بعث و جزا اعراض کننده اند بگوی خبر دهید و آنچه می پرستید و میخوانید از غیر خدای
ارونی ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرک فی
بنمایید بمن که چه چیز آفریدند از زمین یا نه که مر ایشان راست انبازی در
السموات ائتونی بکتاب من قبل هذا او اثارة
آسمانها بیارید بمن کتابی آسمانی را ناطق بصحت دعوی شما پیش از این قرآن
من علم ان کنتم صادقین ۞ ومن اضل ممن یدعوا
از دانش پیشینیان اگر هستید راست گویان درین دعوی و کیست گمراه تر از آنکه خواند
من دون الله من لا یستجیب له الی یوم القیمة و
از جز خدای کسی را که اجابت ننماید او را تا روز قیامت و
هم عن دعائهم غافلون ۞ واذا حشر الناس
ایشان از خواندن کفار ایشان بی خبرانند و چون برانگیخته شوند مردم را

كانوا لهم اعداء وكانوا بعبادتهم كافرين

باشند اصنام مر ایشان را دشمنان و باشند به پرستیدن آن کنار ایشان را کافران و جحود

واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين كفروا

و چون خوانده شود بر ایشان یعنی بکیان آیات ما را حال آنکه روشنند در دلالت گویند آنان که

للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ام يقولون افتريه

مر حق را چون آمد بدیشان که این جادویی است هویدا یا نه که میگویند بدروغ برباقت

قل ان افتريته فلا تملكون لي من الله شيئا هو

بگوی اگر بر سبیل فرض برباقته باشم قرآن را چنانکه زعم شماست پس نتوانید مرا از عذاب خدای هیچ چیز را

اعلم بما تفيضون فيه كفى به شهيدا بيني وبينكم

دانا ترست بآنچه شروع مینمایید در آن از طعن در آیات بسنده است خدای گواهی میان من و میان شما که

وهو الغفور الرحيم قل ما كنت بدعا من الرسل

و او آمرزگارست مهربان بگوی نیستم من بدیع از پیغمبران

وما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الا ما يوحى

و نمی دانم که چه کنند بمن و نه بشما در زمان استقبال پی روی نمی نمایم مگر آن

الي وما انا الا نذير مبين قل ارايتم ان كان

سوی من و نیم من مگر بیم نماینده هویدا بگوی خبر دهید مرا اگر باشد این قرآن

من عند الله وكفرتم به وشهد شاهد من بني

از نزد خدای و کافر شوید بآن و گواهی دهد گواهی از پسران

اسرائيل على مثله فامن واستكبرتم ان الله لا

یعقوب بصحت آن یعنی عبد الله سلام بر مانند آن پس ایمان آرد آن شاهد و تکبر نمایید شما از قبول آن که خدای

يهدي القوم الظالمين وقال الذين كفروا للذين

راه ننماید گروه ستمکاران را و گویند آنان که کافر شدند مر آنان را که

امنوا لو كان خيرا ما سبقونا اليه واذ لم

ایمان آوردند که اگر بودی این دین بهتر پیشی نگرفتندی بر ما ضعیفان مومنان و چون

يهتدوا به فسيقولون هذا افك قديم و

راه نیافتند بآن دین پس گویند این قرآن دروغی دیرینه است و بود

من قبله كتاب موسى اماما ورحمة وهذا كتاب

از پیش قرآن یا پیش از محمد کتاب توریة موسی امامی و مقتدایی و بخشایشی از خدای و این کتاب است

مصدق لسانا عربيا لينذر الذين ظلموا وبشرى

باور دارنده و موافق کتب سابق بزبان عربی تا بیم نماید آنانرا که ستم کردند و بشارت مر

للمحسنين ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا

نیکوکاران را بدرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خدایست پس ثابت نمایند بر آن گفتار

فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون اولئك

پس هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند ایشان

اصحاب الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا

ملازمان بهشت اند حال آنکه جاودان باشند در آن برای پاداش آنچه بودند

يعملون ۝ ووصينا الانسان بوالديه احسانا
حملته امه كرها ووضعته كرها وحمله وفصاله
ثلثون شهرا حتى اذا بلغ اشده وبلغ اربعين سنة
قال رب اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي و
على والدي وان اعمل صالحا ترضه واصلح لي في
ذريتي اني تبت اليك واني من المسلمين اولئك
الذين نتقبل عنهم احسن ما عملوا ونتجاوز عن
سياتهم في اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا
يوعدون ۝ والذي قال لوالديه اف لكما اتعدانني

ان اخرج وقد خلت القرون من قبلي وهما يستغيثان
الله ويلك امن ان وعد الله حق فيقول ما هذا الا
اساطير الاولين ۝ اولئك الذين حق عليهم
القول في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس
انهم كانوا خاسرين ۝ ولكل درجات مما
عملوا وليوفيهم اعمالهم وهم لا يظلمون ۝ ويوم
يعرض الذين كفروا على النار اذهبتم طيباتكم
في حياتكم الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون
عذاب الهون بما كنتم تستكبرون في الارض بغير

نصف الحزب

الحق وبما كنتم تفسقون ۝ واذكر اخا عاد اذ
انذر قومه بالاحقاف وقد خلت النذر من بين
يديه ومن خلفه الا تعبدوا الا الله اني اخاف
عليكم عذاب يوم عظيم ۝ قالوا اجئتنا لتافكنا عن
الهتنا فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين ۝ قال
انما العلم عند الله وابلغكم ما ارسلت به ولكني
اريكم قوما تجهلون ۝ فلما راوه عارضا مستقبل
اوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به
ريح فيها عذاب اليم ۝ تدمر كل شيء بامر ربها فاصبحوا

لا يرى الا مساكنهم كذلك نجزي القوم
المجرمين ۝ ولقد مكناهم فيما ان مكناكم فيه
وجعلنا لهم سمعا وابصارا وافئدة فما اغنى عنهم
سمعهم ولا ابصارهم ولا افئدتهم من شيء اذ كانوا
يجحدون بايات الله وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
ولقد اهلكنا ما حولكم من القرى وصرفنا
الايات لعلهم يرجعون ۝ فلولا نصرهم الذين
اتخذوا من دون الله قربانا الهة بل ضلوا عنهم
وذلك افكهم وما كانوا يفترون ۝ واذ صرفنا

إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
سوی گروهی را از جنس پری میشنوند قرآن را پس چون حاضر شدند بمقام استماع
قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ
گفتند بعضی مر بعضی را خاموش شوید تا بشنوید پس چون فارغ شد از قرارت روی کردند سوی گروه ایشان بیم کنندگان
قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
گفتند ای گروه ما بدرستی که ما شنودیم قرآنی که فرو فرستاده شد پس از موسی
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ
تصدیق نماینده مر آن کتب را که پیش ازو بوده راه نماید سوی صواب و سوی راه راست
يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ
ای گروه ما اجابت نمایید خواننده دین خدا را که محمد است و ایمان آرید با و تا بیامرزد مر شما را خدای برخی
ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَنْ لَا يُجِبْ
از گناهان شما را و نگاه دهد شما را از عذاب دردناک و هر که فرمان نبرد
دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ
خواننده خدا را پس نیست فوت شونده از آن در زمین و نیست مر او را از غیر خدای
أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
دوستانی ایشان در گمراهی اند هویدا آیا ندیدند و ندانسته اند که خدای
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ
که آفرید آسمانها و زمین و در نماند و عاجز نشد با آفریدن آنها

بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قادر و توانا است بر آنکه زنده گرداند مردگان را آری بدرستی که او بر همه چیزی
قَدِيرٌ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ
توانا است و در آن روز که عرض کنند آنان را که کافر شدند بر آتش گویند آیا نیست
هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
این عذاب درست و بوده گویند آری حقیقت بحق پروردگار گوید خدای پس بچشید عذاب را
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ
آنچه بودید که کافر میشدید پس صبر نمای آنچنانکه صبر نمودند خداوندان جد
مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا
از پیغمبران بر جفای امتان و شتاب منمای جهت ایشان گویی ایشان در آن روز که ببینند آنچه
يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ
وعده میدهند شان درنگ نکرده اند در دنیا مگر یک ساعت از روز یعنی در مقابل اهوال قیامت
فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۝
پس هیچ هلاک کرده اند مگر گروهی را که خارج اند از فرمان خدای

سورة محمد صلعم مدنية ثمان وثلثون آية

بوقت بعارف و بامش ظفر و نصرت چهل و یکبار بخواند

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند مهربان بخشاینده

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ

آنان که کافر شدند بمحمد و منع کردند دیگرانرا از دین خدای باطل کرد خیرات اعمال

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را و ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

بر محمد صلی الله علیه و سلم یعنی قرآن و آن منزل صدق و صوابست از پروردگار ایشان زایل گرداند

وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ

و نیکو کرد حال و کار ایشان این جزا و کرده اضلال و تکفیر بسبب آنست که آنان که کافر شدند متابعت

وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ

و بدرستی که آنان که ایمان آوردند پی روی نمودند صواب را یعنی قرآن را از پروردگار ایشان

يَضْرِبُ اللهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ۝ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ

بیان پدید میکند خدای تعالی برای مردم داستانهای ایشان را پس چون ببینید آنان را

كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى اِذَا اَثْخَنْتُمُوهُمْ

که کافر شدند یا در قتال یا در دار الحرب پس بزنید گردنهای ایشانرا زدنی تا چون بسیار کشته باشید

فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاۤءً حَتّٰى

پس استوار گردانید بند را تا نگریزند پس چون اسیر گرفته باشید یا منت نهید بر ایشان به رها کردن

تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۝ ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاۤءُ اللهُ لَانْتَصَرَ

تا که بنهد حرب آلات و اثقال خود را کار همچنین است و اگر خواستی خدای هر آینه انتقام

مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا

از ایشان بی قتال شما با ایشان و لیکن تا امتحان نماید بعضی از شما را ببعضی تا محق از مبطل جدا گردد

فِي سَبِيلِ اللهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ

در راه دین خدای پس هرگز ضایع نکرده اند عملهای ایشانرا زود بود که راه نماید ایشانرا

بَالَهُمْ ۝ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝ يَا اَيُّهَا

آرد کار ایشانرا و در آرد ایشان را در بهشت که تعریف کرد و صف آن در قرآن برای ایشان

الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تَنْصُرُوا اللهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ

آنان که ایمان آوردند اگر یاری خواهید و نصرت کنید دین خدای را یاری دهد خدای شما و ثابت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا

و آنان که کافر شدند پس هلاک و خواری و دوری باد ایشانرا و باطل گردانید خدای عملهای

مَا اَنْزَلَ اللهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۝ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي

آنچه فرو فرستاد خدای از رسول و قرآن پس تباه گردانید خدای عملهای ایشان را ای پس نرفتند در

الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

زمین که بنگرند و ببینند که چگونه بود پایان و سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

دَمَّرَ اللهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَالُهَا ۝ ذٰلِكَ

حکم فرمود خدای بهلاک بر ایشان و مر کافرانراست مانندهای آن عقوبت این نصر مومنان و نقص کافران

قاتلوا

بأنّ الله مولى الّذين آمنوا وأنّ الكافرين لا مولى
بجهة آنست که خدای ناصر آنانست که ایمان آوردند و آنان که کافر اند هیچ ناصر نیست
لهم ۝ إنّ الله يدخل الّذين آمنوا وعملوا الصّالحات
مر ایشانرا بدرستی که خدای در می آرد آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را
جنّات تجري من تحتها الأنهار ط والّذين كفروا
در بوستانهایی که میرود از زیر درختان آن جویها و آنان که کافر شدند
يتمتّعون ويأكلون كما تأكل الأنعام و
برخورداری می نمایند و میخورند همچنانکه میخورند چهارپایان و
النّار مثوى لهم ۝ وكأيّن من قرية هي أشدّ قوّة
آتش جای ایشان نیست و بس از اهل شهری که آن سخت تر بود به قوة
من قريتك الّتي أخرجتك أهلكناهم فلا ناصر
از اهل شهر تو که بیرون کردند آن اهل ترا هلاک گردانیدیم ایشانرا پس
لهم ۝ أفمن كان على بيّنة من ربّه كمن زيّن له
مر ایشانرا ای پس آنکه هست بر حجتی ظاهر از پروردگار او یعنی محمد و امت او چون آنکس بود که
سوء عمله واتّبعوا أهواءهم ۝ مثل الجنّة الّتي
بدی کردار او و پی روی نمودند رایهای باطل ایشانرا ابو جهل و یاران او داستان
وعد المتّقون ط فيها أنهار من ماء غير آسن و
که وعده داده اند پرهیزکارانرا آنست که در آن جویها هست از آبی نا متغیر و

أنهار من لبن لم يتغيّر طعمه وأنهار من خمر لذّة
جویهایی از شیری که متغیر نشده طعم آن و جویهای از می بالذت
للشّاربين ۝ وأنهار من عسل مصفّى ط ولهم
مر آشامندگان را و جویهایی از انگبین صافی از کدورات و مر ایشانراست
فيها من كلّ الثّمرات ومغفرة من ربّهم ط كمن هو خالد
در آن بهشت از هر میوه و آمرزش از پروردگار ایشان آنکه حال وی این بود
في النّار وسقوا ماء حميما فقطّع أمعاءهم ۝
در آتش و آب دهندشان آبی بغایت گرم پس پاره پاره کرداند رودهای ایشانرا
ومنهم من يستمع إليك حتّى إذا خرجوا من عندك
و از کفار اند بعضی منافقان که گوش میدارند سوی تو بظاهر بی التفات بمعنی تا چون بیرون آیند از نزد تو
قالوا للّذين أوتوا العلم ماذا قال آنفا أولئك
گویند بر سبیل استهزاء آنان را که داده اند ایشانرا دانش از اصحاب چه چیز گفت پیغمبر الکنون که هیچ فهم نکردیم
الّذين طبع الله على قلوبهم واتّبعوا أهواءهم ۝
که مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان و پیروی نمودند رایهای باطل ایشانرا
والّذين اهتدوا زادهم هدى وآتاهم تقواهم ۝
و آنان که راه راست یافتند بایمان زیاده کرد ایشانرا خدای توفیق علم و عمل و داد ایشانرا
فهل ينظرون إلّا السّاعة أن تأتيهم بغتة فقد
پس هیچ چشم میدارند منافقان مگر آمدن قیامت را که آید ایشانرا ناگهان پس بتحقیق

جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم ذكريهم
آمد علامات آن از قلت کرم و علم و کثرت جهل و قطع رحم پس چگونه بود مرایشانرا چون آمد بایشان

فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك و
پس بدان یعنی ثابت باش بر آنکه نیست هیچ معبود مگر خدای و آمرزش خواه برای گناه تو که ترک

للمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم و
برای مومنان و مومنات و خدای میداند مواضع تردد شمارا یا گشتن

مثويكم ويقول الذين امنوا لولا نزلت سورة
و جای قرار شما و میگویند آنان که ایمان آوردند چرا نه فرو فرستادند سورتی مشتمل

فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال
پس چون فرو فرستند سورتی که احتمال نسخ ندارد و یاد کنند در آن فرمان کارزار را

رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك
ببینی تو بوقت نزول آن آنانرا که در دلهای ایشانست بیماری نفاق که می نگرند سوی تو

نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم طاعة و
نگرستن بیهوش شده از امارات مرگ پس وای بر ایشان از این اعتقاد فرمان برداری و

قول معروف فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله
گفتن نیکو مشتمل بر شرایط ادب بهترست ایشانرا پس چون بجد رسد کار جهاد بر ضعیفت پس اگر راست گفتندی

لكان خيرا لهم فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا
هر آینه بودی بهتر ایشانرا پس هیچ شاید بود شما اگر متولی امور مردم شوید که افساد کنید

في الارض وتقطعوا ارحامكم اولئك الذين
در زمین بقتل و غارت و قطع کنید خویشهای شمارا ایشان آنانند که

لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم افلا
دور گردانید از رحمت حق ایشانرا خدای پس ناشنوا گردانید ایشانرا و نابینا گردانید چشمهای بصیرت ایشانرا

يتدبرون القران ام على قلوب اقفالها ان
تامل نمی نمایند منافقان معانی قرآنرا تا بدانند آنرا یا نه که بر دلها سخت است قفلهای آن از بد پرستی که

الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين لهم
آنان که بازگشتند با حالت کفر از آن پس که ظاهر شد و ایشانرا

الهدى الشيطان سول لهم واملى لهم ذلك
راه دین خدای دیو بیاراست طریق گناه برای ایشان و بطمع افکندشان با مل دراز آنچه گفتیم

بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم
بسبب آنست که ایشان یعنی منافقان گفتند مر آنانرا یعنی مشرکانرا که کراهیت داشتند آنرا که فرو فرستاد خدای

في بعض الامر والله يعلم اسرارهم فكيف اذا
در بعضی از کارها از عداوت رسول میداند نهانی ایشانرا پس چون بود حال ایشان با جهد

توفتهم الملائكة يضربون وجوههم وادبارهم
قبض روح ایشان کنند فرشتگان حال آنکه میزنند رویهای ایشانرا و جانب پشت ایشانرا

ذلك بانهم اتبعوا ما اسخط الله وكرهوا رضوانه
آن عذاب بسبب آنست که ایشان متابعت نمودند آنرا که واجب گردانید عتاب خدای را از کتمان بعث

فاحبط اعمالهم ۞ ام حسب الذين في قلوبهم
مرض ان لن يخرج الله اضغانهم ۞ ولو نشاء
لاريناكهم فلعرفتهم بسيمٰهم ولتعرفنهم في
لحن القول والله يعلم اعمالكم ۞ ولنبلونكم
حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلوا
اخباركم ۞ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل
الله وشاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى
لن يضروا الله شيئا وسيحبط اعمالهم ۞ يا ايها الذين
امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول ولا تبطلوا

اعمالكم ۞ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل
الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم ۞ فلا تهنوا
وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون والله معكم
ولن يتركم اعمالكم ۞ انما الحيوة الدنيا لعب
ولهو وان تؤمنوا وتتقوا يؤتكم اجوركم
ولا يسئلكم اموالكم ۞ ان يسئلكموها فيحفكم تبخلوا
ويخرج اضغانكم ۞ ها انتم هؤلاء تدعون لتنفقوا
في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فانما يبخل عن
نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا

نصف الحزب

يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم

بدل آورد خدای گروهی را غیر شما پس نباشند در معاصی مانند شما بلکه مطیع رب باشند

سورة الفتح مدنية تسع وعشرون آية

ف

بلا خلاف

جهة فتح ونصرت چهل ویک بار بخواند

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم

بدرستی که ما گشاده گردانیدیم برای تو مکه را گشادنی ظاهر تا بیامرزد خدای مر ترا آنچه پیش رفت

من ذنبك وما تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك

از گناه تو صغایر یا ترک اولی وآنچه متاخر است از آمدن وتا تمام گرداند نعمت خود را بر تو وبرساند

صراطا مستقيما وينصرك الله نصرا عزيزا

براهی راست وتا یاری دهد ترا خدای نصرتی قوی با عزت

هو الذي انزل السكينة في قلوب المؤمنين

او آن خداییست که فرو فرستاد طمانینه وسکون وآرامش را با من وفتح وقوت ورحمت در دلهای مومنان

ليزدادوا ايمانا مع ايمانهم ولله جنود السموات

تا بیفزایند یقینی را با ایمان خود یا ایمان بجهاد با ایمان بر پیل متقدم ومر خدایراست لشکرهای

والارض وكان الله عليما حكيما ليدخل المؤمنين

د زمین وهست خدای دانا با حکمت تمام تا در آرد مردمان با ایمان

والمؤمنات جنات تجري من تحتها الانهار

وزنان با ایمان در بوستانهایی که میرود از زیر درختان آن جویها

خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم وكان ذلك

حال آنکه جاودانه باشند دران وزایل گرداند از ایشان بدیهای ایشان را وهست آن

عند الله فوزا عظيما ويعذب المنافقين و

نزد خدای پیروزی بزرگ وتا عذاب فرماید مردان منافق را و

المنافقات والمشركين والمشركات الظانين

زنان منافق را ومردان مشرک را وزنان مشرک را که گمان برده اند

بالله ظن السوء عليهم دائرة السوء وغضب

بخدای گمانی بد بآنکه خدای نصرت رسول ومومنان ننماید بر ایشانست هلاک وعاقبت بد وخشم گرفت

الله عليهم ولعنهم واعد لهم جهنم وساءت

خدای بر ایشان ولعنت فرمود ایشان را وساخته گردانید برای ایشان قعر دوزخ وبد

مصيرا ولله جنود السموات والارض وكان

جای بازگشتی ومر خدایراست لشکرهای آسمان وزمین وهست

الله عزيزا حكيما انا ارسلناك شاهدا ومبشرا

خدای غالب ودانا درست کار درست گفتار بدرستی که ما فرستادیم ترا حال آنکه گواهی بر امت

ومژده دهنده مومنان را

وَنَذِيرًا ۝ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا
يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا
يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ
فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ
لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ
يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ
بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا بَلْ

ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا ۝ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ
إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ
يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا

بل كانوا لا يفقهون إلا قليلا ۝ قل للمخلفين
من الأعراب ستدعون إلى قوم أولي بأس شديد
تقاتلونهم أو يسلمون فإن تطيعوا يؤتكم الله
أجرا حسنا وإن تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم
عذابا أليما ۝ ليس على الأعمى حرج ولا على
الأعرج حرج ولا على المريض حرج ومن يطع الله
ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها الأنهار
ومن يتول يعذبه عذابا أليما ۝ لقد رضي الله عن
المؤمنين إذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في

نصف

قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا
قريبا ۝ ومغانم كثيرة يأخذونها وكان
الله عزيزا حكيما ۝ وعدكم الله مغانم كثيرة تأخذونها
فعجل لكم هذه وكف أيدي الناس عنكم ولتكون آية
للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما ۝ وأخرى
لم تقدروا عليها قد أحاط الله بها وكان الله على
كل شيء قديرا ۝ ولو قاتلكم الذين كفروا
لولوا الأدبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا
سنة الله التي قد خلت من قبل ولن تجد لسنة الله

تبديلا ۝ وهو الذي كف ايديهم عنكم و

بدل كردنى وآن خدايست كه باز داشت دستهاى ايشانرا يعنى اهل مكه از شما و

ايديكم عنهم ببطن مكة من بعد ان اظفركم

دستهاى شما را از ايشان بزمين مكه بحديبيه از آن پس كه ظفر داد شما را

عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ۝ هم الذين

برايشان بهزيمت وهست خداى به آنچه ميكنيد بيناست ايشان آنانند كه

كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي

كافر شدند ومنع كردند ديگر اهل ا از مسجد حرام ومنع كردند قربانى را

معكوفا ان يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء

حال آنكه ممنوع ومحبوس بوده از آنكه برسد بجايگاه كشتن آن واگر نه مردانى بودندى با ايمان وزنانى

مؤمنات لم تعلموهم ان تطؤوهم فتصيبكم منهم

با ايمان كه نميدانستيد شما ايشانرا چه ايمان پنهان ميداشتند آنكه بزير پاى آريد ايشانرا در

معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته من يشاء

تبعه بى دانستنى تا درآرد خداى در بهشت خود هر كرا خواهد

لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا اليما

اگر جدا شدندى وتميز بودندى آن مسلمان از كفار هر آينه عذاب كردمى آنانرا كه كافر بودند

اذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية

چون بديد كردند آنان كه كافر شدند در دلهاى ايشان كبر را كبر

الجاهلية فانزل الله سكينته على رسوله وعلى

طايفه متقدم بر اسلام پس فرو فرستاد خداى سكينه ووقار ورحمت خود بر پيغمبر خود وبر

المؤمنين والزمهم كلمة التقوى وكانوا احق بها

مومنان وثابت داشت ايشانرا بر كلمه پرهيزكارى يعنى شهادتين وبودند سزاوارتر بآن

واهلها وكان الله بكل شيء عليما ۝ لقد صدق الله

وبودند اهل كلمه آن چه خبار امم ايشانند وهست خداى بهمه چيزى دانا بحقيقت راست گفت

رسوله الرءيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء

پيغمبر خود را خواب ديدن او حال آنكه صدق بود هر آينه درآييد شما در مسجد حرام اگر خواهد

الله امنين محلقين رءوسكم ومقصرين لا تخافون

خداى حال آنكه ايمنى باشيد از كفار گروهى سترنده سرهاى شما را وگروهى كوتاه كننده موى بار احال

فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا

پس دانست خداى آنرا كه ندانستيد از حكمت در تاخير فتح مكه پس تقدير كرد پيش از آن فتح مكه

قريبا ۝ هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين

نزديك يعنى فتح خيبر او آن خدايست كه فرستاد پيغمبر خود را براه راست ودين

الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا

صواب تا غالب گرداند دين اسلام را بحجت وبرهان بر او يان همه وبسنده است خداى گواه

محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار

محمد صلى الله عليه وسلم فرستاده خدايست وآنان كه با اواند از صحابه قوى دست اند ودرشت اند

فتح

خداى

نصف الحزب

رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ
بخشایندهٔ مهربان اند در میان ایشان بینی تو ایشانرا رکوع کنان سجده کنان میجویند با آن
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
تفضل از خدای و خشنودی بقبول اعمال صالحه نشانهٔ ایشان در رویهای ایشانست
مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ
از نشان سجده کردن آن وصف مذکور داستان عجب ایشانست در توریت و داستان
فِي الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْأَهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
در انجیل چون کشتی که بیرون آرد آغاز نبات اول که دانه بشکافد در زمین پس
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
پس راست بایستد بر ساقهای خود بشگفت آورد کشت قوی شده کشت کنندگانرا بنضارت و حسن
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
کافران را وعده داد خدای آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا
از ایشان آمرزشی و مزدی بزرگ

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ
ای آنان که ایمان آوردید تقدم منمایید در پیش حکم خدای و رسول او
وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
و بترسید از خدای بدرستی که خدای شنواست دانا باحوال شما ای آنان که ایمان آوردید
لَا تَرْفَعُوا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا
بلند مکنید در وقت سخن گفتن با پیغمبر آوازهای خودرا بالای آواز پیغمبر و بلند مکنید آواز
لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
برای او گفتار را چون بلند گردانیدن بعضی از شما برای بعضی که باطل شود کردارهای شما و حال
لَا تَشْعُرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
نه دانید بدرستی که آنان که فرو مینهند و پست میدارند آوازهای خودرا
رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى
پیغمبر خدای ایشان آنانند که آزمایش فرمود خدای دلهای ایشانرا برای پرهیزگاری
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ
مرایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ بدرستی که آنان که آواز میدهند ترا از
وَرَآءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ
پس حجرهای تو بیشتر ایشان عقل ندارند و نادانند که ترا باسم میخوانند و اگر ایشان

صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم والله
غفور رحيم ۝ يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسق بنبإ
فتبينوا أن تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين
واعلموا أن فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير
من الأمر لعنتم ولكن الله حبب إليكم الإيمان
وزينه في قلوبكم وكره إليكم الكفر والفسوق
والعصيان أولئك هم الراشدون ۝ فضلا من الله
ونعمة والله عليم حكيم ۝ وإن طائفتان من المؤمنين
اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت إحداهما على الأخرى

فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن فاءت
فأصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا إن الله يحب
المقسطين ۝ إنما المؤمنون إخوة فأصلحوا بين أخويكم
واتقوا الله لعلكم ترحمون ۝ يا أيها الذين
آمنوا لا يسخر قوم من قوم عسى أن يكونوا خيرا
منهم ولا نساء من نساء عسى أن يكن خيرا منهن
ولا تلمزوا أنفسكم ولا تنابزوا بالألقاب بئس
الاسم الفسوق بعد الإيمان ومن لم يتب
فأولئك هم الظالمون ۝ يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا

كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا
از بسیاری از گمان بدرستی که بعضی از گمان موجب بزه است و احوال یکدیگر بیاری
يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
یا د مکنید بعضی از شما بعضی را ای دوست میدارد یکی از شما که خورد
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
گوشت برادر خودرا در حالتی که مرده باشد پس مکروه دارید شما آنرا و بترسید از خدای بدرستی
رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَ
مهربانست ای مردمان بدرستی که ما آفریدیم شمارا از نری و
أُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ
ماده یعنی آدم و حوا وگردانیدیم شما را خاندانهای بزرگ وخاندانهای خرد تا یکدیگر را بشناسید
أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ قَالَتِ
که گرامی ترین شما نزد خدای پرهیزکارترین شماست بدرستی که خدای داناست آگاه از بواطن
الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا
اهل بادیه ایمان آوردیم بگوی ایمان نیاوردید از دل پاک ولیکن بگویید اقرار کردیم بزبان
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَ
و هنوز در نیامده تصدیق قلبی در دلهای شما و اگر فرمان برید خدای را و
رَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
رسول اورا نقصان نکند شمارا از ثواب کارهای نیک چیزی بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
بدرستی که مومنان حقیقی آنانند که ایمان آورند بخدای و پیغمبر او پس بشک نیفتادند
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ
و مخلص بودند وکوشش نمایند باموال ایشان و نفسهای ایشان در راه دین خدای ایشانند
هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
ایشان راست گویان بگوی ای می آموزانید خدایرا کار دین خود وخدای میداند
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است و خدای بهمه چیزی
عَلِيمٌ ۝ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ
داناست منت مینهند بر تو برای آنکه گردن نهادند بگوی منت منهید برمن
إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ
این انقیاد ظاهر شمارا بلکه خدای منت مینهد برشما که راه نمود شمارا سوی ایمان حقیقی اگر
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
هستید شما راست گویان بدرستی که خدای میداند نهانی آسمانها و زمین را

خمس واربعون	وَاللَّهُ بَصِيرٌ وخدای بیناست بِمَا تَعْمَلُونَ بهرچه میکنید	سورة ق

بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

ق والقرآن المجيد بل عجبوا أن جاءهم
منذر منهم فقال الكافرون هذا شيء عجيب
أإذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد قد
علمنا ما تنقص الأرض منهم وعندنا كتاب
حفيظ بل كذبوا بالحق لما جاءهم فهم في أمر
مريج أفلم ينظروا إلى السماء فوقهم كيف
بنيناها وزيناها وما لها من فروج والأرض
مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبتنا فيها من

460

كل زوج بهيج تبصرة وذكرى لكل عبد
منيب ونزلنا من السماء ماء مباركا
فأنبتنا به جنات وحب الحصيد والنخل باسقات
لها طلع نضيد رزقا للعباد وأحيينا به بلدة
ميتا كذلك الخروج كذبت قبلهم قوم
نوح وأصحاب الرس وثمود وعاد وفرعون
وإخوان لوط وأصحاب الأيكة وقوم تبع
كل كذب الرسل فحق وعيد أفعيينا بالخلق
الأول بل هم في لبس من خلق جديد ولقد

خلقنا الانسان ونعلم ما توسوس به نفسه
ونحن اقرب اليه من حبل الوريد ۝ اذ يتلقى
المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد ۝ ما
يلفظ من قول الا لديه رقيب عتيد ۝ وجاءت
سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ۝
ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد ۝ وجاءت
كل نفس معها سائق وشهيد ۝ لقد كنت
في غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك
اليوم حديد ۝ وقال قرينه هذا ما لدي عتيد ۝

نصف الحزب

القيا في جهنم كل كفار عنيد ۝ مناع للخير
معتد مريب ۝ الذي جعل مع الله الها اخر
فالقياه في العذاب الشديد ۝ قال قرينه ربنا
ما اطغيته ولكن كان في ضلال بعيد ۝ قال
لا تختصموا لدي وقد قدمت اليكم بالوعيد ۝
ما يبدل القول لدي وما انا بظلام للعبيد ۝ يوم
نقول لجهنم هل امتلات وتقول هل من مزيد ۝
وازلفت الجنة للمتقين غير بعيد ۝ هذا ما
توعدون لكل اواب حفيظ ۝ من خشي الرحمن بالغيب

وجاء بقلب منيب ۝ ادخلوها بسلام ذلك
و آید با دلی بازگردنده بحق درآیند دران بهشت با سلامت از عذاب آن

يوم الخلود ۝ لهم ما يشاءون فيها ولدينا مزيد ۝
زمان دخول وقت تقدیر جاوید است و ایشان راست هر آنچه خواهند دران بهشت و نزد ماست زاید

وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم اشد منهم
و چند آنکه هلاک کردانیدیم پیش از ایشان یعنی اهل مکه اهل هر زمانه که ایشان سخت

بطشا فنقبوا في البلاد هل من محيص ۝ ان في
قوت بر مردم پس تفتیش کردند در شهرها که هیچ گریزگاهی نیست از حکم … بدرستی که در

ذلك لذكرى لمن كان له قلب او القى السمع و
اینها که گفتیم درین سوره هر آینه پندیست و عبرتی مر آنکس را که هست مر او را دلی دریابنده

هو شهيد ۝ ولقد خلقنا السموات والارض و
و او حاضر بود نه غافل و بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را و

ما بينهما في ستة ايام وما مسنا من لغوب ۝
آنچه میان آسمان و زمین است در مقدار شش روز و نه رسید بما هیچ تعبی

فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل
پس شکیبایی نمای بر آنکه میگویند از مطاعن و نمازگزار حال آنکه مقرون به ستایش پروردگار تو

طلوع الشمس وقبل الغروب ۝ ومن الليل فسبحه
برآمدن آفتاب و پیش از فروشدن و چیزی از شب نمازگذار برای خدای

وادبار السجود ۝ واستمع يوم يناد المناد من
و بپاکی یاد نمای او را در اعقاب صلوات و بشنو … آنچه خواهیم گفت از احوال قیامت دران روز

مكان قريب ۝ يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك
جایگاهی نزدیک صخره بیت المقدس دران روز که بشنوند آواز صور را نفخه دوم را براستی آن روز

يوم الخروج ۝ انا نحن نحي ونميت والينا المصير ۝
روز بیرون آمدنست از قبور بدرستی که ما زنده میکردانیم خلق را و می میرانیم و بما است بازگشتن

يوم تشقق الارض عنهم سراعا ذلك حشر
دران روز که شکافته شود زمین از ایشان شتابان باشند بحشر آن گرد آوردنی است

علينا يسير ۝ نحن اعلم بما يقولون وما انت عليهم
بر ما آسان ما داناتریم به آنچه میگویند از مطاعن و انکار و نه ای تو بر ایشان

بجبار ۝ فذكر بالقران من يخاف وعيد ۝
مستولی و قاهر پس پند ده یا محمد بقرآن آنرا که ترسد از بیم نمودن

سورة والذاريات مكية ستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ۝ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ۝ فَالْجَارِيَاتِ
يُسْرًا ۝ فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ
وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ
إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۝ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ
قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ
يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ
يُفْتَنُونَ ۝ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ

مُحْسِنِينَ ۝ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝ وَ
بِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ
وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَفِي السَّمَاءِ
رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ
أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا

الجزو ٢٧

تأكلون ۝ فأوجس منهم خيفة قالوا لا
تخف وبشروه بغلام عليم ۝ فأقبلت امرأته
في صرة فصكت وجهها وقالت عجوز عقيم ۝ قالوا
كذلك قال ربك إنه هو الحكيم العليم ۝ قال
فما خطبكم أيها المرسلون ۝ قالوا إنا أرسلنا
إلى قوم مجرمين ۝ لنرسل عليهم حجارة من طين ۝
مسومة عند ربك للمسرفين ۝ فأخرجنا من
كان فيها من المؤمنين ۝ فما وجدنا فيها غير بيت
من المسلمين ۝ وتركنا فيها آية للذين يخافون

العذاب الأليم ۝ وفي موسى إذ أرسلناه إلى
فرعون بسلطان مبين ۝ فتولى بركنه وقال
ساحر أو مجنون ۝ فأخذناه وجنوده فنبذناهم
في اليم وهو مليم ۝ وفي عاد إذ أرسلنا عليهم
الريح العقيم ۝ ما تذر من شيء أتت عليه إلا
جعلته كالرميم ۝ وفي ثمود إذ قيل لهم
تمتعوا حتى حين ۝ فعتوا عن أمر ربهم فأخذتهم
الصاعقة وهم ينظرون ۝ فما استطاعوا
من قيام وما كانوا منتصرين ۝ وقوم نوح

من قبل انهم كانوا قوما فاسقين ۝ والسماء
بنيناها بايد وانا لموسعون ۝ والارض فرشناها
فنعم الماهدون ۝ ومن كل شيء خلقنا
زوجين لعلكم تذكرون ۝ ففروا الى الله اني
لكم منه نذير مبين ۝ ولا تجعلوا مع الله الها
اخر اني لكم منه نذير مبين ۝ كذلك ما اتى
الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون
اتواصوا به بل هم قوم طاغون ۝ فتول عنهم فما
انت بملوم ۝ وذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين

وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون ۝ ما
اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون ۝ ان
الله هو الرزاق ذو القوة المتين ۝ فان للذين
ظلموا ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم فلا يستعجلون
فويل للذين كفروا من يومهم الذي يوعدون

سورة والطور مكية تسع واربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور ۝ وكتاب مسطور ۝ في رق منشور ۝ و

والبيت المعمور ۝ والسقف المرفوع ۝ والبحر
المسجور ۝ ان عذاب ربك لواقع ۝ ما له من
دافع ۝ يوم تمور السماء مورا ۝ وتسير الجبال
سيرا ۝ فويل يومئذ للمكذبين ۝ الذين هم
في خوض يلعبون ۝ يوم يدعون الى نار جهنم
دعا ۝ هذه النار التي كنتم بها تكذبون ۝
افسحر هذا ام انتم لا تبصرون ۝ اصلوها فاصبروا
او لا تصبروا سواء عليكم انما تجزون ما كنتم
تعملون ۝ ان المتقين في جنات ونعيم ۝ فاكهين

بما اتيهم ربهم ووقيهم ربهم عذاب الجحيم ۝
كلوا واشربوا هنيا بما كنتم تعملون ۝ متكئين
على سرر مصفوفة وزوجناهم بحور عين ۝ و
الذين امنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم
ذريتهم وما التناهم من عملهم من شيء كل
امرئ بما كسب رهين ۝ وامددناهم بفاكهة
ولحم مما يشتهون ۝ يتنازعون فيها كاسا
لا لغو فيها ولا تاثيم ۝ ويطوف عليهم غلمان
لهم كانهم لؤلؤ مكنون ۝ واقبل بعضهم

نصف الحزب

على بعض يتساءلون ۝ قالوا إنا كنا قبل في أهلنا
مشفقين ۝ فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم
إنا كنا من قبل ندعوه إنه هو البر الرحيم
فذكر فما أنت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون
أم يقولون شاعر نتربص به ريب المنون ۝ قل
تربصوا فإني معكم من المتربصين ۝ أم تأمرهم
أحلامهم بهذا أم هم قوم طاغون ۝ أم يقولون
تقوله بل لا يؤمنون ۝ فليأتوا بحديث مثله إن
كانوا صادقين ۝ أم خلقوا من غير شيء أم هم

الخالقون ۝ أم خلقوا السموات والأرض بل
لا يوقنون ۝ أم عندهم خزائن ربك أم هم
المسيطرون ۝ أم لهم سلم يستمعون فيه فليأت
مستمعهم بسلطان مبين ۝ أم له البنات
ولكم البنون ۝ أم تسألهم أجرا فهم من مغرم
مثقلون ۝ أم عندهم الغيب فهم يكتبون
أم يريدون كيدا فالذين كفروا هم المكيدون
أم لهم إله غير الله سبحان الله عما يشركون
وإن يروا كسفا من السماء ساقطا يقولوا سحاب

مركوم ۝ فذرهم حتى يلاقوا يومهم الذي

فيه يصعقون ۝ يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا

ولا هم ينصرون ۝ وإن للذين ظلموا عذابا دون

ذلك ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝ واصبر

لحكم ربك فإنك بأعيننا وسبح بحمد ربك

حين تقوم ۝ ومن الليل فسبحه وإدبار النجوم

الثمن الثامن

سورة والنجم مكية اثنتان وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم إذا هوى ۝ ما ضل صاحبكم وما غوى

وما ينطق عن الهوى ۝ إن هو إلا وحي يوحى

علمه شديد القوى ۝ ذو مرة فاستوى ۝ و

هو بالأفق الأعلى ۝ ثم دنا فتدلى ۝ فكان

قاب قوسين أو أدنى ۝ فأوحى إلى عبده ما أوحى

ما كذب الفؤاد ما رأى ۝ أفتمارونه على ما يرى

ولقد رآه نزلة أخرى ۝ عند سدرة المنتهى

عندها جنة المأوى ۝ إذ يغشى السدرة ما

يغشى ۝ ما زاغ البصر وما طغى ۝ لقد رأى من

الحزب

اٰيٰاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ۝ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰى ۝ وَ
عجایب قدرت پروردگار خود آیات بزرگتر را ای پس دیدید آن دو صنم لات و عزی و
مَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ۝ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ
صنم سیوم را که باز پس نزیست بمرتبه ای مر شما راست نرینه و خدای راست
الْاُنْثٰى ۝ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى ۝ اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاۤءٌ
مادینه آن قسمت که کردید آنگاه قسمتیست با جور و حیف نیست اصنام مگر نامهایی
سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاۤؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ
وضع کردید آنرا شما و پدران شما نفرستاد خدای بثبوت آن اسما هیچ حجتی و
سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ
برهانی متابعت نمی نمایید مگر گمان را و آنرا که دوست میدارد نفوس اماره شما
وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰى ۝ اَمْ لِلْاِنْسَانِ
و بحقیقت آمد بدیشان از پروردگار ایشان قرآن و بیان پیغمبر آیا نه که مر آدمی راست
مَا تَمَنّٰى ۝ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ۝ وَكَمْ مِنْ
آنچه خواست پس مر خدای راست آن جهان و این جهان و بسیار از
مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا
فرشتگان در آسمانها که فایده ندهد خواهش ایشان هیچ چیز را مگر
مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَاۤءُ وَيَرْضٰى ۝ اِنَّ الَّذِينَ
از آن پس که دستوری دهد خدای در شفاعت مر آنرا که خواهد و پسندد بدرستی که آنان

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰۤئِكَةَ تَسْمِيَةَ
که ایمان نمی آرند بآن جهان هر آینه نام مینهند فرشتگانرا چون نام نهادن
الْاُنْثٰى ۝ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ
مادینه و نیست مر ایشانرا بآنچه میگویند هیچ دانشی پیروی نمی نمایند مگر گمانرا
وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۝ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى
و بدرستی که گمان و تخمین فایده ندهد بجای صدق و یقین از حق هیچ چیز را پس اعراض کن از آنکسی که اعراض
عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ
از یاد آوردن ما و نخواست مگر زندگانی این جهان را آن طلب دنیا و اعراض از مولی
مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ
از دانش بدرستی که پروردگار تو او داناترست بآنکه گمراهست از دین او و
هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَ
او داناترست بآنکه راه یافت و مر خدایراست آنچه در آسمانهاست و
مَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اَسَاۤؤُا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ
آنچه در زمین است تا پاداش دهد آنانرا که بدی کردند بآنچه کرده باشند و پاداش دهد
الَّذِينَ اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰى ۝ اَلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبٰۤئِرَ
آنانرا که نیکی کردند بخصلت نیکوتر آنان که دوری می نمایند از گناهان بزرگ
الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
و از کارهای شنیع مگر از گناهان خرد بدرستی که پروردگار تو فراخ

الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ
أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنفُسَكُمْ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ وَأَعْطَىٰ
قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ أَعِندَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ
أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي
وَفَّىٰ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَأَن لَّيْسَ
لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ
ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ
وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ مِن نُّطْفَةٍ
إِذَا تُمْنَىٰ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ وَأَنَّهُ
هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ وَأَنَّهُ
أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ وَقَوْمَ
نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ وَ
الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ
أَزِفَتِ الْآزِفَةُ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ
أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ۝ سجده
وشما ومعرضيد پس سجده بريد مرخدا يرا و پرستش نمائيد

سورة الساعة مكية خمسون وخمس آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداى بخشاينده مهربان

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً
نزديک شد قيامت وشکافته شد ماه واگر ببينند معجزه را كه دال باشد

يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا
اعراض كنند وگويند اين جادويى است ثابت محكم وتكذيب نمودند ومتابعت نمودند

اَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
رايهاى باطل ايشانرا وهر كارى قرار گيرنده است برحدى معلوم وبتحقيق آمد ايشانرا

مِنَ الْاَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
از خبرهاى امم سابقه يا اخبار آخرت آنچه در انست زجرى وتهديدى اين قرآن يا ارسال رسول حكمتى

تُغْنِ النُّذُرُ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ
پس اعراض كن از ايشان روزى كه خواهد خواننده اسرافيل يا جبرئيل

نُكُرٍ ۝ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ
ستمگر قيامت حال آنكه ذليل وضعيف بود چشمهاى ايشان بيرون آيند از گورها

كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۝ مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ
گويى ايشان ملخى اند پراكنده در آفاق حال آنكه شتابان باشند سوى خواننده گويند

الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
كافران اين روزى دشوارست تكذيب نمودند پيش از ايشان گروه

نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۝ فَدَعَا
نوح پس تكذيب نمودند بنده ما را نوح وگفتند اين ديوانه است وراندند او را پس خواند

رَبَّهُ اَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاءِ
پروردگار خود را بدرستى كه من غلبه شده ام پس عذاب فرماى پس گشاديم درهاى آسمانها را

بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلٰى اَمْرٍ
بآبى ريزان چهل روز وگشاديم زمين را چشمها پس فراهم رسيد آن دو آب برحالتى مقدر

قَدْ قُدِرَ ۝ وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝
از اهلاک قوم نوح وبرداشتيم او را بركشتى خداوند تختها ومسمارها

تَجْرِي بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝ وَلَقَدْ
حال آنكه ميرفت محفوظ بعين عنايت ما براى پاداش مر آنكس را كه مجحود نموده شده بود يعنى نوح وبتحقيق

تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
ما گذاشتيم آن كشتى را محل اعتبارى پس هيچ پند گيرنده پس چگونه بود عذاب من

نصف الحزب

وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ
نُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ
مُسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ
فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي
ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا
بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۝ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ

الْأَشِرُ ۝ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ
وَاصْطَبِرْ ۝ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ
شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ۝ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝ نِعْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ

الرَّحْمٰنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ۝ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ
الْبَيَانَ ۝ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ
يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ اَلَّا
تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَ
لَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ۝
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ
ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝ وَخَلَقَ الْجَآنَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ رَبُّ

الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ
الْمَرْجَانُ ۝ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلَهُ
الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ۝ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقٰى
وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۝ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَسْئَلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ۝ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

تكذبان ۝ سنفرغ لكم ايه الثقلان ۝ فباي آلاء
ربكما تكذبان ۝ يا معشر الجن والانس ان استطعتم
ان تنفذوا من اقطار السموات والارض فانفذوا
لا تنفذون الا بسلطان ۝ فباي آلاء ربكما
تكذبان ۝ يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس
فلا تنتصران ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ فاذا
انشقت السماء فكانت وردة كالدهان ۝
فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيومئذ لا يسئل عن
ذنبه انس ولا جان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان

يعرف المجرمون بسيمهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام ۝
فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ هذه جهنم التي
يكذب بها المجرمون ۝ يطوفون بينها وبين حميم
ان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ ولمن خاف مقام
ربه جنتان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ ذواتا
افنان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهما عينان
تجريان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهما
من كل فاكهة زوجان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان
متكئين على فرش بطائنها من استبرق وجنى الجنتين

دان • فبأي آلاء ربكما تكذبان • فيهن قاصرات
الطرف لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان • فبأي
آلاء ربكما تكذبان • كأنهن الياقوت والمرجان
فبأي آلاء ربكما تكذبان • هل جزاء الإحسان
إلا الإحسان • فبأي آلاء ربكما تكذبان • و
من دونهما جنتان • فبأي آلاء ربكما تكذبان
مدهامتان • فبأي آلاء ربكما تكذبان • فيهما
عينان نضاختان • فبأي آلاء ربكما تكذبان
فيهما فاكهة ونخل ورمان • فبأي آلاء ربكما

تكذبان • فيهن خيرات حسان • فبأي آلاء ربكما
تكذبان • حور مقصورات في الخيام • فبأي
آلاء ربكما تكذبان • لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان
فبأي آلاء ربكما تكذبان • متكئين على رفرف
خضر وعبقري حسان • فبأي آلاء ربكما تكذبان
تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام

سورة الواقعة مكية ستة وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا وَبُسَّتِ

الْجِبَالُ بَسًّا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ

أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ وَالسَّابِقُونَ

السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ عَلَى سُرُرٍ

مَوْضُونَةٍ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ

وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ

مِنْ مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ وَفَاكِهَةٍ

مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا

سَلَامًا وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي

سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ وَ

مَاءٍ مَسْكُوبٍ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا

مَمْنُوعَةٍ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرُبًا أَتْرَابًا لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ثُلَّةٌ

مِنَ الْاَوَّلِينَ ۝ وَثُلَّةٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ۝ وَاَصْحَابُ
الشِّمَالِ مَا اَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ
مِنْ يَحْمُومٍ ۝ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا
يَقُولُونَ ۝ اَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا اَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝
اَوَاٰبَاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ۝ قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ۝
لَمَجْمُوعُونَ ۝ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا
الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ۝
فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ۝ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۝ ءَاَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ عَلٰى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُولٰى
فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۝ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ
اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ
تَفَكَّهُونَ ۝ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝ اَفَرَاَيْتُمُ
الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۝ ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ

المنزلون لو نشاء جعلناه اجاجا فلولا تشكرون
افرايتم النار التي تورون ءانتم انشاتم شجرتها ام
نحن المنشئون نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين
فسبح باسم ربك العظيم فلا اقسم بمواقع النجوم
وانه لقسم لو تعلمون عظيم انه لقرآن كريم في
كتاب مكنون لا يمسه الا المطهرون تنزيل من
رب العالمين افبهذا الحديث انتم مدهنون و
تجعلون رزقكم انكم تكذبون فلولا اذا بلغت
الحلقوم وانتم حينئذ تنظرون ونحن اقرب اليه

الحزب

ولكن لا تبصرون فلولا ان كنتم صادقين فاما
ان كان من المقربين فروح وريحان وجنت نعيم
واما ان كان من اصحاب اليمين فسلام لك من اصحاب
اليمين واما ان كان من المكذبين الضالين فنزل من
حميم وتصلية جحيم ان هذا لهو حق اليقين
فسبح باسم ربك العظيم

سورة الحديد مدنية تسع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموات والارض وهو العزيز
الحكيم له ملك السموات والارض يحيي ويميت
وهو على كل شيء قدير هو الاول والاخر والظاهر
والباطن وهو بكل شيء عليم هو الذي خلق السموات
والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش
يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من
السماء وما يعرج فيها وهو معكم اين ما كنتم
والله بما تعملون بصير له ملك السموات والارض
والى الله ترجع الامور يولج الليل في النهار

480

ويولج النهار في الليل وهو عليم بذات الصدور
امنوا بالله ورسوله وانفقوا مما جعلكم مستخلفين
فيه فالذين امنوا منكم وانفقوا لهم اجر كبير
وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا
بربكم وقد اخذ ميثاقكم ان كنتم مؤمنين هو الذي
ينزل على عبده ايات بينات ليخرجكم من الظلمات الى
النور وان الله بكم لرءوف رحيم وما لكم الا تنفقوا
في سبيل الله ولله ميراث السموات والارض
لا يستوي منكم من انفق من قبل الفتح وقاتل اولئك

أعظم درجة من الذين أنفقوا من بعد وقاتلوا و
كلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير
من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه
له وله أجر كريم يوم ترى المؤمنين والمؤمنات
يسعى نورهم بين أيديهم وبأيمانهم بشراكم اليوم
جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ذلك
هو الفوز العظيم يوم يقول المنافقون والمنافقات
للذين آمنوا انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا
وراءكم فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له

نصف الحزب

باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب
ينادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم
فتنتم أنفسكم وتربصتم وارتبتم وغرتكم الأماني
حتى جاء أمر الله وغركم بالله الغرور فاليوم لا
يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا مأواكم
النار هي مولاكم وبئس المصير ألم يأن للذين آمنوا
أن تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا
كالذين أوتوا الكتاب من قبل فطال عليهم الأمد
فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون اعلموا أن

اللّٰه يحيى الارض بعد موتها قد بيّنّا لكم الايات
خدای زنده میکرداند زمین را پس از مردن آن بحقیقت بیان کردیم برای شما دلایل را
لعلّكم تعقلون ۝ انّ المصّدّقين والمصّدّقات و
تا مگر شما دریابید بدرستی که مردان صدقه دهنده وزنان صدقه دهنده و
اقرضوا اللّٰه قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم اجر
آنان که قرض دهند خدایرا قرض دادن نیکو دوباره کردانند برای ایشان وایشانرا
كريم ۝ والّذين امنوا باللّٰه ورسله اولٰئك هم الصّدّيقون
تمام وآنان که ایمان آوردند بخدای وپیغمبران فرستاده او ایشان ایشانند بغایت راست
والشّهداء عند ربّهم لهم اجرهم ونورهم و
وشهیدان نزد پروردگار ایشان مرایشانراست مزد ایشان وروشنی طاعة ایشان
الّذين كفروا وكذّبوا باياتنا اولٰئك اصحاب
آنان که کافر شدند وتکذیب نمودند آیتهای مارا ایشان اند ملازمان
الجحيم ۝ اعلموا انّما الحيوة الدّنيا لعب ولهو وزينة
دوزخ بدانید که زندگانی این جهان لعب ولهو وبار لیست ومشغولی
وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد
وسبب غلبه جستن بکثرت در مالها و فرزندان
كمثل غيث اعجب الكفّار نباته ثمّ يهيج فتريه مصفرّا
چون مانند باران که بشگفت آورد منکران نعمت را رستن او پس خشک شود پس بینی تو اورا زرد

ثمّ يكون حطاما وفي الاخرة عذاب شديد ۝ و
پس شود گیاه خشک ودر آن جهان عذاب سخت است ومر کافرانرا و
مغفرة من اللّٰه ورضوان وما الحيوة الدّنيا الّا متاع
آمرزش از خدای وخشنودی مؤمنانرا ونیست زندگانی این جهان مگر برخورداری
الغرور ۝ سابقوا الى مغفرة من ربّكم وجنّة عرضها
فریب پیشی گیرید سوی آمرزشی از پروردگار شما وبهشتی که پهنای آن
كعرض السّماء والارض اعدّت للّذين امنوا باللّٰه و
چون پهنای آسمان وزمین است مهیّا ساخته اند برای آنان که ایمان آوردند بخدای و
رسله ذلك فضل اللّٰه يؤتيه من يشاء واللّٰه ذو
پیغمبران او آن ثواب بخشایش خدا است بدهد آنرا بدان که خواهد وخدای صاحب
الفضل العظيم ۝ ما اصاب من مصيبة في الارض و
بخشایش بزرگست نرسد هیچ رسنده در زمین از قحط ووبا وغلا و
لا في انفسكم الّا في كتاب من قبل ان نبرأها انّ ذلك
نه در تنهای شما از امراض وفتن مگر در لوح محفوظ مکتوبست ازان پیش که آفریدیم آن نفوس را
على اللّٰه يسير ۝ لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا
بر خدای آسانست تا اندوهگن نشوید برآنچه فوت شد از شما از نعمت دنیا وشاد نشوید
بما اتيكم واللّٰه لا يحبّ كلّ مختال فخور ۝ الّذين
بدانچه داد شمارا وخدای دوست ندارد هر خرامنده فخر نماینده را آنان که

يبخلون ويأمرون الناس بالبخل ومن يتول فإن الله
هو الغني الحميد ۝ لقد أرسلنا رسلنا بالبينات و
أنزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس
بالقسط وأنزلنا الحديد فيه بأس شديد ومنافع
للناس وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب إن
الله قوي عزيز ۝ ولقد أرسلنا نوحا وإبراهيم وجعلنا
في ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم مهتد وكثير
منهم فاسقون ۝ ثم قفينا على آثارهم برسلنا و
قفينا بعيسى ابن مريم وآتيناه الإنجيل وجعلنا

في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية
ابتدعوها ما كتبناها عليهم إلا ابتغاء رضوان الله
فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم أجرهم
وكثير منهم فاسقون ۝ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله
وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل
لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم ۝ لئلا
يعلم أهل الكتاب ألا يقدرون على شيء من فضل
الله وأن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
العظيم ۝

سورة المجادلة مدنية ثنتان وعشرون

سر با بر خاک خواند و با وه بدمد
و بطرف خصمان انداز و بصلح باز
آید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای پروردگار بخشاینده مهربان

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى
بتحقیق اجابت فرمود خدای سخن آن زن که مراجعت میمود با تو در شان شوهر خویش و شکایت می برد

اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ الَّذِينَ
بخدای و خدای میشنود سخن گفتن شما را با یکدیگر بدرستی که خدای شنواست بینا باحوال و آنان

يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ
لفظ ظهار یاد میکنند از شما از زنان ایشان نه اند آن زنان بتحقیق مادر ایشان نیست

إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ
مگر آن زنان که زادند ایشان را و بدرستی که ایشان هر آینه میگویند بلفظ ظهار ناگفتنی را از گفتار

وَزُورًا وَإِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
بدروغ و بدرستی که خدای هر آینه جرم فرو گذارنده آمرزگار است و آنان که لفظ ظهار یاد میکنند

مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ
از زنان ایشان پس باز میگردند سوی آنچه گفتند از لفظ ظهار پس بر ایشان است آزاد کردن برده

أَنْ يَتَمَاسَّا ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝
که بهم رسند زن و شوهر آن تغلیظ و حکم بکفارت پند داده میشوید بران تا ترک ظهار کنید و خدای بدانچه کار میکنید

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا
پس هر که نیابد پس بروست روزه دو ماه پیاپی پیش از آن که بهم رسند

فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذٰلِكَ
پس هر که نتواند روزه داشتن بواسطه هرم یا مرض پس بروست طعام دادن شصت بیچاره آن بیان

لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ وَلِلْكَافِرِينَ
و تخفیف یا توسع برای آنست که بگروید بخدای و پیغمبر او و آنچه گفتیم از تواضع امر و نهی حدود خدایست و مر کافران را

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا
عذابی دردناک بدرستی که آنان که مخالفت می نمایند با خدای و پیغمبر او خوار و هلاک باشند

كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
چنانکه خوار و هلاک شدند آنان که پیش از ایشان بودند از کفار و بتحقیق فرستادیم معجزات روشن

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا
و مر کافرانراست عذابی خوار کننده روزی که برانگیزاند ایشانرا خدای همگان را

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ
پس بیاگاهاند ایشانرا بدانچه کرده باشند بر شمرده و ثبت کرده آنرا خدای و فراموش کرده اند ایشان آنرا و خدای بر همه

شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
چیزی گواه است آیا ندانستی که خدای میداند آنرا که در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ
و آنرا که در زمین است نباشد هیچ راز گفتن سه تن مگر او

رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ
چهارم ایشان بود بدانش و نه پنج تن مگر او ششم ایشان بود و نه فرود تر

مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا
ازان عدد و نه بیشتر مگر او با ایشان هرکجا که باشند
ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
پس بیاگاهاند ایشانرا بانچه کرده باشند روز قیامت بدرستی که خدای بهمه چیزی داناست
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
ای ننگرستی سوی آنان که باز داشته شدند از راز گفتن پس باز میگردند سوی آنچه بازداشته شدند
عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
ازان و راز میگویند بموجب بزه و دشمنی و بیدادی و نافرمانی
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَ
پیغمبر و چون آیند بتو پرسش نمایند ترا بانچه پرسش نفرموده ترا بآن خدای
يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
و میگویند در تنهای ایشان چرا عذاب نمیکند مارا خدای بانچه میگوییم بسنده است
جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
دوزخ درآیند دران پس بدا جای بازگشتن ای آنان که ایمان آوردید چون
تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
راز گویید پس راز مگویید بموجب بزه و نافرمانی و دشمنی و نافرمانی
الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي
رسول و راز گویید به نیکویی و پرهیزکاری و بترسید از خدای آنکه

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ
باجزای او گرد آرند شمارا بدرستی که راز گفتن باثم ازکار دیو است وتنها بین او تا اندوهگین کند
الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَ
آنانرا که ایمان آوردند و نیست گزند رساننده مومنان هیچ چیز مگر بفرمان خدای و
عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
بر خدای باید که توکل کنند مومنان ای آنان که ایمان آوردند
إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ
چون گویند مرشمارا بی فراخی نشینید در مجالس رسول پس گشاده نشینید تا گشاده گرداند
وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا
و چون گویند برخیزید پس برخیزید برای نماز و جهاد تا بلند گرداند خدای آنانرا که ایمان آوردند
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا
از شما و آنانرا که داده اند ایشانرا دانش مرتبها در بهشت و خدای بانچه
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ
میکنید آگاه است ای آنان که ایمان آوردند چون راز گویید با پیغمبر
فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَةً ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
پس فراپیش دارید پیش از راز گفتن شما صدقه را با ستحقاق این تقدیم صدقه بهتر است شمارا
وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا
و پاکتر شمارا پس اگر نیابید چیزی که صدقه دهید پس بدرستی که خدای آمرزگار است بخشاینده ای ترسیدید که

نصف الحزب

بين يدي نجواكم صدقات فإذ لم تفعلوا وتاب
در پیش راز گفتن شما با رسول صدقها را پس چون نکردید شما آنچه خدای فرموده و توبه پذیرفت
الله عليكم فأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة وأطيعوا
خدای بر شما پس بپای دارید نماز را و بدهید دادنی از مال و فرمان برید
الله ورسوله والله خبير بما تعملون ألم تر إلى
خدای را و پیغمبر او را و خدای آگاهست بآنچه میکنید ای ننگرستی سوی
الذين تولوا قوما غضب الله عليهم ما هم منكم ولا
آنان یعنی منافقان که دوستی نمودند با گروهی که خشم گرفت خدای بر ایشان یعنی جهودان نیستند آن جهودان
منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون أعد الله
از ایشان که منافقانند و سوگند میخورند بر دروغی که میگویند و ایشان میدانند مهیا داشته خدای
لهم عذابا شديدا إنهم ساء ما كانوا يعملون
برای ایشان عذابی سخت بدرستی که ایشان بد آنچه هستند که میکنند
اتخذوا أيمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله فلهم
برساختند از سوگندهای خویش سپری که نفس و مال را نگاه میدارد پس اعراض کردند از راه دین خدای پس مر ایشان را
عذاب مهين لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم
عذابی خوار کننده هرگز باز ندارد از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان
من الله شيئا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون
از خدای چیزی ایشان ملازمان آتش دوزخند ایشان در آن جاوید باشند

يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون لكم
دران روز که بر انگیزاند ایشان را خدای همه پس سوگند خورند برای خدای که ما مسلمان بوده ایم چنانکه
ويحسبون أنهم على شيء ألا إنهم هم الكاذبون
و پندارند که ایشان بر چیزی اند از نفع بدان بدرستی که ایشان ایشانند دروغ گویان
استحوذ عليهم الشيطان فأنساهم ذكر الله أولئك
غالب و مستولی شد بر ایشان دیو پس فراموش گردانید ایشان را یاد خدای ایشان
حزب الشيطان ألا إن حزب الشيطان هم
اتباع و گروه دیو اند بدان بدرستی که گروه دیو ایشان
الخاسرون إن الذين يحادون الله ورسوله
زیان کارانند بدرستی که آنان که مخالفت می نمایند با خدای و پیغمبر او
أولئك في الأذلين كتب الله لأغلبن أنا ورسلي
ایشان در جمله ذلیل ترانند در دنیا بقتل و سبی و در آخرت بعذاب واجب فرمود خدای که هر آینه غالب ام من و پیغمبران
إن الله قوي عزيز لا تجد قوما يؤمنون بالله و
بدرستی که خدای توانا بنصرت دین غالب با انتقام نیابی گروهی را که ایمان دارند بخدای و
اليوم الآخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو
روز قیامت که دوستی نمایند با کسی که خلاف کند با خدای و پیغمبر او و اگرچه
كانوا آباءهم أو أبناءهم أو إخوانهم أو عشيرتهم
بوده باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا دیگر خویشان ایشان

اولئك كتب في قلوبهم الايمان وايدهم بروح
این مومنان آنانند که ثابت کرده اند در دلهای ایشان ایمان را و تقویت داد ایشانرا بانکه دل مردم زنده
منه ويدخلهم جنات تجري من تحتها الانهار
از فیض و فضل خود و در آرد ایشانرا در بوستانها که رود از فرود اشجاران جویها
خالدين فيها رضي الله عنهم ورضوا عنه اولئك
حال آنکه جاودان باشند دران خشنود شد خدای از ایشان و خشنود شدند ازو ایشان
حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون
گروه خدای اند بدان بدرستی که گروه خدای ایشان رستگارانند

سورة الحشر مدنية اربع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان
سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو
بپاکی یاد کرد خدای را هرآنچه در آسمانها و هرآنچه در زمین است و او
العزيز الحكيم هو الذي اخرج الذين كفروا من
غالب و بی همتا است کار درست کننده است او آن خدائیست که بیرون آورد آنان را که کافر شدند از

اهل الكتاب من ديارهم لاول الحشر ما ظننتم ان
جهودان بنی النضیر از خانهای ایشان بمدینه در نخست جمع ایشانرا برای اخراج بشام گمان نبردید که
يخرجوا وظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتاهم
بیرون روند از مدینه و گمان بردند بنو النضیر که باز دارد ایشانرا حصنهای ایشان از عذاب خدای پس آمد
الله من حيث لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب
عذاب خدای از آنجا که نه پنداشتند و فکند خدای در دلهای ایشان ترس
يخربون بيوتهم بايديهم وايدي المؤمنين فاعتبروا
خراب میکنند خانهای خود را بدستهای خویش و دستهای مومنان پس اعتبار گیرید
يا اولي الابصار ولولا ان كتب الله عليهم الجلاء لعذبهم
ای خداوندان بینایی دلها و اگر نه آنستی که نوشت خدای بر ایشان خروج از دیار و اوطان
في الدنيا ولهم في الاخرة عذاب النار ذلك بانهم
در دنیا بقتل و سبی و مر ایشانراست در آن جهان عذاب دوزخ آن جلا و تخریب بسبب آنست که ایشان
شاقوا الله ورسوله ومن يشاق الله فان الله شديد
مخالفت کردند با خدای و پیغمبر او و هر که خلاف نماید با خدای پس بدرستی که خدای سخت
العقاب ما قطعتم من لينة او تركتموها قائمة على
عقوبتست آنچه ببریدید از خرما بنان یا باقی گذاشتید آنرا ایستاده بر
اصولها فباذن الله وليخزي الفاسقين وما افاء الله
تنهای خویش پس بفرمان خدای بود و تا رسوا گرداند آنانرا که خارج اند از طاعت خدای و آنچه باز گردانید

على رسوله منهم فما اوجفتم عليه من خيل ولا
ركاب ولكن الله يسلط رسله على من يشاء والله
على كل شيء قدير ما افاء الله على رسوله من اهل
القرى فلله وللرسول ولذي القربى واليتامى و
المساكين وابن السبيل كي لا يكون دولة بين الاغنياء
منكم وما اتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا
واتقوا الله ان الله شديد العقاب للفقراء المهاجرين
الذين اخرجوا من ديارهم واموالهم يبتغون فضلا
من الله ورضوانا وينصرون الله ورسوله اولئك هم

الصادقون والذين تبوؤ الدار والايمان من قبلهم
يحبون من هاجر اليهم ولا يجدون في صدورهم
حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم
خصاصة ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون

الحزب

والذين جاؤ من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا و
لاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا
غلا للذين امنوا ربنا انك رؤف رحيم الم تر الى
الذين نافقوا يقولون لاخوانهم الذين كفروا من
اهل الكتاب لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع

فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد
انهم لكاذبون لئن اخرجوا لا يخرجون معهم و
لئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبار
ثم لا ينصرون لانتم اشد رهبة في صدورهم من
الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون لا يقاتلونكم جميعا
الا في قرى محصنة او من وراء جدر باسهم بينهم
شديد تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى ذلك بانهم
قوم لا يعقلون كمثل الذين من قبلهم قريبا ذاقوا
وبال امرهم ولهم عذاب اليم كمثل الشيطان اذ قال

للانسان اكفر فلما كفر قال اني بريء منك اني اخاف
الله رب العالمين فكان عاقبتهما انهما في النار
خالدين فيها وذلك جزاؤا الظالمين يا ايها الذين
امنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله
ان الله خبير بما تعملون ولا تكونوا كالذين نسوا الله
فانسىهم انفسهم اولئك هم الفاسقون لا يستوي
اصحاب النار واصحاب الجنة اصحاب الجنة هم
الفائزون لو انزلنا هذا القران على جبل لرايته
خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الامثال

نضربها للناس لعلهم يتفكرون هو الله الذي لا اله
الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم
هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله
عما يشركون هو الله الخالق البارئ
المصور له الاسماء الحسنى يسبح له ما في
السموات والارض وهو العزيز الحكيم

سورة الممتحنة مدنية ثلاث عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم
اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم
من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله
ربكم ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي
تسرون اليهم بالمودة وانا اعلم بما اخفيتم وما
اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل
ان يثقفوكم يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم
والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون لن تنفعكم

أرحامكم ولا أولادكم يوم القيمة يفصل بينكم
والله بما تعملون بصير قد كانت لكم أسوة حسنة
في إبرهيم والذين معه إذ قالوا لقومهم إنا برءؤا
منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا
وبينكم العداوة والبغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله
وحده إلا قول إبرهيم لأبيه لأستغفرن لك
وما أملك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا
وإليك أنبنا وإليك المصير ربنا لا تجعلنا فتنة
للذين كفروا واغفر لنا ربنا إنك أنت العزيز الحكيم

لقد كان لكم فيهم أسوة حسنة لمن كان يرجوا الله
واليوم الآخر ومن يتول فإن الله هو الغني الحميد
عسى الله أن يجعل بينكم وبين الذين عاديتم منهم
مودة والله قدير والله غفور رحيم لا ينهىكم الله
عن الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم يخرجوكم من دياركم
أن تبروهم وتقسطوا إليهم إن الله يحب المقسطين
إنما ينهىكم الله عن الذين قاتلوكم في الدين وأخرجوكم
من دياركم وظاهروا على إخراجكم أن تولوهم
ومن يتولهم فأولئك هم الظالمون يا أيها الذين آمنوا

إِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ

چون آیند بشما زنان با ایمان حال آنکه هجرت کننده باشند از مکه بسوی مدینه است پس امتحان نمایید

بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى

بایمان ایشان پس اگر دانید ایشان را بامارات که مومن و مخلص اند و هجرت جهت خدای و رسول کرده اند پس باز مگردانید ایشان را

الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ

کافران و نگاهشان دارید که نه آن زنان حلال اند مر ایشان را و نه آن مردان حلال اند مر آن زنان را

مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ

وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ

الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا

زنان با ایمان بیعت نمایند با تو برآنکه شرک نمایند بخدای هیچ چیز را و

يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ

دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند فرزندان ایشان را و نیارند

بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ

دروغ را که فرا بافته اند آنرا میان دستهای خویش و پایهای خود و نافرمانی ننمایند

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ

الْقُبُورِ

سورة الصف مدنية اربع عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

بپاکی یاد کرد خدای را هر آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب تمام

الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

درست کار درست کننده ای آنان که ایمان آوردید چرا میگویید آنچه نمیکنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللّٰهَ

چه بزرگست بدشمنی تمام نزد خدای که میگویید آنچه نمیکنید بدرستی که خدای

يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ

دوست میدارد آنانرا که کارزار میکنند در راه دین او حال آنکه صف زده باشند گویی ایشان

مَرْصُوصٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَ

استوار کرده بی گشادگی و چون گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من چرا می رنجانید مرا بتکذیب و

قَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللّٰهُ

تحقیق میدانید که بدرستی که من فرستاده خدایم سوی شما پس چون میل کردند از حق زیاده گردانید خدای

قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ

میل دلهای ایشانرا و خدای راه ننماید گروه فاسقانرا و چون گفت

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا

عیسی پسر مریم ای پسران یعقوب بدرستی که من پیغمبر خدایم سوی شما حال آنکه تصدیق کننده ام

لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي

مر آنرا که پیش از من بوده از توریت و مژده دهنده ام به پیغمبری که می آید پس از من

اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

نام او احمد علیه الصلوة والسلم پس چون آمد محمد بایشان با معجزات گفتند این جادوییست هویدا

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ

و کیست ستمکارتر از آنکه فرا بافت بر خدای این دروغ را و او خوانده میشود

إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ

سوی دین اسلام و خدای راه ننماید گروه ستمکارانرا میخواهند

لِيُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

تا بنشانند روشنایی دین خدایرا بدهنهای خویش و خدای تمام کننده نور خود است

الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

آنرا کافران او آن خداییست که فرستاد پیغمبر خود را براه راست یعنی معجزه یا قرآن

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝

درست تا غالب گرداند این دین را بر دینها همه و اگرچه نخواهند مشرکان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ

ای آنان که ایمان آوردید هیچ راه نمون شوم شما را بر بازرگانی که رهاند شما را از عذاب

أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

دردناک ایمان آرید بخدای و پیغمبر او و جهاد نمایید در راه دین

اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

خدای بمالهای شما و تنهای شما آنچه گفتیم از ایمان و جهاد بهترست شما را از اموال و انفس

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
تا بیامرزد شمارا گناهان و در آرد شمارا در بوستانهایی که میرود از فرود انجاران

الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ
جویها و جایهای پاک در بوستانهای اقامت آن مغفرت و ادخال جنت

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ
فیروزی بزرگست و مرشمارا است نعمتی دیگر در دنیا که دوست میدارید آنرا نصرتی از خدای

قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
که یا فارس یا روم و مژده ده ای محمد مومنانرا ای آنان که ایمان آوردید باشید

أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي
یاران دین خدای چون آنگاه که گفت عیسی پسر مریم دوستان خالص خودرا کیست یاران

إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ
متوجه بنصرت دین خدای گفتند یاران او دوازده مرد ما یاران دین خدا ایم پس ایمان آوردند گروهی

مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ
از پسران یعقوب و کافر شدند باو گروهی پس تقویت دادیم آنانرا که ایمان آوردند بر دشمن

سُورَةُ الْجُمُعَةِ | فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ | إِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً
پس شدند غالبان

نصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ
بپاکی یاد میکنند خدایرا هرآنچه در آسمانها و آنچه در زمین است پادشاه

الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ
پاک از هر نقصانی غالب با حکمت او آن خدایست که بعث فرمود در میان جاهلان

رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
پیغمبری را از جنس ایشان امّی که میخواند برایشان آیتهای اورا و پاک میکرداند ایشانرا از شرک

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
قرآن و دانش شرایع و بدرستی کاراگه بودند پیش از بعث هرآینه در گمراهی

مُبِينٍ ۝ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
هویدا و بفرستاد جهت دیگران از امیین یا عجم یا عامت امت تا قیامت که هنوز درنرسیده اند

الْحَكِيمُ ۝ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
با حکمت آن بعث عام بخشش خدایست میدهد آنرا آنکه میخواهد و خدای خداوند

الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ
بخشش بزرگست داستان آنان که تکلیف کردند ایشانرا علم باحکام تورات

يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
نکردند بآن چون داستان خمار است که برمیدارد کتابها بد داستان گروهی که

كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين
قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء لله
من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين
ولا يتمنونه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين
قل إن الموت الذي تفرون منه فإنه ملاقيكم ثم
تردون إلى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
تعملون يا أيها الذين آمنوا إذا نودي للصلوة من
يوم الجمعة فاسعوا إلى ذكر الله وذروا البيع
ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون فإذا قضيت الصلوة

فانتشروا في الأرض وابتغوا من فضل الله واذكروا
الله كثيرا لعلكم تفلحون وإذا رأوا تجارة أو لهوا
انفضوا إليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير
من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين

سورة المنافقون مدنية إحدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم
إذا جاءك المنافقون قالوا نشهد إنك لرسول الله والله
يعلم إنك لرسوله والله يشهد إن المنافقين لكاذبون

اتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَاۤءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ
عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ
اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ
مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ
فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاۤءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ
لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا

نصف الحزب

يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا
عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَاۤئِنُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ
لَئِنْ رَجَعْنَا اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَ
لِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا
يَعْلَمُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا
اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰۤئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنِى اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَن يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ
از نیکان و هرگز مهلت ندهد خدای تنی را چون آید وقت وفات آن و خدای آگاه

سورة التغابن مدنية ثمان وعشرون

بِمَا تَعْمَلُونَ
به آنچه میکنید

بلاخلاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام پروردگار بخشاینده مهربان

جهة حفظ مال از دزدان هفت بار بخواند

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَ
بپاکی یاد میکنند مر خدای را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است مر او راست پادشاهی و

لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مر او راست استحقاق ستایش و او بر همه چیز تواناست اوست آنکه آفرید شما را

فَمِنكُمْ كَافِرٌ وَمِنكُم مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ
پس از شماست بعضی کافر و از شماست بعضی مؤمن و خدای به آنچه میکنید بیناست آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
آسمانها را و زمین را بحکمت و صواب و صورت نمود شما را در ارحام پس نیکو گردانید

صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
صورتهای شما را و بجزای اوست بازگشت همه میداند آنچه در آسمانهاست و

الْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
زمین است و میداند آنرا که نهان میدارید و آنرا که آشکارا میکنید و خدای داناست بدانچه

الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ فَذَاقُوا
در ضمایرست ای نیامد بشما خبر آنان که کافر شدند ازین پیش قوم نوح و هود و صالح پس چشیدند

وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَت تَّأْتِيهِمْ
وخامت عاقبت کار خود را در دنیا و مر ایشان راست عذابی دردناک در آخرت آن وبال و عذاب بسبب آنکه قصه آن بود که بیامدید ایشانرا

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا ع
پیغمبران ایشان با معجزات پس گفتند ای آدمیان راه نمایند ما را پس کافر شدند

وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
و اعراض کردند از تدبر و خود بی نیازست خدای [illegible] از طاعت ایشان و خدای بی نیازست ستوده مطلق دعوی کردند آنان که کافر شدند

أَن لَّن يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ
که هرگز برانگیخته نشوند بگوی آری برانگیخته شوید بحق پروردگار من هرآینه برانگیخته شوید پس آگاه شوید از آنچه کرده باشید

وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ
و آن بر خدای آسانست پس ایمان آرید بخدای و پیغمبر او و روشنی

الَّذِي أَنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ
که فرستادیم یعنی قرآن و خدای بآنچه میکنید آگاهست آن روز که گرد آرد شما را ای آدمیان

از برای روزیکه آورده شود

الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
تمامی خلایق است آن روز روز غبن و زیانکاریست و هر که ایمان آرد بخدای و کند کار نیکو

يكفر عنه سيئاته ويدخله جنات تجري من تحتها
الانهار خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم
والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب
النار خالدين فيها وبئس المصير ما اصاب من مصيبة
الا باذن الله ومن يهد قلبه والله بكل شيء عليم
واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان توليتم فانما على
رسولنا البلاغ المبين الله لا اله الا هو وعلى
الله فليتوكل المؤمنون يا ايها الذين آمنوا ان من
ازواجكم واولادكم عدوا لكم فاحذروهم وان تعفوا

الحزب

وتصفحوا وتغفروا فان الله غفور رحيم انما اموالكم
واولادكم فتنة والله عنده اجر عظيم فاتقوا الله ما
استطعتم واسمعوا واطيعوا وانفقوا خيرا لانفسكم
ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون ان
تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه لكم ويغفر
لكم والله شكور حليم عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم

سورة الطلاق مدنية ثماني عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ
ای پیغمبر و امت چون خواهید که طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشانرا برای عدت ایشان در طهر
وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ
و ضبط کنید و نگاه دارید عدد را و بترسید از خدای پروردگار شما در تطویل عده بیرون مکنید ایشانرا از
بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَ
خانهای ایشان در عده و باید که بیرون نروند باختیار خود مگر که آرند کاری بد را هویدا اگر آنگاه بجهت اقامت
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ
آن گروه مواضع منع خدایست و هر که تجاوز نماید مواضع منع خدا را پس بحقیقت ستم کرد
نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ
بر خود تو چه دانی باشد که خدای پدید آرد پس از آن مطلق کاری را از ندامت بر طلاق
أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
پس چون نزدیک رسد بانقضای عده شان پس نگاه دارید ایشانرا بمراجعت نکاح یا مفارقت کنید از ایشان
بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ
به نیکوی و گواه گیرید بر رجعت یا فرقت دو خداوند عدالت را از مسلمانان و بپای دارید گواهی را
لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
برای خدای آنچه گفتیم از حدود و احکام و حث بر ادای شهادت پند داده میشود بدان هر کسیست که ایمان آرد بخدای
الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ
باز پسین و هر که پرهیزکاری نماید خدا برا پدید آرد برای او بیرون شدنی از مضایق و غموم دنیا و آخرت از

حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
آنجا که نداند و طمع ندارد و هر که توکل نماید بر خدای پس او بسنده است اورا
إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝ وَ
بدرستی که خدای رساننده است فرمان خود را بحقیقت پدید کرد خدای مر هر چیزی را اندازه معلوم و
اللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ
آن زنانی که نومید شدند از حایض شدن از زنان شما اگر بشک باشید در عده ایشان پس عده ایشان
ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ
سه ماه است و آنان که بحد حیض نیامده از صغر عده شان نیز سه ماه است و خداوندان فرزندان
أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ
عده ایشان آنست که بنهند بار خویش را و هر که پرهیزکاری نماید خدا برا پدید آرد برای او ار کار
يُسْرًا ۝ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ
آسانی آن احکام فرمان خدایست فرستاد آنرا سوی شما و هر که پرهیزکاری نماید خدا برا محو کرد
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
از و بدیهای اورا و بزرگ کرد اند برای او مزد را ساکن کردانید زنان مطلقه را در آن مکان که
سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَ
ساکن شده اید از وسع و طاقت شما و مضرت مرسانید در سکنی ایشانرا تا تنگ کنید کار را بر ایشان
إِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ
اگر باشند آن زنان خداوندان فرزندان در شکم پس نفقه کنید بر ایشان تا آن مدت که بنهند

حملهن فان ارضعن لكم فاتوهن اجورهن واتمروا
بينكم بمعروف وان تعاسرتم فسترضع له اخرى
لينفق ذو سعة من سعته ومن قدر عليه رزقه
فلينفق مما اتاه الله لا يكلف الله نفسا الا ما اتاها
سيجعل الله بعد عسر يسرا ۝ وكاين من قرية عتت
عن امر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا و
عذبناها عذابا نكرا ۝ فذاقت وبال امرها وكان
عاقبة امرها خسرا ۝ اعد الله لهم عذابا شديدا
فاتقوا الله يا اولي الالباب ۝ الذين امنوا قد انزل الله

اليكم ذكرا ۝ رسولا يتلوا عليكم ايات الله مبينات
ليخرج الذين امنوا وعملوا الصالحات من الظلمات
الى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات
تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا قد احسن
الله له رزقا ۝ الله الذي خلق سبع سموات ومن
الارض مثلهن يتنزل الامر بينهن لتعلموا ان الله
على كل شيء قدير وان الله قد احاط بكل شيء علما ۝

نصف الحزب

سورة التحريم مدنية ثنتا عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يا ايها النبي لم تحرم ما احل الله لك تبتغي مرضات

ازواجك والله غفور رحيم قد فرض الله لكم تحلة

ايمانكم والله مولكم وهو العليم الحكيم واذ اسر

النبي الى بعض ازواجه حديثا فلما نبات به واظهره

الله عليه عرف بعضه واعرض عن بعض فلما نباها به

قالت من انباك هذا قال نباني العليم الخبير ان

تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما وان تظاهرا

عليه فان الله هو موله وجبريل وصالح المؤمنين

والملائكة بعد ذلك ظهير عسى ربه ان

طلقكن ان يبدله ازواجا خيرا منكن مسلمات

مؤمنات قانتات تائبات عابدات سائحات

ثيبات وابكارا يا ايها الذين امنوا قوا انفسكم

واهليكم نارا وقودها الناس والحجارة عليها

ملائكة غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم

ويفعلون ما يؤمرون يا ايها الذين كفروا لا

تعتذروا اليوم انما تجزون ما كنتم تعملون

يا ايها الذين امنوا توبوا الى الله توبة نصوحا عسى

ربكم أن يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم جنات
تجري من تحتها الأنهار يوم لا يخزي الله النبي و
الذين آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم وبأيمانهم
يقولون ربنا أتمم لنا نورنا واغفر لنا إنك على كل
شيء قدير ۝ يا أيها النبي جاهد الكفار والمنافقين
واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير ۝ ضرب
الله مثلا للذين كفروا امرأت نوح وامرأت
لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين
فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا

النار مع الداخلين ۝ وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأت
فرعون إذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة
ونجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين ۝
ومريم ابنت عمران التي أحصنت فرجها فنفخنا
فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه
وكانت من القانتين ۝

سورة الملك

مكية ثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء

قدير ۝ الذي خلق الموت والحيوة ليبلوكم ايكم
احسن عملا وهو العزيز الغفور ۝ الذي خلق سبع
سموات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت
فارجع البصر هل ترى من فطور ۝ ثم ارجع البصر كرتين
ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير ۝ ولقد
زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين
واعتدنا لهم عذاب السعير ۝ وللذين كفروا
بربهم عذاب جهنم وبئس المصير ۝ اذا القوا فيها
سمعوا لها شهيقا وهي تفور ۝ تكاد تميز من الغيظ كلما

القي فيها فوج سالهم خزنتها الم يأتكم نذير ۝ قالوا
بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء
ان انتم الا في ضلال كبير ۝ وقالوا لو كنا نسمع
او نعقل ما كنا في اصحاب السعير ۝ ان الذين
يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة واجر كبير ۝
واسروا قولكم او اجهروا به انه عليم بذات
الصدور ۝ الا يعلم من خلق وهو اللطيف
الخبير ۝ هو الذي جعل لكم الارض ذلولا فامشوا
في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ۝

ءامنتم من في السماء أن يخسف بكم الأرض فإذا هي
تمور ۝ أم أمنتم من في السماء أن يرسل عليكم حاصبا
فستعلمون كيف نذير ۝ ولقد كذب الذين من
قبلهم فكيف كان نكير ۝ أولم يروا إلى الطير فوقهم
صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل
شيء بصير ۝ أمن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من
دون الرحمن إن الكافرون إلا في غرور ۝ أمن هذا
الذي يرزقكم إن أمسك رزقه بل لجوا في عتو
ونفور ۝ أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى أمن يمشي

سويا على صراط مستقيم ۝ قل هو الذي أنشأكم
وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما
تشكرون ۝ قل هو الذي ذرأكم في الأرض وإليه
تحشرون ۝ ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم
صادقين ۝ قل إنما العلم عند الله وإنما أنا نذير مبين ۝
فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا
وقيل هذا الذي كنتم به تدعون ۝ قل أرأيتم إن أهلكني
الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب
أليم ۝ قل هو الرحمن آمنا به وعليه توكلنا فستعلمون

من هو في ضلال مبين ۝ قل أرأيتم إن أصبح
ماؤكم غورا فمن يأتيكم بماء معين ۝

نصف الحزب

سورة القلم مكية ثنتان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ن والقلم وما يسطرون ۝ ما أنت بنعمة ربك
بمجنون ۝ وإن لك لأجرا غير ممنون ۝ وإنك لعلى
خلق عظيم ۝ فستبصر ويبصرون ۝ بأييكم المفتون ۝
إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين

فلا تطع المكذبين ۝ ودوا لو تدهن فيدهنون ۝ و
لا تطع كل حلاف مهين ۝ هماز مشاء بنميم ۝ مناع
للخير معتد أثيم ۝ عتل بعد ذلك زنيم ۝ أن كان
ذا مال وبنين ۝ إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير
الأولين ۝ سنسمه على الخرطوم ۝ إنا بلوناهم كما
بلونا أصحاب الجنة إذ أقسموا ليصرمنها مصبحين ۝
ولا يستثنون ۝ فطاف عليها طائف من ربك و
هم نائمون ۝ فأصبحت كالصريم ۝ فتنادوا مصبحين ۝
أن اغدوا على حرثكم إن كنتم صارمين ۝ فانطلقوا

وهم يتخافتون ۝ ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين
وغدوا على حرد قادرين ۝ فلما راوها قالوا انا
لضالون ۝ بل نحن محرومون ۝ قال اوسطهم الم اقل لكم
لولا تسبحون ۝ قالوا سبحان ربنا انا كنا ظالمين
فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون ۝ قالوا يا ويلنا انا
كنا طاغين ۝ عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا الى
ربنا راغبون ۝ كذلك العذاب ولعذاب الاخرة
اكبر لو كانوا يعلمون ۝ ان للمتقين عند ربهم
جنات النعيم ۝ افنجعل المسلمين كالمجرمين ۝ ما لكم

كيف تحكمون ۝ ام لكم كتاب فيه تدرسون ۝ ان
لكم فيه لما تخيرون ۝ ام لكم ايمان علينا بالغة الى
يوم القيمة ان لكم لما تحكمون ۝ سلهم ايهم بذلك
زعيم ۝ ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا
صادقين ۝ يوم يكشف عن ساق ويدعون الى
السجود فلا يستطيعون ۝ خاشعة ابصارهم ترهقهم
ذلة وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سالمون ۝
فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم
من حيث لا يعلمون ۝ واملي لهم ان كيدي متين ۝

أم تسئلهم أجرا فهم من مغرم مثقلون ۝ أم عندهم
الغيب فهم يكتبون ۝ فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب
الحوت إذ نادى وهو مكظوم ۝ لولا أن تداركه نعمة
من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم ۝ فاجتبه ربه
فجعله من الصالحين ۝ وإن يكاد الذين كفروا ليزلقونك
بأبصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون إنه لمجنون ۝
وما هو إلا ذكر للعالمين ۝

الحزب

سورة الحاقة مكية اثنان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ۝ ما الحاقة ۝ وما أدريك ما الحاقة ۝ كذبت
ثمود وعاد بالقارعة ۝ فأما ثمود فأهلكوا بالطاغية ۝
وأما عاد فأهلكوا بريح صرصر عاتية ۝ سخرها عليهم
سبع ليال وثمانية أيام حسوما فترى القوم فيها
صرعى كأنهم أعجاز نخل خاوية ۝ فهل ترى لهم
من باقية ۝ وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات
بالخاطئة ۝ فعصوا رسول ربهم فأخذهم أخذة رابية ۝
إنا لما طغا الماء حملناكم في الجارية ۝ لنجعلها

لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا اُذُنٌ وَاعِيَةٌ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ

نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا

دَكَّةً وَاحِدَةً فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَى

اَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ

كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ اِنِّي ظَنَنْتُ

اَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ فِي

جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ كُلُوا وَاشْرَبُوا

هَنِيئًا بِمَا اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ

كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ اُوتَ كِتَابِيَهْ وَلَمْ اَدْرِ

مَا حِسَابِيَهْ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ مَا اَغْنَى عَنِّي

مَالِيَهْ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ

صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

اِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللهِ الْعَظِيمِ وَلَا يَحُضُّ عَلَى

طَعَامِ الْمِسْكِينِ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ وَلَا

طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ لَا يَاْكُلُهُ اِلَّا الْخَاطِئُونَ

فَلَا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ اِنَّهُ لَقَوْلُ

رسول كريم ۝ وما هو بقول شاعر قليلا ما تؤمنون
ولا بقول كاهن قليلا ما تذكرون ۝ تنزيل من رب
العالمين ۝ ولو تقول علينا بعض الاقاويل ۝ لاخذنا
منه باليمين ۝ ثم لقطعنا منه الوتين ۝ فما منكم من
احد عنه حاجزين ۝ وانه لتذكرة للمتقين ۝ وانا
لنعلم ان منكم مكذبين ۝ وانه لحسرة على الكافرين ۝ و
انه لحق اليقين ۝ فسبح باسم ربك العظيم ۝

سورة المعارج مكية اربع واربعون

بسم الله الرحمن الرحيم
سال سائل بعذاب واقع ۝ للكافرين ليس له دافع
من الله ذي المعارج ۝ تعرج الملائكة والروح اليه
في يوم كان مقداره خمسين الف سنة ۝ فاصبر
صبرا جميلا ۝ انهم يرونه بعيدا ۝ ونريه قريبا ۝ يوم
تكون السماء كالمهل ۝ وتكون الجبال كالعهن ۝
ولا يسال حميم حميما ۝ يبصرونهم يود المجرم لو يفتدي
من عذاب يومئذ ببنيه ۝ وصاحبته واخيه ۝
وفصيلته التي تؤويه ۝ ومن في الارض جميعا ثم ينجيه

نصف الحزب

كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ۝ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ۝ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَ
تَوَلَّىٰ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا
إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَ
الَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَالَّذِينَ هُم مِّنْ
عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ
مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا
عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝ وَ
الَّذِينَ هُم بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۝ عَنِ الْيَمِينِ وَ
عَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا
أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۝
عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ فَذَرْهُمْ

يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون

تا شروع نمایید در باطل و بازی کنند تا که رسند بروز خود که وعده میدهند شان

يوم يخرجون من الاجداث سراعا كانهم الى

روزی که بیرون آیند از گورها شتابان گویی ایشان سوی آنچه

نصب يوفضون خاشعة ابصارهم ترهقهم

نصب کرده اند برای عبادت از اصنام و حجاره می شتابند حال آنکه ذلیل است چشمهای ایشان

ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون

خواری آن روز است روزی که بودند که وعده داده میشدند

سورة نوح عليه السلام مكية ثمان وعشرون

بسم الله الرحمن الرحيم

انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر قومك من قبل

بدرستی که ما فرستادیم نوح را سوی امت او و گفتیم که بیم نمای قوم خود را از آن پیش که

ان ياتيهم عذاب اليم قال يا قوم اني لكم نذير مبين

آید بدیشان عذاب دردناک طوفان گفت نوح ای گروه من بدرستی که من مر شما را بیم نماینده ام هویدا

ان اعبدوا الله واتقوه واطيعون يغفر لكم من

که بپرستید خدای را و بترسید از مخالفت او و فرمان برید مرا تا بیامرزد خدای شما را

ذنوبكم ويؤخركم الى اجل مسمى ان اجل الله اذا

گناهان شما و تا تاخیر کند در عمر شما تا وقتی معلوم که انقضا اجل طبیعی بود بدرستی که وقت تعیین خدای

جاء لا يؤخر لو كنتم تعلمون قال رب اني دعوت

بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید گفت نوح ای پروردگار من بدرستی که من خواندم

قومي ليلا ونهارا فلم يزدهم دعاءي الا فرارا

گروه خود را بشب و روز یعنی دایم پس نیفزود ایشان را خواندن من مگر گریختن از حق

واني كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم

و بدرستی که من هرگاه که خوانده ام ایشان را تا بیامرزی گناهان ایشان را کردند انگشتان خویش را

في اذانهم واستغشوا ثيابهم واصروا واستكبروا

در گوشهای خود تا سخن من نشوند و بسر در کشیدند جامهای خویش را تا مرا نبینند و مداومت

استكبارا ثم اني دعوتهم جهارا ثم اني اعلنت

تکبر نمودنی پس بدرستی که من خواندم ایشان را باشکارا پس بدرستی که من ظاهر کردم دانیدم

لهم واسررت لهم اسرارا فقلت استغفروا

برای ایشان و پنهان کردم برای ایشان پنهان کردنی پس گفتم ایشان را طلب آمرزش کنید بتوبه از معاصی

ربكم انه كان غفارا يرسل السماء عليكم

از پروردگار خویش بدرستی که او هست آمرزنده گناه تا فرستد ابر را بر شما

مدرارا ويمددكم باموال وبنين ويجعل لكم
جنات ويجعل لكم انهارا ما لكم لا ترجون لله
وقارا وقد خلقكم اطوارا الم تروا كيف
خلق الله سبع سموات طباقا وجعل القمر فيهن
نورا وجعل الشمس سراجا والله انبتكم من الارض
نباتا ثم يعيدكم فيها ويخرجكم اخراجا والله
جعل لكم الارض بساطا لتسلكوا منها سبلا
فجاجا قال نوح رب انهم عصوني واتبعوا من لم
يزده ماله وولده الا خسارا ومكروا مكرا كبارا

وقالوا لا تذرن الهتكم ولا تذرن ودا ولا سواعا
ولا يغوث ويعوق ونسرا وقد اضلوا كثيرا
ولا تزد الظالمين الا ضلالا مما خطيئاتهم اغرقوا
فادخلوا نارا فلم يجدوا لهم من دون الله انصارا
وقال نوح رب لا تذر على الارض من الكافرين ديارا
انك ان تذرهم يضلوا عبادك ولا يلدوا الا
فاجرا كفارا رب اغفر لي ولوالدي ولمن
دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين والمؤمنات
ولا تزد الظالمين الا تبارا

نصف

سورة الجن مكية ثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

قل اوحي الي انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا
قرانا عجبا يهدي الى الرشد فامنا به ولن نشرك
بربنا احدا وانه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة
ولا ولدا وانه كان يقول سفيهنا على الله
شططا وانا ظننا ان لن تقول الانس والجن على
الله كذبا وانه كان رجال من الانس يعوذون

برجال من الجن فزادوهم رهقا وانهم ظنوا كما ظننتم
ان لن يبعث الله احدا وانا لمسنا السمآء فوجدناها ملئت
حرسا شديدا وشهبا وانا كنا نقعد منها مقاعد
للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا وانا لا ندري
اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا
وانا منا الصالحون ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا
وانا ظننا ان لن نعجز الله في الارض ولن نعجزه هربا
وانا لما سمعنا الهدى امنا به فمن يؤمن بربه فلا
يخاف بخسا ولا رهقا وانا منا المسلمون ومنا

القاسطون فمن اسلم فاولئك تحروا رشدا ۝ واما
جور کنندگان پس هر که اسلام آورد و گردن نهد دین خدا را پس آنان قصد کردند طریق صواب را و اما
القاسطون فكانوا لجهنم حطبا ۝ وان لو استقاموا على
جور کنندگان پس هستند برای دوزخ هیزم و وحی فرستاده شد که اگر ثابت باشند جن یا مردم
الطريقة لاسقيناهم ماء غدقا ۝ لنفتنهم فيه ومن يعرض
طریق اسلام هر آینه آب دهیم ایشان را آبی بسیار تا امتحان نمایم ایشان را در آن و هر که
عن ذكر ربه يسلكه عذابا صعدا ۝ وان المساجد
لله فلا تدعوا مع الله احدا ۝ وانه لما قام عبد الله يدعوه
كادوا يكونون عليه لبدا ۝ قل انما ادعوا ربي ولا اشرك
به احدا ۝ قل اني لا املك لكم ضرا ولا رشدا ۝ قل اني
لن يجيرني من الله احد ولن اجد من دونه ملتحدا ۝ الا بلاغا
من الله ورسالاته ومن يعص الله ورسوله فان له نار جهنم

خالدين فيها ابدا ۝ حتى اذا راوا ما يوعدون فسيعلمون
من اضعف ناصرا واقل عددا ۝ قل ان ادري اقريب ما
توعدون ام يجعل له ربي امدا ۝ عالم الغيب فلا يظهر على
غيبه احدا ۝ الا من ارتضى من رسول فانه يسلك
من بين يديه ومن خلفه رصدا ۝ ليعلم ان قد ابلغوا
رسالات ربهم واحاط بما لديهم واحصى كل شيء عددا

سورة المزمل مكية عشرون آية بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ قُمِ اللَّيْلَ اِلَّا قَلِيلًا نِصْفَهُ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ
قَلِيلًا اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلًا اِنَّا سَنُلْقِي
عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا اِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَ
اَقْوَمُ قِيلًا اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا وَاذْكُرِ
اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيلًا رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَ
اهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ اُولِي النَّعْمَةِ وَ
مَهِّلْهُمْ قَلِيلًا اِنَّ لَدَيْنَا اَنْكَالًا وَجَحِيمًا وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ
وَعَذَابًا اَلِيمًا يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ

نصف الحزب

الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا اَرْسَلْنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصٰى فِرْعَوْنُ
الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَبِيلًا فَكَيْفَ تَتَّقُونَ اِنْ كَفَرْتُمْ
يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا
اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَ
ثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ عَلِمَ اَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ
الْقُرْاٰنِ عَلِمَ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى وَاٰخَرُونَ يَضْرِبُونَ

فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا
الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَاَعْظَمَ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سورة المدثر مكية ست وخمسون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَاَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَاِذَا
نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
غَيْرُ يَسِيرٍ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
مَمْدُودًا وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ يَطْمَعُ
اَنْ اَزِيدَ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًا سَاُرْهِقُهُ
صَعُودًا اِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ
قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ
اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ اِنْ هٰذَا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ سَاُصْلِيهِ
سَقَرَ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ لَوَّاحَةٌ

للبشر عليها تسعة عشر وما جعلنا اصحاب النار
الا ملائكة وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذين كفروا
ليستيقن الذين اوتوا الكتاب ويزداد الذين امنوا
ايمانا ولا يرتاب الذين اوتوا الكتاب والمؤمنون
وليقول الذين في قلوبهم مرض والكافرون ماذا اراد
الله بهذا مثلا كذلك يضل الله من يشاء و
يهدي من يشاء وما يعلم جنود ربك الا هو وما
هي الا ذكرى للبشر كلا والقمر والليل اذ
ادبر والصبح اذا اسفر انها لاحدى الكبر نذيرا

للبشر لمن شاء منكم ان يتقدم او يتاخر كل نفس بما
كسبت رهينة الا اصحاب اليمين في جنات يتساءلون
عن المجرمين ما سلككم في سقر قالوا لم نك
من المصلين ولم نك نطعم المسكين وكنا نخوض مع
الخائضين وكنا نكذب بيوم الدين حتى اتانا اليقين
فما تنفعهم شفاعة الشافعين فما لهم عن التذكرة
معرضين كانهم حمر مستنفرة فرت من قسورة
بل يريد كل امرئ منهم ان يؤتى صحفا منشرة كلا بل لا
يخافون الاخرة كلا انه تذكرة فمن شاء ذكره

الحزب

وما يذكرون الا ان يشاء الله هو اهل التقوى واهل المغفرة

سورة القيمة مكية اربعون آية بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بيوم القيمة ولا اقسم بالنفس اللوامة
ايحسب الانسان الن نجمع عظامه بلى قادرين على ان
نسوي بنانه بل يريد الانسان ليفجر امامه يسئل ايان
يوم القيمة فاذا برق البصر وخسف القمر وجمع
الشمس والقمر يقول الانسان يومئذ اين المفر كلا

لا وزر الى ربك يومئذ المستقر ينبؤا الانسان
يومئذ بما قدم واخر بل الانسان على نفسه بصيرة
ولو القى معاذيره لا تحرك به لسانك لتعجل به ان
علينا جمعه وقرءانه فاذا قرانه فاتبع قرءانه ثم ان
علينا بيانه كلا بل تحبون العاجلة وتذرون
الاخرة وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة و
وجوه يومئذ باسرة تظن ان يفعل بها فاقرة كلا
اذا بلغت التراقي وقيل من راق وظن انه الفراق
والتفت الساق بالساق الى ربك يومئذ المساق

فلا صدق ولا صلى ولكن كذب وتولى ثم ذهب الى
اهله يتمطى اولى لك فاولى ثم اولى لك فاولى ايحسب
الانسان ان يترك سدى الم يك نطفة من مني يمنى
ثم كان علقة فخلق فسوى فجعل منه الزوجين الذكر
والانثى اليس ذلك بقادر على ان يحيي الموتى

سورة الدهر مدنية احدى وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا

انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج نبتليه فجعلناه
سميعا بصيرا انا هديناه السبيل اما شاكرا واما
كفورا انا اعتدنا للكافرين سلاسلا واغلالا و
سعيرا ان الابرار يشربون من كاس كان
مزاجها كافورا عينا يشرب بها عباد الله يفجرونها
تفجيرا يوفون بالنذر ويخافون يوما كان شره
مستطيرا ويطعمون الطعام على حبه مسكينا و
يتيما واسيرا انما نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم جزاء
ولا شكورا انا نخاف من ربنا يوما عبوسا قمطريرا

فوقهم الله شر ذلك اليوم ولقهم نضرة وسرورا
وجزاهم بما صبروا جنة وحريرا متكئين فيها على
الارائك لا يرون فيها شمسا ولا زمهريرا ودانية
عليهم ظلالها وذللت قطوفها تذليلا ويطاف
عليهم بانية من فضة واكواب كانت قواريرا
قواريرا من فضة قدروها تقديرا ويسقون فيها
كاسا كان مزاجها زنجبيلا عينا فيها تسمى سلسبيلا ويطوف
عليهم ولدان مخلدون اذا رايتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا
واذا رايت ثم رايت نعيما وملكا كبيرا عاليهم ثياب

520

سندس خضر واستبرق وحلوا اساور من فضة وسقهم
ربهم شرابا طهورا ان هذا كان لكم جزاء وكان
سعيكم مشكورا انا نحن نزلنا عليك القرءان تنزيلا
فاصبر لحكم ربك ولا تطع منهم اثما او كفورا
واذكر اسم ربك بكرة واصيلا ومن اليل فاسجد له
وسبحه ليلا طويلا ان هؤلاء يحبون العاجلة و
يذرون وراءهم يوما ثقيلا نحن خلقنهم وشددنا
اسرهم واذا شئنا بدلنا امثلهم تبديلا ان هذه
تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا وما تشاءون

إلا أن يشاء الله إن الله كان عليما حكيما يدخل من
يشاء في رحمته والظالمين أعد لهم عذابا أليما

سورة والمرسلات مكية خمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات عرفا فالعاصفات عصفا والناشرات
نشرا فالفارقات فرقا فالملقيات ذكرا عذرا
أو نذرا إنما توعدون لواقع فإذا النجوم طمست
وإذا السماء فرجت وإذا الجبال نسفت وإذا

الرسل أقتت لأي يوم أجلت ليوم الفصل وما
أدراك ما يوم الفصل ويل يومئذ للمكذبين ألم
نهلك الأولين ثم نتبعهم الآخرين كذلك نفعل
بالمجرمين ويل يومئذ للمكذبين ألم نخلقكم من ماء
مهين فجعلناه في قرار مكين إلى قدر معلوم فقدرنا
فنعم القادرون ويل يومئذ للمكذبين ألم نجعل
الأرض كفاتا أحياء وأمواتا وجعلنا فيها رواسي
شامخات وأسقيناكم ماء فراتا ويل يومئذ للمكذبين
انطلقوا إلى ما كنتم به تكذبون
انطلقوا إلى ظل ذي ثلاث شعب لا ظليل ولا يغني من

اللهب انها ترمي بشرر كالقصر كانه جمالت صفر
ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم لا ينطقون ولا
يؤذن لهم فيعتذرون ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم
الفصل جمعناكم والاولين فان كان لكم كيد فكيدون
ويل يومئذ للمكذبين ان المتقين في ظلال وعيون
وفواكه مما يشتهون كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم
تعملون انا كذلك نجزي المحسنين ويل يومئذ للمكذبين
كلوا وتمتعوا قليلا انكم مجرمون ويل يومئذ للمكذبين
واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون ويل يومئذ

للمكذبين فباي حديث بعده يؤمنون

الجزو الثلاثون

سورة النبا مكية اربع واربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبا العظيم الذي هم فيه مختلفون
كلا سيعلمون ثم كلا سيعلمون الم نجعل
الارض مهادا والجبال اوتادا وخلقناكم ازواجا
وجعلنا نومكم سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا
النهار معاشا وبنينا فوقكم سبعا شدادا وجعلنا

سراجا وهاجا ۝ وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا ۝
لنخرج به حبا ونباتا ۝ وجنات الفافا ۝ ان يوم الفصل
كان ميقاتا ۝ يوم ينفخ في الصور فتاتون افواجا ۝ وفتحت
السماء فكانت ابوابا ۝ وسيرت الجبال فكانت سرابا ۝
ان جهنم كانت مرصادا ۝ للطاغين مابا ۝ لابثين فيها
احقابا ۝ لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ۝ الا حميما
وغساقا ۝ جزاء وفاقا ۝ انهم كانوا لا يرجون حسابا ۝
وكذبوا باياتنا كذابا ۝ وكل شيء احصيناه كتابا ۝ فذوقوا
فلن نزيدكم الا عذابا ۝ ان للمتقين مفازا ۝ حدائق و

اعنابا ۝ وكواعب اترابا ۝ وكاسا دهاقا ۝ لا يسمعون
فيها لغوا ولا كذابا ۝ جزاء من ربك عطاء حسابا ۝
رب السموات والارض وما بينهما الرحمن لا يملكون
منه خطابا ۝ يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا
يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا ۝ ذلك
اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه مابا ۝ انا انذرناكم
عذابا قريبا ۝ يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول الكافر

سورة النازعات

يا ليتني كنت ترابا ۝

مكية ست واربعون

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا يَوْمَ تَرْجُفُ
الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ
أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ
فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ هَلْ أَتَاكَ
حَدِيثُ مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى
اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى

ناخرة

نصف الحزب

وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى
فَكَذَّبَ وَعَصَى ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى فَحَشَرَ فَنَادَى فَقَالَ أَنَا
رَبُّكُمُ الْأَعْلَى فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ
بَنَاهَا رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ
الطَّامَّةُ الْكُبْرَى يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى وَبُرِّزَتِ
الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى فَأَمَّا مَنْ طَغَى وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ

الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ
عَنِ الْهَوٰى ۝ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ۝ فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ۝ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا
اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَا ۝ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا
لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا
درنگ نکردند مگر شبانگاهی یا چاشت

سورة عبس مكية ثنتان واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۝ اَنْ جَاۤءَهُ الْاَعْمٰى ۝ وَمَا يُدْرِيكَ

لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ۝ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى
فَاَنْتَ لَهُ تَصَدّٰى ۝ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ جَاۤءَكَ
يَسْعٰى ۝ وَهُوَ يَخْشٰى ۝ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۝ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ
شَاۤءَ ذَكَرَهُ ۝ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۝ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۝ بِاَيْدِي سَفَرَةٍ
كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَا اَكْفَرَهُ ۝ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝
مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝ ثُمَّ اَمَاتَهُ
فَاَقْبَرَهُ ۝ ثُمَّ اِذَا شَاۤءَ اَنْشَرَهُ ۝ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا اَمَرَهُ ۝ فَلْيَنْظُرِ
الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖ ۝ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَاۤءَ صَبًّا ۝
ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۝ فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝ وَعِنَبًا وَقَضْبًا

وزيتونا ونخلا وحدائق غلبا وفاكهة وابا متاعا لكم

ولانعامكم فاذا جاءت الصاخة يوم يفر المرء من

اخيه وامه وابيه وصاحبته وبنيه لكل امرئ

منهم يومئذ شان يغنيه وجوه يومئذ مسفرة

ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها

قترة اولئك هم الكفرة الفجرة

سورة التكوير مكية تسع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحزب

اذا الشمس كورت واذا النجوم انكدرت واذا

الجبال سيرت واذا العشار عطلت واذا الوحوش

حشرت واذا البحار سجرت واذا النفوس زوجت

واذا الموءودة سئلت باي ذنب قتلت واذا

الصحف نشرت واذا السماء كشطت واذا الجحيم

سعرت واذا الجنة ازلفت علمت نفس ما

احضرت فلا اقسم بالخنس الجوار الكنس و

الليل اذا عسعس والصبح اذا تنفس انه لقول

رسول كريم ذي قوة عند ذي العرش مكين مطاع

ثم امين ۝ وما صاحبكم بمجنون ۝ ولقد راه بالافق

المبين ۝ وما هو على الغيب بضنين ۝ وما هو بقول

شيطان رجيم ۝ فاين تذهبون ۝ ان هو الا ذكر للعالمين ۝

لمن شاء منكم ان يستقيم ۝ وما تشاؤن الا ان يشاء الله

سورة الانفطار | رب العالمين ۝ | مكية تسع عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا السماء انفطرت ۝ واذا الكواكب انتثرت ۝ و

اذا البحار فجرت ۝ واذا القبور بعثرت ۝ علمت نفس

ما قدمت واخرت ۝ يا ايها الانسان ما غرك

بربك الكريم ۝ الذي خلقك فسويك فعدلك ۝

في اي صورة ما شاء ركبك ۝ كلا بل تكذبون بالدين ۝

وان عليكم لحافظين ۝ كراما كاتبين ۝ يعلمون ما تفعلون ۝

ان الابرار لفي نعيم ۝ وان الفجار لفي جحيم ۝ يصلونها

يوم الدين ۝ وما هم عنها بغائبين ۝ وما ادريك ما يوم

الدين ۝ ثم ما ادريك ما يوم الدين ۝ يوم لا تملك نفس لنفس شيئا

سورة المطففين | والامر يومئذ لله ۝ | مكية ست وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

ويل للمطففين ۝ الذين اذا اكتالوا على الناس يستوفون
واذا كالوهم او وزنوهم يخسرون ۝ الا يظن اولئك
انهم مبعوثون ۝ ليوم عظيم ۝ يوم يقوم الناس لرب العالمين ۝
كلا ان كتاب الفجار لفي سجين ۝ وما ادراك ما سجين ۝
كتاب مرقوم ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ الذين يكذبون بيوم الدين
وما يكذب به الا كل معتد اثيم ۝ اذا تتلى عليه اياتنا
قال اساطير الاولين ۝ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا
يكسبون ۝ كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون ۝ ثم انهم

لصالوا الجحيم ۝ ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون ۝ كلا
ان كتاب الابرار لفي عليين ۝ وما ادراك ما
عليون ۝ كتاب مرقوم ۝ يشهده المقربون ۝ ان الابرار
لفي نعيم ۝ على الارائك ينظرون ۝ تعرف في وجوههم
نضرة النعيم ۝ يسقون من رحيق مختوم ۝ ختامه مسك و
في ذلك فليتنافس المتنافسون ۝ ومزاجه من تسنيم ۝ عينا
يشرب بها المقربون ۝ ان الذين اجرموا كانوا من الذين
امنوا يضحكون ۝ واذا مروا بهم يتغامزون ۝ واذا
انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين ۝ واذا راوهم قالوا

نصف الحزب

إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝
بدرستی که اینان گمراهانند و حال انکه نفرستادند کافران را بر مومنان موکل اعمال مومنان پس
فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ
امروز قیامت آنان که ایمان آوردند چون در بهشت روند از کافران خندند حال انکه بر تختها آراسته
يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝
نگرند بحال کفار پس جزا داده شوند کافران را جزا آنچه بودند که میکردند در دنیا

سُورَةُ الْانْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان
إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا
چون آسمان شکافته شود و طاعت نماید پروردگار خود را و سزاوار طاعتست مر خالق خود را و چون
الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا
زمین مستوی و مبسوط شود و جبال و آکام زایل شود و بیفکند آنچه در وی است از اموال و موتی و بکلی خالی گردد و فرمان برد از شود
وَحُقَّتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
و سزاوار طاعتست مر خالق خود را ای آدمی بدرستی که تو جهد نماینده تا وقت رسیدن به پروردگار تو

فَمُلَاقِيهِ ۝ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ
پس دارسنده بجزاء عمل پس اما هرکه داده شود نامه اعمال او بدست راست او پس زود بود که حسابش فرمایند
حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
حسابی آسان بی مناقشه و بازگردد سوی کسان خود شادان و اما هرکه دهند
كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝
نامه اعمال او از جانب پشت او پس زود بود که خواند هلاک را گوید واثبوراه و درآید در آتش افروخته
إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝ بَلَىٰ إِنَّ
بدرستی که او بود در میان کسان خود در دنیا شادان از نعم و ثروت و مال و جاه بدرستی که او گمان برد که هرگز باز نگردد بخدای
رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝
پروردگار او هست بحال او بینا پس سوگند یاد میکنم به حمرتی که در افق مغرب مینماید و بحق شب و آنچه ظلمت شب
وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا
و بحق ماه چون نور او تمام شود هرآینه برنشینند و برگذرند ای مکلفان حالی بعد از حالی که هریک مطابق و موافق
يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ
که ایمان نمی آرند و چون خوانند بر ایشان قرآن سجده نمیکنند خدای را نه که
الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُمْ
آنان که کافرند تکذیب می نمایند قیامت را و خدای داناترست بآنچه نهان میدارند پس بشارت
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ
بعذابی دردناک مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو مر ایشان راست مزدی

سجده

دروازه راهت باز نخواهند

سورة البروج | غير ممنون | ثنتان وعشرون آية

نه مقطوع / نه منت

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

والسماء ذات البروج ۝ واليوم الموعود ۝ وشاهد

بحق آسمان خداوند برجهای دوازده گانه و بحق روز وعده داده شده یعنی قیامت و بحق گواهی دهنده

ومشهود ۝ قتل أصحاب الأخدود ۝ النار ذات الوقود ۝

و آنچه دران روز بود از عجایب لعنت باد بر اهل شکاف در زمین اهل آن آتش بسیار هیمه

إذ هم عليها قعود ۝ وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود

چون آن کسان بر حوالی آن آتش نشسته بودند و ایشان بدان تعذیب که میکردند با مومنان گواهی دهنده

وما نقموا منهم إلا أن يؤمنوا بالله العزيز الحميد ۝ الذي

نزدیک مکه که تقصیر کردند و عیب نکردند و انکار نمودند از مومنان مگر آنکه ایمان آوردند بخدای بی همتای ستوده

له ملك السموات والأرض والله على كل شيء شهيد ۝

مراو راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدای بر همه چیزی گواه است

إن الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم

بدرستی که آنان که عذاب نمودند مردان با ایمان را و زنان با ایمان را پس توبه نکردند پس مر ایشان راست

عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ۝ إن الذين آمنوا و

عذاب آتش سوزان و مر ایشانراست عذاب آتش دوزخ سوزان تر بدرستی که آنان که ایمان آوردند و

عملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الأنهار

کردند کارهای نیکو مر ایشانراست بوستانهای که رود از فرود اشجار آن جویها

ذلك الفوز الكبير ۝ إن بطش ربك لشديد ۝ إنه هو يبدئ

آن فیروزی بزرگست بدرستی که سخت گرفتن پروردگار تو هر آینه سختست ... می آفریند

ويعيد ۝ وهو الغفور الودود ۝ ذو العرش المجيد ۝ فعال لما

و دیگر بار زنده میکرداند و او آمرزگارست دوست دار مطیعان خداوند عرش بلند رتبت کننده مر آنچه

يريد ۝ هل أتاك حديث الجنود ۝ فرعون وثمود ۝ بل الذين

خواهد هیچ آمد بتو ای محمد صلی الله علیه سخن و قصه لشکرها فرعون و ثمود نه که آنان

كفروا في تكذيب ۝ والله من ورائهم محيط ۝ بل

که کافر شدند در باور نا داشتن اند و خدای از پس ایشان ... بعلم و قدرت

هو قرآن مجيد ۝ في لوح محفوظ ۝

آن قران قرانی است بلند مرتبه مکتوب در لوح نگاه داشته از تحریف

سورة الطارق مكية سبع وعشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء والطارق وما ادريك ما الطارق النجم
الثاقب ان كل نفس لما عليها حافظ فلينظر الانسان مم خلق
خلق من ماء دافق يخرج من بين الصلب والترائب انه
على رجعه لقادر يوم تبلى السرائر فما له من قوة ولا
ناصر والسماء ذات الرجع والارض ذات الصدع
انه لقول فصل وما هو بالهزل انهم يكيدون
كيدا واكيد كيدا فمهل الكافرين امهلهم رويدا

نصف

سورة الاعلى مكية تسع عشرة آية بالاتفاق

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الاعلى الذي خلق فسوى و
الذي قدر فهدى والذي اخرج المرعى فجعله غثاء احوى
سنقرئك فلا تنسى الا ما شاء الله انه يعلم الجهر وما يخفى
ونيسرك لليسرى فذكر ان نفعت الذكرى سيذكر من
يخشى ويتجنبها الاشقى الذي يصلى النار الكبرى ثم
لا يموت فيها ولا يحيى قد افلح من تزكى وذكر اسم ربه
فصلى بل تؤثرون الحيوة الدنيا والاخرة خير وابقى
ان هذا لفي الصحف الاولى صحف ابرهيم وموسى

سورة الغاشية مكية ست وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

هل اتاك حديث الغاشية ۝ وجوه يومئذ خاشعة عاملة

هیچ آمد بتو ای محمد سخن آن داهیه آینده بخلایق روها در آن روز باخواری باشند کارکنندگان

ناصبة ۝ تصلى نارا حامية ۝ تسقى من عين انية ۝ ليس لهم

با تعب در آیند در آتش گرم آب دهندشان از چشمه بغایت گرم نباشد مرایشان را

طعام الا من ضريع ۝ لا يسمن ولا يغنى من جوع ۝ وجوه

خورشی مگر از جنس خار خشک که فربه نکرداند و باز ندارد هیچ از گرسنگی روهایی

يومئذ ناعمة ۝ لسعيها راضية ۝ في جنة عالية ۝ لا

در آن روز با نعمت باشند جهت ثواب عمل و سعی خود راضی و شاد باشند در بوستانی و بهشتی بلند قدر

تسمع فيها لاغية ۝ فيها عين جارية ۝ فيها سرر مرفوعة ۝

که نشنوند در آن جنت هیچ سخنی بی فایده در آن باشد چشمهایی روان در آن بود تختهایی با رفعت

واكواب موضوعة ۝ ونمارق مصفوفة ۝ وزرابي مبثوثة ۝

و کوزهای بی گوشه نهاده شده و بالشهایی بر پشتی بعضی ببعضی متصل و بساطهای گسترانیده

افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت ۝ والى السماء

ای پس نظر نمیکنند تا ایشان سوی شتر که چگونه آفریده شده و سوی آسمان

كيف رفعت ۝ والى الجبال كيف نصبت ۝ والى الارض

که چگونه برافراشته شده و سوی کوهها که چگونه برپای کردانیده و سوی زمین

كيف سطحت ۝ فذكر انما انت مذكر ۝ لست عليهم بمصيطر ۝

که چگونه گسترانیده پس پند ده بدرستی که تو پند دهنده نیستی تو برایشان مسلط

الا من تولى وكفر ۝ فيعذبه الله العذاب الاكبر ۝

مگر آنک اعراض کرد و کافر شد پس عذاب فرمود او را خدای عذاب بزرگتر

ان الينا ايابهم ۝ ثم ان علينا حسابهم ۝

بدرستی سوی جزای ماست بازگشت ایشان پس بدرستی بر حکمت ماست شمار ایشان

سورة والفجر مكية ثلاثون آية بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

والفجر ۝ وليال عشر ۝ والشفع والوتر ۝ والليل اذا يسر ۝

بحق صبح و بحق شبهای ده گانه از اول ذی الحجه و بحق زوج و بحق فرد و بحق شب چون بپایان آید

دفع بلاها هفت بار بخواند

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ
إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ وَثَمُودَ
الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ فَأَمَّا
الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَكْرَمَنِ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ وَلَا تَحَاضُّونَ
عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا وَ

تُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ
أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي

نصف الحزب

سورة البلد مكية عشرون آية بالإجماع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لا اقسم بهذا البلد ۝ وانت حل بهذا البلد ۝ ووالد
وما ولد ۝ لقد خلقنا الانسان في كبد ۝ ايحسب ان لن يقدر
عليه احد ۝ يقول اهلكت مالا لبدا ۝ ايحسب ان لم يره
احد ۝ الم نجعل له عينين ۝ ولسانا وشفتين ۝ وهديناه
النجدين ۝ فلا اقتحم العقبة ۝ وما ادريك ما العقبة ۝ فك
رقبة ۝ او اطعام في يوم ذي مسغبة ۝ يتيما ذا مقربة ۝ او
مسكينا ذا متربة ۝ ثم كان من الذين امنوا وتواصوا بالصبر
وتواصوا بالمرحمة ۝ اولئك اصحاب الميمنة ۝ والذين
كفروا باياتنا هم اصحاب المشئمة ۝ عليهم نار موصدة ۝

سورة والشمس مكية خمس عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والشمس وضحيها ۝ والقمر اذا تليها ۝ والنهار اذا جليها
والليل اذا يغشيها ۝ والسماء وما بنيها ۝ والارض وما
طحيها ۝ ونفس وما سويها ۝ فالهمها فجورها وتقويها
قد افلح من زكيها ۝ وقد خاب من دسيها ۝ كذبت ثمود
بطغويها ۝ اذ انبعث اشقيها ۝ فقال لهم رسول الله ناقة
الله وسقيها ۝ فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم

بذنبهم فسويها ۝ ولا يخاف عقبيها

سورة والليل مكية احدى وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والليل اذا يغشى ۝ والنهار اذا تجلى ۝ وما خلق الذكر
والانثى ۝ ان سعيكم لشتى ۝ فاما من اعطى واتقى ۝ و
صدق بالحسنى ۝ فسنيسره لليسرى ۝ واما من بخل و
استغنى ۝ وكذب بالحسنى ۝ فسنيسره للعسرى ۝ وما
يغني عنه ماله اذا تردى ۝ ان علينا للهدى ۝ وان لنا

للاخرة والاولى ۝ فانذرتكم نارا تلظى ۝ لا يصليها
الا الاشقى ۝ الذي كذب وتولى ۝ وسيجنبها الاتقى
الذي يؤتي ماله يتزكى ۝ وما لاحد عنده من نعمة تجزى
الا ابتغاء وجه ربه الاعلى ۝ ولسوف يرضى

سورة والضحى مكية احدى عشرة آية بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

والضحى ۝ والليل اذا سجى ۝ ما ودعك ربك وما قلى
وللاخرة خير لك من الاولى ۝ ولسوف يعطيك

رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا

پروردگار تو تراآنچه خواهی پس خشنود شوی ای نه دانست ترا بی پدر پس جای داد ترا نزد عم تو و یافت ترا بی معرفت

فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝

پس راه نمود ترا بآن و دانست ترا درویش حال پس بی نیاز گردانید ترا پس اما بی پدر را پس غلبه مکن برو باخذ حقوق

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

واما خواهنده را پس زجر مکن واما نعمت پروردگار تو پس حدیث گوی مردم را

سورة ألم نشرح مكية ثمان آيات بلا خلاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝

ای منبسط نکردانیدیم ترا سینه تو و نهادیم از تو ثقل تقصیر جاهلیت تو

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ

آن ثقلی که گران بار کرد پشت ترا و بلند گردانیم برای تو نام ترا در تشهد و خطب پس بدرستی که با دشواری

يُسْرًا ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ

آسانی بدرستی که با دشواریست آسانی پس چون فارغ شوی از عبادتی پس رنجه شو باشتغال بعبادتی دیگر و خاص شوی بپروردگار

سورة والتين مكية ثمان آيات

فارغب

رغبت نمای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام پروردگار بخشنده مهربان

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝

بحق انجیر و بحق زیتون و بحق کوه طور سینا و بحق این شهر موصوف بامن

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ

بحقیقت آفریدیم آدمی را در نیکوتر راست گردانیدیم او را در حالت پیری فرو

سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ

فرو تران مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو در حالت قوت پس مر ایشان راست مزدی

غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝

نه با منت پس چه کاذب گردانید ترا پس ازین دلیل ظاهر بر قدرت ما جزا ای نیست خدای عادل ترین حکم کنندگان

الحزب

سورة العلق مكية تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقرأ باسم ربك الذي خلق ۝ خلق الانسان من علق ۝
اقرأ وربك الاكرم ۝ الذي علم بالقلم ۝ علم الانسان ما
لم يعلم ۝ كلا ان الانسان ليطغى ۝ ان رآه استغنى ۝ ان الى
ربك الرجعى ۝ ارايت الذي ينهى ۝ عبدا اذا صلى ۝ ارايت
ان كان على الهدى ۝ او امر بالتقوى ۝ ارايت ان كذب
وتولى ۝ الم يعلم بان الله يرى ۝ كلا لئن لم ينته لنسفعا
بالناصية ۝ ناصية كاذبة خاطئة ۝ فليدع ناديه ۝ سندع
الزبانية ۝ كلا لا تطعه واسجد واقترب ۝

سجده

سورة القدر مكية خمس آيات بالاجماع

بسم الله الرحمن الرحيم

انا انزلناه في ليلة القدر ۝ وما ادرىك ما ليلة القدر ۝
ليلة القدر خير من الف شهر ۝ تنزل الملائكة
والروح فيها باذن ربهم من كل امر ۝ سلام
هي حتى
مطلع الفجر ۝

سورة البينة مدنية ثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ
نبودند آنان که کافر شدند از یهود و نصاری و بت پرستان [illegible] شوندگان
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝
تا که آید بدیشان حجتی روشن پیغمبری از پیش نزد خدای که خواند اوراقی پاک از باطل
فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن
در آن صحف احکامی نوشته با استقامت و متفرق نشدند آنان که دادند ایشانرا توریت و انجیل مگر از آن
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
پس که آمد بایشان حجتی روشن محمد و قرآن و فرموده نشدند مگر برای آنکه پرستند خالص خدای را
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
خالص گردانیدگان برای او طاعت را مایلان از دینهای باطل و بپای دارند نماز را و دهندگان
وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
و آن توحید با مجموع اعتقاد دین ملت با استقامت بدرستی که آنان که کافر شدند از یهود و نصاری
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ
و بت پرستان در آتش دوزخ حال آنکه جاودانه باشند در آن آنان ایشانند بدترین
الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
خلایق بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو ایشان
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝ جَزَاؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ
ایشانند بهترین خلایق پاداش ایشان نزد پروردگار ایشان بوستانهای اقامت

تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
که رود از فرود اشجار آن جویها حال آنکه جاودان باشند در آن همیشه خشنود شد خدای از ایشان
وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝
و راضی باشند ایشان از خدای آن جزا مر آنکس راست که ترسد از پروردگار خود

سورة الزلزال مدنية ثمان آيات بلا خلاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشاینده مهربان
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝
چون مضطرب و متحرک گردانند زمین را زلزله با شدت آن و بیرون آرد زمین هر ثقل را که در جوف
وَقَالَ الْإِنسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ
و گوید آدمی چیست مر زمین را در آن روز حدیث گوید زمین با خلایق خبرهای خود را بسبب آنکه
رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا
پروردگار تو الهام فرموده مر او را در آن روز باز گردند مردمان از قبور سوی موقف متفرق تا نمایند ایشانرا
أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَن يَعْمَلْ
جزای کردارهاشان پس هر که کند مثقال و مقدار یک مورچه خورد نیکی ببیند جزای آنرا و هر کس که کند

مثقال ذرة شرا يره

سورة مكية

والعاديات احدى عشرة آية

بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

والعاديات ضبحا ۝ فالموريات قدحا ۝ فالمغيرات صبحا ۝

فأثرن به نقعا ۝ فوسطن به جمعا ۝ ان الانسان لربه

لكنود ۝ وانه على ذلك لشهيد ۝ وانه لحب الخير لشديد ۝

افلا يعلم اذا بعثر ما في القبور ۝ وحصل ما في الصدور ۝ ان ربهم

بهم يومئذ لخبير ۝

سورة القارعة

مكية احدى عشرة آية

نصف الحزب

بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة ۝ ما القارعة ۝ وما ادريك ما القارعة ۝ يوم

يكون الناس كالفراش المبثوث ۝ وتكون الجبال

كالعهن المنفوش ۝ فاما من ثقلت موازينه ۝ فهو في عيشة

راضية ۝ واما من خفت موازينه ۝ فامه هاوية ۝ و

ما ادريك ما هيه ۝ نار حامية ۝

سورة التكاثر مكية ثمان آيات بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ
الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

سورة والعصر مكية ثلاث آيات بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

والعصر ۝ إن الإنسان لفي خسر ۝ إلا الذين آمنوا
وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر

سورة الهمزة مكية تسع آيات بلا خلاف

540

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

ويل لكل همزة لمزة ۝ الذي جمع مالا وعدده ۝ يحسب أن
ماله أخلده ۝ كلا لينبذن في الحطمة ۝ وما أدراك ما
الحطمة ۝ نار الله الموقدة ۝ التي تطلع على الأفئدة ۝ إنها
عليهم مؤصدة ۝ في عمد ممددة

سورة الفيل مكية خمس آيات بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

ألم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل ۝ ألم يجعل كيدهم

فِي تَضْلِيلٍ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ

در حالت تضییع و فرستاد بر ایشان مرغانی بجمع و بسیار می انداخت بر ایشان سنگهایی از نوع سنگ گل

سورة قريش

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

پس گردانید ایشان را چون کاه که ستوران آنرا خورده باشند

مكية اربع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام پروردگار بخشاینده مهربان

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

برای الفت گرفتن قریش الفت گرفتن ایشان برای سفرات ایشان در زمستان بتجارت یمن و در تابستان بتجارت شام

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ

پس باید که پرستند پروردگار این خانه را آن پروردگاری که طعام داد ایشان را از گرسنگی

امن بودن از بلاها هزار و دویست بار بخواند

سورة الماعون

آمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

ایمن گردانید ایشان را از ترس

مكية سبع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

چهل و یک بار بخواند تا فرزندان وی از محتاجی ایمن باشند

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

آیا دانستی آنرا که تکذیب میکند بجزا این آن مکذب آنست که دفع میکند بجور و خشونت یتیم بی پدر را مال او را از حقوق او

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ

و ترغیب نمیکند خود او دیگری را بر طعام دادن بیچاره بی چیز پس وای مر نمازگزارانی را که ایشان از

صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

نمازهای ایشان غافلانند آنان که ایشان ریا میکنند در خیرات و باز میدارند از اصحاب ضرورت آلات خانه را

سورة الكوثر مكية ثلاث آيات بلا خلاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام پروردگار بخشاینده مهربان

از جهت امید شراب طهور صد بار بخواند

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

بدرستی که ما دادیم ترا ای رسول خیر بسیار یا حوض کوثر در بهشت پس نماز پنجگانه بگزار برای پروردگار خود و قربان کن بدرستی که دشمن تو اوست منقطع از هر خیری

سورة الكافرون مكية ست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشنده مهربان

قل يا ايها الكافرون ۝ لا اعبد ما تعبدون ۝ ولا انتم

عابدون ما اعبد ۝ ولا انا عابد ما عبدتم ۝ ولا انتم

عابدون ما اعبد ۝ لكم دينكم ولي دين ۝

سورة النصر مدنية ثلاث آيات بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا جاء نصر الله والفتح ۝ ورايت الناس يدخلون في

دين الله افواجا ۝ فسبح بحمد ربك واستغفره انه كان توابا ۝

سورة المسد مكية خمس آيات بلا خلاف

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشنده مهربان

تبت يدا ابي لهب وتب ۝ ما اغنى عنه ماله وما كسب ۝ سيصلى

نارا ذات لهب ۝ وامراته حمالة الحطب ۝ في جيدها حبل من

مسد ۝

سورة الاخلاص مكية اربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله احد ۝ الله الصمد ۝ لم يلد ولم يولد ۝

ولم يكن له كفوا احد ۝

سورة الفلق نزلت بالمكة

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

قل اعوذ برب الفلق ۝ من شر ما خلق ۝ و
بگوی پناه میگیرم به پروردگار صبح از بدی آنکه آفرید از آدمی و سباع و ابلیس و اشقام و

من شر غاسق اذا وقب ۝ ومن شر
از بدی و آفت شب چون درآید و از بدی

النفاثات في العقد ۝ ومن
زنانی دردمنده در گرهها یعنی ساحرات و از

شر حاسد اذا حسد ۝
بدی حسد برنده چون حسد برند و مقتضی آن کار کنند

وهي خمس آيات بلا اختلاف

سورة الناس نزلت بالمكة

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداوند بخشاینده مهربان

قل اعوذ برب الناس ۝ ملك الناس ۝
بگوی پناه میگیرم به پروردگار مردمان پادشاه مردمان

اله الناس ۝ من شر الوسواس
خدای مردمان از بدی دیو فریبنده

الخناس ۝ الذي يوسوس في صدور
باز پس جهنده نزد ذکر خدای آنکه حدیث نهانی میگوید و مکر میکند در سینهای

الناس ۝ من الجنة والناس ۝
مردمان چون از خدای غافل میشوند از پری و از آدمیان شیطان صفت

وهي ست آيات بلا اختلاف

قال الله سبحانه وتعالى

قال النبي صلى الله عليه
وسلم الماهر في القرآن مع السفرة

انه لقرآن كريم في كتاب

الكرام البررة وقال عليه صلوات
الرحمن خيركم من تعلم القرآن وعلمه

مكنون لا يمسه الا المطهرون

544

تنزيل من رب العالمين

وقال عليه صلوات الله
وسلامه اهل القرآن اهل الله وخاصته

اللهم اغفر لكاتبه ولمن

صدق الله العلي العظيم وصدق رسوله
النبي الكريم ونحن على ذلك من الشاهدين

سعى فيه يا ارحم الراحمين

ذکر آیات و فواید عشر و خمس و غیر آن

معنی آیه از روی لغة جماعتست یا نشانه و دلالة و شاهد یعنی جماعتی
از حروف و کلمات که در حکمی یا در بعض حکمی از احکام قرآنیه با یکدیگر
جمع گشته اند یا نشانه

و از روی اصطلاح در قرآن جمعی از حروفست
که از ماقبل و از مابعد خود جدا باشد بحسب توقیف و سماع و بر مثل
خود مشتمل نباشد و این طایفه حروف را فاصله نیز میخوانند یعنی
طایفه که منفردند از پس و پیش خود و در اعداد آن اختلاف نموده اند
و درین مصحف در آیه که اختلاف در ان واقعست مختلف نهاده شده
و اختلاف کنندگان در آیات منقسم اند بکوفی و مکی و مدنی اول و مدنی
آخر و شامی و بصری و آوردن آیات جهة آنست تا قاری را معلوم
شود اعداد آن و وقف نمودن بر آن و در محلی که مد متصل است
بسیاهی نوشته شده و بیشتر باید کشید و مد منفصل بسرخی و کمتر می باید کشید

واخماس را از آن جهة آورده که تا هر روز خمسی یاد گیرند اگر قوة حفظشان
کم باشد و اعشار را از ان جهة بیان کرده تا در دور هر کسی را عشری
خوانند و اگر قوة حفظش باشد هر روز عشری را یاد می گیرد و نصف
حزب بجهة آن آورده که تا در جمع الجمع بر استاد آن مقدار خوانند
همچنانچه از شیخ شاطبی منقولست که در جمیع قرآن نصف حزب بر
تلامذه قرائت گرفته و حزب را از برای آن هم نوشته که بیشتر مشایخ
قراء در مفردات غالبا یک حزب را استماع میکرده اند و نصف جزء
را بنا بر آن قید کرده که تا اگر کسی را قوة یک حزب خواندن بیشتر باشد
نصف جزء را می خواند و جزء را از ان جهة مقید ساخته تا درس که خوانند
مربوط باشد که از کجا تا بکجا خوانند و سبع از ان جهتست که اگر کسی
خواهد یک هفته ختم کند و تسع از ان جهة که تا به نه روز تمام کند
و سدس بشش روز و ربع بچهار روز و ثلث بسه روز ختم کند
و انصاف آنها نیز نوشته شده تا اگر بضعف آن ایام خواهد ختم تواند
نمود و قراءة حفص بسیاهی نوشته شده و قراءة ابو بکر بسرخی
و ایشان هر دو شاگردان عاصمند که یکی از قراء سبعه است و
قرائتی که متداولست در اکثر دیار اسلام این قراءتست والله اعلم بالصواب

دعاء ختم قرآن

اللهم صل وسلم وبارك على النبي الامي العربي
محمد وعلى جميع اخوانه من الرسل والنبيين وآل
كل وساير الصالحين افضل صلواتك عدد معلوماتك
اللهم انفعنا وارفعنا واجرنا بالقران العظيم وبارك
لنا بالايات والذكر الحكيم وتقبل منا قراءتنا انك
انت السميع العليم واهدنا الى الحق والى الطريق المستقيم
اللهم اجعل القران ربيع قلوبنا وشفاء صدورنا
وجلاء احزاننا وذهاب همومنا وغمومنا وصحة في

في ابداننا وسعة في ارزاقنا سائقنا وقائدنا و
دليلنا اليك والى جنانك جنات النعيم ودارك
دار السلام مع الذين انعم الله عليهم من النبيين
والصديقين والشهداء والصالحين برحمتك يا ارحم
الراحمين
اللهم اجعل القران لنا اماما ونورا وهدى
ورحمة اللهم ذكرنا منه ما نسينا وعلمنا منه ما
جهلنا وارزقنا تلاوته اناء الليل والنهار واجعله
حجة لنا لا علينا يا عزيز يا غفار برحمتك يا رب العالمين

ذکر فالنامه

هر که خواهد که از قرآن مجید فال بکشاید باید که با وضو باشد
و یکبار سورت فاتحة الکتاب و سه بار سورة الاخلاص و این دعا
بخواند اللّهمّ صلّ علی النّبی محمّدٍ و آلِ محمّدٍ و سلّم اللّهمّ
انّی تفاألتُ بکتابک و توکّلتُ علیک فأرنی ما هو المکتوم
فی سرّک المکنون فی غیبک یا ارحم الرّاحمین پس نیت کند
و بکشاید و از آیت رحمت شاد نشود و از آیة عذاب غمگین نشود و
هفت ورق بشمارد و در ورق هفتم هفت سطر بشمارد و نظر بر حرف
کند تا چه حکم فرماید ا بر آید ابتدا و انتهای آن کار خیر و صواب باشد
و اگر ب بر آید از صاحب دولتی نیکوییها ببیند و اگر ت بر آید توبه باید
کرد و صدقه باید داد و اگر ث بر آید در دنیا بطریق احسن برسد و اگر
ج بر آید قومی بدو پناه یابند و اگر ح بر آید مال فراوان از حلال بدست
آورد و اگر خ بر آید در آن کار که نیت دارد بمراد برسد و اگر د بر آید
دولت روی بوی کند و اگر ذ بر آید از جهت چیزی خوار کرد و اگر
ر بر آید مهتری و سروری یابد و اگر ز بر آید در کاری اندک بسیار

فایده یابد و اگر س بر آید سعادتها و دولتها بیابد و اگر ش بر آید دشمن
بر وی مکر و فریب کند و اگر ص بر آید در آن کار شکیبی باید کرد تا بمراد
برسد و اگر ض بر آید در کمراهی افتد و اگر ط بر آید طهارت و پاکی
و جمعیت بیابد و اگر ظ بر آید آنچه طالب آنست بیابد و اگر ع بر آید
بر دشمن مظفر گردد و اگر غ بر آید ترک آن نیت کردن بهتر باشد و
اگر ف بر آید فتوحها بیابد و کارش بمراد رسد و اگر ق بر آید مقبول القول
القول شود و بحضور روزگار بگذراند و اگر ک بر آید کدورت و خصومة
با کسی کند و از آن ملالت کشد و اگر ل بر آید خندان و خرّم شود و اگر م
بر آید ملامتها ببیند صبر مدا و ابیش ندارد و اگر ن بر آید در آن نیّت
که کرده مراد و مقصود حاصل گردد و اگر و بر آید از خلق بی نیاز گردد یعنی
مراد بیابد و اگر ه بر آید هر آن کار که خواهد در پیش گیرد که بمراد برسد و اگر
لا بر آید ترک آن نیّت که کرده باید کرد و اگر ی بر آید در غایت نیکی باشد و بمراد
و مقصود گردد انشاء الله تعالی

بیان وقوفات قرآن

بدان که قدوهٔ علماء نهاوند و امام ائمه دیار سجاوند ابو عبد الله محمد
بن الطیفور روّح روحه الملك الغفور وقوف را بر پنج مرتبه لازم و
مطلق و جایز و مجوّز لوجهٍ و مرخّص للضّرورة و علامة لازم را م
آورده و علامة مطلق را ط و علامة جایز را ج و علامة مجوّز لوجهٍ را ز
و علامة مرخّص للضّرورة را ص و در جایی که بین الکلامین اندك مکثی
بوده سکته را در میان نهاده مثل یوسف اعرض عن هذا سکته واستغفري
لذنبك و هر جا که دیگران وقف آورده اند و بر آن راضی نیست ق
را آورده یعنی قد قیل علیه وقف و در هر موضع که وقف مناسب نمی
آمد علامة وصل را لا نهاده یعنی لا تقف و بعد از آن اسوة القراء
مفخر الفضلا تاج الملة والدین ... بخاری رحمة الله الباری علا
آن را حذف کرده و بعوض آنها آیات و خمس و عشر و رکوع را بر آن
زیاده کرده و در وقوف جائز اگر طرف وقف راجح بوده قف را نهاده
و اگر جانب وصل افزون بوده این صورتها را نهاده صلی یعنی الوصل اولی
و در هر محلی که دلیل در وقف یکی است در موضع دوم ك را نهاده یعنی
کذلك و در هر موضعی که وقف است و دیگران وصل آورده اند
ق لا نهاده یعنی
قیل لا تقف ه

دیگر بدانکه آیات مصحف بعدد کوفی شش هزار و دویست و سی و شش
آیه است و بعدد مدنی آخر دویست و چهارده و بعدد مدنی اول دویست
و هفده و بعدد بصری دویست و چهار و بعدد شامی دویست و بیست
و چهل و هفت و همچنین مجموع حروف قرآن کلام الله شمرده اند سیصد و
بیست و یك هزار حرف است و تعداد کلمات آن نموده اند و جمله آن
هفتاد و دو هزار کلمه است والله اعلم بحقایق الاشیاء

خیر الکلام کلام الله الملك العلام
وقد وقع الفراغ من تحریره في
عام خیر الکلام والصلوة
علی محمد خیر الانام وعلی آله
التحیة والسلام